சித்தாந்த அஷ்டகம்

மூலமும் உரையும்

சிவப்பிரகாசம் (பிற்பகுதி), திருவருட்பயன், வினாவெண்பா,
போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடு தூது,
உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம்.

துகளறுபோதம்—மூலம்.

விலை ரூ 1.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்ட சாத்திரம்

என வழங்கும்

சித்தாந்த சாத்திரம்

பதினான்கு

மூலமும் உரையும்

உந்தி[1] களிறு[2] உயர்போதம்[3] சித்தியார்[4]
பிந்திருபா[5] உண்மை[6] பிரகாசம்[7]—வந்தஅருட்[8]
பண்புவினா[9] போற்றி[10] கோடி[11] பாசமிலா நெஞ்சுவிடு[12]
உண்மைநெறி[13] சங்கற்ப[14] முற்று.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்
திருவருளகம், 22-வ, கல்லுக்காரத் தெரு
மயிலாப்பூர், சென்னை.

1934

தனிப்பிரதி விலை ரூபா மூன்று.
நான்கு பிரதிகள் விலை ரூபா பத்து.

2-7

பதிப்புரை

" பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்டஇரு தயகமல முகைக ளெல்லாங்
கண்திறப்பக் காசினிமேல் வந்தஅருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவு
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாதம் எப்போதும் போற்றல் செய்வாம் "

திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் (பரபக்கமும் சுபக்கமும்), இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் ஆகிய பதினான்கு நூல்களும் சித்தாந்தசாத்திரம் எனப்படும். மெய்கண்டசாத்திரம் என்ற பெயரும் இவைகட்கு வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுள் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் ஆகிய இரண்டும் மெய்கண்டார்காலத்துக்கு முந்தியனவென்பது பல பேரறிஞர்கள் தங்கள் ஆராய்ச்சியிற் கண்ட முடிபு. சிவஞானபோதம் மெய்கண்ட தேவர் அருளிச்செய்தது. இது வடமொழி இரௌரவாகமத்திலுள்ள சிவஞானபோதச் சூத்திரங்களின் மொழி பெயர்ப்பென்று இதுவரை கருதப்பட்டுவந்தது. ஆனால் இப்போது திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் முதலிய சிலர், கூர்த்த மதிகொண்டு ஆராய்ச்சி செய்ததில் சிவஞானபோதம் தமிழ்முதல் நூலேயொழிய மொழி பெயர்ப்பு நூலல்லவென்பது நன்கு புலனாகின்றது. இதன் விரிவை "மெய்கண்டாரும் சிவஞானபோதமும்" என்ற நமது சமாஜவெளியீட்டிற் காண்க. இச்சிவஞானபோதத்துள் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை மட்டுமே மெய்கண்டதேவர் அருளினார் என்பது சிலருடைய கொள்கை. ஆனால் பழைய வரலாறு கூறுவது சூத்திரங்கள், உதாரணச் செய்யுட்கள், வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரை ஆகிய மூன்றையுமே மெய்கண்டதேவர் அருளிச்செய்தார் என்பதே.

சிவஞானசித்தியார் என்ற நூலே இப்பதினான்கு சாத்திரங்களுள் மிக விரிவானது. அவ்விரிவும் அதனாலுண்டாகும் தெளிவும் பற்றியே இது இப்பதினான்கனுள்ளும் சிறந்ததெனப் போற்றப்படுகிறது. சிவத்தின்மேல் தெய்வமில்லை சிவஞானசித்திக்குமேல் சாத்திரமில்லை யென்றும், பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே ஓர் விருத்தப்பாதிபோதும் என்றும் இதன்பெருமை மிகுந்த ஆர்வத்தோடு கூறப்படுவதுண்டு. இந்நூல் பரபக்கம், சுபக்கமென இருகூறாக அமைந்துள்ளது. பரபக்கமென்பது ஏனைய சமயக்

சாது அச்சுக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை,

சென்னை.

பக்கங்களுள் சுருக்கமாகவும், செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு ௭-௫௬௩-௫௬௮ பக்கங்களில் விரிவாகவும் செய்துள்ள ஆராய்ச்சியால் இவ்வஷ்டகத்துள் 'உண்மைநெறி விளக்கம்' என்ற நூல் உமாபதிசிவாசாரியார் இயற்றியதல்ல வென்றும், அந்நூல் பதினுன்கு சாத்திரங்களுட் சேர்க்கப்படுதற்குப் பதிலாகத் 'துகளறுபோதம்' சேர்க்கப்பட வேண்டு மென்றும் புலனுகும். 'உந்திகளிறு' என்று (இந் நூல் தலைப்புத்தாளில்) வரும் வெண்பா எக்காலத்தில் எவரால் இயற்றப்பட்ட தென்பது புலனுகவில்லை. திருமுறைகளைப் பன்னிரண்டாக வகுத்த செய்தி திருமுறைகண்ட புராணத்திற் கூறப்படுதல் போலச் சாத்திரங்களைப் பதினுன்கென வகுத்த வரலாறு யாண்டும் கூறப்பட்டிலது. நமது வெளியீட்டில், பழைய மரபையொட்டி உண்மை நெறி விளக்கத்தைப் பதினுன்கிற் சேர்த்து உரையோடும், புதிய ஆராய்ச்சியை யொட்டித் துகளறுபோத மூலத்தைமட்டும் அநுபந்தமாகவும் அச்சிட்டுள்ளோம்.

இனி இப்பதினுன்கு சாத்திரங்களின் காலத்தை ஆராய்வாம். இவைகளின் வரலாறும் இவற்றின் ஆசிரியர்கள் உரையாசிரியர்கள் வரலாறும் ஒவ்வொரு நூலின் தொடக்கத்திலேனும் இறுதியிலேனும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மெய்கண்டார் காலம் கி. பி. பதின்மூன்றும் நூற்றூண்டென்பது பலரும் ஒப்பமுடிந்த உண்மை. அவர் மாணுக்கராகிய அருணந்திசிவாசாரியரும் மனவாசகங் கடந்தாரும் அந்நூற்ருண்டினரே. உமாபதிசிவாசாரியர் 'சங்கற்ப நிராகரணம்' இயற்றியது சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௨௩௫ (கி. பி. 1313) என்பது ஷை நூலின் பாயிரத்துள்,

"ஏழஞ் சிருநூறு எடுத்த ஆயிரம்
வாழுநற் சகனம் மருவா நிற்ப."

என்ற ௨௬, ௨௭-ம் அடிகளால் (௬௮௭-ம் பக்கம் பார்க்க) துலங்குகின்றது. எனவே, இவர் கி. பி. பதினுன்காம் நூற்றூண்டின் தொடக்கத்திலிருந்தவ ரென்பது கிடைக்கிறது. திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் ஆசிரியர்கள் மெய்கண்டார் காலத்துக்கு முந்தியவர்க ளென்பது பழைய மரபு.

இப்பதினுன்கு சாத்திரங்களனைத்தையும் உரையுடன் சொன்னைமா நகரம், ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்கள் ஏறக்குறைய 50 ஆண்டுகட்கு முன் அச்சிட்டனர். பிறகு காஞ்சி நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள் 1897-ம் ஆண்டில் உரையுடன் வெளியிட்டனர். அதன் பிறகு மூலமும் உரையுமடங்கிய பிரதி வெளிவரவில்லை. இது சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பயில விரும்பும் மாணவர்கட்கும் ஏனையோருக்கும் ஒரு பெருங் குறையாக விருந்தது. இக்

கொள்கைகளை விளக்கி அவைகளைப் பூர்வபக்ஷம் செய்கிறது. சுபக்க மென்பது சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கி அதற்குப் பிறர்கூறும் தடைகளைப் பூர்வபக்ஷம் செய்கிறது. பரபக்கத்துள் உலகாயதன்முதல் பாஞ்சராத்திரி ஈறுகவுள்ள பதினன்கு சமயிகள் மதங்களும் அவற்றின் மறுதலையும் உள்ளன. இவற்றுள் பாஞ்சராத்திரி நீங்கலாக ஏனைய சமயிகள் கூறும் தத்துவக் கொள்கைகளை ஆசிரியர் மறுத்து, பாஞ்சராத்திரி மதத்திலும் மறுதலையிலும் மட்டும் தத்துவ ஆராய்ச்சியை விடுத்துப் புராண வரலாறுகளைக் கொண்டே ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். இக்காரணம்பற்றிப் பாஞ்சராத்திரி மதமும் மத மறுதலையும் அருணந்தி சிவாசாரியர் வாக்கல்லவென்றும் பிற்காலத்தோரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டனவென்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

இருபாவிருபஃது என்ற நூல் அருணந்தி சிவாசாரியர் இயற்றியது. உண்மை விளக்கம் என்பது திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார் இயற்றியது. இவரைப்பற்றிய வரலாற்று விவரங்கள் எவையும் கிடைத்தில. இவர் பெயரால் திருவதிகையில் தெற்குவீதியில் ஒரு மடம் இருக்கிறது. சென்னை அரசாங்கத்தாரால் பதிவுசெய்யப்பட்ட கல்வெட்டொன்றில் (1901ஆுத்திய 205-ெ. கல்வெட்டு) மனவாசகங்கடந்தார் என்ற பெயர் வருகிறது. அக்கல்வெட்டின் முக்கிய பகுதி கீழ்வருமாறு:—ஸ்வஸ்திஸ்ரீ விக்கிரமசோழ தேவர்க்கு யாண்டு ஆறுவது [கி. பி. 1124] பிரம்மதேசம் காய்வான் தண்டலமாகிய சதிர்வேதி மங்கலத்து......பள்ளீசுரமுடையார்க்கு அர்ச்சனைக்கும் அமுதுபடிக்கும் நிமந்தமில்லாமையால் திருப்பணி செய்கிற ஆண்டார் **மனவாசகங்கடந்தார்** எங்களிடையில் விலையிட்டுக் கொண்ட பூமி யாவது......" இக்கல்வெட்டிற்கண்ட மனவாசகங்கடந்தார் இந்நூலாசிரியராயின் இவர் மெய்கண்டார் காலத்துக்கு முந்தியவராதல் வேண்டும். ஆனல் இவரது நூலில் முதற்பாட்டிலேயே மெய்கண்டாய் விண்ணப்பம் என்றும், திருவெண்ணெய் வித்தகா என்றும் கூறுதலாலும், இவர் மெய்கண்டாருடைய சக மாணவர்களுள் ஒருவரெனப் பழைய வரலாறு கூறுவதாலும் இக்கல்வெட்டு இவர் காலத்தைக் குறிக்கப் பயன்படாது. அக்காலத்தில் மனவாசகங் கடந்தார் என்ற பெயர் மக்கட்கு இடப்பட்டிருந்த வழக்காறு இக்கல்வெட்டாற் றுலங்கும்.

சிவப்பிரகாசம் முதல் சங்கற்ப நிராகரணம் ஈறுகவுள்ள எட்டு நூல்கட்கும் சித்தாந்த அஷ்டகம் என்றெரு தொகைப்பெயர் வழக்கிலுண்டு. இவ்வெட்டு நூல்களும் சித்தாந்த சாத்திரம் பதினன்களுள் சேர்ந்தன வென்றும் இவற்றை இயற்றியவர் உமாபதிசிவாசாரியார் என்றும் கூறுவது மரபு. ஆனல் இப்போது திரு. எஸ். அனவரத விநாயகம் பிள்ளை, எம். ஏ., எல். டி., அவர்கள் இந்நூல் கூஅ௦-கூஅ௨

சிவமயம்

உள்ளுறை

குறையை நீக்கித் திருமுறைகளை அடக்க விலைக்கு வெளியிட்ட நன்முறையைப் பின்பற்றிப் பதினான்கு சாத்திரங்களையும் மூலமும் உரையுமாக வெளியிட நமது சமாஜம் ஏற்பாடு செய்தது. இவ்வெளியீட்டில் சித்தாந்த அஷ்டகம் என்ற எட்டு நூல்களையும், இருபாவிருபஃது, தகளறுபோதம் என்ற இரண்டையும் பல ஏட்டுப் பிரதிகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், அச்சுப் பிரதிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து மிகத் திருத்தமாகவும் செம்மையாகவும் அவை வெளி வரத் துணைபுரிந்த பெரியார், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாராய்ச்சித் தலைமைப்புலமை நடாத்தும் சைவத் திருவாளர் - எஸ். அனவரத விநாயகம்பிள்ளை, எம். ஏ., எல். டி., அவர்களேயாவர். அவர்களுடைய நன்முயற்சியால் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், உண்மைநெறி விளக்கம் ஆகிய மூன்று நூல்கட்கும் இதுவரை அச்சிடப்பெறாத சிந்தனையுரை இவ்வெளியீட்டில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் இதற்காக உழைத்த உழைப்பு அளவிடற்பாலதன்று. அவர்கட்குத் துணை செய்தவர் ஷை கழகத் தமிழ்ப்பேரகராதிப் பதிப்பாசிரியர், சைவத் திருவாளர் - எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல். அவர்களே. இவ்விரு பெரியார்கட்கும் நமது சமாஜத்தின் நன்றியை மிக மகிழ்ச்சியோடு செலுத்துகின்றோம்.

இந்நூலை மிகச் செம்மையாகவும் விரைவாகவும் வழக்கம்போல் சாது அச்சுக்கூடத்தினர் அச்சிட்டுதவினர். அவ்வச்சுக்கூட உரிமையாளர் திரு. வி. உலகநாத முதலியாரவர்கள் இந்நூல் வெளிவருதற்காகக் காட்டிய ஊக்கம் பாராட்டத்தக்கது. அவர்கட்கும் சமாஜத்தின் நன்றி பெரிதும் உரித்து.

சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பயில்வதன் பயன் மும்மலங்களை எரிப்பது. முக்கட்பரமன் முப்புரமெரித்தது இத்திருவதிகைவீரட்டானத்திலே நிகழ்ந்தது. 'முப்புரமாவது மும்மல காரியம்' என்பது திருமூலர் திருவாக்கு. திருவதிகையில் இப்பதினான்கு சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய உண்மைவிளக்கத்தை மனவாசகங்கடந்தார் அருளிச் செய்தார். எனவே, இந்நூல் இத்திருப்பதியில் வெளியிடப்பெறுதல் மிகப் பொருத்தமேயாகும்.

இவ்வெளியீடு சைவ நன்மக்கட்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்குமாறு இறைவன் திருவருளை வழுத்துவோமாக.

இங்ஙனம்

ம. பாலசுப்பிரமணியன்
காரியதரிசி
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

திருவதிகைவீரட்டானம்
பவஷு மார்கழிமீ அவ
பூச நன்னாள்
23—12—1934

49. நாடியசத் திநிபாதம் நாலு பாதம்
நண்ணும்வகை எண்ணரிய ஞான பாதம்
கூடுமவர் தமக்குணர்வாய் நின்ற ஞானக்
கூத்தன்ஒரு மூர்த்திகொடு குறுகி மோகம்
நீடியகே வலசகலம் நிகழா வாறு
நிறுத்திமலம் அறுக்கும்இது நிலையார் சுத்தம்
கேடில்புகழ் தரும்சரியை கிரியா யோகக்
கேண்மையரேல் இவைஉணர்த்தக் கிளக்கும் நூலே.

(உரை) நாடியசத் திநிபாதம் நாலு பாதம்-மலபரிபாகத்தா லுள தான சத்திநிபாதமானது பரிபாக முற்பிற் பாட்டால் நாலுவிதப் படும் ; நண்ணும்வகை - இதிற் புறப்பொருளறிவாய் நிற்கும் ஆன்ம சிற்சத்தி தற்பொருளறிவா யொடுங்கு முறைமையாகிய ; [எண் ணரிய - நினைத்தற்கரிதாகிய]; ஞானபாதங் கூடுமவர் தமக்கு - அதி தீவிர சத்திநிபாதம் பதிந்தவர்களுக்கு ; உணர்வாய் நின்ற ஞானக் கூத்தன் - அறிவுக்கறிவாய் நின்று உணர்த்திய பரம்பொருள் ; ஒரு மூர்த்திகொடு குறுகி - ஆசாரியராகத் திருமேனி கொண் டெழுந் தருளி வந்து ; மோகம் . . . நிறுத்தி - அறிதற்றொழில் தோற்றக் கேடுகளிரண்டும் பொருந்தாமல் நிறுத்தி ; மலம் அறுக்கும் - ஞானப் பெருக்கத்தாற் பாசத்தையும் நிக்கிரகிக்கும் ; இது நிலையார் சுத்தம் - இவ்வாறு பெற்று ஞானப்பெருக்கமானது சுத்தாவத்தையாம்; [இந்தச் சுத்தாவத்தையை யாருக் கனுக்கிரகம் பண்ணலாமென்றால்—கேடில் ...நூலே-கேடில்லாத ஞானக்கீர்த்தியைக் கொடுக்கப்பட்ட சரியை கிரியையோகங்களை அனுட்டித்து முடிந்தவர்களுக்கே இந்தச் சுத்தா வத்தையை அனுக்கிரகம் பண்ணலாமென்று ஆகமங்கள் சொல்லும்.]

கேவல மலத்தினுண்மையென்று வருங் கேவலஞ் சகலத்தா னீங்குதலிற் 'கேவ லந்தன் னுண்மை' யென்று வருங் கேவலமே ஈண்டுக் கூறியதென் றுணர்க. இங்ஙனங் கூறிய முறையில் அந்தச் சகலாவத்தையிற் கூறும் பத்திலக்கணமுங் கழிவது யாங்ஙனமெனில், முதன்மையும் போகப்பற்றுங் கழிதற் கேது வாகிய இருவினை யொப்பும், போககாண்டத்திற் செறிதலும் போக் கிய காண்டத்திற் செறிதலுங் கழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாதமும், உருக்கழிதற் கேதுவாகிய குருவருளும், அறிதற் றொழில் தோற்றக் கேடு கழிதற் கேதுவாகிய கேவல சகல நீக்கமும்,ஏகதேசப்படுஞ் சுட்

டுணர்வு கழிதற்கேதுவாகிய மும்மல நீக்கமும், இச்சை ஞானங் கிரியை மூன்றுங் கழிதற் கேதுவாகிய ஞானப் பெருக்கமும் முறையே கிடைக்கப்பெறுதல் சுத்தாவத்தை யிலக்கணமாகலின் இதனுல் அவை கழிதல் யாங்ஙனமென மலையாது நுண்ணுணர்வி னுலறிக. மேலே ஆன்மலட்சணங் கூறுமுகத்தாற் சுத்தாவத்தையின் தொகை கூறியதில் 'உண்ணிலவு மொளியதனு லிருளகற்றிப் பாத முற்றிடும்' [19] என்று ஞானப் பெருக்கத்தின துண்மை கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுக் கூருதொழிந்தாராயினும் வழிநூலாசிரியரும் 'மூலமலம் ஞானத்தா லிடிப்ப' [சிவஞான சித்தியார், viii, 10] னென்ருராகலின் ஈண்டு மலமறுக்கு மெனுஞ் செய்யுட் சொல்லே ஞானப்பெருக்கமென்னும் பொருளே யுடலோ டுள்ளடக்கி நிற்றலா லீண்டு ஞானப்பெருக்கம் இச்சை ஞானங் கிரியை கழிதற் கேது வெனக் கூறியதாம். அஃதுஙகலினன்றே 'இருவினைச் செயல்களொப்' பென்றெடுத்து 'ஞானம், பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த' [சிவஞானசித்தியார், iv, 40] மென்ருர் வழிநூலாசிரியரும். இனிச் சிற்றம்பலநாடியார் 'வினைக்கேவல சகலங்க ளெல்லா மிருவினை யொப்புச் சத்திநிபாதத்தோ டொழிவ' தென்றும், 'குருவருளா னீங்கப்படுங் கேவல சகலமாவது துகளறுபோதத்துட் கூறியவாறு தத்துவாதீதத்திற்கு மேற்படுங் கேவல சகலமேயா'மென்றுங் கூறுவர். அதுபற்றி ஈண்டு 'ஞானக்கூத்தன் ஒரு மூர்த்தி கொடுகுறுகி மோக நீடிய கேவல சகல நிகழாவாறு நிறுத்தி' யென்பதற்கும் அவ்வாறு பொருட்கோடலு மொன்று. 'சங்கார காலங் தனிலோர் மலத்தொடு சார்தலுமாங், தொங்கா துடல்விடுங் காலமு மாங்தொல் கருவியெல் லாம், பொங்காமல் மாற்றிநற் போதம் புகல்கின்ற காலமுமா' [கட்ட ளைக் கலித்துறை, 34] மென்ருர் சிற்றம்பலநாடியாரும். சங்காரகால மென்பது கேவலத்தின் மேற்று. ஈண்டுச் சுத்தாவத்தையி னுண்மை வலியுறுத்தப்பட்டது. சிவபுண்ணியத்தால் வருவது இருவினையொப் பென்றும், அது வரவே முதன்மையும் போகப்பற்றுங் கழியுமென் றும், மலபரிபாகத்தால் வருவது சத்திநிபாதமென்றும், அது வரவே போக போக்கியக் கருவிகளிற் செறிதல் கழியுமென்றும், இவை நாலும் வந்து அவை நாலுங் கழிந்தால் உணர்வாய் நின்ற ஞானக் கூத்தன் ஒரு மூர்த்திகொடு குறுகுறுமென்றும், அந்தக் குருவருளால் உருக்கழியுமென்றும், அது கழிந்தால் கேவல சகலம் நீங்குமென்றும்,

அது நீங்கினுல் அறிதற்ருெழிலுண்டாதல் ஒடுங்குதல் கழியுமென் றும், அது கழிந்தால் ஞானப் பெருக்கமுளதாமென்றும், அது பெருகினுல் இச்சை ஞானங்கிரியை மூன்றுங் கழியுமென்றும், அது கழிந்தால் மலநீக்கம் வாதனுமலநீக்கம் வருமென்றும், அது வந்தால் வியாபக அறிவு விளங்கி ஏகதேசப்படுஞ் சுட்டுணர்வு கழியுமென்றும், அது கழிந்தால் பதினெட்டவத்தையுங் கழியுமென்றுங் கூறியது குருமுகமாய் நுண்ணுணர்வினுல் அறிக. ‘ உண்ணிலவு மொளியதனு விருளகற்றி ’ யென்றும், ‘ மூலமல ஞானத்தா விடிப்ப ’ மென்றும் வருமாற்ருல் ஞானப்பெருக்கம் முன்னும் மலநீக்கம் பின்னுங் கொள் ளப்படும். ‘முன்னைத் திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம், பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே’ [சிவ ஞானசித்தியார், iv, 40] என வருமாற்ருல் மலநீக்க முன்னும் ஞானப் பெருக்கம் பின்னுங் கொள்ளப்படுமாதலால் எதுவோ முந்தியதென மலேயற்க. இருணீக்கமுங் கதிர்த்தோற்றமும் முற்பிற்பாடு கூருத முறைமைபோல மலநீக்கமும் ஞானப்பெருக்கமும் உடனிகழ்ச்சி யேயா மாதலின் இரண்டினுள் எதை முற் கூறலுமாம். அற்ருகவி னன்றே அழுக்கொழிதலே புடைவைக்குச் சுத்தியாவதுபோலப் பாசக்ஷயமே ஆன்மாவுக்குச் சுத்தியாயிருந்தும், ஒன்பதில் ஆன்ம சுத்தியும் பத்திற் பாசக்ஷயமுங் [சிவஞானபோதம் ix, x] கூறினுர் முதனூலாசிரியரும். இனிச் சுத்தாவத்தையின் உண்மை விரிவுக ளெல்லாந் தொகுத்தும் விரித்தும் முன்னர் உண்மை யதிகாரத்துட் கூறப்படும். ௪௯

இதுகாறுங் கூறியவாற்ருற் பெறப்படுஞ் சித்தாந்த முத்தியாவ திதுவென்பது கூறுமுகத்தால் ஏனைச் சமய முத்திகளினது இழிவுஞ் சித்தாந்த முத்தியினது பெருமையுங் கூறுவான் தொடங்கினுர்.

முத்தி பேதங்களதியல்பு

50. அரிவையரின் புறுமுத்தி கந்த மைந்தும்
அறுமுத்தி திரிகுணமும் அடங்கு முத்தி
விரிவுவினை கெடுமுத்தி மலம்போம் முத்தி
விக்கிரக நித்தமுத்தி விவேக முத்தி

பாவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி
 பாடாண முத்திஇவை பழிசேர் முத்தி
திரிமலமும் அகலஉயிர் அருள்சேர் முத்தி
 திகழ்முத்தி யிதுமுத்தித் திறத்த தாமே. ௩௨

(உரை) அரிவையரின் புறுமுத்தி - மாதர்கள் தோள் புணர்தலே முத்தியென்று உலகாயதர் கூறுவதும்; கந்த மைந்தும் அறுமுத்தி - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் ஐந்து கந்த மும் கெடுதலே முத்தியெனப் புத்தரிற் சவுத்திராந்திகன் கூறுவதும்; திரிகுணமும் அடங்கு முத்தி - அஎ, உச என்னும் போதங்களு டைய[?] மூன்று பேதகுணங்களுங் கெடுகையே முத்தியெனச் சமண ரில் திகண்டவாதி கூறுவதும்; விரிவுவினை கெடுமுத்தி - பஞ்சபூதங் காலந் திக்கு ஆன்மா மனமென்னு மொன்பது திரவியங்களின் பொது வியல்பு வேற்றியல்புகளை யறியும் ஞானத்தாற் கன்மம் நசிப்பதுவே முத்தியென வைசேடிகர் கூறுவதும்; மலம்போம் முத்தி - பாசம் நீங்கவே சிவத்துவாபிவியத்தி விளங்கும் அதன்மேல் முதல்வன் பிரோ்கனல்லன் பாசநீக்கமே முத்தியென அருவசமவாத சைவர் கூறு வதும்; விக்கிரக சித்தமுத்தி - சாரூபம்பெற்று அத்திரட்சியி னிருப் பதே முத்தியென உருவ சிவசமவாத சைவர் கூறுவதும்; விவேக முத்தி - தானே பிரமமென விவேகித் தறிவதே முத்தியென மாயா வாதிகள் கூறுவதும்; பாவுமுயிர் கெடுமுத்தி-உயிர்கெட்டுச் சிவத்தோ டொன்றுவதுவே முத்தியெனப் பரிணமவாத சைவர் கூறுவதும்; சித்தி முத்தி-அட்டமா சித்தியை யடைவதே முத்தியென மானிடச் சித்தர்களாற் கூறப்படுவதும்; பாடாண முத்தி - நித்திரை செய்வோர் ஒன்றும் அறியாத முறைமைபோற் கேவலத்தை யடைவதே முத்தி யெனப் பாடாணவாத சைவர் கூறுவதும்; இவை பழிசேர் முத்தி - இங்ஙனங் கூறிய சமயவாதிகள் முத்திகளெல்லாஞ் செனன மரணத் துன்பத்துக்கேதுவாகிய முத்தியேயாம்; திரிமலமும் அகலவுயிர் அருள் சேர் முத்தி - யாம் கூறப்புகுந்த சித்தாந்த முத்தியாவது மும்மலங் களும் நீங்கி ஆன்மாச் சிவவியாபகத்துள் ஞாயிற்றினொளியி னடங்கிய நட்சத்திரம்போல் அடங்குவதே சுத்தாத்துவித முத்தியாம்; திகழ் முத்தி யிதுமுத்தித் திறத்த தாமே-இந்தச் சுத்தாத்துவித முத்தியே யாவைக்கும் மேலான முத்தியாய்ச் செனனமரணத் துன்பந் தீர்ந்து சிவானந்தத்தை யடையும் பெற்றிப்பா டுடைய முத்தியாம். ௩௦

உண்மை யதிகாரம்

சிவஞானபோதம் சிவஞான சித்தியார் என்னும் இரண்டு நூலும் இரண்டு சூத்திரம் பொதுவும், எட்டாஞ் சூத்திரம்வரை ஆறு சூத்திரம் உண்மையும், பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்வரை நாலு சூத்திரம் உபாயமுமாக முக்கூறும் இது தொகைவகை விரியென்று முக்கூறு மாம். அற்றாகலினன்றே 'முற்றுமற்றி னத்துவித முப்பொருளு' மென்று கூறி 'இதற்கடைவே மூன்றிலுயிர்' [தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், 3] என்றெடுத்துக்கொண்டு, 'சொற்றவிது கூடாதே லுபாயவழி தனையருளாற் சொல்லியொக்கத் தான்கூட்டிச் சுத்தி செய்த வொன்பதி [ஷை, ஷை, 5]' லென்று ரெமதாசிரியரும். அவ்வாறே 'பலகலையு மெண்ணரிது' [சுவாமிநாத தேசிகர் தசகாரியம், 20]மென்று குறிகாட்டி இந்நூலிற் பொதுவைம்பதும் இரண்டு சூத்திரமென வரையறுத்தோதியதுமாம். அவ்வாறே நூலாசிரியர் கருத்தாய்ப் பொதுவைம்பதும் இரண்டு சூத்திரப்படியே தொகையாக வெடுத்து ஒரு நூலாக ஆதியந்த முடித்து முத்தியிலக்கணமுங் கூறியதாம். வழிநூலாசிரியர் உண்மை எட்டாஞ் சூத்திரம்வரை முடித்து இறுதியில் 'ஆசையொடு மங்குமிங்கு மாகியலம் வருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பா' [சிவஞான சித்தியார், vii, 39] மென்றதுமிது. முதனூல் இரண்டு சூத்திரத்து இவ்வாறு பொருள் முடிவது அப்பன்னிரண்டு சூத்திரத்தையும் வினவிய வினு வெண்பாப் பன்னிரண்டையும் அந்நூலோடு சமரசம்பண்ணிச் சங்கிரகமாகச் சிந்தித்து அறியத்தக்கது. இனி, உண்மையாவது மேற் கூறிப்போந்த பொருளை அனுவதித்து எடுத்துக்கொண்டு அதன் உண்மை கூறுவதாம்.

51. இங்கிவை பொதுஇ யம்பும் என்பர்கள் இதன்மே லான்மாத்
தங்கிய அஞ்ச வத்தை தன்னுண்மை உணர்த்துந் தன்மை
பொங்கொளி ஞான வாய்மை அதன்பயன் புனிதன் நாமம்
அங்கதில் அணைந்தோர் தன்மை அறைகுவன் அருளி னாலே.

(உரை) இங்கிவை பொது இயம்பும் என்பர்கள்-இங்ஙனங்கூறிப் போந்தவையுட் பதி பசு பாச விலக்கணம் பொதுவாய்க் கூறியதாம் ; இதன்மேல் - இனிக் கூறுவது அதனுண்மையாம்; அது கூறுங் கிரமமேதென்னில்—ஆன்மா-ஆன்மாவின் இலக்கணமும்; தங்கிய அஞ்ச வத்தை - ஆன்மா அவத்தைப்படும் முறைமையும் ; தன்னுண்மை உணர்த்துந் தன்மை - ஆன்மாவின் உண்மையும் அதற்கு அறிவிக்கிற முறைமையும் ; பொங்கொளி ஞான வாய்மை - பொறிவாய்ச்

சுயம்பிரகாச ஞானமாயுள்ள திருவருளி னுண்மையும்; அதன்பயன் - அந்த ஞானத்தால் உயிர்கள் பெறும் பயனும் ; புனிதன் நாமம் - நின் மலனாகிய கர்த்தாவினது திருநாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மையும் ; அங்கதில் - அந்த நின்மலானந்த நிறைவில் ; அருளினாலே அணைந்தோர் தன்மை - அவன் திருவருளே கண்ணாகச் சேர்ந்த மகத்துக்கள் தன்மையும் ; அறைகுவன் - ஆக எழுவிதமாகச் சொல்லத் தொடங்காநின்றேன்.

மேற் கூறிப்போந்ததனுள் முதனூல் [சிவஞானபோதம்] மூன்றாஞ் சூத்திரத்தில் ஆன்மாவுக்கும், நாலிற் பாசத்துக்கும், அஞ்சிற் பதிக்குங் குணத்தன்மை கூறுவதாம். அற்றாகலினன்றே 'ஆன்மப் பிரகாச முணர்த்துத' [iii]லென்றும், 'தமது முதலுபகார முணர்த்துத' [v] லென்றுங் கருத்துரை கூறினார் முதனூலாசிரியரும். ருக

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

ஆன்ம வியல்பு

இனி, எட்டுச் செய்யுளால் மூன்றாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும் ஆன்மப்பிரகாசத்தின் பொருளனைத்துங் கூறுவான் தொடங்கினார்.

52. செறிந்திடும் உடலுள் மன்னிச் சேர்புலன் வாயில் பற்றி
அறிந்ததில் அழுந்தும் ஒன்றும் அறிந்திடா தறியுந் தன்மை
பிறிந்தடை அஞ்ச வத்தை பெருகிய மலத்தாற் பேணி
உறுந்தனி அதீதம் உண்மை உயிர்க்கென உணர்த்து மன்றே.

(உரை) செறிந்திடும் உடலுள் மன்னி - சிருட்டிகாலமுதற் சங்காரகாலமளவும் அழியாது ஆதாரமாய்ப் புரியட்டகத் திரட்சியாற் பொருந்தப்பட்ட சூக்கும தேகத்திலே நிலைபெற்று நின்று ; சேர்புலன் வாயில் பற்றி - கன்மத்தளவில் அந்தச் சூக்கும தேகத்தினின்றும் உண்டாகப்பட்ட தூலதேகத்திற் சத்தாதி விடயஞ் சேர்தற்கு வாயிலாகிய இந்திரியங்களைப் பற்றுக்கோடாகநின்று; அறிந்து-அந்தக் கரணங்களிடமாகச் சுகதுக்கங்களை யறிந்து; அதில் அழுந்தும் - கலாதிகளால் மோகத்தை யடையும்; ஒன்றும் அறிந்திடாது - அந்தத் தத்துவங்கள் உயிர் அறிதற்குக் கருவியாதல் மாத்திரையேயன்றி அவற்றுளொன்றும் அறிவுடையதன்று; உயிர்தா னறிவுளதோவெனில்—அறியுந் தன்மை-ஆன்மாத் தத்துவங்களையின்றித் தனித்து ஒன்றை

அறியவுமாட்டாது அத் தத்துவங்களை இடையீடின்றிப் பொருந்தி யறியவுமாட்டாது; பிறிந்து அஞ்சு அவத்தை பேணி-கொள்ளிவட்டங் கறங்குபோற் றரிப்பின்றித் தத்துவங்களைப் பிறிந்துங் கூடியும் அஞ் சவத்தையினுஞ் சுற்றிவரும் ; அது என்ன காரணத்தாலெனில்— பெருகிய மலத்தா லடைவுறும் - பெருகிய சகசமல மறைப்பினாற் கருவிகளிற் றரித்துநின்றறியமாட்டாது அவத்தையைப் பொருந்தும்; இனி அதன் உண்மை யாதோவெனில்—தனி அதீதம் உண்மை உயிர்க்கு - பசுத்துவ உபாதியாற் பசுவெனப் பெயர்படைத்த உயிர்க் குக் கருவிகள் பிரிந்தவழி யுள்ள அறிவின் உண்மை ஒரு கருவியும் பொருந்தாத அதீதத்தினிலையேயாம் ; என - இவ்வாறுடையோ னெனப் பதிப்பொரு ளறிந்து ; உணர்த்து மன்றே - கருவிகளைக் கூட்டிச் சுகதுக்க விளைவுகளை அறிவிக்கும் அனாதிகேவல நீக்கமுதல்.

இனி, உடம்பாதல் உடம்பகத்துளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் பொறிகள் விடயத்திற் சேறற்குரிய அந்தக்கரணங்களாதல் இவைகளை யூக்கி இயங்கும் பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்னாது இவைகட் கெல்லாம் வேறாய் உயிருண்டென்பது எற்றாலெனின்,

53. உருஉணர் விலாமை யானும் ஒரொரு புலன்க ளாக
மருவிநின் றறித லானும் மனாதிகள் தம்மின் மன்னித்
தருபயன் நுகர்த லானும் உயிர்சட மாத லானும்
அருவினை உடலுள் ஆவி அறிவினால் அறியு மன்றே. ௩

(உரை) உருவுணர் விலாமை யானும் - உயிர் பிரிந்துழி உடல் காட்டமுந் தானும் வேறறக் கிடந்து வேம்பொழுது சூடறியாதபடி யால் உடலறியாது, அவற்றிற்கு வேறாக உயிருண்டென்றே கொள்ளப் படும்; இனி யைம்பொறிகளோவெனில்—ஒரொரு புலன்க ளாக மருவி நின் றறித லானும்-பொறிகள் தம்முள் ஒன்றறிந்தது ஒன்றறியாதா யும் அதன்கண் ஓர் அறிவிருந்து ஒவ்வொரு விடயங்களாக ஐந்தையு மறிந்து வருவதாலும் அதற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு ; ஒன்றொன்றா யறிதல் புலனுணர்வாகில் உயிருணர்வு ஏககாலத்தில் ஐந்து விடயத் தையு மறியுமோவெனில், 'ஒன்றொன்றா யுணர்தலினாற் பசுவா' [சிவ ஞானசித்தியார், ix, 2]மெனவரும் வழிநூற் சுருதிபற்றி உயிரும் ஒன் றொன்றாய் அறியினும் பொறிகள் உயிருணர்வு கலந்துழி ஞானமொன் றே யுள்ளனவாம், உயிர் அவ்வாறன்றி இச்சை ஞானங் கிரியை மூன்

றுடைமையாற் பொறிகட்கு வேருய் உயிருண்டென்றே கொள்ளப் படும். இனி அப்பொறிகளை விடயத்திற் சேறற்குச் செலுத்துவ தாய அந்தக்கரணங்களோவெனின்—மனுதிகள் தம்மில் மன்னித் தரு பயன் நுகர்த லானும் - அந்தக்கரணங்களிடமாக நின்று அவைகளிட மாகப் பற்றி நிச்சயித்து அகங்கரித்து ஐயுற்றுச் சுகதுக்கங்களையெல் லாம் அறிவதோர் அறிவு உளதாகலின் அவைகட்கு வேருய் உயிருண் டென்றே கொள்ளப்படும். இனி அவைகளை யூக்கி யியங்கும் பிராண வாயுவோவெனில்—உயிர்சட மாத லானும் - பிராணவாயு இயங் குங் கேவலத்து அறிவு நிகழாமையாற் பிராணவாயுவும் இவை களை யெல்லாம்போலச் சடமேயாம் அதற்கு வேருய் உயிருண் டென்றே கொள்ளப்படும் ; அப்படியாகில் அறிவாயுள்ள உயிருக்கு இந்தச் சரீரத்தைப்பற்றி யறியவேண்டுவது ஏதென்னில்—உட லுள் ஆவி யறிவினுல் அருவினை யறியு மன்றே-இங்ஙனம் கூறப்பட்ட சடமான சரீரத்தினிடமாகச் சித்தாகிய உயிர் தனதறிவினுல் வினைக் கீடாகிய சுகதுக்கங்களை அறியும்பொருட்டுத் தேகத்தைப்பற்றி யனுதி சிருட்டி முதலுவதாம்.

ஈண்டுக் கூறியவாற்ருல் இருவித உடலுஞ் சடமென்றும் உயிர் சித்தென்றுஞ் சாதிக்கப்பட்டமையிற் சித்தாயிருந்துஞ் சடமாகிய கருவிகளின்றி அறிவு விளங்காமையிற் சித்தோ அன்ருேவெனும் ஐயத்தின்கண் நிகழும் ஆசங்கை நீக்கு முகத்தால் உயிர் சித்தாமாறு வலியுறுத்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பதாம். ௫௩

54. அறிவெனில் வாயில் வேண்டா
அன்றெனில் அவைதாம் என்னை
அறிவதை உதவு மென்னில்
அசேதனம் அவைதா மெல்லாம்
அறிபவன் அறியுந் தன்மை
அருளுமவன் என்னி லான்மா
அறிவில தாகும் ஈசன்
அசேதனத் தளித்தி டானே. ௪

(உரை) அறிவெனில் - ஆன்மா அறிவுள்ள பொருளாமாகில் ; வாயில் வேண்டா - வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வாயிலாகிய கருவிகளைப் பொருந்தி யறியவேண்டுவதில்லை ; அன்றெனில்-ஆன்மா

அறிவுள்ள பொருளல்லவென்று நீ சொல்லில் ; அவைதாம் என்னே - அந்தக் கருவி கரணங்கள்தாம் எதுக்காக வந்து பொருந்தின ; அறிவதை யுதவு மென்னில் - அறிவிலாத உயிர்க்கு அறிவிக்கும்படி கர்த்தாவாற் கூட்டப்பட்டு வந்து பொருந்தினவாக வேணுமெனில் ; அசேதனம் அவைதாம்-நீ அறிவிக்க வந்ததென்று சொல்லிய கருவி கரணங்களெல்லாம் ஆன்ம சிற்சத்தியையின்றித் தொழிற்படாத சட மாகையினாலே அவை எப்படி அறிவிக்கும் ; எல்லா மறிபவன் - சர் வஞ்ஞனாகிய கர்த்தாவாற் கூட்டப்படுகையால் ; அறியுந் தன்மை அருளுவன் என்னில் - கல்லானை கரும்பு தின்றதுபோலச் சடமாகிய தத்துவங்கட்கு அறிவைக் கொடுத்து அறிவில்லாத உயிருக்கு அறி விக்கும்படி செய்வனென்னில் ; ஆன்மா அறிவிலதாகும் - ஆன்மாவும் அறிவில்லாத சடமேயாகும் ; ஈசன் அசேதனத் தளித்தி டானே - இரண்டு பொருளுஞ் சடமேயா யிருக்கில் ஒரு சடத்துக் கறிவைக் கொடுத்து அவற்றைக் கொண்டு மற்றொரு சடத்துக் கறிவிக்கவேண் டுவதில்லையாகலின் உயிர் சித்தென்றே கொள்ளப்படும். ௫௪

இங்ஙனங் கூறியவாற்றாற் கருவி கரணங்கள் சடமென்றும் உயிர் சித்தென்றும் பெறப்பட்டமையின் முப்பொருளிற் பாசமொன் றுமே சடம் ஏனையிரண்டுஞ் சித்தாகலிற் சித்திரண்டுக்குந் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை யுளதோ இலதோ வென்னும் ஐயம் நீக்கு முகத்தாற் பாசங்களை நோக்கி உயிர் சித்தாயினும் பதிப்பொருளை நோக்கித் தூலசித்தாமாறும் இனம்பற்றி இரண்டுஞ் சித்தாயினும் உயிரை நோக்கிப் பதிப்பொருள் அதிசூக்கும சித்தாமாறுந் தெரித் துணர்த்து முகத்தாற் பசுவினது அறிவு இத்துணைப் பகுதி யென் பதூஉம் அதனால் அறியப்படும் பொருளின் றன்மைகள் இவையிவை யென்பதூஉம் மூன்று செய்யுளாற் றெரித்துக் கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் உயிரறிவினா லறியப்படும் பொருளிது வென வரையறை கூறுவான் தொடங்கினார். மேற்கூறியவாற்றால் உயிர் அறிவுடைய பொருளாகலின் அவ்வறிவான் ஏனை இரண்டு பொருளையும் அறியுமியல்புடைத்துப் போலுமெனின்,

55. அறிவினால் அறிந்த யாவும் அசத்தாதல் அறிதி யென்றும்
அறிவினால் அறியொ ணாதேல் ஆவதொன் றின்மை தொன்மை

அறிவுகாண் ஒன்றை முந்தி அதுவது வாகக் காணும்
அறிவுகாண் அசத்து மற்ற தறிவினுக் கறியொண் ணுதே. ரு

(உரை) அறிவினல் அறிந்த யாவும் அசத்து-உயிரறிவினல் அறிபப்படுவதெல்லாம் அழிபொருளேயாம்; ஆதலறிதி யென்றும் - சத்தாயுள்ள எனை யிரண்டு பொருளும் இவ்வறிவால் ஒரு காலத்தினும் அறியப்படாததேயாம் ; அறிவிஞ லறியொ ணுதே லாவதொன்றின்மை - உயிரறிவினல் அறியப்படாத பொருள் சத்தேயாகில் அதனுலாகிற கருமம் ஒன்றுமில்லையாமென்னில் ; தொன்மை அறிவு காண் - அனுதிபோதனுகிய பதிப்பொருள்அறிவாகிய சிவஞானத்தால் அறியப்பெறுவதுண்டுகாண் ; ஒன்றை முந்தி அதுவது வாகக் காணும் அறிவுகாண் அசத்து - காலத்தாலும் இடத்தாலும் ஏகதேசப்படுதலும் அதுவதுவாய்ப் பல்வேறுபடுதலும் மலத்தொடு விரவுதல் வேறுபடுதலுமாகிய இவ்வியல்புகளுடைமையின் அச்சுட்டுணர்வு அசத்தேயாய் அதனுலறிவதெல்லாம் அழிபொருளேயாம் ; மற்றது - இவ்வாறு காலத்தானும் இடத்தானும் ஏகதேசப்படாததுமாய் அழிபொருளல்லாததுமாகிய சத்தாயுள்ள பொருளே ; அறிவினுக் கறியொண் ணுதே - சுட்டறிவினல் அறியக்கூடாது.

'உயிரறி' வென்றெடுத்துச் 'சுட்டறி' வென்று முடித்தமையாற் பாசஞானத்திற்கும் பசுஞானத்திற்கும் வேற்றுமை யில்லைப் போலுமென மலையற்க. அவ்விரண்டிற்கும் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதுமுள்ளன. அவையெல்லாம் முன்னர்க் கூறப்படும். ஆயினும் ஒன்றௌன்ரு யறியும் இனம்பற்றி ஈண்டுக் கூறியதாம். ஒன்றௌன்ரு யறிதல் இரண்டு ஞானத்திற்கும் பொதுவென்பது குருமுகமாயறிக. அற்ருகலினன்றே 'நெறியி னறிவித்தா லன்றி யறியா வுளங்கள்' [சிவஞானபோதம் viii, 4] என்ருர் முதனூலாசிரியரும். ருரு

இனிச் சத்தாதற்றன்மை முப்பொருட்கு முண்மையின் ஈண்டுச் சத்தையறியாதென்றது சத்துச் சித்து ஆனந்தமென்னும் முத்தன்மையுமுடைய பதிப்பொருளளவோ அன்றிச் சத்துச்சித்தென்னு மிருதன்மையுமுடைய பசுப்பொருளளவோ அன்றிச் சத்தென்னுந் தன்மையொன்றுமுடைய பாசமுள்பட முப்பொருளளவோ என்னும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் அப்பிரமேயம் ஐந்திற்குஞ் சமானமாதலைக்

காட்டி இரண்டு செய்யுளாற் பசுஞானத்தின் உண்மை வலியுறுத்து வான் தொடங்கினர்.

56. எவ்வறி வசத்த றிந்த தெனில்உயிர் அறியா தீசன்
அவ்வறி வறியான் அல்ல தசேதனம் அறியா தாவி
செவ்விய கருவி கூடித் தெரிவுறா தருளிற் சேரா
துவ்விரு வகைய தென்னில் ஒளியிரு ளொருங்கு றாவே.

(உரை) எவ்வறி வசத்தறிந்த தெனில் - ஈண்டு அழிபொருளை யறிந்துவரும் அறிவு இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மூன்று அறிவினுள் எந்த அறிவென்னில்; உயிர் அறியாது-பசுஞானம் வியஞ்சக அறிவை யின்றிச் சுதந்தரமாய் அறியாதாகையால் உயிர் தானேயறியாது; இனிச் சிவஞானம் அறியுமோவெனில்—ஈசன் அவ்வறி வறியான் - பதிப்பொருள் சர்வமும் ஏககாலத்தில் அறிவதன்றி இவ்வாறு ஒன் றொன்றாய் அறியாதாகையாற் சிவஞானமுமன்று, இனிப் பாசஞானம் அறியுமோவெனில்; அல்ல தசேதன மறியாது - பாசம் அறிவற்ற சட மாகையாற் பாசஞானமும் அறியாது; இனிப் பாசஞானம், பசுஞான மென்னுமிரண்டும் விரவியறியுமோவெனில்—ஆவி செவ்விய கருவி கூடித் தெரிவுறாது - தனக்கென அறிவற்ற உயிரறிவும் அவ்வறிவை யின்றிச் செயலற்ற பாசவறிவுந் தாமே கூடியறிந்ததுமன்று ; இனிப் பசுஞானம் சிவஞானத்தோடு விரவியறியுமோவெனில்—அருளிற் சேராது - பாசத்தோடு விரவிய அறிவு அப்பாசம் நீங்கியன்றிச் சிவ ஞானத்துள். அடங்காது ; உவ்விரு வகைய தென்னில் - பசுஞானம் ஏனை இரண்டு ஞானத்தோடு கூடிய சமுதாயத்தில் அறியுமென் னில் ; ஒளியிரு ளொருங்கு றாவே - ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஆகாச மொன்றே யிடமாயிருக்கினும் அவ்வாகாசம் இவ்விரண்டினுள் ஒன் றோடு கூடி நிற்பதன்றி இருள் ஒளி யென்னும் இரண்டோடுங் கூடி நில்லாத முறைமைபோல ஏனை இரண்டறிவும் உதித்தற் கிடமாயிருப் பது பசுவறிவாயினும் அவ்விரண்டுள் ஒன்றோடன்றி இரண்டறி வோடும் ஒருகாலத்திற் பொருந்தி யறியாது.

இதனாற் கூறப்பட்டது சுட்டுணர்வாவது பாசத்தின் றன்மை யாயினும் அது சடமாகையானும் பசுவின் தன்மை சுதந்தர ஞான மின்மையானும் பதியின் தன்மை மலரகிதனுதலானுஞ் சுட்டுணர்வு எப்பொருளி னுணர்வோ எனும் ஐயத்தான் நிகழ்வதொரு வினுவாய்

முடிந்தமையறிக- இதற்கு விடை முன்னர்ப் 'பன்னிறங் கவரு' [69] மென ஞான வாய்மை கூறவருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். இதனாற் பாசஞ் சடமென்றும், பசு தூல சித்தென்றும், பதி அதிசூக்கும சித்தென்றுஞ் சாதித்தமை நுண்ணுணர்வினாலறிக. ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் பெத்தகாலத்து நிகழுஞ் சுட்டுணர்வின் தன்மை இவை யென்பதூஉம் ஆண்டைக்கு இறைவன் உபகாரம் இன்றியமையாது வேண்டப்படுமென்பதூஉம் பெற்றாம். இனிச் சுத்தகாலத்து நிகழும் அறிவின் தன்மை இவையென்பதூஉம் ஆண்டைக்கு இறைவன் உபகாரம் இவை யென்பதூஉங் கூறப்படும். ருசு

பதி பசு பாசமென மூன்றும் பரசூக்கும தூலமாகத் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதும் உடையனவாயினும் அப்பிரமேயத் தன்மையாற் சமனாதலிற் சுத்தகாலம் பதியை யறிந்து செறிவதும் பாசத்தை யறிந்து பிரிவதுமாகிய அறிவு நிகழ்வ துண்மையானும் பசுவுக்குச் சுதந்தர வறிவின்மையானும் ஆண்டு நிகழும் அறிவு யாதோ வென்னும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் அழிபொருளை நோக்கிச் சத்தாயினும் பதிப்பொருளை நோக்கி அசத்தேயாகிய பாசத்தையும் அதனை நோக்கிச் சத்தேயாகிய பதியையும் அறிந்து பிறிதல் செறிதலாவது உயிரென அதன் உண்மை கூறுவான் தொடங்கினர்.

57. சத்திது வென்ற சத்துத் தானறி யாத சத்தைச்
சத்தறிந் தகல வேண்டா அசத்திது சத்தி தென்றோர்
சத்திருள் ஒளிய லாக்கண் தன்மைய தாம்அ சத்தைச்
சத்துடன் நின்று நீங்குந் தன்மையாற் சதசத் தாமே. எ

(உரை) சத்திது வென்ற சத்துத் தானறி யாது - பாசஞ் சடமாகையால் அது பதிப்பொருளை இஃது இவ்வியல்பிற்றென அறிதல் செறிதல் செய்யுமென்பது கூடாது; அசத்தைச் சத்தறிந் தகல வேண்டா - பதிப்பொருள் அனாதிபோத முடையதாகலிற் பாசம் ஞான திரோதகத் திரவியமாயினும் ஒளிமுன் இருள்போலப் பதிப்பொருள் முன் எதிர்நில்லாதாகலின் அது பாசம் இவ்வியல்பிற்றென வறிதல் பிறிதல் செய்யவேண்டுவதில்லை ; இனி இவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆரென்னில்—அசத்திது - ஞானதிரோதகத் திரவியமாகிய பாசம் இதுவென் றறிதல் பிறிதல் செய்யவும் ; சத்திது - பாசநாசத் திரவியம் இதுவெனப் பதிப்பொருளை அறிதல் செறிதல் செய்யவும் ; ஓர்

சத்தென்று - இவ்விரண்டிற்கும் வேருகிய ஓர் ஆன்மாவாகிய பொருளுண்டே அதுவே உரித்தாம்; அஃது என்போல வென்னில்—இருளொளி யலாக்கண் தன்மைய தாம் - இருளில் அழுந்தி மறைபட்டு இருளல்லாமலும் ஒளியிற் பொருந்தி யறிந்தும் ஒளியல்லாமலுமிருக்குங் கண்ணின் தன்மைபோல்; அசத்தைச் சத்துடன் நின்று நீங்குந் தன்மையாற் சதசத் தாமே-பாசத்திற் பொருந்தி ஒன்றுமறியா திருந்தும் பதியைப் பொருந்தி யறிந்தும் பாசத்தைப் பிறிந்து பதியிற் செறிவதாலுஞ் சத்து அசத்தென்னும் இரண்டிற்கும் இடை நிலத்தின் பெயராய்ச் சதசத்தென்று சொல்லப்படும்.

ஈண்டுப் பாரிசேட அளவையான் உயிரே அவ்விரண்டினையும் அறியுமென உபாயத்தாற் சாதிக்கப்பட்டதாம். இதன் உண்மை தற்றெரிசனங் கூறத் 'தன்னறிவதனு' [72] லென முன்னர் வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். இவ்வாறு பாரிசேடத்தாற் பெறினும் உயிர்க்குச் சுதந்தர அறிவின்மை மேலே சாதித்துப் போந்தமையின் அறிவில்லாத உயிருக்குப் பதிப்பொருளே அறிவைக் கொடுத்தறிவிக்குமெனக் கோடுமெனும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் 'ஈச னசேதனத் தளித்திடானே' [54] என மேலே கூறிப் போந்தவற்றை ஈண்டு அனுவதித்துக் கொண்டு திட்டாந்த பூர்வமாக உயிரறிவின் தன்மை இதுவென வலியுறுத்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளாம். ருள

58. கண்ணொளி விளக்க ளித்துக் காட்டிடு மென்னின் முன்னம்
கண்ணொளி ஒன்று மின்ருூம் விளக்கொளி கலந்த வற்
கண்ணொளி அகல நின்றே கண்டிடும் வேறு காணு[றைக்
கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன் றன்றே.

(உரை) கண்ணொளி - கண்ணுக்கு வியஞ்சக வொளியற்ற விடத்துக் காட்சி யின்மையால் அதற்குச் சுதந்தர வொளியும் இல்லை; விளக்களித்து - வியஞ்சகமா யறிவிக்கும் விளக்கொளி வந்த விடத்துக் காட்சி யுண்மையால் விளக்கே கண்ணுக் கொளியைக் கொடுத்து; காட்டிடுமென்னில்-பதார்த்தங்களையும் அறிவிக்கும் இதுபோல உயிர்க்குச் சிவசிற்சத்தியையின்றி அறிவு நிகழாமையிற் சுதந்தரவறிவில்லை சிவசிற் சத்தியே உயிர்க்கு அறிவைக் கொடுத்து அறிவிக்குமென்று நீ சொல்லில்; முன்னங் கண்ணொளி யொன்றுமின்ருூம் - அப்போது விளக்கு வருதற்குமுன் கண்ணுக்கு ஒளியொன்று மில்லை யாக

வேணும் ; விளக்கு வந்தழியுங் கண்ணிந்திரிய மொன்றே காண்ப தன்றி ஏனை நான்கு இந்திரியங்கட்குங் காட்சி செல்லாமையானுங் கண்ணிந்திரியத்தினுந் தனக்கொளியில்லாமல் ஒளியிழந்த அந்தகன் கண் காணுததினுலும், பாரிசேடத்தாற் கண்ணுக் கியல்பாக ஒளியுண் டென்றே கொள்ளப்படும். பாரிசேடத்தாற் பெறுவதன்றிக் கண் ணிடத்துக் காண்பதில்லையே யெனில்—விளக்கொளி கலந்தவற்றைக் கண்ணொளி யகல நின்றே கண்டிடும்-விளக்கொளியி லிருக்கும் பதார்த் தத்தைத் தூர இருட்டிலிருந்த கண்ணுங் காணப்பெறுதலின் அவ் வொளி அக் கண்ணினிடத் துள்ளதெனப் பிரத்தியட்சத்தும் அறியப் படும்; வேறு காணு - ஒளி யுண்டாகில் விளக்கொளியற்றவிடத்து அறி வில்லையேயென்னில் அது வியஞ்சகவொளியிற் கலந்தன்றி அறியாது; ஆகில் அதனியல்பு ஏதென்னில்—கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந் திடும்-கண்ணொளி விளக்கொளியோடு விரவியே காட்சிப்படும் ; கருத் தொன் றன்றே-ஆயினுங் கண்ணொளிக்கு விளக்கொளியோடு விரவிப் பதார்த்தத்திற் பற்றுங் குண மொன்றுமே யுள்ளது.

விளக்கொளிக்கு இருணீக்கு முகத்தாற் பதார்த்தங்களிற் சென்று பற்றுதலும் கண்ணொளி காட்சிப்படுதற்குக் காட்டு முகத் தாற் கண்ணொளியோடு விரவிச் சென்று காட்டுதலுமென இரண்டு தன்மையுமுண்டு. இதுபோலச் சிவசிற்சத்தி பதிந்த விடத்தும் பாசங் கட்கறிவின்றிப் பசுவே யறிவதானும் பசுக்களினும் ஒரு தன்மையின் றிப் பலவழித்தா யறிவதானும் உயிர்க்கியல்பாக அறிவுண்டென்றே கொள்ளப்படும். ஆயினும் வியஞ்சகவறிவை யின்றி யறியாது வியஞ் சகவறிவோடு விரவி யறியினும் பசுவுக்கு ஒன்றொன்றாக அறிவித் தால் அறியுந் தன்மை யொன்றுமே யுள்ளது. பதிப்பொருட்கு அறிந் தும் அறிவித்தும் நிற்கும் இரண்டு உபகாரத் தன்மையும் உள்ளதென உவமைக் கோதி அனைத்தும் பொருட்கும் ஓதிக்கொள்க. இதனுற் பசுவறிவு இதுவென்பதூஉம் பதியறிவு இத்துணைப் பெரிய வுதவி யென்பதூஉம் இரண்டுஞ் சித்தாயினும் இரண்டறிவிற்கும் அந்தரங்க வேற்றுமை இதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. ஈண்டு விளக்கென் றது மாயாகருவிகட்கு உவமைபோலுமென மலையற்க. அறிவித்தன் மேற்றாய்ச் சிவ சிற்சத்திக்கே உவமையாம். ருஅ

ஈண்டு ஏழு செய்யுளானும் இருவகை யுடம்பிற்கும் வேறாய் அறிதற் குணமுடைத்தாய உயிர் அவ்வுடம்பின்க ணுள்ளதென்று சாதிக்கப்

பட்டது. ஆயின் இவ் வுருவின்கண் உயிர் எவ்வாறு நின்றறியுமோவென் னும் ஐயம் நீக்குமுகத்தால் உயிர் வியாபகப் பொருளாமாறு கூறு வான் தொடங்கினர். பரிணமவாதிகள் உயிராவது பிரமத்தின் பரி ணமமாய்த் தோன்றி அறிவு இச்சை செயல்களை யடைந்து தீயுஞ் சூடும்போற் பேதாபேதமா மென்பர். சாங்கியர் குணிப் பொருளன்று குணத்திரவியமாய் அறிவுமாத்திரையே உயிரென்பர். பவுராணிகர் உயிர் உருவேயாமென்பர். கவுளர் அருவுருவே உயிரென்பர். பாதஞ் சலர் உயிர் ஆகாயம் போல் அரு அவிகாரியாமென்பர். வைசேடிகர் உயிராவது அசித்தேயென்பர். சைவரி லொருசாரார் அசித்து சித்தா முயிரென்பர். பட்டாசாரியர் உயிராவது சித்தேயென்பர். பாஞ்சராத் திரிகள் உயிர் பரமாணுப்போலென்பர். மிருதிநூலார் புன்னுனிப் பனிபோல் உயிர் இதயத்தானத் துளதென்பர். சமணர் உடம் பளவி னிறைவது உயிரென்பர். அயிக்கவாத சைவர் உயிர் வியாபி யாய்நின் றறியு மென்பர். இவ்வாறு பல சமயத்தாரும் உயிர் இவ் வகையுடைத்தென நிச்சயமின்றிப் பிணக்கமுறுவர். அஃதெல்லாம் போலியென மறுப்பார், அவற்றுட் சிலவற்றைச் செய்யுளின் அமைவு பற்றி யெடுத்துக் கூறுவாராயினர்.

59. ஓரிடத் திருத்தல் மாயா உருநிறைந் திடுதல் ஒன்றும்
பேரிடத் துறைதல் தானே பிறங்கறி வாகிநிற்றல்[லோர்
சோர்வுடைச் சடநி கழ்த்தல் எனுமிவை சொல்லார் நல்
ஓரிடத் துணரும் உண்மை ஒளிதரும் உபலம் போலும்.

(உரை) ஓரிடத் திருத்தல் - மிருதிநூலார் மதம்பற்றி உயிராவது சரீரத்திலே இருதயத்தானத்திற் புன்னுனிப் பனிபோலிருந் தறியு மெனில் அடிமுடியில் வருஞ் சுகதுக்கமனைத்தும் அறிதலால் அது கூடாது; மாயாவுரு நிறைந்திடுதல் - இனிச் சமணர் மதம்பற்றிச் சரீரத்தளவு நிறைந்து நின்றறியுமெனில், ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே அறிவு நிகழாமையும் உடம்பளவிற்குத் தக்க அறிவின்றி யானை மனுட ரறிவில் வைத்துப் பார்க்கச் சரிப்படாமையுஞ் சரீரத்தைக் குறைப்பக் குறைப்ப உயிருங் குறையுமெனவும் இவ்வாறு பல குற்றமுறுதலால் அது கூடாது; ஒன்றும் பேரிடத்துறைதல் - இனி அயிக்கவாதிமதம் பற்றி வியாபகமாய் நின்றறியுமெனில் அவத்தையிற் போக்குவரவுறுத லும் ஐம்புலனும் ஒருங்கே யறியாமையுமாகிய குற்றமுறுவதால் அது

கூடாது; தானே பிறங்கறி வாகி நிற்றல்-இனிச் சாங்கியர் மதம்பற்றிக் குணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்பது உயிரேயாம், அவ்வுயிரின் சந்நிதியின் உடம்பின் கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படும், அதனுற் றொழிலறிவிச்சைகள் நிகழுமெனிற் பிணத்தும் உறக்கத்தும் உயிரின் சந்நிதிக்குக் கேடில்லாதிருக்கவு முடம்பின்கண் அவை நிகழாமையின் அது கூடாது ; சோர்வுடைச் சடநி கழ்த்தல் - இனி வைசேடிகர் மதம்பற்றி உயிர்சடமேயாம் அது பின்பு மனத்தோடு கூடிச் சித்தாயறியுமெனில் அறிவித்தாலறிவ துளதாகலிற் சடப்பொருள் சித்தாவது உலகத்தின்கண் இன்மையின் அது கூடாது; எனுமிவை - இவ்வாறு பல சமயத்தார் கூறுங் கூற் றுக்களை ; சொல்லார் நல்லோர் - அறிவுடையோர் மெய்யென்று சொல்லார்கள்; ஓரிடத் துணரு முண்மை-விபுவாயினும் பதிப்பொருள் போல அவ்வச்சிலேடிக வியாபகமும் அதிசூக்குமசித்தாதலுமின்றி அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபியாய்த் தூலசித்தாவதே உயிரின் இயல்பாம்; அஃதென்போல வென்னில்—ஒளிதரு மூபலம் போலும்-- தனக்கென ஒளியுடைத்தாயினும் வியஞ்சகவொளியால் வன்னத் தைக் கூட்டினவிடத்துப் பற்றும் படிகத் தன்மைபோல.

உவமைக் கோதியதைப் பொருளினும் இயைத்தோதிக் கொள்க. இச்செய்யுளில் 'தானே பிறங்கறி வாகி நிற்ற' லென்பதற்குப் பிரமப் பொருள்போல் சர்வஞ்ஞனய் அறியுமென்று உரை கூறுவாரும் உளர். மேலைச்செய்யுட்களிற் பதிப்பொருளோடு உயிர்க்குள்ள பேதங் களும் உயிருணர்வின் றன்மையும் வரையறைசெய்து தடைவிடைக ளாற் சாதித்திருக்கவும் அது கேட்டறிந்த மாணவகன் இவ்வாறு வினவுதல் மேலைப் பொருள்களை யெல்லாம் பகைத்தலின் அப் பொருள் கொண்டிலனய்க் கருதி மேலைச் செய்யுளெல்லாம் மாறிப் போதிக்கவேண்டுமென்று வருமாகலான் அது போலியென் றொழிக.

இங்ஙனம் எட்டுச் செய்யுளானும் ஆன்மப் பிரகாச முணர்த்திய மூன்றாஞ் சூத்திரத்தைத் தழுவிக்கொண்டு உயிர்க்குணங் கூறிப் போந்த ஆசிரியர் இனி மூன்று செய்யுளாற் பாசத்தின் குணங் கூறும் நாலாஞ் சூத்திரஞ் தழுவுதலாகப் பாசநீக்கத்திற் குரிய அவத்தை யிலக்கணங் கூறுவான் தொடங்கினர். அவத்தையாவது அறி தற்றொழி லுதிக்குந் தான பேதங்களேயா மாகலின் பாசத்தழுந்தலி னின்றும் பாசம் நீங்கவரும் அவத்தைகூறுதல் கருத்தாகலின் முதற்

கட் கேவலத் தைந்தவத்தை யுறு முறைமை கூற வேண்டுவதாம். முத லூல் நாலாஞ் சூத்திரத்திற் பாசகுணங் கூறுவது யாங்ஙனமெனில், 'மலங்கா ரணமா யவத்தையுண் டான' [கட்டளைக்கலித்துறை, 35] தென்றார் சிற்றம்பல நாடியாரும். 'எழிஞன்கின் மூன்றவத்தை யிழித்திடலா லேற்றிடுத' [தக்ஷிணாமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், 3] லென்றார் எமது ஆசிரியருமாகலின், மலத்திற்குக் கேவலந் தன்னியல் புஞ் சகலம் பொது வியல்புமாமென்பது சமரச சங்கிரகத்து இனிது விளங்கும், ஆண்டுக் காண்க. கேவல சகலங்கட்குத் தொகை வகை விரிவாக முக்கூற்றதாய் மேற் பொதுவட் கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுச் சுத்தாவத்தை யொன்றின் விரிவே கூறாது கேவலசகலங்கள் கூறுதல் அமைவுடைத்தன்றென மலையற்க. அறிதற் றொழி லுண்டாம் முறை கூறுவதே ஈண்டுக் கூறும் அவத்தையின் கருத்தாக லானும் அறிதற் றொழிலெல்லாம் பாசநீக்கத்திற் கேதுவாதலானும், பாச பந்தத்தை நோக்கி அறிதற்றொழிலெல்லாஞ் சுத்தமேயாம். அறி விக்குந் தொழிலை வலியுறுத்துதற்காய் அறிதற் றொழிலை முற்கூறப் புகுந்தார். அற்றாகலினன்றே உணர்த்துந் தன்மைக்கருகாக உணருந் தன்மை கூறும் அவத்தையை முற்கூறினர். ஈண்டுக் கூறுங் கேவல மாவது மேற்கூறிப்போந்த ஐவகையுள் அநாதி கேவலம் காரண கேவலம் இகலிவரு கேவலமென்னும் மூன்றும் விட்டு நான்காவது தன்னுண்மை யெனவருங் கேவலமாம். மூன்றில் ஆன்மப் பிரகாசமும் நாலிற் றன்னுண்மை கூறும் அவத்தையு மாதலினன்றே 'இதுவுமது' [சிவஞானபோதம், iv] வெனக் கருத்துரை கூறினர் முதனூ லாசிரியரும்.

நான்காஞ் சூத்திரம்

அஞ்சவத்தை

60. எண்ணஒன் றிலாஅ தீதம் எய்திடும் துரியத் தொன்று
நண்ணிடும் சுழுத்தி தன்னின் நயந்துள தொன்று பின்னும்
அண்ணிடும் கனவு தன்னில் ஆறேழாம் சாக்கி ரத்தின்
கண்ணுறும் அஞ்சாறுய கருவிகள் காணுந் தானே. க

(உரை) எண்ணஒன் றிலா அதீதம் - பசுத்துவ வாதனையாற் பசுவெனப்படும் உயிர்க்குத் தன்னுண்மையாவது இச்சை ஞானங்

கிரியை நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான்மட்டு முளனாகிய அதீதமே யாம்; ஆண்டுக் காரண சரீரமே யன்றிக் கஞ்சுக சரீரமே யில்லையென் றறிக. ஈண்டுக் காரண சரீரமென்றது ஆனந்தமயகோசத்தின் மேற்று. ஏனை நாற்கோசமுங் கஞ்சுக சரீரம் சூக்கும சரீரம் தூல சூக்குமசரீரம் தூலசரீரமெனப் பெயர்பெறும். அவை 'ஐவகையா யுறுபயன்க ளுகர வருங் கால' [41] மேயுள்ளனவாம். அதீதத்தில் ஐந்து காட்சியில்லையாம். இதுவே இருண்மலத்தி லழுந்துந் தன்னுண்மை—எய்திடும் - இனி அறிதற்றொழி லுண்டாமாறு சிவசத்தி சங்கற்பத்தாற் கருவி கரணங் கள் பொருந்தும்; அது பொருந்தும் முறை எதென்னில்—துரியத் தொன்று - துரியமென்னும் உந்தித்தானத்திற் பிராணவாயு வொன் றும் பொருந்தும்; நண்ணிடுஞ் சுழுத்தி தன்னின் நயந்துள தொன்று- சுழுத்தியென்னும் இதயத்தானத்தில் சித்தமொன்றும் பொருந்தா நிற்கும்; பின்னும் - பிராணவாயுவுக்குப் பின்னுள்ள ஒன்பது வாயு வும்; ஆறேழு-சித்த நீங்கிய அந்தக்கரண மூன்றுஞ் சத்தாதி வசனாதி பத்துமாகப் பதின்மூன்றும்; கனவு தன்னில் ஆம் - ஆக அகம்புற மென்னும் இருவகையில் இருபத்திரண்டு கருவிகளும் கண்டத்தானத் திலே பொருந்தும்; ஈண்டு அந்தக்கரணம் மூன்றென்பது மனத்தை மேலைச் சுழுத்தியிற் சித்தமெனக் கூறிப் போந்தமையின் ஏனைக் குணம் புத்தி ஆங்காரமெனு மூன்றுமேயாம்—சாக்கிரத்தின் . . . தானே - சாக்கிரமென்னும் இலாடத்தானத்திலே பஞ்சபூதத்தின் வழித்தாய்ச் செயற்படும் இருவகை இந்திரியம் பத்தும் பொருந்தும்.

ஈண்டு இடந்தோறும் பொருந்துமென்றது அவைகள் தொழி லைப் பொருந்துவதை யென்றறிக. இவையிற்றின் தொழில்களெல் லாம் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுக் கூறாதொழிந்தார். இவை கேவலத்தி லதீதத்தினின்றே சாக்கிர மீறாக ஐந்தவத்தைப் படுந் தன்னுண்மைக் கேவலத்தையே யன்றி இருவகைச் சாக்கிராதி யவத்தையுள் ஒருவகை கீழே நோக்கும் ஒருவகை மேலே நோக்கு மென்பனவற்றுள் இவை ஒன்றென மலையற்க. அவை சாக்கிரத்தி னின்றே அதீத மீறாக இவ்வா றைந்தவத்தைப்படுவதும் அத்தானத் தில் அதிசூக்கும ஐந்தவத்தைப்படுவதுமென இருவகையாம். அற்றா கவினன்றே 'இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள, மிலா டத்தே யைந்தவத்தை யெய்து' [சிவஞானபோதம், iv, 7] மென்றார் முதனூலாசிரியரும். இந்த அவத்தைகளாற் போந்த பயன் சூக்கும

தேகத்தாற் போகம் புசித்தற் கேற்க எழுந்த அறிவே ஈண்டு விளங்குவதாம். சுய

இனித் தூலதேகத்தாற் போகம் புசித்தற் கேற்க அறிவு விளங்குவது கூறுமுகத்தாற் சகலாவத்தையும் அதனாற் போந்த பயனும் அதுவே சுத்தாவத்தைக்கு வாயிலாமாறுங் கூறுவான் தொடங்கினார்.

61. இவ்வகை அவத்தை தன்னில் எய்திடும் கரண மெல்லாம்
மெய்வகை இடத்தி லுற்று மேவுமா கண்டு மிக்க
பொய்வகைப் பவம் அகற்றப் புரிந்திடில் அருளா லாங்கே
ஐவகை அவத்தை உய்க்கும் அறிவினால் அறிந்து கொள்ளே.

(உரை) இவ்வகை அவத்தை தன்னில் - இங்ஙனங் கூறிய சாக்கிராவத்தையில்; எய்திடுங் கரண மெல்லாம் - கூசு தத்துவங்களுந் தொழிற்படுமாறு பொருந்துமதுவே சகலமாம்; மெய்வகை இடத்திலுற்று-அப்போது தூலதேகபோகத்திற் குரியனாகி; மேவுமா கண்டு - பாகப்பட்ட முறையே வந்து பொருந்திய சுகதுக்கங்களை யறிந்து; மிக்க - அதனாற் பாசநீக்கத்திற் கேதுவாய் அறிவுடையனாய்ப் புத்தி பூர்வச் சிவபுண்ணிய மிகுத்து; பொய்வகை - அதனால் அழிபொருளாகிய தேகாதியை யுள்ளபடி யறிந்து; பவம் அகற்ற - செனனமரண துன்பத்தை நீக்குதற்கு; புரிந்திடில் - அதற்கேற்ற புத்தி பூர்வச் சிவ புண்ணியம் எட்டுவகையாகச் செய்து முடித்தால்; அருளால் - அதனால் இருவினை யொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதங் குருவருளெனும் நான்கும் முறையே கிடைக்கப்பெறும்; ஆங்கே - இவ்வாறுடையனாகவே அந்தச் சகலகலாவத்தை நீங்கும் அது நீங்கின இடத்திலே; ஐவகை அவத்தை உய்க்கும் - சுத்தாவத்தை ஐந்து விதமாய் அறிவு விளங்கும்; அறிவினால் அறிந்து கொள்ளே-அவைகளை இவ்விருவகை யுடம்புகளால் அறிவதுபோற் கருதாது மலமகல வகலாது மன்னு போதத் திருவருள் ஞானவிளக்கத்தால் அறியப்படும்.

சிவபுண்ணியம் பத்தினுள் அபுத்திபூர்வம் புத்திபூர்வ மென்றிரு வகையாய் ஈண்டுக் கூறியொழிந்த ஒன்பதும் ஒழித்துநின்ற உண்மை ஞான மென்பதொன்றுமே சுத்தாவத்தையாய் முடியுமென்றறிக. “ஞானக் கூத்தனொரு மூர்த்திகொடு குறுகி மோக, நீடியகே வலசகல

கிகழா வாறு நிறுத்திமல மறுக்குமிது நிலையார் சுத்த' [49] மெனமேற் கூறியதும் இப்பொருள்பற்றி யென்றறிக. ௬௧

கேவல சகலங்களிற் படும் ஐந்தவத்தைகட்கு இரண்டு செய்யுளாற் றானங் கூறிப் போந்த ஆசிரியர் இனி ஒருசெய்யுளாற் சுத்தாவத்தைக்குத் தானங் கூறுமுகத்தால் மூவகை யவத்தையுந் தொகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

62. நீக்கமில் அதீத மாசு நிறைந்தகே வலமா நீர்மை
சாக்கிரங் கலாதி சேர்ந்த சகலமாந் தன்மை யாகும்
ஊக்கமில் இரண்டும் கூடா தொழியவோர் நிலையில் நீடும்
சாக்கிரா தீதம் சுத்தத் தகைமைய தாகுந் தானே. ௩

(உரை) நீக்கமில் . . . கேவலமாம் - பாசநீக்கமில்லாத கேவலாதீதம் பசுவின் உண்மையாயினும் அது பாசத்திற்குச் சொரூபலட்சணமாம்; நீர்மை - இனி அதன் குணமாகிய தடத்த லட்சணம் ஏதென்னில்; சாக்கிரங் கலாதி சேர்ந்த சகலமாம் - கலாதி சேராது முப்பத்தைந்து கருவி தொழிற்படுங் கேவலச் சாக்கிரம்போலன்றிக் கலாதி சேர்ந்து தொண்ணூற்றாறு தத்துவமுந் தொழிற்பட்டுப் பாசஞானம் விளங்குஞ் சகலமே பாசத்திற்குத் தடத்த லட்சணமாம்; தன்மை யாகும் ஊக்கமில் இரண்டும்-உயிர்க்குறுதி யில்லாத கேவலசகலமாய்ப் பாசத்தின் சொரூப தடத்தமாகிய இரண்டவத்தையும்; கூடா தொழிய-பொருந்தாது நீங்க; ஓர் நிலையில் நீடும் - பூரண நிலையாகிய சிவ வியாபகத்தைக் குறிக்குஞ் சோகம்பாவனையால் அறிவு விரிந்து விளங்கி ஏகதேசக் காட்சிப்படாது; சாக்கிரா தீதம் - ௯௬ தத்துவமுந் தொழிற்படுஞ் சாக்கிர நிலையிற்றானே இச்சை ஞானங் கிரியை நிகழ்ச்சி சிறிது மின்றிய தன்னுண்மை யதீதநிலை கூடும்படி ஒருவன் நிற்கப்பெறுமாயின்; சுத்தத் தகைமைய தாகுந் தானே - சுத்தாவத்தை முடியுந் தானமும் அதுவேயாம்.

'விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்ப' [சிவஞான சித்தியார், v. 8] மென்றும், 'ஞானம், பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த' [ஷை, iv, 40] மென்றும் வருமாற்றால் ஓர் நிலையில் நீடும் வியாபக அறிவே வீடுபேற்றிற் குரித்தென வுணர்க. ௬௨

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

உணர்த்து முறைமை

ஆக மூன்று செய்யுளாற் பாசகுணங் கூறும் நாலாஞ்சூத்திரந் தழுவும் அவத்தை லட்சணத்தோ டுணருந் தன்மை கூறிப்போந்த ஆசிரியர் தத்துவரூபம் பொதுவுள் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் சகலாவத்தையின் இயல்புபற்றிக் கூறியொழிந்தமையின் இனித் தத்துவ தரிசனங் கூறுவது கருத்தாய்ப் பதிக்குணங் கூறுமுகத்தால் தமது முதலுபகாரமுணர்த்தும் ஐந்தாஞ்சூத்திரந் தழுவி ஐந்து செய்யுளால் உணர்த்துந்தன்மை கூறப்புகுந்தாரேனும் முதற்கண் இரண்டு செய்யுளால் தத்துவதரிசனப்படுமாறு தன்னுண்மை கூறுவான் தொடங்கினர்.

ஒரு பொருள் சவிகற்பக் காட்சியாதல் ஈண்டுக் கூறியொழிந்த சாக்கிரத்தில் கூகூ தத்துவத்தோடுங் கூடியோ அவற்றுட் சிலவற்றோடு கூடியோ அதனியல்பேதென்னில்,

63\. மருவிய பொறியில் ஒன்றும் மாபூதம் ஐந்தி லொன்றும்
கருவிகள் நான்கும் நீங்காக் கலாதிகள் ஐந்தும் கூடி
ஒருபுலன் நுகரும் இந்த ஒழுங்கொழிந் துயிரும் ஒன்றைத்
தெரிவுறு தவனொ ழிந்தத் திரள்களும் செயலி லாவே.க

(உரை) மருவிய பொறியி லொன்றும் - வினைகளை யீட்டவும் நுகரவும் வாயிலாய்ப் பொருந்தப்பட்ட சோத்திராதி இந்திரியங்களி லொன்றும் ; மாபூதம் ஐந்தி லொன்றும் - சூக்குமபூதமென்னுஞ் சத்தாதியிற் றொன்றித் தூலபூதமெனப்படும் வானாதிபூதங்களி லொன்றும்; கருவிகள் நான்கும் - புணருமுட்கரணமாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்குதற் கமைந்த அந்தக்காரணங்க ணான்கும் ; நீங்காக் கலாதிகள் - தத்துவ வன்னரூபத்தன்மை நீங்குங்காறும் நீங்காத கலையாதியேழும்; ஐந்தும் - 'சுத்தக் கருவிக ளைந்தும்கொண் டேசொல் லவத்தை யைந்துஞ் சித்திக்கு' [கட்டளைக்கலித்துறை, 37] மென்றார் சிற்றம் பலநாடியாராகலின் அவைகளைச் செலுத்தி ஐந்தவத்தைக்குங் காரணமாகிய சிவதத்துவமைந்தும் ; கூடி ஒருபுலன் நுகரும் - ஆகப் பதினெட்டுக் கருவியோடு உயிர் கூடினால் ஒன்றை யறியும் ; இந்த . . . தெரிவுறு து-இதில் ஒரு கருவி குறைந்தால் உயிர் ஒன்றை

யும் அறியாது ; அவனொழிந்தத் திரள்களுஞ் செயலி லாவே-ஆன்ம சிற்சத்தி பொருந்தாதவிடத்து அந்தத் தத்துவங்களனைத்துஞ் செய லற்ற சடமேயாம். ௬௩.

சுத்தத்தில் அப்பிரமேயப்பொருளை யறிதற்கே இறைவனை இன்றியமையாது வேண்டப்படும், ஈண்டுத் தத்துவங்களும் உயிரும் அமைச்சரும் அரசும்போல நின்றறியும் பிரமேய அறிவுக்கும் இறைவனை இன்றியமையாதென்பது பொருத்தமுடைத் தன்றுபோலு மெனின்,

64. தனக்கென அறிவி லாதான் தானிவை அறிந்து சாரான்
தனக்கென அறிவி லாத வாயில்தான் அறியா சாரத்
தனக்கென அறிவி லாதான் தத்துவ வன்ன ரூபன்
தனக்கென அறிவா னல்இச் சகலமும் நுகருந் தானே.

(உரை) தனக்கென . . . சாரான் - தனக்கெனச் சுதந்தர அறிவில்லாத ஆன்மாத் தத்துவங்களை அறிந்து பொருந்தமாட்டான்; தனக்கென . . . சார - சுதந்தர அறிவு பரதந்திரவறிவென்னும் இரண்டறிவில் ஒன்றுமின்றி என்றுஞ் சடமேயாய் ஆன்மா சுகதுக்கத்தை யறிதற்குத் துவாரமாக முதல்வனாற் கூட்டப்பட்ட தத்துவங்கள் முதல்வனையின்றி அவை தாமே ஆன்மாவை யறிந்து பொருந்தவு மாட்டா ; இனித் தூலமாம் உருவினுக்குச் சூக்குமம் முதலாதலினாலுஞ் சூக்கும தேகஞ் சிருட்டிகாலமுதற் சங்காரகாலமளவும் பிரியாதாகலானுஞ் சிருட்டிகாலத்துத் தத்துவங்களையும் உயிரையுங் கூட்டுதற்கே இறைவனை இன்றியமையாதென்பது சரி, அதுவன்றி உடனின் றுயிரொன்றே அறியுந்தோறுந் தத்துவங்களைக் கூட்டுவனென்பது எற்றுக்கு அவை யுயிரே கூடியறியுமெனில்—தனக்கென . . . ரூபன் - தனக்கெனச் சுதந்தர அறிவில்லாத உயிர் தத்துவங்களோடு கூடினுந் தானுமொரு தத்துவமாய் அதுவாய் நிற்பதேயன்றி அவற்றைக் கூடி யறியமாட்டான் ; தனக்கென . . . நுகரும் - சர்வமும் அறியுஞ் சுதந்திர அறிவுடையனுயிருந்துந் தனக்கென அறியவேண்டுவதொன்று மில்லாத கர்த்தாவினாலே சுத்தத்தில் அறிவதுமன்றிச் சகலத்திற் பிரமேயப் பொருளையும் அவனாலே அறிவன்; அற்றாகலினன்றே ‘புரிந்திடு முணர்வி னோடு போகமுங் கொடுத்'

[சிவஞானசித்தியார், v, 8] தென்றூர் வழிநூலாசிரியரும்; தானே - அப்படிப் பெத்தமுத்தி யிரண்டினும் இறைவனுல் அறிந்து வந்தும் அவ்வுபகாரத்தை யறியாது தானே யறிகிறேனென்றிருப்பது பசுத்துவ வாதனையாம்.

இவ்விரண்டு செய்யுளாற் றன்னுண்மை கூறுமுகத்தால் தத்துவ தரிசனங் கூறியவாறு காண்க. இது உணர்த்துந் தன்மை கூறிய வாறுமாம். சுசு

இனி மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துந் தன்மை கூறுமுகத்தால் தத்துவங்களை நோக்கி ஆன்ம சிற்சத்தி சித்தாயினுஞ் சிவசிற்சத்தியை நோக்கி ஒருவாற்றுல் தத்துவங்களோடொப்ப முடியுமெனச் சுதந்திரமின்மையை வலியுறுத்துவான் புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் இவ்வாறு உயிர் அறியுமிடத்தும் அறிதற்கண் முதன்மையின்மை வலியுறுத்துவான் தொடங்கினர்.

65. கண்டுணர் புலன்கள் காணும் கருத்தினல் ஒருத்தன் ஞானம்
கொண்டுளம் அறியு மென்னில் கொள்பவன் முதலி யாகும்
மண்டிய உணர்வு யிர்க்கா மன்னிநின் றறியு மென்னில்
உண்டிட வேண்டு வானுக் கொருவன்வே றுண்ட லாமே.

(உரை) கண்டுணர் - சர்வஞ்ஞனுய் அறியும் இறைவன் கருவி பொருள் காட்டு காலம் கன்மம் உருவம் அளவை நூல் என்றிவ்வெட்டுங் கொண்டறிவித்தும்; புலன்கள் காணுங் கருத்தினல் - சத்தாதி விடயங்களில் ஒன்றை உயிர் அறியும் பொருட்டுத் தான் விரவி நின்றறிந்து வருகிற உண்மையினலே; ஒருத்தன் ஞானங் கொண்டுள மறியுமென்னில் - இவ்வெட்டுந் தனக்கறிவிக்குந் திரவியமா யிருந்துந் தனக்குக் கருவியாய்க் கொள்வதுபோல இவற்றுல் அறிவிக்குஞ் சிவ சிற்சத்தியுங் கொண்டு தான் முதலாய் நின்றறிவது உயிர்க்குச் சுபாவ மென்னில்; கொள்பவன் முதலி யாகும் - அப்போது அதைக் கொண்டறிபவன் அவற்றிற்கு முதன்மையாக வேணுமாகலானும் உயிர் தனக்கென அறிவிலாதாகுகையாலும் அது கூடாது; மண்டிய வுணர்வுயிர்க்கா மன்னி நின்றறியுமென்னில் - உயிரறிவுபோல் ஏகதேசப் படாது நிறைந்த சிவ சிற்சத்தியானது உயிர் அறியும்பொருட்டு அதனேடு விரவி அதுவே முதன்மையாக நின்றறியுமென்னில்; உண்

டிட . . . லாமே - ஒருவன் பசிக்கு மற்றொருவ னுண்ட முறைமை போலாம் ; அதுவும் பொருந்தாது.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த எட்டாவன: கருவியென்பது ஆன்ம தத்துவம்; பொருள் என்பது தாத்துவிகங்கள்; காட்டு என்பது உயிரின் அறிவிச்சை செயலை விளக்குங் கலை வித்தை ராக மூன்றுமாம் ; காலம் என்பது முந்தாது பிந்தாது வரையறை செய்யுங் கால தத்துவம்; கருமம் என்பது கன்மத்தை ஏறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதி தத்துவம். உரு என்பது தூலதேகம். அளவை என்பது மூவகைப் பிரமாணம் ; நூல் என்பது நூல்கட்குக் காரணமாகிய நால்வகை வாக்குக்கள் ; இவை எட்டுஞ் சிவசிற்சத்தியுமின்றி ஆன்மா ஒரு விடயத்தை அறியுந் தன்மை யில்லையென்பது நுண்ணுணர்வினு லறிக. 'கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னு, லுருவினு லளவா னூலா லொருவனு லுணர்வ' [சிவஞான சித்தியார், v, 4] தென்றார் வழிநூலாசிரியரும். 'அறியுமா வறியே' யென்றும், 'நினையுமா நினையே' [திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோவில் i, 11] என்றும், 'விரும்புமா விரும்பே' [ஷை, ஷை, 10] யென்றும், 'நுகருமா நுகரே' [ஷை, ஷை, 7] யென்றும், 'அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே யறிவா யறிகின்றான்றானே' யென்றுந் திருவாக்குக்களு முள்ளனவால் அறிவிச்சை செயல்கள் மூன்றும் இறைவன் அறிவிச்சை செயல்கள் விரவியன்றி விளங்கா வென்பது தானே போதரும். இது பெத்தமுத்தி யிரண்டிற்கும் பொதுவேயாம். ௬௫

இனி இறைவன் அறிந்தறிவித்து வருவதும் உயிரறிந்து வருவது மிவ்வாறென்னு முண்மை கூறுமுகத்தால் இவ்வாறு இறைவன் அறிந்தும் அறிவித்தும் வருதற்கண் விகார முறுவனெனவும் இறைவன் அவ்வாறு செய்து அறிவியாவிடத்து உயிர்க்குச் செய்தியின்மையால் உயிர்க்கு இயல்பாகச் செய்தி யில்லையெனவும் இறைவனிவ்வாறு அறிவிக்கு முகத்தாற் கன்மார்ச்சிப்பு உண்டாய் அதனுல் உயிர்கள் துக்கப்படுதலால் இறைவன் மறத்தொழிலுடைய னெனவும் ஆன்ம சிற்சத்தியால் இந்திரியங்கள் அறியும் இன்பத் துன்பங்கள் அவற்றிற் கன்றி உயிர் நுகருமாறுபோலச் சிவ சிற்சத்தியால் உயிர் அறியும் இன்பத் துன்பங்கள் அவற்றிற்கின்றிச் சிவனுக்கே யாமெனவும் வரும்

ஐயங்களனைத்தும் நீக்குமாறு திட்டாந்த பூர்வமா யுணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

66. இருள்நனி இரவி தான்வந் திரித்தலும் இரவில் எண்ணும்
பொருள்நிலை கண்டு மாந்தர் பொருந்திடு மாறு போல
மருள்நிலை யெங்கு நீங்க மகிழ்ந்துயிர் தன்னுள் மன்னும்
அருளையும் ஒழிய ஞாலத் தறிந்தவா றறியு மன்றே. ௪

(உரை) இருள்நனி - பதார்த்தங்களை யறியாவாறு கண்ணை மறைக்கும் பெரிய புறவிருளை ; இரவி தான்வந் திரித்தலும்-இருளில் அழுந்துவோ ரேவலின்றித் தானாகவே ஆதித்தன் வந்து தனது கிரணத்தால் இருளையகற்றுமாறு பதார்த்தங்களினும் பதித்துக்காட்சியுறுமாறு கண்ணொளியினும் விரவி நின்றவிடத்து; இரவில் . . . போல - இரவு காலத்தி லறிய வேண்டுமென் றெண்ணியிருந்த பொருளையே அவரவர் கண்டெடுத்துக் கொள்ளுமுறைமைபோல முதல்வன் ஒருவர் பரதந்திரங்களுட் படாது தானே யறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்க அவரவர் இச்சைப்படி விளைந்த சுகதுக்கங்களை யறிவதாம்; அவரவரிச்சைப்படி வேண்டும் பொருளை யறியுமிடத்து அவ்வாறே யறிவித்து ஆதித்தன் விகாரமுறாத முறைமைபோல முதல்வனும் விகாரமில்லாதவனே யாவன். அவரவர் இச்சைப்படி ஆதித்தன் சகாயத்தா லறிவதுபோல உயிர்கள் தமதிச்சைப்படி முதல்வ னுபகாரத்தா லறிவதால் உயிர்க்கியல்பாகச் செய்தியு முண்டு. இரவி லெண்ணும் பொருணிலையை ஆதித்தன் விளக்குவதுபோலக் கேவலத்தில் ஆர்ச்சித்த கன்மத்துக் கீடாய்ச் சகலப்படுத்துவதால் முதல்வன் மறத்தொழிலுடையனு மன்று—மருணிலை யெங்கு நீங்க - சர்வான்மாக்கட்கும் பாசநிவிர்த்தியாம் பொருட்டு ; மகிழ்ந்து - கிருபை செனித்து ; உயிர் தன்னுள் மன்னும் அருளையும் ஒழிய - உயிர்க்குயிராக நிலைபெற்று நின்றறிந்து அறிவித்து வருஞ் சிவ சிற்சத்தியினது பேருபகாரத்தை யறியாது ; ஞாலத் தறிந்தவா றறியு மன்றே - உலகத்துள்ளவர்கள் ஆதித்தன் சகாயத்தாற் றமது ஞானக்கிரியைகள் புறத்துச் செல்லுகின்றனவென் றறியாது தாமே யறிந்தோம் தாமே செய்தோ மென்றிருப்பதுபோல உயிர்களனைத்தும் முதல்வன் சகாயத்தால் தமது ஞானக்கிரியைகள் விளங்குகின்றனவென் றறியா ராகையால் உயிர்கள் அறியும் இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்கேயன்றி முதல்வனுக்கு நுகர்ச்சியாதல்செல்லாது.

இதனால் முதல்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து வரும் பேருதவியை மறவாது கடைப்பிடிக்கவல்ல பேறறிவாளர்க்கு 'நாதனவ னுடலுயிரா யுண்டுறங்கி நடந்து நானுபோ கங்களையுந் தானாகச் செய்' [உண்மைநெறிவிளக்கம், 6]வனாகலின் அவர்க்குச் சிறுபோகமாகிய இன்பத் துன்பநுகர்ச்சியாதல் செல்லாதென்பது தானே போதரும்.

இனி இயல்பாகச் செய்தியுடைமை இருவருக்கு மொப்ப முடியினும் பதிப்பொருளின் செய்தியோடும் உயிர்ச்செய்திக்கு உளவாகிய வேற்றுமை இதுவெனத் திட்டாந்த பூர்வமாகத் தெரித்துக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

67. அறிந்திடும் மனாதி வாயி லானவை அவன்ற னாலே
அறிந்திடும் என்றும் ஒன்றும் அறிந்திடா அவைபோல் யாவும்
அறிந்திடும் அறியுந் தன்மை அறிந்திடா கன்மத் தொன்மை
அறிந்தவை நுகரு மாறும் அருளுவன் அமலன் றானே.

(உரை) அறிந்திடு மனாதி வாயி லானவை - அந்தக்கரணங்கள் பஞ்சேந்திரியங்கள் முதலிய ஆன்ம தத்துவங்கள் விடயங்களை அறியுமிடத்து; அவன்ற னாலே யறிந்திடும் - ஆன்ம சிற்சத்தி சேர்ந்தமையாலே அறியும்; என்றும் ஒன்றும் அறிந்திடா - இவ்வாறு அறியுந் தம்மையுந் தமக்கு வியஞ்சகமாய் நின்று அறிவித்தறியும் ஆன்ம சிற்சத்தியையும் அவை ஒருநாளும் அறியா; அவைபோல் - அந்தத் தத்துவங்களைப் போல; யாவும் அறிந்திடும் - சர்வமும் அறிந்து தனக்கு வியஞ்சகமாய் நின்று அறிவிக்குஞ் சிவ சிற்சத்தி யுபகாரத்தினாலே பெத்த முத்தியிரண்டினும் பிரமேயம் அப்பிரமேயமென் றிருவகைப் பொருளையும் அறிந்து வரும்; அறியுந்தன்மை யறிந்திடா - தான் அறிந்து வருகிற முறைமையுந் தனது அறிவுக்கு வியஞ்சகவறிவை யின்றி அறிவில்லையென்பதும் அது அறியாது; இவை உயிர்ச் செய்தியாம். இனி இறைவன் செய்தி ஏதென்னில்— கன்மத் தொன்மை யறிந்து-சர்வான்மாக்களு மார்ச்சிக்கும் அனாதி கன்மங்கள் அடங்கலும் தனக்கொரு வியஞ்சகத்தையின்றித் தானே யறியுஞ் சுயம்பிரகாச ஞானத்தால் அறிந்து; அவை நுகருமாறும் அருளுவன் - மலபாகம் வரும்பொருட்டு அந்தக் கன்மங்கள் அவர்கள் புசிக்கும்

முறைமைக்கேற்க அறிவித்து நிற்பன்; அமலன் றனே - அவன் மல ரகிதனுகையால்.

ஆக மூன்று செய்யுளாலும் மேற்கூறிய முறையே பொருள் முடிந்தமை யறிக. கூஎ

ஆறுஞ் சூத்திரம்

ஈண்டு ஐந்து செய்யுளால் ஐந்தாஞ் சூத்திரத்தியல்புபற்றித் தமது முதலுபகார முணர்த்து முகத்தால் தத்துவதரிசனப்படுமா றுணர்த்துந் தன்மை கூறி இனி மூன்று செய்யுளால் ஞானவாய்மை கூறப் புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் ஆறுஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றித் தத்துவசுத்தியாமாறு சத்தும் அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துவான் தொடங்கினர். பெத்தம் முத்தி யிரண்டினும் இறை வனே அறிவித்தும் அறிவு வேறுபடுவது எற்றுலெனின்,

68. காட்டிடும் கரணமொன்றும் இல்லையேற் காணெணுதாம்
நாட்டிய இவற்றுன் ஞானம் நணுகவும் ஒண்ணு முன்னம்
ஈட்டிய தவத்தி ஞலே இறைஅரு ளுருவாய் வந்து
கூட்டிடும் இவற்றை நீக்கிக் குரைகழல் குறுகு மாறே.

(உரை) காட்டிடுங் கரணம் - அழிபதார்த்தத்தை அறிவதற்கே தத்துவங்களனைத்துங் கருவியாய் அறிவித்து நிற்கும்; ஒன்றும் இல்லை யேற் காணெணுதால் - இந்தக் கருவி கரணங்க ளொன்று மில்லாத கேவலத்தும் அழிபொருளை யறியும் அறிவாயினும் விளங்காது; நாட் டிய இவற்றுல் ஞானம் நணுகவும் ஒண்ணு - இச்சை ஞானங் கிரியை விளங்கிப் புறத்துச் சேறற்குக் கருவியாகிய தத்துவங்களால் மெய்ப் பொருளை அறியவுங் கூடாது; இனி மெய்ப்பொருளை யறியும் முறை யேதென்னில்—முன்னம் ஈட்டிய தவத்தி ஞலே - முன் செய்த சரியை கிரியாயோக முதிர்ச்சியினுலே; இறை - உணர்வாய் நின்ற ஞானக்கூத்தன்; அருளுருவாய் வந்து - காருணியமே திருமேனியாய்த் தரித்துவந்து; கூட்டிடும் இவற்றை நீக்கி - மலபாகம் வரும் பொருட்டுக் கன்மந் துய்த்தொழிதற்காய் அவனுலே கூட்டப்பட்டுப் பொருந்தி யிருந்த தத்துவங்களை அத்துவாசோதனையோடு சுத்திசெய்து மீள அதின் ஏகதேச அறிவு விளங்காமல் அதை விட்டு நீக்கி; குரைகழல்

குறுகு மாறே - தனது திருவடி வியாபகத்துட் சேரும் முறைமையைச் செய்விப்பன்.

இதனுல் தத்துவசுத்தி யாமாறுஞ் சத்தும் அசத்தும் வரை செய்தவாறும் நுண்ணுணர்வினு லறிக. சுஅ

ஏழாஞ் சூத்திரம்

ஞான வாய்மை

இனி இரண்டு செய்யுளால் ஆன்ம ரூபங் கூறும் ஏழாஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றி ஞானவாய்மை கூறுவான் புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளாற் பெத்த முத்திகளிற் பலவேறுபட அறிந்தறிவித்தற்கண் இறைவன் அவற்ருேடு பந்தப்படானென்பது கூறு முகத்தால் ஆன்மரூபம் இனிது விளக்கி ஞான வாய்மை மிகுதி கூறுவான் தொடங்கினுர்.

69. பன்னிறங் கவரும் தொன்மைப் படிகநீ டொளியும் பன்
மன்னிலங் கியல்பும் தந்த வளரொளி போல வையம்[மை
தன்னகம் பயிலும் நற்சிற் சடங்களின் தன்மை தாவா
நன்னலம் பெறநி றைந்த ஞானமே ஞான மென்பர். க

(உரை) பன்னிறங் கவரும் - பல வன்னங்களையுங் கவர்ந்து தன் வன்னத்தை யிழந்து நிற்கும் ; தொன்மைப் படிகநீ டொளியும் - படிகத்துக்கு இயல்பாக அனுதியே உள்ள பெரிய ஒளியையும் ; பன்மை மன்னிலங் கியல்பும் - படிகத்தாற் கவரப்பட்டும் அப்படிகத்தைத் தன் வன்னமேயாய்க் கவர்ந்து நிற்குந் தன்மை யியல்பாக உடைய பல வன்னங்களின் நிறத்தையும் ; தந்த வளரொளி போல - இவ்விரண்டும் இருளினுலே மறைபட்டுத் தன் தொழிலடங்கிக் கிடப்பது தீர்த்துப் படிகத்துக்கொளியும் வன்னத்துக்கு நிறமுந் தனது சன்னிதி மாத்திரையே உண்டாம்படி கொடுத்துநின்ற ஆதித்தன் கிரணம் அவைகளில் ஒன்ருேடும் பந்தமுருது அவைகளைத் தத்தந் தொழில்களை விளக்கி நிற்கு முறைமைபோல ; வையம் தன்னகம் பயிலும் - சிவசிற்சத்தி சேதனப் பிரபஞ்சம் அசேதனப் பிரபஞ்ச மிரண்டுந் தனது சன்னிதி மாத்திரையே தத்த மெல்லை யளவு தொழிலுடைத்தாகச்

சங்கற்பித்துச் செயற்படுத்தி நின்றும் ; நற்சிற் சடங்கள்தன் றன்மை தாவா - நல்ல சித்தாகிய உயிரின் தன்மையினுஞ் சடமாகிய தத்துவங் களின் தன்மையினுந் தான் பந்திக்கிறதும் பொருந்துகிறது மின் றியே நிற்கும் ; இவ்வாறு தோய்வற நின்று செயற்படுத்துவது எக் காரணத்தா லென்னில்—நன்னலம்பெற - சர்வான்மாக்களும் நல்ல பேரானந்த சுகத்தைப் பெறும் பொருட்டேயாம் ; ஏகதேச அறிவை விளக்குங்கால் ஏகதேசப் படுவ துண்டோ வெனில் ;—நிறைந்த ஞானமே - அணுப் புதைக்க இடமின்றி யாங்கணும் நிறைந்த ஞான சொரூபமேயாமன்றித் தான் ஏகதேசப்படாது ; ஞானமென்பர் - இதுவே சிவ சிற்சத்தியினது இலக்கணமாம். ௬௯

இனிப் பாசத்தை யேவுஞ் சிவசத்திக்குத் துணைக்காரணமாய் நின்ற மாயை கன்மங்கள் பாசமேயாயினும் அவையுஞ் 'சினமருவு திரோதாயி கருணை யாகித் திருந்திய' [48] காலத் தருளேயாந் தன்மை கூறுமுகத்தாற் சிவசத்தியின் பெருமை இத்துணைப் பெரிய தோர் வல்லமை யுடைத்தென்ப துணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

70. மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை
ஆயஆ ருயிரின் மேவும் மருளினில் இருளாய் நிற்கும்
மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை
ஆயஆ ருயிரின் மேவும் அருளினில் ஒளியாய் நிற்கும்.

(உரை) மாயை - அசுத்த மாயாமலமும் ; மா மாயை - விந்து மோகினிமானென்னும் மும்மாயையின் காரியமாகிய பெரிய மாயேய மலமும்; மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை-புசித்தாலொழிந் தொழி யாத கன்ம ¦மலமும் ; ஆய - இதனுண்மைகளை விசாரிக்குமிடத்து ; ஆருயிரின் . . . நிற்கும் - ஆன்ம சிற்சத்தியைப் பாச மறைக்கு மளவும் இவைகள் மலமாகவே யிருக்கும் ; மாயை . . . நிற்கும்- இங்ஙனங் கூறிய பாசம் நீக்கம் வந்த விடத்து உயிரறிவில் திருவருள் விளங்குங்கால்!இந்த மாயை கன்மங்களும் அருளேயாம்.

இது 'பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங், காலனையன் றேவிக் காரங்கொண்ட - பாலன், மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங், கரணம்போ லல்லாமை கா'[திருக்களிற்றுப்படி யார், 12]ணென்றும், 'பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாயங்கே, முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற' [திருவுந்தியார், 33] வென்றும், 'உணர்வு

ரேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்க, ணணையு மைம்பொறி யளவினு மெளிவர வருளினை யெனப் போற்றி' [பெரிய புராணம், திருஞானசம்பந்தர், 161] யென்றும், 'ஐந்து மடக்கா வறிவறிந் தேனே' [திருமந்திரம், 2033] யென்றும், 'அந்தரங் காற் றங்கி நீர்மண்கொண் டேகின்ற வையமெல்லா, மிந்திர சால மெனக் காட்டி மீட்டு மிறைநிறைவிற், றந்தருள் சிற்றம் பலநாடி' [சிற்றம்பல நாடியார் கட்டளைக்கலித்துறை, 41] யென்றும், இன்னும் பலவாற்று னும் வருஞ் சுருதிகளானுங் குருவாக்குச் சுவானுபவத்தானும் அறிக. மேலைச்செய்யுளிற் படிகத்தினது பெரியவொளி யென்றும் இச் செய்யுளிற் பெரிய மாயேயமலமென்றும் விசேடித்துக் கூறிய தெற்றெனின், படிகந் தனக்கியல்பாயுள்ள ஒளி விளங்குதற்கு மேலுமோர் ஒளியை அவாவி நிற்பினும் விளங்கியவழிப் பல வன்னங் களையுங் கவர்ந்து தன் வன்னத்தை யிழந்து நிற்பினும் விளங்காவழி இருளேயாய் நிற்பினும் உச்சிக்காலத்து ஒரு வன்னத்தையும் பற்றாது முன் பற்றிய வன்னத்தையு மிழந்து ஒளியேயாய் நிற்பினும் எக் காலத்துந் தனது ஒளி கெடாது நிற்றல்பற்றிப் பேரொளியென விசேடித்தார். இதனை யுவமைப் பொருட்கண்ணுமோதி ஆன்மரூப மினிது விளங்கியமை யறிக. மாயேய மலமாவது சாதாரணம் அசா தாரணமென்று இருவேறு விதமாய் அனேகங் கூட்டரவாய் எண் ணிறந்ததாயினும் வியாபகத்துக்கு வழுவின்மையானும் உருவாதி யாய்ப் பரிணமித்தழிந்துஞ் சற்காரியத்திற்கு இழுக்கின்மையானும் மலமெனப் பெயர்பெற்றும் ஏனை மலங்களையெல்லாம் நீக்கி அவற்றிற் குப் பகைப்பொருளாய் நிற்றலானும் பெரியதென விசேடித்தார். இது நுண்ணுணர்வா லறிக. மாமாயை யென்பதனைச் சுத்தமாயை யென் றுரைப்பாரும் உளர். அது முதனூல் வழிநூலிரண்டிற்கும் நமது சிவஞானச் செல்வர் கூறுஞ் சிற்றுரை பொழிப்புரைக்கண் வரையறுத் தோதியதானும், வழிநூலாசிரியர் மாயையின் காரியத்தை மாயேயமலமென்று கூறியவாற்றானும், பாசபந்தி பந்தப்படில் அந்த மாயைக்குச் சுத்தமாயையென்று பெயர் செல்லாதாகையானும் அது கூடாதென அறிக. ௭௰

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஞானவாய்மையின் பயன்

ஈண்டு இரண்டு செய்யுளால் ஏழாஞ்சூத்திரத் தியைபுபற்றி ஆன்மரூபங் கூறியவாறு காண்க. 'இரண்டினி லைந்தி லாறி லேழினி' [சுவாமிநாத தேசிகர் தசகாரியம், 21] லென்னும் வாக்கியப்படி தத்துவரூபமும் தத்துவ தரிசனமுந் தத்துவ சுத்தியும் ஆன்ம ரூபமும் ஆக நாலுகாரியமுங் கூறியதாம். இவை நான்கும் நின்மலசாக்கிரமென உணர்க. சுத்தாவத்தை யைந்தினையுந் துக ளறுபோத நூலார் முப்பதுகாரியமா யுணர்த்துவர். எமதாசிரியர் 'சொன்னவை மூன்று நோக்கித் தொகுத்தன னவத்தை பத்தா' [அம்பலவாண தேசிகர் தசகாரியம், 55] யெனப் பத்துக்காரியமா யுணர்த்துவர். திருமந்திர நூலார் 'தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை' [2355] யென்றுந், 'தன்னை யறியு மறிவே யறி' [2318] வென்றுந், 'தன்னை யறிவதன்மேற் பேறில்லை' யென்றுந் தரிசனம் ஒரு காரியத்துள் அடக்கிக் கூறுவர். இந்நூலின் ஈண்டுக் கூறியொழிந்த நான்கும் போக்கி ஏனை ஆறு காரியமுந் தொகுத்துத் தரிசனஞ் சுத்தி லாபமென்னும் மூன்று ளடக்கிக் கூறுவர். சிவரூப தரிசன யோக மூன்றுஞ் சொப்பனந் துரியமென்னு மிரண்டவத்தையிற் றெரிசனஞ் சுத்தியென்னு மிரண்டிற்குங் காரணமா யுடனிகழ்ச்சியாமாறு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆகத் தசகாரியம் பத்துமே இந்நூலுள்ளுறையாம். முதனூலாசிரியர், 'ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தென' வென்பதனாற் றரிசனமும், 'தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தி லுணர்த்தவிட்டு' என்பதனாற் சுத்தியும், 'அன்னிய மின்மையி னரன் கழல் செலுமே' [சிவஞானபோதம், viii]யென்றதனால் ஆன்மலாபமுமாக எட்டாஞ் சூத்திர மொன்றினுள் அடக்கிக் கூறினார். அவ்வாறே வழிநூலாசிரியரும், 'துன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை' என்றும், 'மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி மலமாற்றி' யென்றும், 'தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்ப' [சிவஞானசித்தியார், viii, 1] னென்றுந் தரிசனம் சுத்தி லாபம் மூன்றுங் கூறினார். ஈண்டும் அவ்வாறே எட்டாஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றித் 'தன்னறி' [72] வென்பது முதல் நான்கு

செய்யுளால் தரிசனம் சுத்தி லாபந் தொகை வகை விரிவாய் மூன்ருகக் கூறுவான் தொடங்கி அம்மூன்றின் தொகையுந் தொகுத்து ஒரு செய்யுளாற் கூறுவான் தொடங்கினர்.

71. தேசுற மருவும் ஆன்ம தெரிசனம் ஆன்ம சுத்தி
ஆசிலா ஆன்ம லாபம் ஆகமூன் ருகு மூன்றும்
பாசம தகல ஞானம் பற்றல்தான் பணியை நீத்தல்
ஏசில்நே யத்த ழுந்தல் எனுமிவற் றடங்கு மன்றே. க

(உரை) தேசுறமருவும் - ஆன்மா மோட்சத்தை யடையுஞ் சுத்தாவத்தையாவது; ஆன்ம தெரிசனம்...மூன்றும் - தரிசனஞ் சுத்தி லாபம் என்னும் மூன்றுளடங்கி வரும் அந்த மூன்றும்; பாசம தகல ஞானம் பற்றல் - தன்னைச் சார்ந்த மலமாயா கன்மமனைத்தும் நீங்கத் தனது ஞானக் கிரியைகள் சிவஞானத்தையின்றிச் சீவியாவென அறிந்து தனது முதன்மை நீங்குதல் ஆன்மதரிசனமாம்; தான் பணியை நீத்தல்- ஏகனுகி இறைபணி நிற்றல் ஆன்ம சுத்தியாம்; ஏசில்நே யத்த ழுந்தல்- தனது ஞானக்கிரியைகட்கு அகத்தும் புறத்துஞ் செயலின்றிச் சிவமே கண்டிருத்தல் ஆன்மலாபமாம்; எனுமிவற் றடங்கு மன்றே - இந்த மூன்று தன்மையு ளடங்குஞ் சுத்தாவத்தை யனைத்தும்.

முதன்மை நீங்குதல் பணிநீத்தல் இரண்டிற்கும் வேற்றுமை பெரிது முள்ளனவாகலிற் தரிசன சுத்தியிரண்டிற்கும் அந்தரங்கவேற்றுமை பெரிது முளவாகலிற் கூறியது கூறலென மலையற்க. முதன்மையாவது சகலத்திற் பத்திலக்கணத்து ளொன்ருகலின் அது சாக்கிராவத்தையி னீங்குவதே யாம். சுத்தாவத்தையிற் சாக்கிரத்திற் பதிமுதன்மையும் ஆண்டே நீங்குவதாம். சொற்பனத்திற் றெரிசனமாகலிற் சாக்கிரத்தின் முதன்மை நீங்குவது குறிப்பா லறிக. அற்ருகலினன்றே 'உன்பணி யெல்லா மான்பணி யென்றுகொள்' ளெனவுந் 'தலைமையருளே யெனக்கருதல் சொற்பனவத்தை' யென்றுங் கூறினர் எமது ஆசிரியரும். இறைபணி நிற்றலையே தான் பணியை நீத்தலென மொழிபெயர்த்துக் கூறியதால் முதன்மை நீத்தல் பணி நீத்தல் இரண்டிற்கும் வேற்றுமை பெரிதும் உளவாம். எக

இனி ஞானத்தினை யுணரு முறைமை கூறும் எட்டாஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றிய நான்கு செய்யுளால் தரிசனம் சுத்தி லாபங்கட்கு

வகை கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் ஆன்ம தரிசனங் கூறுவான் தொடங்கினர்.

72. தன்னறி வதனுல் ஏதும் தனக்கறி வில்லை யேனும்
தன்னறி வாக எல்லாம் தனித்தனி பயன ருந்தும்
தன்னறி வறியுந் தன்மை தன்னாலே தனைய றிந்தால்
தன்னையும் தானே காணும் தானது வாகி நின்றே. உ

(உரை) தன்னறிவதனு லேதுந் தனக்கறிவில்லை - ஆன்மாவுக்குள்ள அறிவால் அதற்கு அறியுந் தன்மைக்காவ தேதுமில்லை; 'தன்னறிவதனு லேதுந் தனக்கறிவில்லை' யெனவே பாரிசேட வளவையால் வேறொரு வியஞ்சக வறிவாற் றனக்குச் சிறிதறியுந் தன்மையுண்டென்பது தானே போதரும். இதனாற் சுதந்தா னெனென்பது பெற்றும்—எனும் - அவ்வாறு சுதந்தர னேயாயினும்; தன்னறிவாக எல்லாந் தனித்தனி பயனருந்தும் - அறிவித்தா லறிதன் மாத்திரையே யன்றி அறிதற்கண் சுதந்திர ஞானமில்லை, அறிவிப்பான் சர்வஞ்ஞனுகையால் அவன் ஏககாலத்தில் அறிவிக்கவும் வல்லன், அவ்வாறு அறிவித்தால் அறியுந் தன்மையின்றி அவன் ஏககாலத்தில் அறிவித்தாலுந் தன்னறிவில் அளந்து தான் ஒன்றொன்றாகவே யறிதலாற் கிஞ்சிஞ்ஞ னெனவும்படும்; இனி அதனுண்மை யாதென்னிற் குருமுகமா யறிக—தன்னறிவு - இவ்வா றுளதாகிய ஆன்ம சிற் சத்தி; அறியுந் தன்மை - ஒன்றை யறியுமிடத்து வியஞ்சக வறிவையின்றி யறியாதாகையால் அவ்வாறு உடனின் றறிவிப்பது திருவருளேயாம்; தன்னாலே-அந்தத் திருவருள் ஞானத்தையே கண்ணுகக் கொண்டு; தனைய றிந்தால் - அத்திருவருளைக் குருவருளால் ஒருவன் அறியப்பெறின்; தன்னையுந் தானே காணும் - இவ்வாறு அறியுந் தன்னையும் அப்பொருளை யறியுங் காட்சியோடு உடனிகழ்ச்சியாய்க் காணப்பெறும்; தானது வாகி நின்றே - இவ்வாறு திருவருளைக் காண்டற்குந் தன்னைக் காண்டற்குந் தன்னை வேறு காணப்படுமாறின்றி அதுவாக நிற்றலே வேண்டும்.

ஈண்டுத் 'தன்னறி வறியுந் தன்மை தன்னாலே தனை யறி' யுமிடத்துப் பெறுவது பிண்டத்தின் வைத்தறிதலால் இவை ஞான தெரிசனமேயாம். வழிநூலாசிரியர் 'அந்தக் கரணங்க ளடக்கி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினு லறிந்' [சிவஞானசித்தியார், viii, 34] தென்

றது மிது. இத்ஞற் சிவரூபமும் அதனுட னிகழ்ச்சியாய ஆன்ம தரி சனமுங் கூறியது நுண்ணுணர்விஞ லறிக. எஉ

இனி ஒரு செய்யுளால் அவனருளே கண்ணகக் காணுதற்குத் துவாரம் இதுவென்ப துணர்த்துமுகத்தாற் சிவதரிசனமும் அதனோடு உடனிகழ்ச்சியாய ஆன்ம சுத்தியுங் கூறுவான் தொடங்கினுர்.

73. தத்துவ மான வற்றின் தன்மைகள் உணருங் காலை
உய்த்துணர்ந் திடஉ திப்ப தொளிவளர் ஞான மாகும்
அத்தன்மை அறியு மாறும் அகன்றிட அதுவாய் ஆன்மாச்
சுத்தமாம் சுத்த ஞானத் தொருமுதல்தோன் றுமன்றே.

(உரை) தத்துவம் - சாதாரண தத்துவம் அசாதாரண தத்துவ மென் றிருவேருய் அண்டபிண்ட ரூபமாய் அனேகவித விசித்திர மாகச் செயற்படும் அனேக தத்துவங்களாகிய அசேதனப் பிரபஞ்ச மும்; ஆனவற்றின்-அத்தத்துவங்களோடு கூடி அதுவேயாய் அனேக மாகிய சேதனப் பிரபஞ்சமும் ; தன்மைகள் . . . காலை-இவ்விரு வகைப் பிரபஞ்சத்திற்குஞ் செயலும் அறிவும் விளங்குகிற முறை மையை ; உய்த்துணர்ந்திட - குருவருளால் உள்ளவாறு உணரப் பெறின்; உதிப்ப . . . ஞானமாகும்-அவ்விடத்துப் பெறுவது அண் டத்தின் வைத்தறிதலிற் பரை தரிசனமாகும்; ஞானதரிசனம் பரை தரிசனம் இரண்டுஞ் சிவரூபத்துளடங்கினும் அவ்விரண்டிற்கும் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிதுமுள்ளன. அவை துகளறுபோதத்துட் காண்க. இதனை முதனூலாசிரியர் 'அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண வுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூப' [சிவஞான போதம், ix] மென்றூர். வழிநூ லாசிரியர் 'எல்லா மீச னிடத்தி னிலு மீச னெல்லா விடத்தினிலு நின்ற, வந்நிலையை யறிந்' [சிவ ஞான சித்தியார், viii, 34] தென்றூர்—அத்தன்மை-அவ்வாறு பெறப் படும் பரைநிறைவிலே தனது ஞானக்கிரியைக ளடங்கி; அறியுமாறும் அகன்றிட - அதுவாய் நின்று தன்னையும் அவ்வாறு ஒரு முதலாய் அறியும் அறிவு நிகழாதடங்குவது சிவதரிசனம் ; அதுவாய் - அந்தப் பரைநிறைவே தாஞக நிற்குமது சிவயோகம் ; ஆன்மாச் சுத்தமாம் - இவ்விடமே ஆன்மசுத்தித் தானமுமாம் ; இவை சுழுத்தியாதீதமான துரியமெனப் பெயர்பெறும்—சுத்தஞானத் தொருமுதல் தோன்று மன்றே - அவ்வாறு சிவயோகத்தானத் துரியநிலைக்கட் பரைநிறைவி

லழுந்தாது அதுவாய் நிற்கவே அந்த ஞானத்தின் பயனுய் அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத்துவய பரிபூரண பரஞ்சோதியாய் ஆன்மலாபமெனப் பெயர்பெறும் நேயத்தைப் பெறலாம்.

சிவபோகமென்பதுமிது. இவை நின்மல துரியாதீதமாம். ஈண்டு இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டது ஆன்மசுத்தியும் ஆன்மலாபமுமாம். எ௩

ஆக இரண்டு செய்யுளால் தரிசனஞ் சுத்தி லாபம் மூன்றிற்கும் வகை கூறியவாற்ருல் தச காரியத்துள் மேற்கூறிய சாக்கிர வவத்தைக் கண் ஒதியொழிந்த நான்கும் போக்கி நின்ற ஆறு காரியமுஞ் சொற்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமென்னும் அவத்தை முறையானே உணர்த்திய ஆசிரியர் இனி அந்த ஆன்மலாபமென்னுஞ் சிவபோகமாவது பரையாதீதஞ் சுகாதீதங்கட்கும் அப்பாற்பட்ட பரமானந்த அவசமாதலைத் தெரித்துணர்த்தும் பொருட்டுத் தடைவிடைகளாற் சாதிப்பான் தொடங்கினுர்.

74. உறைதரும் உணர்வு மன்றி அதன்முதல் உள்ள தென்றிங்(கு)
அறைவதென் என்னில் அண்ணல் அருளெனு மதுவே யன்றி
நிறையொளி முதல தின்றி நின்றிடா நிமல னுகும்
இறையவன் முதல வன்றன் இலங்கருள் சத்தி யாமே. ௪

(உரை) உறைதரும் உணர்வு மன்றி-உயிரோடு ஒன்ருயும் வேருயும் உடனுயும் நிற்குஞ் சுயம்பிரகாச ஞானமாகிய திருவருளேயன்றி; அதன்முதல் உள்ளதென்றிங் கறைவதென் என்னில் - அதுவாய் நிற்கவே அதன் பயனுகிய நேயம் அதற்கு வேருகத் தோன்றுமென்று சொன்னது எக்காரணத்தாலென்னில்; அண்ணல் அருளெனு மதுவேயன்றி - அவ்வறிவாகிய பராசத்தியும் அதுவாய் நிற்குங்காற் சுகப்பிரபையாய்த் தோன்றும் இன்பசத்தியும் நேயப்பொருளாகிய சிவபிரானது சாட்குணிய சத்திகளேயன்றி அவையே நேயப்பொருளல்லவாம்; நிறையொளி முதலதின்றி நின்றிடா - நிறைந்த பிரகாசமானது தனக்கொரு முதலாகிய ஆதித்தனையின்றித் தனித்துத் தானெரு முதலாக நில்லாத முறைமைபோல; நிமலனுகும் இறையவன் முதல்-மலரகிதனுகிய சிவபிரானே முதலாகும்; அவன்றன் இலங்கருள் சத்தி யாமே - அவனது சுயம்பிரகாச ஞானமே சத்தியாம். எ௪

75. சுத்தமாம் சத்தி ஞானச் சுடராகும் சிவமொ ழிந்தச்
சத்திதான் இன்றாம் முன்னைத் தகவிலா மலங்கள் வாட்டி
அத்தனை அருளும் எங்கும் அடைந்திடும் இருள்அ கற்றி
வைத்திடும் இரவி காட்டும் வளரொளி போல்ம கிழ்ந்தே.௫

(உரை) சுத்தமாஞ் சத்தி ஞானச் சுடராகும் - சடசித்துக்க ளனைத்தினு மொழிவற நிறைந்து அவற்றின் குணங்களை விளக்கியுந் தான் ஒன்றினுந் தோய்வற்றுச் சுத்த ஞானப்பிரகாசமா யிருப்பது அச் சிவசத்தியேயாகும்; சிவமொ ழிந்தச் சத்திதான் இன்றாம்-அத் துணைப் பெரியவல்லமை யுடைத்தாயினும் அச்சத்தி அச்சிவபிரானை யின்றி யில்லையாம்; அதனாற் போந்த பயன் ஏதென்னில்—முன்னைத் தகவிலா மலங்கள் வாட்டி - அநாதியே ஞானதிரோதகத்திரவியமாய் நிற்கும் இருவினை மும்மலங்களைச் சேதித்து; மகிழ்ந்தே அத்தனை யருளும் - தனதறிவில் அநாதியே அயிக்கமாயதோர் ஆனந்த சொரூ பியாகிய சிவபிரானைப் பெறுதற் கிடையீடின்றிய பேருதவியாய் நிற் கும்; அஃதென்போலெனில்—எங்கும் அடைந்திடும் இருள்அகற்றி வைத்திடும் - எவ்விடமும் நிறைவாகிய பெரிய புறப்பூதவிருளை யகற் றிக் கண்ணுக்கு ஒளியுண்டாமாறு வாழ்வித்து; இரவி காட்டும் வள ரொளிபோல் - ஆதித்தனையுங் கண்காணுமாறு காட்டுகிற ஆதித்தப் பிரகாசத்தைப்போல்.

ஆதித்தனைக் காணுமளவும் இரண்டொளிக்குஞ் செய்தியேயன்றி அதன்மேற் செய்தியில்லை யுண்டென்பது குருமுகமா யறிக. இரண் டொளிக்குஞ் செய்தியில்லை யென்பாருஞ் செய்தி யுண்டென்பாரும் ஞாயிற்றி னொளிக்கே செய்தியில்லைக் கண்ணொளிக்குச் செய்தி யுண்டென்பாருங் கண்ணொளிக்கே செய்தியில்லை ஞாயிற்றொளிக்குச் செய்தியுண்டென்பாரும் இவ்வாறு குணகுணி சுபாவங் குருமுகமா யறியாது பலபடப் பிணங்குவாரு முளர். உவமைக்கோதிய அனைத் தும் பொருட்கண்ணு மோதிக்கொள்க.

'ஒன்றி நின்றுணரு' [87] மென்றும் 'உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்' [சிவஞானசித்தியார், xi, 10] தென்றும் வரு வனவற்றோடு பிணங்காது குணகுணிசுபாவங்களனைத்துங் குருமுக மாய் அறிதற்பாலன. ௭௫

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

ஆக நான்கு செய்யுளால் எட்டாஞ் சூத்திரத்தியைபுபற்றி ஆன்ம தரிசனங் கூறுமுகத்தால் தரிசனஞ் சுத்தி லாபம் மூன்றிற்கும் வகை கூறிப்போந்த ஆசிரியர் இனி அதன் விரிவு கூறுவார், மலரடிக்கீழ் வைப்ப ' [சிவஞானசித்தியார், viii, 1] னெனவும், ' பாத நிழற்கீழ்' [ஷை, ix, 1] நிற்க வெனவும், ' ஏகனுகி . . . நின்றிட ' [ஷை x, 1] வெனவும், 'அரன் மலரடிக்கீ ழிருப்ப' [ஷை xi, 1]னென வும் வருஞ் சூத்திரங்களுன்குந் தம்முள் முரணுது ஒரு பொருளே மேற்கொண்டு நிற்றல்பற்றி. இனி மூன்று சூத்திரக்கருத்தும் விரவி வருமாயினும், ' திரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொன்பான் பத்' [சுவாமிநாததேசிகர் தசகாரியம், 21]தென்றல்பற்றி ஒன்பதும் பத்து மாகிய இருசூத்திரக் கருத்தும் விரவி முற்கூறப்படுமாயினும், ஆன்ம சுத்தி கூறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தியைபுபற்றி முதற்கண் நான்கு செய்யுளால் மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தியின் பெருமை இத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்புடைத்தென்றும் அதுவாய் நிற்கினும் அவ்வான்ம சிற்சத்திக்குரிய தன்மை யிதுவென்றுந் தெரித்து, ஞானநிலேயில் உறைத்து நிற்குமாறும் அதனுல் ஆன்மதரிசனஞ் சுத்தி ஆன்மலாபங் கைகூடுமாறும் விரித்துக் கூறுவான் தொடங்கினுர்.

76. புகலரும் அசத்தர் தம்பால் பொருந்திய அலகை யேபோல்
அகிலமும் உணரு மீசன் அருளுயிர் மேவ லாலே
சகலமும் நிகழ வேண்டுந் தலேவன்ஐந் தொழிலுந் தானே
இகலற இயற்றல் வேண்டும் என்றது நன்றி யின்றே. ௬

(உரை) புகலரும் . . . யேபோல் - சொல்லுதற்கரிய பல வீனனிடத்தில் ஒரு பசாசு ஆவேசித்தபோது அது செய்யுங் கிருத் தியமனைத்தும் அவன் செய்வதுபோல் ; அகிலமும் . . . மேவ லாலே - சர்வஞ்ஞனுகிய சிவபிரானது சத்தி உயிரிடத் தாவேசித்துப் பொருந்திய ஏதுவினுலே ; சகலமும் . . . யின்றே - சிவபிரா னது முற்றுணர்வும் ஐந்தொழிலும் உயிர் செய்தற்குரியனுவ னென் பது நன்றி மறத்தல் மாத்திரையேயாம். எகூ

இனி அதன் இயல்பு எதென்னில்,

77. இன்றுநோக் குரைந டக்கும்
இயல்பிலோற் கினைய வாய்ந்து
நின்றதோர் அலகை நேர்ந்தால்
நிகழ்வதென் அதுபோ லுள்ளத்(து)
ஒன்றிய உணர்வு தம்பால்
உள்ளது நிகழ்த்தும் ஈசன்
தன்தொழில் நடத்தும் மேனி
தனக்கெனக் கொண்டு தானே. உ

(உரை) இன்றுநோக் குரைநடக்கு மியல்பிலோற்கு - கண்ணும் வாயுங் காலு மில்லாத ஒருவனிடத்திலே; இனைய வாய்ந்து . . . நிகழ்வதென்-கண்ணும் வாயுங் காலுமுள்ள பசாசு வந்து பொருந்தினல் அப்போது கண் காணவும் வாய் பேசவுங் கால் நடக்கவுங் கண்டோ மில்லையே ; அதுபோல் - இத்தன்மைபோல ; உள்ளத்து . . . நிகழ்த்தும் - ஆன்மாவினிடத்திலே திருவருள்ஞானவிளக்க முண்டாகி லும் ஆன்மாவுக்குள்ள தன்மை விளங்குவதேயன்றி அச் சிவசத்தி செய்யுங் கிருத்தியம் உயிர் செய்யாதாம் ; ஈசன் . . . தானே - சிவபிரான் அச்சத்தியே தனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டு தன் தொழிலாகிய பஞ்சகிருத்தியமுஞ் சர்வஞ்ஞமுஞ் செய்யும். எஎ

78. இந்நிலை தன்னில் மன்னி எய்திடும் கலாதி போதம்
தன்னள வறிந்து நிற்கும் தகவிலா மலங்கள் நீத்த
அந்நிலை கரணம் ஆகா வகையதில் அறிவ டங்கி
மன்னிட வியாபி யாய வான்பயன் தோன்று மன்றே.

(உரை) இந்நிலை தன்னில் மன்னி - இவ்வாறு சிவபிரானுக்குத் திருமேனியாய்த் தன்றொழில் செய்தும் உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவாய் ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய்த் தத்தம் எல்லையளவு விளக்கியும் எவ்விடமும் ஏகநிலையாகப் பொருந்தி நின்று ; எய்திடுங் கலாதி போதந் தன்னள வறிந்து - உயிர்கட்குக் கலையாதியால் போதத்தை விளக்கி உயிர் அறியுமிடமெல்லாம் உடனின்று அஃதறியும்பொருட் டாய் அறிந்து ; நிற்குந் தகவிலா மலங்கள் நீத்த அந்நிலை - நீங்குஞ் சத்திகளையுடைய மலங்களைப் போக்கி அறிவை விளக்கிய அறி

வாகிய திருவருளை ; கரணமாகா வகை - தனக்குக் கரணமாய்க்கொண் டறியாமல்; அதில் அறி வடங்கி மன்னிட-தனது ஞானக்கிரியைகளை வேறு காணப்படுமாறின்றித் திருவருளேயாய் அவற்றுளடங்கி நிலை பெற்று நிற்கவே ; வியாபி யாய வான்பயன் தோன்று மன்றே - அந் நிலை உறைத்து நிற்க நிற்க வியாபக அறிவு விளங்கி அவ் விளக்கத்தின் கண் ஆனந்த சொரூபமாகிய பெரிய சிவம் பிரகாசிக்கும். எஅ

79. அடைபவர் சிவமே யாகும் அதுவன் றித் தோன் று மென்ற
கடனதே னென்னில் முன்னம் கண்டிடார் தம்மைப் பின்னும்
தொடர்வரும் அருளி னலே தோன்றுமா காணு ராயின்
உடையவன் அடிசேர் ஞானம் உணர்தலின் றணேத லின்றே.௯

(உரை) அடைபவர் சிவமே யாகு மதுவன்றி - சிவத்தை யடைந்த உயிர் சிவமாவதேயன்றி; தோன் றுமென்ற கடனதே னென் னில் - வேறே சிவம் பிரகாசிக்குமென்றது ஏதென்னில் ; முன்னங் கண்டிடார் தம்மை - அப்போது சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காய் முடிதலின் தற்றெரிசனப்பட்டவர்க ளல்லவாம் ; 'இவனவ னகா னென் றுந்தீபற, என் றும் இவனேயென் றுந்தீபற' [திருவுந்தியார், 40] வென் றும், 'தைவமென் றுந் தைவமே' [சிவஞானபோதம், xii, 7] யென்றும் வருமாற்றானு மறிக—பின்னும் - முன்னீங்கிய மலங்க ளெல்லாம் மீளவும் வந்து பொருந்துமாகையினலே ; தொடர்வரு மருளினலே - போதமேலிட்டால் தொடர்வதற் கரிதாகிய திருவருள் ஞான விளக்கத்தாலே மேற்கூறிய முறையே ஞானநிலையில் உறைத்து நின்று ; தோன்றுமா காணுராயின் - அந்த ஞானத்தின் பயனைப் பிரகாசிக்குஞ் சிவத்தை யடையாராயின் ; உடையவ னடிசேர் ஞான முணர்தலின் றணேதலின்றே - தம்மை யடிமையாக வுடைய சிவனடி சேர்தற்குரிய சிவஞானத்தை யறிந்தவர்களுமன்று திருவடியைப் பொருந்தினவர்களு மன்று. எ௯

பத்தாஞ் சூத்திரம்

ஆக நான்கு செய்யுளால் தரிசனஞ் சுத்தி லாபத்தை விரித்துக் கூறி இந்நிலைகளில் ஆன்மாவிற்குரியது இதுவெனக் கூறிப்போந்த ஆசிரியர் இனி அதற்கு உபாயங் கூறுவான் தொடங்கினர். இங்ஙனங் கூறிய முறையானே அகம்புறமென்ன தெங்கணும் ஏகநிலையாய்க்

கண்டு இறைநிறைவி லழுந்தும் நிட்டையில் உறைத்து நிற்புழிச் சுட்டறிவுபற்றிப் பண்டைப்பயிற்சி வயத்தாற் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அஃதொழிந்து அந்நிட்டையில் உறைத்து நிற்றற்கு உபாயம் யாதென்னின்,

80. பொற்புறு கருவி யாவும் புணராமே அறிவி லாமைச்
சொற்பெறும் அதீதம் வந்து தோன்றாமே தோன்றி நின்ற
சிற்பர மதனால் உள்ளச் செயலறுத் திடஉ திக்கும்
தற்பர மாகி நிற்றல் சாக்கிரா தீதந் தானே. க

(உரை) பொற்புறு கருவி யாவும் புணராமே-பாசநீக்கத்திற் கேதுவாய்க் கருவி கரணங்களெல்லாந் தொழிற்பட்டு விளங்குஞ் சாக்கிர சாக்கிரத்திற்றானே அக்கருவிகளொன்றோடும் ஆன்ம சிற்சத்தி பொருந்தியதனாற் பெறப்படுஞ் சுட்டுணர்வுகளைக் காட்சிப்படாமல்; அறிவிலாமைச் சொற்பெறு மதீதம் வந்து தோன்றாமே - தன்னுண்மையாகிய கேவலாதீதத்தி னிகழும் அறியாமையும் ஆண்டுப் பொருந்தாமல்; தோன்றி நின்ற சிற்பரமதனால் - காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகத் தோன்றும் ஏகநிலையாகிய திருவருளினாலே; உள்ளச் செயலறுத்திட - தான் பிரமமாதல் சமப்பிரமமாதல் அதுவாதலென்னும் மூவகைக் கெற்சிதத்திற்கு மப்பால் இப்பேறு பெற்றாமென்று ஞாதுரு ஞான ஞேய விகற்பம் விளைக்குங் கெற்சிதம் நீங்கும்படி நிற்கவே; உதிக்குந் தற்பரம் - அவ்விடத்துண்டாகப் பெறுவது சிவம்; ஆகி நிற்றல் - அந்தச் சிவமே தானாகக் கூச்சமற்று அதுவாகவே நிற்கப்பெறின்; சாக்கிராதீதந் தானே - அந்தச் சாக்கிரத்திற் புரியும் அதீதமே நின்மல துரியாதீத நிலையாம்.

'நின்னரு ளாளுமே' [திருவாசகம், எண்ணப்பதிகம், 3] யென்றும், 'கூச்சற் றருந்தியது வாகவு மென்று கூடு'மென்றும் வருமாற்றாற் கூச்சறுதலும் அதுவாதற்கு வேண்டப்படுங் கருமமென்றறிக. அ௦

இனி இச்சாக்கிராதீத நிலையினது அருமை பெருமைகளை விளக்குமுகத்தால் முதற்கண் ஒரு செய்யுளாற் 'பொற்புறு கருவி யாவும் புணரா'மைக்கு உபாயங் கூறுவான் தொடங்கினார்.

81. ஒடுங்கிடா கரணம் தாமே ஒடுங்குமா றுணர்ந் தொடுக்க
ஒடுங்கிடும் என்னில் நின்ற தொடங்கிடா கரண மெல்லாம்

ஒடுங்கிட ஒடுங்கும் உள்ள உணர்வுதா னொழியும் வேறாய்
ஒடுங்கிடின் அன்றி மற்ற உண்மையை உணரொ ணாதே.

(உரை) ஒடுங்கிடா கரணந் தானே - கன்மார்ச்சிப்பிற்கும் புசிப்பிற்கும் முன்னிலையாகிய கரணங்கள் ஆன்மாச் சாக்கிர சாக்கிரவத்தைக்கண் நிலைபெறுமிடத்துக் கரணங்கள் தாமே யொடுங்கா; ஒடுங்குமா . . . தொடுங்கிடா - கரணங்கள் ஒடுங்குகிற முறைமையை யறிந்து அவைகளை யொடுக்கினால் ஒடுங்குமென்னில் அப்போது அவைகளை அறிந்து ஒடுக்குதற்காய் அவைகளோடு பொருந்திச் சீவிக்கும் போதம் ஒடுங்காது, போதம் ஒடுங்காதொழிபவே கரணங்களும் ஒடுங்கினதில்லையாம்; கரண மெல்லாம் ஒடுங்கிட ஒடுங்கும் - கரணம் ஒடுங்கவே போதம் ஒடுங்குமெனிற் கரணம் ஒடுங்கும்போது அதீதத்திலே உயிர் ஒடுங்குவதன்றிச் சாக்கிரத்தில் நிலைபெறாது; உள்ள உணர்வுதானொழியும் - ஆன்மா அதீதத்தொடுங்கும்போது ஏகதேசக் காட்சிப் படுவதுமின்றி ஞானக்கிரியைகள் முற்றும் ஒடுங்குவதால் அது கேவலமேயாம்; இனி அதனுண்மை ஏதென்னில்—வேறாய் . . . உணரொ ணாதே - ஆன்மா சாக்கிர சாக்கிரத்தின்கண் நிற்கவே கரணங்களாற் படும் ஏகதேசக் காட்சிகளில் தான் தோயாது அக்கருவிகரணங்கட்கு வேறாய் வியாபக அறிவுள் ஒடுங்கினாலேயன்றிப் 'பொற்புறு கருவியாவும் புணரா'த வுண்மையைப் பெறுதற்கரிது. அக

இனி ஒரு செய்யுளால் அறிவிலாமைச் சொற்பெறும் அதீதம் வந்து தோன்றாமைக்கு உபாயங் கூறுவான் தொடங்கினார்.

82. பற்றிடும் கருவி யாவும் படர்ந்துணர் வளிக்குங் காலை
உற்றறிந் திடுவ தொன்றின் உணர்வினின் உண்மை யாகும்
மற்றது பகல்வி ளக்கின் மாய்ந்திட வருவ தண்டேல்
பெற்றிடும் அதனை மாயப் பிறப்பினை அறுக்க லாமே. ரு

(உரை) பற்றிடுங் கருவி யாவும் படர்ந்து - புறப்பொருள்களிற் பற்றுங் கருவி கரணங்களனைத்துந் தத்தமெல்லை யளவு பிரகாசித்து; உணர் வளிக்குங் காலை - ஆன்மாவினது ஞானக் கிரியைகள் புறத்துச் செல்லும்படி ஏகதேச அறிவை விளக்கி நிற்குங் காலத்து; உற்றறிந் திடுவது - அக்கருவி கரணங்களைப் பொருந்திச் சுட்டுணர்வுகளால் ஏகதேசப் பொருள்களை யறிவது; ஒன்றின் உணர்வினின் உண்மை

யாகும்-ஒன்ருென்ரு யறியும் ஆன்ம சிற்சத்தியின் உண்மை அதுவே யாகும்; மற்றது - சுட்டுணர்வாற் புறப்பொருளை யறியும் ஆன்ம சிற் சத்தியானது; பகல் விளக்கின் மாய்ந்திட - பகல் விளக்குப்போலச் சத்தி கெட்டுப் புறப்பொருளை யறியாது நிற்பதற்கு;வருவ துண்டேல்- வியாபக அறிவை விளக்கும் உண்மை ஞானப் பெருக்க முண்டாகில்; பெற்றிடும் அதனை - அறிவிலாமைச் சொற்பெறும் அதீதம் வந்து தோன்ருமையைப் பெறப்படும்; மாயப் பிறப்பினை யறுக்கலாமே - அது பெற்ருல் அந்தச் சாக்கிராதீத நிலையாகிய வச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு கெடாத செனன மரணக் கொடியை அறுக்கலாம். அஉ

இனி மேற்கூறிப் போந்த சன்மார்க்க நிட்டைக்குத் துவாரம் இதுவென்பது உணர்த்தி அதன்கண் மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு ஒரு செய்யுளால் அதனைத் தொகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

83. முந்திய ஒருமை யாலே மொழிந்தவை கேட்டல்கேட்டல்
சிந்தனை செய்தல் உண்மை தெளிந்திடல் அதுதா ளுக
வந்தவா றெய்தல் நிட்டை மருவுதல் என்று நான்காம்
இந்தவா றடைந்தோர் முத்தி எய்திய இயல்பி ஞேரே.

(உரை) முந்திய ஒருமை யாலே - முன்செய்த சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியாற் குருவருளைத் தலைக்கூடப் பெற்று; மொழிந்தவை கேட்டல் - அக் குருவாக்கால் உணர்த்தும் ஆகமார்த்தங்களைக் கேட் டல்; கேட்டல் சிந்தனை செய்தல் - கேட்ட பொருளைப் பூர்வாபர விரோதமறச் சிந்தனைத் துணையோடு கூடிச் சிந்தனை பண்ணுதல்; உண்மை தெளிந்திடல் - சிந்தனை பண்ணின பொருளை உண்மை ஞானத்தால் தரிசித்தறிதல்; அதுதா ளுக வந்தவா றெய்தல் நிட்டை மருவுதல் - பெத்தக் காலமெல்லாஞ் சிவசத்தியுட னின்றறியினும் அதனை வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மாவாகவே ஒன்றுபட்டு நின்ற அத்துவித நிலையை யறிந்து முத்திக்காலத்து உயிர் கூட நின் றறியி னுந் தன்னை வேறு காணப்படுமாறின்றி அச்சிவமேயாய் அத்துவித மாக நிற்றலே நிட்டையைப் பொருந்துவதாம்; என்று நான்காம் - இவ்வாறு நான்குவிதமா யிருக்குஞ் சன்மார்க்க நிட்டை சேருந் துவாரமென்றறிந்து; இந்தவா றடைந்தோர் - இவ்வாறு சிவமாகவே நிற்கும் பிரமவித்தை கைவந்தவர்கள்; முத்தி யெய்திய இயல்பி ஞேரே - பரமுத்தியைத் தலைக்கூடினவர்களேயாம். அங

இனி இக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்கினுள்ளும் அதனுள்ளுறை யிதுவெனத் தெரித்துக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

84. பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும்
ஈசனை உணர வொண்ணு திறைஅருள் ஞான நண்ணித்
தேசுறும் அதனால் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து சேர்ந்து
நேசமோ டியர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை. ரு

(உரை) பாசமா . . . உணரவொண்ணது - மந்த மந்ததர பாகங்களால் ஒருவேளை வாசகவாச்சியஞான மாத்திரையாய் விளங்கி ஆகமார்த்தங்களைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் நடக்கினுஞ் சிவஞானம் உதயமானலன்றிப் பாசஞானம் பசுஞானங்களினல் தெளிதல் நிட்டையிரண்டுந் தலைக்கூடா; கேட்டல் சிந்தித்த லிரண்டுக்குமே நூல் வேண்டுமாகலின் அது ஆகமஞான மாத்திரையாய் இடையே வற்றுதலன்றிக் குறை தீராது—இறையருள் ஞானம் நண்ணி - பாசஞானம் பசுஞான மிரண்டும் நீங்கினல் தீவிரந் தீவிரதரபாகமுண்டாய்க் கேட்டல் சிந்தித்தல் கூடினல் அந்தத் துவாரமாய் உடனே உண்மை ஞானம் பிரகாசிக்கும் ; தேசுறும் - அது பிரகாசிக்கவே கேட்டல் சிந்தித்தல்களினின்றுந் தெளிதல் ஞானமொன்றே மேற்கொண்டு ஏனையிரண்டுங் கழலும்; அதனல் முன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து - தெளிதல் ஞானத்தினின்றும் ஏகதேச அறிவுகளெல்லாந் துறந்து புலனுணர்வுகளிற் செல்லாது மேல்நோக்கும் ; சேர்ந்து - நோக்கவே வியாபகவறிவே மேற்கொண்டு அதனுடனே சேர்ந்து அதுவாயே நிற்கும் நிலைகூடும்; நேசமோ டியர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை - அது கூடவே சிவன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்துவரும் அத்துவித நிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துப் பேரன்பு மீதூரும்,அவ்வன்பு சார்வாக அந்தச் சிவமே தானக நிற்பது ஞான நிட்டையாம். அ

இனி ஓர் உபாயங் கூறுமுகத்தால் அந்நிட்டைக்கண் மனவெழுச்சி சேறற்குத் துவாரம் உணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

85. விளம்பிய வகையில் நிட்டை மேவிடல் அரிதேல் முன்னம்
அளந்தறி வளித்த வற்றின் அளவுமற் றவற்றி னலே

உளங்கொளுந் தனையு முள்ள படியுமுற் றுணர்ந்து செவ்வே
தளர்ந்திடா துவப்ப மற்றத் தன்மைய தாகுந் தானே.

(உரை) விளம்பிய வகையில் நிட்டை மேவிடல் அரிதேல்-மேற் கூறிய முறையே கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலைப் பொருந்தி நிட்டையைத் தலைக்கூடுவ தரிதாகில்; முன்னம் - தனது ஞானக்கிரியைகள் சீவியா தொடங்கிய விடத்து; அளந்து - சிவசத்தியால் ஏவப்பட்டு இச்சை ஞானங் கிரியைகளை விளக்கிக் கன்மத்தையுங் காலத்தையும் வரையறை செய்து; அறி வளித்த வற்றி னளவும் - தனது ஞானக் கிரியைகள் புறத்துச் சேறற்கு அறிவைக் கொடுத்த தத்துவங்கள் தோன்றுவதும் நிற்பதுந் தொழிற்படுவதும் இறைவன் வயத்தானன்றி நமது வயத்தா னல்லவென்பதும்; மற்றவற்றினாலே - சிவசத்தியால் ஏவப்பட்டு நிற்குந் தத்துவங்களினாலே; உளங்கொளுந் தனையும்-தான் புறப்பொருள்களில் ஒன்றை அறியுமிடத்து முதல்வன் உடனின்றறிந்து அறிவித்தாலன்றி அறிதற்குச் சுதந்தரமுடையே மல்லவென்பதும்; உள்ளபடியும் - திருவருள் அனாதியே பின்னமற நின்று சடத்துக்குத் தொழிலுஞ் சித்துக் கறிவும் உடனின்று செய்துஞ் செய்வித்துந் தான் ஒன்றோடுந் தட்டாது பரிசுத்தமாய் நிற்குந் தன்மையும்; உற்று-அத்திருவருளைக் கண்ணாகப் பொருந்திக்கொண்டு; உணர்ந்து - இவ்வாறுள்ள தன்மங்களை இடைவிடாதறிந்து; செவ்வே தளர்ந்திடா துவப்பர் - இவ்வாறு அறிதற்கண் சலித்து ஞானக் கிரியைகள் புறப்பொருள்களில் மூனைத்துச்செல்லா தவற்றுளடங்கி முதல்வ னுபகாரத்தை இடையீடின்றிக் கருதிப் பேரன்பு செய்ய வருமாகில்; மற்றத் தன்மை - இங்ஙன மிவ்வாறு நிற்குநிலை; அதாகுந் தானே - மேற்கூறிய நிட்டையேயாய்த் தலைக்கூடும்.

முதனூலாசிரியர் 'நாமல்ல விந்திரிய' [சிவஞானபோதம், x, 2] மென்றதும், வழிநூலாசிரியர் 'இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றே' [சிவஞானசித்தியார், x, 3] யென்றதும்,இவ்விருசெய்யுளும் இது நோக்கி யென் றறிக. ௮௫

இனிச் சோகம்பாவனை யுணர்த்துவார் ஏனைப் பாவனைகளது இழிபுஞ் சோகம்பாவனையினது உயர்வுங் கூறுமுகத்தால் மேற்கூறிய நிட்டைக்குச் சோகம்பாவனை ஓர் துவாரமாமென்னும் உபாயங் கூறு

வான் தொடங்கினர். இனிக் கருடோகமென்பதுபோற் சோகமெனப் பாவிப்பேமென்றால்,

86. பாவிக்கின் மனதி வேண்டும் பயனிலை கரணம் நீத்துப்
பாவிப்பன் என்னில் என்ன பழுதுள பாவ கத்தால்
பாவிக்க ஒண்ணு னென்று பாவிப்பன் என்னின் நீயென்
பாவிக்க வேண்டா ஆண்ட பரனருள் பற்றி னோர்க்கே.

(உரை) பாவிக்கின் மனதி வேண்டும் பயனிலை - பாவனைக்கு மன முதலிய அந்தக்கரணங்கள் இன்றியமையாமையின் அது மேற் கூறிப்போந்த முறையே அசத்தாய் முடிவதன்றிச் சத்தாவதின்மை யிற் பிரயோசனமில்லையாய் முடியும்; கரணம் . . . பழுது - கரணங்களை நீங்கி யிருந்து பாவிப்பனென்னில் அது நீங்கின இடத்துக் கேவலம் வருமன்றிப் பாவிக்க முடியாதாகலின் அதுவுங் குற்றமேயாம்; உள பாவ கத்தால் . . . நீயென் - எனக்குள்ள பாவனைகளுக் கெட்டாத பொருளென்று பாவிப்போமென்றால் அதுவுந் தற்போத பாவனையாகலிற் பிரயோசனமில்லையாய் முடியும்; பாவிக்க . . . பற்றினோர்க்கே - குருவருளைப் பெற்றுச் சோகம்பாவனையைத் தலைக் கூடியுள்ளவர்களுக்கு இவ்வாறு ஒருவிதத்தாலும் பாவிக்க வேண்டுவ தில்லை.

ஆகவே சோகம்பாவனை இதுபோலல்ல வென்பதூஉம் அது மோட்ச சாதனமேயாமென்பதூஉங் கருத்து. அற்றாகலினன்றே 'சோ கம்பா விக்குமத்தாற் சிவமு மாவ' [சிவஞானசித்தியார், xii, 3] ரென் றுஞ், 'சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவ' [ஷை, ix, 7] னென்றுங் கூறினர் வழிநூலாசிரியரும். 'தன்னருளாற் பாவிப்பது பர' [சிவ ஞானபோதம், vi, 4] மென்றார் முதனூலாசிரியரும். அசுூ

இங்ஙனங் கூறியவாற்றான் ஞான நிட்டையி லுறைத்து நிற்றலிற் சிவமே யாதற்கண்ணும் உயிர்க்குரிய தன்மை யிதுவென வுணர்த்து முகத்தால் அவ்வச் சமயத்தார் கூறும் அத்துவித நிலைகளைப் பரி கரித்துச் சுத்தாத்துவித வுண்மை விளக்குவான் தொடங்கினர்.

87. ஒன்றிரண் டாகிஒன் றின்
ஒருமையாய் இருமை யாகி
ஒன் றிலொன் றழியும் ஒன்றா
தென்னின்ஒன் றாகா தீயின்

ஒன்றிரும் புறழின் இன்றும்
உயிரின்ஐந் தொழிலும் வேண்டும்
ஒன்றிநின் றுணரு முண்மைக்
குவமைஆ ணவத்தொ டொன்றே. அ

(உரை) ஒன்றிரண் டாகி யொன்றி னொருமையாம் - ஒரு பொருளே இரண்டாக நின்று மீள வொன்றாகுமென விசிட்டாத்துவிதங் கூறில் அப்போது பொன்னும் பணியும்போல் ஒரு பொருளேயாமன்றிப் பதிபசுவென் றிரண்டு பொருட்டன்மையாய் வழங்குதல் கூடாது; இருமையாகி யொன்றினென் றழியும் - இரண்டு பொருள் இரண்டாகவே யிருந்து மீள வொன்றாகுமெனக் கேவலாத்துவிதங் கூறில் அப்போது ஒரு பொருள் கெட்டொழியுமாதலிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காய் முடியும்; ஒன்றாதென்னி னொன்றாகா - இரண்டுபொருளும் இரண்டாகவே யிருப்பதன்றி ஒன்றுவதில்லை உயிர்கள் முத்தியிற் சிவனால் வசியப்படார்கள் முத்தான்மாக்களைக் குறித்துச் சிவனும் பிரேரகனல்லனெனச் சமவாதிகள் கூற்றாய்த் துவிதாத்துவிதங் கூறி லொன்றாகாதாகலின் அதுவுஞ் சித்தாந்தமன்று; தீயின் ஒன்றிரும் புறழின் - அக்கினியைச் சேர்ந்த இரும்பு அக்கினியாவதுபோலவே சிவத்தைச் சேர்ந்த உயிர் சிவமாமென்னில்; இன்று முயிரினைந் தொழிலும் வேண்டும் - உயிர்க்கில்லாத சாட்குணியமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமென்று சொல்லவேண்டும்; ஒன்றிநின் றுணரு முண்மைக் குவமை - சிவனுடனொன்றாக நின்று சிவானுபோகப் பெருஞ்செல்வத்தை யறிதற்கு உவமை; ஆணவத்தோ டொன்றே - அறியாமையோடொன்றாய் அறியாமையே தானாயிருந்ததுபோலாம்.

எனவே அறிவினோ டொன்றாய் அறியுமுண்மையும், ஆண்டுத் தன்னை வேறு காணப்படுமாறின்றி அதுவேயாய் நிற்குமென்பதும், இன்னும் அதன்கட்படும் இயல்புகளைத் துங் குருமுகமா யறிக. ஒன்றிரண்டாகி யொன்றாகாமைபற்றி உயிர் சித்தாதற்கு இழுக்கின்மையும், இரண்டும் ஒன்றாகாமைபற்றி உயிர் சிவமாதற்கு இழுக்கின்மையும், இரண்டும் இரண்டாய் நில்லாமைபற்றி உயிர் சத்தாதற்கு இழுக்கின்மையும், தீயைச் சேர்ந்த இரும்புபோ லாகாமைபற்றி உயிர் சிவசமமாதற்கு இழுக்கின்மையும், ஆணவத்தோ டொன்றுதல்போலச் சிவத்தோ டொன்றுதல்பற்றி 'உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றி

னுக்கும் உரித்'தாதற்கு இழுக்கின்மையும், ஒன்றின் றுணருமுண் மைக்குவமை'ஆணவத்தோ டொன்றே'யென்னுஞ் சுருதிச்சொற்குள் விளங்கியவாறுங் குருமுகமாய்ச் சாம்பிரதாயமாய்க் கேட்டறிக. அஎ

ஈண்டுக் கூறப்படும் நிட்டைக்கண் பாசக்ஷயமாதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறுமுகத்தால் முத்திநிலைக்கட் பாசத்தினியல்பு இதுவென்று ஒரு திட்டாந்தபூர்வமா யுணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

88\. அழிந்திடும் பாசம் என்னில்
நித்தமென் றுரைத்தல் வேண்டா
அழிந்திடா தென்னின் ஞான
மடைவது கருத வேண்டா
அழிந்திடும் சத்தி நித்தம்
அழிந்திடா ஒளியின் முன்னர்
அழிந்திடும் இருளும் நாசம்
அடைந்திடா மிடைந்தி டாவே. அஅ

(உரை) அழிந்திடும் பாசம் என்னி னித்தமென் றுரைத்தல் வேண்டா-ஞானம் பெருகி நாயகன் பாதம்பெறுஞ் சுத்தாவத்தையில் நின்மல துரியாதீதநிலைக்கட் பரமே பார்த்திருப்போர்க்கு ஞானக் கிரியைகளை மறைத்து அநாதிசையோகமா யிருந்த பாசம் நிற்புழிச் சிவத்துவாபிவியத்தியாய் வியாபகவறிவு விளங்காதாகையால் அந்தப் பாசமழிந்ததென்றே கூறப்படுமாயிற் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காய் முடியும் ; அழிந்திடா தென்னின் ஞான மடைவது கருதவேண்டா - அற்றேற் பாசமழியவில்லையென்றே கொள்ளில் அந்தப் பாசம் நிற்கு மட்டும் அறிவு விளங்காதாகையால் ஞானம் பெருகி நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமென்னுஞ் சித்தாந்தத்தோடு முரணுறும் ; இனி அதனியல்பு எதென்னில்—அழிந்திடும் சத்திநித்த மழிந்திடா-பாசத்தின் சத்திமட்டும் அழியும் பாசமழியாதென்றே கொள்ளப்படு மென்னில் ; குணங்கெடவும் குணி கெடாதிருக்கவும் பதார்த்தவிலக் கணங் கூறுதல் வழுவாமாலென்னில்—ஒளியின் முன்ன ரழிந்திடு மிருளும் - ஆதித்தன் சன்னிதானத்தில் அழியப்பட்ட இருட்சத்தி யானது ; நாசமடைந்திடா - அது அழிந்ததென்று கெட்டொழிந் ததுமன்று ; மிடைந்திடாவே - அழியவில்லையென்று கண்களை

மறைப்பதுஞ் செய்யாது ; இதுபோலவே பாசத்தின் சத்தி யழிந்த தென்று கெட்டொழிவதுமின்றி இருந்ததென்று ஆன்மாக்கள் ஞானக் கிரியைகள் சர்வதோ அபிவியத்தியாய் விளங்குவதைத் தடைசெய்வதுமன்று, இவ்வாறுக் கொள்ளப்படும். அஅ

ஈண்டு ஒரு செய்யுளால் ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடை விடைகளாற் கூறிப்போந்த ஆசிரியர் இனிக் கன்ம மலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறுமுகத்தால் மூலமலமும் பற்றறக் கழியுமாறு கூறுவான் தொடங்கினர்.

89 எல்லையில் பிறவி நல்கும் இருவினை எரிசேர் வித்தின்
ஒல்லையின் அகலும் ஏன்ற உடற்பழ வினைய தூட்டும்
தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைய துண்டேல்
அல்லொளி புரையும் ஞானத் தழலுற அழிந்து போமே. கO

(உரை) எல்லையில் பிறவி நல்கும் இருவினை-சாதி ஆயுப் போக மெனப் பாகப்பட்ட முறையே அளவிலாத பிறவியை விளைத்தற்குக் காரணமாகிய புண்ணிய பாவமென்னுஞ் சஞ்சித கன்மமானது, எரி சேர் வித்தி னொல்லையி னகலும் - ஞானசாரியாது கிரியா சத்தியினல் அத்துவாசுத்தியோடு வறுத்த வித்துப் போலாய் மேற் சாதி ஆயுப் போகமெனப் பாகப்பட்டுப் பிறவிக்கு ஏதுவாகாமற் சீக்கிரத்திலே நீங்கும் ; ஏன்ற உடற் பழவினையதூட்டும் - சரீரமுகந்து கொண்ட சுக துக்கமென்னும் பிராரத்த கன்மம் அத்துவா சுத்தியானதன் பின்பு சரீர வசமாய் உயிர் நின்று ஏகதேசக் காட்சியிற் சுகதுக்கங்களை அறியாது பரமேபார்த்திருப்பாராகலின் அவர்களுக்குப் புசிப்பின்றி யுடற் புசிப்பாய் அதை ஆர்ச்சிப்பார் சன்னிதிக்கண் ஒழியும் ; தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைய துண்டேல் - இவ்விரண்டு வினைகட்கும் மூலமாய் முன்புண்டாகிய முறையே நாசோற்பத்தியாய் விளையும் ஆகாமிய மென்னும் இதாகிதங்கள் உளவாயின் அது; அல்லொளி புரையும் ஞானத் தழலுற அழிந்து போமே - அந்தகாரத்தை நீக்கும் ஆதித்தன் ஒளிபோல ஆணவமலத்தை நீக்கும் ஆசாரியாது ஞான சத்தியினல் அம்மலத்தோடு கூடவே நாசத்தையடையும் ; ஆகத் திரிவித கன்மங்களும் இவ்வாறு பற்றறக் கழியும். அகூ

இனி மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறப்புகுந்த ஆசிரியர் இனம்பற்றித் திரிவித பாசங்கட்கும் ஒழிவு கூறுவார் அஞ்ஞானம்

ஏகதேசக் காட்சியான் ஆயதெனவும் அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக் களது தோற்றத்தான் ஆயதெனவும் அத்தோற்றம் பிராரத்த நுகர்ச் சிக்கட் செல்லுந் தற்போதத்தான் ஆயதெனவும் அறிந்து அங்ஙனந் தற்போதம் முளையாதவாறு பரிகரித்து ஞானநிலையில் உறைத்து நிற்றற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் உபாயம் இதுவே யென முத்தி பஞ்சாக்கரத்தினது இயல்பு கூறுவான் தொடங்கினர்.

புனிதன் நாமம்

90. பந்தமா னவைஅ றுத்துப் பவுதிகம் உழலும் எல்லைச்
சந்தியா தொழியா திங்குத் தன்மைபோல் வினையுஞ் சாரும்
அந்தம்ஆ திகள்இ லாத அஞ்செழுத் தருளி னாலே
வந்தவா றுரைசெய் வாரை வாதியா பேதி யாவே. கக

(உரை) பந்தமா னவைஅ றுத்து-மேற்கூறிய முறையே திரிவித பாசங்களும் ஆசாரியாது கிரியா சத்தி ஞான சத்திகளினால் நீங்கப் பரமே பார்த்திருக்குஞ் சீவன் முத்தருக்கும்; பவுதிகம் உழலும் எல்லை - பிராரத்த கன்மத்தால் நிறுத்தப்படுந் தேகமுங் காணங் களுஞ் சஞ்சரிக்குமளவும்; சந்தியா தொழியாது - தத்துவங்களா னுய ஏகதேசக்காட்சி ஒரோரிடங்களில் வந்து பொருந்தாமலிராது; மேலை அத்துவா சுத்தியோடு நீங்கிய தத்துவங்களின் ஏகதேசக் காட்சி மீளவும் வந்து பொருந்த ஏது என்னையெனின்—இங்குத் தன்மைபோல் - பெருங்காயம் வைத்து எடுத்தொழிந்த பாண்டம் வாசனையைப்பற்றிச் சிறிது கெந்தித்தும் ஒரு கறிக்கு உபயோகப் படாது கெந்தித் தொழிதல் மாத்திரையேபோல வாதனுமலத்தால் ஒரோவழிப் பிராரத்த நுகர்ச்சிக்கண் தற்போதம் முனைக்கும், அது முனைக்கவே; வினையுஞ் சாரும் - அந்தப் போதமே துவாரமாக மேலே நீங்கிய திரிவித கன்மங்கட்கும் மூலமாய்க் காமியமலமெனப் பெயர் படைத்த விருப்பு வெறுப்புக்கள் உளவாம்; அது சார்வாக மாயேயமலத்தின் தொழிலாகிய ஏகதேசக் காட்சியுண்டாய்ப் பரமே பார்த்திருக்கு மவர் வியாபக அறிவைத் தடைசெய்து சுட்டுணர்வை விளக்கும், அச்சுட்டுணர்வே துவாரமாக எல்லா அனத்தங்கட்கும் மூல மாகிய அஞ்ஞானத்தின் குணமாகிய விபரீத உணர்வு மேற்படும், அது மேற்படவே முன்பு ஒழிந்தவை யெல்லாம் ஒழிவல்லவாய்ச் செனன

மரணத்துக்கு ஏதுவாகும், இனி இவ்வாறு பிராரத்த வினை வாதியாமலும் ஞான நிலை பேதியாமலுஞ் செய்யும் உபாயம் ஏதென்னில்—அந்தமா திகளி லாத அஞ்செழுத்து - ஏனை விந்து ஞானங்கள்போலத் தோற்ற மொடுக்கமற்று அனாதியேயாகிய முத்தி பஞ்சாக்கரத்தினுண்மையை; அருளினாலே - ஆசாரியர் அனுக்கிரகத்தினாலே; வந்தவாறு - அவ்வக்கரப் பொருளைந்தும் பொருளெனப் பொருள்பட்டபாகுகளறிந்து ; அந்த முறையே உரைசெய்வாரை - ஓது முறை உச்சரிக்கு முறை நிற்கு முறைகளில் தமக்குரிய முறையில் உறைத்து நின்று அனுட்டிப்போரை; வாதியா - பிராரத்த வினையும் வாதியாது; பேதியாவே - ஞானநிட்டை பேதிக்குமாறு ஏகதேசக் காட்சியும் உளதாகாது. ௯0

இதுகாறும் புடைவைக்கு அழுக்கொழிதலே சுத்திபோல உயிர்க்குப் பாச நீக்கமே சுத்தியாதலாற் பாசக்ஷயங் கூறும் பத்தாஞ் சூத்திரத்தியைபு பற்றித் தெரிசனஞ் சுத்தி லாபத்தின் விரிவு கூறு முகத்தாற் சுத்தியே மிகுத்துக் கூறிய ஆசிரியர் இனி ஈண்டுக் கூறிய திருவஞ்செழுத்தின் இயைபு விரித்துக் கூறுமுகத்தாற் புனிதன்நாமத்தியல்பு கூறுவான் தொடங்கினார். அக்கரங்களெல்லாந் தோற்றமொடுக்க முடையனவாகவும் ஈண்டுக் கூறப்படுந் திருவெழுத்தை அந்தமாதிக ளில்லாததெனக் கூறியது ஏதென்னில்,

91. திருவெழுத் தஞ்சில் ஆன்மாத் திரோதமா சருள்சி வஞ்சூழ்
தரநடு நின்ற தொன்றின் தன்மையின் தொன்மை யாகி
வருமன மிகுதி யாலே வாசியி லாசை யின்றிக்
கருவழிச் சுழலு மாறுங் காதலார்க் கோத லாமே. ௯௧

(உரை) திருவெழுத் தஞ்சில்-ஏனை அக்கரங்கள்போ லன்றி நித்திய பதார்த்தமாயுள்ள பொருளையே நம்மனோரால் வசியப்படும்பொருட்டுத் திருவஞ்செழுத்துக் குறிப்புடைத்தாய்ச் சிவசங்கற்பமாயிருத்தலால் இது அந்தமாதியில்லாத பொருளேயாம், இவ்வஞ்செழுத்தினும் பொருளியல்பு ஏதென்னில் ; ஆன்மா - யகாரம் ஆன்மாவாகும் ; திரோதம் - நகாரந் திரோதாயியாகும் ; மாசு - மகாரம் மலமாகும் ; அருள்-வகாரம் பராசத்தியாகும்; சிவம் - சிகாரம் பரமசிவமாகும்; இவ்வைந்து பொருளினும்—சூழ்தர நடுநின்றது-ஏனை நான்குபொருளும் இருபுறமும் இயைந்திருக்க நடுவே நின்ற ஆன்மாவானது ; ஒன்றின்

தன்மையின் தொன்மையாகி-ஒன்றுடனே சேர்ந்து அதின் தன்மை யாகவே தான் நிற்பதன்றித் தனக்கெனச் சுதந்தரத்தன்மையி னிற்கும் இயல்பில்லையாயிருக்கும்; வரும் - அப்படி யிருக்கினுஞ் சிவத்தையே நாடி அவத்தைதோறும் அறிவுமேற்பட்டு வரும்; மன மிகுதியாலே - அப்படி அறிவு மேற்பட்டுவரினுங் கேவலசகல மிரண்டினும் மலதிரோதங்களின் தொழிற்பாடு மிகுதியுடைத்தாகலின்; வாசியிலாசையின்றி - அருளினுஞ் சிவத்தினுஞ் சையோகசம்பந்த வாஞ்சைகளொன்று மின்றி; கருவழி சுழலும் - அந்த ஏதுவினாலே செனன மரணப்பட்டு வருமாகலின் அவர்களுக்கு இந்த முத்தி பஞ்சாக்கரத்தின் முறைமை யுணர்த்துதல் இயல்பன்று; மாறுங் காதலார்க்கு-மல திரோதங்களின் தொழில் மாறிக் கருவழிச் சுழலுதல் மாறவேண்டு மென்னும் ஆசையுடையராய்க்கேவலசகலங்கள் நீங்கப்பெற்றோர்க்கு; ஓதலாமே - இம் முத்திபஞ்சாக்கரத்துண்மையை அனுபவமுடைய ஆசிரியர் அனுக்கிரகம் பண்ணலாம்.

'காதலார்க்கோதலா'மெனவே சரியை கிரியா யோகிகட்கு ஓது முறைமையும் ஞானசாதகர்க்கு உச்சரிக்கு முறைமையும் சாத்தியர்க்கு நிற்கும் முறைமையும் விதியென்பது மொன்று. கக

இனி அந்த நகாரமகார மிகுதி தீருதற்கு உபாயம் ஏதென்னில்,

92\. ஆசுறு திரோத மேவா தகலுமா சிவமுன் னுக [ள
ஓசைகொள் அதனில் நம்மேல் ஒழித்தரு ளோங்கும் மீ
வாசியைஅருளும் மாயா மற்றது பற்று உற்றங்(கு)
ஈசனில் ஏக மாகும் இதுதிரு எழுத்தி னீடே. கஉ

(உரை) ஆசு - மலமும், உறு திரோதம் - அந்த மலசத்தியை ஏவிப் பாகப்படுத்தும் பொருட்டு அதனோடியைந்த திரோதானமும்; மேவா தகலும் - இவ்விரண்டும் நீங்க வேண்டுமென்று ஆசையுடையோர்க்கு; மா சிவமுன் னுக ஓசைகொள் - சிவமுதலாக மாறிக் கொண்டு மானதம் மந்தஞ் சத்தமென்னும் மூன்றிற் சத்தமே விதியாய்க்கொண்டு உச்சரிக்கவே அது நீங்கும்; அதனில் நம்மேல் ஒழித்தரு ளோங்கும் - அவ்வாறு உச்சரித்து வரவே சினமருவு திரோதாயி கருணையாகித் திருந்தி யருளேயாம்; மீள - அப்பால் மந்தமென்னும் விதிப்படி உச்சரிக்கப்படும்; வாசியை யருளும் - அவ்வாறு உச்சரிக்கவே ஞானம் பெருகி நாயகன்றன் பாதம் பெறுதற்கு உரித்தாம்;

மாயா - ஒருவாற்ருற் சீவனென்னும் தன்மை நீங்கிச் சிவமாந் தன்மைக்குரிய முத்தான்மாவானது; மற்றது பற்ருவுற்று - அந்தப் பரஞானமே பற்ருகப் புகுந்து; இங்கு - சிவயோகத்தானத் துரிய நிலைக்கண் அருளேயாய் நிற்கும்போது மானதமென்னும் விதிப்படி உச்சரிக்கப்படும், அவ்வாறு உச்சரிக்கவே; ஈசனில் ஏகமாகும்-சிவத்தோடு பிரிப்பின்றி அத்துவித நிலையாற் சிவமேயாம்; இதுதிரு எழுத்தினீடே - இதுவே புனிதன் நாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தின் உள்ளீடாம்.

ஓதுமுறைமை உச்சரிக்குமுறைமை நிற்குமுறைமையெல்லாம் இவற்றடங்கும், அது குருமுகமா யறிக. கூஉ

பதிஞெராஞ் சூத்திரம்

அணைந்தோர் தன்மை

இதுகாறுந் 'திரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொன்பான் பத்' [சுவாமிநாததேசிகர் தசகாரியம், 21] தென்னும் இருசூத்திரத்தியைபுபற்றித் தரிசனஞ் சுத்தி லாபங்கட்கு வகையும் விரிவுங் கூறிய ஆசிரியர் இனி அணைந்தோர் தன்மை கூறுமுகத்தாற் பதிஞெராஞ் சூத்திரத் தியைபுபற்றி ஆன்ம லாபம் இனிது விளங்கக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

93. தீங்குறு மாயை சேரா வகைவினை திரிவி தத்தால்
நீங்கிட நீங்கா மூல நிறைஇருள் இரிய நேயத்(து)
ஓங்குணர் வகத்த டக்கி உளத்திலின் பொடுங்க நேரே
தூங்குவர் தாங்கி ஏகத் தொன்மையில் துகளி லோரே.

(உரை) தீங்கு - யான் எனதென்னுஞ் செருக்கானய விபரீத உணர்வு; உறு மாயை - அது வருவதற்குத் துவாரமாகிய மாயாதத்துவங்களின் ஏகதேசக் காட்சியானது; சேரா வகை - பொருந்தாதபடி; வினை - ஏகதேசக்காட்சி வருவதற்குத் துவாரமாகிய விருப்பு வெறுப்பாய்க் காமியமலமெனப் பெயர் படைத்தது; திரிவிதத்தா னீங்கிட - ஆசாரியாது ஞானசத்தியால் ஆகாமிய வினையுங் கிரியாசத்தியாற் சஞ்சித வினையுஞ் சுவானுபவத்தாற் பிராரத்த வினையும் நீங்கப்பெற்றுள்ளவர்களுக்கு; நீங்கா மூல நிறை இருள் இரிய - இம் மூன்றிற்கும் மூலமாய் அனுதிசையோகமாகிய மூலமலத்தின் காரியமான புகழவாப் பொருளவாவென்னும் இருவினையும் மூலமலமும் நீங்கப்பெற்று;

நேயத்து - முதல்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்துவரும் பேருத வியை மறவாது கடைப்பிடித்து ; ஒங்குணர் வகத்தடக்கி - இவ்வாறு கடைப்பிடித்தற்கு நிலைக்களமாய் எவ்விடமும் நிறைந்த பராசத்தியி னிடத்துத் தமது ஞானக் கிரியைகளை யடக்கி ; உளத்திலின் பொ டுங்க - இப்பேறு பெற்றோ மென்கிற கெற்சிதமும் இன்பசத்தியான் ஆயதென்றறிந்து அதுவும் அப்பரை நிறைவிலே யொடுங்க ; நேரே தூங்குவர்-சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்து சுகபூரணத்திற் சிவமே யாய் நிற்கும் பூரணநிலையில் விகாரமற்றிருப்பர்; தாங்கி-எவ்வாறிருக்கி னும் முதல்வன் உபகாரத்தை மறவாத அன்பொன்றுமே கடைப் பிடிப்பர் ; ஏக - இவர்கள் சிவனோடு இரண்டறக் கலந்தவர்களாய் ; தொன்மையில் துகளி லோரே - பழமையாகிய குற்றங்களெல்லாந் தீர்ந்தவர்களாம். கூங

இனி அவர்கள் ஞானக்கிரியைகள் ஒரோவழிச் சீவிக்கும் இடம் உண்டாயினும் ஆண்டு நிகழ்வது இதுவென உணர்த்துவான் தொடங் கினார்.

94\. குறிப்பிடம் காலம் திக்கா சனம்கொள் கை குலம்கு ணம்சீர்
சிறப்புறு விரதம் சீலம் தபம்செபம் தியானம் எல்லாம்
மறுத்தற வொழிதல் செய்தல் மருவிடா மன்னு செய்தி
உறக்குறு பவர்போல் வாய்மை ஒழிந்தவை யொழிந்து போமே.

(உரை) குறிப்பிடம் . . . சிறப்பு - இடமுதற் சிறப்பீறாக ஒன்பதையும் இதுவெனக் குறிப்புண்டாயவர்கள் ஞானஞ் சீவிப்பது மில்லை ; உறு விரதம் . . . மருவிடா - இனி அவர்கள் கிரி யையோவெனில் விரத முதல் தியானம் ஈறாகிய ஐந்துஞ் செய்ய வேண்டுமென்று செய்வதும் விடவேண்டுமென்று விடுவதும் இல்லை யாம் ; இதுவே அவர்கள் கிரியை சீவிக்கும் முறைமை—மன்னு செய்தி - இனி அதன் இயல்பு எதென்னில் ; உறக்குறு பவர்போல் - நித்திரை செய்வோன் கைப்பாக்குப் போல ; வாய்மை ஒழிந்தவை யொழிந்து போமே - நேயமொன்றே அவர்களுக்கு விடயமாகவே இவை யெல்லாந் தாமே கழன்றகலும். கூச

இனி 'ஞானி நாலினுக்கு முரிய' [சிவஞான சித்தியார், xii, 5] னென்றார் வழிநூலாசிரியரு மாகலின் ஈண்டதனோடு முரணி இவ் வாறு கூறுதல் மலைவாம் போலு மெனும் ஆசங்கை நீக்கு முகத்தால்

அவர் அனுட்டிக்கும் ஞான யோகக் கிரியா சரியைகளை முறையே நான்கு செய்யுளில் உணர்த்துவார் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் அவர்கள் ஞானம் இதுவென உணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

95. அகம்புற மென்றி ரண்டால் அர்ச்சனை புரியும் இந்தச்
சகந்தனில் இரண்டு மின்றித் தமோமய மாகி எல்லாம்
நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழும் நீர்மையார் போல ஞானம்
திகழ்ந்தகம் புறம்எ னாத செம்மையார் நன்மை யாரே. ௩

(உரை) அகம்புற மென்றி ரண்டால் அர்ச்சனை புரியும் இந்தச் சகந் தனில் இரண்டு மின்றி-மனாதீத கோசரமாகிய பொருளைத் தமது ஏக தேச அறிவால் அறிவார் போன்று யோகபாதர் அகத்தும் கிரியாபாதர் அகத்தும்புறத்தும் சரியாபாதர் புறத்தும் சுட்டறிவாற் பூரணத்தை யிழந்து செய்யும் அற்ப ஞானக் கிரியையுடைய உலகத்துள் ஞான வான்கள் கூடிக் குலாவியிருக்கினும் இவர் சுட்டறி வொழிந்து பூரண வறிவுடையராகலின் அவ்வாறு அகம் புறமென்று குறிக்குஞ் சங்கற் பங்கள் ஒழிந்து பூரண நிலையொன்றுமே காட்சியுடையராய்; தமோ மயமாகி - தாமத குணம் மேலிட்டவர்க்கு ஞானக்கிரியைகள் ஒரு காரணமுமின்றி யடங்குவது போலத் தமது ஞானக் கிரியைகள் ஒரு காரணங் குறியாது இயல்பாகவே யொடுங்கி; எல்லாம் நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழும் நீர்மையார் போல-அஞ்ஞானிகள் ஒரு விதி விலக்கு மின்றி எந்த வேளை எது நடக்குமோ அதுவேயாய்ச் சித்த சஞ்சல மின்றி வாழ்வதுபோல; ஞானந் திகழ்ந்து-பரஞானப் பெருக்கமுடை யராய்ச் சர்வமும் பூரணப் பொருளையின்றிச் சலியாத முறையை இடைவிடா தறிந்து; அகம் புறம் எனாத செம்மையார் நன்மை யாரே-மீண்டொருகாலும் ஏகதேசக் காட்சியிற் பொருந்தாத வியாபக அறி வுடையோரே யாவர்; இதுவே ஆனந்த போகம் புசிக்கும் பரமுத் தாது ஞானத்தின் முறைமை.

'ஆனந்தக் கூத்த னருள்பெறி னாமவ்வணமே, ஆனந்த மாகிநின் றூடாமோ தோணோக்க' [திருவாசகம், திருத்தோணோக்கம், 8] மென் றும், 'ஆனந்த மேசெவி யம்புயத் தாளிணை யங்கைகளு, மானந்த மேயவன் றில்லையுங் காழியு மானந்தமே' என்றும் வருமாற்றால் ஆனந்தபோக மென்பதற்குப் பொருளைக் குருமுகமா யறிக. ௬௫

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

இதுகாறும் பதினொராஞ் சூத்திரத்தியைபு பற்றி ஆன்மலாபமாவது இத்துணைப்பெரிய சிறப்புடைத்தென்று வலியுறுத்து முகத்தால் அணைந்தோர் தன்மை கூறிய ஆசிரியர் இனிப் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தியைபுபற்றி அச் சீவன்முத்தர் ஞானக்கிரியைகள் ஒரோவழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால் அது செல்லுமிடம் இதுவென உணர்த்து முகத்தால் அவர் அனுட்டிக்கும் யோகங் கிரியை சரியை இதுவென மூன்று செய்யுளால் உணர்த்துவார் முதற்கண் ஒரு செய்யுளால் அவர்க்குரிய யோகம் இதுவென உணர்த்துவான் தொடங்கினர்.

96. அண்டம்மே விடஅ னைத்தும் அனைத்தையும் அண்டம் மேவிக்
கொண்டல்போல் எவையும் ஞானங் குறைவிலா நிறைத லாலே
கண்டதோர் பொருளை அந்தக் கருத்தினுல் காணில் தானே
அண்டநா யகனர் மேனி யானதேல் ஐய மின்றே. க

(உரை) அண்டம்மே விடஅ னைத்தும்-சர்வ பிரபஞ்ச பதார்த்தமும் ஆகாசத்திற்குள்ளே யிருக்க; அனைத்தையும் அண்டம் மேவிக் கொண்டல்போல் - சர்வ பதார்த்தத்தினுள்ளும் இருப்பு விடாமல் ஆகாசம் நிறைந்திருக்கிற முறைமை போல, எவையும் - சேதனப் பிரபஞ்சம் அசேதனப் பிரபஞ்சமென்னும் அனைத்தினும்; ஞானம்-எவற்றிற்கும் வியஞ்சகமாய்ப்பிரிவறநின்று செயற்படுத்தும்இறைவனது பரைஞானமானது; குறைவிலா நிறைதலாலே - பிருதிவி முதல் நாதாந்தம் அணுப்புதைக்கும் இடமற நிறைந்திருக்கிற தன்மை அண்டபிண்டமிரண்டினும் வைத்துணர்ந்து உள்ளவாறு அறிந்திருக்கும் சீவன் முத்தர்கள்; கண்டதோர் பொருளை - அவர்க்குச் சிவமே யன்றிப் பதார்த்தங்கள் விடயமாகா திருக்கினும் பழக்க வாடையால் ஒரோவழி ஞானக்கிரியைகள் புறத்துச் சென்று அத்துவாரமாய் ஏகதேச அறிவு உண்டாய் ஏதேனும் ஒருபொருள் காட்சிப்பட வருமாயின் அந்தப் பொருள் காட்சிப்படும்பொழுதே; அந்தக் கருத்தினுற் காணில் - 'எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறி' [திருக்குறள், 355] வென்றூர் நயினூராகலின் சிவ ஞானம் எவ்விடத்தும் இருப்பு விடாமல் எல்லாப் பொருட்கும் இடங் கொடுத்து உடன்நிற்கும் நிலைமையை மறவாத உணர்வால் அந்த

ஞானத்தை அப்பொருட் குள்ளாய்க் காண்பராகலின் அவர்க்குப் பரமே பார்க்கப்படுவதன்றிப் பதார்த்தங்கள் பார்க்க வாராவாம்; தானே அண்டநா யகனூர் மேனி யானதேல் - இது ஆசாரியர் அனுக்கிரகம் பெற்றுச் சிவபிரானைத் தனக்குயிராயுந் தன்னைச் சிவபிரானுக் கழியாத் திருமேனியாகவுமுள்ள சுத்தாத்துவித நிலை நிற்கப் பெற்றுடையவரேயாகில்; ஐயமின்றே - அவர்க்கு இவ்வாறு சிவமே கண்டிருக்கப் படுதற்கு ஐயமில்லை.

இதனால் அவர் அறிவு செல்லுஞ் சிவயோகநிலை இதுவென வுணர்த்தியது குருமுகமா யறிக. சுசு

இனி அவர் இயற்றுங் கிரியை கூறுவான் தொடங்கினார்.

97. மண்முதற் கரண மெல்லாம் மறுஅசத் தாக்கி ஞானக்
கண்ணினில் ஊன்றி அந்தக் கருத்தினால் எவையும் நோக்கி
எண்ணிஅஞ் செழுத்து மாறி இறைநிறை வுணர்ந்து போற்றல்
புண்ணியன் தனக்கு ஞான பூசையாய்ப் புகலு மன்றே.

(உரை) மண்முதல் கரணமெல்லாம் மறுஅசத் தாக்கி - பிருதிவி முதல் நாதம் ஈறான தத்துவங்களெல்லாம் மாயேயமேயன்றி ஆன்மாவல்ல அவை தொழிற்படுவதும் ஆன்மாவின் வழித்தல்ல அவையெல்லாம் ஆக்கி நிறுத்தி அசைவிப்பது முதல்வனே யாகலின் அது முதல்வன் வழித்தேயாமென்று உள்ளவாறு உணர்ந்து தாம் அதிற் றோயாது நிற்றல் பூத சுத்தியாம்; ஞானக் கண்ணினில் ஊன்றி - சிவஞானத்தை யின்றித் தமது ஞானஞ் சீவியாத முறைமையுஞ் சிவஞானம் உள்ளும் புறம்பும் ஒழிவின்றி நின்று காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து வருதலின் தமக்கு அந்த ஞானத்தை யின்றித் தனித்து ஞானமில்லை யென்றும் அறிவது தான சுத்தியாம்; அந்தக் கருத்தினால் எவையும் நோக்கி-அவ்வாறு பிண்டத்திற் கண்ட முறையே அண்டத்துமென்று அந்தச் சிவஞானத்தாற் சர்வமுஞ் செயற்படு முறைமை அறிவது திரவிய சுத்தியாம்; எண்ணிஅஞ் செழுத்தும் மாறி - பிறவி யறுப்பதற் கெண்ணி அவ்வெண்ணத்தை நீங்காது விதிப்படி பஞ்சாக்கரம் உச்சரிப்பது மந்திர சுத்தியாம்; இறை நிறை வுணர்ந்து போற்றல் - முதல்வன் அவ்வச்சிலேடிக வியாபகமாய் யாண்டும் நிறைந்துநின்று கொடுக்கும் பூரணநிலையை அறிந்து அவனது உபகாரத்தை மறவாத பேரன்பால் தமதடிமைத்திறம் வழுவாது

சதாகாலவழிபாடு செய்தல் இலிங்க சுத்தியாம்; புண்ணியன் தனக்கு ஞான பூசையாய்ப் புகலு மன்றே - இவ்வாறு சதாகால பூசையாய் அவர் பணிமுற்றும் ஞானபூசையாகவே முடியுமென்று ஆகமங்களிற் கூறப்படும்.

'புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணிய' மென்பதும் இது. ஈண்டுப் புண்ணியனென்றது 'போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினு' [சிவ ஞானபோதம், xi, 2] னென்றார் முதனூலாசிரியருமாகலின். சிவ போகமாவது உண்மை ஞானம் பத்து வகையு ளொன்றாய் அவ் உண்மை ஞானம் சிவபுண்ணியம் பத்து வகையுளொன்றாயதாற் சிவ போகமே புண்ணியமெனப் பெயர்பெற்றதும், அதுவே சிவமாவதும் இனிது விளங்க உணர்ந்தார்க்கன்றிச் சிவனதுண்மை யுணர வாரா தாகலின் அது குருமுகமாயறிக. கூஎ

இனி அவர் அனுட்டிக்குஞ் சரியை யிதுவெனக் கூறுவான் தொடங்கினர்.

98. தொண்டர்க ளிடத்தும் வானோர் தொழுந்திரு மேனி தானும்
அண்டரும் கண்டி லாத அண்ணலே எனவ ணங்கி
வெண்தர ளங்கள் சிந்த விழிமொழி குழற மெய்யே
கண்டுகொண் டிருப்பர் ஞானக் கடலமு தருந்தி னோரே.

(உரை) தொண்டர்க ளிடத்தும் - திருவேடக்குறியுடைய சிவ னடியாரிடத்தும்; வானோர் தொழுந்திரு மேனி தானும் - விஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லாம் வந்தனம் பண்ணிப் பேறுபெறற்குரிய சிவலிங்கப்பெருமானுயனரிடத்தும்; அண்டருங் கண்டிலாத அண் ணலே யெனவ ணங்கி - தற்போதத்தால் தேவர்களுக்குங் காண்டற் கரிய முதல்வனது சுயர்திருமேனியே இதுவெனக் கண்டு வந்தனம் பண்ணி; வெண்டர ளங்கள் சிந்த விழி-கண்ணினாலே ஆனந்த பாட்ப முண்டாக; மொழிகுழற - நாத் தழுதழுப்ப; மெய்யே கண்டுகொண் டிருப்பர் - முதல்வன் எங்கணும் பாலின்கண் நெய்போல நிறைந் திருக்கினும் இவ்விரண்டிடத்தும் தயிரின்கண் நெய்போலப் பிரகா சித்திருக்கும் முறைமையை உணர்ந்துகொண்டே யிருப்பர்; ஞானக் கடலமு தருந்தி னோரே - ஞானமாகிய புணரியுள் நேயமாகிய அமு தம் புசித்திருக்குஞ் சீவன்முத்தர்கள்.

'மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு' [சிவஞானபோதம், xii] மென்றார் முதனூலாசிரியரும். 'அறிவரியான் றனையறிய வாக்கை யாக்கி' [சிவஞானசித்தியார், xii, 3] யென்றார் வழிநூலாசிரியரும். ஈண்டும் அவ்வாறே 'தொண்டர்களிடத்து' மென்றார். திருவேட மானது வசீகரித்துச் சிவபோக விளைவிற்கு ஏதுவாய்ச் சிவமே கண் டிருக்குங் காட்சியிற் செலுத்துந் தோறுஞ் சிவபோகம் புதிது புதி தாய் விளையும். 'புணருந் தொறும்பெரும் போகம்பின் னும்புதிதா' [திருக்கோவையார், 9]மாகலின் அவ்வாறு செலுத்துந்தோறுஞ் சிவ போகம் புதிதுபுதிதாய் விளையுமாகலின் திருவேடத்தையே சிறப் பித்ததாம். கூஅ

இனி இந்நூலிற் கூறிப் போந்த பொருள் இத்துணைப் பெரிய வியல்புடையதென்று அதன் பெருமை கூறுவான் தொடங்கினர்.

99. நிலவுல காய தாதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துக்
குலவினர் அளவ ளாவாக் கொள்கைய தாகி வேதத் [ய்
தலைதரு பொருளாய் இன்பாய்த் தாவில்சற் காரி யத்தா
மலைவறும் உணர்வாற் பெத்த முத்திகள் மதித்தா மன்றே.

(உரை) நிலவுல காய தாதி - பிருதிவிமுதல் நாலுபூதமே உள வென்று கொண்ட உலகாயதன் முதல்; நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்து - சிவத்திலே கேவலாத்துவிதந் தாபியாநிற்குஞ் சைவர் ஈறாகப் புறப்புறச் சமயம் புறச்சமயம் அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயமென்னும் நாற்கூற் றிருபத்துநாலு சமயிகட்கும்; குலவின ரளவ ளாவாக் கொள்கைய தாகி - தனித்தனி அவரவர் கொண்ட அளவைப் பிரமாணங்களுக்கு அளவுபடாதாகி; வேதத் தலைதரு பொருளாய் - வேதச்சிரத்தி னுப நிடதத்தில் விளங்கிய பொருளாய்; இன்பாய் - முத்தான்மாக்க ளனை வருஞ் சுதந்தரமாய்ப் புசித்தும் அற்பமுங் குறையாத வரம்பிலின் பமாய்; தாவில்சற் காரி யத்தாய் - குற்றமில்லாத சற்காரியமாய்; மலைவறு முணர்வால் - மயக்க விகற்பங்களை யறுத்துச் சித்தவிகாரக் கலக்கந் தெளிவிக்குந் தெளிவு போதமாயுள்ள பொருளை; பெத்த முத்திகள் மதித்தாமன்றே - பெத்தக்காலத்தினு முத்திக்காலத்தினும் இவ்வியல்புடைத்தென்று சிவாகமத்துணிவை மதித்துக் கூறியதாம்.

மேலே நூன்முகப்பில் இந்நூலிற் கூறப்படுவது இதுவென்ற வற்றுள் 'புறச்சமயத் தவர்க்கிருளா யகச்சமயத் தொளியாய்ப் புகலள

வைக் களவாகி' யென்றெடுத்துக்கொண்டு நூல் கூறி, ஈண்டு நூல் முடிவில் அகச்சமயம் புறச்சமய மனத்திற்கும் அளவுபடாத பொருளையுடைத்தாமென்று முடித்தது பூர்வாபரவிரோதமென மலையாமற் குருமுகமா யதற்கு விடையறிக. கக

இனி இந்நூல் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதும் அவர்க்குணர்த்தும் முறைமையுங் கூறுவான் தொடங்கினர்.

100. திருவருள் கொடுத்து மற்றிச் சிவப்பிர காச நன்னூல்
விரிவது தெளியு மாற்றால் விளம்பிய ஏது நோக்கிப் [ன்
பெருகிய உவமை நான்கின் பெற்றியில் நிறுவிப் பின்மு
தருமலை வொழியக் கொள்வோன் தன்மையிற் சாற்ற லாமே.

(உரை) திருவருள் கொடுத்து - சைவாகமத்துட் கூறியவாறே சரியை கிரியா யோகம் அனுட்டித்து முடிந்த 'இருவினைச் செயல்களொப்பில் ஈசன்றன் சத்தி தோயக் குருவருள் பெற்று' [சிவஞான சித்தியார், iv, 40] ள்ளவர்களுக்கு ஞானதீக்கையைச் செய்து; மற்று - முதனூல் வழிநூலிரண்டும் ஆதியந்தம் பொருள் விகற்பமின்றிக் கொண்டதன் பின்பு; இச் சிவப்பிரகாச நன்னூல் - இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நல்ல நூலை; விரிவது தெளியு மாற்றால் - தொகை வகை விரிவாக முக்கூறுய்ப் பொருள் விரிந்து விளங்கும் முறைமை அறியும்படியாக; விளம்பிய ஏது நோக்கி - இயல்பு காரியம் அனுபலத்தி யென்னும் மூன்றேதுவினுலுங் குறித்து; பெருகிய உவமை நான்கின் பெற்றியில் நிறுவி - மெய்யுவமை வினையுவமை பயனுவமை உருவுவமை யென்னும் நால்வகை யுவமானங்களினும் நிறுத்திக் கொண்டு; பின்முன் றருமலை வொழியக் கொள்வோன் தன்மையிற் சாற்ற லாமே - பூர்வாபர விரோதமின்றி மலைவறக் கொள்ளும் அறிவுடையோர்களுக்கு இந்நூல் அனுபவமுடைய தேசிகரால் அனுக்கிரகம் பண்ணப்படுவது. கO

'பலகலை' [13] யென்னுஞ் சுருதிப்படி இந்நூல் பன்னிரண்டு சூத்திரமாயவாறும், முதனூல் வழிநூற் பொருளோடு சமரசமாய்த் திரிபதார்த்த லட்சணங்களைப் பெத்தமுத்தி யிரண்டாய்ப் பகுத்துக் கூறுமுகத்தாற் கேவல சகல சுத்தங்கட்குத் தொகை வகை விரிவாய் ஒரு பொருள்மேற் கொண்டவாறும் நுண்ணுணர்வாற் குருமுகமாய் அறியவல்லார்க்கே ஈண்டுக் கூறப்படும் பதார்த்தங்கள் கண்கூடாய்த்

தரிசனப்படுமாறு உண்மைஞான விளக்க முண்டாய் ‘ இரண்டினி லேந்தி லாறி லேழினி லெட்டுத் தன்னிற், றிரண்டிரண் டொன்ற தான திகழொன்பான் பத்துத் தன்னில், . . . விருத்திய பத்தொ டொன்றிற் றிரண்டெழு முபதே சங்க ’ [சுவாமிநாத தேசிகர் தச காரியம், 21]ட் குரித்துடையராவரென்பது நுண்ணுணர்வினு லறிக.

முத்தியாவது சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலய முத்தி யென்று ஐவகைப்படும். அவை யைந்தையுஞ் சீவன்முத்தி பரமுத்தியென இரண்டினு ளடக்கியுஞ் சீவன்முத்தி யொன்றி னுள்ளே யடக்கியுங் கூறுவர் இருதிறத்தாசிரியர். சீவன்முத்தி யாவது பரமே பார்த்திருந்து சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியும் பராவுசிவ ராதல். அதிகார முத்தியாவது இவ்வாறிருக்குஞ் சீவன் முத்தருட் சிலர்க்கு அதிகார மலவாசனையாற் சிவசத்தி பதிந்து அணுசதாசிவர் அனந்தர் முதலிய அட்டவித்தியேசுரர், ஸ்ரீகண்டர் முதலிய குணபதிருத்திரர் அண்டபதிருத்திரர் புவனபதிருத்திரர்க ளதிகாரத்திற் செலுத்த அவ்வதிகாரம் பரிக்குமிடையே பாகமுதிர்ச்சி யாற் சிவனடியைச் சேர்வதாம். போகமுத்தியாவது மேற்கூறிய சீவன் முத்தருட் சிலர்க்கு ‘ஈசன் வடிவனைத் தினுக்கும் பூசை, யொருவிடிற் றுயரமாத லுற்றிடின் மகிழ்ச்சியாத ’ [அம்பலவாணதேசிகர் தசகாரி யம், 52] விரண்டும் உடைமையின் அத்துவாரமாய்ப் பெறப்படும் விரு ப்பு வெறுப்பால் அபரமுத்தித்தானத்திற் சுத்தபோக விளைவுண்டாகி அப்போகம் புசித்தலின் நடுவே பாக முதிர்ச்சியாற் சிவனடியைச் சேர் வதாம். இலய முத்தியாவது மேற்கூறிய மூவகை முத்தர்க்கும் அந் தந்தத் தானத்திலிருப்பதிற்றூனே பாகமுதிர்ச்சி யாகாவிடினுஞ் சர்வ சங்கார காலத்து இவரனைவருஞ் சிவனடியைச் சேருவதாம். பரமுத்தி யாவது மேற்கூறிய நால்வகை முத்தரும்போற் பெறும் பேற்றிற் கிடமின்றிச் சீவன்முத்தர்க் குண்டென் றூேதிய இரண்டு மில்லி களாய் இப்பொழுதே சிவனடியைச் சேர்ந்திருப்பதாம். இவை யெல் லாங் குருமுகமா யுணர்ந்தாலன்றி எழுதினுல் அறியப்படுவனவல்ல வாகலின் ஈண்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்ததாம்.

இம்முத்திக்குரிய சுத்தமுஞ் சுத்தக்கேவலஞ் சுத்தச்சகலம் சுத்த மென மூன்றும்.சகலமுஞ் சகலக்கேவலஞ் சகலஞ் சகலச்சுத்தமென மூன்றும். ஈண்டுக் கூறப்படுங் கேவலஞ் சகலமிரண்டுமே ‘இருவகை சாக்கிராதி’ [சிவஞானசித்தியார், iv, 34]யென வழிநூலிற் கூறப்படுவ

தாம். ஈண்டுக் கூறுஞ் சுத்தமாவது 'யோகிற், றருவதோர் சமாதி' [ஷ, ஷ, ஷ] யென ஆண்டுக் கூறுவதேயாம். இனிக் கேவல மாவது ஈண்டுக் கூறிய ஐவகை யுண்மைகட்கிடமான கேவலங்க ளொன்றும், சகல சுத்தங்களிற் படுங் கேவலங்களும், அன்றியும் பிரளய கேவலம் விஞ்ஞான கேவலமென்றும் இவ்வாறு ஒன்பது பேதமாயவை விரிக்கில் வெகுபேதங்க ளுடையவாம். அவை யெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகு மாகலிற் சங்கிரகம் குருமுகமா யறிக.

உரையிறுதியிற் காணப்படுஞ் செய்யுள்கள் :

'*ஏருறுகொற் றங்குடியு மாபதிசி வாசரிய ரியம்பு மிந்தச் [றுங்
சீருறுநற் சிவப்பிரகா சத்தினைமுற் றுணர்ந்தவர்தீ மலங்கண் மூன்
காருறுமா ணவக்கிழங்கு மிருவினையுங் கழன்றருளைக் கலந்தின்
சாருறுவ ரிப்புவியிற் றனையிழந்த சாக்கிரா தீத வாழ்வே' [போங்கச்

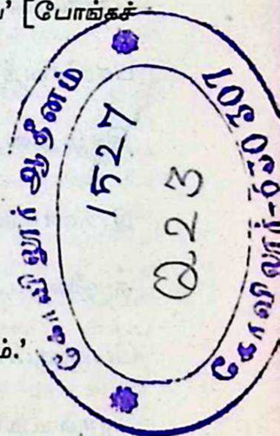
'ஆவடுதண் டுறைசைவரு நல்லசிவ
தேவனரு ளமைவின் றோங்க
மேவுசிவப் பிரகாச மெனும்பெயர்போல்
விளங்கவுரை விளம்பி னுனல்
பூவுலகி லிதைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத்
தெளிந்தோர்பொய்ப் பிறவி நீங்கித்
தேவர்புகழ் பரமானந் தக்கடல்வாய்ப்
படிவரிது திண்ணந் தானே.'

'திருச்சிற்றம் பலகுருவி னருட்பதமுள் ளமைப்பாம்.'

'நல்லசிவ தேவனடி யல்லலறத் தொழுவாம்.'

'சிவஞான தேவனடி பவமாறப் பணிவாம்.'

'கச்சியப்ப தேவனடி யுச்சியுளம் வைப்பாம்.'

சிவப்பிரகாசச் சிந்தனை யுரை முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* இறுதிப்பாகம் இரண்டாம் முறை எழுதிய இதழில் இச் செய்யுள் விடுபட்டது.

உரைத்தொடக்கத்திற் காணப்படும்
குருவணக்கம் நூல் வரலாறு முதலியன :

பொன்னுறையா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாயபரி
பூர ணேசன்
றன்னடியாங் கதிர்பரப்பி யகவிருணீத் தறிவொளிபோற்
றழுவ லாலே
முன்னைமல மிரண்டுவினை மூன்றுமல மணுகாத
முறைமை பெற்றே
யன்னையுத ரத்திலினி யவதரியா தானந்தத்
தழுந்த லாமே.

அகவிருணீக் கிடுகதிரைப் பழவினைநோய்க் கொருமருந்தை
யடியார்க் கென்றும்
புகலிடமா மெய்ப்பில்வைப்பைப் பூரணசு கோதயமாம்
புணரி தன்னைப்
பகலிரவற் றவருளத்தி லமுதமழை பொழிமுகிலைப்
பரமா னந்தந்
திகழ்துறைசை நாயகனைத் திருச்சிற்றம் பலகுருவைச்
சிந்தை செய்வாம்.

இருண்மலநீத் தறிவளிக்குந் திருமுகமு முண்மையிது
வென்று காட்டுங்
கருணைபொழி இருவிழியு முள்முருக்குந் திருவாக்குங்
கமலக் கையும்
பெருகுமின்பமேயுருவாய்ச் செறிதிருமே னியுமுடைத்தாய்ப்
பெரிய ஞானக்
குருவடிவாய் வந்தருளம் பலவாண தேசிகன்றாள்
குறித்து வாழ்வாம்.

திருச்சிற்றம்பல தேசிகன் துணையாக வேணும்.

சிவாகமங்களுள் ஞானபாதத்திற் கூறப்படும் பொருளை யாராயு மாராய்ச்சி இந்நூற்றுணிபாம். சிவாகமங்கள் சிவபேதம் உருத்திர பேதமென்று இருவிதப்படும். அவையாவன விந்துவினின்று நாதந் தோன்றி விந்துவும் பிரணவமும் வன்னங்களுமாக முறையே பரிண மித்தவைகளின் முப்பத்திரண்டு மாத்திரை கொண்டதோ ரளவை யாகச் செய்யப்பட்டனவாம். விஞ்ஞானகலரிற் பரமசிவன் அனுக்கிர கத்தைப் பெற்றபிரணவர்முதலியபெயருடைய பதின்மருக்குஞ் சத்தி

யோசாதம் வாமதேவமென்னுந் திருமுகங்களான் அருளிச்செய்த காமிகம் முதலிய பத்துஞ் சிவபேதம். இவ்வாறு பரமேசுரன்பால் உபதேசம் பெற்ற உருத்திரர் பதினெண்மருக்கும் அகோரந் தற்புருட மீசானமென்னுந் திருமுகங்களான் அருளிச்செய்த விசயம் முதலிய பதினெட்டும் உருத்திரபேதமாம். ஆக இருபத்தெட்டாகமமும் தனித் தனி ஞான பாதம் யோக பாதம் கிரியா பாதம் சரியா பாத மென நால்வகைப்படும். வேதங்களை நோக்கி ஆகமமுற்றுஞ் சித்தாந்தமெனப்படும். அவற்றுள் ஞானபாத மொன்றுமே சித்தாந்த வுண்மையாம். ஞானபாதத்துக் கூறப்படுவன யாவையோவெனின் பரமசிவனுடைய சொரூபமும், மூவகை யான்மாக்களின் சொரூபமும், பஞ்ச பாசங் களின் சொரூபமும், சிவ சத்தியின் சொரூபமும், நாதமுதற் பிருதிவி யீறாக முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் உற்பத்திகளும், இவை ஆன்மாக் கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாம் முறைமையும், புவனங்கள் புவனேசர் சொரூபங்களும்,மூவகைப் பிரளய சொரூபங்களும்,அவற்றின் பின்னர்ச் சிருட்டியா முறைமையுங் கூறப்படும். அவைகளின் உண்மைகளை யெல்லாம் மொழிபெயர்த்து மெய்கண்ட சிவாசாரியர் தமிழாக விரித்துந் தொகுத்துந் தொகை வகை விரிவுமாக முக்கூறாக வும் அவைகளே பொது உண்மை உபாய மென்னும் முக்கூறுமாறுஞ் சங்கிரகமாகச் **சிவஞானபோத** மென்னுந் திருநாமக் குறியுடைய நூலாகச் செய்தளித்தனர். அந்நூல் மோட்ச சாதனமேயாயினும் அவ்விடுகுறிப்பெயரை நோக்கிப் பாசஞானம் பசுஞானங்களை நீக் கிச் சிவஞான முதிப்பிப்ப தென்றே கொள்ளப்படும். பின்பு சகலாகம பண்டிதரென் றிடுகுறித் திருநாமமுடைய அருணந்தி சிவாசாரியர் அந்நூலின் சங்கிரக மெல்லாம் புடை பெயர்த்து அந்நூலா லுதித்த சிவஞானஞ் சித்திக்கும்படி விரிந்து விளங்கச் **சிவஞானசித்தியா** ரென்னுந் திருநாமக் குறியுடைய நூலாகச் செய்தளித்தனர். பின்பு உமாபதி சிவாசாரியர் அந்த நூற்கருத்தாற் சிவஞானஞ் சித்தியானதின் பயனாகச் சிவம் பிரகாசிக்கும்படி அவ்விருநூற் கருத்தும் விளங் கச் **சிவப்பிரகாச** மென்னுந் திருநாமக் குறியுடைய நூலாகச் செய் தளித்தனர். இம்மூன்று நூற்கும் பயன் அந்த அந்த நூலின் றிருநாமமே விளக்குவதாற் சிவஞானபோதம் முளைக்கவும் அந்தச்சிவஞானஞ் சித்திக்கவும் அதன் பின் சிவம் பிரகாசிக்கவு மென்னுந் தொடர்ச்சியால் அவ்விருநூற் கருத்தும் முழுதுணர்ந்து சிவஞானஞ் சித்தித் தோர்க்கே இந்நூற் பயனாகிய சிவம் பிரகாசிக்குமாகலின் அவ்விரு நூற் கருத்தும் உணர்ந்தோரே இந்நூல் கோடற் கதிகாரிகளாவரென்பது தானே போதரும். இந்நூற்கு வியாக்கிசெய்தற்கு யான் உரியேனல்லனா யிருந்தும் ஈண்டுள்ள பெரியோர்கள் இந்நூற் கருத்தை யொருவழியாகத் தோன்றப் பண்ணவேண்டு மென்றமையால் அப் பணி தலைமேற் கொள்ளுமாசை யென்வழித்தன்றாகலிற் றெரிந்த

வாறு ஒரு பிரகாரம் வியாக்கி செய்தற்கு ஒருப்பட்டவாறும். 'நாயகன் கவிக்குக் குற்றங் கூறிய கழகமார்த்தர்' போலன்றி எமரெல்லாங் குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டுவா ராதலினாலும் இப்பிழை பொறுத்தற்கு 'நல்லோரை யிரந்தோமேல் நகையாமென்றுரையாமா'லென்னும் பழமொழி புதுக்க வேண்டாமையாலும் அது கூறாதொழிந்தாம்.

போதபூ ரணசொருபப் புண்ணியமென் புண்ணியத்தின்
பொருளா யிங்கே
நாதமுடி வானதொரு குறிசிறியேன் பொருட்டாக
நயந்து கொண்டு
சூதகலப் பரஞான முதவியென தகவிருளைத்
துரந்த ஞான
வாதவன்றென் றுறைசையிற்சங் கரமூர்த்தி மாதவன்றாள
ளகத்துள் வைப்பாம்.

[குறிப்பு: சிவப்பிரகாசச் சிந்தனையுரை யென்னுமிது இதுவரை அச்சுக்கு வாராதது. இராசாங்கத்துக் கையெழுத்து நூல் நிலயத்திலுள்ள பிரதியே இப்பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயது. வேறு பிரதிகள் கிடைத்தில. சிவப்பிரகாசத்துக்குச் சுருங்கிய உரையொன்று ஷெ நிலயத்திற் காணப்படுகிறது. அதுவே வெளியில் சாத்திர ஆராய்ச்சி புரியும் மடங்களிலும் சாத்திர அறிஞரிடங்களிலும் காணப்படும். அதனையும் சிந்தனையுரை யென்பதோடு அதன் ஆசிரியர் திருவாவடுதுறை ஆதி அம்பலவாண தேசிகர் என்பர். ஷெ நிலயத்திலுள்ள பிரதியில் சிந்தனையுரையென்னும் பெயர் காணலாவதில்லை. இங்கு அச்சிட்ட சிந்தனையுரை செய்தாரும் திராவிட மாபாடியகாரராகிய சிவஞானமுனிவர் பெயரைப் பலமுறை யுரைப்பவர் அவர் காலத்துக்குமுன் அப்படி ஒரு சிந்தனையுரை யிருந்ததாயின் அதனைப் பற்றி ஒன்றுங் கூறுதிரார். உரை இறுதியில் வரும் செய்யுள் இவ்வுரை நல்லசிவதேவராற் செய்யப்பட்டதென் றுரைக்கும். உரைத் தொடக்கத்தில் வருஞ் செய்யுள்கள் நான்கும் முறையே நமச்சிவாய குரவரையும் திருச்சிற்றம்பல தேசிகரையும் அம்பலவாண தேசிகரையும் சங்கரமூர்த்தி முனிவரையும் துதிக்கும். சிவஞான முனிவர்க்குப் பின் தோன்றியது இவ்வுரையென்பது உறுதியாகலின் திருவாவடுதுறை மடத்தில் கற்று வல்லராயிருந்த பெரியாரொருவர் சிவஞானபாடியம் முதலிய பல உரைகளைப் பயின்று இச் சிந்தனையுரையைக் கி. பி. 1800-க்குமேல் எழுதினாராகல்வேண்டும்.

—S. அன்வரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன் மூலமும் சிந்தனையுரையும்

காப்பு

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்கும் சரக்கன்று காண்.

(உரை) நல் குஞ்சரக்கன்று நண்ணில்-நல்ல ஞானசொரூபனாகிய ஆனை முகத்தினையுடைய விக்கினேசுரனைப் பொருந்தில், அஞ்ஞானம் நீங்கி ஞானம் பிரகாசியாநிற்கும்; கலைஞானம் கற்கும் சரக்கு அன்று காண் - வேதாகம புராண கலைகள் யாவும் கற்கிறதற்கு அரியனவல்ல, அறிவாயாக.

க. பதி முதுநிலை

சிவனுக்குத் தன்னியல்பு ஏதென்னில்,

1. அகர உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும்
நிகரில்இறை நிற்கும் நிறைந்து.

(உரை) அகர உயிர்போல் - ஐம்பத்தோ ரக்கரங்களுக்கும் அகரமாகிய அக்கரம் உயிராக நின்றதுபோல்; அறிவாகி - சர்வான்மாக்களுக்கும் அறிவுக்கறிவாகி; எங்கும் - சடசித்துக்களெல்லாம் இடைவிடாமல்; நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து - ஒப்பில்லாத கர்த்தா இப்படி நிறைந்து நிற்பன். க.

இப்படி அருவமுமல்லாமல் உருவமுமல்லாம லிருக்கிற கர்த்தா பஞ்சகிருத்தியம் நடத்துகிறது எப்படி யென்னில்,

2. தன்நிலைமை மன்உயிர்கள் சாரத் தரும்சத்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்.

(உரை) தன் நிலைமை மன் உயிர்கள் சார - தனது நிலைமையாகிய கர்த்தாவினுடைய திருவடித் தாமரையிலே நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் பொருந்த ; தரும் சத்தி - அவனுடைய சத்தியானது கொடுக்கும் ; சத்தியென்றும் அவனென்றும் பின்னமோ அபின்னமோ என்னில்— பின்னமிலான் - வேறாயிருக்கிறவனல்லன் ; எங்கள் பிரான் - எங்கள் கடவுள். உ

இப்படிக்கொத்த கர்த்தாவுக்கு ஒப்புண்டோ வென்னில்,

3. பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேர்அருட்கும் பேற்றி
னருமைக்கும் ஒப்பின்மை யான்.

(உரை) பெருமைக்கும் - தனது சத்தியைக் கொண்டு பஞ்ச கிருத்தியம் நடத்துகிற மகத்துவத்துக்கும் ; நுண்மைக்கும் - நுட்பத்துக்கும் ; பேர் அருட்கும் - சர்வான்மாக்களையும் இரட்சிக்கவேண்டு மென்கிற மிகுந்த கிருபைக்கும் ; பேற்றின் அருமைக்கும் - சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்து அவனைப் பெறுகிற அருமைக்கும் ; ஒப்பின்மையான் - ஒப்பில்லாத கர்த்தா. ௩

சிருட்டி கர்த்தாவுந் திதி கர்த்தாவு மிருக்கச் சங்கார கர்த்தாவை முதன்மையாகச் சொல்லுவானேன் என்னில்,

4. ஆக்கி எவையும் அளித்தா சுடன்அடங்கப்
போக்கும்அவன் போகாப் புகல்.

(உரை) ஆக்கி எவையும் - எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரமாவைக் கொண்டு சிருட்டிப்பித்தும்; அளித்து-விட்டுணுவைக் கொண்டு இரட்சிப்பித்தும் ; ஆசுடன் அடங்கப் போக்கும் - அவர்களையும் அவர்களாலே யுண்டாக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்படும் பிரபஞ்சத்தையும் மலத்தோடுங்கூடச் சங்கரிப்பன் ; ஆகையினாலே—அவன் போகாப் புகல் - அந்தக் கர்த்தா விட்டு நீங்காமல் உயிர்க்குயிராய்த் தாரகமாய் நிற்பன்.

இப்படிக்கொத்த கர்த்தா அருவமோ உருவமோ என்னில்,

5. அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம்
உருவம் உடையான் உளன்.

(உரை) அறிஞர்க் கறிவாம் உருவம் உடையான் - அறிவான் மிக்க ஞாதாக்களுக்கு ஞானமே சொரூபமா யிருக்கும் கர்த்தா ; அருவும் - நிட்களமான நாலு திருமேனிக்கும்; உருவும் - சகளமான நாலு திருமேனிக்கும் ; அருவுருவமான ஒரு திருமேனிக்கும் ஆக ஒன்பது திருமேனிக்கும்—உளன் - பிராணனாய் நிற்பன். ரு

இப்படித் திருமேனி யுண்டானபோதே அவனுக்கு மேலாக ஒரு கர்த்தாக் கொடுக்கவேண்டு மென்னில்,

6. பல்லா ருயிர்உணரும் பான்மையென மேல்ஒருவன்
இல்லாதான் எங்கள் இறை.

(உரை) பல் ஆருயிர் உணரும் பான்மையென - சர்வான்மாக்களும் அவன் அறிவிக்க அறிந்து வருகிற முறைமைபோல ; மேல் ஒருவன் இல்லாதான் - தனக்கு மேலாக ஒரு பொருளும் இல்லாதவன் ; எங்கள் இறை - எம்முடைய கர்த்தா. சூ

இப்படிக்கொத்த கர்த்தா எங்கே நிற்பன் என்னில்,

7. ஆனா அறிவாய் அகலான் அடியவர்க்கு
வானோர் காணாத மன்.

(உரை) ஆனா அறிவாய் - நீங்காத பேரறிவாய் ; அகலான் அடியவர்க்கு - தன்னை அடைந்த அடியார்களிடத்திலே விட்டு நீங்காதவன்; வானோர் காணாத மன் - தேவர்களாலுங் காணப்படாத நிலைபெற்ற கர்த்தா. எ

அடியாரிடத்திலே நின்று மற்றப் பெயரிடத்திலே யில்லையோ சிவன் ஏகதேசியோ என்னில்,

8. எங்கும் எவையும் எரியுறுநீர் போல்ஏகம்
தங்கும்அவன் தானே தனி.

(உரை) எங்கும் - எல்லா உலகங்களினும் ; எவையும் - சடசித்துக்களெல்லாம் ; எரியுறு நீர்போல் - அக்கினியைச் சேர்ந்த நீரைப்

போல் ; ஏகம் தங்கும் - வேறறக் கலந்து நிற்பன் ; அவன் தானே தனி - அந்தக் கர்த்தாவுக்கு அவன் தானே ஒப்பு. அ

கர்த்தா நீக்கமற நிற்கப் பிறப்பு உண்டாவானேன் ஆன்மாக்களுக்கு என்னில்,

9. நலமிலன் நண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர்சங் கரன்.

(உரை) நலமிலன் நண்ணார்க்கு - தன்னைப் பொருந்தாத பேர்களுக்கு நன்மையைக் கொடாதவன் ; நண்ணினர்க்கு நல்லன் - தன்னைப் பொருந்தின பேர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பன் ; ஆனால் பட்சப் பிரதிபட்சமோ என்னில்—சலமிலன் - விருப்பு வெறுப்பில்லாதவன் ; பேர் சங்கரன் - ஆன்மாக்களுக்கு உயிர்ச் சுகத்தையும் உடற்சுகத்தையுங் கொடுக்கும் சங்கரனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவன். கூ

இப்படி இருக்கிற கர்த்தா வணங்கி வழிபட்டால் விளங்கானோ என்னில்,

10. உன்னுமுள தையம் இலதுணர்வாய் ஓவாது
மன்னுபவம் தீர்க்கும் மருந்து.

(உரை) உன்னும் - நினையுங்கோள்; உளது - உண்டாக்கப்படாத பொருள் ; ஐயம் இலது - சந்தேகமில்லை ; உணர்வாய் ஓவாது - அறிவாய் விட்டு நீங்காது ; மன்னு பவம் தீர்க்கும் மருந்து - நிலைபெற்ற செனனமரணத்தைத் தீர்க்கிறதற்கு ஓர் அவுடதம். க0

உ. உயிரவை நிலை

இந்தப் பரமமான அவுடதத்தைக் கொண்டு திருவடியைப் பொருந்தின ஆன்மாக்களுக்குத் தொகை உண்டோ என்னில்,

11. பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்கும்நாள் போலும்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

(உரை) பிறந்த நாள் - ஆன்மாக்கள் முன்பு பிறந்த நாளுக்கும் ; மேலும் பிறக்கும் நாள் போலும் - இனிமேல் பிறக்கப் போகிற நாளுக்கும் இத்தனையென்று தொகை இல்லாதது போல; துறந்தோர்

துறப்போர் தொகை - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைத் துறந்தடைந்த பேர்களுக்கும் இனிமேல் துறந்தடையப் போகிற பேர்களுக்கும் ஓர் அளவில்லை. க

ஆன்மாக்கள் எத்தனை விதமாக இருக்கு மென்னில்,

12. திரிமலத்தார் ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் அன்றி
ஒருமலத்தார் ஆயும் உளர்.

(உரை) திரிமலத்தார்-ஆணவம் காமியம் மாயை என்கிற மூன்று மலத்தினையுமுடைய சகலரென்றும்; ஒன்று அதனிற் சென்றார்கள்-மாயாமலம் நீங்கலாக ஆணவமலத்தினையுங் கன்ம மலத்தினையுமுடைய பிரளயாகல ரென்றும்; அன்றி ஒரு மலத்தார் ஆயும் - அல்லாமலும் ஆணவமலத்தினையுடைய விஞ்ஞானகல ரென்றும்; உளர் - ஆராயு மிடத்து ஆன்மாக்கள் மூன்று விதமாயிருக்கும். உ

ஆன்மாக்கள் ஒருத்தருக் கொருத்தர் அடிமையோ என்னில்,

13. மூன்றுதிறத் துள்ளாரும் மூலமலத் துள்ளார்கள்
தோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

(உரை) மூன்று திறத்து உள்ளாரும் மூலமலத்து உள்ளார்கள் - மூவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களும் ஆணவ மலத்தினை யுடையவர்கள்; தோன்றலர் தொத்து உள்ளார் துணை-தோன்றாத் துணையாயிருக்கிற கர்த்தாவுக்குத் தொத்தடிமை; ஒருத்தருக் கொருத்தர் அடிமையல்ல. ந

ஆண்டவ னென்றும் அடிமை யென்றும் சொல்லுவானேன் ஆன்மாத்தானே பிரமமென்னில்,

14. கண்டவற்றை நாளும் கனவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்னோ செயல்.

(உரை) கண்டவற்றை நாளும் கனவிற் கலங்கியிடும் - நனவிலே கண்ட காட்சியை நாடோறுங் கனவிலே மயங்கியறிகிற; திண் திறலுக்கு என்னோ செயல் - திண்ணிய திறத்தினையுடைய ஆன்மாக்களுக்கு என்ன செயல் உண்டு! ச

ஆன்மாச் சர்வஞ்ஞனோ யறியும் என்னில்,

15. பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

(உரை) பொறி இன்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு - பஞ்ச இந்திரியங்களை யல்லாமல் ஒரு விடயத்தையு மறியாத ஆன்மாவுக்கு; அறிவு என்றபேர் நன்று அற - சர்வஞ்ஞ யறியு மென்று சொல்லு கிற பெயர் மிகவும் நன்றாச்சுது. ௫

ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லையோ என்னில்,

16. ஒளியும் இருளும் உலகும் அலர்கட்
டெளிவி லெனில்என் செய.

(உரை) ஒளியும் - சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசமும்; இருளும் - அந்தகாரமாகிய பூத இருளும்; உலகும் - பிரபஞ்சமும்; அலர்கண் தெளிவு இல் எனில் என் செய - இப்படி விரிந்த இடத்து இவற்றைப் பகுத்துக் காணப்பட்ட கண்ணுக்குப் பிரகாச மில்லையாகில் அவற்றாலுண்டாகிய பிரயோசன மென்ன! ௬

முப்பொருளிலேயும் அறியும் பொருள் ஏதென்னில்,

17. சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கண்இவை
யுய்த்தல்சத சத்தாம் உயிர்.

(உரை) சத்து அசத்தைச் சாராது - சத்தாகிய சிவத்துக்கு அசத்தாகிய பாசத்தைப் பொருந்தி யறிந்து பொய்யென்று நீங்க வேண்டுவதில்லை; அசத்து அறியாது - அசத்தாகிய பாசம் சடமாகை யினாலே ஒன்றையும் அறியச் செய்யாது; அங்கண் - அவ்விடத்திலே; இவை உய்த்தல் சதசத்தாம் உயிர் - சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத் தாகிய பாசத்தையும் விசாரித்தறிகிறது சதசத்தாகிய ஆன்மா. எ

சத்து மல்லவாய் அசத்து மல்லவாய் நிற்பதற்கு ஓர் உவமை உண்டோ என்னில்,

18. இருளில் இருளாகி எல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்கள் இலதோ புவி.

(உரை) இருளில் இருளாகி - இருளோடே கூடி இருளாய் இருளல்லாமலும்; எல்லிடத்தி லெல்லாம் - ஒளியோடே கூடி ஒளி யாய் ஒளியல்லாமலும்; பொருள்கள் இலதோ புவி - இப்படிப்பட்ட பொருள் பூமியினிடத்திலே இல்லையோ கண் படிக மாகாசம் போல. அ

ஆனால் சிவத்தை அறியா திருப்பானேன் என்னில்,

19. ஊமன் கண்போல ஒளியும் மிகஇருளே
யாம்மன்கண் காணாத வை.

(உரை) ஊமன் கண்போல ஒளியும் மிக இருளேயாம் - கூகையின் கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசம் மிகுந்த அந்தகாரமானாற்போலாம்; மன் கண் காணாதவை - நிலைபெற்ற ஞானக் கண்ணினாலே காணாத ஆன்மாக்களுக்கு ஞானமெல்லாம் அஞ்ஞானமா யிருக்கும். கூ

இந்த அஞ்ஞானம் என்று நீங்கும் என்னில்,

20. அன்றளவும் ஆற்றும்உயிர் அந்தோ அருள்தெரிவ
தென்றளவொன் றில்லா இடர்.

(உரை) அன்றளவும் - அநாதியே தொடங்கி இற்றைவரையும்; அளவொன்றில்லா இடர் - ஓரளவு மில்லாத பிறவியாகிய துன்ப சாகரத்தை; ஆற்றும் உயிர் அந்தோ - ஆன்மாக்கள் அனுபவியா நிற்கின்றன, ஐயோ; அருள் தெரிவது என்று - திருவருளைப் பொருந்துகிறது எந்தக் காலம். கO

௩. இருள்மல நிலை

இடராகிய மலம் என்ன செய்யும் என்னில்,

21. துன்றும் பவத்துயரும் இன்பும் துணைப்பொருளும்
இன்றென்ப தெவ்வாறும் இல்.

(உரை) துன்றும் பவத் துயரும் - நெருங்கி வராநின்ற செனன மரணத் துக்கத்தையும்; இன்பும் - அது நீங்கின விடத்து உண்டாகிய சுகத்தையும்; துணைப்பொருளும் - உயிர்த்துணையாகிய கர்த்தாவையும்; இன்று என்பது எவ்வாறும் இல் - இப்போது உண்டென்பதையெல்லாம் எந்த முறைமையினாலும் ஆணவ மலமானது ஆன்மாக்களுக்கு இல்லையெனப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கும். க

மலமறைப்புத்தான் எப்படி என்னில்,

22. இருளான தன்றி இலதெவையும் ஏகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(உரை) இருள் ஆனது அன்றி இலது எவையும் - பூத இருளானது சர்வ பதார்த்தங்களையும் தனக்குள்ளே கவளீகரித்துக் கொண்டு இருள்தானுய் நின்றது போல; ஏகப் பொருளாகி நிற்கும் பொருள் - ஆணவமலமானது சர்வான்மாக்களையுந் தன்னுள்ளே மறைத்துக் கொண்டு ஆணவமலந்தானுய் நிற்கும். உ

இந்தப் பூத இருளைப்போலத்தானே மறைக்கும் என்னில்,

23. ஒரு பொருளுங் காட்டா திருள்உருவங் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது.

(உரை) ஒரு பொருளும் காட்டாது இருள் - ஒரு பதார்த்தத்தையும் காட்டாது பூத இருளானது; உருவம் காட்டும் - தற்சொருபத்தைக் காட்டா நிற்கும்; இருபொருளும் காட்டாது இது-இந்த ஆணவ மலமானது தன்னையுங் காட்டாது தான் மறைத்த ஆன்மாவையுங் காட்டாது. ங

இந்த மலந்தான் ஆதியோ அநாதியோ என்னில்,

24. அன்றளவி உள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
இன்றளவும் நின்ற திருள்.

(உரை) அன்றளவி - அநாதியே சகசமாய்; உள் ஒளியோடு ஆவி - உள்ளொளியா யிருக்கிற சிவஞானத்தோடே ஆன்மாவைப் பொருந்த வொட்டாமல்; இடை அடங்கி - ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தி; இன்றளவும் நின்றது இருள் - இருவினை யொப்பு வருமளவும் ஆன்மாவை மறைத்து நின்றது ஆணவமலம். ச

அநாதியாகிய மலத்தை அறியா திருப்பானேன் என்னில்,

25. பலரைப் புணர்ந்தும்இருட் பாவைக்குண் டென்றும்
கணவற்கும் தோன்ருத கற்பு.

(உரை) பலரைப் புணர்ந்தும் - சர்வான்மாக்க ளிடத்திலேயும் பொருந்தி யிருந்தும்; இருட் பாவைக்கு - ஆணவமல சத்திக்கு; உண்டு என்றும் கணவற்கும் தோன்ருத கற்பு-எந்தக் காலமும் புருடனுக்குந் தோன்ருத கற்பு உண்டு. ரு

இந்த மலத்தை அறிகிறது எப்படி என்னில்,

26. பன்மொழிகள் என்உணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மைஇரு ளார்தந் தது.

(உரை) பன்மொழிகள் என் - பலவாய்ச் சொல்லுவது ஏது; உணரும் பான்மை தெரியாத தன்மை - தன்னை வினையைத் தலைவனை அறியும் முறைமையை அறியாதபடி கேவல சகல மிரண்டிலும் மறைத்து நிற்பது; இருளார் தந்தது - ஆணவமலம் கொடுத்தது.

மலமில்லை யென்னில்,

27. இருள்இன்றேல் துன்பென் உயிரியல்பேல் போக்கும்
பொருள்உண்டேல் ஒன்றாகப் போம்.

(உரை) இருள் இன்றேல் - ஆணவமலமானது இல்லை யென்று சொல்லுவாயானால்; துன்பு என் - செனன மரண துக்கம் வருவானேன்; உயிரியல்பேல் - ஆன்மாவுக்குச் சுபாவமென்று சொல்லுவாயானால்; போக்கும் பொருள் உண்டேல் ஒன்றாகப் போம் - ஆணவ மலத்தைப் போக்கத் தக்கதாகத் திருவருள் உண்டான காலத்தில் அப்போது ஆன்மாவுங் கூடக் கெட்டுப்போம். எ

மலம் ஒரு காலத்திலே வந்ததோ என்னில்,

28. ஆசாதி யேல்அணைவ காரணம்என் முத்திநிலை
பேசா தகவும் பிணி.

(உரை) ஆசாதியேல் - ஆணவமலமானது ஒரு காலத்திலே வந்து பொருந்திற்றென்று சொல்லுவாயானால்; அணைவ காரணம் என் - முன்னே சுத்தனா யிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலே வந்து பொருந்துதற்குக் காரணம் ஏது; இயல்பாய் வந்து பொருந்துமென்று சொல்லுவாயாகில்—முத்திநிலை பேசாது அகவும் பிணி - மோட்ச நிலை உண்டென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை, மீளவும் வந்து பொருந்தும்; ஆதலால். அ

மலந்தான் நீங்காதோ என்னில்,

29. ஒன்று மிகினும் ஒளிகவரா தேல்உள்ளம்
என்றும் அகலா திருள்.

(உரை) ஒன்று மிகினும் - பூத இருளானது மேலிட்ட காலத்தில் ; ஒளி கவராதேல் - விளக்கு மின்மினிக்கு இடங்கொடாதிருந்ததேயானால் ; உள்ளம் என்றும் அகலாது இருள் - ஆன்மாவை ஆணவமலமானது ஒரு காலமும் விட்டு நீங்காது. கூ.

மாயை மறைக்கும் என்னில்,

30. விடிவா மளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து.

(உரை) விடிவா மளவும் விளக்கு அனைய - பூத இருள் நீங்குமளவும் விளக்கானது கண்ணுக்குப் பதார்த்தங்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்கிறதுபோல ; மாயை வடிவாதி கன்மத்து வந்து - ஆணவமலம் நீங்குமளவும் ஆன்மாக்களின் கன்மத்துக் கீடாக மாயையானது தனு கரண புவன போகங்களாய் வந்து பொருந்தும். க௦.

ச. அருளது நிலை

இந்த அருளுக்கு மேலாம் ஒரு பொருள் உண்டோ என்னில்,

31. அருளிற் பெரிய தகிலத்தில் வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

(உரை) அருளிற் பெரியது - அருளுக்கு மேலாக ஒரு பொருள் இல்லை, அது எப்படிப்போல ; அகிலத்தில் வேண்டும் பொருளில் தலையிலதுபோல் - பூமியின்கண்ணே உண்டாகிய ஆன்மாக்கள் தேக சம்பந்தத்தினால் விரும்பும் பதார்த்தத்துக்கு மேல் ஒரு பொருள் இல்லாததுபோல. க

அருள்தான் என்ன செய்யும் என்னில்,

32. பெருக்க நுகர்வினை பேரொளியாய் எங்கும்
அருக்கன்என நிற்கும் அருள்.

(உரை) பெருக்க - ஆன்மாக்கள் கன்மங்கள் ஆர்ச்சிக்கவும் ; நுகர்வினை - எடுத்த தேகத்திலே அடுத்த பிராரத்தம் புசிக்கத்தக்கதாகவும் ; பேரொளியாய் எங்கும் - எவ்விடத்திலும் மிகுந்த பிரகாசமாய் ; அருக்கன் என நிற்கும் அருள் - ஆதித்தனைப்போலத் திருவருளும் இப்படி உபகரித்து நிற்கும். உ.

அருள் காரியப்படுத்த வேண்டுமோ ஆன்மாக்கள் தாமே அறிவார்கள் என்னில்,

33. ஊன்அறியா தென்றும் உயிர்அறியா தொன்றும்இ
தான்அறியா தார்அறிவார் தான். [வை

(உரை) ஊன் அறியாது என்றும் - சரீரம் சடமாகையினாலே எந்தக் காலமும் ஒன்றையும் அறியச் செய்யாது ; உயிர் அறியாது ஒன்றும் - ஆன்மாக் கிஞ்சிஞ்ஞனாகையினாலே அறிவித்தாலல்லது தானாக ஒன்றையும் அறியச் செய்யான் ; தான் அறியாது - திருவருளுக்குப் புதிதாக ஒன்றையும் அறியவேண்டுவதில்லை ; இவை ஆர் அறிவார் தான் - இவையெல்லாம் அறிந்து கூட்டி முடிக்கிறது திருவருளையல்லாமல் பின்னை யார்தாம் அறிந்து கூட்டி முடிக்கப்போகிறார்கள் ! ௩

இப்படி உபகரிக்கிற திருவருளை அறியாம லிருப்பானேன் என்னில்,

34. பால்ஆழி மீன்ஆளும் பான்மைத் தருள்உயிர்கள்
மால்ஆழி ஆளும் மறித்து.

(உரை) பால் ஆழி மீன் ஆளும் பான்மைத்து - பாற்சமுத்திரத்திலே ஆட்சியாகவுடைய மச்சங்கள் பாலைக் குடித்துச் சுகத்தையடையாமல் தனக்குச் சிறியவாயிருக்கும் செந்துக்களை விரும்பும் பகுதி போல ; அருள் உயிர்கள் மால் ஆழி ஆளும் மறித்து - அருளிடமாக வாழும் ஆன்மாக்கள் அருளையடைந்து இன்புறாமல் மயக்கமாகிய பிறவிச் சாகரத்திலே விழுந்து புலன்வழி திரியாநிற்கும். ௪

திருவருளிடமாகக் காரியப்படுகிறதை அறியாதிருந்தது எப்படி என்னில்,

35. அணுகு துணையறியா ஆற்றானில் ஐந்தும்
உணர்வை உணரா துயிர்.

(உரை) அணுகு துணை அறியா - பொருந்தும் துணையை அறியாது ; ஆற்றானில் ஐந்தும் - ஆன்மாவின் வழித்தாய் அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிற பஞ்சேந்திரியங்களும் ஆன்மாவினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோமென்று அறியச் செய்யாததுபோல ;

உணர்வை உணராது உயிர் - திருவருளிடமாக அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிற ஆன்மாக்களும் திருவருளினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோமென்று அறியச் செய்யார்கள். ரு

பூமியிலே உவமை உண்டோ என்னில்,

36. தரையை அறியாது தாமே திரிவோர்
புரையை உணரார் புவி.

(உரை) தரையை அறியாது தாமே திரிவார் - பூமி தாரகமாய்ச் சஞ்சரிக்கிற ஆன்மாக்கள் பூமி தாரகமென் றறியாமல் தந்தஞ் சாமர்த்தியத்தினாலே சஞ்சரிக்கிறதாக விசாரித்தாற்போல; புரையை உணரார் புவி - அருள் தாரகமாய் அறிந்து புசியாநிற்கிற ஆன்மாக்கள் அருள் தாரகமென் றறியாமல் தமது செயலென்றிருக்கிற முறைமையும். சு

அருளைத் தேடி அறிகிறேன் என்னில்,

37. மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்கெடுத்தோர் [ஞானம்
தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர் தாம்.

(உரை) மலைகெடுத்தோர் - மலையிலே யிருந்து மலைகெட்டுத் தேடுவார்போலவும்; மண்கெடுத்தோர் - பூமியிலே யிருந்து பூமிகெட்டுத் தேடுவார் போலவும் ; வான்கெடுத்தோர் - ஆகாயத்திலே யிருந்து ஆகாயங்கெட்டுத் தேடுவார் போலவும்; ஞானம் தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர்தாம் - ஞானத்துக்குள்ளே யிருந்து ஞானத்தை அறியாது தேடினதும் தன்னாலேதான் கெட்டதும். எ

ஞானத்துள்ளே இருந்தும் ஞானத்தை அறியாதிருப்பானேன் என்னில்,

38. வெள்ளத்துள் நாவற்றி எங்கும் விடிந்திருளாம்
கள்ளத் தலைவர் கடன்.

(உரை) வெள்ளத்துள் நாவற்றி - மாரளவு தண்ணீரிலே போகிறவன் தண்ணீர்த் தாகமாய் இருக்கச்சேயும், ஒரு விடயத்தை நாடிப் போகையினாலே அத் தண்ணீர் அள்ளிக்கொள்ள மாட்டாதது போலவும் ; எங்கும் விடிந்து இருளாம் - எவ்விடத்திலும் ஆதித்தப் பிரகாசமாய் இருக்கச்சேயும் அந்தகனுக்கு இருளானது இருக்கிறதுபோல

வும்; கள்ளத்தலைவர் கடன் - எவ்விடத்திலும் திருவருள் பிரகாசித் திருக்கவும் அதனை அறியாமல் ஆன்மாக்கள் இந்திரியங்களுடனே கூடி நிற்கிற முறைமை. அ

அருளை அறியாதிருந்தது எப்படி என்னில்,

39. பரப்பமைந்து கேண்மின்இது பாற்கலன்மேல் பூசை
கரப்பருந்த நாடும் கடன்.

(உரை) பரப்பு அமைந்து கேள்மின் இது - தேகாதிப் பிரபஞ்சப் பரப்பைவிட்டு இதனை இன்பமாகக் கேளுங்கோள்; இல்லாதிருந்தாலோ—பாற்கலன்மேல் பூசை கரப்பு அருந்த நாடும் கடன் - பாலிருக்கிற பாண்டத்தின் மேலேயிருக்கிற பூனையானது பாலைக் குடித்துச் சுகத்தை அடையாமல் முன்பு வாதனைப்பட்ட சரப்பைப் [காரெலியைப்] புசிக்க இறப்பைப் பார்த்திருக்கிற முறைமைபோல திருவருள் தனக்கு உயிராய் இருக்கவும் ஆன்மாக்கள் அதனை விரும்பாது விடயங்களிலே பொருந்தி நிற்கிற முறைமை. கூ

அமையாதிருந்தால் அறியப் போகாதோ என்னில்,

40. இற்றை வரையியைந்தும் ஏதும் பழக்கம்இலா
வெற்றுயிர்க்கு வீடு மிகை.

(உரை) இற்றைவரை இயைந்தும் - அநாதி தொடங்கி இற்றைவரையும் திருவருள் கூடிநின்று உபகரித்து நிற்கச்செயும்; ஏதும் பழக்கம் இலா வெற்றுயிர்க்கு - சற்றும் திருவருளிலே பொருந்துதலில்லாத விருதாவாகிய ஆன்மாக்களுக்கு; வீடு மிகை - மோட்ச வீடு பகை. ௪௦

ரு. அருளுரு நிலை

பகையில்லாத மோட்சத்தைக் கொடுக்கிறவர் ஆர் என்னில்,

41. அறியாமை உள்நின் றளித்ததே காணும்
குறியாக நீங்காத கோ.

(உரை) அறியாமை உள் நின்று அளித்ததே காணும் - தற் சொருபத்தை அறியாத பெத்தக்காலத்திலே உள்ளும் புறம்பும் விட்டு நீங்காமல் நின்று ஊட்டி உறக்கிக் கிடத்தி நடத்தி உபகரித்துவந்த கர்த்தாத் தானே காணும்; குறியாக நீங்காத கோ - இருவினை

யொப்பு வந்த காலத்திலே கட்புலனாலே காணும்படிக்கு ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்து இரட்சிப்பன். க

உள்ளே நின்று அறிவிக்கிற கர்த்தாத் தானே திருமேனி கொண்டு வரவேண்டுமோ கற்றபேர் கேட்டபேர் ஆகாதோ என்னில்,

42. அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி அதனைச்
சகத்தவரும் காண்பரோ தான்.

(உரை) அகத்து உறு நோய்க்கு உள்ளினர் அன்றி - சரீரத்திலே ஒரு வியாதி வந்து பொருந்தினால் சரீரத்துக்கு உடனாயிருக்கிற ஆன்மா அறிகிறதே யல்லாமல்; அதனைச் சகத்தவரும் காண்பரோ தான் - பெண்டாட்டி பிள்ளை பிதா மாதா சுற்றத்தார் அறிவார்களோ; அப்படிப்போல ஆன்மாவினிடத்திலே யிருக்கிற அறியாமையை உயிர்க்குயிராய் இருக்கிற பரமசிவனே ஆசாரியமூர்த்தமாய் எழுந்தருளிவந்து நீக்குகிறதேயல்லாமல் கற்றபேர் கேட்டபேராலே ஆகாது. உ

இப்படிக்கொத்த ஆசாரியரை அறியாதிருப்பானேன் என்னில்,

43. அருளா வகையால் அருள்புரிய வந்த
பொருள்ஆர் அறிவார் புவி.

(உரை) அருளா வகையால் அருள்புரிய வந்த பொருள் - அருளல்லாத முறைமையாக அனுக்கிரகம் பண்ணவந்த ஆசாரிய மூர்த்தத்தை; ஆர் அறிவார் புவி - ஆர்தாம் அறியப்போகிறார் இந்தப் பூமியினிடத்திலே. ௩

திருமேனிகொண்டு வந்த ஆசாரியரை அறியார்களென்பானேன் என்னில்,

44. போய்இருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார் போதமாம்
மெய்இரண்டும் காணார் மிக.

(உரை) பொய் இருண்ட சிந்தைப் பொறி இலார் - அஞ்ஞானமே மிகுந்திருக்கின்ற சித்தத்தையுடைய அறிவில்லாத பேர்கள்; போதமாம் மெய் இரண்டும் காணார் மிக - உயிர்க்குயிராய் இருக்

கிற கர்த்தா என்றும் அதுதானே ஆசாரிய மூர்த்தமாய் எழுந்தருளி வந்ததென்றும் சற்றும் அறியச்செய்யார்கள். ச

அவரை எல்லார்க்கும் அறியலாமோ என்னில்,

45. பார்வையென மாக்களைமுன் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணார் புவி.

(உரை) பார்வையென - மானைக் காட்டி மானைப்பிடித்தாற் போல ; மாக்களை முன்பற்றிப் பிடித்தற்காம்-பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை முன் நிற்கப்படுத்தித் தன்வசமாக்கிக்கொள்வதற்காக; போர்வையென காணார் புவி - மானிடச்சட்டை சாத்திக்கொண்டு ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளிவந்ததென்று ஆன்மாக்கள் அறியச் செய்யார்கள். ரு

எல்லார்க்கும் அறிய விளக்கவொண்ணாதோ என்னில்,

46. எமக்கென் எவனுக் கெவைதெரியும் அவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

(உரை) எமக்கு என் - திருவருளிலே சற்றும் பழக்கமில்லாதவனுடைய அறிவைத் திருப்ப நமக்கென்ன ; எவனுக்கு எவை தெரியும் - பரிபாகமில்லாதவனுக்கு அறிவித்தால் அவனுக்கு என்ன தெரியும்; அவ்வத்தமக்கு - அவரவர் பக்குவத்துக்கீடாக; அவனை வேண்டத் தவிர் - பரிபாகமில்லாதவனை விரும்பவேண்டுவதில்லை ; அறியாமையை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று தேடி வந்தவனுக்கே அறியாமையை நீக்கலாம். சு

அறிவுக்கறிவா யிருக்கிறது போதாதோ புறம்பேயும் திருமேனி கொண்டு வரவேண்டுமோ என்னில்,

47. விடநகிலம் மேவினும்மெய்ப் பாவகனின் மீளும்
கடனிலிருள் போவதிவன் கண்.

(உரை) விடம் நகிலம் மேவினும் - விஷம் தீண்டினவனுக்கு கீரியைக் கொண்டுவந்து கழுத்திலே கட்டினாலும் விஷம் தீராது ; மெய்ப் பாவகனின் மீளும் கடனில் - நல்ல கீரிப்பாவக வல்லனாலே விஷம் நீங்குகிற முறைமைபோல ; இருள் போவது இவன்கண் - ஞானாசாரியர் திருநோக்கத்தினாலே ஆணவமலம் நீங்கும். எ

மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் ஒருபடித்தாய்த் திருமேனிகொண்டு வருவாரோவென்னில்,

48. அகலத் தருமருளை ஆக்கும் வினைநீக்கும்
சகலர்க்கு வந்தருளும் தான்.

(உரை) அகலத் தரும் அருளை ஆக்கும் - ஆணவ மலத்தினை யுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவ மலத்தை நீக்கி அறிவுக்கறிவாய் அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தை அடைவிப்பன்; வினை நீக்கும் - ஆணவ மலத்தினையும் கன்ம மலத்தினையும் உடைய பிரளயாகல ருக்கு அவர்களைப்போல மானும் மழுவும் சதுர்ப்புயமும் காளகண்ட மும் திரிநேத்திரமுமாக எழுந்தருளி வந்து ஆணவ மலத்தினையும் கன்ம மலத்தினையும் நீக்கி அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தை அடை விப்பன்; சகலர்க்கு வந்தருளும் தான் - ஆணவம் காமியம் மாயை என்கிற மூன்று மலத்தினையும் உடைய சகலர்க்கு அவர்களைப்போல மானிடச்சட்டை சாத்திக்கொண்டு ஆசாரியமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து ஆணவம் காமியம் மாயை என்கிற மூன்று மலங்களையும் நீக்கி அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தை அடைவிப்பன். அ

வருத்தப்படத் திருமேனி கொள்ளுவானேன் என்னில்,

49. ஆர்அறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறிஅருளும்
பேரறிவான் வாராத பின்.

(உரை) எல்லாம் அகன்ற நெறி அருளும் - மனம் வாக்குக் காயங் களுக்கு எட்டாத பொருளை அனுக்கிரகம் பண்ணும்; பேரறிவான் வாராத பின் - பேரறிவனாகிய கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்தமாகத் திரு மேனி கொண்டு எழுந்தருளி வாராத இடத்து; ஆர் அறிவார் - அவனை ஆரால் அறியப்படும். கூ

ஞானாசாரியன் வரவேண்டுமோ நான்றானே அறிவேன் என்னில்,

50. ஞானம் இவன்ஒழிய நண்ணியிடும் நற்கல்அனற்
பானு ஒழியப் படின்.

(உரை) ஞானம் இவன் ஒழிய நண்ணியிடும் - ஞானாசாரியனை அல்லாமல் ஒருவனுக்கு ஞானம் உண்டாம்; நல் கல் அனல் பானு ஒழி யப்படின் - நல்ல சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திலே ஆதித்தனை யல்லா மல் அக்கினி சொலிக்குமேயானால். ௫௰

௬. அறியும் நெறி

ஞானசாரியர் எந்தப் பக்குவத்திலே திருமேனிகொண்டு வருவார் என்னில்,

51. நீடும் இருவினைகள் நேராக நேராதல்
கூடும்இறை சத்தி கொளல்.

(உரை) நீடும் இருவினைகள் நேராக கூடும்-மிகுந்து வாராநின்ற புண்ணிய பாவமிரண்டும் சமத்துவமாக; நேராதல் - நோக்குகிற சிவ புண்ணியம் வந்து பொருந்தினவிடத்திலே; இறை சத்தி கொளல் - கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்தமாகத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளிவருவர்.

அந்த ஆசாரியர் வந்து என்னத்தை அறிவிப்பார் என்னில்,

52. ஏகன் அநேகன் இருள்கருமம் மாயையிரண்
டாகஇவை ஆறு ஆதி யில்.

(உரை) ஏகன் - கர்த்தாவும்; அநேகன் - ஆன்மாவும்; இருள் - ஆணவமலமும்; கருமம் - சுகதுக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட வினையும்; மாயை இரண்டு - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை இரண்டும்; ஆக இவை ஆறு ஆதியில் - ஆக இவை ஆறும் அநாதியே யுள்ளன. உ

இதில் அறியும் பொருள் ஏது என்னில்,

53. செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வானும் உளன்என் றுணர்.

(உரை) செய்வானும் - வினையைச் செய்கின்ற ஆன்மாவும்; செய்வினையும் - செய்யப்பட்ட வினையும்; சேர் பயனும் - கன்மத்தினாலே உண்டான பிரயோசனமும்; சேர்ப்பவனும் - இதுவெல்லாம் கூட்டி முடிக்கிற கர்த்தாவும்; உய்வானும் - மோட்சத்தை அடைகிறவனும்; உளன் என்று உணர் - உண்டு என்று அறிவாயாக. ௩

திருவருளிடமாக ஆன்மா இருந்து வாழ்கிறது எப்படி என்னில்,

54. ஊன்உயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே ஊனுடயிர்
தான்உணர்வோ டொன்றும் தரம்.

(உரை) ஊன் உயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே - சரீரம் ஆன்மாவினுடனே ஒன்றுபட்டு ஆன்மாவினாலே வாழ்கிற முறைமை போல;

ஊனொடு உயிர் தான் உணர்வோடு ஒன்றும் தாம்-சரீரத்திலே ஒன்று பட்டிருக்கிற ஆன்மா சிவஞானத்துடனே கூடி வாழ்கிறதும். ச

திருவருள் அத்துவிதமாய் நின்றதொழிந்து ஆன்மாவிலே தோயுமோ என்னில்,

55. தன்நிறமும் பல்நிறமும் தானும்கற் றன்மைதரும்
பொன்நிறம்போல் மன்நிறம்இப் பூ.

(உரை) தன் நிறமும்-படிகத்தினுடைய பிரகாசத்தையும்; பல் நிறமும் - பல வன்னங்களையும்; தானும் கல் தன்மை தரும் பொன்நிறம் போல் - கூட்டி முடித்து அதிலே சற்றும் தோய்வற நிற்கிற ஆதித்தப் பிரகாசத்தைப் போல; மன் நிறம் இப் பூ-திருவருளும் ஆன்மாக்களையும் தத்துவங்களையும் கூட்டி முடித்து அதிலே சற்றும் தோய்வற நிற்கும். ரு

திருவருள் நின்று காரியப்படுத்த வேண்டுமோ ஆன்மாக்கள் தாமே காரியப்படுவார்கள் என்னில்,

56. கண்தொல்லை காணும்நெறி கண்உயிர் நாப்பண்நிலை
உண்டில்லை அல்ல தொளி.

(உரை) கண் தொல்லை காணும் நெறி - கண்ணுக்கு அநாதியே காண்கிற முறைமை உண்டு; கண் உயிர் நாப்பண் நிலை-கண்ணுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் நடுவே; உண்டு இல்லை அல்லது ஒளி - ஒளி உண்டோ கண்ணுக்குத் தெரிவுண்டு, ஒளி இல்லையோ கண்ணுக்குத் தெரிவில்லை. சு

அருளினாலே காரியப்படுகிறது எப்படி என்னில்,

57. புன்செயலி னோடு புலன்செயல்போல் நின்செயலை
மன்செயல தாக மதி.

(உரை) புன்செயலினோடு புலன்செயல்போல் - ஆன்மாவினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிற பஞ்சேந்திரியங்களைப்போல; நின் செயலை மன்செயலதாக மதி - நீயும் நின்னுடைய செயலைத் திருவருளினாலே அறிந்து காரியப்பட்டு வருகிறோம் என்றறிவாயாக. எ

அருளாகிய அறிவே துணையென்னில்,

58. ஓராதே ஒன்றையும்உற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(உரை) ஓராதே - முன்சொன்ன முறைமையைச் சந்தேகமாய் விசாரியாதே; ஒன்றையும் உற்று உன்னாதே - ஒரு விடயத்தையும் பொருந்தி நினையாதே; நீ முந்திப் பாராதே - விடயங்கள் கூடின விடத்து உன்னுடைய போதம் முந்திச் சிவியாதே; பார்த்ததனைப் பார் - கேவலத்திலே கிடக்கிற உன்னைப் பரிபாகப்படத் தக்கதாகப் பார்க்கிற திருவருளைப் பார். அ

களிப்புண்டே என்னில்,

59. களியே மிகுபுல மாய்க்கருதி ஞான
ஒளியே ஒளியா ஒளி.

(உரை) களியே மிகுபுலமாய்க் கருதி - உன்னுடைய களிப்பை இந்திரியங்களைப்போல அறிந்து நீங்கி; ஞான ஒளியே ஒளியா ஒளி - ஞானப்பிரகாசந் தானேயாய் அழுந்திவிடு. கூ

போதம் அடங்கி அறிகிறது எப்படி என்னில்,

60. கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமல்
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

(உரை) கண்டபடியே கண்டு - கேவல சகலத்தை நீக்கி உன்னைக் காட்டின திருவருளையே கண்டு; காணாமை காணாமல் - காணாமை யாகிய தேகாதி பிரபஞ்சத்தைக் காணாமல் நீங்கி; கொண்டபடியே கொண்டு இரு - திருவருள் உன்னை எந்தப்படி கொண்டிருந்தது அந்தப்படி இரு. கo

எ. உயிர் விளக்கம்

ஞானத்திலே அழுந்துகிறது எப்படி என்னில்,

61. தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோல்
தான்அதுவாய் நிற்குந் தரம்.

(உரை) தூநிழல் ஆர்தற்கு ஆரும் சொல்லார் - ஆதித்தன் உச்சியிலே வந்த காலத்துப் பவித்திரமாகிய ஆதித்தனுடைய நிழல் அதற்

குள்ளே அடங்குகிறதற்கு ஒருத்தரும் உபசாரம் சொல்ல வேண்டுவ தில்லை; தொகும் இதுபோல் - இந்த முறைமையைப்போல; தான் அதுவாய் நிற்கும் தரம் - இருவினையொப்பு வந்த காலத்துத் திரு வருள் வந்து அவனைக் கவளீகரித்துக் கொள்ளுதற்கு ஒருவர் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. க

எல்லார்க்கும் இப்படி அறிவிக்க வொண்ணுதோ என்னில்,

62. தித்திக்கும் பால்தானும் கைக்கும் திருந்திடும்நாப்
பித்தத்தில் தான்தவிர்ந்த பின்.

(உரை) திருந்திடும் நா பித்தத்தில் - திருத்தத்தை யுடைய நாவிலே பித்தம் மேலிட்ட காலத்து; தித்திக்கும் பால்தானும் கைக் கும் - தித்திக்கும் பாலும் கசக்கும்; தான் தவிர்ந்த பின் - பித்தம் நீங்கின காலத்துப் பால் தித்திக்கும்; அப்படிப்போல ஆன்மாவி னிடத்திலே மலம் மேலிட்டால் சிவானுபவம் தோன்ருது, மலம் நீங்கினுல் சிவானுபவம் தோன்றும். உ

அருள் எதுக்கு நான்தானே அறிவேன் என்னில்,

63. காண்பான் ஒளிஇருளிற் காட்டிடவும் தான்கண்ட
வீண்பாவம் எந்நாள் விடும்.

(உரை) காண்பான் ஒளி இருளில் காட்டிடவும் - காணும் தன் மையை உடைய கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசமானது பூத இருளை நீக்கிப் பதார்த்தங்களைக் காட்டக் கண்டும்; தான் கண்ட வீண்பாவம் எந்நாள் விடும் - நான்தானே கண்டேன் என்கிற விருதாவாகிய பாவம் எந்தக் காலம் தீரும்; அதுபோல அறியும் தன்மையை உடைய ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருளானது பாசத்தை நீக்கித் தன்னைக் காட் டத்தக்கதாகக் கண்டும் தானே கண்டேன் என்கிறது எந்தச் சென னத்திலே நீங்கும். ௩

தெளிந்தார் செயலும் தெளியாதார் செயலும் எப்படி யென்னில்,

64. ஒளியும் இருளும் ஒருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(உரை) ஒளியும் இருளும் ஒருமைத்து - அந்தகர் கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசமும் அந்தகாரமும் ஒருபடித்தா யிருக்கும்; பன்மை

தெளிவு தெளியார் செயல் - பதி பசு பாசத்தினுடைய தன்மையை விளங்க அறியாதவர்களுடைய செய்தியும் அப்படிப்போல. ச

அந்தப் பொருள் கிடையாதோ என்னில்,

65. கிடைக்கத் தகுமோநற் கேண்மையார்க் கல்லால்
எடுத்துச் சுமப்பானை இன்று.

(உரை) நற்கேண்மையார்க் கல்லால் - சரியை கிரியாயோக பாதங்களை அனுட்டித்து முடித்து ஞானபாதக் கேள்வியையுடைய பேர்களுக் கல்லாது ; எடுத்துச் சுமப்பானை - உடல்பொருளாவி மூன்றுங் கொடுக்கச் சுமக்கிறவனை ; கிடைக்கத் தகுமே இன்று - இப்போது உனக்குக் கிடைக்கத் தகுமோ. ரு

ஆன்மாக்கள் தானே பிரம மென்னில்,

66. வஞ்ச முடன்ஒருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

(உரை) வஞ்சமுடன் ஒருவன் வைத்த நிதி கவர - வஞ்சகமாக ஒருவன் ஒரு பதார்த்தத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்து அவனை அறியாமல் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் திரும்ப வந்து கேட்டவிடத்து நீ எடுத்துப்போனாய் என்று சொல்லமாட்டாமல் ; துஞ்சினனோ போயினனோ சொல் - அவத்தைப்பட்டானோ அவ்விடத்தைவிட்டு எங்கேயானாலும் போயினனோ சொல். சு

பாசத்தைப் பொருந்தாமல் நிற்கிறது எப்படி யென்னில்,

67. தனக்கு நிழல்இன்றும் ஒளிகவரும் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(உரை) தனக்கு நிழல் இன்றும் ஒளி கவரும் தம்பமென - மத்தியான காலத்துப் படிகமானது ஆதித்தப் பிரகாசத்தைக் கவர்ந்து பஞ்சவன்னங்களையும் பற்றாமல் தன்னிடத்திலே களங்கமற நின்றாற்போல ; கவர நில்லாது இருள் - ஆன்மா சிவஞானத்துடனே கூடி அதுவாய் நிற்கவே பாசம் நில்லாது. எ

அருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்கிறது எப்படி யென்னில்,

68. உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போல் உண்மைப்பின்
நிற்க அருளார் நிலை.

(உரை) உற்கை தரும் பொற்கை யுடையவர்போல் - அழகிய உள்ளங்கையிலே விளக்கை முன்னிட்டுப் பதார்த்தங்களைக் காண்கிறவர்களைப்போல; உண்மைப் பின் நிற்க அருளார் நிலை-தற்போதஞ் சீவியாமல் சிவஞானத்தை முன்னிட்டு நிற்கிறதே அருளை யடைந்தவர்கள் முறைமை. அ

திருவருள் வேணுமோ நான்தானே அறிவேன் என்னில்,

69. ஐம்புலனாற் றாம்கண்ட தென்றால் அதுவொழிய
ஐம்புலன்ஆர் தாம்ஆர் அதற்கு.

(உரை) ஐம்புலனால் தான் கண்டது என்றால் - பஞ்சேந்திரியங்களினாலே ஆன்மா ஒரு விடயத்தை யறிந்ததல்லாமல்; அது ஒழிய - அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்கள் நீங்கின விடத்து; ஐம்புலன் ஆர் தாம் ஆர் - பஞ்சேந்திரியங்கள்தான் ஆர் ஆன்மாத்தான் ஆர்; அதற்கு - அந்த ஞேயத்தைப் பொருந்துதற்கு. கூ

என்னுடைய அறிவினாலே அறிவேன் என்னில்,

70. தாமே தருபவரைத் தம்வலியி னாற்கருத
லாமே இவன்ஆர் அதற்கு.

(உரை) தாமே தருபவரை - ஒரு பதார்த்தத்தைத் தானே தருதற்குரியாரை; தம் வலியினாற் கருதலாமே - தன்னுடைய போதத்தை முந்தி எட்டி நினைக்கலாமோ; இவன் ஆர் அதற்கு - அந்தப் பேரின்பத்தைப் பொருந்துதற்கு இவன் ஆர். கய

அ. இன்புறு நிலை

அந்த ஞேயத்து அழுந்துமவர் நிலைமை எப்படி யென்னில்,

71. இன்புறுவார் துன்பார் இருளின் எழுஞ்சுடரின்
பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

(உரை) எழுஞ் சுடரின் பின் புகுவார் - விளக்கை முன்னிட்டுக் கொண்டு பின்னே செல்லுகிறவர்களைப் போல்வார்; இன்புறுவார் - இன்பத்தைப் பொருந்தினவர்கள்; இருளின் முன் புகுவார் - விளக்

கைப் பின்னிட்டு இருட்டை முன்னிட்டுக் கொண்டு செல்லுகிறவர்களைப் போல்வார்; துன்பார் பின் - துன்பத்தைப் பொருந்துவார்கள்.

இந்த ஞான மொழிய ஞேயமுண்டோ என்னில்,

72. இருவர் மடந்தையருக் கென்பயன்இன் புண்டாம்
ஒருவன் ஒருத்தி உறின்.

(உரை) இருவர் மடந்தையருக்கு என் பயன் - இரண்டு ஸ்திரீகள் கூடினல் அவர்களுக்கு என்ன பிரயோசனம்; இன்புண்டாம் ஒருவன் ஒருத்தி உறின் - ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடின விடத்துச் சுகமுண்டாம்; அப்படிப்போல அருளும் ஆன்மாவுங் கூடினவிடத்துச் சுகமில்லை, ஆன்மாவுஞ் சிவமுங் கூடின விடத்துச் சுகமுண்டாம். உ

கர்த்தாவுக்கும் ஆன்மாவினலே சுகமுண்டோ என்னில்,

73. இன்பதனை எய்துவார்க் கீயும் அவர்க்குருவம்
இன்பகன மாதலினல் இல்.

(உரை) இன்பதனை எய்துவார்க்கு ஈயும் - பொருந்துகிற பெயர்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பன்; அவர்க்கு உருவம் இன்பகனம் - கர்த்தாவுக்குத் திருமேனி இன்பக்கட்டி; அதென்போலவென்னில், சர்க்கரையைப் புசிக்கிறவன் ரசம் பெறுவதொழிந்து அவன் சர்க்கரைக்குக் கொடுக்கும் ரசமில்லை—ஆதலினல் - ஆகையினலே; இல்-ஆன்மாக் கர்த்தாவுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டுவதில்லை. ௩

சர்க்கரையுஞ் சர்க்கரையைப் புசிக்கிறவனும் போல இரண்டாயிருக்குமோ என்னில்,

74. தாடலைபோற் கூடிஅவை தான்நிகழா வேற்றின்பக்
கூடலைநீ ஏகமெனக் கொள்.

(உரை) தாடலைபோற் கூடி - தாள் தலையென்று நின்றவிடத்து ளவ்வுந் தவ்வுங் கெடாமல் தாடலையென்றே சீவித்து ஒன்ருய் நின்ற முறைமைபோல; அவை தான் நிகழா வேற்றின்பக்கூடலை நீ ஏகமெனக் கொள்-ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறறக் கலந்து இன்பமாய் நிற்கிறதை ஒன்றெனக் கொள். ௪

ஆன்மாவும் சிவமும் ஒன்ருயிருக்குமோ இரண்டா யிருக்குமோ என்னில்,

75. ஒன்ருலும் ஒன்ரு திரண்டாலும் ஓசையெழா
தென்ருலொன் றன்றிரண்டும் இல்.

(உரை) ஒன்ருலும் ஒன்ரு - ஆன்மாவுஞ் சிவமும் ஒரு பொருளாகில் ஒருவருங் கூடவேண்டுவதில்லை; பெறுவானும் பேறுமில்லை— இரண்டாலும் ஓசை எழா - இரண்டாய் நிற்கு மென்று சொல்லுவாயாளுல் அங்கே சாயுச்சியமென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை ; என்ருல் ஒன்றன்று இரண்டும் இல் - ஒன்றுமல்ல இரண்டுமல்லவென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினுலே அத்துவிதமாயிருக்கும். ரு

அந்தப் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்தவர்களுக்கு மோட்சமாகாதோ என்னில்,

76. உற்ருரும் பெற்ருரும் ஓவா துரைஒழியப்
பற்ருரும் அற்ருர் பவம்.

(உரை) உற்ருரும் - அந்தப் பொருளைப் பொருந்தின பேர்களும்; பெற்ருரும் - தெளியப்பெற்ற பேர்களும்; ஓவாது - நிட்டையைப் பொருந்தாவிடில் செனன மொழியாது; உரை ஒழிய - இங்ஙனஞ் சொன்னதெல்லாம் நீங்க ; பற்ருரும் அற்ருர் பவம் - எல்லாப் பற்றையும் விட்டு நிட்டையைப் பொருந்தினவர்களே பின்பு செனன மற்றவர்கள். சு

அந்த நிட்டை கூடுவது எப்படி யென்னில்,

77. பேய்ஒன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவும்இனி
நீஒன்றுஞ் செய்யாது நில்.

(உரை) பேய் ஒன்றும் தன்மை - ஒருவனைப் பசாசு பிடித்த போது அவன் அதன் வசமானுற்போல; பிறக்கும் அளவும் இனி நீ ஒன்றுஞ் செய்யாது நில் - சிவானுபூதியான நிட்டை கூடுமளவும் உன் போதஞ் சீவியாமல் நில். எ

அந்த நிட்டை கூடினவர்களுக்குச் சங்கற்பவிகற்பங் கூடாதோ என்னில்,

78. ஒண்பொருட்கண் உற்றூர்க் குறுபயனே யல்லாது
கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்.

(உரை) ஒண் பொருட்கண் உற்றூர்க்கு - அந்த நேயத்தைப் பொருந்தினவர்களுக்கு ; உறுபயனே யல்லாது - பொருந்தப்பட்ட நேயமல்லாது ; கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போல் காண் - உறங்கினவன் கையிற் பதார்த்தம் போலச் சங்கற்ப விகற்பமெல்லாம் நீங்கிப்போம். அ

ஞான ஞேயங்களொழிய ஒரு பொருள் தோன்றூதோ என்னில்,

79. மூன்றூய தன்மைஅவர் தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றூத இன்பமதென் சொல்.

(உரை) மூன்றூய தன்மை - ஞாதுரு ஞான ஞேயங்கள் தோன்றூமல்; அவர் தம்மின் மிக முயங்கி-அந்த ஞேயத்தில் மிகவும் பொருந்தி ; தோன்றூத இன்பமது என் சொல் - தோன்றூத இன்பத்தை என்னென்று சொல்லுவது. கூ

இந்த இன்பத்தை இம்மையிலே அறியலாமோ என்னில்,

80. இன்பில் இனிதென்றல் இன்றுண்டேல் இன்றுண்
அன்பு நிலையே அது. [டாம்

(உரை) இன்பில் இனிது என்றல் இன்று உண்டேல்-இன்பத்துளெல்லாம் மேலாகிய பரம சுகத்தைப் பெறுதற்கு அதிதாகம் இன்று உண்டானல் ; இன்றுண்டாம் - இப்போது உண்டாம்; அன்பு நிலையே அது - அதனைப் பெறவேணுமென்று ஆதரவு செய்யவே அந்த இன்பம் உண்டாம். க0

கூ. அஞ்செழுத்தருள்நிலை

பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மை எப்படி என்னில்,

81. அருள்நூலும் ஆரணமும் அல்லாதும் ஐந்தின்
பொருள்நூல் தெரியப் புகின்.

(உரை) அருள் நூலும் - பரமசிவன் திருவுளம்பற்றின இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களும்; ஆரணமும் - நாலு வேதமும்; அல்லாதும் - மற்றுமுண்டாகிய நூல்களும்; ஐந்தின் பொருள்நூல் தெரியப் புகின்-ஆராயப்புகுமிடத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மையை விளங்கச் சொல்லும். க

இந்தப் பஞ்சாக்கரத்திலே நிட்டைகூடும் உபாயம் எங்ஙனே என்னில்,

௮௨. இறைசத்தி பாசம் எழில்மாயை ஆவி
உறநிற்கும் ஓங்காரத் துள்.

(உரை) இறை - கர்த்தாவும்; சத்தி - அருளும்; பாசம் - ஆணவமலமும்; எழில் மாயை-பெருமை [அழகு] பொருந்திய திரோதமும்; ஆவி - ஆன்மாவும்; உற நிற்கும் ஓங்காரத்துள் - பிரணவத்தைவிட்டு நீங்காத எழுத்தஞ்சிலேயும் பொருந்தி நிற்கும். உ

ஆன்மாப் பாசத்தை நீங்கிப் பதியைக் கூடும் முறைமை எங்ஙனே என்னில்,

௮௩. ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலாம்
ஞானநடம் தான்நடுவே நாடு.

(உரை) ஊன நடனம் ஒருபால் - மலமுந் திரோதமும் ஒருபாலாகவும்; ஒரு பாலாம் ஞானநடம் - அருளுஞ் சிவமும் ஒருபாலாகவும்; தான் நடுவே நாடு - ஆன்மா நடுவேயாகவும் விசாரித்தறிவாயாக. ௩

இந்தப் பஞ்சாக்கரத்தை அறியா திருப்பானேன் என்னில்,

௮௪. விரியமநமேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரிற் பெறும்.

(உரை) விரிய ம ந மேவி யவ்வை மீளவிடா - விரிந்து வாராநின்ற மலமுந் திரோதமும் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திச் சிவத்தைப் பொருந்த வொட்டாது; சித்தம் பெரியவினை தீரிற் பெறும் - சித்தத்திலே யிருக்கிற மலமும் வினையும் நீங்கின விடத்துச் சிவத்திலே பொருந்தியிருக்கும். ச

இப்படி உச்சரித்தாலல்லது மலம் நீங்காதோ என்னில்,

85. மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாகி மீளா விடின்.

(உரை) மாலார் திரோதம் மலம் முதலாய் மாறுமோ - மயக்கத்தைச் செய்யாநின்ற மலமுந் திரோதமும் நீங்குமோ ; மேலாகி மீளா விடின்-மேலான சிவ முதலாக உச்சரியா திருந்தால்; சிவ முதலாகவே உச்சரிப்பாய். ரு

இப்படி உச்சரித்தால் சிவனைக் கூடலாமோ என்னில்,

86. ஆராதி ஆதாரம் அந்தோ அதுமீண்டு
பாராது மேல்ஓதும் பற்று.

(உரை) ஆராதி - ஆராதனை பண்ணுவாய் ; ஆதாரம் அந்தோ அது - சர்வான்மாக்களுக்கும் தாரகமாயிருக்கிற பொருள்,ஐயோ; ஆன்மாக்களைச் செனன மரணத்திலே விடாது—மீண்டு பாராது மேல் ஓதும் பற்று - அந்த மலமுந் திரோதமும் திரும்பிப் பாராது ; மேலான சிவமுதலாக உச்சரிப்பாய். சு

இந்தப் பஞ்சாக்கரத்திலே நிட்டை கூடத்தக்கதாக ஓதும் முறைமை எப்படி என்னில்,

87. சிவமுதலே ஆமாறு சேருமேல் தீரும்
பவம்இதுநீ ஓதும் படி.

(உரை) சிவ முதலே ஆமாறு சேருமேல் - சிவமுதலாக உச்சரித்து நிட்டையைப் பொருந்தினல் ; தீரும் பவம் - செனன மரணத் துன்பம் நீங்கும் ; இது நீ ஓதும்படி - உச்சரிக்கிற முறைமை இது என்றறிவாயாக. எ

சிவனைக் கூடுமிடத்திலும் இந்த முறைமை குலையாமல் பஞ்சாக்கரம் நிற்குமோ என்னில்,

88. வாசி யருளியவை வாழ்விக்கும் மற்றதுவே
ஆசில் உருவமுமாம் அங்கு.

(உரை) வாசி யருளி யவை வாழ்விக்கும் - வகாரமாகிய அருள் சிகாரமாகிய சிவத்தை ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து மேலாகிய பரம

சுகத்தை விளையாநிற்கும்; மற்றதுவே ஆசில் உருவமும் ஆம் - அந்த ஆன்மாக் குற்றமில்லாத திருமேனியாம்; அங்கு - அந்தச் சிவத்துக்கு.

ஆன்மா நிற்கும் முறைமை எப்படி என்னில்,

89. ஆசினவா நாப்பண் அடையா தருளினல்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(உரை) ஆசின்னவா நாப்பண் அடையாது-ஆன்மா மலத்துக்குந் திரோதானத்துக்கும் நடுவே பொருந்தாமல்; அருளினல் - ஆசாரியருடைய அனுக்கிரகத்தினலே; வாசியிடை நிற்கை வழக்கு-அருளுக்கும் சிவத்துக்கும் நடுவே நிற்கிறது முறைமை. கூ

இப்படிப் பலவிதமாய்ச் சொல்லுவானேன் என்னில்,

90. எல்லா வகையும் இயம்பும் இவன்அகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

(உரை) இவன் அகன்று நில்லா வகையை நினைந்து - ஆன்மாக்கள் கர்த்தாவை நீங்கிநில்லாத முறைமையை நினைந்து; எல்லா வகையும் இயம்பும் - எல்லா நூல்களுஞ் சொல்லும். கο

கο. அணைந்தோர் தன்மை

நிட்டை கூடினவர் நிலைமை எப்படி யென்னில்,

91. ஓங்குணர்வில் உள்ளடங்கி உள்ளத்தில் இன்பொடுங்
தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல். [கத்

(உரை) ஓங்கு உணர்வில் உள்ளடங்கி - மிகுந்த ஞானத்துள்ளே தம் அறிவானது அடங்கி; உள்ளத்தில் இன்பு ஒடுங்க-தம்மிடத்திலே யுண்டான கெற்சிதமுங் கெட; தூங்குவர் - நேயத்திலே இரண்டறப் பொருந்துவார்கள்; மற்று ஏது உண்டு சொல் - இதற்கு மேலாக ஒரு பேறு உண்டாகிற் சொல். க

அடைந்தவர்கள் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வாரோ என்னில்,

92. ஐந்தொழிலும் காரணர்க ளாம்தொழிலும் போகநுகர்
வெந்தொழிலும் மேவார் மிக.

(உரை) ஐந்தொழிலும் - பஞ்ச கிருத்தியமும்; காரணர்களாந் தொழிலும் - காரண கர்த்தாக்களாகிய தொழிலும்; போகம் நுகர் வெம்

தொழிலும் - போகங்களைப் புசிக்கிற கொடிய சொர்க்காதி போகங்களும்; மேவார் மிக - சற்றும் பொருந்தார்கள். உ

சர்வஞ்ஞனுடனே போய்ப் பொருந்தினல் அவன்செய்தி செய்யாரோ என்னில்,

93. எல்லாம் அறியும் அறிவுறினும் ஈங்கிவர்ஒன்
றல்லா தறிபார் அற.

(உரை) எல்லாம் அறியும் அறிவுறினும்-எல்லாத்தையும் அறிந்துவராநின்ற கர்த்தாவினுடைய திருவடித் தாமரையிலே பொருந்தினலும்; ஈங்கு இவர் ஒன்று அல்லாது அறியார் அற - இவ்விடத்திலே அவர்கள் சிவமே யல்லாது வேறொன்றையும் அறியச் செய்யார்கள். ஙு

விடயங்கள் மேலிட்டாற் போதம் அடங்குகிறது எப்படி என்னில்,

94. புலன்அடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவார் போதார்
தலம்நடக்கும் ஆமை தக.

(உரை) புலன்அடக்கி - பஞ்சேந்திரியங்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கி; தம் முதற்கண் புக்கு உறுவார் - தமக்கு முதன்மையாகிய கர்த்தாவினுடைய திருவடித் தாமரையைப் பொருந்தின பெயர்கள்; போதார் - ஒரு விடயத்தையும் பொருந்த நினையார்கள்; அஃது எப்படிப்போல வென்னில்—தலம் நடக்கும் ஆமை தக - பூமியிலே நடக்கிற ஆமையானது ஒருவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே அவயவங்களையெல்லாம் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்டாற் போல. ச

அந்த விடயம் மேலிட்டபோது சிவனுக்கு அன்னியமாவார்களோ என்னில்,

95. அவனைஅகன் றெங்கின்றும் ஆங்கவனும் எங்கும்
இவனையொழிந் துண்டாதல் இல்.

(உரை) ஆங்கு அவனும் எங்கும் - எவ்விடத்திலும் விட்டுநீங்காமல் கர்த்தாப் பரிபூரணமாய் நிற்கையினலே; அவனை அகன்று எங்கு இன்றும் - ஆன்மாக்கள் கர்த்தாவை விட்டு எங்கே நிற்பார்கள்; இவனை ஒழிந்து உண்டாதல் இல் - கர்த்தா ஆன்மாக்களை விட்டு நீங்கி நில்லான். ரு

இந்திரியங்களை யறியும் அறிவாற் சிவனைத் தெரிசிக்கலாமோ என்னில்,

96. உள்ளும் புறம்பும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேதும் இல்.

(உரை) உள்ளும் புறம்பும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்கு - உயிர்க்குயிராயிருக்கிற கர்த்தாவென்றும் அது தானே ஆசாரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளி வந்ததென்றும் ஒரு தன்மையாய்க் காண்கிற பெயர்களுக்கு ; எள்ளும் திறம் ஏதும் இல் - இகழ்கிற முறைமை சற்றுமில்லை. சு

சிவனைக் கூடலாமோ என்னில்,

97. உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயன்உலகந் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(உரை) உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயன் உலகம் - சரியை கிரியா யோகங்களுக்குப் பிரயோசனம் சாலோகாதி பதம்; தத்தம் வறுந் தொழிற்கு வாய்மை பயன்-செயலறுதி வந்த ஞாதாக்களுக்கு ஞேயம் ஒன்றுமே பிரயோசனம். எ

இந்த ஞானந் தெரிந்தவர்கள் மீளவுங் கன்மத்தை அனுபவிப்பாரோ என்னில்,

98. ஏன்ற வினைஉடலோ டேகும்இடை யேறும்வினை
தோன்றில் அருளே சுடும்.

(உரை) ஏன்ற வினை உடலோடு ஏகும் - எடுத்த தேகத்துக்கு அடுத்த பிராரத்தம் சரீரம் உள்ளளவும் புசித்துத் தொலையும் ; இடையேறும் வினை தோன்றில் அருளே சுடும் - நடுவே ஆகாமியம் உண்டாமேயானால் சிவஞானஞ் சுட்டுப்போடும். அ

இந்தப் பிராரத்தம் புசிக்கவேணுமாகில் மனம் வாக்குக் காயங்களால் உண்டான கன்மம் ஏறுமே என்னில்,

99. மும்மை தரும்வினைகள் மூளாவாம் மூதறிவார்க்
கம்மையும் இம்மையே யாம்.

(உரை) மூதறிவார்க்கு - முதிர்ந்த அறிவான் மிக்க ஞாதாக்களுக்கு ; மும்மைதரும் வினைகள் மூளாவாம் - மனம் வாக்குக் காயங்களாற் செய் வினை யேறுது ; அம்மையும் இம்மையே யாம் - மறுமையிலே மோட்சமும் இப்போது உண்டாம். கூ

விடயங்கள் நீங்காவோ என்னில்,

100. கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

(உரை) கள்ளத் தலைவர் துயர் கருதி - இந்திரியங்களோடே கூடி நிற்கிற ஆன்மாக்கள் படுந் துன்பத்தைப் பார்த்து ; தம் கருணை வெள்ளத்து அலைவர் மிக - கிருபா சமுத்திரத்திலே யழுந்தின ஞாதாக்கள் மிகவும் இரங்குவார்கள். க0

திருவருட்பயன் சிந்தனையுரை முற்றும்

அம்பலவாண குருசுவாமி துணை

[குறிப்பு : திருவருட்பயன் நிரம்பவழகிய தேசிகர் உரையோடும் வேறோருரையோடும் முன்னமே அச்சிடப்பட்டுளது. இங்குப் பதிப்பிக்கும் சிந்தனையுரை இதுவரை அச்சுக்கு வாராதது. திருநெல்வேலியிலிருந்து திரு. M. P. S. துரைசாமி முதலியாரவர்கள் அனுப்பிய பிரதியை மூலமாக வைத்து இராசாங்கத்தார் கையெழுத்து நூனிலையத்துள்ள வேறு இரண்டு பிரதிகளைத் துணைக்கொண்டு இது பதிப்பிக்கப்பட்டது. மூலப்பிரதி இதழ்களின் ஒரு புறம் பெரும்பான்மை செல்லரித்தது. வேறு பிரதிகளில் ஒன்று முதற் பதினாறு குறளில்லாதது. மற்றது பூர்த்தியானது. பிரதிகளில் சில சில பேதங்களுண்டு. இச் சிந்தனையுரை யியற்றியார் பெயர் அவர்கால முதலியன அறிதற்கு ஏது ஒன்றுமில்லை. உரை சுருங்கியதாயினும் தெளிவாயிருக்கின்றது.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

விநாவெண்பா மூலமும்

திருவாவடுதுறையாதீனம்

நமச்சிவாயத்தம்பிரான் உரையும்

நேரிசை வெண்பா

1. நீடும் ஒளியும் நிறைஇருளும் ஓரிடத்துக்
கூடல்அரிது கொடுவினையேன்—பாடிதன்முன்
ஒன்றவார் சோலை உயர்மருதச் சம்பந்தா
நின்றவா றெவ்வாறு நீ.

(உரை) நீடும் ஒளியும் நிறைஇருளும் ஓரிடத்துக் கூடல் அரிது- விரிந்த பிரகாசமும் நிறைந்த இருளும் ஓரிடத்திலே கூட மாட்டாது; கொடுவினையேன் பாடு இதன்முன் - கொடு வினையேன் பக்கல் தரிசிப்பதற்குமுன்; வார்சோலை உயர் மருதச் சம்பந்தா நீ ஒன்ற நின்றவாறு எவ்வாறு - அழகிய சோலை யுயர்ந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமா முனிவனே தேவரீர் அடியேனிடத்துப் பொருந்த நின்ற தெப்படி.

அந்தகன் கண்ணுக்கு ஆதித்தப் பிரகாசம் வியாத்தமா யிருந்தும் தெரியாத தன்மைபோ லென்பது கருத்து. க

உதாரணம்: சிவஞானபோதத்தில் [xi, 3] 'அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க்,கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்' என்பது கண்டுகொள்க. மலம் ஆன்மாவைச் சகசமாய் மறைத்திருக்கையிலே சிவம் ஆன்மாவைப் பொருந்தி நின்றதெப்படியென்றும் வினா. உ-ம்: சிவஞானபோதத்தில் [vii, 5] 'மெய்ஞ்ஞானந்தன்னில்... தான்'; சிவதருமோத்தரத்தில், 'பரமசிவம் பராசத்தி பல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க, விரவுவதெ னிருளெனிற்கேள் வெய்யவழல் பசுமரத்தில், விரவியதே பசுமரமும் வெந்ததல வெந்துவிழும், பருவமுறக் கரணமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே' என்பன கண்டுகொள்க. க

2. இருளில் ஒளிபுரையும் எய்தும் கலாதி
மருளின் நிலையருளும் மானுங்—கருவியிவை
நீங்கின் இருளாம் நிறைமருதச் சம்பந்தா
ஈங்குன் அரு ளால்என் பெற.

(உரை) இருளில் ஒளி புரையும் - ஆணவம் மேலிட்ட காலத்து ஞானம் ஒழிந்து நிற்கும்; எய்தும் கலாதி மருளின் நிலை யருளும் - கலாதிகளைப் பொருந்தின விடத்திலும் ஆணவத்தையே தந்தது; மானுங் கருவியிவை நீங்கின் இருளாம்-என்னுடனே கூடிநின்ற கருவி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது; நிறை மருதச் சம்பந்தா ஈங்கு உன் அருளால் என்பெற - நிறைந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமா முனியே இவ்விடத்து உன்னருளால் பிரயோசனம் என்ன.

கேவல சகலத்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசன மென்பது கருத்து.

உ-ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [68], 'காட்டிடுங் கரண மொன்று' மென்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. உ

3. புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகா பொதுஞான
மல்லதில துள்ளதெனில் அந்நியமாந்—தொல்லையிருள்
ஊனமலை யாவா றுயர்மருதச் சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய் நவில்.

(உரை) புல்லறிவு நல்லுணர்வது ஆகா-சிற்றறிவு பேரறிவாகாது; பொதுஞானம் அல்லது-[விடய ஞானமும் அன்று அது. இங்ஙனம்] ஞானம் மூன்று விதமாயிருக்கும்; இலது உள்ளதெனில் அந்நிய

மாம் - முன்பு இல்லாத சிவஞானம் மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென் னில் சற்காரியவாதமாகாமல் அந்நியமாம் ; தொல்லை இருள் ஊனம் மலையாவாறு உயர் மருதச் சம்பந்தா ஞானமலையாவாய் நவில் - பழை மையாக வருகிற ஆணவமலக் குற்றத்தினாலே மயங்காத முறைமை உயர்ந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தை யுடையவனே திருவுளம்பற்றவேணும்.

விடய ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாதென்பது கருத்து.

தத்துவங்களுடைய சுபாவத்தை இது பொய்யென் றறிவிக் கிறது சிவஞானம். இப்படி யறிகிற வேற்றுமையும் விட்டு அது வாய் அந்த ஞானமாய் நிற்பது சுத்தம். உ - ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [73], 'தத்துவ மான வற்றின் றன்மைகள்' என்னும் பாடத்திற் கண்டுகொள்க. சித்தியாரில் [xi, 11] 'சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னில் சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித்' தென்பது கண்டுகொள்க. ந

4. கனவு கனவென்று காண்பரிதாம் காணில்
நனவில் அவைசிறிதும் நண்ணா—முனைவன் அருள்
தான் அவற்றில் ஒன்றா தடமருதச் சம்பந்தா
யான் அவத்தை காணுமா றென்.

(உரை) கனவு கனவென்று காண்பரிதாம் - கனவிலே நின்று கனவைத் தெரிசிக்கப்படாது ; காணில் நனவில் அவை சிறிதும் நண்ணா - நனவிலேகாணும் கண்டதென்னில் நனவில் அந்தக் கருவி கள் இல்லாதபடியாலே காணவில்லை ; முனைவன் அருள்தான் அவற் றில் ஒன்றா - அருளிலே நின்று கண்டதென்னில் அருள் அவத்தை களிற் பொருந்தாது ; தட மருதச் சம்பந்தா யான் அவத்தை காணு மாறு என் - தடாகம் பொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமா முனியே நான் அவத்தைகளைத் தரிசிக்கும்படி எப்படி.

சுத்த தத்துவங்களைக் கொண்டு அறிய வேண்டுமென்பது கருத்து.

உ - ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [39], 'இத்தகைமை யிறையருளா லுயிரறியு' மென்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. ச

5. அறிவறிந்த தெல்லாம் அசத்தாகு மாயின்
குறியிறந்த நின்உணர்விற் கூடா—பொறிபுலன்கள்

தாமா அறியா தடமருதச் சம்பந்தா
யாம்ஆர் அறிவார் இனி.

(உரை) அறிவு அறிந்த தெல்லாம் அசத்தாகுமாயின் - என்னுடைய அறிவினலே அறியப்பட்டதெல்லாம் அசத்தாய் அழிந்து போமேயாயின் ; குறி இறந்த நின் உணர்விற் கூடா - வாக்கு மனத்துக்கும் எட்டாமல் குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொருந்தப்போகிறதே யில்லை ; பொறிபுலன்கள் தாமா அறியா - பொறிபுலனுகிய தத்துவங்கள் தாமாய் அறியமாட்டா ; தட மருதச் சம்பந்தா யாம் ஆர் அறிவார் இனி - தடாகம் பொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமா முனியே யான் ஆரை யறியப்போகிறதுதான் இனி.

கண்ணனது இருளோடே கூடி இருளாயும் ஒளியோடே கூடி ஒளியாயும் நின்றதுபோலப் பாசத்தோடே கூடிப் பாசமாய் நின்ற ஆன்மா அருளோடே கூடிப் பாசம் நீங்கி அருளாய் நிற்குமென்பது கருத்து.

உ - ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [57] 'சத்தினு வென்ற சத்துத் தானறியா' தென்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. ரு

6. சிற்றறிவு முற்சிதையிற் சேர்வார்இன் றும்சிறிது
மற்றதனில் நிற்கில்அருள் மன்னுவாம்—துற்றமுகில்
மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா
என்கொண்டு காண்பேன் யான்.

(உரை) சிற்றறிவு முன் சிதையிற் சேர்வார் இன்றும் - சிற்றறிவு முன்னே கெடுமாயின் பின் அருளைப் பொருந்தப்போகிற பே ரில்லை; சிறிது மற்றதனில் நிற்கில் அருள் மன்னுவாம் - சிற்றறிவு கொஞ்சமாக நின்றாலும் அருள் பொருந்தாது ; துற்ற முகில் மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா என்கொண்டு காண்பேன் யான் - மேகங்கள் நெருங்கின ஆகாசத்தை யளாவிய சோலை சூழ்ந்த வியன் மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே எதைக்கொண்டு காணவல்லேன் யான்.

சிற்றறிவு கெட்டதுமன்று முன்போல் இருந்தது மன்று, பாச பந்தம் நீங்கித் திருவடியிலே கலந்து கிடக்குமென்பது கருத்து.

உ - ம்: சிவஞானசித்தியில் [xi, 10], 'செம்பிரத குளிகையினற் ...சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே' என்பது கண்டுகொள்க. சு

7. உன்னரிய நின்உணர்வ தோங்கியக்கால் ஒண்கருவி
தன்அளவும் நண்ணரிது தானுகும்—என்அறிவு
தான்அறிய வாரா தடமருதச் சம்பந்தா
யான்அறிவ தெவ்வா றினி.

(உரை) உன்னரிய நின் உணர்வது ஓங்கியக்கால் - நினைத்தற் கரிதாகிய தேவரீரருள் தோன்றின காலத்து ; ஒண் கருவி தன் அளவும் நண்ணரிது தானுகும் - அழகு பொருந்திய முப்பத்தாறு தத்துவங்களாற் பொருந்தப்படாது; என்னறிவுதான் அறிய வாராது - என்னுடைய பசுஞானத்தாலும் அறியப்படாது ; தட மருதச் சம்பந்தா யான் அறிவது எவ்வாறு இனி - தடாகம் பொருந்திய மருத நகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே அடியேங்கள் அறிகிறது எப்படித் தான் இனி.

பசுகரணங்களும் சிவகரணமாய் ஆன்மாவும் அருளாய்ப் பொரு ந்திநின் றறியுமென்பது கருத்து.

உ - ம் : சிவப்பிரகாசத்தில் [70], 'மாயைமா மாயை மாயா' என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. எ

8. அருவேல் உருவன் றுருவேல் அருவன்
றிருவேறும் ஒன்றிற் கிசையா—உருஓரிற்
காணில் உயர்கடந்தைச் சம்பந்தா கண்டஉடற்
பூணும்இறைக் கென்னும் புகல்.

(உரை) அருவேல் உருவன்று உருவேல் அருவன்று இருவேறும் ஒன்றிற் கிசையா - கர்த்தா திருமேனி அருவமானுல் உருவமாகமாட் டாது, உருவமானுல் அருவமாகமாட்டாது, அருவுமுருவும் ஒரு பொரு ளுக்கு இரண்டு தன்மை இசையாது ; உரு ஓரிற் காணில் உயர் கடந்தைச் சம்பந்தா கண்ட உடல் பூணும் இறைக்கு என்னும் புகல் - திருமேனியை விசாரித்துக் காணில் உயர்ந்த கடந்தைநகர் வாழ் சம் பந்தமாமுனியே கொண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கர்த்தா வுக்குத் திருமேனி ஞானத்திலே உண்டானது திருவுளம்பற்ற வேணும்.

ஞானத்திலே திருமேனி கொள்ளுவனென்பது கருத்து.

உ - ம் : சிவஞானசித்தியில் [i, 41], 'மாயைதான்...சத்தி தன் ஞல்' என்பது கண்டுகொள்க. அ

9. இருமலத்தார்க் கில்லை உடல்வினைஎன் செய்யும்
ஒருமலத்தார்க் காராய் உரைப்பேன்—திரிமலத்தார்
ஒன்ருக உள்ளார் உயர்மருதச் சம்பந்தா
அன்ருகில் ஆமா றருள்.

(உரை) இருமலத்தார்க்கு உடல் இல்லை வினை என் செய்யும் - இரண்டு மலமுடைய பிரளயாகலருக்கு மாயை யில்லாதபடியினுலே உடம்பு இல்லை வினைபுசிக்கும்படி எப்படி; ஒருமலத்தார்க்கு ஆராய் உரைப்பேன் - ஒருமலமுடைய விஞ்ஞாஞகலர்க்கு உரை யாராகச் சொல்லுவாம்; திரிமலத்தார் ஒன்ருக உள்ளார் - மும்மலமுடைய சகலருக்கன்ரே ஒன்ருக உள்ளது; உயர்மருதச் சம்பந்தா அன்ரு கில் ஆமா று அருள் - உயர்ந்த மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே அப்படியல்லவாகில் ஆகும்படி அருளவேண்டும்.

விஞ்ஞாஞகலர் *பிரளயாகலருக்குச் சுத்தமாயையிலே தேக மென்பது கருத்து.

உ - ம் : சிவஞானசித்தியில் [i, 25], 'வித்தைகள் வித்தை யீசர்' என்ற பாட்டு முழுதுங் கண்டுகொள்க. க

10. ஒன்றிரண்டாய் நின்ருென்றில் ஓர்மைய தாம் ஒன்ருக
நின்றிரண்டா மென்னில்உயிர் நோகுந்—துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ் தண்கடந்தைச் சம்பந்தா யாஞகி
ஓங்கியவா றெவ்வா றுரை.

(உரை) ஒன்று இரண்டாய் நின்று ஒன்றில் ஓர்மையதாம் - ஒரு பொருள் விவகாரத்திலே இரண்டாய் நின்று ஒன்ருமென்னில் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது; ஒன்ருக நின்று இரண்டா மென்னில் உயிர் நோகும் - ஒன்ருய் நின்று இரண்டா மென்னில் ஒன்றிலே ஒன்று அழிந்துபோம்; துன்றிருந்தார் தாங்கிய வாழ் தண் கடந்தைச் சம் பந்தா யாஞகி ஓங்கியவாறு எவ்வாறு உரை - ஞானத்தைப் பொருந் திய பெரியோரால் தாங்கிய வாழப்பட்ட குளிர்ந்த கடந்தைநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யான் சிவமாகி ஓங்கிய முறைமையைத் திரு வுளம்பற்ற வேணும்.

ஆணவத்தைப் பொருந்தின ஆன்மாப்போல வென்பது கருத்து.

---

*'பிரளயாகலர் சரியைகிரியை யோகமுடைய சகலர்க்குச்' என் பது திருநெல்வேலிப் பிரதியில் அதிக பாடம்.

உ - ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [87], 'ஒன்றிரண் டாகி யொன்றி னொருமையா' மென்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. ௧௦

11. காண்பானுங் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்துண்மை
காண்பார்கள் நன்முத்தி காணார்கள்—காண்பானுங்
காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்
வாட்டும்நெறி வாரா தவர்.

(உரை) காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்து உண்மை காண்பார்கள் - காண்கின்ற ஆன்மாவும் காட்டுகின்ற சிவனும் காணப் படுகின்ற பொருளும் விட்டு உண்மையைத் தரிசிப்பார்களென்னில்; நல் முத்தி காணார்கள் - நல்ல முத்தியைக் காணார்கள்; காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன் வாட்டும் நெறி வாராதவர் - ஆனால் காண்கின்றவனும் காட்டுகின்றவனும் காணப்படுகின்ற பொருளுமாகவோ காண்பார்கள் என்னில் அப்படிக் காண்கின்றவர்களும் குளிர்ச்சி பொருந்தின கடந்தைநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனி வாட்டும்வழி வாராதவர்.

ஞாதுருஞானஞேயம் என்கிற சங்கற்பனைகளை விட்டு ஒன்றாகச் சிவனியல்பின் உணருகிற ஞானமே பெறவேண்டு மென்பது கருத்து.

உ - ம்: சிவஞானசித்தியில் [viii, 22], 'சன்மார்க்கஞ் சகல கலை புராண வேத' மென்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. ௧௧

12. ஒன்றி நுகர்வதிவன் ஊணும் உறுதொழிலும்
என்றும் இடையில் இடமில்லை—ஒன்றித்
தெரியா அருள்மருதச் சம்பந்தா சேர்ந்து
பிரியாவா றெவ்வாறு பேசு.

(உரை) ஒன்றி நுகர்வது இவன் ஊணும் உறுதொழிலும் - [ஆன்மா வினைப்போகத்தையும் செயலையும் கர்த்தாவைச் சேர்ந்தல்லது நுகர்வதில்லை]; என்றும் இடையில் இடமில்லை - [எக்காலத்தும் கர்த்தாவுக்கும் ஆன்மாவுக்கு மிடையில் நின்று பிறிதொன்று புசிப்பிக்குமென்பதற் கிடமில்லை]; ஒன்றித் தெரியா அருள் மருதச் சம்பந்தா - சர்வவியாபியா யிருக்கையிலேயும் தோன்றாத கிருபை பொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தமாமுனியே; சேர்ந்து பிரியாவாறு எவ்வாறு பேசு - தேவரீர் திருவடியைச் சேர்ந்து பிரியாமற் போகங்களைப் புசிக்கும் முறைமையைத் திருவுளம் பற்றவேண்டும்.

அவன் சர்வ வியாபியாகையினாலும் இவன் சுதந்தரஹீனனாகை யாலும் அவனே போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறவனென்பது கருத்து.

உ-ம்: திருவருட்பயனிலே [95], 'அவனையகன் றெங் கின்று மாங்கவனா மெங்கு, மிவனையொழிந் துண்டாத லில்' என்றும், சிவஞானபோதத்தில் [xi, 1], 'ஈண்டிவ்வான்மாக்கள் அவனை யின்றியமைந் தொன்றையும் விஷயியாவாகலால் அவனும் அவற்றது விஷயத்தை யுணரு' மென்றும், உண்மைநெறிவிளக்கத்தில் [6], பாதகங்கள்...யிதுவே' என்றும் வருவன கண்டுகொள்க. கஉ

13. அருளால் உணர்வார்க் ககலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித்—தெருளா
வினாவெண்பா உண்மை வினாவாரேல் ஊமன்
கனாவின்பால் எய்துவிக்கும் காண்.

(உரை) அருளால் உணர்வார்க்கு அகலாத செம்மைப் பொரு ளாகி நிற்கும் பொருந்தி - ஆசாரியர் அநுக்கிரகம்பெற்ற ஞானவான் களுக்கு விட்டு நீங்கி மலைவு வாராமல் செம்மைப் பொருளாகவே பொருந்தி நிற்கும்; தெருளா வினாவெண்பா உண்மை வினாவாரேல் ஊமன் கனாவின்பால் எய்துவிக்கும் காண் - அறியத்தக்கதாக வினா வெண்பாவின் உண்மையை வினாவி யறியாதவர் ஊமன் கனவிலே பால் குடித்தது போல.

ஒன்றுந் தெரியாதென்பது கருத்து.* கங

வினாவெண்பா உரை முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்

[உரைத்தொடக்கத்தில் காணப்படும் வரலாறு:—இந்நூலுக்கு வரலாறு பரிபூர்ணகர்த்தாவா யிருக்கிற ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் அரு

---

*இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துநூல் நிலயப் பிரதியில் 'வினா வெண்பாவுரை முற்றும்' என்று நூலை முடித்தபின் 'பால்குடித்ததுக் கொக்குமென்றது ஞான மிகுதியுடையார்க்குச் சத்தியமாகவே தோன்று மென்றும் அல்லாதபேர் எத்தனை சாத்திரம் படித்தாலும் வினாவெண்பா பாராதவனுக்கு ஊமன் கனாவிலே பால்குடித்தது' என்றொரு வாக்கியம் எழுதப்பட்டுளது.

ளிச்செய்த சிவாகமத்திலே ஞானகாண்டமாயிருக்கிறதை நந்திகேசுர சுவாமிக்குக் கடாட்சித்தருள, நந்திகேசுர சுவாமி சனற்குமாரபகவானுக்குக் கடாட்சித்தருள, சனற்குமாரபகவான் சத்தியஞான தரிசனிகளுக்குக் கடாட்சித்தருள, சத்தியஞான தரிசனிகள் பரஞ்சோதி மாமுனிகளுக்குக் கடாட்சித்தருள, பரஞ்சோதிமாமுனிகள் மெய் கண்டதேவநாயனுர்க்கு அனுக்கிரகம்பண்ண, மெய்கண்டதேவநாயனுர் அருணந்திதேவர்க்குக் கடாட்சித்தருள, அருணந்திதேவர் மறைஞான சம்பந்தமாமுனிக்கருள, மறைஞானசம்பந்தமாமுனி யனுக்கிரகம் பெற்ற கொற்றங்குடி முதலியார் அந்த உபதேசத்தைச் சங்கற்பநிராகரணமென்று எட்டு வாதிகளை வைத்து மறுத்து அந்த அர்த்தம் விளங்கச் சிவப்பிரகாசமென்று திருநாமமுஞ் சாத்தி வழிநூலாக அனுக்கிரகம் பண்ணி, அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தின் சாரம் விளங்கப் பதின்மூன்று வெண்பாவாக வினுவினதென அறிக. இந்நூலுக்கு வியாக்கியை செய்யவேண்டி மெய்கண்ட சந்ததியில் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாய அய்யர் ஆசாரியமரபில் வேலப்பபண்டாரம் அனுக்கிரகம் பெற்ற நமச்சிவாய வேலப்ப பண்டாரம் அனுக்கிரகித்த உபதேசத்தை முன்னுள்ள ஞாதாக்கள் இந்நூலுக்கு விருத்திபண்ணுமையாலே அசoளு பிங்களஹூ வைகாசிமீ பவுரணையில் பண்ணினதென்று அறிக.

இவ் வரலாறும் இப் பதிப்புக்கு மூலமாயுள்ள உரையும் திருநெல்வேலி திரு. M. P. S. துரைசாமி முதலியாரவர்கள் அனுப்பிவைத்த பிரதியிற் காணப்படுவன. சென்னைச் சிவஞானபோத யந்த்ரசாலையில் அச்சிட்ட பிரதியும் இராசாங்கக் கையெழுத்துநூல் நிலயத்துள்ள பிரதியும் ஒப்புநோக்கப் பயன்பட்டன. இறுதிப் பிரதியில் சகாத்தம் 1600 எனக் காலம் குறிக்கப்பட்டுளது. திருநெல்வேலிப் பிரதி குறித்தது கொல்லமாண்டு. சகாத்தம் 1600-க்கு நேரானது கி. பி. 1677. கொல்லமாண்டு 840-க்கு நேரானது கி. பி. 1665. எனினும் இரண்டு பிரதிகளிலும் பிங்கல வருஷமென்றே எழுதப்பட்டிருப்பதால், அதற்கு நேரான கி. பி. 1677-ஐயே உரையின் காலமாகக் கொள்ள வேண்டும். —S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

போற்றிப்பஃறொடை மூலமும் பழைய உரையும்

பஃறொடை வெண்பா

பூமன்னு நான்முகத்தோன் புத்தேளிர் ஆங்கவர்கோன்
மாமன்னு சோதி மணிமார்பன்—நாமன்னும்
வேதம்வே தாந்தம் விளக்குஞ்செய் விந்துவுடன்
நாதம்நா தாந்தம் நடுவேதம்—போதத்தால்
ஆமளவும் தேட அளவிறந்த அப்பாலைச்
சேம ஒளிஎவருந் தேறும்வகை—மாமணிசூழ்
மன்றுள் நிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க
நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி—குன்றாத

1—4. பூமன்னும் - நிருத்தநிலைபோற்றி.

(உரை) பொற்றாமரைப் பூவில் நிலைபெற்று நான்கு முகத்தோ டெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமனும், தேவர்களும், அவர்களுக்கு மன்னனாகிய தேவேந்திரனும், திருமகள் பொருந்திய மார்பில் மிகுந்த பிரகாசமுடைய கௌத்துவ மணி தரித்திருக்கிற விஷ்ணுவும், சகல பொருண்மையும் நாவிலிருந்து சொல்லுகிற வேதங்களும், வேதமுடிவான உபநிடதங்களும், சகல அறிவும் விளக்கஞ் செய்கிற விந்துவும், அதற்குள்ளொளியாகிய நாதமும் குடிலையும் தத்தம்இதயத் திற் றோன்றிய போதச்செயல்களால் ஆமளவுந் தேடவு மளவுபடாமல்

௫ பல்லுயிர்வெவ் வேறு படைத்தும் அவைகாத்தும்
எல்லை இளைப்பொழிய விட்டுவைத்துந்—தொல்லையுறும்
அந்தம் அடிநடுவென் றெண்ண அளவிறந்து
வந்த பெரிய வழிபோற்றி—மூந்துற்ற
நெல்லுக் குமிதவிடு நீடுசெம்பிற் காளிதமுந்
தொல்லைக் கடல்தோன்றத் தோன்றவரும்—எல்லாம்
ஒருபுடை யொப்பாய்த்தான் உள்ளவா றுண்டாய்
அருவமாய் எவ்வுயிரும் ஆர்த்தே—உருவுடைய

அப்பாற்பட்டிருக்கிற பேரின்பவொளியாகிய பதி ஆன்மாக்களை இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்கிற கிருபை ஜனித்து எவர்களும் பத்தியுடனே தரிசித்து மலமயக்கம் நீங்கித்தெளிந்து தேறும்படிக்கு மிகுந்த இரத்தின மணிகள் சூழ்ந்து விளங்காநின்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்துள் ஞானப்பிரகாசம் நிறைந்து தோன்ற நின்று ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்தொடர்பறுக்கச் செய்யும் ஆநந்தநிருத்தநிலை எம்மை இரக்ஷிக்க.

4—6. *குன்றாத - பெரியவழிபோற்றி.*

(உரை) அநாதியாய் எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் மோக்ஷமடைந்திருக்கவும் குறைவில்லாமல்நித்தியமாய் அளவிறந்திருக்கிற பெத்தான்மாக்களைக் கன்மத்துக்கீடான தேகங்களில் சராயுஜம் அண்டஜம் சுவேதஜம் உத்பீஜம் ஆகிய நால்வகை யோனிகளினும் மாறி மாறி வேறு வேறாகப் படைத்தும் அவ்வான்மாக்களுக்குள்ள அரிய வினைப்போகங்களை ஏறாமற் குறையாமற் கூட்டிப் புசிப்பித்தும் சர்வசங்கார காலத்தில் ஆன்மாக்கள் சகலாவத்தைப்பட்டுப் பிறந்து இறந்து அலைந்து திரிந்த இளைப்பு நீங்கும்படிக்குக் காரண கேவலாவத்தையில் ஒடுக்குவித்தும் அநாதியே தொடுத்து ஆதியாய்ச் சிருஷ்டித்துந் திதித்துந் சங்கரித்தும் அளவிறந்து ஆதி நடுவந்தமற்று வருகிற பெரிய கிருத்திய வழி எம்மை இரக்ஷிக்க.

6—13. *மூந்துற்ற - வினைபோற்றி.*

(உரை) ஆன்மாக்கள் நித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பட்டுந் திதிப்பட்டுஞ் சங்காரப்பட்டும் வருவானேனென்னில், அநாதியிலே மலத்திலே பந்திக்கப்பட்டிருக்கையினாலே மலம் நீங்கும்படிக்குக் கர்த்தா கிருபையினாலே செய்வித்ததாயிருக்கும். ஆனால் மலம் ஆன்மாக்களைப் பந்தித்த தெப்படியென்னில், முன்னேயுண்டான நெல்லுக்கு உமி

மாபணியை உள்ளடக்கும் மாநாகம் வன்னிதனைத்
தான்அடக்குங் காட்டத் தகுதியும்போல்—ஞானத்தின்
கண்ணை மறைத்த கடியதொழி லாணவத்தால்
எண்ணுஞ் செயல்மாண்ட எவ்வுயிர்க்கும்—உள்நாடிக்
கட்புலனாற் காணார்தம் கைக்கொடுத்த கோலேபோற்
பொற்புடைய மாயைப் புணர்ப்பின்கண்—முற்பால்
தனுகரண மும்புவன முந்தந் தவற்றால்
மனமுதலால் வந்தவிகா ரத்தால்—வினையிரண்டுங்
காட்டி அதனாற் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டும்
மீட்டறிவு காட்டும் வினைபோற்றி—நாட்டுகின்ற

தவிடு முளை முற்பிற்பாடில்லாமல் அநாதியிலே கூடத்தோன்றினதாயிருக்கும். இதில் ஆணவமலம் ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்ததெப்படியென்னில், செம்பினுடைய நிறத்தைக் காளிதங் கூட உதித்து மறைத்தது போன்றிருக்கும். கர்த்தாவினுடைய வியாபகத்திலே ஆன்மாக்கள் நிறைந்திருக்கவும் ஆணவமலம் உயிரை மறைத்தது எப்படியென்னில், பழமையாகிய கடல் வியாபகத்திலே நிறைந்திருக்கிற தண்ணீரை உப்புக் கலந்து பிடித்திருப்பது போன்றிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறாய் ஒருபுடை யொப்பாகக் கர்த்தா உள்ளவன்றே யுண்டாய் அருவமாய் மூவகையான்மாக்களையும் ஆணவமலம் பிடித்து உருவையுடைய மகத்தான மாணிக்கமணியை நஞ்சுவாய்க்குளடக்கின மகத்தாகிய சர்ப்பம் போலவும் பச்சையாய் முளைத்து விறகாகுமட்டும் அக்கினியைத் தெரியாமல் மறைத்து வைத்திருந்த காஷ்டம் போலவும் ஆன்மாவினுடைய ஞானக் கண்ணை மறைத்த கடுந்தொழிலையுடைய ஆணவமலத்தினாலே அறிவுஞ் செயலும் இறந்த சகல உயிர்களுக்குங் கர்த்தா கிருபையினாலே நன்றாய் அவர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்துக் கட்புலனாற்காணாத பிறவியந்தகர்க்குஉரிமையுள்ளவர்கள் இச்சித்தபடிக்குக் கோலைக் கொடுத்து இச்சித்த இடங்களிலே கொண்டுபோய் விடுகிறதுபோலப் பொலிவினையுடைய மாயையின் காரியமான தனுகரண புவன போகங்களையும் முன்னே யுண்டாக்கிக்கொடுத்து இச்சித்த புவனங்களிலே இச்சித்த வினைப்போகங்களையுங் கூட்டிமுடித்துப் புசிப்பிக்கையினும் அந்த ஆணவமல மயக்கத்தாற் கர்த்தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்கிற அந்தக்கரண விகார ஹிதாஹிதமுண்டாகை

எப்பிறப்பும் முற்செய் இருவினையால் நிச்சயித்துப்
பொற்புடைய தந்தைதாய் போகத்துட்—கர்ப்பமாய்ப்
கரு புல்லிற் பனிபோற் புகுந்திவலைக் குட்படுங்கால்
எல்லைப் படாஉதரத் தீண்டியதீப்—பல்வகையால்
அங்கே கிடந்த அநாதியுயிர் தம்பசியால்
எங்கேனு மாக எடுக்குமென—வெங்கும்பிக்
காயக் கருக்குழியிற் காத்திருந்துங் காமியத்துக்
கேயக்கை கால்முதலாய் எவ்வுறுப்பும்—ஆசறவே
செய்து திருத்திப்பின் பியோகிருத்தி முன்புக்க
வையவழி யேகொண் டணைகின்ற—பொய்யாத
வல்லபமே போற்றியம் மாயக்கால் தான்மறைப்ப
நல்ல அறிவொழிந்து நன்குதீ—தொல்லையுரு

யாற் புண்ணிய பாவமிரண்டும் உண்டாம்படி காட்டி அந்தப் புண்ணிய பாவத்தினுற் பிறக்கும் பிறவியுண்டாக்கி அதனுற் செய்யு மிருவினைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் அந்த வினைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குக் கலாதிஞானங்களையுங் காட்டுங் கிருபைத்தொழில் எம்மை இரக்ஷிக்க.

13—19. காட்டுகின்ற - வல்லபமேபோற்றி.

(உரை) கர்த்தா ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறதற்குத் தேகங்களைக்கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிடத்து முன்பு ஆகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதப் பிறப்பின் வகையெல்லாம் முன்செய்த இருவினைக்கீடாக உண்டாம்படி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப் பல பிரகாரம் வெவ்வேறு தேகபேதங்களை யுண்டாக்குவதுமல்லாமல் மானுடதேக முண்டாக்குவதெப்படியென்னின், அழகுபொருந்திய தந்தையுந் தாயுங் காமவிகாரம் தீரும்படிக்குச் சையோகபோகஞ் செய்யுங் காலத்து அவர்களுக்குப் பிள்ளைப்பேறு உண்டு இல்லையென்பதும் அறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்தில் தந்தை புல்லினுனியிற் றங்கிய பனித்திவலைபோன்ற விந்துவை விடும்போது அதற்குள்உயிரையடக்கி உட்கருப்பாசயத்திற் சுரோணிதத்துடனே கலப்பித்து இருத்தி அந்த விந்து தாய் வயிற்றில் அளவற்றிருக்கின்ற உதராக்கினியினுல் எரிசுவற்றாமலும் பலவகையாகிய அந்த வயிற்றுக்குட் கிடந்த அநாதி யுயிர்களாகிய புழுக்கள் தங்கள்

௨0 அக்காலந் தன்னிற் பசியையறி வித்தழுவித்
துக்காவி சோரத்தாய் உள்நடுங்கி—மிக்கோங்குஞ்
சிந்தை உருக முலையுருகுந் தீஞ்சுவைப்பால்
வந்துமடுப் பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்பப்—பந்தித்த
பாசப் பெருங்கயிற்றூற் பல்லுயிரும் பாலிக்க
நேசத்தை வைத்த நெறிபோற்றி—ஆசற்ற

பசியினாலே அந்த விந்துவை விரைவிலே யெடுத்துப் புசியாமலும் வெய்ய கும்பிபாகம்போன்ற காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்து வினைக்கீடான கை கால் முதலாகிய சகல உறுப்புங் குற்றமறச் செய்து அழகு பொருந்தத் திருத்திப் பின்பு அத்தேகத்தை யெடுத்து நேரே யோகத்தி லிருத்தித் திரிகால வர்த்தமானங்களையும் அறியும்படிக்கு உணர்வையுங் கொடுத்துப் பத்துமாத வரைக்கும் புசிப்புங் கொடுத்துப் பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போது இரண்டுகையுஞ் சிரசிலே குவித்த பாவனையாய்த் தலைகீழாய் வரும்படி செய்து முன் புகுந்த சிறுவழியைப் பெருவழியாக்கி அவ்வுயிர் துன்புற்று இறவாமல் உயிருக்குயிராய் அணைத்திருந்து வெளியிலே யிழுத்துக்கொண்டு வருகிற மெய்ம்மையாகிய வல்லபம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

19—22. அம்மாயக்கால் - நெறிபோற்றி.

(உரை) தாய்வயிற்றை விட்டுப் பூமியிலே பிள்ளை பிறந்தவுடனே சரீரத்துக்குக் காரணமான மாயை சண்டமாருதம்போல் அலைத்து மயக்க, முன் கருப்பத்தினிருக்கும்போது இப்பிறவித்துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவ்விடத்திலே நினைத்திருந்த நல்ல நினைவையும் மறந்து உயிர் தேக மயமாய் நல்வினைதீவினைத் துன்பத் தொடர்ச்சியாற் பகுத்தறிவில்லாமல் அக்காலத்தில் உயிர் புசிப்பிச்சையுற் றிருப்பதை யறிந்து பசிதெரியும்படி அறிவித்துக் கதறியழும்படி செய்வித்துப் பிள்ளை யழுவதுகண்டு உடனே பெறும்போதுற்ற வருத்தத்தையுந் தாயானவள் மறந்து உட்கி ஆவிசோரும்படி யுள்ளே நடுங்கி மிகுந்தோங்கிய அன்பினாலே அவள் சிந்தையிரங்கி யுருகப் பச்சுடம்பி லிருந்த இரத்தஞ் சிவப்பு மாறி வெண்ணிற அமுதமாய்க் கொங்கையில் வந்து சுரக்கிற அந்தத் தீஞ்சுவைப் பாலைப் பிள்ளை வாய்வைத்துக் குடித்து முகஞ்செழித்திருப்பது கண்டு தாய் மகிழ்ந்திருக்கும்படி செய்வித்து இப்படிப் பிள்ளையாசை யென்கிற பெருங்

பாளைப் பசும்பதத்தும் பாலனும் அப்பதத்தும்
நாளுக்கு நாட்சகல ஞானத்து—மூள்வித்துக்
கொண்டாள ஆளக் கருவிகொடுத் தொக்கநின்று
பண்டாரி யான படிபோற்றி—தண்டாத
உரு புன்புலால் போர்த்த புழுக்குரம்பை மாமனையில்
அன்புசேர் கின்றனகட் டைந்தாக்கி—முன்புள்ள
உண்மை நிலைமை ஒருகால் அகலாது
திண்மை மலத்தாற் சிறையாக்கிக்—கண்மறைத்து
மூலஅருங் கட்டில்உயிர் மூடமாய் உட்கிடப்பக்
கால நியதி யதுகாட்டி—மேலோங்கு
முந்திவியன் கட்டில்உயிர் சேர்த்துக் கலைவித்தை
யந்த அராக மவைமுன்பு—தந்த
தொழிலறி விச்சை துணையாக மானின்
எழிலுடைய முக்குணமும் எய்தி—மருளோடு

கயிற்றூற் கட்டிச் சகலவுயிர்களுக்குங் குழந்தைகளை வளர்க்கும்படிக்கு ஆன்மாக்கள்தோறும் நேசத்தை வைத்தருளிய நெறி எம்மை இரக்ஷிக்க.

22—24. ஆசற்ற - படிபோற்றி.

(உரை) தாயன்பாயிருந்து இரக்ஷித்த கர்த்தா இப்படி ஜநித்து வரும் உயிர்களுக்குக் கருப்பத்தி லிருக்கிற பசும்பருவத்தும் பாலனாயிருக்கிற அந்தப்பருவத்தும் நாளுக்குநாள் பரிணமித்து வளரும் பால குமார விருத்தப்பருவத்துஞ் சகலாவத்தைப் படுத்திப் பருவத்துக் கேதுவான கலாதிஞானத்தைக் கொடுத்துச் செயலற்ற உயிர்கள் வாங்கிக்கொள்ள ஆள்வதற்கேற்ற முப்பத்தாறுவகைக் கருவிகளையுங் கொடுத்து உயிர்க்குயிராய் இமைப்பொழுதும் நீங்காமல் நின்று பண்டாரியாய் உயிர்க்கு ஏவல் செய்யும் கிருபை எம்மை இரக்ஷிக்க.

24—35. தண்டாத - அறம்போற்றி.

(உரை) கர்த்தா பண்டாரிபோல நின்று தத்துவங்களைக் கூட்டிக் இரக்ஷிக்கும்படி எப்படியென்னில், நீங்காமற் புன்புலால் நாறுந்தோல் போர்த்த புழுக்கூடான சரீரமாகிய பெரியமனைக்குள் கிருபையினாலே துரியாதீதந் துரியம் சுழுத்தி சொப்பனம் சாக்கிரமென்னும் பெயரையுடைய ஐந்து கட்டாக்கி, ஆன்மாவுக்கு அநாதியிலே பொருந்

மன்னும் இதயத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொருள்
இன்ன பொருளென் றியம்பவொண்ணா—அந்நிலைபோய்க்
கண்டவியன் கட்டிற் கருவிகள்ஈ ரைந்தொழியக்
கொண்டுநிய மித்தற்றை நாட்கொடுப்பப்—பண்டை
இருவினையால் முன்புள்ள இன்பத்துன் பங்கள்
மருவும்வகை அங்கே மருவி—உருவுடனின்
றோங்கு நுதலாய ஓலக்க மண்டபத்திற்
போங்கருவி யெல்லாம் புகுந்தீண்டி—நீங்காத
முன்னை மலத்திருளுள் மூடா வகையகத்துட்
டுன்னும்இருள் நீக்குஞ் சுடரேபோல்—அந்நிலையே
சூக்கஞ் சுடருருவிற் பெய்து தொழிற்குரிய
ராக்கிப் பணித்த அறம்போற்றி—வேட்கைமிகும்

தின உண்மை நிலைமையான ஆணவமல மறைப்புச் சற்றும் நீங்காமல் திண்மையாய் உயிரைச் சிறைப்படுத்தி நிற்கும் மூலாதாரமாகிய வீட்டில் அதீதப்பட்டு உயிர் மூடமாய் உட்கிடப்ப அவ்விடத்தில் இளைப்பாறுமட்டுங் காலத்தை நியதியினால் நிறுத்தி, அப்பால் மேலே ஓங்கியிருக்குந் துரியமான நாபித்தான வீட்டில் உயிரைப் பிராணவாயுவுடனே கூடச்சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலை வித்தை இராகத்தினால் முன்னே ஆன்மாவினுடைய தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றையும் எழுப்பி அதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையி லுண்டான அழகு பொருந்திய சாத்துவிக ராசத தாமத மென்னும் முக்குணங்களையுஞ் சேர்த்து, அப்பால் மேலே சுழுத்தி வீடாகிய இருதயத்தானத்திற் சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி, அவ்விடத்திற் சித்தத்தாற் கண்ட பொருள் இன்னபொருளென் றறியாமல் மயங்கி நின்ற உயிரைச் சொப்பனவீடாகிய கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து அவ்விடத்திலே சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் வாயுக்கள் பத்தும் புருடனுமான இருபத்தைந்து கருவியுங் கூட்டி முன்னே செய்த இருவினைக்கீடாக முன் சாக்கிரத்திலே இன்ப துன்பத்தைப் புசிப்பித்த முறைமைபோலச் சொப்பனத்திலு மிருவினைப் போக முண்டானதுமறிந்து சுத்ததத்துவங்களினாற் பிரேரித்துப் புசிப்பித்து, பின்பு அதற்கு மேலாய தூலதேகத்தின்கண் வளர்ந்து நிற்கிற சாக்கிர வீடென்னும் நுதற்றானமாகிய ஓலக்கமண்டபத்

உண்டிப் பொருட்டால் ஒருகால் அவியாது
மண்டிஎரி யும்பெருந்தீ மாற்றுதற்குத்—திண்டிறல்சேர்
வல்லார்கள் வல்ல வகையாற் றொழில்புரித
லெல்லாம் உடனே ஒருங்கிசைந்து—சொல்காலே
முட்டாமற் செய்வினைக்கு முற்செய்வினைக் குஞ்செலவு
பட்டோலை தீட்டும் படிபோற்றி—நட்டோங்கும்

தின்முன் கேவலாவத்தைக்குக் கூடாமல் நின்ற பூதங்களைந்தும் புருடதத்துவ நீங்கலாக நின்ற வித்தியாதத்துவ மாறுஞ் சிவதத்துவ மைந்தும் ஆகப் பதினாறும் முன் சாக்கிரத்தி லிருந்த ஞானேந்திரிய மைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்துஞ் சொப்பனத்திலிருந்து வந்த இரு பத்தைந்து கருவியும் மற்றப் புறக்கருவிகள் நாற்பத்தைந்தும் ஆகத் தொண்ணூற்ரூறு கருவிகளையும் பொருத்தி ஜீவிக்கும்படி செய்வித்து, முன்னே விட்டு நீங்காமல் ஐந்தவத்தையினும் மறைந்து நின்ற ஆணவ மல இருள் கூடாதபடி மனையிலே நெருங்கியிராநின்ற இருளை நீக்கும் விளக்கைப்போலச் சூக்குமாதி வாக்குடனே கூடிப் பிரகாசித்து நிற் குஞ் சகலாவத்தையில் உயிரை நிறுத்திக் கன்மத்துக்கேதுவான சத் தாதி விடயங்களைக் காட்டி ஆன்மாக்கள் யானெனத தென்று கர்ஜித்து நின்றவர்கள் வெவ்வேறு தொழிற்குரியராம்படி செய்விக்குஞ் சிவ தருமம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

35—38. வேட்கைமிகும் - படிபோற்றி.

(உரை) கர்த்தா சகலாவத்தையிற் கருவிகூட்டி முடிக்கும் உபகா ரத்தை மறந்து ஆன்மாக்கள் பிரபஞ்ச ஆசை மிகுந்து புசிப்புநிமித்தம் ஒருகணநேரமாணுலுங் கெடாமல் வயிற்றிலே மண்டி யெரிந்துகொண் டிருக்கிற வடவாமுகாக்கினிபோன்ற பசியைத் தணிக்கும் பொருட் டுத் திண்ணிய ஆங்காரப் பலன்களால் அவரவர் வல்லமைக்கேற்ற தொழில்கள் செய்யுமிடத்து அவர்களுக்குத் தோன்ருமல் உடனிகழ் ச்சியான ஒருமைப்பாடாய்க் கூடி நின்று அவரவர் நினைவின்படி செய்வித்துக் கொடுத்து ஆன்மாக்கள் யானெனததென்று இடையருது செய்யும் வினைமிகுதியான ஆகாமியத்துக்கும் முன்செய்த ஆறத்துவா விலுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற சஞ்சிதத்துக்கும் அதிலே பாகப்பட்டுப் புசிப்புக்கு வந்த பிராரத்துவச் செலவுக்கும் அவரவர் கணக்கப்பிள் ளையாயிருந்து பட்டோலை யெழுதி யொப்பிக்குங் கருணை இரக்ஷிக்க.

இந்நிலைமை மானுடருக் கேயன்றி எண்ணிலா
மன்னுயிர்க்கும் இந்த வழக்கேயாய்—முன்னுடைய
நாள்நாள் வரையில் உடல்பிரித்து நல்வினைக்கண்
வாணாளின் மாலாய் அயனாகி—நீள்நாகர்
வானவர் கோமுதலாய் வந்த பெரும்பதத்து
நானா விதத்தால் நலம்பெறுநாள்—தான்மாள
வெற்றிக் கடுந்தூதர் வேகத் துடன்வந்து
பற்றித்தம் வெங்குருவின் பாற்காட்ட—இற்றைக்கும்
இல்லையோ பாவி பிறவாமை என்றெடுத்து
நல்லதோர் இன்சொல் நடுவாகச்—சொல்லிஇவர்
செய்திக்குத் தக்க செயலுறுத்து வீரென்று
வெய்துற் றுரைக்க விடைகொண்டு—மையல்தருஞ்

38—53. நட்டோங்கும் - மறம்போற்றி.

(உரை) கர்த்தா ஆன்மாக்கள்செய்த இருவினைக்குங் கணக்கெழுதினபடிக்குப் புண்ணியபாவத்துக்குள்ள பலன்களைக் கூட்டுகிறது எப்படியென்னில், பொருந்தி மிகுந்த இருவினைமுறைமை பூமியிலுள்ள மானுடருக்கே யல்லாமலும் எண்ணில்லாத தனுக்களிலே பொருந்தியிருக்கிற பல உயிர்களுக்கும் இந்த முறைமையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முன் அமைத்த ஆயுள் முடிவில் உடல்களைப் பிரித்து நல்வினை பாகப்பட்ட உயிர்களையெல்லாம் பூதசரீரமான திவ்ய சரீரத்துடனே காலநீட்டிப்பாய் வாழ்ந்திருக்கும்படிக்கு விஷ்ணுவுலகத்தில் விஷ்ணு ரூபமாயும் பிரமலோகத்திற் பிரமரூபமாயுந் தேவலோகத்தில் தேவேந்திரரூபமாயுந் தேவர்களாயும் வந்த பெரிய பதப்பிராப்திகளிலே நானாவிதமான போகங்கள் புசித்திருக்கும்படி செய்வித்தும், பூமியிலே இராஜ ஐசுவரியத்துடனே வாழும்படி செய்வித்து மிருக்கும் நாராயண(?)புண்ணிய கன்மபலன் புசித்து முடிந்து பாவகன்மபலன் புசிக்கும் நாள் அடுத்தவுடனே அங்கங்கு வாழ்ந்திருந்த உயிர்கள் அந்தந்தத் தேகத்தை விட்டு மாளும்படிக்குக் கர்த்தாவினுடைய ஆக்கினையினாலே வெற்றி பொருந்திய யமதூதர்கள் வேகத்துடனே வந்து பாசத்தினாற் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் யஜமானாகிய தருமராஜாவின் முன்புவிடத் தருமராஜர் வந்து ஆன்மாக்களைப் பார்த்து இரங்கி, ‘பாவிகாள்! உங்களுக்கு இற்றைவரைக் குள்ளாகப் பிறவாநெறி பெற

செக்கி னிடைத்திரித்துந் தீவாயி லிட்டெரித்துந்
தக்கநெருப் புத்தூண் தழுவுவித்தும்—மிக்கோங்கு
நாராசங் காய்ச்சிச் செவிமடுத்தும் நாஅரிந்தும்
ஈராஉன் ஊனைத்தின் என்றடித்தும்—போமல்
அங்காழ் நரகத் தழுத்துவித்தும் பின்னுந்தம்
வெங்கோபம் மாறாத வேட்கையராய்—இங்கொருநாள்
எண்ணிமுதற் காணாத இன்னற் கடுநரகம்
பன்னெடுநாட் செல்லும் பணிகொண்டு—முன்நாடிக்
கண்டு கடன்கழித்தல் காரியமாம் என்றெண்ணிக்
கொண்டுவரு நோயின் குறிப்பறிவார்—மண்டெரியிற்
காய்ச்சிச் சுடவறுக்கக் கண்ணூரிக்க நன்னிதியம்
ஈய்த்துத்தாய் தந்தைதமர் இன்புறுதல்—வாய்த்தநெறி

வேண்டுமென்று கர்த்தாவை விரும்பும் அறிவு பிறக்கவில்லையோ' என்று நல்ல இன்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாய்ப் பேசிப் பின்பு அவர்கள் செய்த பாவத்துக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று கோபத்துடனே கிங்கரர்களைப் பார்த்துச் சொல்ல, விடைபெற்றுப் பூதசரீரமான யாதனா சரீரத்திலே உயிரை நிறுத்தித் துன்பமுறும்படிக்குச் செக்கிலேயிட் டாட்டியும், தீவாயிலிட் டெரித்தும், பெரிய நெருப்புத் தூணைத் தழுவிக் கிடக்கும்படிசெய்தும், மிகுந்து நீண்டிருக்கிற நாராசங்களைக் காய்ச்சிச் செவியிலே செலுத்தியும், நாக்கைக் கருவிகொண் டறுத்தும், அவரவர் ஊனை அவரவர் தின்னும்படிக்கு அரிந்துகொடுத்து அடித்தும், போராதபடி ஆழ்ந்த நரகங்களிலே அழுத்துவித்தும், பின்னுந் தங்களுடைய கடுங்கோப மாறாத இச்சையுடையராய் அவற்றிலே ஒருநாள்போல் துன்பத்தைக் கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பலநெடுநாள் செல்லுமட்டும் இயமகிங்கரர்கள் பணிசெய்யக் காருண்ணிய வடிவாகிய கர்த்தா சிற்றுயிர்களை யமகிங்கரர்களிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் துக்கப்படுகிறதைப் பார்த்திருப்பானேனென்னில், உலகத்திலே தந்தை தாயான பேர்கள் பிள்ளையினுடைய நோய் மிகுதியை உள்ளே நாடியறிந்து நோய்தீரும்படிக்கு அதற்கேற்ற முறைமை செய்வது கடனென்று நினைந்து பிள்ளையை நோயறிந்து மருந்துகொடுத்துத் தீர்க்கும் வைத்தியத்தொழில் செய்கிறவனிடத்திலே ஒப்புவித்து, அவன் இருப்பு நாராசங் காய்ச்சிச் சுடவும்,

ஓடியதே ரின்கீழ் உயிர்போன கன்றாலே
நீடுபெரும் பாவம்இன்றே நீங்குமென—நாடித்தன்
மைந்தனையும் ஊர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக
நஞ்சனைய சிந்தை நமன்தூதர்—வெஞ்சினத்தால்
அல்ல லுறுத்தும் அருநரகங் கண்டுநிற்க
வல்ல கருணை மறம்போற்றி—பல்லுயிர்க்கும்
இன்ன வகையால் இருவினைக்கண் நின்றருத்தி
முன்னைமுத லென்ன முதலில்லோன்—நல்வினைக்கண்
௫௫ எல்லா உலகும் எடுப்புண் டெடுப்புண்டு
செல்காலம் பின்நரகஞ் சேராமே—நல்லநெறி

சத்திரமிட்டு அறுக்கவும், கண்படலத்தை உரிக்கவும், இப்படிப் பலகிரி யையுஞ் செய்யப் பிள்ளை வருத்தப்பட்டாலும் நோய்தீர்ப்பதை யறிந்து அந்த வைத்தியனுக்கு நல்ல திரவியமுதலான வெகுமானம் பண்ணிச் சந்தோஷத்துடனே அவர்கள் கண்டு நிற்பதுபோலவும், மனுச்சக்கிரவர்த்தியான சோழராஜா தான் அரிய தவம் பண்ணிப் பெற்ற அருமையான ஒரு மகன் திருவாரூர்த் தெருவழியே தேரே றிப் போம்பொழுது மாயமாகத் தேர்க்காலில் வீழ்ந்து இறந்த பசு வின் கன்றினிமித்தம் அந்தப் பாவந் தீரும்படிக்கு எத்தனைபேர்கள் மாறுபாடாய்த் தடுக்கவுங் கேளாமற் பிள்ளையைக் கன்று தங்கின படிக்குத் தேர்க்காலிலே போட்டு நசுக்கிப் போடவேண்டு மென்று துணிந்து தேரிலே தாய்ப்பசுவை வைத்து ஊர்ந்து கொன்றது மகனை யமன்பிடித்து வருத்தாதபடிக்குச் செய்த கிருபையே யாகையால் அந்த வழக்குப்போலவும், விடம்போன்ற சிந்தையையுடைய நமன் தூதர் மிகுந்த கோபத்துடனே பாவஞ்செய்த உயிர்களைக் கொடிய நரக வாதனைப் படுத்துவதைச் சகல உயிர்களுக்குந் தந்தையுந் தாயுமா யிருக்கிற சிவமுஞ் சத்தியும் மலநோய் தீர்ந்தாற் போதுமென்று சந் தோஷத்துடனே கண்டு நிற்கிற வல்லபமான கருணைமறம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

53—59. பல்லுயிர்க்கும் - றாம்போற்றி.

(உரை) கர்த்தா இங்ஙனஞ் சொன்ன ஒன்பது வகையினாலும் இரக்ஷிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குப் பெத்தகாலம் முடிவாகுமட்டும் இருவினைப் பலன்களை அவன் அவள் அது முன்னிலையாக நின்றருத்

எய்துவதோர் காலம்தன் அன்பரைக்கண் டின்புறுதல்
உய்யும் நெறிசிறிதே உண்டாக்கிப்—பையவே
மட்டாய் மலராய் வருநாளில் முன்னைநாள்
மொட்டாய் உருவாம் முறைபோலக்—கிட்டியதோர்
நல்ல பிறப்பிற் பிறப்பித்து நாடும்வினை
எல்லை யிரண்டும் இடையொப்பிற்—பல்பிறவி
அத்தமதி லன்றோ அளவென்று பார்த்திருந்து
சத்தி பதிக்கும் தரம்போற்றி—முத்திதரு
நன்னெறியின் ஞானகலர் நாடுமலம் ஒன்றினையும்
அந்நிலையே உள்நின் றறுத்தருளிப்—பின்அன்பு

தித் தனக்குமேல் ஒரு கர்த்தா இல்லாத சகல புவனகர்த்தாவாகிய சிவன் அந்த இருவினைகளுக்கு இருப்பிடமான மாயாவுலகங்களை எடுப்புண்டு எடுப்புண்டு மாறிமாறி வரும்படிக்கு ஆதியாய் அநாதிதொடுத்துச் சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்துந் திரோபவித்தும் அநுக்கிரகித்துந் தமது சத்தியினாலே பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வித்தும் மலபரிபாகப்பட்டதை அறிந்து பின் நரகத்திற் செல்லும் பெத்தத்தை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்கு முத்திக் காலத்தை ஏற்படுத்தவேண்டித் தனக்கு அன்பராகிய மெய்யடியார்களைக் கண்டவுடனே தன்னைக் கண்டதுபோல அந்த ஆன்மாக்கள் இன்புற்று அவர் ஏவின பணிவிடைகேட் டுய்யும்படிக்குச் சிறிது நல்லவழியை யுண்டாக்கிக் காட்டி, அதின் நல்வழியே சிவபுண்ணியமானது புத்திபூர்வத்தினும் அபுத்திபூர்வத்தினும் உபாயச் சரிதையாதியிலும் உண்மைச் சரிதையாதியிலுமாகக் கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தி, அந்தமட்டாய் மலரவிருக்கிற அரும்புப் பருவம் நீங்கிய வரும்பருவத்துக்கடுத்த முதனாள் மொட்டாயிருக்கிற மலர்போல் மலம் பரிபாகம் பிறந்த தன்மை சமீபத்திற் கண்டு ஒப்பற்ற நல்ல சிவசமயத்திற் பத்திமிகுந்த இடத்திலே பிறப்பித்து நாட்டப்பட்ட இருவினையும் ஏககாலத்திலே இரண்டுந் தராசுநுனிபோலச் சமனான பருவத்திலே பலபிறவியும் அந்தமாம்படிக்குத் தமது தீவிரதரம்பொருந்தின அருட்சத்தியை அவ்வுயிர்களின் மலம் நீங்கும்படிக்குப் பதிக்குந் தரம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

59—71. முத்திதரும் - குணம்போற்றி.

(உரை) இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதம் பெற்ற பக்குவான்மாக்களுக்குக் கர்த்தா ஆசாரியமூர்த்தமாய் அநுக்கிரகம்

மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்குத்
தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந்
தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல
முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—அன்னவ
காதிகுண மாதலினல் ஆடுந் திருத்தொழிலுஞ் [னுக்
சோதி மணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்—பாதியாம்
பச்சை யிடமும் பவளத் திருச்சடைமேல்
வைச்ச நதியும் மதிக்கொழுந்தும்—அச்சமற
ஆடும் அரவும் அழகார் திருநுதல்மேல்
நீடுருவ வன்னி நெடுங்கண்ணும்—கேடிலயங்
கூட்டுந் தமருகமுங் கோல எரியகலும்
பூட்டரவக் கச்சும் புலியதளும்—வீட்டின்ப

பண்ணுகிற முறைமை எப்படியென்னில்,முத்தியைக் கொடுக்கும் நல் வழியையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அவர்கள் பற்றியிருக்கிற ஆணவ மல மொன்றினையும் அவர்களறிவுக்குட் போறிவாய்ப் பிரகாசித்துத் தோன்றி நீக்கி அருள்வடிவாக்கி ஞேயத்திலழுந்தும்படி கடாக்ஷிப்பர். பின்பு பொருந்திவிளங்காநின்ற பிரளயாகலருக்குத் திருவுருக் காணும் படிக்கு மானும் மழுவுஞ் சதுர்ப்புஜமுங் காளகண்டமுந் திரிநேத்திரமு முடைய திருமேனிகொண்டிருந்து அவர்களைப் பற்றியிருக்கிற ஆணவ மலங் கன்மமல மிரண்டையும் நீக்கி அருள்வடிவாக்கி ஞேயத்தி லழுந் தும்படி கடாக்ஷிப்பர். அசுத்தமாயையிற் றோன்றிய பூலோகத்தை விட்டுநீங்காமலிருக்கிற சகலருக்கு அவர்களைப்போல மானுடச்சட்டை சாத்தி, மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பார்போல, முன்னின்று தரிசனை கொடுத்து, அவர்கள் பற்றியிருக்கிற ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்று மலங்களையுந் தீக்ஷாக்கிரமங்களினாலே தீர்த்து அருள்வடி வாக்கி அடிமையாக்கிக்கொள்ளுதல் அந்தக் கர்த்தாவுக்கு ஆதிகாலத் திலே யுண்டான குணமாதலால், திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே நின் றாடுகிற திருநடனத்தொழிலும், பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணி போன்று இலங்குகிறகாளகண்டமும்,திருமேனியிற்பாதியாய்ப் பச்சை வடிவுகொண்டிலங்குஞ் சிவகாமிதங்கிய இடப்பாகமும், பவளக்கொடி படர்ந்து கிடப்பதுபோன்ற திருச்சடாபாரத்தின்மேல் தரித்திருக்கிற கங்கையும், பாலசந்திரப் பிரபையும், வெருவும்படிக்குப் படம் விரித்

வெள்ளத் தழுத்தி விடுந்தாளி னும்அடியா
ருள்ளத்தி னும்பிரியா ஒண்சிலம்பும்—கள்ளவினை
வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீ ரக்கழலும்
ஒன்றும்உருத் தோன்றாமல் உள்ளடக்கி—என்றும்
இறவாத இன்பத் தெமைஇருத்த வேண்டிப்
பிறவா முதல்வன் பிறந்து—நறவாருந்
தாருலா வும்புயத்துச் சம்பந்த நாதனென்று
பேரிலா நாதன்ஒரு பேர்புனைந்து—பாரோர்தம்
உண்டி உறக்கம் பயம்இன்பம் ஒத்தொழுகிக்
கொண்டு மகிழ்ந்த குணம்போற்றி—மிண்டாய

தாடுகிற சர்ப்பமும், அழகுமிகுந்த திருநுதல் நடுவில் மேல்நோக்கி நீண்டுகிடந்திலங்கும் அக்கினி நேத்திரமும், வலக்கையிற் பிடித்திருக்கிற கேடில்லாத லயத்துடனே முழங்குந் தமருகமும், அழகுபொருந்திய இடக்கையிற் பிடித்திருக்கிற அக்கினி குண்டமும், அரையிலே கட்டியிருக்கிற ஐந்தலையரவக் கச்சும், புள்ளிபொருந்திய புலித்தோலுடையும், பக்குவான்மாக்களை மோட்சமாகிய பேரின்பவெள்ளத் தழுத்துதற் கூன்றின பாதத்தினும் அடியாருள்ளத்திற் கலந்து இன்ப பூரணமாயிருக்கிற ஞானகுஞ்சித பாதத்தினும் பிரியாமற் றரித்திருக்கிற திருவருட்பிரகாசம்பொருந்திய சிலம்பும், உயிர்களைச் சோரத்தனமாய்க் களவுகொண்டு தன்வசப்படுத்துகிற முன்னை வினையை வென்று பிறவித்துன்பங்களை யறுப்பதற்கு மலவைரி நாமென்று முழந்தாளில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற வீரகண்டாமணியும் இவைகளொன்றும் உருத்தோன்றாதபடி உள்ளேயடக்கி ஒளித்துக்கொண்டு, என்றும் முடிவில்லாத பேரின்ப மோக்ஷத்தில் எம்போல்வாரையும் உறுத்த வேண்டிப் பிறவாமுதல்வன் பிறந்து வந்தானென்று அதிசயமாய்ச் சொல்லும்படிக்குத் திருமேனிகொண்டு, தேன்பொருந்திய செங்கழுநீர்மாலையுலாவும் புயத்தையுடைய மறைஞானசம்பந்த நாதனென்று ஒருபெயருஞ் சுபாவத்திவில்லாத நாதன் ஒரு திருப்பெயருஞ் சாத்திக்கொண்டு பூமியிலுள்ளவர்களைப்போல உண்பதும் உறங்குவதும் அஞ்சுவதும் விடயபோகம் இன்பமுறுவதும் ஒத்தொழுகிக்கொண்டெழுந்தருளி மகிழ்ந்திருந்த குணம் எம்மை இரக்ஷிக்க.

ஆறு சமயப் பொருளும்அறி வித்தவற்றிற்
பேறின்மை எங்களுக்கே பேறுக்கித்—தேறாத
சித்தந் தெளியத் திருமேனி கொண்டுவரும்
அத்தகைமை தானே அமையாமல்—வித்தகமாஞ்
சைவ நெறியிற் சமய முதலாக
எய்தும் அபிடேகம் எய்துவித்துச்—செய்யதிருக்
எரு கண்ணருளால் நோக்கிக் கடியபிறப் பாற்பட்ட
புண்ணும் இருவினையும் போய்அகல—வண்ணமலர்க்
கைத்தலத்தை வைத்தருளிக் கல்லாய நெஞ்சுருக்கி
மெய்த்தகைமை யெல்லாம் விரித்தோதி—ஒத்தொழுகு
சேண்ஆர் இருள்வடிவும் செங்கதிரோன் பால்நிற்பக்[ம்
காணு தொழியும் கணக்கேபோல்—ஆணவத்தின்
ஆதி குறையாமல் என்பால் அணுகாமல்
நீதி நிறுத்தும் நிலைபோற்றி—மேதக்கோர்

71—78. மிண்டாய - நிலைபோற்றி.

(உரை) இப்படி மானுடரைப்போலத் திருமேனி கொண்டு ஆசாரியமூர்த்தமாய்ப் பெண்ணாகடத்தின்கண் எழுந்தருளியிருந்து, எங்களுக்கு அகங்காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்களெல்லாம் அறிவித்து, அதிலே ஒரு பிரயோஜனமு மில்லையென்று அறிகிற திடமே பேறும்படி செய்வித்து, தேறாமலிருந்த சித்தந் தெளியும்படிக்குத் திருமேனி தரிசனை கொடுத்தருளிய அந்தத் தகைமையும் போகாமல் மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சுத்தசைவநெறியில் விட்ட குறை யறிந்து சமய விசேட நிருவாணம் பொருந்தப்பட்ட அபிடேகமென்னு நான்கு வகைத் தீக்ஷையும் பண்ணி, சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற திருக்கண்ணருளினுற் பார்த்து, துன்பப்பிறப்பினுற் பட்ட புண்ணுடம்புத் துன்பமும் இருவினைத்துன்பமும் உயிரைவிட்டு நீங்கும்படிக்கு அழகு பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைத் தலத்தைச் சிரசிலே வைத்தருளி, கற்போன் றிருந்த நெஞ்சை அக்கினியைச் சேர்ந்த மெழுகுபோல உருக்கி, திரிபதார்த்த மெய்த் தகைமைப் பொருள்களெல்லாம் விரித்தோதி யுபதேசித்து, ஒற்றுமையாக ஆகாயத்தை மறைத்த பூதவிருள்வடிவானது அந்த ஆகாயத்திற் சிவந்த சூரியன் உதயமானவுடனே பூதவிருட்பிரகாசமாய் மறைந்து

செய்யுஞ் சரியை திகழ்கிரியா யோகத்தால்
எய்துஞ்சீர் முத்திபதம் எய்துவித்து—மெய்யன்பாற்
காணத் தருவார்கள் கண்டால் தமைப்பின்பு
நாணத் தரும்ஞான நன்னெறியை—வீணே
எனக்குத் தரவேண்டி எல்லாப் பொருட்கும்
மனக்கும் மலரயன்மால் வானோர்—நினைப்பினுக்குந்
தூரம்போ லேயணிய சுந்தரத்தாள் என்தலைமேல்
ஆரும் படிதந் தருள்செய்த—பேராளன்
தந்தபொருள் ஏதென்னில் தான்வேறு நான்வேறாய்
வந்து புணரா வழக்காக்கி—முந்திஎன்றன் [குங்
உள்ளம்என் றும் நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றிநிற்
கள்ளம்இன்று காட்டும் கழல்போற்றி—வள்ளமையால்

நீங்க ஆகாயம் சூரியவொளி வடிவாகி நின்ற முறைமைபோல உபதேசித்த ஞானப்பிரகாசத்தைப் பற்றி மும்மலமும் நீங்கி ஆன்மபோதம் அருளி லடங்கச்செய்து, மலம்ஆன்மபோதத்தையும் பற்றாமல் தன்னுடைய அநாதி நித்தியமுங் கெடாமல் நீதியாக நிறுத்தின நிலைமை எம்மை இரக்ஷிக்க.

79—84. மேதக்கோர் - கழல்போற்றி.

(உரை) உலகப்பற்று அற மேம்பாட்டுடனே தாதமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்னும் நான்கு வழியினும் நின்று உண்மைச் சரிதைகிரியாயோகங்களை விதிதப்பாமல் அநுட்டித்துச் செய்த அடியார்களுக்குச் சிறப்பு மிகுந்த பதமுத்தியான சாலோக சாமீப சாரூபம் எய்தும்படி செய்வித்து அதனால் ஞானதாக முற்ற அடியார்கள் அநுக்கிரகத்தைப் பெற்று மெய்யன்பினாலே சிவரூபத்தில் ஆன்மதரிசனை பண்ணிச் சிவதரிசனத்தில் ஆன்மாவின் தன்னியல்பை யறிந்து பின்பு பெத்தமுத்தி இரண்டினும் உபகரித்து இரக்ஷிக்கிற கர்த்தாவினுடைய கருணையை மறந்து நாம் ஒரு முதலென்றிருந்தோமேயென்று லஜ்ஜைப்பட்டு நாணிப் பதைப்பற அருளினழுந்தி இரண்டற் றநுபவிக்குஞ் சிவாநுபவத்தைத் தடுமாறி யானாலுஞ் சிவசிவாவென்று நினையாத எனக்கும் வீணே இரங்கி அநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டி வேதாகமபுராண சாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பொருளுக்கும் மனத்துக்குந் தாமரைமலரி

அரு தன்னைத் தெரிவித்துத் தன்றாளி னுட்கிடந்த
என்னைத் தெரிவித்த எல்லையின்கண்—மின்னாரும்
வண்ணம் உருவம் மருவுங் குணமயக்கம்
எண்ணுங் கலைகாலம் எப்பொருளும்—முன்னமெனக்
கில்லாமை காட்டிப்பின் பெய்தியவா காட்டிஇனிச்
செல்லாமை காட்டுஞ் செயல்போற்றி—எல்லாம்போய்த்
தம்மைத் தெளிந்தாராய்த் தாமே பொருளாகி
எம்மைப் புறங்கூறி இன்புற்றுச்—செம்மை

னெழுந்தருளி யிருக்கும் பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் நினைப்புக்குந் தெரியப்படாத தூரம்போல நின்றும் ஜடசித்துக்களிடத்தினும் அணித்தாய் நிறைந்திருக்கிற அழகு பொருந்திய சீர்பாத கமலத்தை அடியேன் சிரசின்மீதிருந்து பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத்துப் பெரிய மஹாதேவரென்னும் பெயரையுடைய மறைஞானசம்பந்த ஞானசாரியர் எனக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணிய பொருள் ஏதென்னில், தான்வேறு நான்வேறாய் வந்து பொருந்தினதில்லை யென்னும் வழக்கை யறிவித்து, அநாதியே தொடுத்து உன்னிடத்திலே யொளித்திருந்து நீ நம்மைக் காணாதிருக்க நாம் என்றும் உன்னைக் கண்டுகொண்டிருந்தோ மென்கிற கள்ளத்தை இப்போது உயிர்க்குயிராய்ப் பிரகாசித்துநின் றறிவித்த பாதமானது எம்மை இரக்ஷிக்க.

84—97. வள்ளமையால் - செயல்போற்றி.

(உரை) வளப்பமிகுந்த கிருபையினாற் கர்த்தா தன்னைத் தெரிவித்துத் தன் பாததாமரையான திருவருளுக்குள்ளே பிரியாமல் என்றுங் கிடந்த என்னையுந் தெரிவித்த எல்லைக்கண் மின்போன்று தோன்றி யழிகிற வண்ணத்தையுடைய தேகமுந் தேகத்தைப் பொருந்தியகுணமயக்கங்களும் அறிவை விளக்கப்பட்ட கலைகால முதலாகிய தத்துவங்களும் முன்னில்லாத கேவலாவத்தையை முன்னே அறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகாரணாதிகளுங் கூடின சகலாவத்தையையும் அறிவித்து இனி அருளைவிட்டுத் தேகமுதலான கருவிகாரணாதிகளிற் செல்லாத சுத்தாவத்தையையும் அறிவித்த செயல் எம்மை இரக்ஷிக்க.

87—95. எல்லாம் - போற்றிசைப்பேன் யான்.

(உரை) எல்லாத் தத்துவங்களையும் பொய்யென்று கண்டு நீங்கித் தம்மைத் தெளிந்தோ மென்றும், நமக்கு மேலே வேறொரு பொரு

அவிகாரம் பேசும் அகம்பிரமக் காரர்
வெளியாம் இருளில் விடாதே—ஒளியாய்நீ
நின்ற நிலையே நிகழ்த்தி ஒருபொருள்வே
றின்றியமை யாமை எடுத்தோதி—ஒன்றாகச்
சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி இப்பிறவிப்
பேதந் தனில்இன்பப் பேதமுறாப்—பாதகரோ
டேகமாய்ப் போகாமல் எவ்விடத்துங் காட்சிதந்து
போகமாம் பொற்றாளி னுட்புணர்த்தி—ஆதியுடன்
நிற்க அழியா நிலைஇதுவே என்றருளி
ஒக்க வியாபகந்தன் னுட்காட்டி—மிக்கோங்கும்
ஆனந்த மாக்கடலில் ஆரா அமுதளித்துத்
தான்வந்து செய்யுந் தகுதியினால்—ஊன்உயிர்தான்
முன்கண்ட காலத்தும் நீங்காத முன்னோனை
என்கொண்டு போற்றிசைப்பேன் யான்.

ளில்லையென்றும், சைவசித்தாந்திகளுடனே கூடலாகாது அவர் நமக்குப் புறம்பென்றும் பேசித் தன் இன்பத்தைத் தானே புசித்திருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவ்விதான நிருவிகாரி நாமேயென்று பேசி அகமே பிரமமென்னும் வாதிகள் தன்னையு மறியாமல் தலைவனையு மறியாமல் மயங்கி நிற்கிற வெளிபோன்ற இருளில் என்னை விடாமல், ஞானசொருப வொளி வடிவாய் இப்போது நீ நிற்கிற நிலையென்று நிகழ்த்தி, இதற்கு மேலே வேறொரு பொரு ளின்றியமையாமையும் எடுத்தோதி, ஆன்மாவைச் சிவத்துடனே ஒன்றாகும்படி சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி இந்தப் பிறவிப்பேதமாகிய சரீரத்திலேதானே ஜீவன்முத்தித் தன்மையும் பரமுத்தித் தன்மையும் சரியாகக் கண்டு வெற்றின்பமான சிவபோகம் புசியாமல் சமவாதம் பேசி ஆன்மசத்தியுடனே கூடி இன்பம் புசிப்போமென்கிற பாதகரோடுங் கூடி ஏகமாய்ப் போகாமல் எனக்கு எவ்விடத்துங் குருலிங்க சங்கமமாய்க் காட்சிகொடுத்து, மேலான போகமுண்டாகிற திருவருட் பாதத்திற் பிரியாமல் உள்ளே யடங்கிக் கிடக்கும்படி பொருத்துவித்து, ஞேயத்தி லழுந்திநிற்கும் அழியாத சாயுச்சியநிலை இந்த அருணிலையென்று விகற்பந்தோன்றாமல் அநுக்கிரகித்து, தமது பரிபூரண வியாபகத்துள்ளே யானும் ஒக்க வியாபித்து நிற்குந் தன்மை

யுங் காட்டி, மிகுந்தோங்கி அளவுபடாமல் நிறைந்து நின்ற தமது பேரானந்தத் திருவருட் கடலில் விளைந்த ஆராத ஞேயவமுதத்தைப் புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமே என்னைத் தேடிவந்து கொடுத்த பெருங்கருணைத் தகுதியினால் ஊனுயிர் தானே முதன்மையென்று நின்ற பெத்தகாலத்தும் அதற்கு முதன்மையுங் கொடுத்து நீங்காமல் நின்ற முன்னோனை எந்தவிதங்கொண்டு புகழ்ந்து போற்றுவேன் யான்.

போற்றி திருத்தில்லை போற்றிசிவ போகம் [யெங்கள்
போற்றியவன் மெய்ஞ்ஞானப் புண்ணியநூல்--போற்றி
வெம்பந்த வாழ்க்கைவிட வேருய்வந் துண்ணின்ற
சம்பந்த மாமுனிபொற் றாள்.

(உரை) அழகிய தில்லை நகரம் எம்மை இரக்ஷிக்க; சிவபோகம் எம்மை இரக்ஷிக்க; அவனருளிச்செய்த மெய்ஞ்ஞான நூல் எம்மை இரக்ஷிக்க; எம் கொடிய பாசபந்தங்களுக்கு வேறாகி வந்து உள்ளே யெழுந்தருளியிருந்த சம்பந்தமாமுனியின் அழகிய பாதங்கள் எம்மை இரக்ஷிக்க.

போற்றிப்பஃறொடை யுரை முற்றியது

திருச்சிற்றம்பலம்

[போற்றிப்பஃறொடை யுரை சென்னைச் சிவஞானபோத யந்த்ரசாலைப் பதிப்பி லுள்ளபடியே இன்றியமையாத சில திருத்தங் களோடு இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதற்குக் கையெழுத்துப் பிரதி கள் அகப்படவில்லை. உரை விளக்கமாகவுள்ளது. உரை செய்தார் பெயர், உரை செய்த காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இறுதியிலுள்ள வெண்பாவினுரை மெய்கண்டசாத்திர வுரைப்பதிப்பிலுள்ள உரை யைத் தழுவி யெழுதப்பட்டது.—S. அனவரத விநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

கொடிக்கவி மூலமும் பழைய உரையும்

கட்டளைக்கலித்துறை

1. ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடிலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளட ராதுள் ளுயிர்க்குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிருள் கூடும் படிக்கொடி கட்டினனே.

(உரை) ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஒன்றே இடம் - ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றே ; ஒன்று மேலிடில் ஒன்று ஒளிக்கும் - ஞானம் மேலிட்ட காலத்து ஆணவம் ஒளித்து நிற்கும், ஆணவம் மேலிட்ட காலத்து ஞானம் ஒளித்து நிற்கும் ; எனினும் இருள் அடராது - ஒன்று மேலிட்ட காலத்திலே ஒன்று ஒளித்து நின்றாலும் ஞானத்தை ஆணவம் பொருந்தாது ; உள்ளுயிர்க்கு உயிராய்த் தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துளதேனும் திரிமலத்தே குளிக்கும்-பூர்வ வாதனுவிசேஷத்தாலே உள்ளே கிடந்த சிவஞானம் சற்று விளங்கு மானாலும் மும்மலங்களிலே மூழ்கிக் கிடக்கு மல்லாமல் அது கொண்டே நீங்கமாட்டாது ; உயிர் அருள் கூடும்படி கொடிகட்டினனே - இப்படி மும்மலங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்கிற ஆன்மா அருள் கூடும்படிக்குத் தீட்சைக்கிரமங்களினாலே மலங்களைப் போக்கத் துசங்கட்டினேன்.

(கருத்து) ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றாயிருக்கத் தனது காரணங் கெடாமலிருக்கிற மலத்தைத் தீட்சைக் கிரமத்தினாலே போக்கி மோட்சத்தை அடைவிப்போம்.

(நுட்பம்) ஆணவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடம் ஒன்றென்றதற்கு உதாரணம் : சிவஞானபோதத்தில் [vii, 5], 'மெய்ஞ்ஞானந் தன்னி'லென்ற பாடத்தில், 'தண்கடனீ ருப்புப்போற், றானே யுளவளவாய்த் தான்' என்பது கண்டுகொள்க. ஒன்று மேலிட்ட காலத்திலே ஒன்று ஒளித்து நிற்கும் என்றதற்கு உ - ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [70], 'மாயைமா மாயை மாயா' என்ற விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. இதல்லாமல் ஆணவம் மேலிட்ட பெத்தக்காலத்திலே ஞானம் ஒளித்து நிற்குமென்றதற்கும் முத்திக் காலத்திலே சிவம் பிரகாசித்து ஆணவம் கெவுரவம் கெட்டு ஒளித்துநிற்குமென்றதற்கும் உ - ம்: போற்றிப்பஃறொடை வெண்பாவிலே [83], 'என்ற, னுள்ளமென்று நீங்காதொளித்திருந்து தோன்றிநின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங் கழல்போற்றி' என்றும், சிவஞானபோதத்திலே [xii, 3], 'நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் ததிநெய்போற், பாசத்தார்க் கின்றாம் பதி' என்றும் வரும் ஏதுக்கள் கண்டுகொள்க. ஞானத்தை ஆணவம் பொருந்தாதென்பதற்கு உ - ம்: சிவஞானபோதத்தில் [vii, 1], 'அந்நியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்றாம்' என்ற பாடத்தில் கண்டுகொள்க. சூரியனை அந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்குமென்பதுங் கண்டுகொள்க. முன்விட்ட குறையினாலே உயிர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானம் சற்று விளங்குமானாலும் மலத்திலே அழுந்திக்கிடக்கு மல்லாமல் நன்றாகச் சுத்தியாகமாட்டாது. இப்படியிருக்கிற ஆன்மா அருளைக் கூடும்படி துசங்கட்டினன் என்றதற்கு உ - ம்:* ஆசாரியர் தீட்சைக்கிரமத்தினாலே மலத்தைப் போக்கி அருளைக் கொடுப்பர்; அந்தச் சிவஞானம் ஆசாரியரையல்லாமல் வாராது. அதற்கு உ - ம் : சிவப்பிரகாசத்தில் [9], 'விரும்பியமந்திராதிகார மார்ச்சனாதிகார' மென்ற விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. சித்தியாரில் [viii, 3], 'பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும் படி'யென்றும், [xii, 6], 'அடிசேர் ஞான மாசா னருளால், வந்திடமற் றொன்றாலும் வாராதாகு'மென்றும் வருவன கண்டுகொள்க. ௪

---

*அகப்பட்ட இரண்டு ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் உதாரணச் செய்யுள்கள் காணப்படவில்லை.

நேரிசை வெண்பா

2. பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணே
திருளாம் வெளியே திரவே—தருளாளா
நீபுரவா வையமெலா நீஅறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

(உரை) பொருளாம் பொருள் ஏது - பொருளிலே அழியாத பொருள் ஏது ; போது ஏது - கிரணமாகிய சத்தி ஏது ; கண் ஏது - கண்போல ஆன்மா ஏது ; இருளாம் வெளி ஏது இரவு ஏது - அஞ்ஞானமாகிய சகல கேவலந்தான் ஏது ; அருளாளா - அருளையுடையவனே ; நீ புரவா வையமெல்லாம் நீ அறிய - வையமாகிய மலமாயாதி கன்மங்களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப் பொருந்தியிருக்கிற தேவரீர் அறிய ; கோபுர வாசற்கொடி கட்டினேன் - கோபுரவாசலிலே கொடி கட்டினேன்.

(கருத்து) கர்த்தா ஏது சத்தி ஏது ஆன்மா ஏது கேவலசகலம் ஏது இது சொல்வார் உளரோ என்று கொடி கட்டினோம்.

(நுட்பம்) அழியாத பொருள் ஏதென்னில், அகண்ட பரிபூரணமாய் உயிர்க்குயிராய் ஆனந்த ரூபமாயிருக்கிறது தற்சிவம். அதற்கு உ - ம் : சிவப்பிரகாசத்தில் [13], 'பலகலையா கமவேதம்' என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. கிரணவொப்பாகிய சத்திதான் ஏதென்னில், சத்தியென்பது தனியே ஒரு முதலல்ல சூரியனுங் கிரணமும்போல மரமும் காழ்ப்பும்போலத் தடையற்ற ஞானமாயிருக்கும். அதற்கு உ - ம் : சிவப்பிரகாசத்தில் [75], 'சுத்தமாஞ் சத்தி ஞானச் சுடராகும்' என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. சித்தியாரில் [i, 62], 'சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாகு' மென்றும், [i, 67], 'ஒருவனே யிராவ ணாதி' யென்ற பாடத்தில், 'வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு, மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டிசைந்து நிற்கும்' என்றும் வருவன கண்டுகொள்க. கண்ணொப்பாகிய ஆன்மா ஏதென்னில், அது அதுவாய் அடுத்ததின் தன்மையாய் வசிப்பைப் பற்றின வியாபகமாய்க் கண் படிக மாகாசம்போல ஒப்பையுடையதாய் அக்கினியைப்போலப் பற்றிநிற்கிற தல்லாமல் தனித்து நிற்கிற முதலல்லவாய் அருவம் உருவம் ரூபாரூப மல்லவாய்ப் பூவிற் கந்தம்போன்றதாயிருப்பது ஆன்மா.

இதற்கு உ - ம்: சிவஞானபோதத்தில் [iv, 5], 'மாயா தனுவிளக்காய் மற்றுள்ள' மென்ற பாடத்திலும், சிவப்பிரகாசத்தில் [59], ஓரிடத் திருத்த' லென்ற பாடத்திலும், சித்தியாரில் [iv, 20], 'அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய், வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி' யென்றும்; திருவருட்பயனில், [18] 'இருளி லிருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம், பொருள்க ளிலதோ புவி' யென்றும், சித்தியாரில் [பரபக். உலகா. மறு. 20], 'அங்கி யானது தானு மொன்றை யணைந்து நின்று திகழ்ந்திடும், பங்கி யாதுயிர் தானு மப்படி பற்றி யல்லது நின்றிடா' என்றும், சிவஞானபோதத்திலே [vii, 3], 'தோன்றல் மலர்மணம்போற் றெருக்கு' என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலந்தான் ஏதென்னில்: அதிற் கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருந்தாமல் போகத்திற் கொள்கை யில்லாதவனும் அறிவில்லாதவனும் அந்தகாரத் திலே அலரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமேயாய் அதுவாய் அந்த மல மாய்கையைவிட்டு நீங்குமுறைமை யில்லாததாயிருப்பது கேவலம். இதற்கு உ - ம்: சிவப்பிரகாசத்தில் [33], 'ஓங்கிவரும் பல வுயிர்கள்' என்ற பாடத்திலும், சித்தியாரில் [iv, 38], 'அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடும்' என்றபாடத்திலும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. சகலமாவ தேதென்னில், சகலத் துக்கு வெளியென்றும் தீபமென்றும் பெயர். வெளி தீபமென்றிருக் கிற சகலத்தை அஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானேனென்னில், *சக லம் மாயா போகத்தைப் புசிப்பிக்கத் தீபமாக வந்தது, தனக்கு வேண் டிய தன்னை வினையைத் தலைவனை உணர்த்தாதாகையாலும் அஞ்ஞா னமே இயக்குவிக்குமென்பதினாலும் அறிக. இதற்கு உ - ம்: சிவப் பிரகாசத்தில் [37], 'புகலுமல மொழித்தற்கு' என்ற பாடத்திலும், இருபாவிருபதில் [20, 6], 'இருள் வெளியாகு மருளினை யறுத்து'

*'சகலத்திலே அஞ்ஞானமாகிய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்கு மல்லாமல் ஞானத்தினை யுணர்த்தாது: ஞானம் சுத்தத்திலே யல்லா மல் உண்டாகாது: ஆகையால் சகலமும் போகத்தைப் புசிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக் கேவலத்திற்கு இது தீபமென்றும் வெளியென்றும் சொன்னதல்லாமல் இதுவும் அஞ்ஞானமே தப்பாது' என்பது இரா சாங்கக் கையெழுத்து நூல் நிலயப் பிரதியிற் காணும் பாடம்.

என்பதிலும் அறிக. அருளாளா - கிருபை யுடையவனே. நீ புரவா வையமெல்லாம் நீ யறியக் கட்டினேன். *சர்வத்ர பரிபூரணனாக இருக்கப் பிரபஞ்சத்திலே பொருந்தாமல் உயிர்களிடமாய் நிறைந்திருக்கிறது எப்படியென்னில், சூரியன் அந்தகாரத்தைப் பொருந்தாமல் எங்கும் வியாபித்து நிற்கிறதுபோலும்; உயிரும் சிவமும் கலப்பாக இருக்க ஆன்மாக்களை மலம் பொருந்தினது எப்படி யென்னில், சமுத்திரமும் சலமும் உப்பும்போல. உ - ம் : நெஞ்சுவிடுதூதில் [8], 'பட நாகம் பூண்ட பரமன் பசுவி, னிடமாய் நிறைந்த விறைவன்' என்றும், சித்தியாரில் [vii, 1], 'அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை' யென்றும், [vii, 3], 'சுத்தமெய்ஞ் ஞானச் சோதிபா' லென்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. கோபுர வாசற் கொடி - அந்தக் கர்த்தாவே கர்ண பரம்பரையாக அநுக்கிரகம் பண்ணி யறிகிறதென்பது கருத்து. உ

3. வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்கா துணர்வரிய தன்மையனை—நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கு மருள்நல்கக் கொடி.

(உரை) வாக்காலும்...தன்மையனை - வாக்கு மனங்களாலும் ஒரு காலத்திலுந் தாக்காமல் அறிதற் கரிதாகிய தன்மை யுடையவனை; நோக்கி - விசாரித்துப் பார்த்து; பிறித்து - பகுக்கு மிடத்து; அறிவு ...கொடி - அறிவுக்கறிவாயிருக்கிறதைப் பிரியாமற் குறித்து அருள் பொருந்தத்தக்கதாகக் கொடி கட்டினேன்.

---

*'சர்வத்ர பரிபூர்ணனு யிருக்கிறவர் பிரபஞ்சமாகிய மல மாயா கன்மங்களைப் பொருந்தாமல், ஆன்மாக்களிடமாக இருப்பாரென்று சொல்லுவானேனென்னில், சிவனை மல மாயாதி கன்மங்கள் பொருந்தா. ஆனால் சர்வ வியாபகம் எப்படியென்னில், சூரியனுடைய சன்னிதியிலே அந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமும் சிவன் சன்னிதியிலே நிற்கிறது. அப்படிச் சிவன் ஆன்மாக்கள் தோறும் நிறைந்திருக்கச் சிவனைப் பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களை மலம் பொருந்தினது எப்படியென்னில், சமுத்திர சலமும் உப்பும்போல' என்பது இராசாங்கக் கையெழுத்துநூல் நிலயப் பிரதியிற் காணும் பாடம்.

(கருத்து) வாக்கு மனங்களுக்கு மெட்டாமல் ஒரு காலத்திலுந் தாக்காமல் அறிதற்கரிதாகிய அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற பொருளை இவனிடத்திலே பொருந்தத் தக்கதாகக் கொடி கட்டினேன்.

(நுட்பம்) மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே ஒருகாலுந் தாக்காதவனென்றும் ஆன்மபோதத்தா லறியப்படாதவனென்றும் சொன்னதற்கு உ-ம்: சித்தியாரில் [பாயி. 4] 'மறையினா லயனால் மாலால் ...கூறொணா வாகி நின்ற விறைவனா'ரென்றும், சிவப்பிரகாசத்தில் [84], 'பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும், ஈசனை யறிய வொண்ணா' என்றும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க. விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்தில் என்றது இப்படி மனம் வாக்குக் காயங்களுக்கும் ஆன்மபோதத்துக்கும் எட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீட்சைக் கிரமங்களினாலே மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாக்கி மலத்திலே பற்றாக இருந்த அறிவைத் திருப்பி அருளிலே பற்றாக்கி என்றதற்கு உ-ம். நெஞ்சுவிடுதூதிலே [60], 'பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லாம், தீர்த்தான் நினைவுவே றாக்கினான்' என்பது கண்டுகொள்க. அறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே குறிக்கும் என்றது இப்படி மலங்களைப் போக்கி அறிவை அருளினாலே திருப்பின ஆசாரிய ரனுக்கிரகத்தினாலே ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலே போகாமல் தன்னிடத்திலே உயிர்க்குயிராய் அநாதியே தோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவருளிலே அறிவு தாரகமாக நிறுத்தி என்றதற்கு உ-ம். சித்தியாரில் [xi, 2,] 'ஞா துருஞான ஞேயந் தங்கிய ஞா னஞ்சங்கற்பனைஞான மாகுந், திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவ ஞான மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்' என்பது கண்டு கொள்க. அருள் நல்கக் கொடி என்றது இப்படி ஆசாரிய ரனுக்கிரகம்பெற்ற அனுட்டானத்தினாலே சிவன் ஆன்மாவைக் கவளீகரித்துக் கொள்ளுவனென்றும் இந்த முறையிலே யல்லாமல் மோட்சம் அடையப்படாதென்றும் கொடிகட்டினோ மென்பது கருத்து. அருள் பொருந்து மென்றிருக்கச் சிவன் கவளீகரிப்பனென்று சொல்லுவானே னென்னில், அருளென்றும் சிவமென்றும் வேற்றுமையில்லை யென்றது. ஆன்மாவைச் சிவன் கவளீகரித்ததெப்படி யென்னில், ரசகுளிகை பொன்னைத் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்

டது போலவும்; தாளுக்கினது எப்படியென்னில், அக்கினி இரும்பைத் தாளுக்கினது போலவும்; சிவன் ஆன்மாவை வசித்து விடாதது எத்தன்மையென்னில், காந்தம் இரும்பை வசித்தால் ஒருகாலும் விடாது அத்தன்மைபோலவும்; சிவன் ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தைப் போக்கித் திருவடியிலே கூட்டினது எப்படி யென்னில், அக்கினி காட்டத்தைக் கெடுத்தது போலவும் சூரியன் அந்தகாரத்தைப் போக்கினது போலவும் மலத்தைப் போக்கி உப்பை யணைந்த அப்பைப் போல ஒன்றுபட்டுத் திருவடியிலே கலந்திருப்பது. ஆன்மாச் சிவனைப் பொருந்திச் சிவனுய் நீங்காமலிருக்கிறது எப்படி யென்னில், குளத்திலே கட்டுப்பட்ட தண்ணீர் அணையை முறித்துக்கொண்டு சமுத்திரத்திலே சேர்ந்தபோது அந்தச் சமுத்திர சலமேயாய் அந்தச் சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்காத முறைமைபோலவும் ஆன்மாச் சிவனைப் பொருந்திச் சிவமேயாய்ச் சிவனைவிட்டு நீங்காமல் சிவனுடைய திருவடியிற் கலந்து கிடக்கிறது இந்த முறைமைத்து. இதற்கு உ-ம்: **சித்தியாரில்** [xi, 12,] 'இரும்பைக்...கலந்தே' என்றும், **சிவஞான போதத்தில்** [xi, 4,] 'மன்னு மிருளை மதிதூரந்த' என்ற பாடத்திலும், [xi, 5] 'நசித்தொன்றி னுள்ளம்' என்ற பாடத்திலும், [viii, 7] 'சிறைசெய்ய நின்ற' என்ற பாடத்திலும் வரும் ஏதுக்களைக் கண்டு கொள்க.

4. அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும்—நெஞ்சழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி.

(உரை) அஞ்செழுத்தும்...நாலெழுத்தும் - சிவாயநம என்கிற அஞ்செழுத்தும், ஓம் ஆம் ஔம் சிவாயநம என்கிற எட்டெழுத்தும், ஓம் நமசிவாய என்கிற ஆறெழுத்தும், ஓம் சிவாய என்கிற நாலெழுத்தும் ஆக இப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே உச்சரித்து; பிஞ்செழுத்தும்...நெஞ்சழுத்தி - விதிப்படி உச்சரிக்கிற முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாட்சரத்தினுடைய சொரூபத்தை யறிந்து பிஞ்செழுத்தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெருவெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையும் தன்னுடைய இருதயத்திலே வைக்கில்; பேசும்...கொடி - பேசும் எழுத்தாகிய வகாரமாகிய சத்தி பேசா

எழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை இரண்டறக் கூசாமல் அழுத்து விக்கக் கொடிகட்டினேன்.

(கருத்து) பஞ்சாக்கர முதலாகிய மந்திரங்களை உச்சரித்து அதன் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுடைய அட்சரசொரூபத்தை அறிந்து சத்தி சிவான்மகமாயிருக்கிற அட்சரத்தை இருதயத்திலே வைத்தால் அந்தச் சத்தி தானே சிவனை இரண்டறக் கலப்பிப்பளென்று பஞ்சாக்கரத்தினாலே மோட்சத்தை அடையும்படிக்குக் கொடி கட்டினேன்.

(நுட்பம்) அஞ்செழுத்தும்...நெஞ்சழுத்தி - பஞ்சாட்சர முச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூல பஞ்சாட்சரம் சூக்கும பஞ்சாட்சரம் அதிசூக்கும பஞ்சாட்சரம் சூட்சுமாசூட்சும பஞ்சாட்சரமென்று உச்சரிக்கிற முறைமை நாலுவித முண்டு. அந்த முறைமை உச்சரித்து அந்தப் பஞ்சாட்சரத்தினுடைய சுபாவ மறிந்து - அது எதென்னில், சிகாரம் சிவம், வகாரம் சத்தி, யகாரம் ஆன்மா, நகாரம் திரோதம், மகாரம் மலம் ஆக இந்த முறைமையை யறிந்து - இதிலே ஊன நடனமாகிய நகார மகாரத்திலே சென்று செனன மரணத்திலே போகாமல் ஞான நடனமாகிய சிகார வகாரத்தைப் பொருந்திச் சிகார முதலாக உச்சரித்து அப்படி உச்சரிக்கிற முறைமையும் விட்டு வகாரமாகிய ஞானந் தானாக நிற்கவே சிகாரமாகிய ஞேயத்திலே அழுத்துவிக்கும். அது எப்படி யென்னில், சத்தியாகிய வகார மிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்தி னிடையிலே அழுந்தவே அத்தன்மை யுண்டாக்கும். அதற்கு உ - ம்: நெஞ்சுவிடுதூதிலே [93], 'அஞ்செழுத்தை, யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்தி யுணர்த்தியபின், வைச்சிருக்கு மந்த வழியாக்கி' என்றும், சிவப்பிரகாசத்திலே [91], 'திருவெழுத்தஞ்சி' லென்ற பாடத்திலும், திருவருட்பயனில் [83] 'ஊன நடன,' [89] 'ஆசினவா' என்ற குறள்களிலும் வரும் எதுக்களைக் கண்டுகொள்க. ஆனால் பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்தாற் போதாதோ உச்சரிக்கவும் அதன்மேலே சத்தி சிவான்மகமாகிய எழுத்தினிடத்திலே நிற்கவும் அதன்மேலே மோட்சமுண்டாமென்றது எதென்னில், பஞ்சாட்சரத்தை உச்சரித்ததனாலே அஞ்ஞானம் நீங்கி ஞானம் பிரகாசிக்கும். அதற்கு உ - ம்: சிவஞானபோதச் சூரணையில்[xi] 'பஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க' வென்றது இவ் வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானம் வேம்பு தின்ற புழுப்

போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாதலின் அது நீக்குதற்கெனக் கொள்க. இந்தப் பஞ்சாட்சர உச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்திலே நகார மகாரந் திரோத மலமென்றும் யகாரம் ஆன்மபோதமென்றும் மூன்றெழுத்தும் நீங்கி ஞானமேயாய் அந்த ஞானத்தினாலே சிகார வகாரத்தி னிடையிலே நின்றழுந்துகிறது வைச்சிருப்பு. அதற்கு உ-ம்: திருவருட்பயனில் [89], 'அருளினால் வாசியிடை நிற்க வழக்' கென்பது கண்டுகொள்க. இப்படி ஞானத்திலே அழுந்துகிறோ மென்கிறதையும் விடவே சிவன்தானே இவனைக் கிரகித்துக் கொண்டும் இவன் செயலெல்லாந் தன் செயலாகவும் இவனுந் தானாகவே நிற்பன். இதற்கு உ-ம்: திருவுந்தியாரில் [6], 'நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்னாதன், றன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற, தன்னையே தந்ததென் றுந்தீபற' ஆக மூன்று வகையுங் கண்டுகொள்க. ௪

கோடிக்கவி யுரை முற்றும்.

[இங்குப் பதிப்பித்த கோடிக்கவியுரை திருநெல்வேலி திரு M. P. S. துரைசாமி முதலியாரவர்கள் அனுப்பி வைத்த ஏட்டுப் பிரதியிலுள்ளது. இதனை யொப்பு நோக்கற்குத் துணையாயிருந்தன இராசாங்கத்துக் கையெழுத்து நூல்நிலயத்துப் பிரதியும் அதனைப் பெரிதும் ஒத்த சிவஞானபோத யந்த்ரசாலைப் பதிப்பும். இவ்வுரை விளக்கமாயுள்ள விரிந்த வுரை. இதனை யியற்றியார் பெயர், இயற்றிய காலம் முதலியன விளங்கவில்லை.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூது மூலமும் பழைய உரையும்

கலிவெண்பா

பூமேவும் உந்திப் புயல்வண்ணன் *பொற்பதுமத்
தார்மேவும் மார்பன் சதுமுகத்தோன்—தாம்மேவிப்
பன்றியும் அன்னமுமாய்ப் பாரிடந்தும் வான்பறந்தும்
என்றும் அறியா இயல்பினுன்—அன்றியும்

1—2. பூமேவும் - இயல்பினன்.

(உரை) அழகிய உதாத் திலஞ்சியிலே பிரமா உதிப்பதற் கிடமாகிய தாமரைப்பூவையும் மேகநிறமாகிய திருமேனியையுமுடைய திருமாலும், ஸ்வர்ணநிறத்தையுடைய தாமரைமாலை நீங்காப் புயத்தையும் நான்கு திருமுகத்தையுமுடைய பிரமாவும், இவர்களிருவரும் இகலாற் பொருந்தி விஷ்ணு வராகரூபமாகியும் பிரமா ஓதிமமாகிய பக்ஷிரூபமாகியும் நிரைநிரையே பூமியை யிடந்து சப்தபாதாளங்களையுங் கீன்று திருவடியைச் சோதித்தும் காணுத திருவடியும் சப்தலோகங்களினும் பறந்துதேடிக் காணுத திருமுடியும், இவர்கள் சங்கற்பத்தினுற் காண்பாமென்கையால் எக்காலத்திலும் அவர்களுக் கறியப்படாத இயல்பினை யுடையவன்.

(இதற்குப் பிரமாணம்) "தேட்டற்று நின்றவிடஞ் சிவமாம்" [திருக்களிற்றுப்படியார், 29] என்பதறிக.

---

*பொற்பமைந்த நாமேவு மாதுபுணர் நான்முகத்தோன் - பாடபேதம்.

இந்திரனும் வானேரும் ஏனேரும் எப்புவியும்
மந்தர வெற்பும் மறிகடலும்—மந்திரமும்
வேதமும் வேத *முடிவின்விளே விந்துவுடன்
நாதமுங் காணு நலத்தினன்—ஓத
ரு அரியான் எளியான் அளவிறந்து நின்ற
பெரியான் சிறியான்பெண் பாகன்—தெரியா

2—8. அன்றியும் - சுடரொளியான்.

(உரை) இருதொழிற் கடவுளாகிய இவர்களிருவரு மல்லாமல் தேவேந்திரனும், தேவர்களும், அன்றி ஸ்வர்க்க மேலடுக்குக்களிலே பலப்பிராப்திகள் பலவிதத்திலே யிருக்கப்பட்ட பேர்களும், மந்த்ரசஞ் சாரரும், பூமி முதலாய அதோமுக அடுக்குக்களி லிருக்கப்பட்ட பல வகை யான்மாக்களும், உலகரகைஷ காரணமாக ஒப்பற்ற ஸ்வர்ணமலே ரூபமாகத் தாங்கியிருக்கப்பட்ட மஹாமேருவும், ஜலரூபமாகி விரிந்து திரைக்கரங்களேயுடைய சமுத்திராதிபரும், சப்தகோடியாய் விரிந் திருக்கப்பட்ட மந்திரமூர்த்திகளும், இருக்கு யஜுஸ் சாமம் அதர்வண மென்று பெயர்பெற்றுச் சப்தரூபமாக விரிந்த வேதாதிபரும், அந்த வேதத்துக்குக் காரணமாகிய சுத்தமாயாசத்திகளும், ஓசைவடிவாகிய நாதாதிகளும், மூந்த இந்த நிலமைகள்தாமே கதியென்றும் கடவு ளென்றும் பற்றி நிற்கிற ஆன்மகோடிகளுங் காணப்படாததே குண மாகவுடையவன். சொல்லிறந்தவிடத்துத் தோன்றலானுகையால் வாக் குகளாலே யெட்டாதவன். போதாவிதற்குச் சற்றும் பிரயாசமில்லாத காட்சியான். தர்க்கங்களினுலே அளந்தறிதற் களவுபடாப் பெருமையி னுலே தர்க்கநிர்ணயங் கடந்த பெருமையான். அணுவுக்குத் தான் அணுவாய் நுணங்குவனுதலாற் சிறுமையை யுடையவன். இப்படிப் பெரிதுஞ் சிறிதுமுடைய பெற்றியனுயினும் பிரத்தியக்ஷத்திற் காணும் படி அடியவர்க்குத் தனது காருண்ய சத்தியை வாமபாகத்தி லுடையவன். வாயுப்போல ஆகாயம்போலத் தோன்ருத அரு வமே திருமேனியானவன்—அன்றியும், அபரவிந்து, அபரநாதம், பரவிந்து, பரநாதமாயுள்ள நான்கு பேதத் திருமேனியுமானவன். —அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை யதிட்டித்துச் சிருஷ்டி நடத் தும்போது மகேசுரர் உருத்திரர் விஷ்ணு பிரமாவென்று நான்கு

---

*முடிவும்விளே - பாடபேதம்.

அருவான் உருவான் *அருவுருவ மல்லான்
மரியான் மரிப்பார் மனத்தான்—பரிவான
மெய்யர்க்கு மெய்யன் வினைக்குவினை யாயினுன்
பொய்யர்க்குப் பொய்யாய பொய்யினுன்—ஐயன்
படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவி
னிடமாய் நிறைந்த இறைவன்—சுடரொளியான்
என்றுமுளன் அன்றளவும் யானும் உளனுகி
நின்றநிலை யிற்றரித்து நில்லாமற்—சென்றுசென்று

பேதமாகப் பிரத்தியக்கத் திருமேனியை யுடையவன். உத்யுக்த ராய்ச் சதாசிவமூர்த்தமு மல்லாமற் பேரொளியாய் விளங்குந் திருவுருவத்தையு முடையவன்—அன்றியிலும் இப்படிப்பட்ட திருமேனியையுங் கடந்தவ னென்றுமாம்.—நித்தமுத்த சுத்தனுகையாற் சாதலாயது எக்காலமு மில்லாதவன்—அன்றியும் ஒன்றைத் தனக்குச் சுட்டியறியவேண்டும் பகுதியில்லாதவன்.—அப்படிப்பட்டவனுயினும், பிறந்திறந்து திரிகிற ஆன்மகோடிகளி னுயிர்க்கு உயிரானவன்—அன்றியும் தன்னை நினைக்குமவ ருள்ளம் நீங்காதவன்.—தனதிடத் தாராமைபூண்ட சத்தியர்க்குச் சத்திய தரிசனனுனவன். சரியை கிரியை யோகமென்னுந் தந்திரத்து நின்றவர்களுக்கு ஸ்வதந்தரந் தானுய் நின்றவன். சாருவாகன் புத்தன் முதலாய திரிபதார்த்த நிர்ணயமில்லாத அசத்தியர்க்கெல்லாம் அசத்தியனு யுள்ளவன்—அன்றியும் நாஸ்திவிரத்திகளுக்கும் இல்லாமையாகவே யானவன்.—எப்படிப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும் பிதாவானவன். தாருகாவனத்து அவிசார ஓமத்துண்டாய்ச் சங்கரிக்க இருடிகளேவலால் வரப்பட்ட பெரும்பாம்பைத் தானே தனக்கு ஆபரணமாகத் தரித்த எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவன். ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்திருந்தாலுந் தானெருவனேயாயினும் ஆன்மகோடிகளுள்ளமட்டும் பூரணனுகிலும் ஓவாது மேலாய்க் கர்த்தனுகப் பட்டவன். சோமசூரியாக்கினிமுதற் பலவாகிய பிரகாசத்துக்கெல்லாம் ஒளியைக் கொடாநின்றவன்.

9—16. என்றுமுளன் - உரையேன்.

(உரை) இப்படிப்பட்ட சிவனுனவன் ஆதியாகத் தோன்ருது நித்தனுக இருக்கப்பட்டவன்றே அவனைப்போல அனுதியாய் யானும்

*அருவுருவுமில்லான் - பாடபேதம்.

க0 தோற்றியிடும் அண்டஞ் சுவேதசங்கள் பாரின்மேற்
சாற்றும்உற் பீசஞ் சராயுசங்கட்—கேற்றபிறப்
பெல்லாம் பிறந்தும் இறந்தும் இருவினையின்
பொல்லாங்கு துய்க்கும் பொறியிலியேன்—கல்லா
உணர்வின் மிசையோ டுலகா யதனைப்
புணர்வதொரு புல்லறிவு பூண்டு—கணையிற்
கொடிதெனவே சென்று *குடிப்பழியே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம்—படியின்மிசைத்
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்
வாடி இடையும் மனந்தனக்கும்—நாடிஅது

நித்தனுகிலும், அவனைப்போல் அனுதிமலாகிதனுகாதபடியாலே அனு தியே அவனுடனே கலந்திருந்துஞ் சலிப்பறவில்லாமல் மலனுகையால் ஏகதேசப்பட்டுச் சிருஷ்டிகள்தோறுங் கர்த்தாவாலே யுண்டாக்கப் பட்ட தோற்றம்நால்வகையாய் அதிலமைந்த பிறப்புத்தாபரம் ஊர்வன தேவர் நீர்வாழ்வன பறவைகள் நாற்காலிகள் மானுடர் உட்பட்ட எழு வகை யெண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிகள்தோறுஞ் ஜனித்தும் மரித்தும், அந்தந்த ஜன்மங்கள்தோறுந் திரிவிதகரணங்களால் தரிசிக் கப்பட்ட புண்யபாவத்தின் பகுதியாகிய பலபதத்தை யுண்டாக்கப் பட்ட தானத்தையுடையேன்; நூலுணர்வில்லாத பாசஅறிவால் மிக்குச் சாருவாகன் மதத்தைப் பொருந்துங் கிஞ்சிஞ்ஞவுணர்வனுசி, கோரமாகப்போமிடத்துத் தனுவினின்றும் புறப்பட்ட பகழியினது வேகம்போலப் போய், மயக்கமிகுதியாலே தொன்றுதொட்டுப் புண்ய பாவத் தாழ்ச்சி யுயர்ச்சியினுலே வரப்பட்ட ஜாதியினது பேதமும் பாராமற் பிறர்மனையால் வருங் குற்றமும் நோக்காமற் பிறனில் விழைந் தும்,இந்தப் பூமியினிடத்து நல்லோர்களாலும் நீதிநூல்களாலும் நீக்கப் பட்டுச் சற்றுங் கிருபையில்லாமற் பண்ணப்பட்ட வதைத்தொழிலும், பிறர்பொருளென்று ஒன்றையும் புத்திபண்ணுது அதற்கான மார்க் கஞ்செய்து அபகரிப்பும், காலம் இடம் வேளைபாராமல் மயக்கமாகிய மாதர் புணர்ச்சி வேட்கையும் இவைகளினிமித்தமாகத் தேசந் திக்கு நாடுகளில் முசிப்பில்லாமல் திரிந்தும், சகல உயிர்ச்செய்தியும் இயற் கையாகக்கண்டு அவைகளை அதற்கேற்றபடி முறைபிறழாது ஊட்டி உற

*குடிப்பழுதே - பாடபேதம்.

கரு போன வழிபோகும் புந்திக்கும் புந்தியுடன்
ஆன திறலார் அகந்தைக்கும்—மேனி
அயர அயர அழிய அழியும்
உயிரின் துயரம் உரையேன்—வைரமே [கும்
கொண்டதொரு காமனுக்குங் கோபனுக்கும் மோகனுக்
மண்டு மதமாச் சரியனுக்குந்—திண்டிறல்சேர்
இந்திரியம் பத்துக்கும் ஈரைந்து மாத்திரைக்கும்
அந்தமிலாப் பூதங்கள் ஐந்துக்குஞ் சிந்தைகவர் [தை
மூன்றுகுற்றம் மூன்றுகுணம் மூன்றுமலம் மூன்றவத்
ஏன்றுநின்று செய்யும் இருவினைக்குந்—தோன்றாத

க்கி நடத்திப் பாராமல் நிற்கிற பேரறிவாகியும் அந்தந்த அறிவுக்கீடாக அத்தனுக்கள் அடங்கின திருவருளை நாடாது, தான் பிறவிக்குச் சேரவுமில்லை அப்படிச் செய்தும் வந்ததில்லையென்னும் நினைவுதொழிலினுற் சோம்பி யிடையுங்கருவிகளில் தலைமையாகிய மனதுக்கும், மனதாகிய கருவி விளங்காமற் பற்றிய விடயங்களை மறத்தல்பண்ணுது அதற்கேற்றபடி நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும், யானெனதென்று மேற்செல்லும் வலியினையுடைத்தாய்ப் புந்தியினின்று மூன்றாய ஆங்காரதத்துவத்துக்கும்,வாராதுநினைத்து நிச்சயித்ததொரு விடயத்தினது குற்றம்பாராது முடித்தலால் அந்த விடயத்திலே வேறொன்றுந் தெரியாமற் படுத்திநிற்குஞ் சித்தத்துக்கும் இந்தக் கரணங்களுக்குந் தலைமையாய் அதன்வழிக்காய் அதுகள் ஒன்றுசெய்தது ஒன்று செய்யாது மாறுபட்டுத் தனித்தனி செயல்களுக்கெல்லாந் தான் ஏகனாய் நீத்தியனுயிருந்து அந்தரங்கத்திற் படும் விதனமுமன்றிப் பிறப்பிற் கருவியாய தனுவின் மூப்பாற் சோர்வுண்டாயபோது அயர்ந்தும் அந்தத் தனுக் கெடும்போது படுந் துயரப்பகுதி முற்றும் படும் ஆன்மாவினது துயரசாகரத்தை யுரைப்பதற்கு வரையறை பண்ண மாட்டேன்.

16—22. வைரமே - மயங்கினேன்.

(உரை) பதியுள்ளவன்றே தொடங்கி இற்றைவரையும் எடுத்த தனுக்களில் விழைவு முதலாய இன்பத்தை முள்ளிப் பூவினது மதுவெனக் கண்டுங் கேட்டும் ஒழியாது நாடோறும் முற்றிப் பலமுடைய ஆசைப்பற்றுக்கும், சிறிதுஞ் சாந்தியில்லாமல் விரோதமே விளக்

௨0 வாயுஒரு பத்துக்கும் மாறுத வல்வினையே
யாய கிளைக்கும் அருநிதிக்கும்—நேயமாம்
இச்சை கிரியை யிவைதரித்தங் கெண்ணிலா
அச்சங் கொடுமை யவைபூண்டு—கச்சரவன்
சீரில்நிலை நில்லாது திண்டாடும் பல்கருவி
வாரில் அகப்பட்டு மயங்கினேன்—தேருங்கால்

கின்ற கோபனுக்கும், தான் பொருந்திய விடயத்தினது நலம் தீமை காணுது அதுதானுக மயக்குவிக்கும் மோகனுக்கும், மிகுந்த கர்வத்தையுஞ் செய்து பிறர்மாட்டு விரோதங் காட்டாது அனுகூலம்போல இருந்து விரோதத்தை முற்றுவிக்கும் மாச்சரியனுக்கும், மாறுபடாத வல்லமையேவெற்றியாகவுடைய சோத்திரந் தொக்கு சக்ஷு சிங்குவை ஆக்கிராணமாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் வாக்கு பாதம் பாணி பாயுருவுபத்தமாகிய கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆகப் பத்தாகிய இவைகளுக்கும், சத்த பரிச ரூப ரச கந்தமும் வசன கமன தான விசர்க்கம் ஆனந்தமுமான பத்துக்கும், தனுவுள்ளமட்டுங் காரிய காரணங்களாய் அழியாது நின் றுபகரிக்கும் ப்ருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசமென்னும் பூதமைந்துக்கும், சித்தத்தை நல்வழி சிந்தியாதபடி பற்றிக் கொண்டு நோக்காடுசெய்யும் ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதியாத்மிகமாகிய துக்கத்ரயங்களுக்கும்—அன்றியுங் காமம் வெகுளி மயக்கமுமாமென வறிக.—சாத்விகம் இராசதந் தாமதமாகிய முக்குணங்களுக்கும், முதற்காரணமாகிய ஆணவமும் மாயையும் கன்மமுமாகிய மூன்றுக்கும், கேவல சகல மத்யமாகிய மூன்றவத்தைகளுக்கும், தனது சுதந்தரமாக வந்த வேளை முறைபிறழாது பொருந்திப் புசிப்பிக்கும் புண்ணிய பாவங்களுக்கும், பிரத்யக்கமல்லாத பிராணன் அபானன் உதானன் வ்யானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் ஆகப் பத்தாய வாயுக்களுக்கும், ஒருக்காலும் இதஞ்சொல்லாது பெற்றதினும் அமையாது குறைகளைச்சொல்லி ஆதியேதொன்று தொட்டு வரப்பட்ட மாதா பிதா மாதுலன் முதலாயினோர்க்கும், மிகவும் வருந்தித் தேடப்பட்ட திரவியத்தின்பொருட்டும், அன்புடனே பற்பலவாய இவைகளின் பொருட்டாக இச்சாஞானக் கிரியாசொரூபனுகி, அவ்விடத்துத் தன்னை வினையைத் தலைவனை ஊன்றிப் பாராமல் விஷயாதியின் பொருட்டு அவைகளுக்கேற்ற தொழில் செய்யு

உன்னை ஒழிய உறவில்லை என்னுமது
தன்னை அறிவை தனியறிவை—முன்னந்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—நிலைத்தமிழின்
உடு தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவர்உரைத்த
மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்—ஐவர்க்கும்
ஆவதுவே செய்தங் கவர்வழியைத் தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்—பூவையர்தம்

மிடத்து எப்படியாமோ வென்னுஞ் சங்கையில்லாத பயத்துடனும் அவை முடித்தற் பொருட்டுச் சாருந் தாக்ஷண்ய மில்லாமையுங் கலனுகத் தரித்து, அரையிலே மஹாங்காகத்தைக் கச்சையாகச் சாத்தியருளுஞ் சிவன் அருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களினுண்டான வசனத்து வழி யாதரியாமல், ஒன்று போயவழி ஒன்று போகாமலிருக்க அதனுலே அம்பெடுத்துப் பல்வகையான தத்துவங்களின் சூதாய் சூட்சி வார்க்குத்தியிற் பொருத்தி மருண்டேன்.

22—29. தேருங்கால் - புகலர்கேள்.

(உரை) விசாரிக்குமிடத்து எனக்குச் சகாவாய் யான் படும் பலவாய துயர் நீக்குகைக்கு நீயன்றியிலே ஒருவரு மில்லையென்பதை நீதானே யறிவையே!—அதாவது, எனக்கு விட்டு நீங்காத தானமாக வுடையையாகலின் நீ அறிவையே.—பாசஅறிவு பசுஅறிவு போலாது எப்போதும் ஒருபடித்தாய் எல்லாவறிவுக்குந் தான் முதன்மையாய்த் தனக்கொரு சகாவேண்டுமென்பதில்லா ஒப்பற்ற சிவஞானத்தைப் பூர்வத்தில் ‘புறப்பற்ருகிய பொருட்பற்றும் அகப்பற்ருகிய இரண்டுடம்பிற் பற்றும் முற்றத் துறந்தவர்களே சிவஞானம் பெற்றவர்கள். இதில் யாதானுமொன்றிற் சிறிதாயினும் பற்றிருந்ததாயின் அவர்களே ஜனன மரணமாகிய பந்தமுற்றவர்கள்’ என்று தமிழ் நிலையிட்டுச் சங்கப்பலகை யிடங்கொடுத் தேறியிருந்த நாற்பத்தொன்பது பேர்களையும் விழத்தள்ளித் தனக்குமாத்திரஞ் சங்கப்பலகையாகக் குறுக்கின குறள் வெண்பாவின் சொல்லும் பொருளும் நாவிடங்கொண்ட தெய்விக வித்வானுன அழகிய வள்ளுவநாயனுர் ஓதியருளின சத்தியவாசகப் பயனை ஆசையாகப் பாராமல், பஞ்சேந்திரியங்கள் அது அது வேண்டிய விஷயத்திற் செல்வதற் கன்யமாக மாறுபடாமல் அதற்

கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்
குண்மை நிலையுணர்ச்சி ஓராமல்—திண்மையினால்
நாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்
சாவிற் பிறப்பில் தலைப்பட்டிங்—காவிநிலை
நிற்கும்வகை பாராய் நிலையான நெஞ்சமே
பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்—வெற்பின்மிசை
வந்திருக்க வல்லான் மதியாதார் வல்அரணம்
செந்தழலில் மூழ்கச் சிரித்தபிரான்—அந்தமிலா
வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொளி
ஆதி யமலன் நிமலனருட்—போத
அறிவி லறிவை அறியு மவர்கள்
குறியுள் புகுதுங் குணவன்—நெறிகொள்

கேற்கப் பொருந்தி அதன் வரம்பு கடவாது நிற்க அதனால் விளைந்த பாவமாகிய நரகசமுத்திரத்திலே தாழக் கரைகாணாதவண்ணம் அமுக்குண்டு, மீண்டு வெளிப்பட்டவிடத்தினும் மெல்லியராகிய மாதர்தம் மான்விழி போன்ற விழிப்பிறழ்வின் பாசப்பிணிப்பினுக்குள்ளாய் அவர்களுடனே கூடுதற்கு வேண்டிய அமருகம் கொக்கோகம் முதலிய நூலின் பயனைப் புத்திபண்ணி, மெய்யாகிய ஞானத்தைத் தரப்பட்ட நூல்களைப் படித்தறியாமல், அறிவு சிறிதும் புகப்படாமற் சிக்கென்ற நெஞ்சாகையால் நாவாற் கடினமான கற்றுக் கதறியும், தினந்தினம் இந்தப்படி இறக்கிறதும் பிறக்கிறதுமே மேம்பாடாகப் பூண்டு திரியும், இப்படி இன்னதுவன்றியிலே சரிக்கும் ஆன்மாவாகிய நான் அசைவற ஒன்றினும் படாமலிருக்கும் நிலைக்கான உபாயஞ் சிந்தியாய், நீயே நானே யென்று பேதமில்லாத சத்தியாகிய மனமே! அதற்கு வகையாவது எப்படியாமென்று கேட்பாயாகில், உனக்கு நன்றாய் அழகுறத் தெரியும்படி நான் சொல்லுகிறேன் கேள்.

29—38. வெற்பின்மிசை - பேணிக்கேள்.

(உரை) தென்றிசை புனிதமாகவும் தேவர்கள் இருடிகள் பொருட்டாகவும் திவ்யமான திருமேனியாக உமையுடனே வெள்ளிமயமாகிய கைலாயமலையி னுச்சியிலே எழுந்தருளி யிருக்குந் தகுதியை யுடையவன். அதுவன்றியிலும் தங்கள் தவ மிகுதியின் கர்வத்தாலுங் கோட்டைவலியின் பலத்தாலுந் தேவர்கள் இருடிகள் ஒருவரும் எண்

வெளியில் வெளியில் வெளியன் வெளியில்
ஒளியில் ஒளியில் ஒளியன்—ஒளியில்
அளியில் அளியில் அளியன் அளியில்
அளவில் அளவில் அளவன்—அளவிறந்து
ருடு நின்றான் அனைத்தும் நிறைந்தான் நினைப்பவர்பாற்
சென்றான் தெரியத் தெரியாதான்—குன்று
விளக்காய் நிறைந்த விரிசுடரான் *மண்மேல்
துளக்காமல் நின்றபெருஞ் சோதி உளக்கண்ணுக்

ணிக்கையில்லாததுபோல அவர்களுட னொப்பாக நினைந்திருந்த முப்புராதிகளும் அவர்களுடைய கோட்டையுஞ்சிவந்த அக்னிசமுத்ரத்தினாலே காணாமற் போம்படி கோபாக்னியாகிய சிறுநகை செய்தருளின ஸ்வாமி. அப்படிப் பிரத்யக்ஷமான திருமேனியாயினும் சர்வ சப்தங்களையுந் தனக்குள்ளே யடக்கி முடிவில்லாமல் நிற்கும் வேதத்தின் தாற்பரியத்தின் பொருளுக்குத் தொனியர்த்தமான அறிவானது. முதலே மலமில்லாத நின்மலனாயினுங் கிருபையானவன். எல்லா அறிவுக்கும் மேலான ஞானமும் அதற்குத் தலைமையுந் தரிசித்த ஞானனந்திகள் திருமேனிகள் திருமேனியே தனது திருமேனியாகவுடைய இயற்கையன். ப்ருதிவி ஈறாக அடைவே தரப்பட்ட ஆகாச வெளிக்கும் வெளியாகிய பிரகிருதி வெளி அதற்குக் காரணமாகிய கலையான வெளியிலே நிலையானவன். அந்தக் கலாதத்துவத்திலிருந்தும் அதில் தோய்விலாதவன். அந்தக் கலைக்கு மேலாகிய ஒளியான அசுத்தமாயையொளி அதற்கு மேலாகிய சுத்தவித்தை யொளி அந்தச் சுத்தவித்தை யொளிக்கு மேலாகிய விந்துவாகிய வொளியிலிருந்து சகலமும் உண்டாக்கப்பட்டவன். அந்த விந்துவுக்கு மேலாய் அநுக்ரஹமே தொழிலான சதாசிவனுக்கு மேலாய்க் கிருபை தானான பராசத்தி அந்தப் பராசத்திக்குக் காரணமாய பரமசிவம். அப்படிக் கிருபையனாயினும் காண்டல் கருதல் உரையென்னும் அளவளந்த அறிஞரளவிற் களவானவன். ஆகிலும் அறிஞர் அளந்தறிந்ததில் அமிழ்ந்தாது அவ்விடத்து விரகு பிறக்கிற் சற்றுந் தோற்றாதாய் நீங்குஞ் சத்தியுடையவன். அளவையினாலே அளப்பதற்கும் அளப்பரிதாய நிலையையுடைத்தாய் ஜடசித்தாகிய எல்லாம் பூரணமாகி இப்படி

*விண்மேல் - பாடபேதம்.

கல்லாது தோன்ரு அமலன் அகிலமெலாம்
நில்லாமல் நின்ற நிலையினன்—சொல்ஆரும்
ஈசன் பெருமை இருவினையேன் இன்றுனக்குப்
பேசுந் தகைமையெலாம் பேணிக்கேள்—பாசம்
பலவுங் கடந்து பரிந்தருள்சேர் பண்பாற்
குலவி விளங்குகுணக் குன்ரேன்—இலகவே

ஒருபொருள் உண்டென்று நிச்சயிக்கப்பட்டவர்கள் மனதிலே புதிதாகத்தோன்றப்பட்டவனுகிலும் ஆன்மபோதத்தால் அறியப்படாதவன். ஒருகாலத்து ஓரிடத்து விளங்கியும் ஓரிடத்து ஓர்கால் நந்தியும் வாராது ஒருபடித்தாய் அசைவாற் கீர்த்தியாய் இருளறுக்கும் விளக்குப்போல ஆன்மாக்கள் மலவிருள் இரிக்கைக்கு விளக்காய் ஏகதேசப்படாமற் சர்வான்மாக்களிடத்தும் நிரம்பி மேன்மேற் பிரகாசிக்கப்பட்ட தேஜசாய்ப் பூமியின்க ணன்றியிலுஞ் சர்வ தேவர்களுக்குந் தேவனுகச் சலனமற்று ஒளியாய் வழங்குவதற்கெல்லாந் தான் ஒளி கொடுப்பதாய்ப் பெருமையுடைய பிரபை. தற்றெரிசனிக ளறிவின் கண்ணே தோன்றுவதன்றிக் கடபடாதிகள் போல ஊனக்கண் களுக்குக் காணப்படாதவன். அனுதி மலமில்லாதவன். அண்டங்கள் புவனங்கள் யாவையினும் அதன்கண் வாழுந் தாபரசங்கமங்கள்மாட்டுந் தோன்ருத் துணையாய் நிற்பதுதானே நிலைமையானவன். கன்மமல மாயாமல மிரண்டும் நீங்கின அஞ்ஞான ஆன்மாக்கள் எண்ணிறந்த படியாக வேதாகமங்களாலே திருவுளம் பற்றப்பட்ட புகழையுடைய சிவனது சரித்திரத்தைப் புண்ணியபாவப் பகுதியாகிய கன்மமல மாயாமல பந்தனுகிய யானும் இப்போதும் என்னுலியன்ற மரியாதி உனக்கின்னும் ஒருவகைத் தகுதிப்படச் சொல்லுகிறேன். அதை நன்ருகப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக.

38—39. பாசம் - குன்ரேன்.

(உரை) காமியம் மாயை ஆணவமென்னு மும்மலத்தின் காரிய காரணங்களை யறிந்து நீங்கின உபசாரத்துடன் சிவஞான சம்பந்தரான ஆன்மாக்க ளிருதயமான பொதுவெளியிலே விளங்கி நின்ற குணமான மலையான்—இதுவன்றி எண்ணிறந்த படித்தாகும் பிணிப்பையுடைய ஐவகைச் சத்திகளினது வியாத்தி வியாபகங்களுக்கப்பா

செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து
வையம் பரவ மகிழ்ந்தெழுந்தங்—கையங்
களவுபயங் காமங் கொலைகோபங் காதி
அளவில்வினை யெல்லாம் அழித்திங்—குளமகிழத்
தொம்மெனவே எங்கும் முழங்கிச் சுருதிபயில்
செம்மைதரும் ஆகமங்கள் சேர்ந்தோடி—மும்மலத்தின்
காட்டங்க வேர்பறித்துக் கல்விக் கரைகடந்தங்
கோடுபல் பூதத் துணர்வழித்து—நீடுபுகழ்
மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை யவாஅகற்றி—நையும்இயல்
வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவும்
நீக்கிச் செறிந்து நிறைந்தோடிப்—போக்கரிய
பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்துப் பரந்தலைக்கும்
அந்தமனம் புத்தியுடன் ஆங்காரம்—சிந்திவிழ

லாகியும் அதனுட் கட்டுற் றிலக்கமிலவாய உயிர்க ளிவைக் கந்தரம் போற் றலையளிசெய்யும் பேரறிவா யதுவே பொருந்தும் தில்லைப் பொதுவில் யாவருங் கண்டு மகிழ்வுண்டாக நட்டம் பயில்வனவே குணமான மலையென்றுமாமென்க.

39—57. இலகவே - ஆறுடையான்.

(உரை) விளங்கச் செய்யப்பட்ட சிவபுண்யமான மலையிலே யிறங்கி, அபரஞானத்தின் தலைமைகண்டவரது கூர்ந்த அறிவுக்குப் பிரயோசனமாகி யேத்தும்படிக்குச் சந்தோஷத்துடனே வேக முடைத்தாய், ஒன்றை யொன்றாகத் திரியக் காணுதலையும் அங்குத் தோன்றுபுத் தோன்றுமாக நினைக்குதலையும் அச்சப்படுதலையும் ஆசைப் பற்றையும் பிறவுயிர் வதையையும் அகங்காரத்தையும் முறுக்கி, சத்தி அனந்தமான புண்யபாவங்களையெல்லாங் கெடுத்து, களிப்புடனே ஜடசித்துக்கள் முற்றும் இயல்பாய் நாதமுழக்கஞ் செய்து வேகத்தினாலே நடந்து ஞானத்தின் பகுதியாய்த் திவ்யாகமங் களில் நன்றாய் அறிவாய்ச் சென்று, ஆணவம் மாயை காமியமென்று விரிந்திருண்ட காட்டு விருத்தி நாசமாம்படி அதற்குக் காரணமாகிய கிழங்கைப் பிடுங்கி, சர்வமுமாய்ச் சகல சத்தங்களுஞ் சகல சத்தத்தின் பொருள்களு முண்டாக்கியறிகையால் அதுவெல்லாந் தனக்குக் கீழா

*மோதி அருணீர்மை ஓங்கிவிறல் முக்குணமுங்
காதி உரோமமெலாங் கைகலந்து—சீதப்
புளக மரும்பப் புலன்மயக்கம் போக்கி
விளைவில் புலன்முட்ட மேவிக்—களபதன
மாதர் மயக்கம் அறுத்துவளர் மண்டலத்துச்
சோதியொரு மூன்றினையுஞ் சோதித்து—நீதியினால்
ஆதாரம் ஆறினுஞ்சென் றூறிஅடல் வாயுக்கள்
மீதான பத்தும் மிகப்பரந்து—காதிப்

கையாலும் அதனளவில் அளவுபடாமையாலுங் கல்வியினது வரம்பையும் உடைத்து, ப்ருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமென்னும் ஐந்து பூதமும் ஐந்து நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்றென்னும் அதன் ஜடப்பிரஞ்ஞைக் குணங்களின் விரிவையும் போக்கி, அநித்யமான ஊரும் பேரும் குடிமையும் அழகும் பெரியனென்னுங் கீர்த்தியும் நிறுத்தப்பட்ட ஆன்மாக்கள் சரீரத்தில் நிற்கும் பரிசத்தினது தன்மையும் வாயினிடமாக நின்ற சிங்குவையின் தன்மையும் நேத்திரத்தினிடமாய் நின்ற ரூபத்தினது தன்மையும் துண்டத்தினிடமாக நின்ற ஆக்ராணத்தினது தன்மையும் கர்ணத்தினிடமாக நின்ற சோத்ரத்தினது தன்மையும் இப்படிப் பலவாய தன்மையாய்ச் சிங்கம்போன்று ஐந்து வாயினானும் விழைவை விரும்பும் ஞானேந்திரியங்களாற் பற்றும் ஆசையைப் போக்கி, தன்னைப் பெருமைக்காகாது கீழ்ப்படுத்துவிக்கு மியல்பினை யுடைத்தாகிக் கடின பாடணமாகச் சொல்லினின் விளக்கும் வாக்கையும் பாவவேதுவான காரியத்திலே செல்லக் கால்நின்று கமனிக்கும் பாதத்தையும் நியாதிலாப் பூச்சியங்களைத் தழுவாத புண்ணியத்திற் செய்யாது ஆர்வங் கண்ணோட்டமாகிய பசுத்தர்மத்திலே யிடுதலும் இது ஏற்கவொண்ணாதென்று விசாரியாமல் ஏற்குங் கையினின்று செய்யும் பாணியினையும் உதரத்தினின்று ஜலத்தையுங் கட்டத்தையும் வேறுவேறுபடுத்தும் பாயுருவையும் விடயானந்தத்தை இருவகையான கோசபவக் குறியினின்று விளக்கும் உபத்தத்தையும் இப்படிப் பலபேதப்பட்ட கன்மேந்திரியங்களைந்தையும் விடுவித்துத் தான் நெருங்கி அந்தத் தானங்களெல்லாம் நிரம்புவித்து, என்றும் நீக்கப்படாத சங்கற்ப விகற்பமாகிய பொழிற்

---

*மோதி யலைக்கும் அருணீர்மை முக்குணமுங் - பாடபேதம்.

பிருதிவியப் புத்தேயு வாயுஆ காய
உறுதி நிலமைந்தும் ஒடி—மறுவிலா
நான்முகன்மால் ஈசன் மகேசன் நலஞ்சிறந்த
தான்முகம் ஐந்தாஞ் சதாசிவமும்—ஆனதொரு
விந்துநா தங்கடந்து சுத்த வெறுவெளியில்
அந்தமிலாப் பாழடங்கத் தேக்கியபின்—முந்திவரும்

செறிவை வெளியாக உருவியும் நிறைந்தோடி, நான்கு நான்கு பேதமாக ஆட்டுக்காணும் அந்தக்கரணங்களினுடைய தற்குணங் கெடத்தாக்கி, பற்பலவாகச் செய்யுந் தத்வங்களின் சேட்டையை நிறுத்தி யாவுஞ் சிவஞானத்தின் தன்மையேயாகிப் பெருக வளரப்பண்ணி, சாத்விகம் ராசதம் தாமதமென்னும் பெயரினையுடைய குணத்ரயங்களின் செயல் பதி மாறிமாறிவரும் மிகுவெற்றியையெல்லாந் தனது ஒருபடித்தாய இன்பநிறையாற் கோபித்து, உடல்முழுவ துள்ளும் நிரம்பி மிகுதியாற் புறம்பு புக்கோடி மூன்றரைக்கோடி யுரோமவழியெல்லாஞ் சுகம்பிறந்து மயிர்கள் சிலிர்ப்ப மாயாதனுவின் நித்யகுணமான தாபசோபமும் அனுதி ஜனனமரண அழலிக்கையும் நீக்கித் தட்பமுடையவாய பெருஞ்சுகம் விளையப் புலன்களைந்தின் சிறுதொழிலான் மருட்டுவழிச் சார்தல் அறப்பண்ணி, அண்டத்துந் தனுகாணங்களுக்குக் காரணமாகிய வினைகள் நிரம்பிய சந்திர முதற் கலையீரறுவகை நிலங்களும் அடங்கச் சென்று பாய்ந்து, பசுங்கூட்டாகிய சந்தனங்களினுற் பொதிந்து நெருங்கிய கொங்கைகளையுடைய அங்கனையார்கள் செய்யுங் கோலக்கோட்டிகளால் விழைவுற்றுச் செல்லும் அறியாமையை நீக்கி, அண்டத்தும் பிண்டத்தும் எழுதல் இயல்பாகி வாதனையுடைய அக்னிமண்டலம் ஆதித்தமண்டலஞ் சந்த்ரமண்டலமாகிய முச்சுடர்களுந் தனது காருண்ய ஆணைப்படியே சர்வத்துக்கும் பொதுவாய் நடுவுநிலைமையாயே நில்லாது அதிகாரமலத்தால் விகாரப்படாமல் பார்த்து நிறுத்தி, மூலாதாரஞ் ஸ்வாதிஷ்டானம் மணிபூரகம் அனுகதம் விசுத்தி ஆஞ்ஞையென்னும் ஆதாரத்தினடைவே முற்றும் நிறைந்து, ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டுப்பொருதல்புரியும்பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகான் தேவதத்தன் தனஞ்செயனென்னு மேலாய மாருதமும் அண்டத்துக் காரணவாயுப் பத்தும் விளங்க மேற்கொண்டோடி மேலடாது கோபித்து,

அவ்வறிவுக் கப்பாலுஞ் சென்றகண்டம் உள்ளடக்கிச்
செவ்வறிவே யாகித் *திகைப்பொழிந்திட்—டெவ்வறி
ருரு தானய வீடளித்துத் தன்னிற் பிறிவிலா [வுந்
ஊனாகி எவ்வுயிர்க்கும் உள்புகுந்து—மேனியிலா
அஞ்சவத்தை யுங்கடந் தாயபெரும் பேரொளிக்கே
தஞ்சமெனச் சென்று தலைப்பட்டு—வஞ்சமறத்

தேகத்தின் காரியமாய்ப் பஞ்சபூதத்தின் காரணமாகிய அண்டத்து அதோமுகமாய் நீடுநிற்கும் ஐவிதமான பூதத்தானங்கள் கலைக ளெங்கும் பரந்துநின்று, அண்டத்தும் பிண்டத்தும் உற்பவநாச குற்றந் தீரா ஆன்மாக்கள்போலாது கடவுளாகி நிராதார அதிட்டிதமாகி நிவர்த்தி கலை யதிபரான பிரமசிருட்டியையும் பிரதிட்டா கலையினின்று திதி பெற்றுச்செய்யும் விஷ்ணுவின் திதியையும் வித்தியா கலையினிருந்து சங்காரத்தைச் செய்யும் உருத்திரமூர்த்தி சங்காரத்தையும் சாந்தி கலையினிலையாகித் திரோபவத்தைப் பண்ணும் மகேசுரர் மறைப்புச் செய்தலையும் ஆகாயபூத வியாபகவந்தமான சாந்தியாதீத கலைக்குக் காரணராகி அனுக்கிரகத்தை ஐவகை நிறமுடைய முகங்களாற் புரியுஞ் சதாசிவமூர்த்தி யனுக்கிரகத்தையும் இந்தக்கலைகளும் இந்தச் சதாசிவ மூர்த்திகளுந் தனுகரணமுதலியவையாகக் காரணமான சுத்தமாயை யின் அதோமுகமான விந்துவான பராசத்தியையும் அந்தச் சுத்த மாயையில் ஊர்த்துவமுகமாய் ஓசைவடிவாகிய அபரநாதத்தையும் பிற கிட்டு மேற்சென்று, சுத்தமாயாகாரணங் கடந்து நின்மலமாகி, நிராமய மான பரவிந்துவென்னும் பராசத்தியினது முடிவிலா வியாத்தியாகிச் சித்தஞ்செல்லாத சூனியமெங்குங் குறைவற நிரம்பி, அவ்வளவிலும் நில்லாது பரந்து, ஞானபாதங்களில் முதற் பேசப்பட்ட பராசத்தி ஞானத்து மேலாகிப் பூரணமான பரநாதத்தையுந் தனக்குள்ளே யாக மேல் தனதெல்லையளவு செறிந்தோடும் நீர்மையாய்ச் சுத்தப் பேரறி வேயாகி வேறு சந்தேகமில்லாது தீர்ந்து, பாதாளசத்தி தொடங்கிப் பரந்த வியாபகமும் பலவாய சத்திகளுமன்றி ஜடசித்தாகிய எல் லாப் பொருள்களின் ஞானங்களுந்தன்னதேயாகிய வாயினுஞ் சேர்ந்த உயிர்களுக்குச் சுத்தமுத்தியுங் கொடுத்துத் தனக்கு அபின்ன மான நிரதிகாரத்துக்குத் தான் திருமேனியாகியிருந்தாலும் மூவகையு

*திகைப்பொழிந்தங் கெவ்வறிவுங் - பாடபேதம்.

தான்அந்தம் இல்லாத தண்ணளியால் ஓங்கிவரும்
ஆனந்தம் என்பதோர் ஆறுடையான்—ஆனந்தம்
பண்ணும் பயன்சுருதி ஆகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து
நண்ண அரியதொரு நாடுடையான்—எண்ணெண்
கலையால் உணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையான தெல்லாமும் நீத்தங்—கலைவறவே

மல்லாத உயிர்களுக் குயிராய் நிற்குந் தன்மையுங் குன்றாதுமாகி, கண்டிக்கப்படாததாய்ச் சர்வமும் நிரம்பித் தூலசூக்குமமான இருவகையிற் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகங்களாய ஐந்தவதாரமும் இல்லாததாகிப் பரமாய் நிர்மலமாய் நித்தமாய் ஒன்றாய்ச் சருவப் பிராணிகளுக்கும் அறிவாகி அசலமாகிப் போதங்களாற் செப்பவரிதாய்த் தற்சிவமாகிய மிகுந்த ஒளியே தனக்குக் காரணமாய்க் கதியாக அதனுடன் இரண்டறப் போய்ப் புக்கு—இதுவன்றியுஞ் சுத்தாவத்தையி லுண்டாகிய பஞ்சபேதமான அவத்தையுங் கடந்த பேரொளியே கதியாகச் சென்று பாய்ந்தெனவுமாம்.—, சொல்லிப்போந்தவை யாவுஞ் செய்யுமிடத்துச் சர்வப் பிராணிகளுக்கும் தத்தம் வினையால் வேறுபாடு காண்டலல்லது தான்செய்தால் பக்கஞ் சார்தலின்றி முடிவும் முதலென்பதும் இலவாகிச் சகல உயிர்களையுந் தனதியல்பில் நிறுத்துமென்னு நினைவாய் அளவிறந்த காருண்யந் தானே மேன்மேலும் வளர்கின்ற மிகுமின்ப சுகந்தானே தசாங்கப் பொருளுக்கு ஆறாய பகுதியுடையவன்.

57—58. ஆனந்தம் - நாடுடையான்.

(உரை) அருளாய் அடைந்த ஆன்மாக்களுக்குஞ் சுகசொரூபமே செய்வதற்குக் காரணமாகி அருணிலைமை அறிதற்குக் காரணக் கருவியான நான்கு வேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்யாகமமுங் களங்கமற ஓதி அதன் தாற்பரியமுடிவை யறியச்செய்த மஹத்துக்களுக்கும் அந்த அறிவாற் பொருந்தப்படாத நுண்ணியதான சிற்சத்தித் தானமே தனக்கும் சுத்தமான நாடாக உடையவன்.

58—60. எண்ணெண் - ஊருடையான்.

(உரை) விரிந்த அபர ஞானமாகிய அறுபத்துநான்கு வகைப்பட்ட கலைகளினது ஞானங்களை ஆராய்ந்து ஒன்றின் கருத்து ஒன்று சொல்லாது வெவ்வேறு பேதப்பட்டுச் சொல்லுகையாற் பயன் நிலை

சுo தேட்டற்ற சிந்தை சிவஞான மோனத்தால்
ஓட்டற்று வீற்றிருக்கும் ஊருடையான்—நாட்டத்தால்
தெண்ணீ ரருவிவிழச் சிந்தைமயக் கந்தெளிந்
துண்ணீர்மை யெய்த உரோமமெலாம்—நண்ணும்
புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிற்கூ டாம
லுளகம்பங் கொண்டுள் உருகி—அளவிலா
மாலா யிருக்கு மவர்மனத்தை வாங்கஅருள்
மேலாய் விளங்கலங்கல் மெய்யினன்—தோலாத

யாமை கண்டு மனமுருகி நொந்து திரிவிதகரணங்களும் எப்போதும் பற்றுக ஆசைப்படுஞ் சுத்தமாயா பீடத் திருத்தல் முதலிய கீழுள்ள போகத்தானங்கள் முடிய அநித்யமென்று நீத்து அருளுருவாற் சலிப் பற நின்ற ஆன்மாக்களிடத்திலே அவ்விடத்து உதிக்குஞ் சிவஞான மதுவே தனுவாக ஆன்ம சகா விதமாகிய போக்குவாவற்ற பூரணத் வம் வந்தவிடத்து அழகுசெறியும் அனுபூதியாய பகுதிக்கு நாயகன்.

60—63. நாட்டத்தால் - மெய்யினன்.

(உரை) என்பதை-பொய்யிற் கூடாமற் சிந்தைமயக்கந் தெளிந்து நாட்டத்தாற் றெண்ணீ ரருவிவிழ வுண்ணீர்மையெய்த வுரோமமெலா நண்ணும் புளகம்புனை மெய்ய ருளகம்பங்கொண் டுள்ளுருகி யளவிலா மாலா யிருக்குமவர் மனத்தை வாங்க வருள் மேலாய் விளங்கலங்கன் மெய்யினு னெனமாறுக. பொருளாவது :—மலையினுச்சியி னட்டுத் தெளிந்த நறுநீரானது இடையறாது விழுமாப்போல இரண்டு கண் களினாலுங் கண்ணீர் தாரைவிட ஆன்மாவினுடைய ஐயுறவு நீங்கி உள்ளே ஞானம் விளங்க மயிர்க்கால்தோறுஞ் சுகபுளக முண்டாகுஞ் சத்தியத் திருமேனியானவர் இந்தப் பிரபஞ்சப் பொய்யை நீத்தவர்க ளிடத்திலே கம்பிதமான ஆனந்தமுண்டாகத் தான் ஒரு பொரு ளென்னுந் தன்மைபோய் நீராளமாய்க் கரையிறந்த பற்றும் வாஞ்சை யுடைய ஆன்மாக்கள் செயலானது விஷயாதிகளிற் செல்லாமல் நிறுத் தித் தன்வயத்தாக்கும் அருளே யாவைக்கும் அதிகமாகத் தோற்றப் பட்டவையை அழகுசெறிய மாலையாகத் தரித்து அறிவுதானே தடித் தனவே திருமேனியாக உடையவன்.

வானம் புவனம் மலைகடல்ஏழ் பாதாளம்
ஊன்ஐந்து பூதத் துயிருணர்ச்சி—ஞானமாய்
எல்லாமாய் அல்லவாய் எண்ணுவார் எண்ணத்து
நில்லாமல் நிற்கும்நீள் வாசியான்—சொல்ஆரும்
பாதாளம் ஊடுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழும்
ஆதார மாகி அகண்டம்நிறைந்—தோத
அரிதாய் எளிதாய் அருமறையா றங்கத்
துருவாய் உயிராய் உணர்வாய்ப்—பெரிதாய
வெய்யதுயர்ப் பாசமற வீசியே வெம்பிறவித்
துய்ய கடலைத் துகளெழுப்பி—ஐயமுறுங்

63—65. தோலாத - வாசியான்.

(உரை) பேரிருளாய் வழங்குதலில்லாத வெறுவெளிகளும் இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களும் அஷ்டகுல பர்வதங்களுஞ் சப்த சமுத்திரங்களுஞ் சப்த பாதாளங்களும் ஆன்மகோடிகளுக் குடம்புண்டாகைக்கு மூலமுங் காரியப்படுவதுமான பஞ்ச பூதமும் அந்த ஆன்மகோடிகள் யாவைக்கும் அறிவு எவ்வளவோ அவ்வளவுக்குத்தோர்தலுள வவ்வளவவ்வள வதன்றியேயாகியுஞ் சொல்லப் போந்தவை யித்தனையுந் தன்னிடத்திலே யுண்டாக்கி உண்டாக்கியும் வினைப்பகுதியால் விளக்குகையால் தானல்லவுமாய் போதமிக்கால் பகுத்தறியும் அறிவினர் பகுத்துக் காண்கைக்குக் காணுமையுங் காட்டுவதுமான சித்தாய் மனவேகமான இச்சை கிரியை ஞானசத்திகள் இத்தன்மையவானதே கடுங் குதிரையாக உடையவன்—இதுவன்றி அப்படித் தோய்ந்தும் தோயாமையுமான விசித்ரமான வாசியே வாசியாயுடையனென்க.

65—73. சொல்லாரும் - ஆணையான்.

(உரை) ஈசுவரவாக்யங்களாலே அதோமுகவுலோகங்களெங்குந் தடையறப் புகுந்து அதன்மேல் ஆதிநடுவாய் அதிற் பிலக்கத்தீவுமுதல் புண்டரீகத்தீவு ஈறுகச் சப்ததீவுள்ளும் அதன்மேலாகி ஊர்த்தமுகமான பூலோகமுதலாக அடைவே உயர்ந்த சத்யலோகமீறுக எழுமேலுலோகங்க ளுள்ளவாய்த் தான் நிலையாக நிற்கைக்குத் தானமாகி, அன்றியும் அதன்மேலாய வுலோகங்களாய்க் கண்டிதமன்றி அருவாயிருக்குஞ் சுத்த மாயாலோகம் யாவும் நிறைந்து, இப்படியிருந்தாலுஞ்

காமக் *குரோதலோப மோகமதங் காய்ந்தடர்த்துச்
சாமத் தொழிலின் தலைமிதித்து—நாமத்தாற்
எ௦ கத்துஞ் சமயக் கணக்கின்விறற் கட்டறுத்துத்
தத்தம் பயங்கொலைகள் ஆங்கழித்தே—தத்திவரும்
பாசக் குழாத்தைப் படஅடித்துப் பாவையர்தம்
ஆசைக் கருத்தை அறவீசி—நேசத்தால்
ஆனவே கங்கொண் டருள்மும் மதத்தினல்
ஊனையார் தத்துவங்க ளுள்புகுந்து—தேனைப்

சுட்டிச் சொல்வதற்குக் காட்சியிற் படாது, ஆனுல் இல்லாததோ வென்னிற் சுட்டிறந்தாற் சொல்லிற் பட்டதாய், அன்றியும் மேலோர்க் கல்லது உச்சரிக்கப்படாத வேதம் நான்கும் சிக்ஷை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தஞ் சோதிடஞ் சத்தமென்று சொல்லப்பட்ட அங்கங்களாறும் இவைக்குத் தானல்லது வேறுயிரின விலதாய் அதிற் பிரித்துப் பிரவஞ்ச *சருவமுஞ் சொல்லுவதாய் அதுவே அதனுக்குயிராய் அதிலே நிச்சயமான தாற்பரியமே அந்த உயிர்க்கு ஞானமாய் இந்த விதத்தாலாய சரீரமே மிகப்பருத்து, தனது மெய்யடியார்களிடத்தில் கடினப் பிரவிர்த்தியான பொல்லாத பந்தக் கட்டை அற்றுப்போம்படி செய்து, திரிவித கரணங்களினுல் ஏறுசெய்திக் கீடான பற்பல ஜனிப்புத் தாபசோபமாய்ப் பற்றுக்கோடாய்க் கரையிறந்து நிலைகாணுத சாகரத்தைப்போலப் பயனிலவாய ஜனனசாகரத்தை நன்ருய் நசையீரஞ் சிறிது மில்லாது தகளேழக் கடந்து, சந்தேகப்படுவனவும் விஷய விருப்பும் அதனுல் வரும் வெகுளி ஈயாமை யாதுந் தெரியாமல் மயக்கிற்படுகை தன்னை மதித்து கெர்வித்தல் முதலானவைகளை வெகுண்டு நெருக்கி, மரித்து மரித்துத் திரிவதற்குக் காரணமாய புவன போகத்தை நசுங்க மிதித்து, வேறுவேறு பெயரிட்டு—கொள்ளே அச்சம் பொருந்தி—,தீர்க்கப் பிரயோசனமில்லாத நூலாகிய பற்பல வார்த்தையாகக் குரைக்கும் புறச்சமயிகளாகிய புன்மையர் கோவை செய் தகுதியின் வெற்றியைச் சின்னுபின்னமாகத் துணித்து, தன் திறமற்று அச்சமுறல் பிறவுயிர் கோறல் முதலிய செய்வதற் கிசைதலை நாசஞ்செய்து, நாடோறும் நாடோறும் புனைந்த செயலுரைகளின் பிணிப்பாற் பெருகிவரும் புத்ரர் முதலாயின பற்றும் வேரற அடர்த்து

---

*குரோதமத மாச்சரியங் - பாடபேதம்.

பருகிக் களித்துயர்ந்து பன்மறைநாற் கோட்டால்
மருவித் திகழ்ஞான ஆனையான்—இருமுச்
சமையங் கடந்து தனக்கொப் பிலாது
சுமைதுன்ப நீக்குந் துவசன்—கமையொன்றித்
எரு தம்மை மறந்து தழலொளியுள் ளேயிருத்தி
இம்மை மறுமை இரண்டகற்றிச்—செம்மையே

மோதி, கானத்ரப்பற்றைச் சிறிதுமில்லாம லறுத்து, அளவற்ற கருணை யினல் எந்த விதத்தினலே ஆன்மகோடிகளின் பந்தம் நீங்குமென்கிற நினைவான கடுமைதானே குணமாகி--அதுவன்றியிலும் அந்தக் கிருபை தானே மிக்கஆராமையாகிய மயக்குற்று.-,உமை திரு வாணியென்னும் மூன்று சத்திகளை யும் மும்மதமாகப் படைத்து அந்த மதங் கரைக்கும் கர்வத்தாற் சாதாரணமாகி தேக காரியமான தத்வம் எவ்வளவுள அவ் வளவும் அதனுட்செறிந்து அந்தத் தத்வங்களுடம்பாய உயிர்கள் அவை களினலே விஷயநுகர்ச்சி நுகர்தற்குரியன உட்கலந்து திற்றலாலே அந்த புவனபோகங்களில் தனக்கு யோக்யமான நிர்மலமாய சுத்த மாயாபோகத்தில் உண்டோ வில்லையோவெனச் சிறிதே தேன் போன்ற தெளிவைக்குடித்து அதனல் மிகுசல்லாப மடைந்து வீறிட்டு மிகவும் உன்னதமாக யாவையினும் நீண்டு வெகுவிதமான வேதங்க ளெல்லாவற்றையுந் தனக்கு நாலு கொம்பாகப் பொருந்தி விளங்கா நின்ற கிரியை இச்சா ஞானமே தனக்கு அங்கமான கொலுயானையாக உடையவன்.

73—74. இருமுச் - துவசன்.

(உரை) உட்சமயங்களான வாமம் வைரவம் மஹாவிரதம் காளா முகம் பாசுபதம் சைவம் ஆறினுங் கொண்ட பொருணிலைக்கு மேம் பட்டு அந்த நிலை அந்த அருளினர் நிலைக்கல்லது பின்னை யாவர்க்குங் கட்டாமையால் ஒப்பற்றுச் சர்வதொழிலையுஞ் சுமத்திக்கொண்டு துன் புறும் உயிர்களினை வைத்துத் தாம் யாவைக்கும் பிராத்திகனென்னும் அறிவை விளக்கி அந்தத் துன்பச்சுமை யில்லாதபடி செய்தலால் அவையே அவனுக்குக் கொடியாக உடையவன்.

74—77. கமையொன்றித் - நெடுமூரசோன்.

(உரை) விஷயப்பகுதியாற் புலன்வழிச் சேறலை யடக்கித் தாப சோபமாற்றி உயிரொன்று வேறேயொன் றில்லை பிராணவாயுவே

வாயுவை ஓடா வகைநிறுத்தி வானத்து
வாயுவையும் அங்கே யுறஅமைத்துத்—தேயுவால்
என்றும் ஒருதகைமை யாயிருக்கும் இன்பருளே
நின்று முழங்கும் நெடுமுரசோன்—அன்றியும்
மாலும் அயனும் வகுத்தளித்த வையமெலாஞ்
சாலும்அதற் கப்பாலும் எப்பாலும்—மேலை
யுலகும் உலகால் உணரவொண்ணு ஊரும்
இலகி நடக்கும்எழில் ஆணையான்—அலகிறந்த

யென்று அறுதியிட்டு முக்கோணமான மூலாதாரத் தக்கினியை ஜொலிப்பதற்காம் வகையாலே ஜொலிக்கப் பண்ணி இந்தப் பூததனு விற் புசிப்பும் இதுவன்றி நீங்கித் தேவலோகம் முதலான தானங்களுக் கான உடம்பிற் புசிப்பும் இவையிரண்டுமல்லவாய் இந்தத் தனுவிலே சுபாவமாக நடக்கும் இடைபிங்கலையான வாயுக்கள் இரண்டும் நட வாது தம்பிக்கச்செய்து, அதுவன்றியும் புறம்பாய் இதற்குச் சகா காரணமாயுள்ள பூதவாயுவின் சகாயத்தையும் நிறுவித்துச் சுழுமுனை நாடியி னுண்டாய வாயுவாலே மூலாதாரத்தில் ஜொலிக்கிற அக் னியை யெழுப்பி இலாடத்தானத்துச் சந்திரமண்டலத்திலே தாக்கி அதிலுண்டாய அமிர்த கசிவாய புசிப்பால் உள்ளெங்கு மின்பாய் அதுவே புசித்து முன்னுள்ள தனுவுக்குள் நரை திரை மூப்புமிருத மற்று அந்த உடம்பே வஜ்ரகாயமாய் இளமைபெற்று அளவிறந்த காலம் நித்யராயிருக்கும் மஹாத்மாக்களுள்ளே நீங்காமல் எப்பொழு தும் விளங்கிய பேரொலியே பெரிய பேரிகையொலியா யுடையவன்.

77—79. அன்றியும் - ஆணையான்.

(உரை) அல்லது பிரமாவினுலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டு விஷ்ணுவி னுலே இரக்ஷியாநிற்கின்ற பிரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட உலகமெங்கும் பெருகினதன்றி அசுத்தமாயையினுடைய உருத்திரமூர்த்திகளாலே நடக்கப்பட்ட உலகங்களும், அன்றியினுந் தனித்தனியாகக் கீழும் மேலும் உண்டாய உலகங்களும் அதற்குக் காரணர்கள்மாட்டு யாவைக் கும் மேலாய் அசுத்தமாயையினுண்டாய உலகங்களினும் அதில் அதிப ரிடத்தும் ஆன்மாக்க ளறிவால் அறியப்படாத குய்யத்தானங்களினும் விளங்கப் பிரகாசித்துச்செல்லும் அழகிய ஆக்கினையினை உடையவன்.

காட்சியான் காட்சிக்குங் காணுன் கலைஞான
ஆட்சியான் ஆட்சிக்கும் ஆயினுன்—சூட்சியான்
பாருந் திசையும் படரொளியா லேநிறைந்தான்
தூருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான்—வேராகி
வித்தாகி வித்தின் விளைவாகி மேவுதனுச்
சத்தாதி பூதங்கள் தாணுகிச்—சுத்த

79—81. அலகிறந்த - தோன்றலான்.

(உரை) எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுக்குந் தான் ஒருவனே புகலிடமாக இருந்தாலும் ஒருபடித்தாகாமல் அவரவர் கோட்பாடுகளுக்குத் தக்கதாக வேறுவேறு ஒன்றேடொன்று இசையாதபடியாகக் காணுந் தன்மையன். உயிர்கட்கு மேலாய ஞானங்கொண்டல்லது தற்போதங் களிஞற் காணப்படாதவன். வேதாகமங்களின் பொருளினுக நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளவன். அந்த வேதாகமங்களினுல் நிச்சயம் நிலையிடப்பட்டவைக்கெல்லாந் தான் நிலையாதவன். தான் மேலாய ஸ்வரூபியாயிருக்கினும் சர்வான்மாக்களுக்கும் அதுவே பேருக்குகையின் பொருட்டு அவ்வவர்கள் மதத்துக்கிடாக நன்மை தீமை புசிப்பதற்கு வேதனை விதமான காரியங்களையும் உண்டாக்கப்பட்டுடையவன். பூலோகமெங்கும் எட்டுத்திக்கும் கீழும் மேலுஞ் சஞ்சரிக்கப்பட்ட பரிதி அங்கி இந்து மற்றுமுள்ள ஒளிகட்குத் தான் ஒளியுமாய் அந்த ஒளி மூர்த்திகளுக்கும் பிரபை கொடுத்துள்ளவன்; ஒரு முதல் சொல்லப்படுமிடத்து அதற்கு அடி முடி உண்டாகையால் அப்படிப்போல்வதோர் அடி நடு அந்தமிலாதாகித் தானே தோன்றிய முதலானவன்.

81—83. வேராகி - ஒருவன்.

(உரை) தாபர சங்கமமென்னும் இருவகைத்திணையில் தாபரங்களுக்குப் பொருந்தும் உயிர்காறுங் கருவிமுதற் காரணமாகிய பீஜமும் அதற்கு நிலையாகிய மூலமும் அதன்மே லெழுந்துண்டாம் பணை சினை அடை தளிர் பலங்களுமாக்கி, சங்கமங்களுக்குப் பொருந்துமுயிர்க்கு அது அதுகளுக்கேற்குங் காரணங்களுந் தனுக்களுமுண்டாக்கி, அதற்குள் நடத்துங் காரண பூதங்களையும் படைத்து, அந்தப் பூதாதிக்குக் காரணமாய தன்மாத்திரையாய்ச் சத்தமுதலியவற்றைப் பூதாதியாங்காரத்தினும் உண்டாக்குவித்து, அப்படிப் பிரகிருதி மாயாகாரியத்தை அதிஷ்டித் தாக்கினுனயினும் அவனுண்மை சொல்லுமிடத்துச்

வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பால்
உறுபொருளாய் நின்ற ஒருவன்—பொறியிலியேன்
வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனியென் தம்பிரான்—அம்புவியோர்
௮௫ போற்றுந் திருவடியென் புன்தலைமேலேபொறித்தோன்
ஏற்றின் புறத்தமைந்த எங்கோமான்—சாற்றுவார்

சுத்தமென்ற அபர விந்துவையும் வெறுவெளியாய அபரநாதத்தை யும் பாழாய பரவிந்துவையும் வெறும்பாழாய பரநாதத்தையுங்கடந்து இவைகளிற் றோய்ந்த குணமில்லையாய்த் துகள்தீர்ந்த ஆன்மாக்கள் பெறும் பேருய்ச் சலனமற்ற தனி முதல்வன்.—அபரவிந்துவைச் சுத்தமென்றது சதாசிவ முதலிய மூர்த்திகளுக்குத் தனுவாகையினு னுஞ் சுத்தமாயாமந்திரம் இதிற் பிறக்கையானுஞ் சிவசத்திகள் இதிற் றோய்ந்திட்டிருக்கையானுமென வறிக. அபரநாதத்தை வெறுவெளி யென்ற தென்னையெனில், சிவசத்திகள் தாக்கின் மேற்கொண்டு பரா சத்தி வெளியிற் படருகையாலும் அருவாகையாலுஞ் சுத்தமாயையில் ஊர்த்தமுக மாகையாலும் அவ்விடத்துண்டாவது யாதுமில்லையாகை யாலுமெனவறிக. பரவிந்துவைப் பாழென்றது அவ்விடத்துப் பொருந் திய ஆன்மாக்களின் சத்தி செயலில்லாதாகையாலும் நித்தநிராமய மாகிய நிர்மலமாகையாலு மெனக்கொள்க. பரநாதத்தை வெறும் பாழென்றது அந்தத் தானங்களிற் பற்றிய உயிர்கள் உயிரென்ப தொரு முதலு மற்று ஞேயந்தானே யாகுகையால் அப்படிச் சொன்ன தென அறிக. அப்பாலுறு பொருளாய் நின்ற ஒருவனென்பது திரி புடியும் நஷ்டமான பெறும்பேருய் ஏகாந்தனுய் நிறைந்த அசல மென்ற தெனவறிக.—இப்படிப்பட்டவன்,

83—88. பொறியிலியேன் - இயல்பினுன்.

(உரை) அப்படி சர்வசூன்யனுகி மறைந்தவனுயினும் பிரத்யக்ஷ மாகப் பிரபஞ்சத்திலே சத்தாதியாய இந்திரியம் நிற்க மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னுந் தானங்களும் வழக்கமில்லாத யான்—அது வன்றியினும் அவன்செய்த காரியத்துச்குப் பிரூத்தியான பாத்ரமில் லாத யான்—துயர அழலினுலே வாட்டும் பிறவிக்கடலில் அழுந்தாமல் மோக்ஷத்தைத் தந்து சம்பந்தமாமுனியென்னும் மஹத்தாய நாமத் தினையும் புனைந்து எனக்குச் சாமியுமானுன். இம்மட்டுமல்லாமல்,

சாற்றும் பொருளான் தனிமுதல்வன் தானல்லான்
வேற்றின்பம் இல்லா விளங்கொளியான்—போற்றுங்
குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றில்லாப்
பெருவேட மாய்நிறைந்த பெம்மான்—கருவேடங்
கட்டும்உருக் கட்டறுத்தான் கற்றவர்வாழ் தில்லையான்
எட்டுமவர்க் கெட்டா இயல்பினன்—மட்டவிழ்தார்

சமுத்திரஞ்சூழ்ந்து அழகிய உலகிலுண்டான மஹத்துக்களும் மானுடராயினோர் யாவரும் வந்தனை செய்யப்பட்ட தனது அழகிய பாதமிரண்டும் ஒன்றுமாகாத ஈனமான என்னுடைய சிரசில் ஒருக்காலும் மறையாமல் விளங்கவைத்தவன். அவன் நாமரூபியாயிருந்தாலும் அறிவால் விசாரிக்கில் புண்ணியரூபமான விடபநந்தி முதுகின் மேலே யிருக்கப்பட்ட என்னுடைய கத்தன். பற்பலவாய சமயிகள் அவரவர்கள் வேறு வேறாகச் சொல்லுஞ் சொற்கு அர்த்தமானவன். ஒன்றோடுங் கூடாது ஒருவனாகச் சர்வத்துக்குங் காரணனாயினும் அப்படிச் சுட்டிக் காணப்படாதவன். நிர்மலமாய் அழியாததாய் வேறொன்று வந்து பொருந்தாததாய் ஒப்பற்றதா யிருக்கப்பட்ட சுகசொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்டவன். இப்படி நிகழ்த்தலாய்ப் பிரகாசத்தை யுடையனாயினும், மந்தம் மந்ததரம் தீவ்ரம் தீவ்ரதரமென்னும் நான்கு சத்திநிபாதமும் பொருந்திய சகலரை இரக்ஷிக்கை நிமித்தமாக அவர்கள் அறிந்து வழிபடத்தக்க ஆசிரியரூபத்தைத் தரித்துளனாயினும் நாமரூபக் குணங்குறியிலவாகி எங்கும் நிரம்பி ஒழியாத திருமேனியான பெரிய கத்தன். நால்வகைத் தோற்றத்தின் எழுவகைப் பிறப்பினும் அதற்கதற் கேற்ற யோனிகளினுருவாகைக்குக் காரணமான கன்மமல ஆணவமல அநாதிப்பிணிப்பைச் சுத்தமாக அரிந்தவன். வேதாகம சம்பன்னராயுள்ளவர்கள் நிரம்பிய வாழ்வுடைய சிதம்பரமாகிய தில்லைவனமே தனக்கு ஊராக உடையவன்.—நூலறிவாலே மிக்கவர்களைப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையில் வாழுதலிலதாகச் செய்பவனெனவுமாம்.—பிரமா விஷ்ணு இருவருஞ் சபதமிட்டுக்கொண்டு அடிமுடி யறுதியிடுவோமென்று தேட இன்னுங் காணாதவன்.—அன்றியும் தற்போதமிகுத்தோர் அளவைகொண்டு மட்டிட அந்த மட்டில் அடங்காதவன்.

வானோன் பவனி வரக்கண்டு வல்வினையேன் [ப்
ஏனோரும் ஏத்துதல்கண் டேத்தினேன்—தான்என்னை
பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லா
நீத்தான் நினைவுவே றாக்கினான்—ஏத்தரிய [ம்
தொண்ணூற் றறுவர்பயில் தொக்கிற் றுவக்கறுத்தான்
கண்ணூறு தேனமுதங் காட்டினான்—வெண்ணீறும்

88—91. மட்டவிழ்தார் - காட்டினான்.

(உரை) ஞானசூரியனாக என்னுடைய ஸ்வாமி எழுந்தருளுகையால் மலபந்தமாய்த் திணிந்த பூதவிருளாய் அந்தகாரமாய் மூடிக் கொண்டிருக்கும் ஆன்மாக்களிதயமாகிய மொக்கை விகசிதமாக்கி மலர்த்துதலால் அதில் ஞானாமிர்த மதுக்களையுண்டு தேக்கிடப்பெற்ற பிரகாசம் பொருந்திய ஞான சிற்சத்திவடிவாகிய கொன்றைமாலை மார் பிலங்க எழுந்தருளி வாராநின்ற பெண்ணாகடந் திருப்படைவீடாகிய மறைஞானசம்பந்தமாமுனி ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை அடிமைக் கொள்ளும்படி பவனிவரக் கண்டு நல்வினை வல்வினை யிரண்டும் அறியாத எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் யோனிபேதத்தில் மொத்துண்ட உயிர்கள் யாவருங் கண்டு ஆனந்தபரவச மடையும் பகுதியில் யானும் ஓர் உயிராகக் கண்டு தொழுதேன். அடியேன்பேரிற் சிவோகம் பாவித்துப் பூரண திருஞானப் பார்வைசெய்து யானெனதென்னும் பழவினையாகிய மூலஆணவமலம் திரோதை மாயை கன்மம் மஹாமாயை இவ்வைந்தினுடைய மூலக்கிழங்கை ஞானாக்கினியினாற் பசையற எரித்துப் பாழ்படுத்தி யான் ஒரு நாயகபுருடனாகவுந் தமது திருவருளே நாயகியாகவும் அளிகள் மத்தமதுக்களை யுண்டு மயங்கிக் கிடப்பதுபோல என்மனத்து எனக்குத் தெரியாமையாய்ப் பற்றற வேறாக்கிப் பசுகரணஞ் சிவகரணமாக்கி இரதகுளிகையைச் சேர்ந்த செம்பு போல என்னைத் தன்வசமாக்கித் தத்துவக்குப்பைகளாகிய தொண்ணூற்றறுவரையுங் கீழ்ப்படுத்திச் சரீரத்துவக் குப்பைகளனைத்தையும் பதைப்பற அறுத்து ஞானானந்தத் திருநோக்கினாலே பேரின்பவெள்ளத்தைத என்னுள்ளும் புறம்பும் ஒழுகும்படி காட்டினான்.—தனது சிற்சத்தி விளங்காநின்ற திருவடியை அடியேனுக்கு உள்ளபடி காட்டினான்.

வேடமும் பூசையுமே மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்
மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே—நாடரிய
அஞ்செழுத்தின் உள்ளீ டறிவித்தான் அஞ்செழுத்தை
நெஞ்சழுத்தி நேய மயலாக்கி—அஞ்செழுத்தை
உச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்திஅதன் உச்சரிப்பு
வைச்சிருக்கும் அந்த வழியாக்கி—அச்சமறச்
கூரு சென்று விளக்கை எழத்தூண்டிச் செஞ்சுடரின்
ஒன்றி ஒருவிளக்கின் உள்ளொளியாய்—நின்ற

91—92. வெண்ணீறும் - மனையுமே.

(உரை) பராபரமாகிய வஸ்துவே திருவெண்ணீறும், அகப்பற்றுப் பாழ்படுத்திய அடியார்கள் திருவேடமும், பஞ்சசுத்திசெய்து சித்திர தீபம்போல மனதை நிறுத்திச் செய்கிற பூஜையுமே மெய்யென்றும், பொய்யான திரவியமும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையும் மனைகளும் பொய்யென்றும்,

92—99. நாடரிய - ஈர்த்தான்.

(உரை) சம்பிரதாய வழியிற் கர்ணபாரம்பரையல்லதறிய அரிதாகிய அஞ்சக்கரத்துக்கு அதிதெய்வஞ் சிவமுதல் மலமீறாக ஐந்து காரணமும் அடைவே நிற்குந் தன்மையுணர்த்தி, அதன்றி அந்த மந்திரம் இருதயத்திலே நீங்காதபடி வடுப்படச்செய்து அதினுண்டா மனுபவத்துக்கும் ஆசைப்பற்றுண்டாக்கி—இப்படியல்லது நெஞ்சுள் நடுவாக உயிரடையாளம் நிறுத்தி மேல் தாலு இலாடத்தானத்தில் ஞானநேயத்தை நிறுத்தி அதனோடு பொருந்துமாசையை யுண்டாக்கி யெனவுமாம்.—, இலாடந் தாலு இருதயம் நாபி மூலமாகிய அஞ்சு கரணத்திலுஞ் சிகாரமுதலாய் அமைத்தபடியே உச்சாரணம் பண்ணும் வகையையும் அனாதியுள்ளபடி யறிந்து அந்த உச்சாரணம் பண்ணுகைக்கே அக்கரமும் அதன் மூர்த்திகளும் நிறுத்தி மார்க்கத்திலே மனதினுடைய சஞ்சலத்தை நிறுத்தி இந்தச்செய்தொழிலிலே பிரவர்த்தித்து, எரியுந் தீபத்தைக்கோல்கொடு தூண்டியபோது உண்டாய மிகுபிரபை போன்றதாகச் சிகார அக்கரத்தையும் அதனை நீங்காத சத்திரூபமான வகரம்நிலையொத்த தீபநிறமாகவும் அதற்குள்ளே கனற்பொறி நிறம் பெற்று நின்ற யகரமாகிய ஆன்மாவை வகரவொளியானது பற்றி மேலாய் மிகுந்த சிகாரமாகிய தீக்ஷையிலே உச்சரிப்புக்

பெருவிளக்கின் *பேரொளியாய் உள்ளே பிரசம்
மருவும் மலர்போல் மதித்தங்—கருவினுருக்
கொள்ளா அருளைக் கொளுத்திக் குணங்குறியொன்
றில்லா இடத்தே இளைப்பாற்றி—விள்ளாத
உள்ளம் முதலாக உள்ளதெலாம் வாங்கஅருள்
வெள்ள மயலளித்து மேவினன்—கள்ளம்
மறப்பித்தான் மெய்ஞ்ஞான மாக்கிமன மெல்லாம்
இறப்பித்தான் என்பிறவி யீர்த்தான்—விறற்சொல்லுக்
கெட்டானை யார்க்கும் எழுதா இயற்குணங்க
ளெட்டானை ஆற்ற எழுத்தினன்—மட்டாரும்

கூட்டி இலாடமுதல் இருதயமீருக உள்ளேதான் பாவிப்பித்து, இப்படிப் பாவிக்குமிடத்துப் பூவினுண்டாய தேன் போக்குவரத்தில்லாமல் அவ்விடத்துப் பருவத்தாயதுபோலப் பாவித்து, இப்படிப் பாவிப்பித்தவிடத்து அந்தப் பாவனை இறக்க அவ்விடத் துண்டாகிய மாயையில் தோயாத அருளைப்பிரவேசிப்பித்து, அருளொழியினும் நில்லாது காண்டலும் உணர்ச்சியிற்படலும் இல்லாதாகிய தானத்திலே என்னுடைய ஜனனமரண தாபசோபத்தைப் போக்கின ஞேயமான சுகத்தில் நிறுத்தி. வாயே திறக்க வழக்கில்லாமல் என் உயிர் உடல் பொருளாயதெல்லாந் தான்கொண்டதனுக்கு அவனல் தரப்பட்டது தன்னுடைய கிருபாசமுத்திரமாகத் தலையளிசெய்த பற்றேபற்ருக வாழ்ந்து மயங்க எனக்குத் தந்து இரண்டற்ற உணர்ச்சியாகக் கூடினன். எனக்குளதாய அஞ்சவத்தையெல்லாம் போக்கிப் பேறிவேயாகச் செய்து என் கரணச்செயல் யாவையுங் கெடுத்து எனக்குள்ளதாய நடந்த ஜனனத்தையும் அறுத்தான்.

99—100. விறற்சொல்லுக் - எழுத்தினன்.

(உரை) சர்வசொற்களுக்கும் மூலமாய் மேலாய வேதங்களுக்கும் அறுதியிடப்படாதவன். ஒருவராலுஞ் செய்துமுடியாக் கிரமமும் யாவராலு மொப்புத்தீட்டாச் சரீரமு முடையவன். பிரபஞ்ச சிருஷ்டி இரக்ஷை காரணமாகிய மாயாகாரியத்துக் காரியமாகிய குணங்களைப் பொருந்தினனுயினும் அதில் தோய்விலாதவன்.—ஆகில் அதற்கு அறுதி எப்படி என்னில்? என்றும் பசுஞானங்களைப் பொருந்தினனுயினும் அதில் தோய்விலாதவன். ஆகில் அதற்கு அறுதி எப்படி

---

*பேரொளியி னுள்ளே - பாடபேதம்.

பாடலார் ஆடலார் பண்பலார் நண்பலார்
ஆடலா ராடல் அகன்பதியாம்—கூடலார்
காணக் கிடையாதான் காண்பார்க்குக் காட்சியான்
பாணர்க் கிலகு பலகையிட்டான்—சேணிற்
சிறந்த உருவான் திருமாலுக் கெட்டான்
நிறைந்த திருவுருவில் நிற்போன்—கறங்குடனே

யென்னில், நாற்செய்தியுந் தொழிலுஞ் சரித்திரமுங் காட்டலுமே அதுதானே இயற்கையாகிய சர்வகர்த்திருத்வ முடையவன் என்க.—இப்படிப்பட்டவனுகிலும் வழிபடுமடியார் விதியானவன்—அன்றியும் சர்வத்துக்கும் உற்பத்திக்காரணமான பிரணவாக்ஷரகாரணன்.

100—102. மட்டாரும் - பலகையிட்டான்.

(உரை) என்பதை-ஆடலாராடல் அகன்பதியாங் கூடலார் மட்டாரும் பாடலா ராடலார்பண்பலார் நண்பலார் பாணற்கிலகு பலகையிட்டான் காணக்கிடையாதான் காண்பார்க்குக் காட்சியான் என்று பொருளுக்கேற்க மாறுக. பொருளாவது:—தாளவகை முழுவதும் நவநாடகவிதி முழுவதும் அறிந்து எந்த வேளையினும் நடம்புரியாது பெருகி மிக்க நகரமாகிய மதுரையிலே மந்தரம் மத்திமை தாரகமென்னும் அறுதியையுடைய பண்கள் இராகங்கள் யாவையுங் கரைகண்டு அந்தப் பண்களுக்குள்ள தாளவகையையும் நூற்றெட்டுத் தாண்டவத்தையும் நிலையிட்டதுமன்றிப் பலபேதமாகிய பண்பு முழுவதுங் குணங்கள் யாவையினும் அதிகமான நண்பாய வகை யாவும் நிறைந்த அடியாராகிய யாழ்ப்பாணநாயனுர் ஏறியெழுந்தருளியிருந்து தம்மைப் பாடி யாழ்வாசிக்க யுகந்தோறும் யுகந்தோறும் வித்வமுத்திரையா லுயர்ந்தோர் பலரும் ஏறியிருக்க இடங்கொடுத்து விளங்கப்பட்டுவருஞ் சங்கப்பலகை யாசனம் போட்டருளினவன்.—அன்றியிலும் பொற்பலகை போட்டருளினு னெனவுமாம்.—எந்தெந்தத் தந்திரங்களினுலுங் காண்போமென்பவர்க்குங் காணப்படாதவன். தனதருட் காட்சியார்க்குப் பிரத்தியக்ஷமானவன்.

102—107. சேணிற் - செப்பக்கேள்.

(உரை) அதுவன்றியிலும் அந்திவானில் விளங்குஞ் சிவப்புப்போன்ற திருமேனியனுயினும் பூமிமுதல் ஆகாயமளவாக வளர்ந்த விஷ்ணுவுக்கு முயர்ந்தவன். அதுவுமன்றிச் சர்வ அண்டங்களினும்,

சூறைசுழல் வண்டு சுழல்கொள்ளி *வட்டமெனு
மாறு கருணையினால் மாற்றினான்—நீறணிந்த
மெய்யன் நிமலன் அமலன்அருள் வீடளிக்கும்
ஐயன்அறி வுக்கறி வாயினான்—பொய்யர்பாற்
பொய்மையாய் நின்றான் புரிந்தவர்தம் நெஞ்சத்து
மெய்மையாய் நின்று விளங்கினான்—கைமழுவன்
அத்தன்பால் நீசென் றடையும் இடத்தையெலாஞ்
சித்தஞ்சேர் நெஞ்சமே செப்பக்கேள்—நித்தலுமே
பூசிமுடித் துண்டுடுத்துப் பூங்குழலார் தங்கல்வி
யாசைதனிற் பட்டின்ப ஆர்கலிக்குள்—நேசமுற

சர்வ புவனங்களினும் எண்ணில் உயிர்கள்மாட்டும் ஒழியாது அழகு பெற நிரம்பியவன். தாபரம் ஊர்வன தேவர்கள் நீர்வாழ்வன பறப்பன நாற்காலுடையன மானுடராய எழுவகை ஜனனத்துள் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனி வகையினுங் காற்றாடி, சுழற்காற்று, வட்டஞ் சுற்றும் வண்டு, கையிற் பிடித்து வீசும் உற்கை இவையின் வேகம்போல மாறிமாறிப் பிறக்கும் வேகச்சுற்றைத் தனது கிருபையினாலே போக்கிச் சலிப்பற நிறுத்தினான். விபூதிதூளனவொளி மிளிருந் திருமேனியன். நிர்மலமானவன். அனாதியே மலமில்லாதவன். தனது ஞானத்தை எனக்கு நிலையாகத் தந்த முன்னோன். சர்வ பிராணிகளும் அறியும் பகுதியாய கீர்த்திக்குத் தான் காரணனாயுள்ளவன். அஞ்ஞானிகளாயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கெல்லாந் தான் உண்மை ஞானமாகாச் சூன்யமாயுந் தன்னை முதலென்றறிந்து வழிபட்ட ஆன்மாக்களுளத்திற் சத்யமாகத் தோன்றப்பட்டவன். இப்படிப்பட்டவனாகிலுஞ் சீறி யுத்தத்திலே தாருகாவனத்து இருடிகள் கோபித்துச் சங்கரிக்க விட்ட பரசைத் தானே தனக்காயுதமாகச் சதாகாலமுந் தரிக்கப்பட்டவன். என்னுடைய ஸ்வாமி. அவன் பக்கலில் நீ போமிடத்து நடுவே நடுவே இடையூறுகளுண்டு. அவைகளை உனக்கு உளவாகச் சொல்லுகிறேன். அந்தக்கரணங்களின் பகுதியிற்படும் எனதுள்ளமாகிய சத்தியே! சொல்லக் கேட்பாயாக.

107—110. நித்தலுமே - உறாதே.

(உரை) நாடோறும் நாடோறும் அநித்தியமாய்க் குற்றமான சரீரத்தை நித்தியமாகக் குணமெனக் கருதி நலமாகச் சந்தனகளப கஸ்

*வட்டமென மாறில் - பாடபேதம்.

நின்று திளேக்கும் இதுமுத்தி யல்லதுவே
றென்று திளேக்கும் அதுமுத்தி—யன்றென்
றிலகா இருளலகை போல்இகலே பேசும்
உலகா யதன்பால் உறுதே—பலகாலும்
தாம்பிரமங் கண்டவர்போல் தம்மைக்கண் டாங்கதுவே
நான்பிரமம் என்பவர்பால் நண்ணுதே—ஊன்தனக்குக்
கொன்றிடுவ தெல்லாங் கொலேயல்ல என்றுகுறித்
தென்றும்அற மேதெய்வம் என்றென்று—வென்றிப்

தூரிகளால் திமிர்ந்துகொண்டு சுகந்தவகை மாலேகளேயும் முடித்து நல்ல சாலியன்னத்துடனே பால்முதலிய வஸ்துக்கள் கூடின அறுசுவை யமைந்த ஐவகை யுண்டியும் புசித்து மேலாய பருத்திவர்க்கம் பட்டு பீதாம்பர முதலிய தரித்துப் பற்பல வாசனேயுடனே கூடி நெய்த்திருண்ட குழலினேயுடைய மாதர்களுடனே சரசலீலே பிறியாத பற்ருகப் போதிக்கப்பட்டு அவ்விடத்தினுண்டாம் இணேவிழைச்சாய சங்கமச் சிற்றின்ப சமுத்திரத்துக்குள் அழுந்தி விடாதபண்டி பெருக அனுபவிப்பதே பிரத்யக்ஷமுத்தி ; இதுவேயல்லது இந்தச் சரீரத்திலே நித்யனுக ஓர் ஆன்மா உண்டென்றும், பிரத்யக்ஷமான ராசாவேயல்லது காணுகிதமாகக் காணும் ஒரு சிவன் உண்டென்றும், அந்தச் சிவயோகத்தை அந்த ஆன்மா அசரீரியாய் இரண்டற்றுப் புசிப்பனென்றும் வேதாமங்களிற் சொல்லுகிறதெல்லாம் அல்லவென்று கொள்ளிக்கு நீக்கங் கொடாது மைபோன்று அறியாமையே குணமாய்ப் பசாசுகள்போலக் குற்றமே இயல்பாய்ச் செய்து திரியுஞ் சார்வாகனுடைய வெறும் அசத்தாய காட்சியிற் பட்டு நின்றுவிடாதே.

110—111. பலகாலும் - நண்ணுதே.

(உரை) எந்த வேளேயினும் எந்தக் காலத்தினும் எந்த அவத்தையினும் மறவாது தன்னேயும் பரத்தையும் பிரித்தறிந்து பெறுவானும் பேறுமாக இரண்டற்றிருக்கும் ஜீவன்முத்தரைப்போலக் கருவி' நீக்கத்து ஆன்மாவைத் தரிசித்துத் தானே அகம்பிரமமென்னும் மாயாவாதிகள் பக்கல் போய்விடாதே.

111—113. ஊன்தனக்கு - விழாதே.

(உரை) உடம்பு வளர்க்கும் பொருட்டாக நாற்காலுடையவை பறவைகள் சில ஜந்து முதலியவைகளேத் தன்பொருட்டாக ஒரு

பொறையே யெனும்புத்தன் பொல்லாத புன்சொல்
மிறையே விரும்பி விழாதே—நிறைமேவி [றித்துத்
வாழ்பவர்போல் மன்னுடம்பில் மன்னும்உரோ மம்ப
தாழ்வுநினை யாதுதுகில் தான்அகற்றி—ஆழ்விக்கும்
அஞ்சும் அகற்றும் அதுமுத்தி என்றுரைக்கும்
வஞ்சமணன் பாழி மருவாதே—செஞ்சொல்புனை
ஆதிமறை ஓதி அதன்பயன்ஒன் றும்அறியா [மேல்
வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேவாதே—ஆதியின்

வன் வதைத்துப் புசிப்பதால் தனக்குப் பாவ மில்லையென்று சிருஷ்டித்துக்கொண்டு தன்வயத்தான ஆன்மகோடிகளுக்கும் உபதேசமாகச் செய்ததுமன்றித் தெய்வமென்பது அனாதியாகப் புண்ணியமே தெய்வமாக உள்ளதென்று நூலுடனும் நிச்சயித்து, அந்தப் புண்ணியப் பொருளைப் பெறுவதற்குக் காரணம் வெற்றியாக நட்பு பகை யிரண்டினிடத்தும் விருப்புவெறுப்பற்று ஒத்திருப்பதாதலால் அந்தப் புண்ணியம் பெறலாம் அதுவே நிஜமான முத்தியென்னும் பவுத்தர் பாவத்துக் கேதுவான ஈனவார்த்தையின் வகையிலே பற்றாய் மயக்குற்றுத் தடுமாற்றப்பட்டு நின்றுவிடாதே.

113—115. நிறைமேவி - மருவாதே.

(உரை) பக்கஞ்சார் துலைநாப் போன்று எவ்வுயிர்க்கு மொத்துத் துக்கஞ்செயாது நாடோறும் நடப்பாரைப்போலப் புறந்தூய்மையும் நீராற் றூய்மைசெய்யாது உள்ளம்போல உடம்பும் அழுக்கடைந்து புழுதி படைத்துத் தலைமுதலாகத் தன் சரீரத்துப் பொருந்திய மயிரெல்லாந் தனது உயிர் வருத்தமுறப் பிடுங்கி உயிர்க்கொலையைத் தவிர்ந்து உடையை நீத்துச் சீவரந் தாங்கித் தாழ்வாகிய பிறப்புக்கேதுவாய உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னும் பஞ்சகந்தங் கெட இருப்பது மோக்ஷமென்னும் சூழ்ச்சியினைத் தவிராது முன்னிலும் மிகவுடையனாய சமணனாகுமவன் பிரயோசனத்திலே சென்று விடாதே.

115—116. செஞ்சொல்புனை - மேவாதே.

(உரை) வேறு சந்தேகப்படுவதற் கிடமில்லாமல் விதிவாக்யமே சத்யமாக எவர்க்கும் !பொருந்திய பிரமாணமாய்ச் சர்வநூலுக்கும் பிரதானமாகிக் கடவுட்டன்மையுடைய வேதத்தை நன்றாக அத்ய

உற்றதிரு நீறுஞ் சிவாலயமும் உள்ளத்துச்
செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே—நற்றவஞ்சேர்
வேடமுடன் பூசைஅருள் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத
மூடருடன் கூடி முயங்காதே—நீட
அழித்துப் பிறப்ப தறியா தரனைப்
பழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே—விழித்தருளைத்

யனம்பண்ணியும் அதன் தாற்பரியத்தை முன்னுடுபின் சீர்தூக்கி மற வாது பார்த்துப் பொருள் நிச்சயிக்கமாட்டாது கருமமே துணையென் னும் பாட்டப்பிரபாகராதி வைதிகர் சொல்லும் போதகத்தைச் சத்திய மென்று புத்திபண்ணி அவர்கள் பக்கலிற் போய்விடாதே.

116—117. ஆதியின்மேல் - செல்லாதே.

(உரை) சர்வகடவுளர்க்கும் சர்வாதிகாரத்திக்கும் முதலாகிய சிவன் தனது காருண்யமேனியிற் சாத்தியருளும் பெருமையுடைய விபூதியினையும் மஹாலிங்கங்களாய் ஸ்வயம்பு மூர்த்தமாக எழுந் தருளியிருக்கும் அழகிய கோயில்களையும் அன்புடனே தரித்தலும் வணங்கலுமின்றி அவ்விரண்டினுந் த்வேஷமான மனதினையுடைய பிரத்தியக்ஷமான அறிவினுக்கு அவரே நீசர் அவர்களண்டையிலே போய்விடாதே.

117—118. நற்றவஞ்சேர் - முயங்காதே.

(உரை) 'மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு' [சிவஞானபோதம், xii] மென்றும், 'அந்தரி யாகந்தன்னை முத்திசா தன' [சித்தியார், ix, 10] மென்றும், 'அறியறிவி னருளானே யறிந்'[?சித்தியார், viii, 30] தென்றும், 'ஆ சானருளா லடிசேர் ஞான' [சித்தியார், xii, 6] மென்றும் இத்தன்மையுடைய மஹத்துக்களுட னுசாவியிருத்தலால் ஆன்மலாபமும் உயிருக்குறுதியுந் தானே விளையும் அந்த வழியில் நில் லாமல் என்போலிகள் போன்ற பாஷண்டியான மூடருடன் கூடி னுல் நல்லறிவு உனக்கு வரமாட்டாது; அஃதெப்படி யென்றால் ஆன்மசத்தி கூடினதுடனே கூடி நிற்குந் தன்மை அதன் சுபாவ மாகையால் வீணுய் அலக்கழிந்து திரியாதே.

118—119. நீட - பாராதே.

(உரை) சகல ஆன்மாக்களையும் சிருஷ்டி திதி தேவதைகளையும் தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் சரம் அசரங்களையும் சர்வ

கஉ௦ தங்தெம்மை ஆண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவன்
அந்தங் கடந்தப்பா லாய்நின்றேன்—எந்தைபிரான்

முஞ் சிருஷ்டி திதி சங்காரப்படுத்திச் சகல ஆன்மாக்களுக்கும் ஜனன மாண இளைப்பொழித்துத் தமது திருவடிநீழலி லிருக்கும்படி செய் யுங் கர்த்தவ்யத்தைப் பழித்துச் சொல்லப்பட்ட பேரை நீ பாராதே; 'வாமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி' [சித்தியார், ii, 29] யென்றார் மேலோர். அன்றியும், 'ஈசனை யன்றித் தேவர் கணத் திடை யாரேயோ' என்றார் மேலோர்.

119—120. விழித்தருளைத் - லாய்நின்றேன்.

(உரை) சகலமுந் தனது காருண்யமாய் விளங்காநின்ற பொற் பிரகாசமாய்ப் பொருந்தியிராநின்ற திருவடியிற் பொருந்தும்படி முன் னமே சத்யோநிருவாண தீக்ஷைக்கிரமத்திலே ஆறத்துவா சோதித்துக் கலாசோதனை பண்ணும்போது அடியேனுடைய பொல்லாத கருக் குழிக்கும்பியில் குருஸ்வாமி நாடீசந்தான வழியாய் உள்புக்கு அவ் விடத்து ஞானசூரியனாகி எழுந்தருளியிருந்து அத்வாவிற் கட்டுப் பட்டிருந்த சஞ்சித பிராரத்த கன்மத்தைத் தனது ஞானாக்கினியி னாலே பசையற அருள்கூர்ந்து திருநோக்கம் பாலித்து அருட்சத்தியை நிலைக்கும்படி நிறுத்தி என்னையுந் தன்னையுங் காட்டி அடிமை படைக்கவும் மலங்களைப் போக்கவும் நாம் வயிரியென்றும் வீரகண்டா மணியையும் துவசக்கொடியையுங் கட்டியிருக்கிறோமென்றும் ஆன்மா வைத் தனது திருவடிநீழலின்கீழ் இரண்டறப் புணர்ந்து பொருந்தும் படி செய்தான்.

'முத்தாந்தப் பாதநிழற் கீழ்வைப்ப' [சித்தியார், viii, 16] னென் றும், 'ஆரியனா மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற வான்மாவி னடிஞானந் தோன்றுந் தோன்றத், தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந் தோன்று' [சித்தியார், viii, 28]மென்றார் மேலோர். அன்றியும், பரம்பரையாகை யால் குருகொள்லீலை யுபரிசுாதலீலை சையோகஞ் சம்பிரதாயமென் றார். அன்றியும், 'அன்னத்தின் மேலேறி யாடு மணிமயில்போ, லென்னத்தா லென்னையு மாட்கொண்டா' னென்றார் மேலோர். அன்றியும், அந்த அந்தரங்கத்தில் அடியேனுக்குச் சிந்தாமணிபோ லுஞ் சிரோரத்னம்போலும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலுங் கரு வூலமாகப் போதனென்னும் ஒரு பிள்ளையைக் கட்டளையிட்டாராகை

வீற்றிருக்கும் ஓலக்கம் எய்திஅடி வீழ்ந்திறைஞ்சிப்
போற்றி சயசய போற்றியென—ஆர்த்தகரி

யால் அடிமைக்குங் குருவுக்குஞ் சம்பந்தமென்பதற்கு ஓர் உத்தரம் வாய்திறந்து சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அன்றியும், முனிவனென்னுங் கருத்து குரு அடியேனை அடிமை படைக்க எழுந்தருளி உள்ளபடி கட்டுப்பட்டிருந்த வினைகளை ஞானக்கினியினாலே பசையற எரித்ததனனென்றறிக. 'கட்டறுத்தெனை யாண்டு' [திருவாசகம், திருச்சதகம், 49] கொண்டானென்றார் மேலோர். 'பூதவிருள் போமடியிற் பொருந்த மலம் போ'மென்றார் மேலோர். அந்தங்கடந் தப்பாலாய் நின்றானென்பதற்கு அச்சமயிகள் அவரவர் கொண்ட கோட்பாட்டுக் கேற்ற பொருளாய் அதுகளுக்கும் வேறாய்க் குருகாட்டுங் குறியுடைத்தாய் வேதாகமங்க ளளவைப் பிரமாணங்களி னளப்பரிதாய்க் குறியிறந் தறியும் அறிவினுள் அறிவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய் இருந்தான் குரு.

120—121. எந்தைபிரான் - ஓலக்கம்.

(உரை) ஏகாந்தமாய்க் குருவிருந்த இடம் மனவாக்குக் காயங்களினாலே அளவு பிரமாணஞ் சொல்லி முடியாது, அந்த இடம் 'அத்தன் பரதத்துவ' னென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க. அன்றியும், 'ஓங்கார மேநற் றிருவாசி' [உண்மைவிளக்கம், 35] யென்றும், 'உய்ய வென் னுள்ளத்தி னோங்காரமா' [திருவாசகம், சிவபுராணம், 33] யென்று மிருப்பது கண்டுகொள்க. குரு இருந்த கோலம் 'ஓமெனு மோங்காரத்து' ளென்றும், 'ஓங்காரத்துட் பொரு' [திருவாசகம், அச்சோ, 7] ளென்றும், 'துரிய மிறந்திட' மென்றும், 'அத்துவிதப் பொரு' ளென்றும், 'முப்பாழும் பா'ழென்றும், 'அம்மானிருந்தது' மென்றும், 'தான்றான் றம்பிரா' னென்றும், 'ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தே சென்று மீதானத்தே' [திருவுந்தியார், 8] யென்றும், 'குரவுவா ரளகி கணவகே ளொன்றுக்கொன்று குழிமார' வென்றும், 'நின்றவை சாக்கிரத்துரிய' மென்றும், 'முற்றூர்ந்தவீதி' யென்றும், 'உடையா ளுன்ற னடு முடியா . . . முதலே' [திருவாசகம், கோயில்மூத்த திருப்பதிகம், 1]யென்றும், பின்னும் 'அளவிறந்த பொரு'ளென்றும் மேலோர் சொல்லுவார்கள். 'குரு இருந்த கோலங் கூறரி'தென்றார் மேலோர். அந்த ரகசியமான இடத்தில்,

அன்றுரித்தாய் நின்பவனி ஆதரித்தா ரெல்லாரும்
வென்றிமதன் அம்புபட வீழ்வரோ—நின்றிடத்து

121. எய்திஅடி - போற்றியென.

(உரை) தங்கள் நாயகன் இருந்த இடத்துக்குச் செல்லுகிறதற்குத் தங்குதடை யிடையில்லையென்று நீ ஆன்மசத்தி வேகமாய்ப் போகாதே, கைகட்டி வாய்புதைத்து மூர்த்தானை யொதுக்கிப் பையப் பையச்சென்று இடதுபாகத்தில் ஓவியம்போல நில்லு, அந்த அவசரத்திற் சிற்பரன் திரும்பி நிரம்பிய கிருபையுடன் அருள்நோக்கம் பாலிக்க அந்தத் திரும்பின முகத்திற் சிற்சத்தி நிற்பள், அந்த அவசரத்தில் உள்ளும் புறம்பும் ஒருதன்மையாக அட்டாங்க பஞ்சாங்க திரிவிதாங்க த்விதாங்க ஏகாங்கமாக உன் உடையவிழ உடலவிழ உரையவிழ உயிரவிழ உணர்வவிழ உளமவிழ இந்த ஜடகாரியமும் அவிழும் படியாகத் தண்டனிட்டு, ‘என் கருத்து முடியும் வண்ணமுன்னின்’ [திருவாசகம், கோயில்மூத்த திருப்பதிகம், 1] றென்றும், ‘ஏகமாய் நின்றே யிணையடிகள் . . . உள்குவா ருள்கிற்றை, யுள்ளத்தாற் காணுவோ வுற்று’ [சிவஞானபோதம், xi, 2] என்றும், ‘இரும்பைக்காந் தம் வலித்தாற்போ’ [சித்தியார், xi, 12] லென்றும் திருவுள்ளத் துதிக்கும் அந்த அவதாரத்தில் எக்காலமும் நிறைகுறைவில்லாமல் நீ இப்படியே வாழ்க வாழ்க அளவிறந்த அடிமைகளுக்கும் இனிமேலுந் திருவடிக்காளாய் வருகிற அடியார்களுக்கும் அடிமையாக்கி என்னைப் பாதுகாத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று, ‘இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றாள்வாழ்க’ [திருவாசகம், சிவபுராணம், 2] வென்றார் மேலோர், திரிகரணசுத்தியாய்ச் சிரசின்பேரிற் கைகூப்பி அபிநயமாய் அடியேன் படும் இடருகளெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய.

121—122. ஆர்த்தகரி - வீழ்வரோ.

(உரை) தாருகாவனத்து ருஷிகள் மஹாகோபத்துடன் அபிசார ஹோமஞ்செய்து அந்த ஹோமத்தில் வரப்பட்ட பெருமை பொருந்திய கன்னமதங் கபோலமதங் கோசமதம் மூன்றும் வெள்ளமாய்ப் பெருக வெகு ஆங்காரத்துடன் வருகின்ற வெறுமலையென்னும் யானையைக் கங்காளவேடமாய் வந்த ஸ்வாமியை விழுங்கும்படி யனுப்ப, அப்படியே யானை சுவாமியை விழுங்க, அதுகண்டு உமையவள் அஞ்சி விநாயகனை முன் நடத்திக் கந்தனை யிடுக்கிக்கொண்டு த்வஜஸ்தம்ப

நில்லாத செல்வம் நிலையென் றுனைநீங்கிப்
பொல்லா நரகிற் புகுவரோ—பல்லோரும்

மட்டும் போய்த் திரும்பிப் பார்க்க, ஸ்வாமி மான் மழு சூல கபாலங் கடகங் கேடையம் வரதம் அபயமுடைய அஷ்டபாணியாய் வீரட் டேசுர மூர்த்தமாய் யானை வீறிட்டலறும்படி தலைகீழாக மிதித்து அட்டகாசஞ் செய்து யானையைக் கிழித்துப் போர்வையாகத் தரித்துக் கொண்டு குருஸ்வாமி ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்ததைக் கண்டு, உமை யவள் ஸ்வாமி பக்கத்தில் வந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினுள். ஆதலால் இரண்டாயிரந் தந்தபந்தியையுடைய ஐராவதத்தின்மேல் எழுந் தருளிப் பவனிவருகிற ஸ்வாமியைக் கண்டு தேவர்கள் பொன்மாரி புஷ்பமாரி பொழியத் தேவதுந்துபி முழங்க மூன்று லோகத்தாரும் அடியார்களுந் தோத்திரஞ் செய்து தொழுது பேரானந்தப் பெரு வெள்ளத் தழுந்தித் தேக்கிட்டுப் பரவசராகி யிருந்தார்கள். தென் றல் தேராகவும், இரவு யானையாகவும், தத்தை குதிரையாகவும், பெண் கள் பதாதியாகவும், சந்திரன் குடையாகவும், சமுத்திரம் பேரியாக வும், ரதி தேவியாகவும், பூஞ்சோலை பாசறையாகவும், கரும்பு வில்லாக வும், வண்டு நாணுகவும், அரவிந்தம் சூதம் அசோகு முல்லை நீலோற் பலம் பாணமாகவும் இப்படி வெற்றி பொருந்தி மூன்று லோகத் தாரையுந் தனது வசப்படுத்த வல்லமையுடைய மன்மதன் மாய்கை யில் வீழார்கள் உம்முடைய பவனி கண்ட பேர். 'யானை யிரதம் பரியா ளவை யில்லை, தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு - தேனுர், மலரம்பால் வென்று வடுப்படுத்தான் மார, னுலகங்கண் மூன்று மொருங்கு' என்ருர் மேலோர். இப்படி நொய்யவனுகையால் 'மதனம்புக் கிளையா' ரென்ருர் மேலோர்.

122—123. நின்றிடத்து - புகுவரோ.

(உரை) பிரமவிஷ்ணுக்கள் தேவேந்திரன் முதலாகியார் செல்வ மும் அதோமுக அடுக்குகளி லிருக்கப்பட்ட பேர்கள் செல்வமும் பெரிதென்று மனவாக்குக்காயத்திலும் எண்ணுவதில்லை. 'செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ்செல்வமே' [சம். தேவா. செல்வநெடு.] என் ருர் மேலோர், அப்படி யெண்ணுமல் அவர்கள் செல்வத்துக் கவாவாகி நரகவேதனைப்பட் டுழலார்கள் உம்முடைய திருவடி கண்ட பேர்.

கத்துஞ் சமயக் கணக்கிற் படுவரோ
சித்தம் பலகால் திகைப்பரோ—முத்தம்
கஉரு பொருத நகைமடவார் புன்கலவி யின்பம்
மருவி மயங்கி வருவரோ—இருபொழுதும்
நாள்இருபத் தேழும் நவக்கிரக மும்நலியுங்
கோள்இதுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ—வேளை

123—124. பல்லோருங் - திகைப்பரோ.

(உரை) சகல வேதாகம புராண கலைஞானம் சமைவாக்கு மற்றுமுள்ள சாத்திரங்கள் இவைகளனைத்துஞ் சைவசித்தாந்த சமயமே சமயம் பரமசிவமே அதற்குக் காருண்யமான பொருளென்று சொல்லி முறையிடப் பதிபசுபாசத்தினுண்மையை விளங்கச் சொல்லும் மெய்கண்ட சந்தானமே சந்தானம் அதைப் பெரிதென் றெண்ணுமல் மனம் பலகாலுந் திகைத்துத் திரியார்கள்.

'தலைப்படு சால்பினுக்குந் தள' [திருக்கோவையார், 25] ராரென்றார் மேலோர். அன்றியும் புறச்சமயிகள் மார்க்கத்திற் செல்லார்கள். 'வாழ்வெனு மையல்விட்டு . . . போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே' [சித்தியார், ii, 91] என்றார் மேலோர்.

124—125. முத்தம் - வருவரோ.

(உரை) பேதைமுதற் பேரிளம்பெண்ணாந்தஞ் சிறியன தந்த பந்திகளைக் கண்டு முல்லையரும்பும் மாதளம்பழவித்தும் இகலி வெட்கி நாணும், பெண்கள் பாதாதி கேசமளவுங் கரும்புரசனையென்று அவர்களின்பங் கிஞ்சித வின்பம் அதைப் பெரிதென்றெண்ணி மயங்கித் திரியார்கள்.

'இறைவன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே' [சம். தேவா. நிறைவெண்] என்றார் மேலோர்.

125—126. இருபொழுதும் - குறிப்பரோ.

(உரை) இரவும்பகலும் இருபத்தேழு நக்ஷத்திரமும் நவக்கிரகமுங் கோள்களினாலே வரப்பட்ட நலந்தீங்குகளென்று குறியார்.

126—127. வேளை - தையல்.

(உரை) முன்னஞ் சொல்லப்பட்ட வெற்றியையுடைய மன்மதனையெரித்த பாலநேத்திரத்தினுடைய உண்மையை இவ்வளவென்று சொல்லி முடியாது. அது என்னெனில், 'தூயநேத் திரத்தி னாலே சுட

எரித்த விழியாய்நின் இன்பக் கடற்கே
தரித்து மதிமறந்த தையல்—வருத்தமெலாங்

ரொளி கொடுத்த பண்பாற், றேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச'தென்றார் மேலோர். அந்த இடம் நிறைவு குறைவில்லாத இடம். அஃதெப்படியென்றால், அதனுடைய நுட்பம் 'விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழ, லுண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையா' [அப். தேவா. விண்ணுற.] மென்றார் மேலோர். சகல ஆன்மாக்களையும் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் வரும்படி எம்முடைய குரு கருணை கூர்ந்துவிட நேயத்தழுத்தலென்றும் பேரின்ப வெள்ளத்தின்ப மிருக்குமிடமிதுவென்று சுட்டிக் காண்பிக்கு மிடமாய்ப் 'பிறவி வழக்கறுத் தானந்தவாரியி னேயத்தழுத்த' லென்றார் மேலோர். அந்த இடந் தான் பெறவேணுமென்று தன் மதி மறந்து பேரானந் தப் பெருவெள்ளத்தின்பம் என்று கிடைக்குமோவென்று சகோர பக்ஷி சந்திரகிரணத்தைப் புசிக்கக் காத்திருந்ததுபோலும், தலையீற் றுக்கன்றானது கறவை யெப்போவருமென்று அமுதம் புசிக்கக் காத் திருந்ததுபோலும் பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் பருவமட்டும் இந்தத் தையலாகிய பெண் முன்னங் குருபரன் செய்த சகாயத்தை மறந்தவ ளாகையாற் பார்த்துப்பார்த்து ஏங்கி யேங்கி யிடருற்றாள்.—அன்றியும், முன்னந் தீக்ஷையென்னும் இயற்கைப்பெயரையுடைய சிவசத்தியால் என்னை அநாதியிற் பசுத்துவத்தினால் அஞ்ஞானியா யிருக்கின்ற ஜனன மரணத்துக் கேதுவாகிய மலமாயாகன்மங்களோடு பொருந்தாம லிருக்க ஷடத்துவாசோதனைசெய் தெடுத்துச் சமனாந்தம் பாசக்கூட் டங் கூடாதவகை சின்மாத்திரஞ் சுத்தகேவலமாய்ச் சேட்டிக்கப் பண்ணிய குருவுக்குத் தெரியும்படிசொல்.

127—128. வருத்தமெலாம் - தாழ்ந்திறைஞ்சி.

(உரை) அடியேன்படுந் துயரமெல்லாந் தீர்க்கவேணுமென்று நீ குருபரனுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிப் பொற்பிரகாசம் பொருந்தி ஆயிரத்தெட் டிதழையுடைய செங்கமலப் பூவினுஞ் சிறந்த திருத் தாளைத் தரவேணுமென்று சிரசின்பேரிற் கைகூப்பி மும்முறையே தண்டனிட்டுத் தொழுது தோத்திரஞ் செய்து மயிர்க்கூச்செறிய— அந்தத் திருவடியினுடைய பெருமையின் நுட்பமும் யாவராலும் மட் டிட்டுச் சொல்லி முடியாதென்று மேலோர் சொல்லுவார்கள். என்ன

தீராய் எனஉரைத்துச் செங்கமலப் பூந்திருத்தாள்
தாராய் எனப்பலகால் தாழ்ந்திறைஞ்சி—ஏர்ஆரும்

வெனில், 'ஏகமாய்நின்றே யிணையடிக' [சிவஞானபோதம், xi, 2] ளென்றும், 'மெய்ச்சுடருக்கெல்லா மொளிவந்த பூங்கழ' லென்றும், 'மின்னே ரனைய பூங்கழல்க' [திருவாசகம், ஆனந்தமாலே, 1] ளென்றும், 'போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமல' [திருவெம்பாவை, 20] ராதியெழு பருவமு மென்றும், 'விரவியெனை யெடுத்தாண்ட செய்யதிருவடி' யென்றும், 'ஆனந்த வாரியி லான்மாவைத் தானமூழ்த்த, லானெந்தை யார்பாதந் தா' [உண்மைவிளக்கம், 37] னென்றும், 'உள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்ற, வள்ளன்மை காட்டு மலரடி' [இருபாவிருபது, 20] யென்றும், 'ஆட வெடுத்திட்ட பாத மன் றோநமை யாட்கொண்டதே' [அப். தேவா. சாடவெடுத்தது] யென்றும்—இப்படிச் சொல்லப்பட்ட திருவடியைத் தரவேணு மென்று திருவடியிலே தாழ்ந்து தண்டம் பண்ணிக் கேள். 'வேண்டுவார் வேண்டியது மெய்தருகுவா' னென்றார் மேலோர்.

128—129. ஏராரும் - இனி.

(உரை) அழகுபொருந்திய அருட்சத்தியாகிய சிவகந்தம் பரிமளிக்கவும் ஆன்மவர்க்கமாகிய மதுகரங்கள் தேன்களை யுண்டு தேக்கிட்டுச் சிவோகம் பாவிக்கப்பட்டவுமான கொன்றை மாலையை வாங்கும்படியாய்ப் புகழ்ந்து, இன்பத்தைச் செய்யும் நெஞ்சமே, மீட்டும் என்னுடன் பொருந்தும்படி இவ்விடத்து வந்து இனிச் சேருவாயாக.

புகழ்வது என்னவென்றால், 'வேண்டுக வேண்டுக மறவாமை' யென்றும், 'இந்நிலை யதனி னேழையேற் கிரங்கி' [இருபாவிருபது, 12], 'நின்னது கருணை சொல்லளவின்' [ஷி, 14] றென்றும், 'உள்குவா ருள்கிற்றை, யுள்ளத்தாற் காணுணே வுற்று' [சிவஞானபோதம், xi, 2] என்றும், 'பெண்டான் சமைந்து பெரியவ ளாகுநாட், கொண்டா னறிவான் குணகுணத்தை' யென்றும், 'எழுதாத புத்தகத் தேட்டின் பயனைப் . . . பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே' [திருமந்திரம், 2885] யென்றும், 'போா தருளுதல் பெரியோர் கடனே' [இருபாவிருபது, 16] யென்றும், 'ஈய வேண்டு மென்னும்விதி யின்று' [ஷி, 14] மென்றும், 'ஒன்று காம லிரண்டா காம, லொன்று மிரண்டு மின்று காம' [ஷி, 20] லென்றும், 'மாலே

பூங்கொன்றை வாங்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
ஈங்கொன்ற வாராய் இனி.

யா மற்ற மதி'யென்றும்,'உரையும் பொருளு முடலு முயிரும், விரையு மலரும்போல் விம்மிப்-புரையின்றி' [கைலைபாதி காளத்திபாதி யந்தாதி, 27] யென்றும், 'மாலை வருகு'தென்றும், 'மாலாகி னுள் கொன்றை மாலைவரக் கண்டு மகிழ்ந்தா' ளென்றும், 'தான்றான் றம்பிரா'னென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த காரணகாரியங்களெல்லாம் அடியேன் உனக்குச் சொன்ன காரணம் மறந்து மயங்கியிருக்கப் போகிறாயென்று உனக்குத் திடம்வரச் சொன்னது. அடியேன் செய்த பாக்கியம், குருபரனை நீ கண்டு, அவருடைய 'திருவடியைக் கண்டபேருக்குத் தீங்கில்லை'யென்றார் மேலோர்,'உன் கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலம்' [திருவெம்பாவை, 19], 'வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் . . . பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயா, லஞ்சே லென்ன வாசைப்பட்டேன் கண்டா யம்மானே' [திருவாசகம், ஆசைப்பத்து, 10], 'அன்றே யென்ற னாவியுமுடலு முடைமை யெல்லாமுங், குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, வின்றோ ரிடையூ றெமக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க ணெம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ விதற்கு நாயகமே' [திருவாசகம், குழைத்தபத்து, 7], 'கூசி மொழிந் தருண்ஞானக் குறியினின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே' [சித்தியார், xii, 2], 'மாதாளும் பாகத் தெந்தை, யாவர்கோ னென்னையும்வந் தாண்டு கொண்டா னியாவர்க்குங் குடியல்லோ மியாது மஞ்சோ, மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே' [திருவாசகம், திருச்சதகம், 30], 'செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட், டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி, யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப் பெய்தித், திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று' [சித்தியார், xii, 1] இப்படியெல்லாம் மேலோர் திருவுளம்பற்றினார்கள். அன்றியும், 'அருளி னருளே யருளாம்பே ரின்பப், பொருளின் பொருளாம் பொருளே—குருவாம்,மருதத் தலைவர்கொன்றை மாலைதனை நெஞ்சே,

தருகவெனக் கின்று தகும்,' 'வாராது வாராது வள்ளிதழேய் பூங் கொன்றைத், தாரார் புயமருதச் சம்பந்தன்—சீரார்ந்தே, வெங்கிலுந் தான்சடசித் தாயிருந் தாநெஞ்சே, யிங்கினியு முண்டோ விடர்' என்பன கண்டுகொள்க.

வெண்பா

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன் தார்வாங்கி—யம்புந்தும்
வஞ்சமே வும்விழியார் வல்வினையெல் லாம்அகல
நெஞ்சமே வாராய் நினைந்து.

[நெஞ்சுவிடுதூதிற்கு இங்குப் பதிப்பிக்கும் உரைக்கு மூலமாயது கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் சிவஞானபோத யந்த்ரசாலையிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டதே யாகும். இதற்குக் கையெழுத்துப் பிரதி கள் கிடைத்தில. உரை சாத்திரப் பயிற்சி மிக்க ஆசிரியர் ஒருவரியற் றிய பழைய உரையாகும்.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீகாழித் தத்துவநாதர்

அருளிச்செய்த

உண்மைநெறிவிளக்கம் மூலமும் சிந்தனையுரையும்

1. மண்முதற் சிவமதீரும் வடிவுகாண் பதுவே ரூபம்
மண்முதற் சிவமதீரும் மலம்சடம் என்றல் காட்சி
மண்முதற் சிவமதீரும் வகைதனில் தான்நி லாது
கண்ணுத லருளால் நீங்கல் சுத்தியாய்க் கருது மன்றே.

(உரை) மண்முதற்...ரூபம் - பிருதிவி தத்துவமுதலாகச் சிவ தத்துவமீருக வரும் முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் வடிவை இம்முறையிலே காண்பதுவே தத்துவ ரூபம்; மண்முதற்...காட்சி - இப்படி வந்த தத்துவம் முப்பத்தாறும் ஆன்மாக் கூடியறியினல்லாது தானாக அறியாதாகையால் சடமென்று காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்; மண்முதற்...மன்றே - சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாய் எழுந்தருளி வந்து மண் முதலாகச் சிவமீருக வரும் பூதம் பொறி அந்தக்காணம் கலாதி சுத்ததத்துவமென்று அஞ்சுவகையாம் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அசத்தாய்ச் சடமா யழிந்துபோகிறதென் றறிவிப்பதா லொக்குமெனப் பொருந்தி, ஆன்மாப் பூதமல்லவென்று பழித்தும் பொறியல்லவென்று உணர்ந்தும் அந்தக்கரணமல்லவென்று நீக்கியுங் கலாதி ஞானமல்லவென்று நிராகரணம் பண்ணியுஞ் சுத்த தத்துவமல்லவென்று தூடணஞ் செய்தும் இவையிற்றின் நில்லாது நீங்கித் தத்துவாதீதமாய் இந்தத் தத்துவத்தின் மீண்டுங் கூடாமல் விஞ்ஞான கலத்துவம் பிறந்து சகல தரிசனமாய் நிற்றல் தத்துவ சுத்தியாம். க

2. பாயிருள் நீங்கி ஞானந்
            தனைக்காண்டல் ஆன்ம ரூபம்
    நீயும்நின் செயலொன் றின்றி
            நிற்றலே தெரிச னந்தான்
    போய்இவன் தன்மை கெட்டுப்
            பொருளிற்போய் அங்குத் தோன்று
    தாய்விடில் ஆன்ம சுத்தி
            அருணூலின் விதித்த வாறே.

(உரை) பாயிருள்...ரூபம்-பரந்த இருளாகிய கேவலம் அதீதமாய் அவ்விடத்துண்டாகிய ஞானத்தைத் தானென்று காணுதல் ஆன்ம ரூபமாம்; நீயும்...தான் - நீ கண்ட ஞானத்துக்கே செயலெனக் கண்டு உனது செயல் சற்றேனுமின்றி நீயும் அந்த ஞானமுமாய் நிற்றல் ஆன்ம தரிசனமாம் ; போய்...வாறே - அந்தச் சிவஞானத்தோடு ஒத்து நில்லாது பரையிற் போய் இவன் தன்மையாகிய போதப் பதைப்புக் கெட்டு அவன் தன்மையாய் அதில் அழுந்திச் சிவமெனும் பேறுபெற்றோமென்னும் பரமானந்தப் பொருளிற் போய்த் தரிசித்து அவ்விடத்துத் தான் தோன்றாது அந்தப் பரமானந்தப் பொருளோடு கூடி அதுவாய்விடில் ஆன்மசுத்தியாமென்று சிவாகமங்களில் விதித்தவாறு இவ்வாறும்.

'பாயிருள் நீங்கி' என்றது தத்துவங்களெல்லாம் நீங்க வருந் தன்னுண்மையாங் கேவலத்தைச் செம்பிற் களிம்புபோல் ஒன்றாய் நீரினிழற்போற் றோன்றாது இன்றளவும் நின்றது இதுவோவென்று தரிசித்து அதீதமாவதை. 'நீயும்நின் செயலொன் றின்றி நிற்றல்' என்றது ஞானசொரூபியாய் நின்ற நீயும் அந்த ஞானத்தோடொத்து உனது போதம் சற்றேனுமின்றி நிற்குமதை. 'போய் இவன் தன்மை கெட்டு' அவன் தன்மையா யென்றது தற்றெரிசனம் பண்ணிநின்ற உன்னிடத்திலே, மலரும் பக்குவமர மேலே மணம் பிரகாசித்தாற் போல, உன்னறிவிலே பிரகாசித்து நீ யொத்து நின்ற ஞானத்தை இதுவாகிலும் நமக்கு அறிவித்ததென்று தரிசித்துக் கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோல மற்றொன்றையுங் காணாது உள்ளும் புறம்பும் இந்த ஞானம் பூரணமான பரையையும் தரிசித்துக் கண்ணிற் கதிரோன் கலந்தாற்போற் றெரிசித்த பரையிலே

வியாத்தமாய், விண்ணின் விகற்பமற மேவிய கால் நின்றதுபோலவும் திரையற்ற நீர்போலவும் விகற்பமற ஒன்றாய் நிற்கும் பராயோக மாய், அப்படித் திரையற்ற நீர்போல நின்று தெளிவுபெற்றுப் பராபோகமாய், உண்மைஞானப் பயனாந் தசகாரியம் ஒன்றுமில்லாத சுழுத்தியில் உன்னைவிட்டு நீங்காமல் நிற்க நீ கண்ட பரை பஞ்சகிருத்தி யஞ் செய்து உன்னை மோட்சத்திலே விடவேண்டுமென்று விரும்பின அதன் விருப்பத்தை மிகுதியும் நீ பொருந்தினதால் அதைப்போல நாமும் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யவேண்டுமென நின்ற சுத்த பராயோக மாய், அந்தச் சுழுத்தியிலுள்ள பரையினது விருப்பத்தி லழுந்தின மயக்கந் தீர்ந்து கண்ணுஞ் சூரியனும்போல உன்னையும் பரையையுங் கண்டு பரையினது கிரியையைப் பொருந்திப் பணிசெய்து நிற்கும் முத்திச் சாக்கிரமாய், சிவனையன்றிப் பரை செய்யமாட்டாத பஞ்ச கிருத்தியத்துக்குப் பரைக்குக் கருவியாயிருந்த நமக்குப் பணிசெய்வ தற்கும் ஒரு செயலுண்டோவெனப் பணிசெய்யாது விட்டுச் சாக்கிரா தீதமாய், இப்படிப் பணியையும் பணியறுதியையும் பாராது பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணுதற்குப் பரைக்குமேலும் ஒரு முதலுண்டோ அதெப்படி யறியப்போகிறோமென்று இச்சை கிரியை ஞானம் மூன்றையும் விட்டுப் பரையாதீதமாய், ஒன்றுங் குறியாது திகைக்குஞ் சுத்தாவத்தையிற் போய் இவன் தன்மையாகிய போதப்பதைப்பற்றுச் சோகம் பிறந்தபோது சிவன்தனது தன்மையாஞ்சுகந்தோன்றுவதை. 'பொருளிற் போய் அங்குத் தோன்றா தாய்விடி' லென்றது இந்தச் சுகமும் சிவனுக்கு ஓர் இன்பசத்தியென்று கண்டு அது நீங்குஞ் சுகா தீதத்தின் உண்மையாஞ் சிவத்தைக் கிட்டி அதினாலே வரும் பரமா னந்தவெள்ளப் பொருளிற்போய்த் தரிசித்து அவ்விடத்துத் தான் தோன்றாது அந்தப் பரமானந்தப் பொருளதுவாய்விடும் பரமானந்த யோகத்தையென விரித்துணர்ந்துகொள்க.

நீயு நின் செயலொன்றின்றி யென்னும் உம்மை உயர்வு சிறப் பின்கண்ணும், நிற்றலே யென்னும் ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன. இவன் தன்மை கெட்டு அவன் தன்மையாயெனச் சொல் லெச்சமாய் வருவிக்கப்பட்டது. உ

3. எவ்வடி வுகளும் தானும் எழிற்பரை வடிவ தாகிக்
கவ்விய மலத்தான் மாவைக் கருதியே ஒடுக்கி ஆக்கிப்

பவ்வமீண் டகலப் பண்ணிப் பாரிப்பான் ஒருவ னென்றே
செவ்வையே உயிருட் காண்டல் சிவரூப மாகு மன்றே.

(உரை) எவ்வடிவு...தாகி - சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் மயேசுரன் ருத்திரன் விட்டுணு பிரமா மற்றுமுள்ள வடிவுகளெல்லாந் தானே யாகின்ற சிறந்த பரைவடிவே தனக்கு வடிவாகி ; கவ்விய...யாக்கி - மலத்தைப் பிடித்துக் கிடக்கும் ஆன்மாக்களையும் அவ்வான்மாக்கள் ஆர்ச்சித்த வினைகளையும் அறிந்து பொசிப்பிப்பது காரணமாக மாயாகாரியமாகிய உடலுந் தத்துவங்களும் புவனங்களும் பொசிக்கும் பதார்த்தங்களுமாக விசாரித்து நிறுத்திப் பொசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்குமளவிலே வேலைகொள்வானொருவன் வேலைசெய்வானொருவ னிளைப்புக் கண்டு நடுவே யிளைப்பாற்றி வேலைகொள்ளும் முறைமைபோல மலத்திடைப்பட்டுக் கிடக்குந் துயரந் தீருமளவும் மாயையின் காரியத்தை யொடுக்கிப் பின்னுமுண்டாக்கி ; பவ்வ.... மன்றே - அப்படித்தாகு முறைமையை அடைவிலே தொலைப்பித்து இரட்சிப்பானொரு பரமேசுரன் வடிவு பரையென்றும் அது உயிர்க்குயிராய்த் திருவடி ஞானமாய் நின்று அறிவிப்பதைத் திருவருளையே இடமாக நின்று காணுதல் சிவரூபமாம். ௩

4. பரைஉயிரில் யானெனதென் றறநின்ற தடியாம்
பார்ப்பிடமெங் குஞ்சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம்
உரையிறந்த சுகமதுவே முடியாகும் என்றங்
குண்மையினை மிகத்தெளிந்து பொருள்வேறொன் றின்றித்
தரைமுதலிற் போகாது நிலையினில்நில் லாது
தற்பரையி னின்றழுந்தா தற்புதத்தி னுகுந்
தெரிவரிய பரமானந் தத்திற் சேர்தல்
சிவனுண்மைத் தெரிசனமாய்ச் செப்பு நூலே.

(உரை) பரை உயிரில்...தடியாம் - முன் உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவித்த அடிஞானமாகிய பரையானது உயிரிலே யானெனதென்பதற நின்றது திருவடியா மென்றும் ; பார்ப்பிட...முகமாம் - சோகந் தோன்றிச் சுகத்திற்பட்டுப் பார்க்கப்பட்ட பாசப்பரப்பெங்குஞ் சோதிக்குட் சோதியாஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாமென்றும் ; உரையிறந்த...என்று - தரிசித்த அந்தச் சிவப்பேற்றில் வாக்கு

மனுதீதமாய் ஒரு ஆனந்தமுண்டாம் அதுவே முடியாமென்றும்; அங்குண்மையினை...னாலே - சிவனுக்குத் திருவடி யென்றுந் திரு முகமென்றுந் திருமுடி யென்றுஞ் சொல்லப்படுமவைகளின் உண் மையை மிகவுந் தெளிந்து அதுவே பொருளாய் மண் முதலான தத்து வங்களின் மீண்டும் போகாது, துறந்து நின்ற நான் பிரமமென்னும் பசுஞானமான தன்னிலையிலேயும் நில்லாது, மேலான பரையிலேயும் நின்றழுந்தாது, சிவப்பேற்றிலாகும் அறிதற்கரிய பரமானந்தத்தே சேர்தல் சிவனை உள்ளபடி தரிசிப்பதாஞ் சிவதரிசனமென்று சிவாக மங்கள் சொல்லும்.

5. எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் அப்பொருளைப் பார்த்திங்
கெய்தும்உயிர் தனைக்கண்டிவ் வுயிர்க்கு மேலாம்
ஒப்பில்அருள் கண்டுசிவத் துண்மை கண்டு
உற்றதெல்லாம் அதனாலே பற்றி நோக்கித்
தப்பினைச்செய் வதும்அதுவே நினைப்பும்அது தானே
தரும்உணர்வும் பொசிப்பும்அது தானே யாகும்
எப்பொருளும் அசைவில்லை யெனஅந்தப் பொருளோ
டியைவதுவே சிவயோகம் எனும்இறைவன் மொழியே.

(உரை) எப்பொருள் வந்து உற்றிடினும் - அந்தப் பரமானந்த நிலை குலைந்து உலகமே வந்து பொருந்தினும்; அப்பொருளைப் பார்த்து - அந்த உலகப்பொருளை அசத்தாய்ச் சடமாய் அழிந்து போகிற பாசமெனப் பார்த்து; இங்கு எய்தும் உயிர்தனைக் கண்டு - இந்தப் பாசத்துட் பொருந்தாநின்ற உயிருக்குச் சுதந்தரமாய் ஒரு செய்தியும் இல்லையெனப் பார்த்து; இவ்வுயிர்க்கு மேலாம் ஒப்பில் அருள் கண்டு - இவ்வான்மாவுக்கு ஒரு செயலற்றுந் தனக்கு மேலாய் ஒப்பற்ற அருள் கண்ணாக நிற்குமதனைக் கண்டு; சிவத்துண்மை கண்டு- அவ்வருளினுட் பரையை அடியாகவுஞ் சுகத்தை முகமாகவும் ஆனந் தத்தை முடியாகவுங் கொண்டு நின்ற சிவத்தினது உண்மையைக் கண்டு; உற்றதெல்லாம அதனாலே பற்றி நோக்கி - பொருந்திய உல கப் பொருளாகிய அவன் அவள் அதுவென்னுஞ் சடசித்துக்களெல்லா வற்றையும் அந்தச் சிவத்தினாலேதானே பற்றிப் பார்த்து; தப்பினைச் ...மொழியே - மறப்பினைச் செய்வதும், நினைப்பினைச் செய்வதும் அறிவிக்க அறியும் ஆன்மபோதமும், கர்மப் பொசிப்புஞ் சிவன்தானே,

யென அறிந்து அவனை யொழிய வேறொரு திரணமும் அசைவில்லை யெனக் கண்டு அகமும் புறமும் அந்தச் சிவத்துடனே கூடி நிற்றலே சிவயோகமாமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும். ரு

6. பாதகங்கள் செய்திடினும் கொலைகளவு கள்ளுப்
 பயின்றிடினும் நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினும்
சாதிநெறி தப்பிடினும் தவறுகள்வந் திடினும்
 தனக்கெனஓர் செயலற்றுத் தான்அதுவாய் நிற்கில்
நாதன்இவன் உடல்உயிராய் உண்டுறங்கி நடந்து
 நானாபோ கங்களையுந் தானாகச் செய்து
பேதமற நின்றிவனைத் தானாக்கி விடுவன்
 பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி இதுவே.

(உரை) பாதகங்கள் செய்திடினும் - அப்படித் தற்செயலற்று நின்றவன் 'காமங் கோபங் கசடுறு முலோபந், தீமன மோகஞ் சேர்மத மச்ச' [சிற்றம்பல நாடிகள் திருச்செந்தூரகவல்] மிவை முதலிய பாதகங்கள் செய்யினும்; கொலைகளவு கள்ளுப் பயின்றிடினும் - பஞ்சமாபாதகமாகிய 'கடுங்கொலை வெறும்பொய் களவுகட் காமஞ்' [ஷை, ஷை] செய்யினும்; நெறியல்லா நெறி பயிற்றிவரினும் - நெறியல்லாத அவநெறியைத் தவறாது நடத்திவரினும்; சாதிநெறி தப்பிடினும் - தனதான சாதி முறைமை குலையினும்; தவறுகள் வந்திடினும் - ஒரு குற்றம் தன்னை யறியாமல் வந்துற்ற காலத்தும்; தனக்கென ஓர் செயலற்றுத் தான் அதுவாய் நிற்கில் - தான் அதுவாய் ஏகனாகி இறைபணி வழுவாது தனக்கென ஓர் செயலற்றே நிற்பானாகில்; நாதன் இவன் . . . இதுவே - அந்தச் சிவன் இவனுடலும் உயிருமாய் நின்று உண்டு உறங்கி நடந்து பிராரத்தமாகிய நானாவித விடயபோகங்களையும் சிவபோகமாகவே செய்து இவனைப் பேதமற நின்று தானாக்கி விடுவன்; இது ஆன்மலாபமான பரமானந்தத்தைப் பொசித்து நிரம்பி அது பொங்கி மேலிட்டது கரைபுரண்டு அவசமுறுஞ் சிவபோகமென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும் வழி இதுவாம். சு

பாயிரம்

எண்ணும் அருணூல் எளிதின் அறிவாருக்
குண்மை நெறிவிளக்கம் ஓதினான்—வண்ணமிலாத்

தண்காழித் தத்துவனுர் தாளே புனேந்தருளும்
நண்பாய தத்துவநா தன்.

(உரை) வண்ணமிலாத் தண்காழித் தத்துவனுர் தாளே புனேந்தருளும் நண்பாய தத்துவநாதன் - மாயாவுருவின்றிச் சச்சிதானந்தசொரூபியாய்க் குளிர்ச்சி பொருந்திய காழிநகர்க்குத் தலைவனுன தத்துவனுர் தமது சீபாதங்களேயே சிரசிலே சூட்டியருளும் விருப்பத்தைப் பெருகின்ற தத்துவநாதனென்னும் திருநாமத்தை யுடையோன்; எண்ணும் அருள்நூல் - தமதாசிரியர் கருதிச் செய்யும் ஆகமசித்தாந்தமாம் முப்பது அவசரத்தையும்; எளிதின் அறிவாருக்கு உண்மை நெறிவிளக்கம் ஓதினுன் - எளிதாக அறியும் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கு ஆறு திருவிருத்தத்திலே பத்து அவசரமாகத் தொகுத்து உண்மைநெறிவிளக்க மென்னுந் திருநாமத்தினேயுஞ் சாத்தித் திருவுளம்பற்றினுன்.

துகளறுபோதம் முப்பது அவதாரமும் உண்மைநெறிவிளக்கம் ஆறு பாட்டினுந் தசகாரியமாய் அடங்கி வருவதற்கு வகை:

பூதப்பழிப்பு, பொறியற வுணர்தல், அந்தக்கரண சுத்தி, கலாதி ஞான நிராகரணம், சுத்த தத்துவ தூடணம், தத்துவாதீதம், சகல தரிசனம் ஆக ஏழும் முதற்பாட்டில் அடங்கிவருவது காண்க.

இனி இரண்டாம் பாட்டிற் கேவலம், கேவலதரிசனம், கேவலாதீதம், தன்னுண்மை ஆக நான்கும் 'பாயிருணீங்கினபின் தானென்று ஞானந்தனேக் காண்ட லான்மரூபம்' என்பதனு ளடங்குவது காண்க. சைதன்னிய தரிசனம், ஞானதரிசனமாம் இரண்டும் ' பாசவடிவை விட்டு ஞானமே வடிவாம் நீயும் நின்செய லொன்றின்றி நிற்ற'லென் பதனி லடங்குவது காண்க. பரைதரிசனம், பரையில் வியாத்தம், பராயோகம், பராபோகம், சுத்தபராயோகம், முத்திசாக்கிரம், சாக்கிராதீதம், பரையிலதீதம்,சுத்தாவத்தை, சுகரூபம், சுகாதீதம், சிவப்பேறு ஆகும் இப்பன்னிரண்டும் 'போய் இவன் தன்மைகெட்டு அவன் தன்மையாய்'என்பதினு ளடங்குவது காண்க. இவன் தன்மைகெட்டு என்பதினுல் அவன் தன்மையாவதென வருவிக்கப்பட்டது. பரமானந்த தரிசனம், பரமானந்த யோகமாமிரண்டும் ' பொருளிற்போய் அங்குத் தோன்ருதாய்விடி'லென்பதினு ளடங்குவது காண்க. ஆக இரண்டாம் பாட்டில் இருபது அவதாரமும் அடங்குவதறிக.

சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம் ஆக மூன்றும் முற்கூறிய இரண்டாம் பாட்டில் ஆன்ம தரிசனம், ஆத்மசுத்தியி லடங்கிவருமென அறிக.

ஆறும் பாட்டில் பரமானந்தபோகம், பரமானந்தமேலீடு, பரமானந்த அவசம் ஆக மூன்றும் அடங்குவது காண்க.

இங்ஙனங் கூறும் ஆறு பாட்டிலும் பாசவவதாரம் ஏழும் பசுவவதாரம் பதினைந்தும் பதியவதார மெட்டுமாம் முப்பதவதாரத்தையுந் தசகாரியமாக அடக்கிக் கூறியது காண்க. 'தற்காண்டல் சாக்கிரமாந் தற்பரையே சொப்பனமாந், தற்காணு வெற்றவெறுந் தற்பரையே—நற்சுழுத்தி, ஞானனந் தந்துரியம் ஞானசுகா தீதத்தே, தானுகா வுண்மையதீ தம்' [சிவானந்தமாலை, 36] என்றும், 'பாயிரு ணீங்கி ஞானந் தனைக்காண்டல் ஆன்ம ரூப'மென்றும் வரும் வசனப்படி அவதார முப்பதும் ஞானதெரிசனமாஞ் சாக்கிரத்திற் பதின்மூன்றும், பரைதரிசனமாஞ் சொப்பனத்தில் நாலும், சுத்த பராயோகமாஞ் சுழுத்தியில் நாலும், பரமானந்த யோகமாந் துரியத்திலாறும், பரமானந்தபோகமாந் துரியாதீதத்தில் மூன்றுமாக அஞ்சவத்தையிலும் அஞ்சவதாரமாய் அடங்கி வருவது காண்க.

நமசிவாயகுருபாதமே கெதி.

திருச்சிற்றம்பலதேசிகன் திருவடி வாழ்க.

[நெடுநாளாக **உண்மைநெறிவிளக்கம்** உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச் செய்ததாக வழங்கிவந்திருக்கிறது. 'உந்திகளிறு' என்ற செய்யுள் 'உண்மைநெறி' யென இந் நூலை மாத்திரஞ் சுட்டியதேயன்றி இதன் ஆசிரியர் பெயரைக் கூறுதொழிந்தது. **சிவப்பிரகாச** முதற் **சங்கற்ப நிராகரண** மிறுதியாக வுள்ள எட்டு நூல்களையும் சித்தாந்தாஷ்டகம் என்னும் பெயரோடு கொ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் பதிப்பித்து அவையெல்லாம் உமாபதிசிவாசாரியர் அருளியனவாகக் கொண்டனர்.

இனி, ஆசிரியர் பெயருரைக்கும் 'எண்ணும் அருணூல்' என்னும் பாயிரச் செய்யுள் இங்குக் காணும் சிந்தனையுரையில் மாத்திரமே

யன்றி, இராசாங்கக் கையெழுத்துநூல் நிலயத்துள்ள சிவஞானபோத வுரையிடைத் தசகாரியத்தை விளக்கும் பொருட்டுக் காட்டப்படும் இந்நூல் மூலத்திறுதியிலும், இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை திருவாரூர் - சோமசுந்தரதேசிகரவர்களிடத்துள்ள வேறு உரைப் பிரதியின் ஈற்றிலும் காணப்படுகிறது. சீகாழித் தத்துவநாதர்க்குக் குருவாக உரைக்கப்படும் சீகாழித்தத்துவனுர் சீகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகளே யென்று துணிந்துரைத்தற்குத் தக்க ஆதாரமில்லையாயினும் உரைகாரர் இந் நூலைத் துகளறுபோதத்தின் வழிவந்ததென்று குறிக் கின்றமையின் அதன் ஆசிரியராகிய சீகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகளே இவ் வாசிரியர்க்குக் குருவாவர் என்றுரைக்கவேண்டியிருக்கின்றது. இச் சீகாழித் தத்துவநாதர் இருபாவிருபதிற்கு ஓர் சிறந்தவுரை யியற்றி யுள்ளார். அவ்வுரையிறுதியிற் காணப்படும் 'இருபா விருப துரை யெழுதி ஞேன்முன், ஒருவா விகற்ப முணர்ந்தோன்—அருளுடம் பாம், பண்புடைய சிற்றம் பலநாடி தாள்பணிவோன், சண்பைநகர்த் தத்துவநாதன்' என்னும் வெண்பா சீகாழித் தத்துவநாதர் சிற்றம்பல நாடிகள் சீடரென்று தெளிவாக உரைத்தது.

உண்மைநெறிவிளக்கத்துக்குப் பல வுரைகளுண்டு. இங்குப் பதிப்பிக்கும் சிந்தனையுரை என்னிடமுள்ள ஓலைச்சுவடியொன்றில் காணப்படுவது. இவ்வுரை தொடங்கும் இதழுக்கு முந்திய இதழில் 'குருபாதம்

இசைவி ளங்கிட வியல்பினிற் பாடினின் றேத்தி
மிசைவி ளங்கிய மேனியா ரருளினுன் மீண்டுந்
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநா
ளசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முட னப்பதி யமர்ந்தார்.

[—பெரியபுராணம், சம்பந்தர் -] உ௱உ௰அ.

சிவக்கியான சுவாமிகள் சன்னிதானத்திலே சிற்றம்பல நாடி யள் சாஷ்த்திர உரையை அறிக்கை செய்யிறதுக்கு உத்தரவு கட் டளை யிட்டது. ௲அ௱௯௰௫ ஆடி௴ ௨௰௨ சோமவாரம்' என்றொரு குறிப்புள்ளது.

இக்குறிப்பு உண்மைநெறிவிளக்க வுரையைப்பற்றியதோ அன் றிச் சுவடியிற் பின்னர்க் காணப்படும் சிவானந்தபோத உரையைப்

பற்றியதோ சிற்றம்பல நாடிகள் வெண்பா முதலிய சாஸ்திரங்களின் உரைகளைப்பற்றியதோ எல்லாவற்றையும் பற்றியதோ ஒன்றுந் துணிந்துரைத்தற்கில்லை. உண்மைநெறிவிளக்கமும் சிற்றம்பலநாடிகள் வழியில் வந்ததே. இங்குக் குறித்த ஆண்டுக்கு நேராகிய கி. பி. 1780-க்குப் பின் ஐந்து ஆண்டுகள் சென்று சிவஞானமுனிவர் சிவபரிபூரண முற்றதாக 'மன்னும் விசுவா வசுவருடம்' என்னும் வெண்பா உரைத்தலின், அவர் இவ்வாண்டில் தென்னாட்டுக்கு யாத்திரை சென்று சிறிது காலம் ஓரிடத்துத் தம் சீடர் முதலாயினாரோடு வதிந்திருத்தல் வேண்டும்.

இந்நூற்குச் சிந்தனையுரை யியற்றியார் பெயர் கிடைத்திலது. ஆயினும் இது முன்வந்த குறிப்புக்களால் திருநெல்வேலியிற் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தெரிகிறது. வேறு பல்லுரைகள் சென்னை முதலிய பிறவிடங்களில் அகப்படினும் இச் சிந்தனையுரைப் பிரதிகள் வேறு அகப்படவில்லை.

S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

சங்கற்பநிராகரணம் மூலமும் ஞானப்பிரகாச தேசிகர் உரையும்

காப்பு

திருந்திய அருந்தவம் பொருந்துபல் முனிவர்
கமையாக் காதல் அமையாது பழிச்சும்
நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுங் தடக்கை

(உரை) திருந்திய அருந்தவம் பொருந்து பல் முனிவர்-சாத்திரங்களில் உத்தமப் பிரகாரமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள அரிய தவசுகளோடுங் கூடியிருந்துள்ள மகருஷிகள் பலருங் கூடி—கமையாக் காதல் அமையாது பழிச்சும் - ஒருக்காலும் நிரம்பாத ஆசையோடுங்கூடி அனவரதமுந் தோத்திரங்களைப் பண்ணும்—நிகரில் செக்கர்ப் புகர்முகத் தெழுந்த புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப் பெருங்கோட்டு-ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்கர் வானம்போன்ற சிவந்த புகரோடுங் கூடியிருக்கிற முகத்திலே தோன்றப்பட்ட ஈன்றணித்தாயுள்ள வெள்ளிய பிறைபோலும் ஒப்பில்லாத பெரிய கொம்பினையு முடையதாய்—தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுங் தடக்கை - தழைந்த செவியினையுங் கார்போலும் பொழியாநின்ற மதத்தினையும் இரண்டு துவாரத்தோடுங்கூடி நெடிதாய்ப் பருத்திருக்கிற துதிக்கையினையு முடைத்தாய்—வாட்டரு

வாட்டரு மும்மை நாட்டம் நால்வாய்ப்
பாசம் அங்குசம் தேசுறும் எயிறொண்
கனியிவை தாங்கும் புனித நாற்கரத்
தங்கதம் கடகம் பொங்கிழை யாரம்
நிறைமணிச் சுடிகைக் கறையணற் கட்செவி
கொண்ட திண்பெரும் பண்டிக் குறுந்தாட்
களிறுதன் இருகழல் கருதா
வெளிறுறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே. க

உ. பாயிரம்

பெருங்கடல் உதவுங் கருங்கடு வாங்கிக்
கந்தரத் தமைத்த அந்தமில் கடவுள்

மும்மை நாட்டம் நால்வாய் - ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினையும் நான்ற வாயினையு முடையதாய்—பாசம் அங்குசம் தேசுறும் எயிறு ஒண்கனிஇவை தாங்கும் புனிதநாற்கரத்து - பாசத்தினையுந் தோட்டியினையும் பிரகாசத்தையுடைய கொம்பினையும் அழகிய மாங்கனியினையும் இவையிற்றைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற சுத்தமாயுள்ள நாலு கையினையு முடையதாய்—அங்கதம் கடகம் பொங்கிழை யாரம் நிறையணி சுடிகைக் கறையணற் கட்செவி கொண்ட திண்பெரும் பண்டிக் குறுந்தாள் - தோள்வளையினையும் இரத்தின கடகத்தினையும மிக்க நவரத்தினங்களை யழுத்தி யிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஆரத்தினையுங் குறைவற அணிந்து இரத்தினத்தையுடைய தலையினையுங் கறுத்திருக்கிற கண்டத்தினையு முடைத்தாய்க் கண்ணே செவியாகக் கேட்கிற பாம்பு கொண்டு கட்டப்பட்டுச் சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற வயிற்றினையுங் குறுகியிருக்கிற காலினையு முடையதாயிருக்கிற—களிறுதன் இரு கழல் கருதா - இப்படிக்கொத்த யானையினது இரண்டு பாதங்களையும் மனதார நினைந்து—வெளிறுறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே - குற்றத்தோடுங் கூடியிருக்கிற துக்கங்களை மிகவும் விடுவியாநின்றேம். க

(உரை) பெருங்கட லுதவுங் கருங்கடு வாங்கிக் கந்தரத் தமைத்த அந்தமில் கடவுள் - பெரிதாயுள்ள திருப்பாற்கடலிலே நின்றும் உண்டாகப்பட்ட கறுத்த நஞ்சினைத் தனது சீகத்தத்திலே வாங்கி

பாலரை யுணர்த்தும் மேலவர் போலக்
கேட்போ ரளவைக் கோட்படு பொருளால்
அருளிய கலைகள் அலகில வால்அவை
பலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே
அஃதால் அந்நூற் றன்மை யுன்னிய
மாந்தர் இதுவே பொருளென் றதன்நிலை
அறைதலின் வேற்றோர் பனுவல் ஏற்றோர்க்
கிசையா மாறுபாடு கூறுவர் அதனாற்

அமுதுசெய்து கண்டத்திலே தரித்துக்கொண் டிருக்கச்செய்தேயுந் தனக்கு முடிவில்லாத கடவுள். என்னவே கர்த்தாவை நீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமுதங் கடைய அதிலே நஞ்சு பிறந்து அதினாலே அவர்கள் பீடைப்படுகையினாலே துட்டநிக்கிரகமும், அவர்கள் கர்த்தாவை நோக்கி அபயமிட அஞ்சாதேயென்று அந்த நஞ்சை அமுதுசெய்து அவர்களை இரட்சிக்கையினாலே சிட்ட பரிபாலனமுமாய் நின்றதெனக் கொள்க. இப்படித் துட்டநிக்கிரகமுஞ் சிட்ட பரிபாலனமு முடைய கடவுளானவன்—பாலரை யுணர்த்தும் மேலவர் போல - தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அந்தந்தப் பக்குவங்கள்தோறும் அறிவையுந் தொழிலையுங்கொளுத்திவந்த மாதாபிதாக்களைப்போல—கேட்போ ரளவைக் கோட்படு பொருளால் அருளிய கலைகள் அலகில- கேட்கிற ஞாதாக்களுடைய எல்லைக் கோட்பாடுகளுக் கீடாயுள்ள அர்த்தங்களைக் கொண்டு அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற சாத்திரங்கள் எண்ணிறந்திருக்கும்—ஆல்அவை பலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே - அப்படியிருக்கையால் அந்தச் சாத்திரங்கள் வெகுவிதமாயுள்ள சமயப் பகுதிகளோடுங் கூடியிருக்கும்—அஃதால் அந்நூற் றன்மை உன்னிய மாந்தர் இதுவே பொருளென் றதன்நிலை யறைதலின் - ஆகையால் அந்தச் சாத்திரங்களினது உண்மையை ஆராய்ந்தறிந்த ஆன்மாக்கள் இதுவே சாத்திரமும் இதுவே அர்த்தமுமென்று அந்தச் சமயத்தையே பெலமாகச் சொல்லி நிற்கையினாலே—வேற்றோர் பனுவல் ஏற்றோர்க் கிசையா மாறுபாடு கூறுவர் - மற்றொரு சாத்திரங்களை யாராய்ந்தறிந்தவர்களுக்கு அவன் சொல்லுகிற சாத்திரமும் அர்த்தமும் பொருந்தாது, ஆகையால் அவன் சொன்னது இவனுக்குப் பொருந்தாமல் இவன் சொன்னது அவனுக்குப் பொருந்தாமல் ஒன்

புறச்சம யங்கள் சிறப்பில வாகி
அருளில் மாந்தரை வெருளுற மயக்கி
அலகைத் தேரி னிலேயில் தீரும்
ஈங்கிவை நிற்க நீங்காச் சமய
கரு மூவிரு தகுதி மேவிய தாமும்
ஒன்றே டொன் று சென் றுறும் நிலேயில்
ஆறு மாறு வீறுடைத் திவற்றுள்
எவ்வ மில்லாச் சைவநற் சமயத்
தலகில் ஆகமம் நிலவுத லுள அவை

றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்லாநிற்பர்கள்—அதனுற் புறச்சமயங்கள் சிறப்பில வாகி அருளில் மாந்தரை வெருளுற மயக்கி அலகைத் தேரின் நிலேயில் தீரும் - அப்படி யிருக்கையினுலே உலகாயதன், புத்தன், சமணன், மீமாங்கிசன், மாயாவாதி, பாஞ்சராத்திரி என்று சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களினுள்ள அர்த்தங்கள் உண்மைப் பகுதி யில்லாதாய்ச் சிவனுடைய அனுக்கிரகத்துக் கேதுவல்லாத அபக்குவான்மாக்களே ஈது ஓர் அர்த்தம் இருந்தபடியென் என்று அச்சப்படத் தக்கதாக மருட்டி, பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்று கருதி இத்தைக் குடித்துத் தாகந்தீரலாமென்று வந்தவனுக்கு அந்தத் தண்ணீர் பொய்யாய்ப் பேய்த்தேர் மெய்யான தன்மைபோல, இந்தச் சாத்திரங்களும் அர்த்தங்களுஞ் சத்தியம்போலத் தோன்றி அசத்தியமாய் முடியும்—ஈங்கிவை நிற்க நீங்காச் சமய மூவிரு தகுதி மேவிய தாமும் - ஆகையால் இவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அர்த்தங்களும் நமக்கு வேண்டுவதில்லே, தன்னில் ஒன்றேடொன்று கூடிக்கொண்டிருக்கிற சைவம், பாசுபதம், மகாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரவம் என்கிற உட்சமயங்க ளாறும்—ஒன்றே டொன்று சென் றுறும் நிலேயில் ஆறும் மாறு வீறுடைத்து - இவை ஒரு சமயத்தோ டொரு சமயந் தாக்கிப் பார்க்குமளவில் இந்த ஆறு சமயமுந் தனித் தனியே மகத்துக்களா யிருக்கும்—இவற்றுள் எவ்வமில்லாச் சைவ நற் சமயத் தலகில் ஆகமம் நிலவுத லுள - இந்தச் சமயங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஒருசற்றுங் குற்றஞ்சொல்லவொண்ணும லிருக்கிற சைவமாகிய நல்ல சமயமொன்றையும் நோக்கித் தம்பிரானுர் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆகமங்கள் எண்ணிறந்து பொருந்தாநிற்

உ௦ கனகம் இரணியம் காஞ்சனம் ஈழம்
தனம்நிதி ஆடகம் தமனியம் என்றிப்
பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளே போலப்
பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்கும்
வாய்ந்த நூல்கள் ஆய்ந்தன ராகி
உரு ஆசா ணுகி வீசிய சமத்துடன்
ஏழுஞ் சிறுநூ றெடுத்த ஆயிரம்
வாழுநற் சகனம் மருவா நிற்பப்
பொற்பொது மலிந்த அற்புதன் ஆனி
யாரும் விழவிற் பொற்றே ராலயத்

கும். ஒரு சமயத்தை நோக்கிப் பல சாத்திரம் அருளிச்செய்வானே னென்னில்—அவை கனகம் இரணியம் காஞ்சனம் ஈழந் தனம் நிதி ஆடகம் தமனியம் என்று இப் பலபெயர் பயப்பது ஓர்பொருளே போலப் பதி பசு பாச விதிமுறை கிளக்கும்-அப்படிப் பலவாக அருளிச்செய்ததும் ஒரு பொருளைப் பற்றியிருக்கும் ; அதெங்ஙனென்னில், கனகமென்றும், இரணியமென்றும், காஞ்சனமென்றும், ஈழமென்றும்,தனமென்றும், நிதியென்றும், ஆடகமென்றும், தமனியமென்றும் அங்ஙனம் பல பெயராகச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் பொன்னுகிய ஒரு பொருளைப்பற்றி நின்ருற்போல அந்தச் சாத்திரங்களும் பதியினது லட்சணத்தையும், பசுவினது லட்சணத்தையும், பாசத்தினது லட்சணத்தையுமே சொல்லாநிற்கும்—வாய்ந்த நூல்கள் ஆய்ந்தன ராகி ஆசா ணுகி வீசிய சமத்துடன் - இங்ஙனம் பொருந்தப்பட் டிருக்கிற ஆகமங்களைக் கற்ருராய்ந்த போதவான்களாய்ச் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் ஆசாரிய அபிஷேகமென்கிற நாலு தீட்சைகளையுமுடையவர்களாய் எங்கும் பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிற பட்சப் பிரதிபட்சமில்லாத சமபோதவான்களாயுள்ள இந்தப் பெரியோர்கள்—ஏழுஞ் சிறுநூறெடுத்த ஆயிரம் வாழுநற் சகனம் மருவா நிற்ப - சகாத்தம் ஆயிரத்திருநூற்று முப்பத்தஞ்சாவது செல்லாநிற்கிற காலத்திலே—பொற்பொது மலிந்த அற்புதன் ஆனி யாரும் விழவில்-பொன்னினுலே செய்யப்பட்ட திருவம்பலத்தின்கண்ணே நிறைந்தெழுந்தருளி யிருக்கிற ஆச்சரியனுயுள்ள திருவம்பலமுடைய தம்பிரானுருடைய ஆனி

௩௦ தேரு *அறுவர் நிரையி லிருப்ப
மயங்கு வாத மாயா வாதி
முயங்கிட ஒருதலை முதுவெதிர் மணிசேர்
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதிதிகழ்
மெய்கண் டவன்அருள் கைகண் டவர்களில்
௩௫ ஒருவர் ஓர்தலை மருவி யிருப்ப
வஞ்சப் பிறவிக் கஞ்சிவந் தொருவன்
ஏதிறை யருளென இதுவெனும் மாயா
வாதியை அயலினர் மறுதலைத் தருள்தர

மாதத்தி லாரூர் திருவிழாவிலே—பொற்றேராலயத் தேரு அறுவர் நிரையிலிருப்ப-பொலிவினை யுடைத்தாயிருக்கிற தேர்மண்டபத்திலே யேறி முன் சொல்லப்பட்ட ஆசாரியன்மார் ஆறுதிருப்பேர் ஒழுங்கிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற அவதரத்திலே—மயங்கு வாத மாயாவாதி முயங்கிட ஒருதலை - சற்காரிய வாதமின்றி ஒருக்காற் சொன்னது ஒருக்காற் சொல்லாமல் முன்னொடு பின் மலைந்து வருகிற அர்த்தத்தோடுங் கூடியிருக்கிற மாயாவாதி என்கிற சமயி ஒரு புறத்திலே வந்து கூடியிருக்க—முது வெதிர் மணிசேர் பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதிதிகழ் மெய்கண்டவ னருள் கைகண்டவர்களில் ஒருவர் ஓர்தலை மருவி யிருப்ப - முதிர்ந்த மூங்கில்களி னுண்டாகிய முத்துக்களோடுங் கூடிவருகிற பெண்ணையாறு சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்ட மெய்கண்டதேவ நாயனுருடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்ற அடியார்களிலே ஒருத்தர் அந்தக் கூட்டத்தின் ஒருபுறத்திலே பொருந்தி எழுந்தருளியிருக்கிற அவதரத்திலே—வஞ்சப் பிறவிக்கு அஞ்சி வந்து ஒருவன் ஏது இறை யருள் என - பொல்லாங்கை விளைப்பதாயிருக்கிற பிறவிப் பிணிக்குப் பயப்பட்டானொரு பக்குவன் வந்து இவர்களைத் தெண்டன்பண்ணித் தம்பிரானுருடைய திருவருள் எப்படியிருப்பதென்று அவன் வினவ—இதுவெனும் மாயா வாதியை அயலினர் மறுதலைத் தருள்தர - தன்னுடைய அர்த்தத்தைப் பாரித்து இதுவே பொருளென்று நாட்டின மாயாவாதியை அருகே யெழுந்தருளியிருந்தவர் அவன் சொன்ன அர்த்தத்தைக் கண்டித்து அது அர்த்தமல்லவென்று தள்ளித் தம்முடைய அர்த்தத்தை இதுவே

* எண்மர் - பாடபேதம்.

மற்றவ ரயலினர் அவருரை மறுத்துச்
சொற்றர அயலரில் அவருந் தொலைவுற்
றின்னே *எழுவரும் முன்னே கழியுழி
ஆங்கய லிருந்த அருளினர் அழகிது
நீங்கள் சங்கற்ப நிராகரித் தமையென
மற்றவர் உரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு
வாத செற்பை விதண்டையும் ஏதுவும்
ஓது நால்வகை உவமையுந் திகழ்தர

பொருளென்று நாட்ட—மற்றவ ரயலினர் அவருரை மறுத்துச் சொற்றர - அவருடைய பக்கத்திலே யிருந்தவர் அவர் சொன்ன அர்த்தத்தைக் கண்டித்துத் தம்முடைய அர்த்தத்தை இதுவே பொருளென்று நாட்ட—அயலரில் அவருந் தொலைவுற்று - அவருடைய அருகே யிருந்தவராலே அவருங் கண்டிக்கப்பட்டு—இன்னே எழுவரும் முன்னே கழிவுழி - இப்படி ஒருவரையொருவர் மறுத்து எழு பேரும் முன்னே தள்ளுண்ட அவதரத்து—ஆங்கயல் இருந்த அருளினர் அழகிது நீங்கள் சங்கற்பம் நிராகரித்தமையென மற்றவர் உரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு - அவ்விடத்து அவர்களருகே யெழுந்தருளி யிருந்த ஆசாரியர் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் உங்க ளர்த்தங்களைச் சங்கற்பித்து மதத்தை நிராகரித்தது மிகவும் நன்றாயிருந்ததென்று ஆசியஞ்செய்து அவர் சொன்ன சொல்லி லுண்டாகிய பொருளை யெடுத்துக்கொண்டு யான்—வாத செற்பை விதண்டையும் ஏதுவும் ஓது நால்வகை உவமையுந் திகழ்தர-வாதமென்ற சொல்லுத் தான் கெட்டு †விதாரமென்றும் ‡விசியுழியென்று மிரண்டாம். இதில் விதாரமென்றது குருவுஞ் சிஷனுமாகுதல் தன்னேடொத்த பக்ஷபாதனேடாகுதல் மாறுபாடின்றிப் பிரமாணங்களி லுண்டாகிற தர்க்கங்களைத் தர்க்கித்து அதிலுண்டாகிய குற்றங்களை நீக்கிச் சத்தியமான அர்த்தத்தை நியமிக்கப்படுவதெனக் கொள்க. விசியுழி யென்ற சொல்லுத் தான் கெட்டுச் செற்பை யென்றும் விதண்டை யென்றும் இரண்டாம். இதிற் செற்பை யென்றது பிறருடைய அர்த்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய பொருளை மலைவற நாட்டுதலெனக் கொள்க. விதண்டை யென்றது பிறருடைய அர்த்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய

---

*எவரும் - பாடபேதம்.

†விதாரம் - விசாரம். ‡விசியுழி - விஜிகீஷுகதா.

அருள்சேர் மாந்தர் வெருள்சே ராமற்
தற்கமும் விடையமுங் கற்க
நற்கவி மாந்தர் நகைநவிற் றுவனே. ௨

௩. மாயாவாதி சங்கற்பம்

நவிற்றிய நிரையில் அவித்தையி னேன்உரை
நித்தன் அறிவன் சுத்தன் அகண்டிதன்
நிருவி கற்பன் நிர்த்தத்துவன் நிரஞ்சனன்
சொல்வகை எவையுந் தொடராத் தூய்மணி
௫ வரம்பில் வேதச் சிரந்தரு பரம்பொருள்

அர்த்தந் தோன்றாமல் நின்று சாதிக்கப்படுவதெனக் கொள்க. ஏது என்றது அளவைப் பிரமாணங்களிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பல ஏதுக்களும், வினை பயன் மெய் உரு என்று சொல்லப்பட்ட நால் வகை உவமையும் இந்த நூலிலே விளங்கத்தக்கதாக—அருள்சேர் மாந்தர் வெருள் சேராமல் - திருவருளுக் கேதுவாயுள்ள பக்குவான் மாக்களுக்கு அர்த்தமலைவென்கிற அச்சம் வந்து பொருந்தாமல்; தற்கமும் விடையமுங் கற்க நற்கவி மாந்தர் நக நவிற்றுவனே - முன்னூலி லுண்டாகிய தர்க்கங்களையும் விடயங்களையுங் கற்கத்தக்கதாகவும் நல்ல கவித்துவத்தோடுங் கூடியிருக்கிற வித்துவான்கள் இவனும் ஒரு நூல் செய்வதேயென்று சிரிக்கத்தக்கதாகவும் இந்த நூலைச் சொல்லாநின்றேன். ௨

(உரை) நவிற்றிய நிரையில் அவித்தையினேன் உரை - முன் சொல்லப்பட்ட ஒழுங்கில் மாயாவுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டுப் பரப்பிரமம் இப்படி மயங்கி நிற்குமென்று சொல்லுகிற மாயாவாதியுடைய மதமிருக்கிறபடி—நித்தன் அறிவன் சுத்தன் அகண்டிதன் - ஒருக்காலும் அழியாதவனுமாய் சருவக்கியனுமாய் நின்மலனுமாய்க் கண்டிக்கப் படாதவனுமாய்—நிருவிகற்பன் நிர்த்தத்துவன் நிரஞ்சனன் - விகற்பமில்லாதவனுமாய்த் தத்துவாதீதனுமாய் மறைப்பில்லாதவனுமாய்—சொல்வகை எவையுந் தொடராத் தூய்மணி - சொல்லும் பொருளுமாயிருக்கிற சாத்திரங்களொன்றாலுஞ் சென்று கிட்டவொண்ணாமலிருக்கிற சுத்தரத்தினமாய்—வரம்பில் வேதச் சிரந்தரு பரம்பொருள்- அந்தச் சாத்திரங்களால் அளவிடப்படாமலிருந்துளதாமாயினும்

சத்தாய் எவையுந் தானாய் அவித்தை
தொத்தா துயர்ந்த தொல்சுடர் மூவா
இன்ன தன்மையன் ஏகன் அநேகன்
கன்னற் பெருஞ்சுவை தன்னிற் பிறவாப்
பெற்றியி னிருந்து பொற்பணி யியல்பினின்
வான்வளி அனல்நீர் மண்மருந் தன்ன
மான தாது ஆறைங் கோசத்
தொகுதி யாக்கைப் பகுதிய தொருபுடை
சுத்தி வெள்ளி யொத்தென மித்தையிற்

எல்லையற்றிருக்கிற வேதத்தினது தலையிலே சுமந்து தரப்பட்ட எல்லாத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற அர்த்தமாய்—சத்தாய்-சுத்தசைதன்னியமாய்—எவையுந் தானாய்-எல்லா உபாதிகளுந் தானேயாய்—அவித்தை தொத்தா துயர்ந்த தொல்சுடர் - அப்படியிருந்ததாமாயினும் அந்த உபாதிகள் தன்னைத் தொந்தியாதபடி மிக்குப் பழையதாயுள்ள பிரகாசமாய்—மூவா இன்ன தன்மையன் - ஒருக்காலும் போதுசெய்யாமலிருக்கிற இந்த ஞாயத்தோடுங் கூடியிருப்பவனாய்—ஏகன் அநேகன் - ஒருத்தனுமாய்ப் பல யோனிகளிலும் நிற்கிறவனுமாய்—கன்னற் பெருஞ்சுவை தன்னிற் பிறவாப் பெற்றியி னிருந்து - கரும்பிலுண்டாகிய மிக்க இரதமானது அந்தக் கரும்புக்குத் தோன்றாத இயல்புபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய இன்பத்தையுந் தான் அறியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமானது பிரபஞ்சலீலையை யுண்டாக்குமிடத்து—பொற்பணியியல்பினில் - பொன்தானே பல ஆபரணங்களாயிருந்த தன்மைபோல—வான் வளி அனல் நீர் மண்மருந் தன்ன மான தாது ஆறைங் கோசத் தொகுதி யாக்கைப் பகுதியது ஒருபுடை - பரப்பிரமந்தானே ஆகாசமும், வாயுவும், அக்கினியும், அப்புவும், பிருதிவியும், அவுஷதிகளும், உணவுகளும், இதனாலுண்டாகப்பட்ட தாதுக்களாறும், அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விக்கியானமயம் ஆனந்தமயமென்கிற ஐங்கோசங்களும் ஒரு பட்சம் இவையெல்லாமாகக் கூடி யிருக்கிற சரீரத்தின் பகுதியதாயிருக்கும். இங்ஙனந் தோன்றப்பட்ட பிரபஞ்சம் நித்தியமோ அநித்தியமோ அநித்தியமென்னில் இது நித்தியமாய்த் தோன்றுவானேனென்னில்—சுத்தி வெள்ளி யொத்தென மித்தையில் - சுத்தியானது வெள்ளியை யொத்

கரு ரூனென லாகுந் தன்மைத் துலூதையிற்
சின்னூற் றகையின் வேற்றுமை மரீஇய
தென்னப் பன்மைய தெனின் இலை பழம்பூத்
தோனர் வயிரந் தருத்தருந் தொன்மையின்
வானு ரந்திரை நுரைதரு வாய்மையிற்
உ0 கூடும் அசித்தைச் சித்துத வாதெனின்
நெற்பதர் பலாலத் திற்பரம் தரும்இது
தன்னியல் பென்றும் விளையாட் டென்றும்

துத் தோன்றிற்றென்று சொல்லலாம், மதிப்பிரமையினாலே அநித்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமும் நித்தியமாய்த் தோன்றும். ஆனால் அந்தப் பரப்பிரமமும் இந்தப் பிரபஞ்சமுந் தன்னில் வேறோவென்னில்—தானென லாகுந் தன்மைத்து - அந்தப் பரப்பிரமந்தானே இந்தப் பிரபஞ்சமென்று சொல்லுந் தன்மையை யுடையதாயிருக்கும். அந்தப் பிரமத்தைப் போலே யிராமல் இந்தப் பிரபஞ்சம் வேற்றுமையா யிருப்பானே னென்னில்—உலூதையிற் சின்னூற் றகையின் வேற்றுமை மரீஇயது - சிலந்தியினிடத்துண்டாகிய சிறிய நூலினை யொக்கப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு வேற்றுமையைப் பொருந்தி யிருக்கும்—என்னப் பன்மையதெனின் - சிலம்பிநூல் போலே என்று நீர் சொல்ல அது ஒரு தன்மையா யிருந்தது, பிரபஞ்சம் பல பிரகாரமா யிருப்பானே னென்னில்—இலை பழம் பூத் தோல் நார் வயிரந் தருத் தரு தொன்மையில் வான்கா ரந்திரை நுரைதரு வாய்மையிற் கூடும் - இலையும் பழமும் பூவுங் காயுந் தோலும் நாரும் வயிரமு மிவையெல்லாம் மரமானது தந்த தன்மை போலவும் பெருமை யுடைய தண்ணீரானது திரையையும் நுரையையுந் திவலையையுங் குமிழியையுந் தந்த உண்மைபோலவும் இப்படிப் பிரபஞ்சமும் பல வாகச் சொல்லப்படும்—அசித்தைச் சித்து உதவாதெனில் - அசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே தோன்றாதென்னில்—நெற்பதர் பலாலத்திற் பரம் தரும் - நெல்லானது பதரையும் வைக் கோலையுந் தந்த தன்மைபோலச் சித்தாகிய பிரமமுஞ் சடமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தாராநிற்கும், இந்தப் பிரமம் இப்படிச் செய்யவேண்டுவானே னென்னில்—இது தன்னியல்பென்றும் - இப்படிச் செய்து வருகிறது இந்தப் பிரமம் தன்னுடைய இயல்பா யிருப்பதொன்றென்

முன்னுள மறைகள் மொழிதலின் ஒருநூற்
பன்மணி நிலையும் பசுப்பால் எனவும்
உ௫ பலஅகல் நீரில் அலர்கதிர் எனவுங்
கூவல் ஆழி குளம்சிறு குழிகால்
வாவி யாவையும் வருபுனல் எனவும்
அவ்வவற் றடங்கி ஆடியுள் நிழலெனத்
தோன்றி யாக்கைநற் காந்தத் திரும்பும்

றும், பிரமம் இந்த உபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டிருப்பானேனென்னில்—விளையாட்டென்றும் - இந்த உபாதிகளோடும் கூடிக்கொண்டு நிற்கிறதைப் பிரமத்துக்கு விளையாட்டாய் இருப்பதொன்றென்றும், பரப்பிரமத்துக் கியல்பென்றும் விளையாட் டென்றும் எங்கே காணப்பட்ட தென்னில் — முன்னுள மறைகள் மொழிதலின் - அனாதியேயுள்ள வேதங்கள் சொல்லுகையினாலே ; இந்த உபாதிகள் பலவாகக் காணப்பட்டாற்போல அந்தப் பிரமமும் இப்படிப் பலவாகக் கண்டிக்கப்பட் டிருக்குமோவென்னில்—ஒரு நூல் பன்மணி நிலையும் பசுப்பால் எனவும் பலவகை நீரில் அலர் கதிர்எனவுங் கூவல் ஆழி குளம் சிறுகுழி கால் வாவி யாவையும் வருபுனல் எனவும் அவ்வவற் றடங்கி - மணிகள் பலநிறமாயிருந்ததாயினும் அதிலே கோப்புண்ட நூல் ஒரு தன்மையா யிருந்தாற்போலவும், பசுக்கள் பல வன்னங்களாயிருந்ததா மாயினும் பால் ஒரு நிறமாயிருந்த தன்மைபோலவும், நீர்பொருந்திய பாத்திரங்கள் பலவாயிருந்ததா மாயினும் அவையிற்றிற் பிரதிவிம்பஞ் செய்த ஆதித்தன் ஒன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும், கிணறுங் கடலுங் குளமுஞ் சிறிதாயுள்ள குழிகளும் வாய்க்கால்களும் வாவிகளு மிவை யெல்லாம் பலபேதமா யிருந்ததாமாயினுந் தண்ணீர் ஒன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும், இப்படியே யோனிகள் பலவாயிருந்த தாமாயினும் அறிவு ஏகமாய் அந்தந்த யோனிகள் தோறுங் கூடியிருக்கும். அப்படி யோனிகள்தோறும் அறிவு கூடி யிருந்ததாமாயின் அந்த உடல்கள் தோறும் பந்திக்கப்படாதோ வென்னில் — ஆடியுள் நிழலெனத் தோன்றி யாக்கை - கண்ணாடியிலே நிழலானது தோன்றி நிற்கச் செய்தேயும் அதில் தோய்வற நின்றாற்போல உடலிலே அறிவானது தோன்றிநிற்கச்செய்தேயும் அந்த உடலில் தானுந் தோய்வற நிற்கும். அப்படி அந்த அறிவு உடலில் தோய்வற நிற்குமாமாகில் இந்த உடல்

௩௦ கனவிற் றீங்குங் கங்குலிற் கயிறும்
புனலிற் றோன்றும் பேய்த்தேர்ச் செய்தியும்
*அன்னதும் பின்னர் நன்னிறப் பளிங்கெனப்

காரியப்படும்படி எப்படியென்னில்—நற் காந்த இரும்பில் - நல்ல காந்தமானது தோய்வற நிற்க அதின் சன்னிதியிலே இரும்பானது காரியப்பட்டாற்போலப் பிரமங் தோய்வற நிற்க அதின் சன்னிதியிலே உடலானது காரியப்படாநிற்கும். அந்த அறிவும் இந்த உடலிலே நின்று சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்குதே அது வருவானேனென்னில்—கனவில் தீங்குங் கங்குலிற் கயிறும் புனலில் தோன்றும் பேய்த்தேர்ச் செய்தியும்-ஒருவன் சொற்பனங் காண்கிற விடத்து அவனை ஓர் ஆனை பின் பிடித்துக்கொண்டுவர அதற்குப் பயப்பட்டு இவன் ஓடச்செய்தே முன்னே ஒரு கிடங்கு அனேக ஆழமாயிருந்தது அதுகொண்டு அங்கும் போகமாட்டாமல் இங்கும் நிற்கமாட்டாமல் நின்று தவிக்கச்செய்தே விழித்த அவதாத்தில் இவையெல்லாம் பொய்யாயிருந்த தன்மை போலவும், ஒருவன் இராக்காலத்திலே ஒரு புற்றின் வாசலிலே கயிறு கிடக்கிறதைக் கண்டு ஒரு பாம்பு கிடக்கிறதைப் பாரீரென்று பிரமித்து நிற்கச்செய்தே விடிந்த அவதாத்து அந்தப் பாம்பு பொய்யாய்க் கயிறு மெய்யான தன்மைபோலவும், ஒருவன் தண்ணீர்த்தாகத்தின் மிகுதிகொண்டு கானலைத் தண்ணீரென்று புத்திபண்ணிக் கொண்டு வந்தான் அதினுடைய உண்மையைப் பார்த்தபொழுது அவனுக்குத் தண்ணீர் பொய்யாய்க் கானல் மெய்யான தன்மைபோலவும் இந்தப் பிரமம் உடலோடுங் கூடிநின்று சுகதுக்கங்களை யனுபவித்தாற்போல இருக்குமதொழிந்து தன்னுண்மையைப் பார்க்குமிடத்து இந்தச் சுகதுக்கங்களும் அந்த அறிவுக் குண்டாகாது. இப்பொழுது பிரத்தியக்ஷமாகச் சோத்திராதிகளோடுங் கூடி அதுதானுய்க் கன்மங்களைப் பொசிக்கிறது காணப்பட்டிருக்குதே யென்னில்—அன்னதும் பின்னர் நல்நிறப் பளிங்கென - அப்படியே அந்த இந்திரியங்கள் தானுய் நின்றதாயினும் பிரமத்துக்கு அந்த அனுபோக முண்டாகாது ; அதென்போலவென்னில், படிகமானது நல்ல பஞ்சவன்னங்களோடுங் கூடி அதுதானு யிருந்ததாமாயினும் அவையிற்றோடும் படிகம் ஒரு சற்றுஞ் சம்பந்தமற நின்றாற்போலுமெனக் கொள்க.

---

*அன்ன தன்பின் - பாடபேதம்.

பதினாற் கரணத் தொருமூன் றவத்தை
நாளும் நாளும் நயந்துறும் இருபயன்
தன்னிற் சாராத் தொன்மைத் தன்மை
தற்பண நிழற்கண் குற்றிபாய்ந் தற்றே
இவ்வியற் பந்தப் பவ்வம தகல
விண்முதல் தந்த கொண்மூப் படலத்
திருள்அற உதித்த கால்தக விவேகந்

இதன்றியும்—பதினாற்காணத்து ஒருமூன்று அவத்தை நாளும்நாளும் நயந்துறும் - சோத்திராதிகள் ஐந்தும் வாக்காதிகள் ஐந்தும் அந்தக் கரணங்கள் நாலும் ஆகப் பதினாலோடுங் கூடிப் புருவமத்தியத்திலே சாக்கிராவத்தையும், இதிலே சோத்திராதியும் வாக்காதியும் நிற்க அந் தக்கரணங்களோடுங் கூடிக் கண்டத்தானத்திலே சொற்பனாவத்தை யும்,இதிலே மனோபுத்தி யாங்காரம் நிற்கச் சித்தத்தோடுங் கூடி இதயத் தானத்திலே சுழுத்தியவத்தையும், இந்த அவத்தைகளிலே நாடோ றும் நாடோறும் பொருந்தியனுபவியா நிற்கும். அறிவானது இந்த அவத்தைகளோடுங் கூடி யனுபவிக்குமாயின் இதற்குப் புண்ணிய பாவத் தொந்தனை யில்லையாமோ வென்னில்—இரு பயன் தன்னிற் சாராத் தொன்மைத் தன்மை தற்பண நிழற்கண் குற்றி பாய்ந்தற்றே - இந்த அவத்தைகளோடுங் கூடிநின்றதாமாயினும் அனாதியேபுண்ணிய பாவத் தொந்தனை இந்தப் பிரமத்தைச் சாராது, அது எத்தன்மைத் தென்னிற் கண்ணாடியிலே ஒருவன் முகம் பிரதிவிம்பஞ் செய்த விடத்து அந்த முகத்திற் கண்ணிலே பாரைகொண்டு பாய்ந்த விடத்து அந்தக் கண்ணாடி யுடைந்தொழிந்து கண்ணுக்கு ஈனம் வாராதிருந்தாற்போலுமெனக் கொள்க. இது பெத்ததசை.

மேல் முத்திதசை யருளிச்செய்கிறார்: இவ்வியற் பந்தப் பவ்வமது அகல - இப்பொழுது நான் சொல்லிவந்த முறைமையிலே இந்தப் பிரமத்தை வாதிக்கப்பட்ட மாயாவுபாதிகளி லுண்டா கிய பிறவித் தொந்தனை இதற்கு நீங்குகை நிமித்தமாக—விண் முதல் தந்த கொண்மூப் படலத்து இருள் அற உதித்த கால் தக - ஆகாசமென்கிறத்திலே நின்று மேகமானது தோன்றி அந்த ஆகா சத்தை மறைக்க அதனா லுண்டாகிய இருளானது நீங்குகை நிமித்த மாக அந்த ஆகாசத்திலே நின்றுந் தோன்றி அந்த மேகங்களை நீக்கி

தன்னில் தோன்றிச் சாதக மனைத்தையும்
மன் அகப் பிரிப்பும் மடியிழை வாங்கலும்
போல ஞாலம் பொய்யறக் கழீஇத்
தானே தானாய்த் தன்னில் தன்னைத்
தானே கண்டு தன்நலம் உற்று
வசையில் தத்துவ மசிபதத் தெளிவால்
அகமே பிரம மாயினன் எனஅறிந்
தசல னாகிநற் சலசல மதியெனக்

ஆகாசத்தை நின்மலமாக்குவித்த வாயுவைப்போல—விவேகந்தன்னில் தோன்றி-அந்தப் பிரமத்திலே நின்றும் விவேகக்கியானந் தோன்றி—சாதகமனைத்தையும் - இந்தப் பிரமத்துக் குண்டான மறைப்புக்களெல்லாத்தையும்—மன் அகப் பிரிப்பும் மடியிழை வாங்கலும்போல ஞாலம் பொய் அறக் கழீஇ - நிலைபெற்று வாராநிற்கிறதொரு வீட்டை ஒருத்தன் ஓரொரு வைக்கோலாகவும் ஓரொரு கழியாகவும் ஓரொரு மரமாகவும் நாளிலே பிடுங்கிப் பிடுங்கிப் போட்டபின்பு அந்த வீடென்கிற சொரூபம் இல்லையாய்ப்போன தன்மைபோலவும் ஒரு புடைவையை ஒருத்தன் ஓரோ ரிழையாக நாளிலே பிடுங்கிப் பிடுங்கிப் போட்ட பின்பு அந்தப் புடைவை யென்கிற சொரூபம் இல்லையாய்ப் போன தன்மைபோலவும், பிரபஞ்சமாகிற பொய்யையும் பிருதிவி முதலாகக்கொண்டு இது நானல்ல இது நானல்லவென்று நேதி பண்ணி நாளிலே நீக்கிக்கொண்டு—தானே தானாய் தன்னில் தன்னைத் தானே கண்டு தன் நலமுற்று - இப்படி அந்த உபாதிகள் நீங்கின விடத்து இந்த அறிவானது அந்தப் பிரமந் தானேயாய்த் தன்னிடத்திலே தற்சொரூபத்தைத் தானே தரிசித்துத் தன்னிடத்தி லுண்டாகிய இன்பத்தைத் தான்தானே அனுபவித்து—வசையில் தத்துவ மசிபதத் தெளிவால் அகமே பிரமமாயினன் என அறிந்து - குற்றமற்றிருக்கிற தத்துவமசிபத மென்கிற மகா வாக்கியத்தின் தெளிவு கொண்டு அந்தப் பிரமம் நானேனேன் என்கிற பிரமக்கியானத்தைத் தீர விளங்கி—அசலனாகி-இந்தப் பிரமக்கியான முண்டான விடத்துப் பின்னைச் சற்றுஞ் சலனமில்லாதவனாய்; உபாதிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதி விடயங்களைப் பொசிக்கச்செய்தே சலனமில்லையென்றதென்னென்னில்—நற்சல சலமதியெனக் கண்டிடும்-உபாதிகளோடுங்

கண்டிடும் உடலம் விண்டகல் கடத்து
மங்குல துடைதர எங்குமாம் தகைத்தே
இவ்வகை யுணர்ந்து செய்தொழில் அறாத
மடவோர் தாமும் கடனு இயற்றுங்
கன்ம காண்டத் தொன்மைப் புரிவால்
தோற்றிய வித்தை மேற்கடை அரணியில்
எழுந்தெரி அவற்றை விழுங்கிய தென்னத்
தன்னெழிந் துள்ள தானு யொழியும்

கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களைப் பொசிக்கச்செய்தே அந்த உண்மைக்குச் சலனமில்லாதது, நல்ல சலமானது அசைந்த விடத்து அத்தோடுங் கூடின சந்திரனும் ஒக்க அசைந்தாப்போலே அந்தச் சந்திரனுண்மையைப் பார்த்தவிடத்து அது அங்கில்லையானற்போல அப்படி இந்த அறிவையுங் காணப்படும். இது சீவன்முத்த ரிலக்கணம்.

இனிப் பரமுத்த ரிலக்கணம்: உடலம் விண்டகல் கடத்து மங்குல் அது உடைதர எங்குமாம் தகைத்தே - இந்தச் சீரதொந்தனை விட்ட அவதரத்து இந்த அறிவும் அந்தப் பிரமமுந் தன்னி லொன்றுபட்டு விட்டது என்போல வென்னில், இடவிதாயிருக்கிற குடத்துக்குள்ளே அகப்பட்டு நின்ற ஆகாயம் இந்தக் குடமானது உடைந்த அவதரத்து அந்தப் பராகாசமுந் தானும் ஒன்றுபட்டாற் போலவாமெனக் கொள்க. இது பரமுத்தி—இவ்வகை யுணர்ந்து செய்தொழில் அறாத மடவோர் தாமும் - அது நானுனேன் என்கிற பிரமக்கியானத்தை யறிந்து தான் முன்பு செய்துவந்த கன்மங்க ளெல்லாத்தையும் விட்டுவிட மாட்டாத அறிவில்லாதவர்கள் தாங்களும்—கடனு இயற்றுங் கன்மகாண்டத் தொன்மைப் புரிவால் தோற்றிய வித்தை - அந்தப் பிரமஞானமுண்டாகை நிமித்தமாகச் சாதன சதுட்டயமாகிய கன்மங்களை யனுட்டித்து அந்தத் தொழில்களைப் பழகச் செய்து வரவே விவேகக்கியானமானது அவர்களுக்கு உண்டாகாநிற்கும்—மேற்கடை அரணியில் எழுந்து எரி அவற்றை விழுங்கியதென்னத் தன்னெழிந் துள்ள தானு யொழியும் - அப்படி யுண்டான விவேகமுந் தீக்கடைக்கோலை மேலே வைத்துக் கடைய அந்தத் தொழிலினுலே யுண்டாகிய நெருப்பு அந்த அரணியையுங் கோலினையுஞ் சேரச் சுட்டுப்போட்ட தன்மைபோலத் தான் ஒன்றுமொழிந்து

அங்நிலை யன்றி அழிவறு முத்தி
ஏயா தென்றுதன் இயல்பை
மாயா வாதி வகுத்துரைத் தனனே. ரு

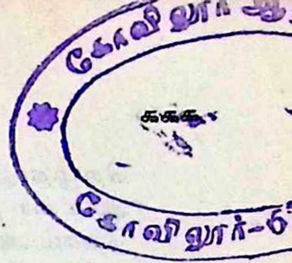
---

௬. மாயாவாதி நிராகரணம்

உரைதரு பிரமம் ஒன்றெனும் உரைக்கண்
வருபிர மாணம் மறையெனில் அருமறை
ஒன்றென்ற தன்றி இருபொருள் உரைத்தல்
நன்றன் றபேதம் நாடிய பொருளேற்
று பேதமும் அபேதமும் ஓத வேண்டா

மற்றுண்டாகிய கன்மங்க ளெல்லாத்தையும் அழித்துப் போடாநிற்கும்—அங்நிலையன்றி - அந்த நிலையிலே நின்றுவிடக் கடவன்; அது ஒழிந்து—அழிவறு முத்தி ஏயாதென்று தன் இயல்பை மாயாவாதி வகுத்து உரைத்தனனே - நிலைபெற்றுடையதாயிருக்கிற முத்திப்பேறு பொருந்ாது. இப்படியே தன்னுடைய பெத்தத்திலும் முத்தியிலு முண்டாகிய முறைமையினை மாயாவாதியானவன் வித்தரித்துச் சொன்னான். மேல் ஐக்கியவாதி மறுக்கிறான்: ரு

(உரை) உரைதரு பிரமம் ஒன்றெனும் உரைக்கண் வரு பிரமாணம் மறையெனில்-நீ பெத்தமாகவும் முத்தியாகவுங் கூறின உன்னுடைய மதத்தின் தாற்பரியம் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று சொல்லுமிடத்து ஒன்றென்றதற்குப் பிரமாணம் ஏதென்னில், வேதமே பிரமாணமாயிருக்கு மென்னில்—அருமறை ஒன்றென்ற தன்றி இரு பொருள் உரைத்தல் நன்றன்று- அரிய வேதமானது பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்று சொல்லுவதன்றிச் சீவபரமென்று இரண்டாகச் சொல்லச்செய்தே நீ இட்ட பிரமாணத்துக்கு நன்றாகாது—அபேதம் நாடிய பொருளேல் - வேதம் அப்படி இரண்டென்றதும் அபேத சித்தாந்தத்தைச் சொன்னதாயிருக்குமென்னில்—பேதமும் அபேதமும் ஓத வேண்டா-நீ ஒன்றென்றதற் கிட்ட பிரமாணம் இரண்டென்றும் இரண்டல்லவென்றுஞ் சொல்ல வேண்டுவதில்லை; பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேத மென்றும் வேதஞ் சொல்லுகிறதெல்லாம் அந்தப் பிரமமொன்றையுமே யென்னில்—பேதமெனினும்

பேத மெனினும் அபேத மெனினும்
பேதா பேத மெனினும் அமையும்நின்
ஐயமில் உரையிற் பையவங் துளதாம்
திகழ்பிர மாண இகழ்வுமுண் *டன்றிப்
பெத்தம் பேத முத்தி அபேதமேல்
அநவத் திதமாம் அவைஇரு திறனும்
இனிஅப் பழமொழி இரண்டல ஒன்றேல்
அன்றியும் பெத்தம் பேதத் தறைதலும்
ஒன்றிய முத்தி அபேதத் துரைத்தலும்
பழுதாம் இத்திறன் பதையா தாய்கமற்

அபேதமெனினும் பேதாபேதமெனினும் அமையும் நின் ஐயமில் உரையிற் பையவங் துளதாம் திகழ்பிரமாண இகழ்வும்-வேதம் இரண்டென்றாலும் இரண்டல்லவென்றாலும் இரண்டுமாய் இரண்டல்லவுமாயிருக்குமென்றாலும் அமைவு பிறந்திருப்பதா யிருக்கிற உன்னுடைய சந்தேகமற்றிருக்கிற சாத்திரத்திலே விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துக் கிரமத்திலே விளங்கப்பட்ட பிரமாண விரோதமும் உண்டாகாநிற்கும்—உண்டன்றிப் பெத்தம் பேதம் முத்தி அபேதமேல் - அப்படிப் பிரமாண விரோதம் உண்டாகாது காணும், அந்த வேதம் பெத்தத்திற் பேதமென்றும் முத்தியில் அபேதமென்றுஞ் சொல்லுமென்னில்—அநவத்திதமாம் அவை இருதிறனும்-சாத்திரம் பெத்தத்திற் பேதமென்றும் முத்தியில் அபேதமென்றுஞ் சொன்ன இரண்டு வகையையும் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து உன்னுடைய சாத்திரம் அறுதியில்லாததாம், ஆகையால் சாத்திர விரோத முண்டென்கிறது தப்பாது—இனி அப் பழமொழி இரண்டல ஒன்றேல் - நான் அநவத்திதமா யிருக்குமென்றதுகொண்டு நீ இப்பொழுது அந்தப் பழைய மொழியாகிய வேதம் இரண்டென்று சொல்லாது ஒன்றென்றே சொல்லுமென்னில்—அன்றியும் பெத்தம்பேதத் தறைதலும் ஒன்றிய முத்தி அபேதத் துரைத்தலும் பழுதாம் இத்திறன் பதையாது ஆய்க - முன்னே இரண்டென்று சாத்திரஞ் சொல்லி இப்பொழுது ஒன்றென்று சொன்ன தோஷமன்றியும் பெத்ததசையிற் சீவபரமென்று இரண்டாயிருக்கு மென்றதும் முத்திதசையிற் சீவபரமிரண்டும் ஒன்றாயிருக்கு மென்றதுங் குற்றத்தை யுடைத்தாயிருக்கும்,

---

*டன்றப், டானற் - பாடபேதம்.

றெழுதா மொழியெனும் இப்பிர மாணம்
ஆர்உரை தானே யாயின தேல்உன
தேகம் அநேக முறும்இயம் பாமற்
சத்த ரூபந் தகாதெனில் வானத்
தொத்தொலி உறழு மெனில்வறி துதியா
தன்றியும் பதமும் பாழியும் அனைத்து
மின்றிஓர் ஒலியா யெழுந்திடு மதனுக்
கறிவில துருவில தறியா தறையா

இப்படி நான் சொன்ன வகையைப் பதருமல் ஆராய்ந்து பார்ப்பா யாக—மற்று எழுதா மொழியெனும் இப்பிரமாணம் ஆர் உரை - அது ஒழிந்து எழுதப்படாத வேதமாகிய இந்தப் பிரமாணம் ஆராலே சொல்லப்பட்டது?—தானே ஆயினதேல் - அது ஒருவராற் சொல்லப் பட்டதல்ல சுயம்புவாயுள்ள தொன்றென்னில்—உனது ஏகம் அனே கம் உறும் - நீ பிரமம் ஒன்றென்றது போய்ப் பிரமம் ஒரு முதலும் வேதம் ஒரு முதலுமாக உன்னுடைய ஏகம் அனேகமாகப் பொருந்தா நின்றது. இதன்றியும்—இயம்பாமற் சத்த ரூபந் தகாதெனில் - ஒருவர் உச்சரியாமற் சத்தத்தினுடைய சொரூபந் தானுகத் தோன்ரு தென்னில்—வானத்து ஒத்து ஒலி உறழுமெனில் - ஆகாசத்திலே ஒருவர் உச்சரியாமற் சத்தமானது உண்டானுற் போல வேதமும் ஒருவர் சொல்லாமல் தானே உண்டாகாநிற்குமென்னில்—வறிது உதியாது - ஆகாயத்திலே வாயு ஏதுவாகக் கொண்டு சத்தம் உண்டாவ தொழிந்து சும்மா சத்தந் தோன்ருது—அன்றியும் பதமும் பாழியும் அனைத்து மின்றி ஓர் ஒலியா யெழுந்திடும் அதனுக்கு அறிவிலது - அதன்றியும் பதமென்றுங் கிரமமென்றும் பாழியென்றும் பின்னும் பல சத்தங்களும் அர்த்தங்களுமாயிருக்கும் வேதமானது; இப்படியன்றி ஆகாசத்திற் சத்தம் ஒரு பிரகாரமாயிருக்கும், அந்தச் சத்தத்துக்கு அறிவென்பதொன்றில்லை; இந்த வேதம் அறிவாயிருப்பதொன்ருகை யால் அந்த ஆகாசத்திலுண்டாகிய சத்தம்போலும் இந்த வேதமென்று சொலலாகாது; வேதந்தானே உண்டாகாதென்ருல் இந்த வேதத் தைச் சொன்னுர் சிலர் வேண்டும். இதற்கு—உருவிலது அறியாது அறையாது - இந்தச் சரீரத்தாலே சொல்லப்பட்டது வேதமென்னில் இது சுத்தசடமா யிருந்தபடியாலே ஒரு சத்தத்தையும் அர்த்தத்தை

தன் றியும் அவ்வகை யகண்டிதம் அதுஇது
வென்றது குறிப்ப தெவ்வகை யாவும்
ஒன்றெனும் உரையும் ஒழிந்தனை யன்றே
அருமறை பிரம வுரையெனில் அதற்குத்
தந்தம் தாலு முதல்நவில் பொறியில
தென்னில்ஓர் உடற்கண் மன்னிய அலகை
அறைந்தற் றென்ப தார்சொல தமலத்
திறம்பெற் றின்றே செய்தோர் பெயராற்

யுஞ் சொல்லமாட்டாது—அன்றியும் அவ்வகை அகண்டிதம் அது இது என்று அது குறிப்பது எவ்வகை - அந்தச் சரீரத்தின் பகுதியையன்றியும் பிரமத்தினுடைய தன்மையை விசாரிக்கில் அது கண்டிக்கப் படாததாய் அகண்டிதமாயிருந்தபடியாலே சத்தத்தையும் அர்த்தத்தையுஞ் சுட்டிச் சொல்லும் பகுதி எப்படி?—யாவும் ஒன்றெனும் உரையும் ஒழிந்தனை யன்றே - ஆகையால் எல்லாம் ஒன்றேயென்று சொன்ன சொல்லையும் விட்டுவிட்டாயாகும்—அருமறை பிரம வுரையெனில் - அரிய வேதமானது அந்தப் பரப்பிரமத்தாலே உச்சரிக்கப்பட்டதென்னில்—அதற்குத் தந்தம் தாலு முதல் நவில்பொறி இலது - அந்தப் பிரமம் அகண்டிதமாகையால் பல்லு நாக்கு முதலாக இதற்குச் சொல்லப்பட்ட கருவிகள் இல்லாதபடியால் அந்தப் பிரமத்தாற் சொல்லப் படாது—என்னில் ஓர் உடற்கண் மன்னிய அலகை அறைந்தற்று - அந்தப் பிரமத்தாலே வேதஞ் சொல்லப்படாதென்னில் பேயானது ஒருவன் சரீரத்திலே நிலைபெற்றுநின்று வருகாலத்தின் நிகழ்ச்சிகளைச் சொன்னாற்போல அந்தப் பிரமமும் ஒருவ ருடலைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச் சொல்லும்—என்பது ஆர்சொல் அது அமலத்திறம்பெற் றின்றே - அப்படி ஓர் உடலைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச் சொல்லுமென்றது ஒரு தேவரைச் சார்ந்தோ ஒரு ரிஷியைச் சார்ந்தோ ஆரைச் சார்ந்து நின்று வேதத்தைச் சொல்லப்பட்டது? அப்படி ஒருவரைச் சார்ந்து நின்று சொன்னதாமாகில் அது பசு வாக்கியம், ஆகையால் அந்தச் சொல்லுக்கு நின்மலத்துவ முண்டாகாது. பின்னை வேதத்தைப் பிரபஞ்ச மெல்லாஞ் சொயம்பு வென்று சொல்வதேனென்னில்—செய்தோர் பெயராற் சொயம்பு வென்று உலகு இயம்புமென்று அறி இனி-நிட்களமாய் நின்ற கத்தா சகளீகரித்து அவனாலே

சொயம்பு வென்றுல கியம்பும்என் றறிஇனித்
தற்கீட் டலைவரைத் தான்தொழு துரைக்குஞ்
சொற்கேற் புரவல னேவ லமைச்சரை
*அடியேம் மற்றெம் குடிமுழு தாள்மின்என்
றேத்தி இறைஞ்சிற் காப்பர்கள் என்றாங்
கீசன் நாம்செயப் பேசினன் அன்றி
இனையவை பிறரிற் கனவினும் இலனே
தன்னைத் துதிக்குஞ் சொன்னலந் தானுமத்
துறைஅறி வாணர்க் கறைவதொன் றன்றியுந்

பிறந்து அவ் வேதம் உச்சரிக்கப்படுகையாலே இத்தைச் சொன்னவன் சொயம்பு வாகையால் இந்த வேதத்தையுஞ் சொயம்புவென்று உலகஞ் சொல்லாநிற்கும், இது இப்படி யிருக்குமென்று மேலறிவாயாக—தற்கீழ்த் தலைவரைத் தான் தொழுதுரைக்குஞ் சொற்கேல் - வேதம் உம்முடைய கர்த்தா சொன்னதாகில் அவன் தனக்குக் கீழாயுள்ள தேவதைகளைத் தான் நமஸ்கரித்துச் சொல்ல வேண்டுவானேனென்னில்—புரவல னேவலமைச்சரை அடியேம் மற்றெம் குடி முழு தாள்மின் என்று ஏத்தி இறைஞ்சின் காப்பர்களென்றாங்கு ஈசன் நாம் செயப் பேசினன் - இராசாவினுடைய குடியாயுள்ளவர்க ளெல்லாரும் அந்த இராசாவைக் கண்டு தங்கள் மேற்கருமஞ் சொல்லிக்கொள்ள மாட்டார்கள், வாசலிற் காரியப்பேர்களைக் கண்டு அடியோங்கள் தேவரீர்க்குப் பழைய அடிமையாயிருக்குமென்று வணங்கின விடத்து அவர்களுக்குண்டாகிய மேற்கருமம் அந்தக் காரியப்பேர்களாலே தீர்க்கப்பட்டாற் போலக் கர்த்தாவும் எல்லாரும் பக்குவ ரல்லாதது கொண்டே அபக்குவராயுள்ளவர் வழிபாடு செய்யத்தக்கதாக அந்தத் தேவதைகளையுஞ் சொன்னதா யிருக்கும்—அன்றி இனையவை பிறரிற் கனவிலும் இலனே - இது ஒழிந்து பிற தெய்வங்களை அவன் நமஸ்கரித்துச் சொன்னா னென்கிறது அவனுக்குச் சொற்பனத்திலுங் கூட உண்டாகாது. உம்முடைய கர்த்தா தன்னைத்தானே தோத்திரம் பண்ணுவானேனென்னில்—தன்னைத் துதிக்குஞ் சொல் நலந்தானும் அத்துறை அறி வாணர்க்கு அறைவதொன்று - கர்த்தா தன்னைத்தான் நன்றாகத் தோத்திரம் பண்ணுவானென்கிறதும் பக்குவான்மாக்களா யுள்ளவர்கள் தன்னை வழிபாடு செய்யத்தக்கதாகச்

*அடிகள் - பாடபேதம்.

தனக்குத் தானே தன்நலம் பகரா
தசத்துக் குரையா தார்க்குரை உயிர்க்கெனில்
உரைபிர மாணம் இறைபிர மேயம்
நீபிர மாதா நின்பிர மிதியென
நால்வகை யுளதுன தேகம்நன் றன்றே
நற்பிர மாணம் நிற்பதொன் *றுய்த்தன்
றப்பிர மேயமும் அதன்இயல் பன்றே
கன்னற் சுவையில் அன்னியம் இலதால்
இனிமை தோன்றாத் †தன்மைத் தென்றனை.

சொன்னதாயிருக்கும்—அன்றியும் தனக்குத்தானே தன்நலம்பகராது அசத்துக்கு உரையாது ஆர்க்கு உரை உயிர்க்கெனில் - இதுவன்றியும் கர்த்தா தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து வேறே ஒருத்தர்கேட்கச் சொல்லுவதொழிந்து தனக்குத் தான் தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லிக் கொள்ளாது, பின்னைச் சரீரஞ் சடமானபடியாலே அந்தச் சரீரத்தை நோக்கிச் சொல்லாது, பின்னை இவனுடைய பெருமையைச் சொன்னது ஆரை நோக்கி? அது பிறரை நோக்கிச் சொன்னானென்னில்—உரை பிரமாணம் இறை பிரமேயம் நீ பிரமாதா நின்பிரமிதி என நால்வகை யுளது உனது ஏகம் நன்றன்றே - சாத்திரமாகிய பிரமாணம், கர்த்தாவாகிய பிரமேயம், ஆன்மாவாகிய பிரமாதா, ஆன்மாவின் அறிவாகிய பிரமிதி என்று நாலுவகையாகக் காணப்பட்டது; ஆகையால் நீ ஒன்றென்றது நன்று யிருந்தது—நற்பிரமாண நிற்பதொன் றுய்த்தன்று - ஆகையால் நன்றாக இதற்குப் பிரமாணமென்று காட்டின வேதமும் ஒன்றென்று சொல்லி நிலைநிற்கப்பட்டதில்லை—அப் பிரமேயமும் அதன் இயல்பன்றே - இந்தப் பிரமாணத்தாலே அளவிடப்பட்டதாய் மேல் மறுக்கப்பட்டதுபோற் பிரமேயமும் அந்தச் சாத்திரத்தினுடைய இயல்பாகப்படும். இது வேதஞ் சொயம்புவென்றதை மறுத்தது.

மேற் பிரமேயத்தை மறுக்கிறார்: கன்னற் சுவையில் அன்னியமிலதால் இனிமை தோன்றாத் தன்மைத்து என்றனை - கரும்பிலுண்டாகிய இரதம் தன்னில் வேறுபாடில்லாதது கொண்டு தன்னுடைய இரதந் தனக்குத் தோன்றாமலிருந்த தன்மைபோலும் பிரமமும் தன்னுடைய இன்பத்தைத் தான் அறியாதென்று நீ

---

*றன்று லப்பிர. †தனிமைத் - பாடபேதம்.

௫0 அறிவிற் குவமை அசத்தாம் கட்டி
பிறிவித் தொட்டினும் பேற துறுதே
தற்பா விரிவு பொற்பணி தகுமெனிற்
செய்வோ ரின்றிச் செய்வினை இன்மையிற்
பொற்பணி யாகை தன்பணி யன்றே
௫௫ செய்வோர் போலாச் செயப்படு பொருள்முதற்

உன் மதத்திலே சொன்னாய்—அறிவிற்கு உவமை அசத்தாம் கட்டி பிறிவித்து ஒட்டினும் பேறது உறாதே - அறிவாயுள்ளதற்கு உவமை சொல்லுமிடத்து அறிவாயுள்ளத்தைச் சொல்லாமற் சடமாயுள்ள கரும்பில் இரதம்போலுமென்று சொன்னாய், அந்தத் தோஷமன்றி யுங் கரும்பிலுண்டாகிய கட்டியைத் தன்னிலே பிறித்து வைத்து மேல் ஓர் அவதாரத்திலே கூட்டினவிடத்து இத்தனை நாளும் இந்த இரதத்தை யிழந்தோமே இப்பொழுது இந்த இரதத்தைப் பெற்றோமே என்கிற தன்மை இந்தக் கட்டிக்கு உண்டாகாது ; ஆகையால் இது பிரமத்துக்கு உவமையன்று. இதன்றியும்—தற்பா விரிவு பொற்பணி தகுமெனில் - பரப்பிரமந் தேகாதிப் பிரபஞ்சமாகப் பலவாயிருந்த தன்மை பொன்னானது பணி பலவாயிருந்த தன்மை போலுமென்று நீ சொல்லில்—செய்வோரின்றிச் செய்வினை இன்மையின் பொன் பணியாகை தன் பணியன்றே - இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே செய்வோரொருவரையின்றிச் செய்தொழிலானது காணப்படாதாற் போலப் பொன்னானதும் ஒருவன் பண்ணப் பல பணியாயிருந்த தொழிந்து தானாகப் பல பணியாகாது. பிரமம் பிரபஞ்சமாய் விரிந்ததும் வேறே யொருவனாலே செய்யப்பட்டதாக வேண்டும். அப்படியன்று காணும்,எல்லாத்தையுஞ் செய்தது பிரமந்தானே யென்னில்—செய்வோர்போலாச் செயப்படுபொருள் முதல் - இந்த உலகத்திற் செய்கிறவர்களைப்போலே யிராது இவர்களாற் செயப்படும் பொருள்களுக்கு முதலாயுள்ள உபாதானமும். அதென்போல வென்னில், குலாலனைப்போலே யிராது சால் குடஞ் சட்டி பானைக்கு உபாதானமாகிய மண்ணும். ஆகையால் இந்தப் பிரமத்தை யின்றிப் பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதானம் வேறே யொன்று உண்டாகவேண்டும். அப்படி ஓர் உபாதானமுண்டாகில் அதுவே அமையாதோ இந்தப் பிரமம்

செய்வோர் ஏயாச் செய்யவும் படுமே
சுத்தி வெள்ளியிற் றோன்றிற் றாயினுஞ்
சத்துல கேதும் தாரா தருமெனின்
உலகம் மித்தையென் றோரா துரைத்தனை
நிலவும்நின் மரபு நினைந்திலை யாம்கொல்
விவகா ரத்தில் வேண்டுதும் உலகம்
பரமார்த் தத்தில் பகரா மென்னில்
பரத்துள தேல்இவை யும்பர மார்த்தம்

ஏனென்னில்—செய்வோர் ஏயாச் செய்யவும்படுமே - அந்த உபாதானஞ் சடமாயிருந்தபடியாலே அது தானகப் பிரபஞ்சமாகாது; அந்த உபாதானத்தைக் கொண்டு செய்கைக்குக் கர்த்தாவேண்டும்; அதன்றிப் பிரபஞ்சத்தில் யாதொரு பொருள்களுஞ் செய்வோரொருவரையில்லாமல் அந்தத் தொழில்கள்தானே செயற்பட்டு வருவதுமுண்டாமே?—சுத்தி வெள்ளியில் தோன்றிற்றாயினுஞ் சத்து உலகேதும் தாரா - சுத்தியானது வெள்ளியாகத் தோன்றினாற்போலக் கண்டவர்களுக்கு அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாகத் தோன்றிற்றாயினும் அறிவாயுள்ள பிரமம் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை ஒரு பிரகாரத்தால் உண்டாக்காது—தருமெனில் - பிரமத்தின்முன் அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாகத் தோன்றுமென்னில்—உலகம் மித்தையென்று ஓராது உரைத்தனை - நீ முன்னே இந்த உலகத்தைப் பிராந்தியென்று சொன்னது விசாரியாமற் சொன்னாயாகவேண்டும்—நிலவும் நின் மரபு நினைந்திலையாம் கொல் - இப்படி மலைவு வருதலாற் பொருந்தப்பட்ட உன்னுடைய அர்த்தத்தினுடைய கிரமத்தினையும் மறந்தாயாகவேண்டும்—விவகாரத்தில் வேண்டுதும் உலகம் பரமார்த்தத்திற் பகராம் என்னில் - இந்தப் பிரமம் உபாதிகள் வசத்தினலே தன்னைச் சீவனென்று பிமாணம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற இந்த விவகார தசைக்கு உலகமென்று கொள்ளப்படுமதொழிந்து நான் பிரமமென்றறிந்த பரமார்த்ததசையில் எல்லாம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே அவ்விடத்து உலகமென்று சொல்லப்பட்டிராதென்னில்—பரத்துளதேல் இவையும் பரமார்த்தம் - இந்த உலகம் பரமார்த்தமா யுள்ள பிரமத்திலேநின்றும் உண்டான தாயின் அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாயுள்ள பிரமமாக வேண்

பரத்தில தேல்ஒழி முன்பகர் மாற்றம்
அதன்முதல் இதுவென உதவுக அன்றியும்
விவகரிக் குங்கால் திகழ்பர மார்த்த
நிலைஅது தெரியின் இதுநீ நீயேல்
தெரியா தாயின் அஃதுந் தெரியாது
உரையார் அளவையும் ஒழிந்தனை அன்றே
அளவை காண்டல் கருதல் உரையென

டும்—பரத்திலதேல் - உலகம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே இது அந்தப் பரமார்த்தத்துக்குப் பணியல்லவென்னில்—ஒழி முன் பகர் மாற்றம் - உலகம் பிரமத்திலே நின்றுந் தோன்றிற்றென்று நீ முன்னே சொன்ன வார்த்தையை ஒழிந்து விடுவாயாக — அதன்முதல் இதுவென உதவுக - இந்த உலகம் பிரமத்திலே தோன்றின தல்லவாயின் அது தோன்றின உபாதானம் உனக்குத் தெரியுமாயின் இன்னதென்று சொல்லுவாயாக—அன்றியும் விவகரிக்குங்கால் திகழ் பரமார்த்த நிலை அது - இந்தத் தோல்வியன்றியும் இன்னமுஞ் சொல்லுமிடத்து நின்மலமாய் எல்லா உபாதிகளையுங் கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்று அந்தப் பிரமம்—தெரியில் இது நீ - விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து மலமாயிருக்கிற இந்த மாயாவுபாதிகளோடுஞ் சம்பந்தியாயிருப்பானொருத்தன் நீ, ஆகையால் இந்தச் சீவனுந் தனியே ஒரு முதலென்—நீயேல் - அந்தப் பிரமந்தான் காணும் நானென்னில் அது அறிவாயிருக்குது. இது அறியாமலிருப்பானேன்—தெரியாது - இது உபாதிகள் வசத்தினாலே தெரியாமலிருக்கும்—ஆயின் அஃதுந் தெரியாது - நீயும் அந்தப் பிரமமும் ஒரு முதலாயிருக்கச்செய்தே இது உபாதி வசத்தினாலே அறியாதிருக்குமாயின் அந்தப் பிரமமும் அறியாததாகவேண்டும்—உரையார் அளவையும் ஒழிந்தனை யன்றே - உன்னுடைய அர்த்தத்தை அளவிட்டுச் சொல்லிவருகிற பிரமாணத்தையும் விட்டுவிட்டாய். அதென்னென்னில் அது ஒன்றைச் சொல்ல நீ ஒன்றைச் சொல்லுகையால். அந்தச் சாத்திரத்தின்படியே காணும் நான் சொன்னதுமென்னில்— அளவை காண்டல் கருதல் உரையென உளது-பிரமாணமாவது பிரத்தியக்ஷமென்றும் அனுமானமென்றும் ஆகமமென்றும் மூன்று வகைப்படும்—அவை மூன்றின் மொழிவழி நுழையின் நின் பிரமேயமென்

உளதவை மூன்றின் மொழிவழி நுழையின்
நின்பிர மேயம் என்பதெ னும்கொல்
பொற்பிதிர் பிதிர்ந்தும் பொன்னே யாம்நின்
தற்பரம் அசித்தைத் தருமா றென்னெனச்
சிலம்பி நூல்தரு நலம்போற் றோன்றும்
என்றனை அதுவும் தன்தொழில் அன்றியும்
ஒன்றதன் இயல்புல கோரியல் பன்றெனப்
பலமிலை பழம்பூப் பாதவந் தரும்நீர்

பது எனும் கொல் - அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியக்ஷத்தின் வழியாலும் அனுமானத்தின் வழியாலும் ஆகமத்தின் வழியாலும் நுழைந்து ஒன்றை யறிந்துகொண்டுவருமாயின் வாக்குக்கும் மனத்துக்கு மெட்டாத உன்னுடைய பிரமேயமென்று சொல்லப்பட்டது என்னமாய் முடியும். இது பிரமேயத்தை மறுத்தது.

மேல் சித்தினிடத்து அசித்துத் தோன்றுமென்றதனை மறுக்கிறார்: பொற்பிதிர் பிதிர்ந்தும் பொன்னேயாம்நின் தற்பரம் அசித்தைத் தருமாறு என்னென - பொன்னும் பணியும்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமுமென்றாய், பணியானது பின்பு பொன்னோடு கூடப் பொன்னாய் நின்றது கண்டோம், பிரபஞ்சமானது பின்பு பிரமத்தோடு கூடிப் பிரமமாய் நின்றது கண்டோமில்லை. ஆகையால் உன்னுடைய அந்தச் சத்தாயுள்ள பிரமம் அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தந்த பிரகாரம் எப்படியென்று நான் முன்னே உன் மதத்திலே கேட்டபொழுது—சிலம்பி நூல் தரும் நலம்போல் தோன்றும் என்றனை - சித்தாயுள்ள சிலந்தி சடமாயுள்ள நூலைத் தந்த தன்மைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் தோன்றிற்றென்று சொன்னாய்—அதுவும் தன்தொழில் - அந்த நூலை அனவரதமுந் தோற்றுவித்துக்கொண்டு நிற்கிறது அந்தச் சிலந்திக்குள்ள தொழில் ; பிரபஞ்சம் பிரமத்திலே நின்று ஓர் அவதாரத்திலே தோன்றுமதொழிந்து அனவரதமுந் தோன்றிக்கொண்டு நில்லாது—அன்றியும் ஒன்று அதன் இயல்பு உலகு ஓர் இயல்பன்று என-அதன்றியும் சிலந்தியினிடத்திலே தோன்றின நூல் ஒரு தன்மையாகக் காணப்பட்டது, பிரமத்தினிடத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சம் ஒரு தன்மையாகக் காணப்பட்டதில்லையென்று நான் முன்னே சொன்னபொழுது—பலம் இலை பழம் பூ பாத

திரை நுரை திவலை சிலதரும் இவைபோல்
தானே பலவாம் எனநீ சாற்றினை
சத்தசத் தாகவும் சத்தினில் அசத்தின்
கொத்துள தாகவும் கூறினர் இலரால்
வித்திலை கனிநனி விழுதால் தருநெறி
சத்தல தொன்று தான்தர வேண்டும்
நெற்பதர் பலாலத் திற்குபா தானம்என்
காரண மின்றிக் காரியம் பிறவா

வம் தரும் நீர் திரை நுரை திவலை சில தரும் இவைபோல் தானே பல வாம் என நீ சாற்றினை-காயையும் இலையையும் பழத்தையும் பூவையும் மரமானது தந்த தன்மைபோலவும் திரையையும் நுரையையுந் திவலையையும் குமிழியையும் நீரானது தந்த தன்மைபோலவும் பிரமந்தானே பலவிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென்று உன் மதத்திலே நீ சொன்னாய்—சத்து அசத்தாகவும் சத்தினில் அசத்தின் கொத்துள தாகவும் கூறினர் இலரால்-ஆல் அசை. அறிவாயுள்ளது அறியாமையா யிருக்குமென்றும் அறிவினிடத்திலே அறியாமையினது கூட்டங்கள் தோன்றுமென்றும் நீ சொன்ன இந்த மலைவு புத்தர் சமணர் முதலானவர்களுஞ் சொல்லார்கள். பின்னை இந்தப் பிரபஞ்சம் தோன்றினபடி எப்படி யென்னில்—வித்து இலை கனி நனி விழுது ஆல் தரு நெறி சத்தல தொன்று தான் தர வேண்டும் - சூக்குமமாயுள்ள வித்தானது இலையையும் பழத்தையும் மிகுதியாயுள்ள விழுதையுமுடைய தூலமாகிய ஆலமரத்தைத் தந்த தன்மைபோலத் தூலமாய்ப் பலவா யிருக்கிற பிரபஞ்சத்தையும் சூக்குமமாய் அசத்தாயிருக்கிறதோர் உபாதானம் தந்ததாகவேண்டும். அப்படியன்று காணும் நெல்லிலே நின்றும் வைக்கோலும் பதரும் தோன்றினாற்போலச் சித்திலே நின்றும் சடமான பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்னில்—நெற்பதர் பலாலத்திற்கு உபாதானம் என் - நெல் சூக்குமமாய்ச் சடமாயிருக்கையால் அது வைக்கோலுக்கும் பதருக்கும் உபாதானமென் றறிவாயாக— காரண மின்றிக் காரியம் பிறவா - ஆகையால் தனதாவுடைய காரணத்தில்நின்றுங் காரியந் தோன்றுமதொழிந்து அன்னிய காரணத்திலே நின்றுங் காரியந் தோன்றாது. அப்படித்

பாரிடை ஒருபடம் பண்ணவும் படுமே
அந்தமில் பிரமம் அவித்தைகா ரணமெனத்
தந்தனை அவித்தை தானெய் துறுதல்
தன்னியல் பென்னில் வன்னிதன் வெம்மையிற்
சத்தின தியல்புஞ் சத்தே அசத்தெனில்
வைத்ததன் இயல்பெனும் வழக்கொழி அன்றியும்
இருள்பொதி விளக்கென வரும்இரு விளக்கிற்
கருமை பயந்த பெருகொளி தகுமெனில்

தோன்றுமென்பை யாகில்—பாரிடை ஒரு படம் பண்ணவும் படுமே - பருத்தி காரணமாகப் புடைவை யுண்டாவ தொழிந்து மண் காரணமாகப் புடைவை பண்ணவும் வேண்டும். ஆகையாற் சடங் காரணமாகச் சடமுண்டாவ தொழிந்து சித்துக் காரணமாகச் சட முண்டாகாது. இப்படி யிருக்கச்செய்தே நீ—அந்தமில் பிரமம் அவித் தை காரணமெனத் தந்தனை - சடமாய் அழிந்து போவதா யிருக்கிற தேகாதிப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சித்தாய் அழிவில்லாம லிருப்பதாகிய பிரமம் காரணமென்று நீ சொன்னாய்—அவித்தை தானெய்துறுதல் - சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் தோன்ற வேண்டு வானேன்—தன் இயல்பு என்னில் - இந்தப் பிரபஞ்சம் உண்டாகிறது அந்தப் பிரமத்துக்கு இயல்பா யிருப்ப தொன்றென்று நீ சொல் லில்—வன்னிதன் வெம்மையிற் சத்தின தியல்புஞ் சத்தே - அக்கி னிக்கு உட்டணம் இயல்பானாற் போல நீ சித்துக்கு இயல்பென்று சொன்ன பிரபஞ்சமுஞ் சித்தேயாக வேண்டும்—அசத்தெனில் - பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்னில்—வைத்த தன் இயல்பெனும் வழக்கு ஒழி - சத்தாக வைக்கப்பட்ட பிரமத்தினுடைய இயல்பு இந்தப் பிரபஞ்சமென்று சொன்ன வழக்கை விடுவாயாக—அன்றியும் இருள் பொதி விளக்கென வரும் - இந்தக் குற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்குச் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சம் இயல்பென்று நீ சொல்லு கிறது பிரகாசமாயுள்ள விளக்கு இருளானத்தைப் பொதிந்து கொண்டு நின்றதென்றதை யொக்கும். அப்படியன்று காணும்— இரு விளக்கிற் கருமை பயந்த பெருகொளி தகுமெனில் - பெரிய விளக்கினிடத் துண்டாகிய மிக்க பிரகாசமானது கறுத்த மையைத் தந்த தன்மையை யொக்கும் சித்தாயுள்ள பிரமம் சடமாயுள்ள பிர

தன்னியல் *பன்றென் உபாதி வசத்தால்
மன்னிய தன்றிமைத் தான்தனின் மாயா
தொன்று னசுத்த னன்று மன்றே
ஆங்கொரு காலத் தோங்கிய தாயின்
அந்தமில் அவித்தை வந்தணை வதற்கோர்
ஏது வேண்டும் புயலியல் பெனின்வீ
டோத வேண்டா ஒழிந்தோ ரினுமுறும்
களங்கம தறஉறும் அவித்தைதற் கவித்தல்

பஞ்சத்தைத் தந்த தென்று நீ சொல்லில்—தன் இயல்பு அன்று என் உபாதி வசத்தால் மன்னியது - அங்ஙனம் விளக்கினிடத்திலே கறுத்தமையானது தோன்றினது விளக்கினுடைய இயல்பல்ல என், திரியென்றும் நெய்யென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதிகள் வசத்தினாலே மையென்று நிலைபெற்றதென்று கொள்—அன்றிமைத் தான் தனின் மாயாது-அதன்றியும் பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சம் மீளவும் பிரமத்திலே ஒடுங்காநிற்கும்; விளக்கினில் தோன்றின் மையானது மீள அந்த விளக்கிலே சென்றொடுங்காது.இதன்றியும்—ஒன்றான் அசுத்தனன்று மன்றே - இந்தப் பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பிலாதவன்தான் சுத்தனொழிந்து அசுத்தனா யிருப்பானொருத்த னல்லவே. அப்படி யிருக்கச்செய்தே இந்த மாயாவுபாதிகளோடுங் கூடியிருக்க வேண்டுவானேன்—ஆங்கு ஒரு காலத்து ஓங்கியதாயின் - அந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே ஓர் அவதாரத்திலே இந்த உபாதிகள் வந்து கூடினதாயின்—அந்தமில் அவித்தை வந்து அணைவதற்கு ஓர் ஏது வேண்டும்-முடிவில்லாத இந்த மாயாவுபாதி ஓர் அவதரத்திலே பிரமத்தை வந்து கூடுதற்கு முன்னே ஒரு காரணம் உண்டாகவேண்டும்—புயலியல்பு எனின்-நின்மலமாயிருக்கிற ஆகாசத்தை மேகமானது வந்து மறைத்த தன்மைபோலச் சுத்தமாயுள்ள பிரமத்தையும் மாயாவுபாதிகள் இயல்பாக வந்து கூடுவதொழிந்து இதற்கு ஒரு காரணம் வேண்டுவதில்லை யென்னில்—வீடு ஓதவேண்டா - இந்த உபாதிகள் இயல்பாக வந்து பொருந்தின் மோட்சமென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. அதேனென்னில்—ஒழிந்தோரினும் உறும் - எல்லா உபாதிகளையும் நீக்கிப் பழைய சுத்தத்தைக் கூடினவர்களிடத்தும் இந்த உபாதிகள் இயல்பாக வந்து பொருந்தும். அப்படியன்று காணும்—களங்கமது அற உறும்

*பன்றதன் - பாடபேதம்.

விளங்கிய பிரம விளையாட் டாயின்
அவித்தை யென்பதொன் றன்னியந் தன்னில்
உதிக்கு மென்றமுன் உரையும் மறந்தனை
நுண்ணூற் குடம்பை நுந்துழி போல்உட்
படுநெறி அதனால் விடுநெறி இலதால்
தலைமையும் அறிவும் இலதென் அவித்தையை
விடுத்தெடுத் தாணரும் வேற்றோ ரன்றே
ஒளிகொள் தாமிரங் குளிகை பெற்றாங்கதன்

அவித்தை தற்கவித்தல் விளங்கிய பிரம விளையாட்டாயின் - பிரமத்துக்கு ஞானமுண்டாகத் தக்கதாகப் பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரம் இந்தப் பிரமத்தைப் பொருந்திக்கொண்டது மிக்க பிரமத்தினுண்டாய விளையாட்டாக இருப்பதொன்றாயின்—அவித்தை யென்பதொன்று அன்னியந் தன்னில் உதிக்குமென்ற முன் உரையும் மறந்தனை-விளையாடுகிறவர்களுக்கு விளையாடப்பட்ட பொருள் வேறானாற்போல பிரமத்தினுடைய விளையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் பிரமத்துக்கு வேறாயிருப்பதொன்று, ஆகையாற் பிரமத்தினிடத்திலே உபாதிகள் தோன்றிப் பிரமத்தை மறைக்குமென்று நீ முன்னே சொன்ன சொல்லையும் மறந்தனையாக வேண்டும்—நுண்ணூற் குடம்பை நுந்துழிபோல் உட்படுநெறியதனால் விடுநெறி இலதால் தலைமையும் அறிவும் இலதென் - உலண்டுப் புழுவானது தன்னிடத்திலேநின்றுந் தோன்றின நுண்ணிய நூலாலே தனக்குக் கூடாகப் பண்ணித் தான் அதற்குள்ளே புகுந்து பின்னைப் புறப்படமாட்டாமல் அதற்குள்ளே செத்த தன்மைபோலப் பிரமமும் மாயா சரீரத்துக்குள்ளே விளையாட்டாக வந்து புகுந்து பின்னைத் தானாகப் புறப்படமாட்டாமல் நிற்கையால் அந்தப் பிரமத்துக்குச் சர்வ முதன்மையுஞ் சர்வக்கியத்துவமு மில்லையென்று சொல்—அவித்தையை விடுத்து எடுத்து ஆணரும் வேற்றோ ரன்றே - இது பாசபந்தியா யிருக்கையாலே இந்த மாயா சரீரத்தைத் தானாக விடுவித்துக்கொள்ள மாட்டாமல் நின்மலமா யிருக்கிறதொரு குரு முதல் இந்த மாயாசரீரத்தை நீக்கிப் பாவக்குழியிலேநின்று மெடுத்துத் தனக்கடிமையாக ஆண்டுகொள்ளுகையினால் இந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடிநிற்கிறது பிரமமாகாது. அப்படியன்று காணும்—ஒளிகொள் தாமிரம் குளிகை பெற்றாங்கு அதன் அவித்தையை வித்தை தவிர்க்கு

அவித்தையை வித்தை தவிர்க்குமென் றுரைக்கில்
நித்தன் அறிவன் சுத்தன்என் றுரைத்த
வித்தகம் என்நீ வித்தையும் *வேறென்
எம்ம னோரில் ஒருவன் நின்இறை
௧௧௫ அம்ம சைவந் தவன்நீ யன்றே
பன்மணி பசுநற் பாத்திர மெனவும்
நன்னூல் பால்நீர் நற்கதிர் எனவும்
உடலையும் உணர்வையும் உவமித் தனையேல்

மென்று உரைக்கில் - பிரகாசத்தோடுங் கூடியிருக்கிற செம்பானது இரத குளிகையோடுங் கூடினவிடத்துக் காளிதம் நீங்கிப் பொன்னான தன்மைபோல அந்தப் பிரமத்துக்கு உண்டாகிய சரீர சம்பந்தத்தையும் அதனிடத்திலே தோன்றின விவேகக்கியானம் நீக்க அந்தப் பிரமம் சுத்தமாமென்று நீ சொல்லில்—நித்தன் அறிவன் சுத்தனென்று உரைத்த வித்தகம் என் - இப்படி அசுத்தமாயிருக்கிற முதலை நீ முன்னே நித்தியனென்றுஞ் சர்வக்கினனென்றும் நின்மலனென்றுஞ் சொன்ன சாமர்த்தியம் என்தான்—நீ வித்தையும் வேறு என் - நீ விவேகமென்று சொல்லுகிறது இந்த அவித்தையோடுங் கூடிக் கொண்டு நிற்கிற முதலல்ல அத்தை வேறே முதலென்று சொல்லு. இதுதான் காணும் அதுவென்று நீ சொல்லில்—எம்மனோரில் ஒருவன் நின் இறை-நீ கர்த்தாவென்று சொல்லுகிற முதல் பாசபந்திகளா யுள்ள எங்களிலே ஒருத்தனாக வேண்டும்—அம்ம - நான் சொல்லுகிற சொல்லைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக—சைவந்தவன்நீ யன்றே-யாதொருத்தனைப் பொல்லாதவனென்று சொல்லப்பட்டது அப்படிச் சொல்லப் பட்டவன் நீயாகவேண்டும். இது பிரமிதியை மறுத்தது.

இதன்றியும்—பன்மணி பசுநற் பாத்திரமெனவும் நல்நூல் பால் நீர் நற்கதிர் எனவும் உடலையும் உணர்வையும் உவமித்தனையேல் - இரத்தினங்கள் பலவா யிருந்ததாமாயினும் அதிற் கோக்கப்பட்ட சரடு ஒரு தன்மையா யிருந்தாற்போலவும், பசுக்கள் பலவா யிருந்ததாமாயினும் அவையிற்றி னுண்டாகிய பால் ஒரு தன்மையா யிருந்தாற் போலவும், பாண்டங்கள் பல தன்மையா யிருந்ததாமாயினும் அவையிற்றிலே பிரதிபிம்பஞ் செய்துகொண்டு நிற்கிற ஆதித்தன் ஒரு

---

*வேறென் றெம்ம - பாடபேதம்.

தடமணி சரடொடு தாம்கூ டலவே
௧௨0 உணர்வுணர் வொழியின் உலகுணர் வுறின்நின்
பாலும் பசுவுஞ் சாலுஞ் சாலக்
கலம்பல வன்றிச் சலம்பல இலதெனக்
காணுந ரின்றி வீண்நீ விளம்பினை
ஆடியுள் நிழல்போற் கூடுதல் கூறின்
௧௨௫ தன்நிழல் கொண்டு தற்பணஞ் சலிக்கின்
மன்நிழல் கொண்டுடல் வந்தகன் றிடுமே

தன்மையா யிருந்தாற்போலவும், கூவல் ஆழி குளம் சிறுகுழி கால்கள் பலவாயிருந்தாமாயினும் அவையிற்றி லுண்டாகிய தண்ணீர் ஒரு தன்மையா யிருந்தாற் போலவும் என்று யோனிபேதங்களா யுள்ள உடல்களுக்கும் அவையிற்றிலே கூடிநிற்கிற பிரமத்துக்கும் உவமையாகச்சொன்னாய். அப்படியாகில்—தடமணி சரடொடு தாம் கூடலவே-பிரகாசத்தினாலே மிகுத்திருக்கிற மணிகளும் சரடும் தாமாகக் கூடினதில்லை, அவையிற்றை வேறே ஒருத்தன் கோக்கக் கோப்புண்டு நின்ற தன்மைபோல உன்னுடைய பிரமத்தையும் இந்த உடல்களையுங் கூட்டினவன் வேறே ஒருத்தன் உண்டாகவேணும்.அதன்றியும்—உணர்வு உணர்வொழியின் உலகு உணர்வுறின் நின் பாலும் பசுவுஞ் சாலும் - உன்னுடைய பிரமமானது அறியாததாயும் அது கூடிநிற்கிற தேகாதிப் பிரபஞ்சம் அறிவேயாயும் இருந்ததாமாயின் நீ பாலையும் பசுவையும் உவமையாகச் சொன்னது ஒக்கும். அதன்றியும்—சாலக் கலம் பல அன்றிச் சலம் பல இலதெனக் காணுநரின்றி வீண் நீ விளம்பினை - மிகவும் பாத்திரங்களிற் பின்னமொழிந்து ஆதித்தனிற் பின்னமில்லை யென்றும், கூவல் ஆழி குளம் சிறுகுழி கால்களிற் பின்னமொழிந்து சலத்திற் பின்னமில்லை யென்றுங் கண்டு சொல்வார்கள் சிலரையின்றி விருதாவிலே மிகவுஞ் சில வார்த்தைகளை நீ சொன்னது திட்டாந்த விரோதமாகையால் இது அர்த்தமாகாது—ஆடியுள் நிழல்போற் கூடுதல் கூறின் - கண்ணாடிக்குள் நிழலானது தோய்வற நின்றாற்போலச் சரீரத்துக்குள்ளே பரப்பிரமந் தோய்வற நிற்குமென்று நீ உன் மதத்திலே சொன்னத்தை நான் சொல்லுமிடத்து—தன் நிழல் கொண்டு தற்பணஞ் சலிக்கின் மன்னிழல் கொண்டுஉடல் வந்து அகன்றிடுமே-தன்னிடத்திலேநிற்கிறபிரதி

மன்அயக் காந்த மெனஉடல் பிரம
சன்னதி யளவிற் சலித்திடு மாயின்
*அகண்டிதஞ் சன்னதி யலதில தெவையும்
கரு௦ நடந்திட வேண்டுங் கிடந்திடப் பெருவே
காந்தத் திரும்பு காட்டுநர்ப் பெறில்அயம்
சேர்ந்திடும் நீக்குஞ் செயல்அதற் கிலதே

விம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டு கண்ணுடியானது சலித்ததாமாயில் பரப்பிரமத்தினுடைய் பிரதிவிம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டு இந்த உடல் கூடியும் பிரிந்தும் நிற்கும். இவையிற்றுக் கில்லாதபடியாலே இது அர்த்தமன்று—மன் அயக் காந்தமென உடல் பிரம சன்னதியளவிற் சலித்திடு மாயின் - நிலைபெற்று வாராநிற்கிற இரும்பானது காந்தம் விகாரமற நிற்க அதினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே விகாரப் பட்ட தன்மைபோலப் பரப்பிரமமும் விகாரமற நிற்க அதினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே உடலானது போக்குவரத்தைச் செய்யா நிற்குமாயின்—அகண்டிதம் சன்னதியலது இலது எவையும் நடந்திட வேண்டும் கிடந்திடப் பெருவே - பரப்பிரமமென்று சொல்லுகிறது கண்டிதமல்லாமல் அகண்டிதமானபடியாலே அதினுடைய சன்னதி யல்லாதவிடம் ஓரிடமுமில்லை. ஆகையாற் கடபடாதிகளா யுள்ளவை யெல்லாஞ் சன்னதி மாத்திரத்திலே போக்குவரத்தைச் செய்யவேண் டும். அதன்றி உடலானது சேட்டித்துங் கடபடாதிகள் சேட்டையின் றிக் கிடக்கிறதுஞ் சன்னதியிலே யெல்லாங் காரியப்படுமென்று சொல்லுகிறத்துக்குப் பெருது—காந்தத்து இரும்பு காட்டுநர்ப் பெறில் அயம் சேர்ந்திடும் - காந்தமும் இரும்புங் கூடிக்கிடந்ததாமாயினும் அவை தாளுகக் காரியப்படமாட்டா. அவையிற்றை முகமொக்கக் காட்டுவோர் சிலரைப் பெற்றகாலத்து இரும்பானது காந்தத்தைச் சென்று பொருந்தாநிற்கும். ஆகையால் உன்னுடைய பிரமத்தையும் உடலையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறதொரு முதல் வேறே உண் டென்று கொள்ளுவாயாக. இதன்றியும்—நீக்குஞ் செயல் அதற்கு இலதே - காந்தமானது இரும்பைக் கூட்டிக்கொள்ளுகிற தொழிந்து அத்தை நீக்கிக்கொள்ளுந் தன்மை அதற்கு உண்டாகாது. பிரமத்தின் சன்னதியிலே உடல் கூடியும் பிரிந்தும் வருகையால் நீ காந்தமிரும்

*அகண்டிதன் - பாடபேதம்.

கனத்துயர் கயிற்றர வெனுச்சில தொடுத்தனை
கனவின் பயனும் நனவின் பயனும்
வினையின் பயன்அவை பொய்யென வேண்டா
உடல்மா றுட்டக் கடனது கருதுக
உற்ற புற்றும் மற்றதிற் கயிறும்
உடலுங் கூடமுச் சடமென அறிதி
அறிவு கயிறென் றறியா தன்றே
அச்சம தடைதல் கொச்சமை யுடைத்தே

பென்றது திட்டாந்தவிரோதமாகையால் அது அர்த்தமன்று. இதன்றி யும்—கனத்துயர் கயிற்றரவு எனுச் சில தொடுத்தனை - சொற்பனத் திலே அதிபயங்கரமாயுள்ள காரியங்களைக் காண்கிறவன் விழித்த விடத்தில் அது பொய்யான தன்மைபோலவும் இராக்காலத்திலே புற் றின் வாசலிலே கயிறு கிடக்கிறதைக் கண்டு பாம்பென்று புத்திபண் ணிப் பயப்பட்டவனுக்கு வெடிந்த அவதாரத்துப் பாம்பு பொய்யான தன்மைபோலவும் சுகதுக்கங்களா லுண்டாகிய அனுபோகங்களும் அந் தப் பிரமத்துக்கு உண்டாகாதென்று சொன்னுய்—கனவின் பயனும் நனவின் பயனும் வினையின் பயனவை பொய்யென வேண்டா - சொற்பனத்திலே சூக்குமதேகத்தோடுங் கூடி இவன் சத்தாதி விஷ யங்களைப் பொசித்ததும், சாக்கிரத்திலே தூலதேகத்தோடுங் கூடிச் சத் தாதி விஷயங்களைப் பொசித்ததும் இரண்டும் இவன் முன்னே செய்த பிராரத்தம் பொசித்தொழிந்து சாக்கிரத்திற் பொசித்தது மெய் யென்றும் சொற்பனத்திற் பொசித்தது பொய்யென்றும் நீ சொல்ல வேண்டுவதில்லை—உடல்மாறுட்டக் கடனது கருதுக-சாக்கிரத்துக்குத் தூல தேகத்தோடுங்கூடி யனுபவிக்கும், சொற்பனத்துக்குச் சூக்கும தேகத்தோடுங்கூடி யனுபவிக்கும்; ஆகையால் சரீரவேற்றுமை உள்ள தென்றறிவாயாக—உற்ற புற்று மற்றதிற் கயிறும் உடலுங் கூட முச் சடமென அறிதி-இவன் சென்று இராக்காலம் பொருந்தப்பட்ட புற் றும் அதின் வாசலிலே கிடக்கிற கயிறும் இவனுடைய சரீரமுமாக மூன்றுஞ் சடமென்கிறது நீயும் அறிவாய்—அறிவு கயிறென்று அறியா தன்றே - அறிவாயுள்ள பிரமம் கயிற்றைக் கயிறென்றறிய மாட்டாமற் பிரமிக்குமாகில் அத்தை அறிவென்று சொல்லப்படாது—அச்சமது அடைதல் கொச்சமை யுடைத்தே - பிரமம் கயிற்றைப் பாம்பென்று

இன்னும்அக் கனவில் இருளுறு கயிற்றிற்
பின்னும் நின்பிரமம் பிரமித் திடுமே
துன்னிய வினையிற் செம்மலர்ப் பளிங்கெனத்
தானுந் தகைமை யானல் மலரென
௧௪௫ ஒருபய னன்றிப் பலபயன் மரீஇய
திருவினை தருபயன் எனநனி வேண்டில்
ஆண்ட வித்தையும் அவித்தைகொ டாக்கையும்
ஈண்டிரு வினையும் இயம்பினை பாத்தைக்

பயப்படுமாகில் அத்தைக் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படாது. இதன்றியும்—இன்னும் அக் கனவில் இருளுறு கயிற்றிற் பின்னும் நின் பிரமம் பிரமித்திடுமே - இன்னமும் ஒரு குற்றமுண்டு. கனவில் நீங்கு பொய்யென்றறிந்துங் கங்குலிற் கயிறு பாம்பல்லவென் றறிந்து மிருக்கச் செய்தே மீளவுங் கனவைக் கண்டவிடத்துங் கங்குலிலே கயிற்றைக் கண்டவிடத்தும் உன்னுடைய பிரமமானது அச்சப்படுகிறது தகுமே? ஆகையால் இந்த உடம்போடுங் கூடி இப்படி மயங்கி நிற்கிறது பிரமமன்று. இதன்றியும்—துன்னிய வினையிற் செம்மலர்ப் பளிங்கெனத் தானுந் தகைமையானல் - சிவந்த பூவோடுங் கூடியிருக்கிற படிகம் தனது தன்மையிழந்து அந்த வன்னமா யிருந்ததாமாயினும் அதில் ஒருசற்றுந் தோய்வற நின்றாற்போலப் பிரமமும் நெருங்கி வருகிற கன்மங்களைப் பொசிக்கு மிடத்து அந்த விஷயங்கள் தானுயிருந்ததாமாயினும் அதில் ஒரு சற்றுந் தோய்வற நிற்குமாமாயின்—மலரென ஒரு பயனன்றிப் பல பயன் மரீஇயது இருவினை தரு பயனென்ன நனி வேண்டில் - படிகம் பூவோடு கூடியிருந்த பொழுது சிவந்த வன்னமொன்றுமேயா யிருந்தாற்போல வினையோடுங் கூடின பிரமமும் ஏகப்பிரகாரமா யிராமல் நானுவிதமாகக் கொண்டு இருப்பானேனென்ன, அது புண்ணிய பாவங்கள் பலவாயிருக்கையினலே அத்தை யனுபவிக்க வேண்டிப் பிரமமும் வெகுவிதமாயிருந்ததென்று மிகவு முனக்குப் பக்ஷமாயின்—ஆண்ட வித்தையும் அவித்தைகொ டாக்கையும் ஈண்டு இரு வினையும் இயம்பினை-இவடத்து இவனை அடிமையாக ஆண்டு இரக்ஷித்துக்கொள்ளுகிறதொரு விவேகஞானமும் அறியாமையோடுங் கூடியிருக்கிறதொரு சரீரமும் உண்டென்றாய், பலவிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாவங்களும் உண்டென்றாய். ஆகையால்—பரத்

கள்வரைப் பிணிக்குங் காவல ரெனமுயல்
தொல்வினைத் துடக்கில் தோன்றுடற் சிறையிட்
டிருவினை யூட்டும் *அருளுறும் எம்மான்
அருவினை உடற்கண் அவத்தைகள் உரைத்தனை
ஆர்உறு பவர்பரம் அகண்டிதம் அடங்கா
தோர்வில துடல்சடம் உறுநெறி யாதென
மன்னிய கரண மாறுட் டத்திற்
பன்னினம் என்னின் இவையோ பரமோ
முதலிய தாயின் இவைபிறழ் வெய்தா

தைக்கள்வரைப் பிணிக்குங் காவலரென முயல்தொல்வினைத் துடக்கில் தோன்று உடற் சிறையிட்டு இருவினை யூட்டும் அருளுறும் எம்மான் - இவ்விடத்துக் களவு கண்ட கள்ளரைக் கொண்டுவந்து சிறைசெய்து அதற்குத் தக்க தண்டங்களைச் செய்கிற இராசாக்களைப்போல முற்செனனங்களிலே செய்த பழைய வினையினது தொந்தனையாலே யுண்டாக்கப்பட்ட உடலாகிய சிறைச்சாலையிலே உன்னுடைய பிரமத்தை யிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களென்கிற தண்டங்களைப் பொசிப்பிக்குஞ் சர்வான்மாக்க ளளவினும் மிகவுங் கிருபை செனித்திருக்கிற எம்முடைய சுவாமியா யுள்ள கர்த்தா. இதன்றியும்—அருவினை யுடற்கண் அவத்தைகள் உரைத்தனை-அரிதாயுள்ள வினைக்கீடாக எடுக்கப்பட்ட உடலத்திலே மூன்று அவத்தைப்படு மென்று நீ உன்மதத்திலேசொன்னுய்—ஆர் உறுபவர் பரம் அகண்டிதம் அடங்காது-இந்தச்சரீரத்தோடு உண்டாகிய மூன்றவத்தையும் அனுபவிக்கிறவர் யார் தான்? பரப்பிரமமோ வென்னில், அது பரிபூரணமாயிருந்தபடியாலே நனவு கனவு சுழுத்தி யென்கிற அவத்தைகளில் அடங்காது—ஓர்விலது உடல் சடம் உறு நெறி யாது என-உடல் சடமாயிருந்தபடியாலே அவத்தைப்படு மென்கிற முறைமை அதற்கு உண்டாகாது.பின்னை இந்த அவத்தைப்படுகிற வழி ஏதென்று நான் கேட்க—மன்னிய கரண மாறுட்டத்திற் பன்னினம் என்னின் - நிலைபெற்று வாராநிற்கிற அந்தக்கரணங்கள் பிரிந்தவிடத்து உண்டாகிய மயக்கமாயிருக்கும் யாம் அவத்தையென்றுசொல்லப்பட்ட தென்னில்—இவையோ பரமோ முதலியது-அந்தக்காணங்களோ பரப்பிரமமோ இந்தச் சரீரத்துக்கு முதன்மையை யுடையது? பரப்பிரமமே முதன்மையையுடைய தென்னில்—ஆயின் இவை

---

*எம்மான் அம்மான் - பாடபேதம்.

திவையெனில் உனது மொழிபழு துளதே
உடற்படு பிரமம் உறுமேற் சாளரத்
திடத்தகும் உறுவிரல் நுதியளி எறிதுயர்
அங்குலி தானே அருந்திடில் உடற்கண்
தங்கிய அறிவு தனித்துறு மன்றே
தற்பண நிழற்கட் குற்றிபாய்ந் தற்றால்
நற்கணிற் றுயர நணுகாத் தகைத்தெனில்
நின்மொழி விரோதமுங் காட்சி விரோதத்
தன்மையும் உறும்அவை தவறில ஆகா

பிறழ்வு எய்தாது - பரப்பிரமம் முதன்மையை யுடையதாயின் அந்தப் பரப்பிரமம் நிற்க இந்த அந்தக்கரணங்கள் நீங்கமாட்டாது—இவையெனில் உனது மொழி பழுதுளதே - இந்த அந்தக்கரணங்கள் முதன்மையையுடையதெனில் எல்லா முதன்மையு முடையது பரப்பிரமமென்று வேதஞ்சொன்னது பழுதாகவேண்டும்—உடற்படுபிரமம் உறுமேல்-அப்படியன்று காணும் அவத்தை யுறுகிறது உடற்குள்ளே அகப்பட்டு நிற்கிற பிரமமேயாகில்—சாளரத்து இடத்தகும் உறு விரல்நுதி அளி எறி துயர் அங்குலி தானே யருந்திடில் உடற்கண் தங்கிய அறிவு தனித்துறு மன்றே-பலகணி வாசலிடத்திலே புறம்பே நின்று உள்ளே ஒரு விரலை நீட்ட அந்த விரலின் நுனியிலே ஒரு குளவியானது கொட்ட அதனாலுண்டாகிய விதனம் அந்த விரல் தானே அனுபவித்ததாமாயின் இந்த உடலினிடத்திலே பொருந்தி நிற்கிற பிரமமும் அவத்தையைத் தனியே அனுபவித்ததென்று சொல்லலாம்; அந்த விரலின் நுனியிலே குளவி கொட்டின கடுப்புப் பாதாதிகேச மளவாக நின்று கடுக்கிறபடியாலே உடலினிடத்திலே தங்கி நிற்கிற அறிவு தனிலே அவத்தையை யுறுமென்று நீ சொன்னது அர்த்தமாகாது. இதன்றியும்—தற்பண நிழற்கட் குற்றி பாய்ந்தற்றால் நற்கணில் துயரம் நணுகாத் தகைத்தெனில் - கண்ணாடியிடத்திலே தோன்றின நிழலினது கண்ணிலே கூச்சுக்கொண்டு சாடினவிடத்துக்கண்ணாடி யுடைந்தொழிந்து கண்ணுக்கு லயம் வாராத் தன்மைபோலச் சுகதுக்கங்களாலுண்டாகிய அனுபோகங்களும் உடலுக்கொழிந்து பிரமத்துக் கில்லையென்னில்—நின்மொழி விரோதமுங் காட்சி விரோதத் தன்மையும் உறும் அவை தவறில ஆகா - உன்னுடைய சாத்திரஞ் சுகதுக்கங்களை

யாம்உடைப் பதிவகை யாவரும் பலகலை
சொல்லுதல் எளிதரி தத்தொழில் புரிவெனப்
புல்லிய பழமொழி புதுக்கினை யன்றே
௧௭௦ அகண்டித மெனநீ பகர்ந்தமை தனக்குப்
பந்தம் இதுவெனத் தந்தமை கருதில்
வானில் நடக்குங் காலினைப் பிடித்துப்
பருவிலங் கிட்ட ஒருவன் நீயன்றே
பந்தம தகல *முந்து விவேகம்
௧௭௫ வான்வளி யெனத்தனில் தானே தோன்றின்

யனுபவிக்கிறது அறிவென்று சொல்லச்செய்தே நீ இப்பொழுது உடலுக்கொழிந்து அறிவுக்கு அனுபோகமில்லை யென்கையாலே சாத்திர விரோதமும், பிரத்தியக்ஷமாக அறிவு சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கச்செய்தே அனுபோகமில்லை யென்கையால் பிரத்தியக்ஷ விரோதமும் இவை யிரண்டுந் தப்பாமல் உண்டாகாநிற்கும்—யாம் உடைப் பதிவகை யாவரும் பலகலை சொல்லுதல் எளிது அரிது அத் தொழில் புரிவெனப் புல்லிய பழமொழி புதுக்கினையன்றே - நாம் வத்து நிர்ணயமாக நாட்டப்பட்டது 'சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ், சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்' என்று பொருந்தப்பட்ட திருவள்ளுவப்பயனிற் குறளை நீ இப்பொழுது புதுக்கினாயாகவேண்டும். நாமென்றது அலக்ஷியச் சொல். இதன்றியும்—அகண்டித மென நீ பகர்ந்தமை தனக்குப் பந்தம் இதுவெனத் தந்தமை கருதில் - பரப்பிரமம் என்றாலுங் கண்டிக்கப்படாது அகண்டிதமாயிருப்பதொன்றென்று நீ முன்னே சொன்னதற்கு இப்பொழுது மாயாவுபாதிகளினாலே பந்திக்கப்பட்டு நிற்குமென்று நீ சொன்னத்தை விசாரித்துப் பார்க்கில்—வானில் நடக்குங் காலினைப் பிடித்துப் பருவிலங்கிட்ட ஒருவன் நீ யன்றே - ஆகாயத்தின்கண்ணே வியாபரிக்கிற காற்றினைப் பிடித்து அங்கிங் கசையாத வண்ணம் பெருத்ததொரு விலங்கையிட்டு வைத்தவன் யாவனொருவன் நீயென்று சொல்லப்படும். இது பிரமாதாவை மறுத்தது. இது அவனுடைய பெத்தமாம்.

மேல் அவனுடைய முத்தியை மறுக்கிறான்: பந்தமது அகல முந்து விவேகம் வான்வளியெனத் தனில் தானே தோன்றின் - பிரமம் மாயாவுபாதிகளினாலே பந்திக்கப்பட்டிருக்குமென்று சொன்ன அந்தப்

*உந்து - பாடபேதம்.

முன்புள தாயின் மயங்கா திலதெனிற்
பின்புள தாகா திலதுள தெனில்வெளி
மலரது தரும்அனல் மரக்கண் இன்ருகித்
தருவது தகுமெனில் தானே தோன்ரு
விறகின் உதித்த கனல்தகு மாயின்
அவித்தையின் உதித்த வித்தை அம்மாத்

பந்தம் பிரமத்துக்கு இப்பொழுது நீங்கத்தக்கதாக வந்து தோன்றின விவேகக்கியானம் ஆகாயத்தினிடத்திலே ஒரு வாயுத் தோன்றி அந்த ஆகாயத்தை மறைத்துநின்ற மேகங்களை யொதுக்கி அதனை நின்மல மாக்கின வாயுவைப்போல இந்த விவேகக்கியானமும் பிரமத்தி னிடத்திலேநின்றுந் தானே தோன்றினதாயின்—முன்புளதாயின் மயங்காது - இந்த விவேகம் பிரமத்துக்கு முதலே யுள்ளதாயின் அது நிற்கச்செய்தே பிரமத்துக்கு நடுவே மயக்கம் வாராது—இலதெனில்- இந்த விவேகம் பிரமத்துக்கு முதலேயுள்ளதல்ல நடுவே ஓர் அவ தாரத்திலே வந்து உண்டானதென்று நீ சொல்லில்—பின்புளதாகாது- முன்பு இல்லாதது பின்பு ஓர் அவதாரத்திலே யுண்டாகாது—இலது உளதெனில் - முன்பு இல்லாதது பின்பு உண்டாமென்னில்—வெளி மலரது தரும் - இல்லாதது உண்டாமென்கிறது ஆகாயத்திலே ஒரு பூ உண்டாச்சென்று சொல்லுதலை யொக்கும். அப்படி யன்று காணும் —அனல் மரக்கண் இன்ருகித் தருவது தகுமெனில் - அக்கினி யினது பிரகாசம் மரத்தினிடத்திலே முன்பு காணப்படாமலிருந்து பின்பு ஓர் அவதாரத்திலே காணப்பட்டாற்போல முன்பு இல்லாத விவேகமும் பின்பு உண்டாங்காணுமென்று நீ சொல்லில்—தானே தோன்ரு - விறகினிடத்து முன்பு இல்லாத அக்கினி பின்பு உண்டா மிடத்து ஒரு அரணியை வைத்துக் கடைய உண்டானதொழிந்து தானுக உண்டாகாது. ஆகையால் உன் பிரமத்துக்கும் பின்பு உண் டாகிய விவேகக்கியானமும் வேறே ஒருத்தன் உண்டாக்க உண்டான தென்று கொள். இதன்றியும்—விறகின் உதித்த கனல் தகுமாயின் அவித்தையின் உதித்த வித்தை - அன்னுவயம். அவித்தையின் உதித்த வித்தை விறகின் உதித்த கனல் தகுமாயின் என மாறுக. இதன் பொருள்: அறியாமையாகிய பெத்தநிலையிலே தோன்றின விவேகம் விறகினிடத்திலே தோன்றின அக்கினியை யொக்கு

துதித்த விவேகம் வித்தையென் றுரைத்த
வெந்தழ லனைய விவேகம துதித்த
இந்தன மனைய இறையிலன் றற்றே
க௮௫ இற்படப் பிரிப்பின் மெய்ப்படும் எவற்றையும்
இதுவன் றிதுவன் றெனக்கழி காலை
அதுவே தானே யாயின தென்றனை
வித்தை முன்ன ரவித்தையு மவித்தைமுன்
வித்தையும் நில்லா வியன்ஒளி இருளென

மாயின்—அம்மரத்து உதித்த விவேகம் வித்தையென்று உரைத்த வெந்தழல் அனைய - அன்னுவயம்: வித்தையென்று உரைத்த விவேகம் அம் மரத்துதித்த வெந்தழலனைய என மாறுக. இதன் பொருள்: வித்தையென்று சொல்லப்பட்ட விவேகக்கியானம் அந்த விறகிலே தோன்றின வெவ்விய தழலை யொக்கும்—விவேகமது உதித்த இந்தனம் அனைய-விவேகக்கியானந் தோன்றின தானம் அந்த விறகினை யொக்கும். ஆகையால்—இறையிலன் றற்றே-விவேகக்கியானந் தோன்றினது பிரமத்திலே யென்று சொல்லப்படாது, மாயா அவித்தையிலே யாகவேண்டும். இது திட்டாந்த விரோதமாகையால் நீ சொன்னது அர்த்தமாகாது. இதன்றியும்—இற்படப் பிரிப்பின் மெய்ப்படும் எவற்றையும் இதுவன்று இதுவன்று எனக் கழி காலை அதுவே தானே ஆயினது என்றனை - வீடானதை ஒரொரு வைக்கோலாகவும், ஒரொரு கழியாகவும், ஒரொரு மரமாகவும் நாளிலே பிடுங்கிப் போடப் பின்பு வீடென்கிற சொரூபமில்லையாய்ப் போன தன்மைபோலவும், புடைவையானதை நாளிலே ஒரொரு இழையாகப் பிடுங்கிப் போட்ட பின்பு புடைவையென்கிற சொரூபமில்லையாய்ப் போன தன்மை போலவுஞ் சரீரமாகக் கூடிக்கொண்டிருக்கிற எல்லா உபாதிகளையும் இது நாமல்ல இது நாமல்லவென்று பேதிபண்ணி நீங்கினவிடத்து அந்தப் பரந்தானே இந்தச் சிவனுயிருந்ததென்று நீ சொன்னுய்—வித்தை முன்னர் அவித்தையும் அவித்தைமுன் வித்தையும் நில்லா - அறிவாகிய பிரமத்தின் முன்னே அறியாமையாகிய தேகாதிப்பிரபஞ்சம் தோன்றி நில்லாது. அறியாமையாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தின் முன்னே அறிவாகிய பிரமமுந் தோன்றி நில்லாது. அதென்போலவென்னில்—வியன் ஒளி இருளென-மிக்கபிரகாசத்தையுடைய ஆதித்

௧௬௦ இருளல ஒளிக்கும் ஒளியல இருட்கும்
ஒருகா லத்தும் ஒருபயன் இலதால்
இரண்டையும் நுகரும் முரண்தரு விழியென
வித்தையும் அவித்தையும் உய்த்ததொன் றுளதே
தானே தானு மானுற் பயனென்
௧௬௫ தன்னில் தன்னைத் தானே காணிற்
கண்ணிற் கண்ணைக் காணவும் படுமே
தன்நல மதனைத் தானே நுகரும்
என்னின் முன்நலம் எய்தா திருந்ததென்

தன் முன்னே அந்தகாரம் நில்லாதாற் போலவும் அந்தகாரத்தின் முன்னே ஆதித்தன் நில்லாதாற்போலவுமெனக் கொள்க—இருளல ஒளிக்கும் ஒளியல இருட்கும் ஒரு காலத்தும் ஒரு பயன் இலது-இருளல்லாத சுத்த ஒளிக்கும் ஒளியல்லாத சுத்த இருளுக்கும் ஒரு காலத்திலும் இவையிற்றுக்கு ஒருபயனும் உண்டாகாது—ஆல் - அப்படி யிருக்கையால்—இரண்டையும் நுகரும் முரண்தரு விழியென - இருளோடுங்கூடி இருளை யனுபவித்தும் வெளியோடேகூடி வெளியை யனுபவித்தும் அவை யிரண்டு முதலு மாகாமல் தனியே ஒருமுதலாய் நின்ற பெரிய கண்ணினது தன்மையைப் போலவும்—வித்தையும் அவித்தையும் உய்த்ததொன்று உளதே - அறிவாயுள்ள பதியோடுங்கூடி இது பதியென்றறிந்தும் அறியாமையாயுள்ள பாசத்தோடுங்கூடி இது பாசமென்றறிந்தும் அவையிரண்டுமெல்லாமற் பசுவென்று தனியே ஒருமுதலுண்டென்று அறிவாயாக—தானே தானுமானுற் பயன் என் - இந்தப் பிரமந்தானே பிரமமானதால் இந்தப் பிரமத்துக்கு உண்டாகிய பிரயோசனம் என்னதான்—தன்னில் தன்னைத் தானே காணில் - இந்தப் பிரமமானது தன்னிடத்திலே தன்னுடைய இயல்பைத் தானே காணப்படுமாயின்—கண்ணிற் கண்ணைக் காணவும் படுமே - கண்ணானது தன்னிடத்திலே தன்னுடைய சொரூபத்தைத் தானே காணுமென்று சொல்லவும் படுமே? அது உண்டாகாது. ஆகையால் நீ பிரமம் தன்னிலே தன்னைக் காணுமென்று சொன்னது அர்த்தமன்று. இதன்றியும்—தன் நலமதனைத் தானே நுகரும் என்னில் - பிரமம் தன்னிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைத் தானே அனுபவியாநிற்குமென்று நீ சொல்வில்—முன் நலம் எய்தா திருந்தது என் கட்டிபோலெனக் கதறினை - பிரமம்

கட்டி போலெனக் கதறினை இன்பம்வந்
*தொட்டிடும் வத்தை யுடையையா யிடினே
தத்துவ மசியென வைத்தமுப் பதத்திற்
கொன்றே பொருளென் றன்றே பகர்வது
நீபுலி யாயினை யென்றுங் குணரில்
ஆயினை என்றதும் ஆகு வமைத்தால்
நோயா யினமெனல் ஆயா யென்றால்
அகமே பிரம மாயின தென்றால்

இந்தப் பெத்தமுண்டாவதற்கு முன்னே தன்னிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைத் தான் அனுபவியாம லிருப்பானேனென்று நான் கேட்டதற்குக் கருப்புக்கட்டியானது தன்னிடத்தி லுண்டாகிய இரதத்தைத் தான் அனுபவியாம லிருந்தாற்போலுமென்று நீ கதறினாய்—இன்பம் வந்து ஒட்டிடும் வத்தை யுடையை ஆயிடினே - அந்தப் பிரமத்தினிடத்தி லுண்டாகிய சுகம் உனக்கு இந்த முத்தியிலே யனுபோகமானது நீ தனியே பசுவென்று ஒரு முதலாய் அதிலே பாசபந்தியாயிருந்து இப்பொழுது அந்தப் பாசம் நீங்கிப் பதியோடு கூடுகையினாலேயெனக் கொள்க—தத்துவமசியென வைத்த முப் பதத்திற்கு - தத் அது துவம் நீ அசி ஆகின்றாயென்கிற மகாவாக்கியத்துக்குப் பொருள் விசாரிக்குமிடத்து—ஒன்றே பொருளென் றன்றே பகர்வது - ஒன்றேயாயிருக்கும் இதற்கு அர்த்தமென்றல்ல அந்த மகாவாக்கியஞ் சொல்லுவது. பின்னை எங்ஙனே யென்னில்—நீ புலியாயினை யென்று ஆங்கு உணரில்-ஒருவன் ஒருவனுடைய வீரத்தைக் கண்டபொழுது நீ புலியாயினை யென்று அவன் அங்ஙனஞ் சொன்ன சொல்லை விசாரித்துப் பார்க்கில்—ஆயினை யென்றதும் ஆகு உவமைத்தால் - ஆயினையென்றதற் குவமைத்தேயென்று லக்ஷணவிதியிற் சூத்திரங்கள் சொல்லுகையினால் அவன் புலியாகின்றா னல்லன். இதன்றியும்—நோயாயினமெனில் ஆயாய் - ஒருவன் ஒருவனைப் பார்த்து நீ இப்படிப் பொல்லாதா யிருப்பானேனென்ன நாம் நோயாய்க் கிடந்தோம் கண்டீரேயென்று அவன் சொன்ன சொல்லுக்கு அர்த்தத்தை நீ தானே ஆராய்ந்துபாராய். அவன் கொண்ட வெதுப்புக்குளிர் அவனாகிறதில்லையே—என்றால்-அப்படியிருக்கையால்—அகமே பிரமமாயின

---

*தொட்டும் வித்தையை - பாடபேதம்.

சகமே அறியத் தான்வே றன்றே
உண்மையிற் சலமிலம் உடற்சலம் சல்முறும்
வெண்மதி போல விளங்கின மென்றனை
அசல னாகிச் சஞ்சல சலத்துச்
சலனம் மேவினம் எனமதி காண
வேண்டும தன்றிக் காண்பவர் பிறரேல்
ஈண்டுன தேகம்என் செய்த தியம்புக

தென்றால் - அகம் தானே பிரம மாகாநின்றதென்று மகாவாக்கியஞ் சொல்லுகையால்—சகமே யறியத் தான்வே றன்றே - ஒருவர் இருவ ரன்றி இந்தப் பிரபஞ்ச மித்தனையும் அறியத்தக்கதாக இவன் அந்தப் பிரமத்துக்கு வேறென்கிறது தப்பாதென் றறிவாயாக. அன்றியும்—உண்மையிற் சலமிலம் உடற்சலம்-எம்முடைய உண்மையைப் பார்க்கு மிடத்து அதிலே நமக்குச் சலனமில்லை. இந்த உடலிலுண்டாகிய சலனம் உடலுக்காயிருக்கும். அதென்போலவென்னில்—சலமுறும் வெண்மதிபோல - சலத்தோடே கூடியிருக்கிற மதி அந்தச் சலம் அசைந்தபொழுது தானும் அசைந்தாற்போலே யிருந்ததொழிந்து அதினுடைய உண்மையைப் பார்க்குமிடத்து அந்த மதிக்கு அசைத லில்லையானாற்போல—விளங்கினம் என்றனை - இங்ஙனம் இந்த முத்தி தசையில் விளங்காநின்றோமென்று நீ சொன்னாய்—அசலனாகிச் சஞ் சல சலத்துச் சலனம் மேவினம் என மதி காணவேண்டும்-நாம் சலன மில்லாம லிருப்பானொருத்தன், ஆற்றிலே யோடுகிற சலத்தினுடைய சஞ்சலங்கொண்டு நாமுஞ் சலித்தாற்போலே யிருந்ததொழிந்து நமக்கு அந்தச் சலனமில்லையென்று அந்த மதியானது காணவேண் டும், அப்பொழுது நீ சொன்ன திட்டாந்தமும் ஒக்கும்—அதன்றிக் காண்பவர் பிறரேல் - அதொழிந்து இந்த மதிக்கு அசைதலில்லை தண்ணீருக்கே அசைதலென்று அந்த மதியை யொழிந்து வேறே யொருத்தன் கண்டு சொன்னாற்போல அந்தப் பிரமத்துக்குச் சலன மில்லை உடலுக்கே சலனமென்று அந்தப் பிரமத்தை யொழிய வேறே யொருத்தன் கண்டு சொல்லுகையினாலே—ஈண்டு உனது ஏகம் என் செய்தது இயம்புக - இவ்விடத்துப் பிரம மொன்றுமே உள்ள தென்று நீ சொன்ன சொல்லு ஏதாய் முடிந்தது சொல்லாய். இது அவனுடைய சீவன்முத்தியை மறுத்தது.

உடல்விடக் கடத்துட் படுவெளி போலெனில்
உகரு விட்டென் பெறஉடற் பட்டென் படமற்
றிகலற ஒருவன் இவ்வகை *தெளிய
அகிலமும் முத்தி யடைந்திட வேண்டும்
அறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோ ராயின்
பிறிந்தோர் உயிர்பல பேதத் தன்றே

மேல் அவனுடைய பரமுத்தி மறுப்பு: உடல்விடக் கடத்துள் படுவெளிபோல் எனில் - பரமுத்தியானது இந்தச் சரீரம் நீங்கினவிடத்து இந்தச் சரீரத்திலே நின்ற அறிவு தன்னில் ஒன்றுபட்டு நின்றது கடத்துக்குள்ளே அகப்பட்டு நின்ற ஆகாயம் அந்தக் கடமுடைந்த அவதரத்து அந்தக் கடத்துக்குள்ளே நின்ற ஆகாயமும் மற்றப் பராகாசமுந் தன்னில் ஒன்றுபட்டு நின்றாற்போலுமென்று நீ சொல்லின்—விட்டு என்பெற உடற்பட்டு என்பட - ஆகாயங் குடாகாயமாய் நின்ற காலத்து ஒரு துக்கத்தை யனுபவித்ததுமில்லை, குடமுடைந்தகாலத்தும் ஒரு சுகத்தை யனுபவித்ததுமில்லை. அது போலப் பிரமமும் உடலுக்குள்ளே அகப்பட்டு நின்ற காலத்து ஒரு துக்கத்தை யனுபவித்தது மில்லையாகவேணும், இந்த உடல் விட்ட காலத்தும் ஒரு சுகத்தை யனுபவித்தது மில்லையாகவேணும். இதன்றி இந்த உடலிலே நிற்கிற அறிவு பிரத்தியக்ஷமாக இப்பொழுது துக்கத்தை யனுபவித்து விட்ட காலத்துச் சுகத்தை யனுபவித்து நிற்கையால் நீ குடாகாய ஆகாயம்போலு மென்றது அர்த்தமன்று— மற்று இகலற ஒருவன் இவ்வகைதெளிய அகிலமும் முத்தி அடைந்திட வேண்டும் - இதொழிந்தும் நீ சொன்ன சாத்திரப் பிரமாணத்திலே மாறுபாடற ஒருத்தன் நான் பிரமமென்று தெளிந்த காலத்து எல்லா அறிவுகளும் ஒன்றென்று சொல்லுகையால் சர்வான்மாக்களும் முத்தியை அடையவேண்டும்—அறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோராயின் - பிரமக்கியான முண்டானவர்கள் முத்தியை யடைவர்கள், அல்லாதவர்கள் முத்தியை யடையார்களாயின்— பிறிந்தோர் உயிர் பல பேதத்தன்றே-அறிந்தவர்களென்றும் அறியாதவர்களென்றுஞ் சொல்லுகையால் அந்தப் பிரமத்தை யொழிந்து சொல்லப்பட்ட சீவான்ம வர்க்கமும் பல பேதமாயிருக்குமென்று கொள்ளுவாயாக. இது பரமுத்தியை மறுத்தது.

*தெளியில் - பாடபேதம்.

உஉO கன்ம காண்டங் காரண மாக
மன்னும் விவேகம் என்னில் அவித்தைக்
கேது காரணம் ஓதினை யில்லை
இதற்குக் காரணம் விதித்தல்வேண் டின்றே
அரணியி லுதித்த கனலவை கவர்வென
உஉரு விரதத் துதித்த விவேகம தழித்தல்
வருந்தி யாயினுந் திருந்திய வேத
நீதி யெல்லாம் நீத்துப் போதமொன்
றறியார் தாமும்இகழ் அவ்வழி நடத்தல்

மேல் அந்தத் தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சாதன சதுட்டயங் களினுலே பிரமக்கியானம் உண்டா மென்பதனை மறுக்கிறான் : கன்ம காண்டங் காரணமாக மன்னும் விவேகம் என்னில் - இந்தத் தன்மை கூடாதவர்கள் யாகாதிகளாயுள்ள கன்ம காண்டங்களை அனுட்டிக்க அது காரணமாக அவர்களுக்குப் பின்பு விவேகக்கியான முண்டா மென்று சொல்லில்—அவித்தைக்கு ஏது காரணம் ஓதினையில்லை - பிரமத்தை மாயா அவித்தைகள் வந்து ஓரவதரத்திற் பொருந்தி அத்தை மயக்கிக்கொண்டு நிற்குமென்று நீ சொன்னதற்கு இது இன்ன காரணமாகப் பிரமத்தை வந்து பொருந்திற்றென்று ஒன்றைச் சொன்னுயில்லை—இதற்குக் காரணம் விதித்தல் வேண்டின்றே - கன் மம் காரணமாக விவேகம் உண்டா மென்றதுபோலப் பிரமத்துக்கு முன்னே இப்படி இருப்பதொரு குற்றமுண்டு, அது காரணமாக இந்த அவித்தைகள் வந்து இப்பொழுது பொருந்திற்றென்று ஒன்றை நாட்ட வேண்டும்—அரணியில் உதித்த கனல் அவை கவர்வென விரதத்து உதித்த விவேகம் அது அழித்தல் - தீக்கடைகோலை மரத்தில் வைத்துக் கடைய அந்தத் தொழிலினுலே யுண்டாகிய அக்கினி அந்த இரண்டு காட்டத்தையுஞ் சுட்டுப்போட்டதென்று சொல்லலாமாகக் கன்மங் களைச் செய்ய அதனுலே யுண்டாகிய விவேகம் அந்தக் கன்மங்களை யில்லையாக்கிப் போடுமென்கிறது—வருந்தியாயினுந் திருந்திய வேத நீதியெல்லாம் நீத்து - சதாசார சன்மார்க்கங்களை நன்ருகச் சொல் லப்பட்டிருக்கிற வேத வொழுக்கமெல்லாம் வருந்தியுங் கைவிட்டு— போதமொன்று அறியார் தாமும் இகழ் அவ்வழி நடத்தல் - பிரமக் கியான மென்கிறது ஏகதேசமுங்கூட அறியாதவர்களும் பிரமக்

பொறியோ போத நெறியோ இதுபவம்
உ௲௦ நீங்கிடும் நெறிதரு பாங்கினைப் பழித்தல்
நன்றி கொன்ற லன்றே அன்றியும்
ஞால நீதியும் நான்மறை நீதியும்
பாலர்உன் மத்தர் பசாசரி லெனவும்
உறங்கி னோன்கை வெறும்பாக் கெனவு
உ௲ரு தானே தவிரா தானாற் புரியா
தொழிந்திடின் நிரயத் தழுந்துதல் திடமே

கியான முண்டாச்சுது எங்களுக்கு ஆசாரம் வேண்டுவதில்லையென்று அனுசாரங்களைச் செய்துகொண்டு திரிகிற இது—பொறியோ போத நெறியோ - இவர்களுடைய தலையிலெழுத்தோ அல்லது அறிவுக் கினர் தானோ—இது பவம் நீங்கிடும் நெறிதரு பாங்கினைப் பழித்தல்- இவனைவிட்டு ஒருகாலத்திலும் நீங்காமல் தொந்தித்துக்கொண்டு வருகிற பிறவித் துன்பங்கள் நீங்குகைக்கு ஏதுவாயுள்ள இந்தக் கன்மத்தின் பகுதிகளை எனக்கு ஆகாது இதுவென்று இதனைக் கைவிட்டு விடுகிற இது—நன்றி கொன்ற லன்றே - 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லைச், செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு' என்று திருவள்ளுவதேவர் சொன்ன செய்ந்நன்றி கொன்ற லிதுவா யிருக்கும். விரதத்துதித்த விவேகம தழித்தல் நன்றிகொன்ற லன்றேயென்று பொருள் கூட்டுக.—அன்றியும் ஞாலநீதியும் நான் மறை நீதியும் - இதன்றியும் லோகாசாரங்களும் நாலு வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட ஆசாரங்களும் இவை—பாலர் உன்மத்தர் பசாசரி லெனவும் உறங்கினோன் கைவெறும் பாக்கெனவுந் தானே தவிராது- யாதொன்றையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்பமாக் காண்கிற பாலரைப் போலவும், வைதாரையும் வாழ்த்தினாரையுஞ் சுட்டியறியாத மதுபா னஞ் செய்தவர்களைப்போலவும், ஆகார நித்திரை பயம் மைதுனமென் கிற நாலுகாரியமுமில்லாத பசாசரைப் போலவும், நித்திரை செய்கிற வன் கையிலே பிடித்திருந்த பாக்குப்போலவும் உனக்கு பிரமக்கியான மில்லாதபடியினாலே அந்த ஆசாரங்களும் தானாகப் போக அறியாது— ஆனால் புரியா தொழிந்திடின் நிரயத்து அழுந்துதல் திடமே - அவை தானே போகாதென்றால் இவன்தானே எனக்கு அந்த ஆசாரங்கள் வேண்டுவதில்லை யென்று விட்டால் தேகாந்தத்திலே மீளா நரகிலே

உய்த்தோ னின்றி முத்தி யுரைத்தல்
பித்தோ பிரமஞ் செத்தோ பெறுவ
துடலையும் நீயே சடமெனச் சாற்றினை [ம்
வையினும் வாழ்த்தினுங் கொய்யினுங் கொளுத்தினு
வணங்கினும் உதைப்பினும் பிணங்குதல் செய்யாப்
பிரமத் தன்மை பெறுவதெக் காலம்
இருக்கு நாள்சில எண்ணில்நூல் கதறித்
தருக்கம் பேசித் தலைபறி யுற்றுக்

போய்க் கிடந்து துக்கங்களை யனுபவிப்ப னென்கிறது தப்பாது—உய்த்தோனின்றி முத்தியுரைத்தல் பித்தோ - அந்த ஆசாரத்திலே உனக்குப் பிரமக்கியானம் உண்டாகாமல் நான் முத்தன் என்று நீ சொல்லுகிறது பித்து மேலிட்டுக் கொண்டோ?—பிரமஞ் செத்தோ பெறுவது - இவன் இருக்கச்செய்தே பிரமக்கியான முண்டாக வேணு மொழிந்து இவன் செத்துப்போய்ப் பிரமத்தைப் பெறப் போகிற தில்லை. அது ஏனென்னில்—உடலையும் நீயே சடமெனச் சாற்றினை- இந்த உடலினை நீதானே சடமென்று சொல்லி வைத்தாய்—வையினும் வாழ்த்தினுங் கொய்யினுங் கொளுத்தினும் வணங்கினும் உதைப்பினும் பிணங்குதல் செய்யாப் பிரமத் தன்மை பெறுவது எக்காலம் - ஒருவன் இவனை வைதவிடத்தும் வாழ்த்தினவிடத்தும் காலினைக் கையினைத் தறித்தவிடத்தும் இவன் மேலே எண்ணெய்ச் சீலையைச் சுற்றி நெருப்பைக் கொளுத்தினவிடத்தும் இவனைத் தெண்டன் பண்ணினவிடத்தும் கால்கொண்டு உதைத்தவிடத்தும் இதம் அகி தப்படாமலிருக்கிற பிரமக்கியானம் இவனிடத்து இற்றைவரை யளவாகக் காணப்பட்ட தில்லை. அந்தப் பிரமக்கியானம் இவனுக்கு இனி எந்தக் காலத்திலே யுண்டாகப்படுவது?—இருக்கும் நாள் சில - புருஷாயித்து நூறு. இதிலே பாதி நித்திரையிலே போம். நீக்கி நின்ற ஐம்பதிலே வாலிபமாய்ப்போம் பதினைஞ்சு. விருத்தனாய்ப்போம் பதினைந்து. நின்ற இருபதிலே ஆலசமாய்ப்போம் சில நாள். இதுக்கு நடுவே—எண்ணில் நூல் கதறித் தருக்கம் பேசித் தலை பறியுற்று - எண்ணிறந்த சாத்திரங்களை யெல்லாங் கற்று அதுகொண்டு கண்டார் நின்றாரோ டெல்லாந் தர்க்கங்கள் பேசி அதனாலே தலை பறியுண்டு—

கண்டோர் ஈய்ந்த பிண்டமுண் டலறிப்
பன்னோய் யாக்கை தன்னோ யுற்றுடல்
விடவரும் என்று நடுநடு நடுங்கி
விட்டோர் தெய்வத் தொட்டின் றன்றியும்
யானே எவரு மானேன் என்றலின்
அவ்வவர் சீறி அவ்வவர் வாணாள்
செவ்விதின் நிரயஞ் சேர்த்துவர் அதனால்
மாயா வாதப் பேயா உனக்குத்
தேவரில் ஒருவர்உண் டாக
மேவரு நரகம் விடுதலோ அரிதே. ச

கண்டோர் ஈய்ந்த பிண்டம் உண்டு அலறி - இவர் நல்ல அத்தியான்மியென்று கண்டவர்கள் இடப்பட்ட அசனங்களைப் பொசித்து பிரமக்கியானஞ் சொல்லுகிறேனென்று அவரிடங்களிலேயுஞ் சிலவையிற்றைக் கூப்பிட்டு—பல்நோய் யாக்கை தன் நோயுற்று உடல்விட வரும் என்று நடுநடு நடுங்கி - பல நோய்களுங்கூடி ஒன்றாயெடுக்கப்பட்ட சரீரத்துக்கு அடைத்த வியாதி இவனை வந்து பொருந்தின பொழுது இதனாலே நமக்குச் சாக்காடு வருமென்று பதைபதை பதைத்து—விட்டோர் தெய்வத் தொட்டின்று அன்றியும் - உடல் விடுகிற காலத்து நீ பயப்படாதே நான் உண்டென்று சொல்லி உன்னை இரட்சித்துக் கொள்ளுகைக்கு ஒரு தெய்வதொந்தனையுமில்லையாயிருக்கிறது. அன்றியும்—யானே எவருமானேன் என்றலின்- நான்தானே பிரம்மாவும் விட்டுணுவும் உருத்திரனும் இந்திரனும் இயமராசனும் மற்றுமுள்ளவர்களெல்லாருமாயிருந்தேனென்றுஞ் சொல்லுகையால்—அவ்வவர் சீறி அவ்வவர் வாழ்நாள் செவ்விதின் நிரயஞ் சேர்த்துவர் - அந்தந்தத் தேவதைகள் நம்மையெல்லாம் இவன் தானென்று சொன்னானென்று உன்னோடே கோபித்துக்கொண்டு தங்களுக்குச் செல்லாநிற்கிற காலங்களெல்லாம் நன்றாகக் கொண்டு ஆழ்ந்த நரகங்களிலே தள்ளிவிடாநிற்பர்கள்—அதனால் மாயாவாதப் பேயா உனக்குத் தேவரில் ஒருவர் உண்டாக மேவரு நரகம் விடுதலோ அரிதே - அங்ஙனமிருக்கையால் மாயாவாதமென்கிற பேய்ச் சமயத்தையுடையவனே, உனக்கு எல்லாருஞ் செத்துப்போய்த் தேவவர்க்கத்திலே ஒருத்தர் இருந்தாராயினும் ஒருவராலுங் கிட்டுதற்கரிதாயிருக்கிற நரகம் உனக்கு விட்டு நீங்குதலுண்டாகாதென் றறிவாயாக. ச

ரு. *ஐக்கியவாதி சங்கற்பம்

அரிதேர்ந் துணராப் பெரியோன் உரைத்த
பதிபசு பாசம் விதிமுறை கிளக்கில்
ஈசன் ஏகன் எண்ணிலி பசுக்கள்
பாசம் இருவகைப் பரிசின துலகத்
ரு தாயவன் உயிர்க்கு மாயையின் அருளால்
இருவினைத் தகையின் உருவினைத் தருமால்
கருமுகில் அடர இரிதரு கதிர்போன்
றறிவாம் உயிரிற் பிரியா தேயும்

மேல் ஐக்கியவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் :

(உரை) அரி தேர்ந்து உணராப் பெரியோன் உரைத்த பதி பசு பாசம் விதிமுறை கிளக்கில்-விட்டுணுவானவன் பூமியெல்லாங் கீன்று ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து இப்படியிருக்கும் இவனுடைய சொரூபமென் றறியப்படாத பெரியவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிவனாலே அருளிச்செய்யப்பட்ட பதியினது உண்மையினையும் பசுவினது உண்மையினையும் பாசத்தினது உண்மையினையும் உள்ளபடி சொல்லுமிடத்து—ஈசன் ஏகன் எண்ணிலி பசுக்கள் பாசம் இருவகைப் பரிசினது - பதியென்று சொல்லப்பட்ட பரமேசுரன் ஒரு முதலாயிருப்பா னொருத்தன், பசுவென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பல முதலா யிருப்பதொன்று, பாசமென்று சொல்லப்பட்டது மாயை என்றும் †கன்மம் என்றும் இரண்டு வகைப்பட்டிருப்பதொன்று— உலகத் தாயவன் உயிர்க்கு மாயையின் அருளால் இருவினைத் தகையின் உருவினைத் தரும் ஆல் - பிரபஞ்சத்துக்கு மாதாவாயுள்ள சிவன் தனது காருண்ணியத்திலே ஆன்மாக்களுக்குப் புண்ணிய பாவங்களுக் கீடான சரீரங்களை மாயையிலேநின்றுங் கொடாநிற்பன். ஆல் - அசை—கருமுகில் அடர இரிதரு கதிர் போன்று அறிவாம் உயிரிற் பிரியாது ஏயும் - கறுத்த மேகமான அது பிரகாசத்தினையுடைய ஆதித்தனிடத்திலே சென்று பொருந்தினவிடத்து அந்த ஆதித்தனுடைய கிரணங்களெல்லாம் நீங்கின தன்மை போல முதலே சுத்தமாய் அறிவாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்திலே

---

*அயிக்கவாதி, ஈசுரவைக்கவாதம். †மாமாயை யென்றும் கன்மமென்றும் மூன்று - பாடபேதம்.

ஈட்டும் இருபயன் ஊட்டிடும் நியதி
ஒருபோ திருபயன் நுகர்வுற மருவுத
லின்மை *யாதல் முன்னிய காலைச்
சத்தினி பாதம் உற்றிறை யருளால்
உருவுகொ டுலகு தெரிவுற மருவி
மாசுறு தூசு தேசுற விளக்குந்
தன்மையின் உணர்த்தும் புன்மைகள் நீங்கி
நீரும் நீரும் சேருந் தகைமையின்
அறிவினோ டறிவு செறிவுறப் பொருந்தி
ஒன்றும் என்பதை உலகோர்
நன்று முத்தி எனநவிற் றினரே. ௫

அந்த மாயா தேகம் ஒருக்காலும் நீங்காமற் பொருந்தி வாராநிற்கும்—ஈட்டும் இருபயன் ஊட்டிடும் நியதி - முன்னே செய்த புண்ணிய பாவங்களை இந்தச் சரீரத்திலே கர்த்தாவானவன் இவனுக்கு நாடோறும் பொசிப்பியாநிற்பன்—ஒருபோது இருபயன் நுகர்வுற மருவுதலின்மையாதல் முன்னிய காலை - புண்ணியபாவ மிரண்டுந் துலையொத்து ஒரு சனனத்திலே எல்லாக் கன்மங்களும் பொசித்துத் தொலையத் தக்கதாக ஏதேனுமொரு சிவபுண்ணியம் வந்து எதிர்ப்பட்ட அவதரத்து—சத்தினிபாதம் உற்று - இவனுக்குச் சத்தினிபாத மென்பதொன்று உண்டாய், அந்த அவதரத்திலே—இறையருளால் உருவுகொடு உலகு தெரிவுற மருவி - கர்த்தாவானவன் தனது காருண்ணியமே தனக்குத் திருமேனியாகக் கொண்டருளி உலகத்திலுண்டானவர்களெல்லாருங் காணத்தக்கதாக ஆசாரியனாக எழுந்தருளி வந்து—மாசுறு தூசு தேசுற விளக்குந் தன்மையின் உணர்த்தும் - அழுக்கினாலே மிகுந்திருக்கிற புடைவையை நன்றாக வெள்ளாவி வைத்து அந்த அழுக்கை நீக்கித் தூய்தாக வெள்ளையாக்கின தன்மைபோல இவனிடத்துண்டாகிய பாசங்களைத் தீக்ஷைபண்ணிக் கிரமத்திலே போகத்தக்கதாக உபதேசங்களை யருளவே—புன்மைகள் நீங்கி நீரும் நீரும் சேருந் தகைமையின் அறிவினோடு அறிவு செறிவுறப் பொருந்தி ஒன்றும் - இவனிடத்து உண்டாகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கிச் சுத்தனாகித் தண்ணீரும் தண்ணீரும் தன்னிலேகூடி ஐக்கியமாய் ஒன்றுபட்டு நின்ற தன்மைபோலச் சிவனுடைய அறிவோடே

*யாதென - பாடபேதம்.

௬. ஐக்கியவாதி நிராகரணம்

முத்தி என்பதை எவனே சுத்த
அறிவெனிற் பாசம் செறியா மாயை
யுருஇரு வினையால் வரும்இரு வினையும்
உருவா லன்றி மருவா திவற்றின்
௫ முந்திய தேதோ வந்தணை வதற்கோர்
ஏது வேண்டும் தான்இயல் பென்னின்

தன்னுடைய அறிவு கூடி ஐக்கியம் பிறந்து ஒன்றுபட்டு நிற்கும்— என்பதை யுலகோர் நன்று முத்தியென நவிற்றினரே - என்று இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டதை உயர்ந்தோராயுள்ளவர்கள் முத்திகளெல்லாத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இதுவே நல்லமுத்தியென்று சொல்லா நிற்பர்கள். ௫

மேல் பாடாணவாதி மறுக்கிறுன்.

(உரை) முத்தி யென்பதை எவனே - இத்தை நீ முத்தி யென்று சொன்னது என்னதான்! அது பின்பு சொல்லுகிறேம்—சுத்த அறிவெனிற் பாசம் செறியா-ஆன்மா அனுதியிலே சுத்தமுமாய் அறிவுமாயிருக்குமென்று சொல்லின் நடுவே ஓர் அவதரத்திலே சுத்தமாயிருக்கிற ஆன்மாவைப் பாசம் வந்து பொருந்துகைக்கு வழக்கில்லை—மாயையுரு இருவினையால் வரும் - இந்த மாயா சரீரமானது இவனை வந்து பொருந்து மிடத்து இவன் முன்னே செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கீடாக வந்து பொருந்துவதொழிந்து தானுக வந்து கூடாது—இருவினையும் உருவாலன்றி மருவாது - அந்தப் புண்ணிய பாவங்கள்தான் உண்டாமிடத்து ஒரு மாயா சரீரமுண்டாய் அதிலுண்டாகிய திரிவித கரணங்களினுலே இவன் செய்துகொள்ள உண்டாவதொழிந்து தானே யுண்டாகாது. ஆகையால்—இவற்றின் முந்தியது ஏதோ - இந்த மாயை கன்ம மிரண்டினும் வைத்துக்கொண்டு இவனை முந்த வந்து கூடின பாசம் ஏதுதான்? இதன்றியும்—வந்து அணைவதற்கு ஓர் ஏது வேண்டும் - இந்தப் பாசங்கள் நடுவே ஓர் அவதாரத்திலே இவனை வந்து பொருந்துமென்பதற்கு அனுதியிலே இவனுக்கு மலமென்பதொன்று உண்டாய் அது காரணமாக வந்து கூடிற்றென்று சொல்ல வேண்டும்—தான் இயல்பென்னின் - அப்படி மலமென்பது ஒன்

வீடுற் றவரினுங் கூடக் கூடும்
ஈங்கிவை நிற்க நீங்காக் கருவிகள்
கொண்டறி வறியக் கண்டது மன்றி
மருவிய உருவு துயில்பெறுங் காலைச்
சிறுபொறித் தறுகட் கறையணற் சுடிகைத்
துத்திக் கடுவுள் துளையெயிற் றுரகக்
கொத்தயல் கிடப்பினுங் குவைதரு நவமணி
ஒருபாற் றுதையினும் பெருகார் வத்தினே

றில்லை, இந்தப் பாசங்கள்தான் நடுவே வந்து இவனைப் பொருந்தினது, வெள்ளைப்புடைவைக்கு அழுக்கேறினாற்போல இயல்பாக வந்து பொருந்துமென்று நீ சொல்லில்—வீடுற்றவரினுங் கூடக் கூடும் - இந்த மாயா கன்மங்கள் நீங்கி மோக்ஷத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்களிடத்திலும் இந்த மாயா கன்மங்கள் இயல்பாக வந்து பொருந்தப்படும்—ஈங்கு இவை நிற்க-இவ்விடத்து நான் சொன்னதற்கு ஓர் உத்தரமும் உனக்குச் சொல்லக்கூடாது. ஆகையால் இவை நிற்க—நீங்காக் கருவிகள் கொண்டு அறிவு அறியக் கண்டதுமன்றி - அனாதியிலே உன்னைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கிற மலசம்பந்தத்தை இந்த மாயா கருவிகள் வந்து நீக்க அந்தக் கருவிகளைக் கொண்டு உன்னுடைய அறிவு சத்தாதி விஷயங்களை யறிந்து வருகிறது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் மலமென்பதொன்று இல்லை யென்றாய். இதன்றியும்—மருவிய உருவு துயில்பெறுங் காலை - அனாதியே இவனுக்கு மலமென்பதொன்று இல்லை நடுவே இயல்பாக வந்து பொருந்திற்றென்று நீ சொன்ன இந்த உடம்பு இவன் நித்திரை செய்கிற அவதரத்து—சிறுபொறித் தறுகட் கறை அணல் சுடிகைத் துத்திக் கடுவுள் துளையெயிற்று உரகக்கொத்து அயல் கிடப்பினும் - உடம்பிலே சிறிதாயிருக்கிற பொறிகளையு முடையதாய் தறுகண்மையினையு முடையதாய்க் கறுத்திருக்கிற கண்டத்தினையுந் தலையிலே துத்தியினையு முடையதாய் உள்ளே துளையாயிருக்கிற பல்லுகளிலே நஞ்சினையு முடையதாயிருக்கிற பாம்பினது கூட்டங்கள் ஒரு பக்கத்திலே வந்து கிடந்ததாயினும்—குவைதரு நவமணி ஒருபால் துதையினும் - கூட்டமா நவரத்தினங்கள் ஒரு பக்கத்திலே மிகவுங் கிடந்ததாயினும்—பெருகு ஆர்வத்தினோடு அச்சமும் அணுகாக்கொச்

டச்சமும் அணுகாக் கொச்சமை என்னே
கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலையேற்
பொறிபுல ஞதி குறைவற நிறைந்து
காட்சிய தளிக்கு மூட்சியின் முன்ஞக்
கொடுத்தோர் ஆழி *விடுத்தவன் நாடிக்
கொள்வோர்க் காணு துள்கி மீண்டுழித்
தந்தவற் கண்டாங் கந்தமில் அதனைத்
தருக என்னும் பெருமதி பிறங்கும்
தறிவி லாமைஎன் றனைஅது மலமாக்

சமை என்னே - இந்த ரத்தினங்கள் கிடக்கிறத்தைக் கண்டு மிகவும் பிரியம் வாராமலும் அந்தப் பாம்புகள் கிடக்கிறத்தைக் கண்டு மிகவும் அச்சம் வாராமலுமிருந்த இந்த அறியாமை இதென்னதான்!—கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலையேல் - எல்லாக் கருவிகளும் நீங்குகையினுலே அவ்விடத்தில் விருப்பு வெறுப்புக் காணப்பட்டதில்லையாகில்—பொறி புலனுதி குறைவற நிறைந்து காட்சியது அளிக்கும் மூட்சியின்-பொறி யும் புலனுமாதியாயுள்ள கருவிகளெல்லாம் ஒன்றுங் குறையாமல் நிறைந்து நின்று இவனுக்கு அறிவைக் கொடுக்க இவனுடைய அறிவு சத்தாதி விஷயங்களிலே மூண்டு சீவியாநிற்கிற அவதாரத்திலே—முன்ஞக் கொடுத்து ஓர் ஆழி விடுத்தவன் நாடிக் கொள்வோர்க் காணுது உள்கி மீண்டுழித் தந்தவற் கண்டு ஆங்கு அந்தமில் அதனைத் தருக என்னும் பெருமதி பிறங்கும் - அரைநாழிகைக்கு முன்ஞக ஒருத்தன் கையிலே ஒரு மோதிரத்தைக் கொடுத்து இந்த மோதிரத்தை விற்றுக்கொண்டு வாருமென்று சொல்லிப் போக விட அந்த மோதிரத்தைக் கொள்வோரொருத்தரையுங் காணுமல் இந்த மோதிரம் நம்முடைய கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கட வோமல்லவென்று விசாரித்து உடனே உன்னிடத்திலே மீண்டு வந்து அவன் தந்த மோதிரத்தை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு பின் னும் அரைநாழிகைக்குள்ளே அந்த மோதிரந் தந்தவனைக் கண்டு நான் முன்னே உம்முடைய கையிலே விற்கத் தந்த விலைமதிக்க வொண்ணுத மோதிரத்தைத் தருவீராகவென்று சொன்ன புத்திப் பெருமை மிகவும் உண்டானது என்னதான்! பெருமதி யென்றது ஆசியச் சொல்லு—அது அறிவிலாமை யென்றனை-அப்படி இவனுக்கு

*விடுத்ததை - பாடபேதம்.

குறிகொ ளாளர் அறைகுவ ரன்றே
அறிவிற் கறிவு செறியவேண் டின்றே
உண்மையில் இருமையும் ஒளியே எனில்ஒரு
தன்மை யாகமுன் சாற்றின ரிலரே
முன்பு நன்றுடன் ஒன்றிய காலை
இன்பம் எய்துதற் கிலதுயிர் ஆதலின்
நீயலை பொருத மாயா வாதி
ஆயினை அமையும் அருள்நிலை கேண்மதி.

மயக்கம் வந்தது அறியாமைகொண்டு என்று சொல்லில்—அது மலமாக் குறிகொளாளர் அறைகுவரன்றே - அப்படி அறியாமை யென்று நீ சொன்னதுதன்னைக் காண் ஆணவமலமாகக் கொண்டு திரிபதார்த்த நிண்ணயம் வந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவர்கள். அன்றென்றது ஆமென்றதெனக் கொள்க. இது ஐக்கியவாதியுடைய பெத்த நிலையை மறுத்தது.

மேல் முத்தி நிலையை மறுக்கிறான்: அறிவிற்கு அறிவு செறிய வேண்டின்றே - ஆன்மா அறிவேயாயிருக்கில் வேறே ஓரறிவோடே சென்று கூடவேண்டுவதில்லை. இதன்றியும்—உண்மையில் இருமையும் ஒளியே யெனில் - முத்தியில் நீரும் நீரும் கூடினாற்போலப் பதியும் பசுவும் இரண்டுங் கூடிப் பிரகாசமாயிருக்கு மென்று நீ சொல்லில்—ஒரு தன்மையாக முன் சாற்றினர் இலரே - அவன் சர்வக்கியன் இவன் கிஞ்சிக்கியன், அவன் பரிபூரணன் இவன் ஏகதேசி, அவன் நிர்மலன் இவன் மலசகசன், அவன் பதி இவன் பசு இப்படி யிருக்கையால் சிவனையும் ஆன்மாவையும் ஒரு தன்மையாகக் கொண்டு இதற்கு முன்பு ஒருவருஞ் சொன்னவர்களில்லை—முன்பு நன்றுடன் ஒன்றிய காலை இன்ப மெய்துதற்கு இலது உயிர் ஆதலின் - அனாதியே சுத்தமாயிருக்கிற ஆன்மா பின்பு கூடின அசுத்தங்கள் நீங்கி முத்தியிற் சிவனோடு கூடி இன்பத்தை அனுபவிக்கு மென்றாய், இந்த மாயா கன்மங்கள் கூடுதற்கு முன்னே ஆன்மா சிவனோடு கூடி நிற்கச் செய்தே இன்பத்தை அனுபவிக்கக் கண்டோ மில்லையே, ஆகையால்—நீயலை பொருத மாயாவாதியாயினை அமையும் அருள்நிலை கேள்மதி - நீயும் பிரமந்தானே குடாகாச மாகாசம் போல நின்று இந்த உடல் நீங்கின அவதரத்து இரண்டு பிரமமும் ஒன்றாய் நிற்குமென்று

பாடாணவாதி சங்கற்பம்

மூல மலத்தாற் சாலு மாயை
கருமத் தளவில் தருமுரு இறைவன்
செறிந்திரு பயனு நுகர்ந்திடும் உயிர்கள்
இருளூறு மலத்திற் பருவரற் படுதலின்
இடைஇரு நோக்குந் தடைபட் டோரிற்
றுயருறும் அதனாற் செயிருறு துன்பம்
கொத்தை மாந்தர் உய்த்துறுந் துயில்போற்
காட்சி என்னக் காணாத் துயர
மாட்சியை முத்தி எனவகுத் தனரே. ௯

உன்னோடே வழக்கிட்டுக் கொண்ட மாயாவாதிதானாய் விட்டாய். ஆகையால் நீ சொன்ன தெல்லாம் அமையும், மேல் திருவருளினது உண்மையை நான் சொல்லக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை.

மேல் பாடாணவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான்:

மூல மலத்தாற் சாலும் மாயை - அனாதியே ஆன்மாவுக்கு ஆணவமலமென்பதொன்று உண்டு, அந்த மலத்தைப் போக்குகை நிமித்தமாக மாயை அவனை வந்து பொருந்தும்—கருமத்தளவில் தரும் உரு இறைவன் - ஆன்மா முன்னே செய்த கன்மத்துக் கீடான சரீரங்களைக் கர்த்தாவானவன் கொடுப்பன்—செறிந்து இரு பயனும் நுகர்ந்திடும் உயிர்கள் - அந்தச் சரீரங்களைப் பொருந்தித் தங்களுக்கு உண்டான புண்ணியபாவ மிரண்டையும் உயிர்களானது பொசித்துவாராநிற்கும்—இருளூறு மலத்தின் பருவரற் படுதலின் - இப்படி அனுபவித்துவரச்செய்தே ஆணவ மலத்தினாலே மறைப்புண்கையினாலே—இடை இரு நோக்கும் தடைபட்டோரின் துயர் உறும் - முன்பு கண்டு வந்த கண்ணானது நடுவே காசம் மேலிட்டு இதனாலே காணாமலிருந்தவர்களைப்போல அவத்தைப்படும்—அதனாற் செயிர் உறு துன்பம்-அப்படி அவத்தைப்பட்டு வருகையினாற் குற்றத்தை யுடைத்தாகிய பிறவித் துக்கமானது மேன்மேலும் உண்டாகாநிற்கும். இது பெத்தம்.

கொத்தை மாந்தர் உய்த்துறுந் துயில்போல் - அஞ்ஞானிகளாக இருக்கிற ஆன்மாக்கள் எல்லா அவத்தைகளும் நீங்கி அதீதாவத்தையிலே அழுந்திக் கிடக்குந் தன்மைபோல—காட்சி யென்னக் காணாத்

எ. பாடாணவாதி நிராகரணம்

வகுத்துரை பெருகத் தொகுத்திடு முத்தி
நன்று நன்றிருள் ஒன்றிய மலத்தாம்
உளத்திற் குறுபொறி செறிபுலன் நுகர்தல்
விளக்கிற் றிகழும் மேன்மைய தன்றே
கருவிகள் அகல்வுழி மருவிய துயரமும்
நன்றென லாகுந் துன்றிய படலத்
திடைதடைப் பட்ட சுடர்விழி மாந்தர்
படலம் நீங்குதல் கடனா தலினே

துயர மாட்சியை முத்தியென வகுத்தனரே - அவ்விடத்துச் சுட்டிக் காண்கைக்கு ஒரு காட்சியும் இல்லையாய்ச் சுகதுக்கங்களினுடைய அனுபோகங்களும் இல்லையா யிருக்கிற அவதாரத்தை முத்தியென்று நல்லோர்கள் சொல்லாநிற்பர்கள். கூ

மேல் பேதவாதி மறுக்கிறான் :

(உரை) வகுத்து உரை பெருகத் தொகுத்திடு முத்தி நன்று நன்று இருள் ஒன்றிய மலத்தாம் - சொல்லைப் பலவாக வகுத்துச் சில திட்டாந்தங்களையுஞ் சொல்லி முடிவில் ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநிற்கிற கேவலக் கிடையை முத்தியென்று நீ சொன்னது நல்லது, இப்படி ஒருத்தருஞ் சொன்னவர்களில்லை. நன்று நன்றென்றது ஆசியச் சொல்லு—உளத்திற்கு உறுபொறி செறி புலன் நுகர்தல் விளக்கில் திகழும் மேன்மையதன்றே - சகலத்தில் ஆன்மாவுக்குப் பொருந்தப்பட்ட இந்திரியங்கள் காட்டாக அந்த ஆன்மாச் செறிந்திருக்கிற சத்தாதி விஷயங்களைப் பொசித்துக்கொண்டு வருகிறது கண்ணுக்கு விளக்கானது காட்டக் கண்டு வருகிற தன்மை போலுமாகையாற் சகலம் குற்றமறச் சொன்னாய்—கருவிகள் அகல்வுழி மருவிய துயரமும் நன்றெனலாகும் - விளக்குப்போல இவனுக்குக் காட்டாக நிற்கிற கருவிகள் நீங்கினவிடத்து ஆணவமலத்திலே அழுந்திக் கிடக்கிற கேவலமும் முன்னே சொன்ன சகலம்போல நன்றென்று சொல்லலாமாகும். அது எதுகொண்டு என்னில்—துன்றிய படலத்திடை தடைப்பட்ட சுடர்விழி மாந்தர் படலம் நீங்குதல் கடன் ஆதலினே - மிக்க படலத்தினாலே நடுவே காட்சி தடைப்பட்ட

காட்சி யென்னக் காணாத் துயர
மாட்சியை முத்தி எனவகுத் துரைக்கிற்
கரணா பாவம் மரணம் கருமரம்
எய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவ ரன்றே
இனைய கதிக்கோர் முனைவரும் வேண்டா
தனிதரு துயரம் எனும்இது கிடனே
பாடா ணத்திற் கூடா முத்தி.

பேதவாதி சங்கற்பம்

ஈசன தருளாற் பாசத் தொகுதி
செறிவுறு செம்பிற் களையுறு களிம்பு

கண்ணினையுடைய ஆன்மாக்களுக்குப்பின்பு ஓர் அவதரத்திலே அவுஷதப் பிரயோகங்களினாலே அந்தக் கண்ணிற் படலம் நீங்குகிறது முறைமையா யிருக்கையினாலெனக் கொள்க. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

காட்சி யென்னக் காணாத் துயர மாட்சியை முத்தியென வகுத்துரைக்கில் - சுட்டிக் காணுதற்கு ஒரு காட்சியுமின்றித் துக்கங்களினுடைய அனுபோகங்களுமின்றி யிருக்கிற இந்த அவதரத்தை முத்தியென்று நீ பலவாக வகுத்துச் சொல்லில்—கரணாபாவம் மரணம் கருமரம் எய்ந்தவர் முத்திசேர்ந்தவ ரன்றே - கரணங்களினுடைய பிறிவினைப் பொருந்தினவர்கள் மரணம் பொருந்தினவர்கள் கருவைப் பொருந்தினவர்கள் மரங்களைப் பொருந்தினவர்கள் இவர்கள் இத்தனை பேரும் முத்தியைப் பொருந்தினவர்களாக வேண்டும்—இனைய கதிக்கு ஓர் முனைவரும் வேண்டா-இப்படிக்கொத்த முத்தியைப் பெறுகைக்கு ஓர் ஆசாரியனும் வேண்டுவதில்லை—தனிதரு துயரம் எனும் இது கிடனே-இந்த முத்தி எல்லாக் கருவிகளும் நீங்கி ஆணவமலத்தோடுங் கூடி ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கிற கேவலத்துயரமென்பது தப்பாது. ஆகையால்—பாடாணத்திற் கூடா முத்தி - கல்லுப்போலே ஒன்றும் அறியாமற் கிடக்கிறது முத்தியென்று சொல்லப்படாது. இது பாடாணவாதி முத்தியை மறுத்தது.

மேல் பேதவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் :

ஈசனது அருளாற் பாசத் தொகுதி செறிவுறு செம்பிற் களையுறு களிம்பு குளிகை தாக்க ஒளிபெற் றாங்கு - அன்னு

குளிகை தாக்க ஒளிபெற் றுங்கு
நித்த சுத்த முத்த ராக
உo வைத்தனர் உலகில் மறைவல் லோரே. எ

அ. பேதவாதி நிராகரணம்

மறைக ளாகமத் துறைகள்மற் றெவையும்
நாசமில் பதிபசு பாசமென் றுரைத்தல்
அயர்த்தோர் குளிகைச் சயத்தால் தாமிரக்
காளித நாசம் பாசத் தேய்த்தல்

வயம்: செறிவுறு செம்பிற் கறையுறு களிம்பு குளிகை தாக்க ஒளி பெற்றுங்கு ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி என மாறுக. இதன் பொருள்: குகைக்குள்ளே செறிந்துகொண் டிருக்கிற செம்பிடத் துண்டாகிய கருமை பொருந்தியிருக்கிற காளிதமானது இரதகுளிகை சென்று கூடினவிடத்து அந்தக் காளிதம் கெட்டுப் பத்துமாற்றுப் பொன்னன தன்மைபோலப் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுங் கர்த்தாவி னுடைய காருண்ணியத்தினலே ஆணவம் மாயை காமியமென்று சொல் லப்பட்டு வருகிற மலங்களினது கூட்டங் கெட்டு—நித்த சுத்த முத்த ராக வைத்தனர் உலகில் மறைவல்லோரே - அழியாததாய் நிர்மலமா யிருக்கிற முத்தியினைப் பெற்றுப் பெறுவானும் பேறுமாயிருப்பார்க ளென்று சொல்லிவைத்தனர் உலகத்தின்கண்ணே வேதத்தினுடைய உண்மையைப் பொருந்தின பெரியோர்கள். எ

மேல் சிவசமவாதி மறுக்கிறன்:

(உரை) மறைகள் ஆகமத் துறைகள் மற்று எவையும் - நாலு வேதங்கள்முதல் ஆகமமும் வேதாகமங்களினது வழிகள் புராணங்கள் மற்றுமுண்டான சாத்திரங்கள் இவை யெல்லாம்—நாசம் இல் பதி பசு பாசமென்று உரைத்தல் - பதிக்கும் பசுவுக்கும் பாசத்துக்கும் அழிவில்லையென்று சொல்லுகிறதை—அயர்த்து ஓர் குளிகைச் சயத்தால் தாமிரக் காளித நாசம் பாசத்து எய்த்தல் கூடாது - நீ இப்பொழுது மறந்துவிட்டு ஓர் இரத குளிகையினது சாமர்த்தி

கூடா தன்றியும் குளிகை சீருணம்
நீடா தழித்த *நிலேஇலே ஆதலிற்
பேத வாதம் ஓதுதல் பிழையே
இன்னும் இன்னுயிர் ஏமங் குளிகை
தன்னில் அன்னியர் தருவது திடமே
வீடித் திறத்தினிற் கூடக் கூடா.

சிவசமவாதி சங்கற்பம்

பாசமும் பசுவும் ஈசனும் என்றிம்
மூவகை உணர்வு தாம்முதன் மையவாய்ப்

யத்தினாலே செம்பிலுண்டாகிய காளிதமானது கெட்டுப் போகிறதைப் பாசத்துக்கு நீ உவமையாகச் சொன்னது சாத்திர விரோதமாகையால் பாசங் கெடுமென்கிறது அர்த்தமாகாது—அன்றியும் குளிகை சீருணம் நீடாது அழித்த நிலே இலேயாதலிற் பேதவாதம் ஓதுதல் பிழையே - பாசங்கெடுமென்று சொன்ன தோஷமன்றியும் இரத குளிகையானது செம்பை நிலேநிற்கவொட்டாமல் அத்தையழித்துப் பொன்னுக்கின திட்டாந்தமிலே உனக்குத் தாட்டாந்தத்து இல்லேயாகையால் பசுமுதல் கெடாது பெறுவானும் பேறுமாயிருக்குமென்று நீ முன்னே பேதவாதஞ் சொன்னது பழுதாம்—இன்னும் இன் உயிர் ஏமம் குளிகை தன்னில் அன்னியர் தருவது திடமே - அன்றியும் இன்னமும் ஒரு குற்றமுண்டு. அது என்னெனில் செம்பானது தன்னேச் சுத்தமாக்கின குளிகையு மாகாமல் தன்னுடைய தன்மையுங் கெட்டு நடுவே பொன்னுன தன்மைபோல ஆன்மாவுந் தன்னேச் சுத்தமாக்கின சிவனுடைய சொரூபமுமாகாமல் தன்னுடைய தன்மையுங் கெட்டு வேறே ஒரு சொரூபமாகவேண்டும். ஆகையால் அது குற்றமுண்டென்றது தப்பாது—வீடு இத்திறத்தினில் கூடக் கூடா-மோக்ஷமென்கிறது செம்பும் இரதகுளிகையும் போலுமென்று நீ சொன்னவகையிற் கூடுமென்கிறது உண்டாகாது.

மேல் சிவசமவாதி தன் மதம் கூறுகின்ருன் :

பாசமும் பசுவும் ஈசனும் என்று இம் மூவகை யுணர்வுதாம் முதன்மையவாய் - பாசமென்றும் பசுவென்றும் பதியென்றும்

*நிலேநிலே - பாடபேதம்.

பாசம் ஐம்புலன் தேசுற உணர்த்தப்
பசுத்தனி ஞானம் பொசித்திடு மன்றே
இனைய ஞானம் பிரிவுற எரியாச்
செந்தழல் தகும்நெறி அந்தம்இல் உயிரும்
அறிவாய் ஒன்றும் அறியா தன்றே
இவ்வாறு ஒழுகும் ஏனைய உயிர்க்கு
முன்னோன் தனது முதிர்ஒளி ஞானம்
அறியாப் பச்சைச் சிறுபுழுக் கவர்ந்த
வண்டென உயிரைக் கொண்டிடும் உயிர்அது
தன்னை நோக்கித் தான்அது வாகி

சொல்லப்பட்டு வருகிற மூன்று முதலுக்கும் பாசஞானமென்றும் பசு ஞானமென்றும் பதிஞானமென்றும் சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகை ஞானமும் அனாதியேயுள்ளதொன்றா யிருக்கையால்—பாசம் ஐம்புலன் தேசுற உணர்த்தப் பசுத் தனிஞானம் பொசித்திடுமன்றே - பாச ஞானமானது இந்திரியங்களைப் புலனாகிய சத்தாதி விஷயங்களை மயக்கமற அறிவிக்கப் பசுவுக்கு உண்டாகிய ஒப்பில்லாத ஞானமானது அந்த விஷயங்களைப் பொசித்து வாராநிற்கும்—இனைய ஞானம் பிரிவுற எரியாச் செந்தழல் தகும் நெறி அந்தம் இல் உயிரும் அறிவாய் ஒன்றும் அறியாதன்றே-இந்த இரண்டுவகை ஞானமும் நீங்கினவிடத்துக் கொழுந்துவிட் டெரியாமற் சும்மா கிடக்கிற சிவந்த தழலை யொக்குமென்று சொல்லலாமாக அவத்தையில் அழிவில்லாம லிருக்கிற ஆன்மாவும் அறிவா யிருக்கச்செய்தே இதுவென்று ஒன்றைச் சுட்டியறியும் பகுதி இதற்கு உண்டாகாது. இது பெத்தம்.

மேல் முத்தி : இவ்வாறு ஒழுகும் ஏனைய உயிர்க்கு - இப்படியே நாடோறுங் கேவல சகலப்பட்டு வருகிற இந்த ஆன்மாவுக்கு—முன்னோன் தனது முதிர் ஒளி ஞானம் - மூன்று முதலுக்குள்ளே முதன்மையாகிய சிவனுடைய மிக்க அறிவாயிருக்கிற ஞானமானது—அறியாப் பச்சைச் சிறுபுழுக் கவர்ந்த வண்டென உயிரைக் கொண்டிடும் - ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற பச்சை நிறத்தினையுடைய சிறிய புழுவினை வந்து எடுத்துக்கொண்ட வேட்டுவாளியைப்போல் ஒன்றும் அறியாத ஆன்மாவை வந்து எடுத்துக்கொள்ளாநிற்கும்—உயிர் அது தன்னை நோக்கித் தான் அதுவாகி - புழுவானது தன்னை எடுத்து

ஐவகைத் தொழிலும் மெய்வகை உணர்வும்
பிரியா வாறு பெற்றுத்
திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந் திடுமே. ௮

---

௯. சிவசமவாதி நிராகரணம்

சேர்ந்த மும்மை வாய்ந்த ஞானமும்
ஒருகா லன்றித் திரிவுற நிற்கில்
ஒண்பொருள் காணும் பண்பினுக் கொருகாற்
பரிதியும் மதியும் எரிதரு விளக்கும்
வேண்ட லின்றே காண்தகு காலை

வந்த வேட்டுவாளியை நினைத்துக்கொண்டிருந்து அந்த வேட்டுவாளி யான தன்மைபோலச் சிவனுடைய ஞானம் கைக்கொள்ளப்பட்டிருக் கிற உயிரும் அந்தச் சிவனையே தியானம்பண்ணித் தான் அந்தச் சிவ னுடைய சொரூபமாகி—ஐவகைத் தொழிலும் மெய்வகை உணர்வும் பிரியாவாறு பெற்றுத் திரியாப் பெரியோர் திரட்சி சேர்ந்திடுமே - வேட்டுவாளியான புழு அந்த வேட்டுவாளி செய்துவந்த தொழி லெல்லாம் தானும் செய்து வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபம் நீங்கா மல் முன்புள்ள வேட்டுவாளிகளுடைய கூட்டத்தோடும் கூடியிருந்த தன்மைபோல, இந்த ஆன்மாவும் சிவனுடைய பஞ்சகிருத்தியத்தை யும் சர்வக்கியத்துவத்தையும் இரண்டுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறு பெற்று, முன்னே இந்த அறிவு தொழில் இரண்டையும் பெற்று நீங் காமலிருக்கிற பெரியோர்களது கூட்டத்தோடுஞ் சென்று கூடி நிற்கும். ௮

மேற் சங்கிராந்தவாதி மறுக்கிறான் :

(உரை) சேர்ந்த மும்மை வாய்ந்த ஞானமும்-இங்ஙனங் கூடி வரு கிற பதி பசு பாசம் மூன்றினுக்கும் பொருந்தப்பட்ட மூன்றுவகை ஞானமும்—ஒருகாலன்றித் திரிவுற நிற்கில் - ஓர் ஓர் அவதரத்திலே ஒரொன்று காரியப்படமெதொழிந்து மூன்றுவகை ஞானமும் ஒக்கக் கூடிநின்றே ஒரு முதல் காரியப்பட வேண்டுமாயின்—ஒண்பொருள் காணும் பண்பினுக்கு ஒருகால் பரிதியு மதியும் எரிதரு விளக்கும் வேண்டலின்றே காண்தகு காலை - கண்ணனது அழகிய பதார்த்தங்

ஒன்றொன் ருக நின்றறி வுறுமெனில்
அன்னியம் அறியா மன்உயிர் பொறிபுலன்
தானே அறியா தலைவற் குலகினை
ஆனா அறிவால் அறியவேண் டின்றே
கொழுந்தழல் தருமேல் அழுந்திடும் அவத்தையில்
திரியாத் தலைவற் றெரியாத் தன்மைவந்

களிலே ஒன்றைக் காணவேண்டின ஒழுங்கினுக்கு விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து ஆதித்தனாகுதல் சந்திரனாகுதல் நன்றாக எரிகிற விளக்காகுதல் ஒன்று காட்டக் கண் காணுமதொழிந்து இவை மூன்றுங் கூடிநின்று காட்டக் கண் ஒன்றைக் காணவேண்டுவ தில்லை; ஆகையால் மூன்றுவகை ஞானமுங் கூடிநின்றே ஆன்மா ஒன்றை அறியவேண்டுமென்று நீ சொன்னது அர்த்த மன்று—ஒன்று ஒன்றாக நின்று அறிவுறும் எனில்-அப்படியன்று காணும், ஒரொன்றாகத் தனித்தனியே நின்று நின்று ஒரொரு விஷயங்களை யறிந்துவாரா நிற்குமென்று நீ சொல்லில்—அன்னியம் அறியா மன்னுயிர் - நிலை பெற்று வருகிற ஆன்மாவுக்கு விஷயங்கள் வேறாயிருக்கையினாலே பசு ஞானம் தானாக ஒரு விஷயங்களை அறியமாட்டாது—பொறி புலன் தானே அறியா - இந்திரியங்கள் சடமாயிருந்தபடியாலே பாச ஞானம் தானாக ஒரு விஷயங்களை அறிய மாட்டாது—தலைவற்கு உலகினை ஆனா அறிவால் அறிய வேண்டின்றே - பதிஞானம் அநாதியே கெடாமலிருக்கிற பேரறிவாயிருக்கையினாலே கர்த்தாவுக்குப் பிரபஞ்ச விஷயங்களைப் புதிதாகச் சுட்டி யறிய வேண்டுவதில்லை—கொழுந் தழல் தருமேல் அழுந்திடும் அவத்தையில் - கருவிக ளெல்லாம் நீங்கி ஆணவமலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற அவத்தையில் ஆன்மா அறியாமல் கொழுந்துவிட் டெரியாமற் கிடக்கிற கொழுவிய தழலை யொத்திருந்ததாமாயின்—திரியாத் தலைவற் றெரியாத் தன்மை வந்து எய்தலாகா - ஒருகாலத்திலும் இவனை விட்டு நீங்காமல் எப்பொழுதும் இவனோடு கூடி நிற்கிற கர்த்தாவை இவன் தெரியாமலிருக்கிற முறைமை வந்துண்டாகிறது இவனுக்கு ஆகாது. இது அவன் பெத்தத்தை மறுத்தது.

தெய்தல் ஆகா மெய்யுறு பொருட்கு
முன்னர்க் கீடங் தன்னென எடுத்த
வேட்டுவன் இயல்பு கூட்டல் பெறுதே
வண்டிறும் பெடாஉட் கொண்டது தனக்கு
மந்திர வாதந் தந்ததும் இலதே
எடுத்திடும் அதனுல் அடுத்ததென் றறையிற்
கருமயிர்க் குட்டி இருசிறைப் பறவை
யாயின தெடுத்த தாயர்சாற் றிலரே
பிறவிப் பேதத் துறையிவை கிடக்க

மெய்யுறு பொருட்கு முன்னர்க் கீடங் தன்னென எடுத்த வேட்டுவன் இயல்பு கூட்டல் பெறுதே - நீ சிவனோடே கூடி ஒன்றுபட்டிருக்கிற முத்தித்தன்மைக்கு முன்னே ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற பச்சைப் புழுவைத் தன்னுடைய சொரூபமாக வேணு மென்று சென்றெடுத்த வேட்டுவாளியினது இயல்பு உவமையாகக் கூட்டிச் சொல்லுகிறது பெறுது—வண்டு இறும்பு எடா உட்கொண்டு அதுதனக்கு மந்திரவாதந் தந்ததும் இலதே - சிவன் இந்த ஆன்மாக் களுக்கு மந்திர வுபதேசங்களைச் செய்து தற்சொரூபமாக்கினுற்போல வேட்டுவாளி புழுவை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தன்னுடைய கூட்டுக்குள்ளே வைத்து ஒரு மந்திர வுபதேசங்களைச் செய்து தற் சொரூபமாக்கினதாகச் சொல்லப்படாது. ஆகையால் நீ வேட்டுவாளி யையும் புழுவையும் முத்திக்கு உவமை சொன்னது அர்த்தமாகாது— எடுத்திடும் அதனுல் அடுத்ததென்று அறையில்-அப்படியன்று காணும், அந்த வேட்டுவாளி சென்று எடுத்ததுதான் உபதேசமாக அந்தப்புழுத் தற்சொரூபமான தென்று நீ சொல்லில்—கருமயிர்க் குட்டி இரு சிறைப் பறவையாயினது எடுத்த தாயர் சாற்றிலரே-கருமை பொருந்தி யிருக்கிற மயிர்க்குட்டிப் புழுவானது தனது வாயில் நூலாலே கூடு கட்டி அதற்குள்ளே யிருந்து சிலநாட்சென்ற பிறகு பெரிய சிறகினை யுடைய பறவையாய்ப் பறந்து போன இதற்கு ஒரு தாயார் வந் தெடுத்து அது உபதேசமாக இது பறவையான தென்று ஒருத்தர் சொல்லுவாரில்லை. ஆகையால்—பிறவிப் பேதத்துறை இவை கிடக்க- புழு வேட்டுவாளியானதும் மயிர்க்குட்டி பறவையானதும் கன்மத்துக் கீடாக அச்சுமாறிப்போனது, முத்திக்கு உவமையாகாது. ஆகையால்

ஏயும் இத்திறன் ஆயுங் காலை
யோகத் தகுதி யாகத் தகுமே
ஞான மின்மையென் றோதுவ தெவன்எனில்
உயிரும் உணர்வும் பயிலுத லின்றி
உரு வேட்டுவன் உருவம் மென்புழு உணர்வு
கூட்டுத லால்உருக் கூடுத லானும்
முத்தியில் இறையிற் பற்றுத லின்றித்
தன்உரு அணைந்த பின்அதன் *நினைவு
மாறுத லானும் ஊறுடைத் தன்றே

இவையிற்றை விட்டுவிடுவாயாக. இதன்றியும்—ஏயும் இத்திறன் ஆயுங்காலை யோகத் தகுதியாகத் தகுமே - புழு வேட்டுவாளியானற் போல ஆன்மாவுஞ் சிவசொரூபமானதை ஆராயுமிடத்து யோகத்துக் குச் சொல்லலா மொழிந்து ஞானத்துக்குப் பணியன்று—ஞான மின்மை யென்று ஓதுவது எவன் எனில் - இது ஞானத்துக்குப் பணி யல்ல வென்று சொன்னது ஏனென்னில்—உயிரும் உணர்வும் பயிலு தலின்றி - ஆன்மாவும் சிவனும் கூடி ஒன்றுபட்டிருக்கிறதே முத்தி யென் றிருக்கச்செய்தே ஆன்மாவும் சிவமும் வேறுபட்டிருக்குமென்று நீ சொன்ன தோஷமுமன்றி—வேட்டுவன் உருவம் மென் புழு உணர்வு கூட்டுதலால் உருக் கூடுதலானும் - வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபத்தை மெல்லிய புழுவினுடைய நினைவானது கூட்டுதலாலே உனக்கு முத்தியிலே ஒரு சரீரம் கூடுகையினலும்—முத்தியில் இறை யிற் பற்றுதலின்றி - முத்தித்தானத்திலே நீ ஒரு சொரூபத்தை யெடுத்தும் சிவனோடும் கூடியிருத்தலன்றி வேறா யிருக்குமென்று சொன்ன தோஷமன்றியும்—தன் உரு அணைந்தபின் அதன் நினைவு மாறுதலானும் - வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபத்தைப் புழுவானது பெற்றதற்குப் பின்பு முன்னே புழுவாயிருந்த நாம் இப்பொழுது இந்த வேட்டுவாளியின் சொரூபத்தைப் பெற்று இந்தத் தொழில் களைச் செய்யப் பெற்றோமே என்கிற நினைவு அதற்கு இல்லாதபடியா லும்—ஊறுடைத் தன்றே - இத்தை ஞானத்தா லுண்டாகிய முத்தி யென்று சொல்லுகிறது குற்றத்தையுடைத்தாம். இது முத்தியில் ஆன்மா ஒரு சரீரத்தோடு கூடியிருக்குமென்பதனை மறுத்தது.

*உணர்வு - பாடபேதம்.

௩௦ ஈசன தியல்பரு ளெய்துயிர் இயற்றல்
பேசுதல் தவறெனப் பெருமறை அறைய
ஐந்தொழில் உயிரும் தந்திடல் தகுமே
ஆவதென் முன்னாள் நாவலர் பெருமான்
பண்டொரு முதலை உண்ட மைந்தனை
௩௫ வரவழைத் தனன்என் றுரய்பிழைப் பிலததூஉம்
தந்திட வேண்டும் என்றன ரன்றே

ஈசனது இயல்பு அருள் எய்து உயிர் இயற்றல் பேசுதல் தவறெனப் பெரு மறை அறைய - கர்த்தாவுக்கு உண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியம் திருவருளைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் செய்யுமென்று சொல்லுகிறது குற்றமென்று பெரிய வேதமானது சொல்லச்செய்தே—ஐந்தொழில் உயிரும் தந்திடல் தகுமே - மகத்துக்கு மகத்தாயிருக்கிற சிவனாலே செய்யப்பட்டு வருகிற பஞ்சகிருத்தியம் அணுவாயிருக்கிற ஆன்மாவினாலே செய்யப்படுமென்கிறது தகாது—ஆவது என் முன் நாள் நாவலர்பெருமான் பண்டு ஒரு முதலையுண்ட மைந்தனை வரவழைத்தனன் என்றாய் அப்படி நீர் சொல்லுகிறது என்னதான்! முற்காலத்திலே வித்துவான்களுக்கெல்லாம் இராசாவாயுள்ள நம்பியாரூரன் திருப்புக்கொளியூரிலே இரண்டு பிராமணப் பிள்ளைகள் ஒரு குளத்திலே குளிக்கச் செய்தே ஒரு பிள்ளையை முதலை விழுங்கி மூன்று வருஷஞ் சென்றதற்குப் பின்பு மீளவும் அந்த முதலை வாயிலேநின்றும் அழைத்தனனென்று நீ சொன்னாய்—பிழைப்பிலது அதூஉம் தந்திட வேண்டும் என்றனரன்றே - அப்படி நீ சொன்னது குற்றமில்லை. அந்த முதலை வாயிலேநின்று பிள்ளையை மீள அழைத்தற்குத் திருப்பாட்டு :

உரைப்பா ருரையுகந் துள்கவல் லார்தங்க ளுச்சியாய்
அரைக்கா டரவா ஆதியு மந்தமு மாயினாய்
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூரவி நாசியே
கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே.

இப்படித் தேவரீர் இந்தப் பிள்ளையைத் தந்தருள வேணுமென்று சொன்னதொழிந்து தாமாக அழைத்ததில்லை. ஆகையால் திருவருளைப் பெற்ற ஆன்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று நீ

இன்னவை கிடக்க முன்னவன் தன்மை
யெய்தினர் எல்லாச் செய்தியுஞ் செய்வர்
இரும்பெரி எய்தித் தருஞ்செயல் தகவெனிற்
பொருள்நிலை கிடக்க ஒருதிட் டாந்தப்
பேறே ஆயிற் சீறுக் கதுவிய
புனல்ஒரு புடைசேர் கனல்தகு மாயினும்
வேறொரு பொருளை நீறுக் கிலதே
நெருப்பெனும் இதனின் உருத்தனி காட்டுக

சொன்னது அர்த்தமன்று—இன்னவை கிடக்க முன்னவன் தன்மை எய்தினர் எல்லாச் செய்தியும் செய்வர் - இவையெல்லாம் மேல் நீர் சொல்லுகிறீர், இது கிடக்குது, கர்த்தாவினுடைய திருவருளைப் பெற்றவர்கள் அவன் செய்கிற சிருட்டி திதி சங்கார திரோபவ அனுக் கிரகமென்கிற தொழில்களெல்லாத்தையுஞ் செய்வர்கள். அது எங்ங னேயென்னில்—இரும்பு எரி எய்தித் தருஞ் செயல் தகவெனில் - இரும்பானது அக்கினியோடுங் கூடி அக்கினியினது சொரூபத்தைப் பெற்ற விடத்து அந்த அக்கினி செய்கிற தொழில்களெல்லாத்தை யும் இரும்பு செய்தாற்போல என்று நீ சொல்லில்—பொருள் நிலை கிடக்க ஒரு திட்டாந்தப் பேறேயாயில் - திருவருளைப் பெற்ற சுந்தர நாயினாரால் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யப்பட்டதில்லை யென்று பிரத்தி யக்ஷமாகக் கண்டிருக்கச்செய்தே அத்தைப் போட்டு இரும்பும் அக்கி னியும்போல வென்று திட்டாந்தத்தினாலே உனக்குச் சாதிக்கலாமா கில்—சீறுக் கதுவிய புனல் ஒரு புடைசேர் கனல் தகுமாயினும்- கோபத்தோடுங் கூடியிருக்கிற செலவினையுடைய தண்ணீரானது ஒரு பக்கத்திலே பொருந்தியிருக்கிற அக்கினியோடுங் கூடி ஐக்கியம் வந் திருந்ததாயினும்—வேறொரு பொருளை நீறு ஆக்கிலதே - அக்கினி யைச் சேர்ந்த இரும்புபோல இந்த வெந்நீர் வைக்கோல் முதலாயின வற்றைச் சுட்டுப் பொடியாக்க மாட்டாது. அது தண்ணீரோடுங் கூடி நிற்கையினாலே வைக்கோல் முதலாயினவையிற்றைச் சுட்டதில்லைக் காணும், தனியே நின்றதாயிற் சுடுமென்று நீ சொல்லில்—நெருப் பெனும் இதனின் உருத்தனி காட்டுக - நெருப்பென்று சொல்லப் பட்ட இந்தப் பூதத்தினுடைய சொரூபம் தனியே நின்று காரியப்

அங்கியும் ஒன்றைத் தங்கிநின் றல்லது
தன்தொழில் நடத்தா தென்றறி இனிநீ
இரும்பனற் செய்தி தரும்பரி சுளதே
அதுவென்ஓர் அலகை பொதிதருங் காலை
அதன்செயல் அனைத்தும் இவன்செயல் ஆமால்
அவன்இவன் ஆகில் இவன்அவன் செய்திக்
கென்அவை என்னிற் பின்னுறு செயலும்
அதன்செய லன்றி இவன்செய லாகில்
இவன்செயல் பேயின் தன்செயல் ஆகி

பட்ட துண்டாமாயிற் காட்டுவாயாக—அங்கியும் ஒன்றைத் தங்கி நின் றல்லது தன் தொழில் நடத்தாதென்று அறி இனி நீ-அக்கினியும் ஒரு விறகை இரும்பைச் சார்ந்து நின்று தன்னுடைய தொழிலைச் செய்யுமதொழிந்து தனியே ஒரு முதலாக நின்று தன்னுடைய தொழிலைச் செய்ய மாட்டாது என்றறிவாயாக. ஆகையால்—இரும்பு அனற் செய்தி தரும் பரிசு உளதே - அக்கினி இரும்பைச் சார்ந்து நின்று தன்னுடைய தொழில் செய்து போனதொழிந்து இரும்பு அக்கினியினுடைய தொழிலைச் செய்யும் பரிசுண்டாகாது. ஆகையால் திருவருளைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்பவர்களென்று நீ சொன்னது அர்த்தமன்று—அது என் ஓர் அலகை பொதிதருங் காலை அதன் செயலனைத்தும் இவன் செயலாமால்-அப்படி நீர் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யாதென்று சொல்லுகிற தென்ன? ஒரு பேயானது ஒருத்தனை வந்து பிடித்துக்கொண்ட விடத்து அந்தப் பேயினுடைய செயலாயுள்ள தெல்லாம் இவனுடைய செயலாகக் காணப்பட்டதோ இல்லையோ? ஆகையால் அருளைப் பெற்ற ஆன்மாக்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வர்களென்று நீ சொல்லில்—அவன் இவனாகில் இவன் அவன் செய்திக்கு என் - அந்தச் சிவன் இந்த ஆன்மாவாயிருந்து தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்தானுமாகில் இந்த ஆன்மா அந்தச் சிவனுடைய தொழிலைச் செய்கைக்கு என் கொண்டது?—அவை யென்னில்-அந்தத் தொழில்களைச் செய்கைக்கு இந்த ஆன்மா உரித்தென்று நீ சொல்லில்—பின் உறு செயலும் அதன் செயலன்றி இவன் செயலாகில் இவன் செயல் பேயின் தன் செயலாகி இருந்தவா வெனத் தெரிந்திட வேண்டும் - ஒருவனைப் பேய் பிடித்துக்கொண்டி

இருந்த வாஎனத் தெரிந்திட வேண்டும்
தெரியா தாயிற் புரியிற் கடுங்கனல்
எரிந்த தென்னும் இதுதகும் அன்றியும்
அவன்இவன் ஆகில் இவன்அவன் செய்தி
என்று செய்வான் ஒன்றிய மதத்தாய்
எல்லாம் அறிதல் செல்லா துயிர்கள்

ருந்து அவனே அந்தப் பேய் விட்டு நீங்கின அவதாரத்துப் பின்பு உண்டாகிய செயல்களெல்லாம் இவனுடைய செயலாமோ அந்தப் பேயினுடைய செயலாமோ? அதெல்லாம் இவனுடைய செயலாமாகில் அந்தப் பேய் பிடித்துக்கொண் டிருக்கிற பொழுது இவன் செய்த தொழில்களெல்லாம் அந்தப் பேயினுடைய செயல்களாகி யிருந்ததாமென்று அறிந்திட வேண்டும்—தெரியாதாயின் - அப்படிப் பேயினுடைய செயலாயிருந்த தென்று அறியப்படாதாயின்—புரியிற் கடுங்கனல் எரிந்த தென்னும் இது தகும் - புரியினிடத்துக் கடிதாயுள்ள அக்கினியானது கூடி நின்று தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்து போனாற்போலச் சிவனும் ஆன்மாவினிடத்திலே பதிந்து நின்று தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்துபோன தொழிந்து ஆன்மாச் சிவனுடைய தொழிலைச் செய்யமாட்டாது—அன்றியும் அவன் இவனாகில் இவன் அவன் செய்தி என்று செய்வான் ஒன்றிய மதத்தாய் - இதன்றியும் அந்தச் சிவனோ வென்றால் ஒரு காலத்திலும் நாசமில்லாம லிருப்பானொருத்தன், இந்த ஆன்மாவோ என்றால் கணப்பொழுதைக்குள்ளே நாசமடைந்து போவானொருத்தன், இப்படிக்கொத்த ஆன்மா அப்படிக்கொத்த சிவனுடைய தொழில்களைச் செய்தானாமாயினும் எந்தக் காலத்திலே செய்து நிறைவேற்றுவான்? பொருந்தப்பட்டிருக்கிற உன்மத்தத்தோடுங் கூடியிருந்துள்ளவனே, இதற்கு உத்தரமுண்டாகிற் சொல். இது ஆன்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதனை மறுத்தது.

எல்லாம் அறிதல் செல்லாது உயிர்கள் - முத்தியிற் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று சொன்னதை யன்றியும் ஆன்மாவுக்குச் சர்வக்கியத்துவமும் உண்டாமென்று நீ சொன்னாய். எல்லாத்தையும் அறியுமென்கிற பகுதி ஆன்மாவினிடத்து உண்டாகாது, எல்லாத்தையும் அறிந்திருக்கிற திருவருள் இவனிடத்திலே

சிற்றறி வென்னும்இச் சொல்தவ றாகும்
என்பதென் அலகை தன்பத மடைந்தோர்
கொண்ட வாறு கண்டனம் என்னில்
மூங்கை அந்தருற் றோங்கிய குணங்குறி
செய்ததென் இன்னும் பவ்வமுற் றழுந்தினும்
நாழி கொள்ளா தாழியில் அலைபுனல்
அதனாற் கருத்து முதலுள தாக
வேண்டும் அன்றே ஈண்டினி அமையும்
எல்லாம் எனும்இச் சொல்லாற் படும்பொரு

பதிகையினாலே இவனும் எல்லாத்தையும் அறிவனென்று நீ சொல்லில்—சிற்றறிவெனும் இச் சொல் தவறாகும் - இந்த ஆன்மாவைக் கிஞ்சிஜ்ஞனென்று வேதாகம புராண சாத்திரங்கள் சொல்லுகிறது பழுதாம்—என்பது என் அலகைதன் பத மடைந்தோர் கொண்டவாறு கண்டனம் என்னில்-என்று நீர் சொல்லுகிறதென்னை? பேயினுடைய பதவியைப் பெற்றவர்கள் அந்தப் பேய்க்குண்டாகிய வருகால நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் தங்களிடத்திலே கொண்டு சொன்னவாறெல்லாம் கண்டோமே என்னில்—மூங்கை அந்தர் உற்றோங்கிய குணங் குறி செய்ததென் - ஊமையுமாய்க் கண்ணிரண்டுந் தெரியாதவனுமாயிருந்தா னொருத்தன், அவனிடத்திலே இவையெல்லாங் குறைவற்றிருக்கிறதொரு பேய்வந்து பொருந்தினவிடத்து அவனு வழங்கி ஒன்றைச் சொன்னதுமில்லை கண் தெரிந்து ஒன்றைக் கண்டதுமில்லை. ஆகையால் பேயின் தன்மையெல்லாம் பிடியுண்டவனுக்கு உண்டாகாது—இன்னும் பவ்வமுற்று அழுந்தினும் நாழிகொள்ளாது ஆழியில் அலை புனல்-இதன்றியும் சமுத்திரத்தோடு கூடி ஆழ முகந்தாயினும் நாழியானது அந்தச் சமுத்திரத்திலே அலையப்பட்டிருக்கிற புனலெல்லாங் கொள்ளமாட்டாது—அதனாற் கருத்து முதலுளதாகவேண்டும் - அப்படி யிருக்கையினால் பேரறிவோடு கூடியிருந்தாலும் பசுவுக்குள்ள அறிவுண்டா மொழிந்து பதிக்கு உண்டான அறிவெல்லாம் உண்டாகாதாக வேண்டும்—அன்றே ஈண்டு இனி அமையும்-அனாதியே இப்படி வருகையால் நீ அருளோடுங் கூடின ஆன்மா எல்லாத்தையும் அறியுமென்று சொன்ன சொல்லை இனி விட்டு விடுவாயாக—எல்லாம் எனும் இச் சொல்லாற் படும் பொருளனைத்துங்

ளனைத்துந் தாக்காத் தனிப்பரத் துற்றவர்க்
கெவ்வகை உணர்வு செய்வதென் செப்புக
ஒன்றின் ஒன்றும் ஒன்று துலகில்
நின்ற போதுயிர் நேராம் அன்றே
முத்தி உற்ற நற்றவ ரவையிடைச்
சேர்வர் என்றனை சார்தரு முத்தி
சாலோக் கியமோ சாயுச் சியமெனில்
பந்த முற்ற கந்தல கழித்த

தாக்காத் தனிப்பரத்து உற்றவர்க்கு - ஆகையால் ஒப்பில்லாததாய் எல்லாத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற சிவத்தோடுங் கூடினவர்களுக்குச்சர்வ மென்று சொல்லப்பட்ட சொல்லினு லுண்டாகிய பயனெலாம் உண்டாகாது. அன்றியும் பெத்தம் நீங்கி முத்தனானபடியினாலே பழைய தன்மையென்னவு மொண்ணாது. ஆகையால்—எவ்வகை உணர்வு செய்வது என் செப்புக - திருவருளைப் பெற்றவர்களுடைய அறிவு எப்படி யிருப்பது தொழில் எப்படி யிருப்பதென்று சொல்லுவாயாக—இது சிவனைப் பெற்ற ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் உண்டாம் என்பதனை மறுத்தது. இதுவன்றியும்

ஒன்றின் ஒன்றும் ஒன்றாது உலகில் நின்ற போது உயிர் நேராமன்றே - முத்தியில் ஆன்மாவுஞ் சிவமும் ஒன்றுமென்னில் ஒரு முதல் இல்லையாம். அப்படிப் பரமுத்தியடையாமல் சரீரத்தோடுங் கூடிச் சீவன்முத்தனாய் நின்றதென்னில் அப்படி நின்ற ஆன்மா சிவனுக்குச் சமமாம். ஆகையால் இது அர்த்தமன்று. இதன்றியும்—முத்தியுற்ற நற்றவ ரவையிடைச் சேர்வர் என்றனை - திருவருளைப் பெற்றவர்கள் முன்னே முத்தியைப் பெற்றிருக்கிற நல்ல தவத்தையுடைய பெரியோர்கள் கூட்டத்தின் நடுவே சென்று கூடியிருப்பர்களென்று நீ சொன்னாய்—சார்தரு முத்தி சாலோக்கியமோ - இப்படிச் சென்று பொருந்தினார்களென்று நீ சொன்ன முத்தி சரிதைத் தொழிலுக்கு உண்டாகிய சாலோக முத்தியைச் சொன்னாயோ—சாயுச்சியம் எனில் - அப்படியன்று காணும், நான் ஞானபாதத்துக்கு உண்டாகிய சாயுச்சியத்தைக் காணுஞ் சொன்னேனென்னில்—பந்தமுற்ற கந்தலக

அறிவினோ டறிவு பிரியாப் பெற்றி
வேண்டுமென் பதற்கு ஈண்டிவர் இவ்வா
றிருப்பர் என்பதற் குருத்தான் வேண்டும்
அண்ணல தருளின் நண்ணினர் இருப்பினும்
சீவன் முத்தரென் றோதினர் அகன்று
நீங்கியும் உருவம் நீங்கா தாயின்
ஓங்கிய முத்தி யாவதென் உரைக்க
செடியுடல் அணுகாக் குடிலை கொடுக்குமென்
றோதினை நீயே பேதாய் பகட்டுரல்
ஒளிர்சினை முச்சித் தளிர்எனும் இதுதகும்

ழித்த அறிவினோடு அறிவு பிரியாப் பெற்றி வேண்டும் என்பதற்கு - தான் நீக்கவந்த சரீரத்தோடுங் கூடி நிற்கிற ஆணவமலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற சிற்றறிவுடனே பேரறிவு கூடின விடத்து இரண்டும் தன்னிற் பிரியாமல் ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டுமென்கிற இயல்பினுக்கு—ஈண்டு இவர் இவ்வாறு இருப்பர் என்பதற்கு உருத்தான் வேண்டும் - இவ்விடத்து அந்தப் பரமுத்தியைப் பெற்றவர்கள் முத்தியைப் பெற்றிருக்கிற பெரியோர்களது கூட்டத்தோடுங் கூடிக்கொண்டிருப்பார்களென்று நீ சொல்லுகிற இதற்கு இவர்களுக்கு ஒரு சரீரம் உண்டாகவேண்டும். இதன்றியும்—அண்ணலது அருளின் நண்ணினர் இருப்பினும் சீவன்முத்தரென்று ஓதினர்-கர்த்தாவினுடைய திருவருளோடுங் கூடினவர்கள் பரமுத்தியையடையாமல் இந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடியிருந்தார்களாயினும் அவர்களுக்குச் சரீரத்தொந்தனையில்லை, அவர்களைச் சீவன்முத்தரென்று நல்லோர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி நல்லோர்களாலே சொல்லப்பட்டிருக்கச்செய்தே—அகன்று நீங்கியும் உருவம் நீங்காதாயின் ஓங்கிய முத்தியாவது என் உரைக்க - இந்தச் சரீரத் தொந்தனையை நீங்காமலிருக்குமாயின் மிகுந்திருக்கிற பரமுத்தியாவது எப்படிக் காண் சொல்லு. அப்படியன்று காணும்—செடியுடல் அணுகாக் குடிலை கொடுக்குமென்று ஓதினை நீயே - அந்த முத்தி இந்த அசுத்தமாயா சரீரம் பொருந்தாது, சுத்தமாயா சரீரத்தைக் கொடுக்க அந்தச் சரீரத்தோடுங்கூடி யிருப்பார்களென்று நீ சொன்னாய்—பேதாய் பகட்டுரல் ஒளிர்சினை முச்சித்தளிரெனும் இது தகும் - அறிவில்லாதவனே, நாலு

இச்சா ரூபம் நச்சினர் என்னின்
மும்மலத் தேதும் இன்மைய தன்றே
இதுவளர் முத்திப் பதமென இயம்புவர்
ஈங்கிவை நிற்க.

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பம்

நீங்காது ஒளிர்உயிர்
விளக்கென நிற்கும் அளப்புறும் அறிவின்
றிறைவற் கேதும் அறியவேண் டின்றே

மூன்று தலைமுறையாக அரிசி நெல்லுக் குத்திவருகிற பெரிய உரலி னிடத்திலே ஒளி பொருந்தின கொம்புகளும் அதனுடைய நுனி யிலே இளைய தளிர்களும் உண்டானதென்று சொல்லுகிறதை யொக் கும் நீ மூன்று மலங்களும் நீங்கிப் பாமுத்தியைப் பெற்றவிடத்திலே ஒரு சரீரம் உண்டாமென்று சொன்னது. இதன்றியும்—இச்சாரூபம் நச்சினர் என்னின் - சுவேச்சையினுலே யெடுக்கப்பட்டிருக்கிற சரீ ரத்தோடுங் கூடிப் பிரியப்பட்டிருந்தார்களென்று நீ சொல்லின்—மும் மலத்து ஏதும் இன்மையதன்றே-ஒருவனுக்கு ஒரு சரீரமுண்டாமிடத் துக் கன்மத்தாலே யொழிந்து உண்டாகாது; அந்தக் கன்மந்தான் ஆணவமலங் கிடந்தாலொழிந்து உண்டாகாது. ஆகையால் முத்தியில் மலமாயாகன்மமான மூன்று மலத்தில் ஒரு மலமும் உனக்குப் போன தில்லையாம்—இது வளர்முத்திப் பதமென இயம்புவர் - இப்படி ஒரு சரீரத்தோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிற முத்தியைச் சாயுச்சியத்துக்கு ஏதுவாயிருக்கிற சாலோக்கியாதியாயுள்ள பதமுத்திகளென்று காண் நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள்—ஈங்கு இவை நிற்க-இவ்விடத்து நீ பழு தாகச் சொல்லிவந்த பெத்தமுத்திகளை விட்டு நான் சொல்லுகிறத் தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக.

மேல் சங்கிராந்தவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான்:

நீங்காது ஒளிர் உயிர் விளக்கென நிற்கும் அளப்புறும் அறிவு இன்று - ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசத்தோடுங் கூடிக் கொண்டிருக்கிற விளக்கைப்போலே சுட்டற நிற்கும், அது இது என்று அளவிட்டுச் சுட்டியறிகிற அறிவு இதற்கு இல்லை—இறைவற்கு ஏதும் அறிய வேண்டின்றே - கர்த்தா நிர்விகாரியானபடியாலே அவ

மன்னும் ஆன்ம சன்னதி அளவிற்
காந்த பசாசத் தேய்ப்ப வாய்ந்த
உயிர்உடல் இயக்குஞ் செயலுறு பூட்டைப்
பலவகை உறுப்பும் இலகிய தொழில்போல்
ஐம்பொறி புலன்கள் இன்புறு மன்றே
இனைய வாயிலின் நிகழ்தரு பயனவை
அந்தக் கரணம் முந்தி உணர்ந்திடும்
இவைஅகல் வுழிஐம் பொறிபுலன் நிகழா
துயிர்நீங் கிடில்உடல் செயல்இல தன்றே
இவ்வகை வினையின் செவ்விதின் நடத்தும்

னுக்கு ஒன்றும் அறிய வேண்டுவதில்லை—மன்னும் ஆன்மசன்னதி யளவில் காந்தபசாசத்து ஏய்ப்ப வாய்ந்த உயிர் உடல் இயக்கும்-நிலை பெற்று வாராநிற்கிற ஆன்மாவினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே காந்தமானது அசைவற நிற்க அதின் சன்னதியிலே இரும்பு காரியப் பட்டாற்போல ஆன்மா விகாரமற நிற்கப் பொருந்தப்பட்ட பிராண வாயுவானது உடலைக் காரியப்படுத்தா நிற்கும்—செயலுறு பூட்டைப் பலவகை உறுப்பும் இலகிய தொழில்போல் ஐம்பொறி புலன்கள் இன் புறுமன்றே - சமைக்கப்பட்ட பூட்டைகளிடத்துப் பட்டடை யென் றும் தவிலென்றும் கதிரென்றும் சந்திரவளையமென்றும் பூணியென் றும் பலபல வகையாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற உறுப்புக்கள் தோறும் மிகுத்து வாராநிற்கிற தொழில்களைப்போல் இந்திரியங்கள் ஐந்துஞ் சத்தாதி விஷயங்களை அனுபவியாநிற்கும்—இனைய வாயி லின் நிகழ்தரு பயனவை அந்தக்கரணம் முந்தி உணர்ந்திடும் - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்று சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்களாலே கொண்ட சத்தாதி விஷயங்களை மனோபுத்தியாங்கார மென்கிற உட் கரணங்கள் அறியாநிற்கும்—இவை அகல்வுழி ஐம்பொறி புலன் நிக ழாது - இந்த அந்தக்கரணங்கள் நீங்கின விடத்து ஐம்பொறிகளோ டும் பஞ்ச விஷயங்கள் பொருந்தாது. இது சகலம்—உயிர் நீங்கிடில் உடல் செயலிலதன்றே - பிராணவாயு நீங்குமாயின் உடல் சேட்டை யின்றி அவத்தைப்பட்டுக் கிடக்கும். இது கேவலம்—இவ்வகை வினை யின் செவ்விதின் நடத்தும் - இப்படி ஆன்மாவின் சன்னதி மாத்

பழமலம் நீங்க நிகழுங் காலை
ஏற்றோர் முகஒளி தோற்றும் கலனெனத்
தலைவன தருளுயிர் நிலவிடும் நிலவக்
காட்டத் தங்கி மாட்டத் தங்கிய
தன்மையும் அளத்துப் புல்வையின் நீப்பும்
போன்றது வாகித் தோன்றிடும் அதனாற்
பசுகர ணங்கள் சிவகர ணங்க
ளாக மாறி அறிவும்
ஏக மாம்உயிர் யானென தின்றே. ௯

திரத்திலே பிராணவாயுவானது பிராரத்தத்தைப் பொசிப்பித்துக் கொண்டு வாராநிற்கும். இது பெத்தம்.

மேல்முத்தியானது: பழமலம் நீங்க நிகழுங் காலை - இப்படிப் பிராரத்தம் பொசித்துக் கொண்டு வரச்செய்தே இவனுக்குச் சகசமாயுள்ள ஆணவமலம் நீங்கத்தக்கதாக இருவினை யொப்பும் சத்தினிபாதமும் உண்டான காலத்து—ஏற்றோர் முக ஒளி தோற்றுங் கலனெனத் தலைவனது அருள் உயிர் நிலவிடும் - எடுத்துப் பார்த்தவர்கள் முகத்தினது பிரதிவிம்பந் தோன்றப்பட்ட கண்ணாடியைப் போலக் கர்த்தாவினுடைய திருவருளும் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தாநிற்கும்—நிலவக் காட்டத்து அங்கி மாட்டத் தங்கிய தன்மையும் அளத்துப் புல் வையின் நீப்பும் போன்று அதுவாகித் தோன்றிடும் - இப்படி ஆன்மாவினிடத்திலே அந்தத் திருவருள் பொருந்தவே விறகினிடத்திலே நெருப்பைக் கொளுத்தின போது அந்த விறகுக்கு உண்டாகிய தன்மை போலவும் உப்பளத்திலே புல்லும் வைக்கோலுங் கூடின விடத்து இவை தன்னுடைய தன்மை கெட்டு உப்பான தன்மை போலவும் இந்த ஆன்மாவும் தன்னுடைய தன்மை கெட்டு அந்த அருட் சொரூபமாய்த் தோன்றாநிற்கும்—அதனாற் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாக மாறி அறிவும் ஏகமாம் உயிர் யான் எனது இன்றே - அப்படி இந்த ஆன்மாப் பசுத்துவங் கெட்டுச் சிவத்துவமானபடியாலே பசுகரணங்களா யுள்ளவையுந் தன் தன்மை கெட்டுச் சிவகரணங்களாக மாறி அறிவும் இரண்டாக நில்லாமல் அருளோடுங் கூடி ஒன்றும். பின்னை இந்த ஆன்மாவுக்கு யான் எனது என்கிற பகுதி இல்லையாம். ௯

௧௦. சங்கிராந்தவாதி நிராகரணம்

இன்றுன துரையின் நன்றி உயிர்ஒளித்
தீபம் போலத் தாபந் தரில்இருள்
செறியுந் தன்மைஎன் அறிவில தாகில்
ஒளியென உரைத்த தெளிவதற் கேதாம்
சன்னதி யளவில் மன்னுஞ் செயல்உடல்
காந்தம் போல வாய்ந்த தென்ற
தன்மையும் உணராப் புன்மையை யன்றே
உயிருடல் இயக்கில் துயில்பெறுங் காலைச்
செய்ததென் மனுதி எய்துயிர் பொறிபுலன்

மேல் ஈசுரவவிகாரவாதி மறுக்கிறான் :

(உரை) இன்று உனது உரையின் நன்றி - இப்பொழுது நீ பலவாகச் சொல்லி வந்த பெத்த முத்தியினது நன்மையை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து—உயிர் ஒளித் தீபம்போலத் தாபம் தரில் - ஆன்மாவானது ஒளிபொருந்தியிருக்கிற விளக்குப்போலத் தாவுதலைச் செய்யுமாயின்—இருள் செறியுந் தன்மை என் - இப்படிப் பிரகாசித்து நிற்கிற ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானமாகிய இருள் பொருந்தின தன்மை என்தான்—அறிவிலதாகில் - இந்த ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லாதது கொண்டு இருள் பொருந்தினதாகில்—ஒளியென உரைத்த தெளிவு அதற்கு ஏதாம் - ஆன்மா விளக்குப்போலே ஒளியாயிருக்குமென்று சொன்ன தேறுதல் ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லாதது கொண்டு இருள் பொருந்தியிருக்குமென்று சொன்னதற்கு இது எப்படியாகும். நீதானே விசாரித்துப்பார்—சன்னதி யளவில் மன்னுஞ் செயல் உடல் காந்தம்போல வாய்ந்ததென்ற தன்மையும் உணராப் புன்மையை யன்றே - ஆன்மாவினுடைய சன்னதி மாத்திரத்திலே பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவானது காரியப்படுத்த உடல் காரியப்பட்டுவரும். அதென்போல வென்னில், காந்தத்தின் சன்னதியிலே இரும்பு காரியப்பட்டாற்போலவென்று நீ முன்னே சொன்ன தன்மையினையும் இப்போ விசாரியாத சிறுமையினையுடையவனானாய். இதன்றியும்—உயிர் உடல் இயக்கில் துயில்பெறுங் காலைச் செய்தது என் - பிராணவாயுவானது உடலைக் காரியப்படுத்துமாயின் நித்திரை செய்கிற அவதரத்துப் பிராணவாயுவும் ஒக்க நிற்கச் செய்தே உடல் காரியப்படக் கண்டோமில்லை. ஆகையால் ஆன்மா

நடத்த ஆவியும் சடத்தன ஆயின்
பூட்டையிற் பூணி கூட்டல் பெறாதே
புலன்ஐம் பொறியில் நிலவிடும் என்றனை
ஐஞ்சும் ஒருகால் துஞ்சா தறிதற்
கழிவென் நற்றருச் செழுமலர் இலைபலம்
கனிதரு வதுபோல் இனையவை ஐந்தும்
ஒன்றொன் றாக நின்றறி வுறுமெனில்

உடலைக் காரியப்படுத்துமதொழிந்து பிராணவாயுக் காரியப்படுத்த மாட்டாது. ஆன்மா அவிகாரியாயிருப்ப தொழிந்து இவையிற்றைக் காரியப்படுத்தாதென்று நீ சொல்லில்—மனுதி எய்து உயிர் பொறி புலன் நடத்த ஆவியும் சடத்தன ஆயின்-மனம் புத்தி யாங்கார சித்த மென்கிற அந்தக்கரணங்கள், பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயு, சோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராண மென்கிற இந்திரியங்கள் சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்கள் என்கிற விஷயங்கள் இவை யெல்லாத்தையுங் காரியப்படுத்திக் கொள்ளுதற்கு ஆன்மாச் சடமாயிருக்குமாயின்—பூட்டையிற் பூணி கூட்டல் பெறாதே - பூட்டையினிடத்து உண்டாகிய பூணியினாலே மற்றுண்டான உறுப்புகளெல்லாங் காரியப் பட்டு வருகையினாலே நீ பூணியை ஆன்மாவுக்கு உவமை சொன்னது திட்டாந்தவிரோதம். ஆகையால் இது அர்த்தமாகாது. பூணியைப் போல ஆன்மா, தவிலைப்போல அந்தக்கரணம், கதிரினைப்போல பிராணவாயு, சந்திரவளையத்தைப்போல இந்திரியங்கள், சலத்தைப் போல இந்திரிய விடயங்கள், பட்டடையைப்போலச் சரீரமாகையால் எனக் கொள்க. இதன்றியும்—புலன் ஐம்பொறியில் நிலவிடும் என்றனை - சத்தாதி விஷயங்கள் ஐந்தும் இந்திரியங்கள் ஐந்தினும் வந்து பொருந்துமென்று நீ சொன்னாய்—ஐஞ்சும் ஒருகால் துஞ்சாது அறிதற்கு அழிவு என் - ஐந்து விஷயங்களையும் ஐந்து இந்திரியங்களுங் கொள்ளுமாயின் ஐந்தும் ஏககாலத்திலே அறியவேண்டும், விஷயங்கள் ஐந்தில் ஒன்று சீவித்து மற்றை நாலுஞ் சீவியாமலிருக்கைக்குக் குறைவென்—நற்றருச் செழுமலர் இலைபலங் கனிதருவதுபோல் இனையவை ஐந்தும் ஒன்றொன்றாக நின்று அறிவுறும் எனில் - நல்லதொரு மரமானது ஒரு காலத்திலே இலைகளைத் தோற்றுவித்தும் ஒரு காலத்திலே கொழுவிய மலர்களைத் தோற்றுவித்தும் ஒரு காலத்

ஒன்றின் பயன்நனி ஒன்றறி யாதால்
இதுவே யல்லது கதுமென இருசெவி
இருகூற் றொருகாற் றெரியாத் தன்மைவந்
தெய்தும் மனுதியும் மெய்யிற் செயலுந்
தனக்கிலை யொருவற் கெனத்தெளி கிலையே
நோக்கும் முகவொளி நீக்காத் தானெனக்
கவருந் தன்மை முகுரம் போலக்
கொடுத்தது கோடற் கடுத்ததுண் டன்றே

திலே காய்களைத் தோற்றுவித்தும் ஒரு காலத்திலே பழங்களைத் தோற்றுவித்தும் நின்ற தன்மைபோல இந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஓரொரு விஷயங்களாகக் காரியப்பட்டு வருமென்று நீ சொல்லின்— ஒன்றின் பயன் நனி ஒன்று அறியாது ஆல் இதுவேயல்லது கதுமென இருசெவி இருகூற்று ஒருகால் தெரியாத் தன்மை வந்து எய்தும் - ஒரு கொம்பிலே ஒரு காலத்திலே இலையும் ஒரு காலத்திலே பூவும் உண்டானாற்போல ஓர் இந்திரியத்துள்ள விஷயத்தை மற்றோர் இந்திரியம் அறியக்கண்டோமில்லை. இந்தத் தோஷமுமன்றி நீ ஒன்றொன்றாக அறியும் என்றதற்கு இன்னமும் ஒரு தோஷம் உண்டு. அது ஏதென்னில், ஓர் இந்திரியமா யிருக்கிற இரண்டு செவியினுஞ் சடக்கென இரண்டு சத்தம் ஒருகாலத்திலே சொல்ல ஒருவன் சொன்னதை யறிந்தும் ஒருவன் சொன்னதை யறியாமலுமா யிருக்கையாலும்—மனுதியும் மெய்யிற் செயலுந் தனக்கு இலை ஒருவற்கு எனத் தெளிகிலையே - அந்த இந்திரியங்களினுடைய தொழில் தனக்கின்றி ஆன்மாவுக் கானாற்போல அந்தக்கரணங்களுக்கு உண்டாகிய தொழிலும் சரீரத்துக்கு உண்டாகிய தொழிலும் இவையிற்றுக்கின்றி ஆன்மாவுக்கு உள்ளதென்று தெளிவாயாக. எனவே, ஆன்மா அவிகாரியல்ல விகாரியென்பது கருத்து. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறான் : இதன்றி நீ முத்தித் தன்மை சொல்லுகிற இடத்திலே கண்ணாடியிலே பார்த்தவர்களுடைய முகத்தில் ஒளி அந்தக் கண்ணாடியிலே தோன்றினாற்போலக் கர்த்தாவினுடைய திருவருளும் இந்த ஆன்மாவிலே பிரகாசிக்குமென்று நீ சொன்னாய் — நோக்கும் முக ஒளி நீக்காத் தானெனக் கவருந் தன்மை முகுரம்போலக் கொடுத்தது கோடற்கு அடுத்தது உண்

காட்டத் தங்கி கூட்டக் கூடும்
இந்தனத் தியற்கை வெந்தழல் தாங்கா
உப்பளத் தடுத்த புற்பலா லங்கள்
சடத்த வேனுங் கொடுத்தது கொள்ளுந்
தன்மைஉண் டுனக்கு இன்மைய தன்றே
அவமுறு கருவி சிவமய மாம்எனக்
கூறினை தாகம் வேறுருக் கவரா
தென்பதென் அவைமுற் றுன்பந் துடைக்குந்
திருவருள் மருவ உரியன என்னில்

டன்றே - பார்த்தவர்கள் முகத்திலுண்டாகிய ஒளியைத் தள்ளிவிடாமல் கண்ணடி தானே யென்னத்தக்கதாகத் தன்னிடத்திலே கவளிகரித்துக்கொண்டு நிற்கிற கண்ணடியினது தன்மைபோலக் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை உனக்கு அடுக்குமதொன் றன்று. இதன்றியும்—காட்டத்து அங்கி கூட்டக் கூடும் இந்தனத்து இயற்கை வெந்தழல் தாங்கா-விறகினிடத்து உண்டாகிய நெருப்பை ஆன்மாவோடுங் கூடி நிற்கிற அருளுக்கு உவமை சொன்னய்.நெருப்பு விறகைச் சுட்டுப் போடுகையினல் அது அர்த்தமன்று.இதன்றியும்—உப்பளத்து அடுத்த புற்பலாலங்கள் சடத்தவேனுங் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை யுண்டு உனக்கு இன்மையதன்றே - அளத்திலே கூடின புல்லும் வைக்கோலுஞ் சடமாயிருந்ததாயினும் அவையிற்றுக்குக் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை யுண்டு; உனக்குக் கொடுத்தது கொள்ளுந் தன்மை யுண்டாகாது. இதன்றியும்—அவமுறு கருவி சிவமயமாம் எனக் கூறினை - அசுத்த மாயையிலேநின்றுந் தோன்றப்பட்டுப் பொல்லாங்குகளுக்கு ஏதுவாயிருக்கிற இந்தக் கருவிகளைச் சிவசொரூபமாமென்று உன் மதத்திலே சொன்னய்—தாகம் வேறு உருக் கவராது - அது இந்தச் சரீரத்தோடு உண்டாகிய ஆசை நீ சொன்னய். அதொழிந்து அந்தச் சிவசொரூபஞ் சுத்த நின்மலமாயும் இந்த மாயா ரூபம் மலமாயுமிருக்கையால் இது அதுவாகாது—என்பதென் அவை முன் துன்பந் துடைக்குந் திருவருள் மருவ உரியன என்னில் - என்று நீர் சொன்ன தென்னை ? அந்த மாயா கருவிகள் அனுதியே தொன்றுதொட்டு வருகிற செனன துக்கத்தை நீக்கி விடுகிற திருவருளைப் பொருந்தி அருட்சொரூபமாகைக்கு உரியன காணுமென்று

அருளுரு மாயா இருளின தாங்கொல்
சத்தப் பரிச ரூபரச *கெந்தமென்
றெத்திறத் தினதருள் இயம்புக அன்றியும்
நிறைந்து நீயாய் நின்றனை யேனும்
மறைந்தைம் புலனால் வாரா யென்றும்
கரணம் எல்லாங் கடந்தனை என்றும்
மரணம்ஐ யைந்தின் அப்புறத் தென்றும்
முன்னருட் டலைவர் பன்னினர் எனவும்
இனையவை ஒழிய அறிகுவ தெவ்வா
றென்ற நிற்கவிக் கொன்றிய இன்பம்
கூறுதல் தகும்மருட் பேறினை அன்றே

நீ சொல்லில்—அருளுரு மாயா இருளினதாம் கொல் - திருவருளும் மாயையிலே தோன்றப்பட்டிருக்கிற இருட் சொரூபங்களிலே ஒன்றாக வேண்டும்—சத்தப் பரிச ரூப ரச கெந்தமென்று எத்திறத்தினது அருள் இயம்புக - சத்தப் பரிச ரூப ரத கந்தங்களோடுங் கூடி இவையிற்றை அறிந்துவருகிறது மாயா கருவிகள், இந்த விஷயங்களுக்கும் மனம்வாக்குக்கும் எட்டாத் திருவருள் எத்தனை தூரம். இதற்கு உத்தரமுண்டானாற் சொல்லுவாயாக—அன்றியும் நிறைந்து நீயாய் நின்றனையேனும் மறைந்து ஐம்புலனால் வாராயென்றும் கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்றும் மரணம் ஐயைந்தின் அப்புறத்தென்றும் முன்னருட் டலைவர் பன்னினர் எனவும் இனையவை யொழிய அறிகுவது எவ்வாறு என்ற நிற்கு அவிக்கு ஒன்றிய இன்பங் கூறுதல் தகும் - இதன்றியும் [கைலைபாதி காளத்திபாதி] அந்தாதி [48], 'நிறைந்தெங்கு நீயேயாய் நின்றாலு மொன்றி, மறைந்தைம் புலன்காண வாராய்—சிறந்த, கனியாருந் தண்சோலைக் காளத்தி யாள்வாய், பணியாயா லென்னும் பரிசு' என்றும், திருவாசகம் [திருக்கோத்தும்பி, 9], 'கரணங்க ளெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன், சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு, மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த, கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ' என்றும், [அப்பர்] திருப்பாட்டு, 'பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளிகொள் வானுளத் தானும், கையஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த் தானும், பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ்

*நறை - பாடபேதம்.

சடு ஏகம் உயிர்அறி வாக மொழிந்தனை
இருபொருள் ஒருமை மருவிய திலதே
இவ்வகை கிடக்க மெய்வகை கேண்மதி.

ஈசுவரவவிகாரவாதி சங்கற்பம்

பஃறுளைக் கடத்தி னுள்விளக் கேய்ப்ப
அறிவுள தாகும் உருவுறும் உயிர்கள்

புரிந் தார்க்கருள் செய்யும், ஐயைஞ்சி னப்புறத் தானும் ஆரு ரமர்ந் தவம் மானே' என்றும் முற்காலத்திலே திருவருளைப் பெற்ற பெரியோர்கள் அருளிச் செய்தார்களென்று நான் சொல்லவும், இந்த இந்திரியங்களை விட்டால் இவனுடைய அறிவு சீவியாதாகையால் அந்த இந்திரியங்களை யின்றித் திருவருளை யறியும் பகுதி எப்படி யென்று கேட்கிற உனக்குச் சொல்லுகிறது ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடி அனுபவித்த இன்பத்தைத் தான் அனுபவிக்கமாட்டா அலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறத்தை யொக்கும்—மருட்பேறினை யன்றே - மாயைக்குள்ளே மயங்கப்பட்டு வருகிற பொருள்களை அறிகிறதுதானே பேறாகக் கொண்டாயாகையால் இது அர்த்தமன்று. இதன்றியும்—ஏகம் உயிர் அறிவாக மொழிந்தனை - அருளும் ஆன்மாவுங் கூடின விடத்து இரண்டும் ஒன்றாய் விடுமென்று நீ சொன்னாய்—இருபொருள் ஒருமை மருவிய திலதே - இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே ஒரு முதல் கெட்டு ஒரு முதலாகுதல் அல்லது இரண்டு முதலாகுதலொழிந்து இரண்டு முதல் கூடி ஒரு முதலாய் நிற்கு மென்பது உண்டாகாது. ஆகையால் அருளும் ஆன்மாவுங் கூடி ஒரு முதலாய் நிற்குமென்பது உண்டாகாது. ஆகையால் அருளும் ஆன்மாவுங் கூடி ஒன்றாய் நிற்குமென்பது அர்த்தமாகாது—இவ்வகை கிடக்க மெய்வகை கேண்மதி - இங்ஙனம் நீ பலவகையாகச் சொன்ன அர்த்தங்களைப் போட்டு நான் சொல்லப் போகிற சத்தியத்தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை.

மேல் ஈசுரவவிகாரவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் :

பல் துளைக் கடத்தினுள் விளக்கு ஏய்ப்ப அறிவுளதாகும் உருவுறும் உயிர்கள் - பல துவாரத்தோடுங் கூடியிருக்கிற குடத்துக்குள்ளே ஏற்றிவைத்த விளக்கினைப்போல நவத்துவாரங்களோடுங்

௫0 கண்ணு லோசையுங் கரணமுங் கருத
வொண்ணு தென்னும் உணர்வுடை மையினுல்
அவ்வவ புலன்கட் கவ்வவ பொறிகள்
செவ்விதின் நிறுவிச் சேர்ந்தவை நுகரும்
மூல மலத்தின் பாகம்வந் துதவுழி
௫௫ இருள்தரும் இற்புக் கொருபொருள் கவரத்
தீபம் வேண்டு மானவா போல
மோக மாமலம் போக ஞான
விளக்கரன் அருளால் துளக்கறப் பெற்று
நீர்நிழ லனைய சீர்பெறு கடவுளைச்

கூடியிருக்கிற சரீரத்துக்குள்ளே நிற்கிற ஆன்மாக்களும் அறிவேயா யிருக்கும்—கண்ணுல் ஓசையும் கரணமும் கருதவொண்ணுது என் னும் உணர்வுடைமையினுல் - கண்ணைக் கொண்டு ரூபத்தைக் காணும தொழிந்து சத்தத்தையும் பரிசத்தையும் கெந்தத்தையும் இரதத்தை யும் அறிய வொண்ணுதென்கிற அறிவு இந்த ஆன்மாவுக்கு உள்ளதா யிருக்கையினுலே—அவ்வவ புலன்கட்கு அவ்வவ பொறிகள் செவ் விதின் நிறுவிச் சேர்ந்தவை நுகரும் - இந்த ஆன்மாத் தனக்குக் கொள்ளவேண்டின அந்தந்த விஷயங்களுக்கேற்ப அந்தந்த இந்திரி யங்களை மாறுபாடற நிறுத்தி அவையிற்றிலே பொருந்தப்பட்டு வரு கிற விஷயங்களைப் பொசியாநிற்கும். இது பெத்தம்.

மேல் முத்தி : மூலமலத்தின் பாகம் வந்து உதவுழி - இப்படிக் கன்மத்தைப் பொசித்துக்கொண்டு வருகிற அதனுலே ஆணவ மலத்தி னுக்குப் பாகம் வந்து உண்டானவிடத்து—இருள்தரும் இல் புக்கு ஒரு பொருள் கவரத் தீபம் வேண்டுமானவா போல - இருண்டுகொண்டிருக் கிற வீட்டுக்குள்ளே சென்று ஒரு பதார்த்தத்தை எடுக்க வேண்டின விடத்து ஒரு விளக்கை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்று அந்தப் பதார்த்தத்தை யெடுத்த தன்மைபோல—மோகமாமலம் போக ஞான விளக்கு அரனருளால் துளக்கறப்பெற்று - இந்த ஆன்மாத் தனக்கு உண்டாகிய அஞ்ஞான இருளாகிய ஆணவமலம் நீங்கத்தக்கதாக ஞான மாகிய தீபத்தைச் சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தினுலே அசைவறப் பெற்று—நீர் நிழல் அனைய சீர்பெறு கடவுளை-தண்ணீரைப்போலவும் நிழலைப்போலவும் ஒருவராலவினும் பக்ஷப் பிரதிபக்ஷமின்றி மிக்க சிறப்

சலம்இல ஞகிச் சார்ந்தவர்க் கென்றும்
நலம்மிக நல்கும் நாதனை அணைந்து
பூழி வெம்மை பொருந்தா துயர்ந்த
நீழல் வாழும் நினைவினர் போலத்
திருவடி நீழல் சேர்ந்து
கருவுறு துயரங் களைந்திருந் திடுமே. கரு

கக. ஈசுவரவவிகாரவாதி நிராகரணம்

இருந்ததுன் கேள்வி திருந்திடும் உயிர்கள்
அறிவின வாயிற் பொறிபுலன் என்னை

பிஞேடேங்கூடிக்கொண்டிருக்கிற கர்த்தாவை—சலம் இலஞகிச் சார்ந்தவர்க்கு என்றும் நலம் மிக நல்கும் நாதனை அணைந்து-அப்படிப் பக்ஷப்பிரதிபக்ஷமில்லாம விருக்கச்செய்தேயுந் தன்னை வந்து பொருந்தின பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பொல்லாங்கைச் செய்தார்களாயினும் அது தனது திருவுளத்திற் காணுமல் அவர்களுக்கு வேண்டின நன்மைப் பகுதிகளை மிகவுங் கொடுக்குஞ் சுவாமியாயுள்ளவனைச் சென்று கூடி—பூழி வெம்மை பொருந்ாது உயர்ந்த நீழல் வாழும் நினைவினர்போல-மத்தியானகாலத்திலே வழி நடந்தவர்களுக்கு அந்த வழியிலுண்டாகிய பொடிச்சூடு நீக்கத்தக்கதாக உயர்ந்த மரத்தின் நிழலிலே வந்து பிரியப்பட்டிருக்கிற நினைவினை யுடையவர்களைப்போல—திருவடி நீழல் சேர்ந்து கருவுறு துயரம் களைந்திருந்திடுமே - இந்த ஆன்மா கர்த்தாவினுடைய திருவடிநீழலைப் பொருந்தித் தனக்கு உண்டாகிய செனன துக்கங்களையெல்லாம் நீக்கிக்கொண்டிருக்கும். கரு

மேற் பரிணமவாதி மறுக்கிருன் :

(உரை) இருந்தது உன் கேள்வி - இப்படி யிருந்தது நீ கேட்ட கேள்வி. நான் சொன்னதற்குக் குற்றமென்னை?—திருந்திடும் உயிர்கள் அறிவினவாயின் பொறிபுலன் என்னை - ஆன்மாவென்று ஒரு முதல் காணப்படாம விருக்கச்செய்தே நீ உண்டென்று சொல்லப்பட்ட உயிர்கள் அறிவிஞேடேங் கூடியிருந்ததாமாயிற் சத்தாதி விஷயங்களைக் கொள்ளுகைக்கு இந்திரியங்கள் வேண்டுவதில்லை. இந்திரியங்களைக் கொண்டு அறிகையிஞலே ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லையென்பது

மற்றவை பற்றி உற்றறிந் திடுதலின்
அறிவென வழங்கும் உயிர்என உரைத்தல்
காணுங் கண்ணினன் கைகொடு தடவிப்
பூணும் பொருளின் பெயர்பல புகறல்
என்னுங் கிளவி தன்னொடு தகுமே
அவ்வவ புலன்கட் கவ்வவ பொறிகளைச்
செவ்வியின் நிறுவலின் அறிவெனச் செப்பினை
அறிவி லாமைகண் டனம்அணை புலற்குப்
பொறிகள் ஏவலின் அறிவொடு பொருந்தில்

கருத்து. அப்படியன்று—மற்று அவைபற்றி உற்றறிந்திடுதலின் அறிவென வழங்கும் உயிர் என உரைத்தல் - அந்த இந்திரியங்களை ஆன்மா பொருந்தி ஒரு விஷயங்களை உற்றறிந்து வருகையினாலே இந்த ஆன்மாவை அறிவென்று சொல்லப்படுமென்று நீ சொல்லுகிறது—காணுங் கண்ணினன் கைகொடு தடவிப் பூணும் பொருளின்பெயர் பல புகறல் என்னுங் கிளவி தன்னொடு தகுமே-கண்ணிரண்டுங் கொண்டு காண்பானொருத்தன் கண்ணைக்கொண்டு பார்த்துப் பதார்த்தங்களைச் சொல்லாமற் கைகளைக் கொண்டு தடவிக் கைக்களிலே தட்டின பண்டங்களினுடைய பல பெயர்களையுஞ் சொன்னான் என்கிற சொல்லோடொக்கும், ஆன்மா அறிவா யிருக்கச்செய்தே தான் விஷயங்களைக் கொள்ளமாட்டாமல் இந்திரியங்களைக் கொண்டு விஷயங்களைக் கொண்டதென்று நீ சொல்லுகிற இது. இதன்றியும்—அவ்வவ புலன்கட்கு அவ்வவ பொறிகளைச் செவ்வியின் நிறுவலின் அறிவெனச்செப்பினை - ஆன்மாவுக்குக் கொள்ளவேண்டின அந்தந்த விஷயங்களுக்கேற்ற அந்தந்த இந்திரியங்களை மாறுபாடறச் செவ்வையிலே நிறுத்திக்கொள்ளுகையினாலே ஆன்மாவை அறிவென்று உன்னுடைய மதத்திலே நீ சொன்னாய்—அறிவிலாமை கண்டனம்-இதுகொண்டே ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லையென்றது கண்டோம். அது ஏனென்னில், தான் அறிவா யிருக்கச்செய்தே தனக்குக் கொள்ளவேண்டின விஷயத்துக்குப் பொறிகளை ஏவுதலினாலே—அணைபுலற்குப் பொறிகள் ஏவலின் அறிவொடு பொருந்தில் - மற்றுஞ் சடமாயுள்ளதொன்று இந்திரியங்களைக் கொண்டு ஒரு விஷயங்களை யறியப்பெற்றோ மில்லையே; ஆகையால் தன்னொடு பொருந்தவேண்டின விஷயங்களுக்கேற்ற

கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வேண்டும்
உதவிய தொன்றுற் கதுமென இயற்றினர்
உண்டோ என்னிற் கண்டது மேல்நாள்
கடவுளிற் கடிமலர் முடுகிய மதனன்
அங்கம் அனங்கம் தங்கிடக் கிடந்தது
வையின் திரளிற் செய்ய சிறுபொறி
மாட்டி மூட்டிய தன்றே மீட்டுந்
தேனமர் தவிசில் நான்முகன் உச்சி
அறுத்ததும் கருவி பொறுத்தோ அன்றே

இந்திரியங்களை ஏவிக்கொள்ளுகையினுலே ஆன்மா அறிவோடுங்கூடி யிருக்குமென்று நீ சொல்லில்—கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வேண்டும் - ஆன்மா அறிவேயாகில் அந்த அவதாரத்துக்குக் கிட்டின தொரு இந்திரியத்தைக்கொண்டு தனக்கு வேண்டின விஷயத்தைப் பொசிக்கவேண்டும் ; அது இல்லாதபடியாலே ஆன்மா அறிவன்று— உதவியதொன்றுற் கதுமென இயற்றினர் உண்டோ என்னில்-சோத் திரத்தைக்கொண்டு சத்தத்தைக் கொள்ளுவதொழிந்து யாதொன்றுங் கிட்டின இந்திரியங்களைக் கொண்டு சடக்கென ஒரு தொழிலைச் செய்தவர்களும் இந்தப் பூமியிலே உண்டோவென்னில்—கண்டது - அப்படிக் கண்டது உண்டு. அது எங்கே காணப்பட்டதென்னில்— மேல்நாள் கடவுளிற் கடிமலர் முடுகிய மதனன் அங்கம் அனங்கம் தங் கிடக் கிடந்தது வையின் திரளிற் செய்ய சிறுபொறி மாட்டி மூட்டி யதன்றே - முற்காலத்திலே கர்த்தா யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்க அவனிடத்திலே மன்மதனனவன் அந்த யோகத்தைக் குலைக்கவேண் டித் தன்னுடைய மணம்பொருந்தின புஷ்ப பாணங்களைக் கொண்டு கிட்டினபொழுது அவனுடைய சரீரமானது அசரீரம் பொருந்தத் தக்கதாகச் சாம்பலாய்ப் போய்விட்டது கண் கொண்டு செய்த தொழிந்து அவன் மேலே வைக்கோற்றிரையைக் கொண்டு வந்து குவித்துச் சிவந்திருக்கிற சிறிய நெருப்புப் பொறியை நயந்த வைக் கோலிலே மாட்டி ஊதி யெரித்த தல்லவே—மீட்டும் - இதன்றியும்— தேனமர் தவிசில் நான்முகன் உச்சி அறுத்ததுங் கருவி பொறுத்தோ அன்றே - வண்டுகள் பொருந்தப்பட்டிருக்கிற தாமரைத் தவிசிலே யிருக்கிற பிரம்மாவினுடைய நடுவிற் சிரசைக் கையில் நகங்கொண்டு

ஈசனது இயல்பு பேசுதல் தவிர்க
காழி மாநகர்க் கவுணியர் கடவுள்
ஞான மாகிய நற்பதி கங்கள்
எழுதுறு மன்பர்தம் இன்புறு மொழியால்
களிறெனை அணைந்த கல்மனப் புத்தன்
முருட்டுச் சிரம்ஒன்று உருட்டினர் அன்றி
வாய்ந்த வாளொன்று ஏந்தினர் இலரே
என்றதும் ஈர்வாள் கொன்றதென் பதுபோல்
தனித்துணை அருளால் துணித்தனர் என்பர்

கிள்ளிப்போட்ட தொழிந்து ஒரு வாட்கொண்டு அறுத்துப்போட்ட தில்லையே. ஆகையால் ஆன்மாவுக்கு அறிவுண்டாகாது—ஈசனது இயல்பு பேசுதல் தவிர்க - நான் ஆன்மாக்களுக்குச் சொல்ல நீர் கர்த்தாவைக் கொண்டுவந்து சொல்லலாமோ அதை விடும், ஆன்மாக்களிலே யுண்டாகிற் சொல்லும்—காழிமா நகர்க் கவுணியர் கடவுள் ஞானமாகிய நற்பதிகங்கள் எழுதுறும் அன்பர்தம் இன்புறு மொழியாற் களிறெனை அணைந்த கல்மனப் புத்தன் முருட்டுச் சிரமொன்று உருட்டினரன்றி வாய்ந்த வா ளொன்று ஏந்தினர் இலரே - சீகாழி யென்கிற பெரிய நகரியிடத்துண்டாகிய கவுணிய கோத்திரத்துள்ளவர்க ளெல்லார்க்குந் தலைவராயுள்ள நல்ல சம்பந்தராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாயிருக்கிற நல்ல திருப்பதிகங்களைக் கைத்திருவெழுத்துச் சாத்துகிறதே விரதமாகக் கொண்டுள்ள மிகவும் பத்திமானுயிருக்கிற சம்பந்தசரணுலயருடைய இனிய வாக்கினலே மதத்த யானையைப் போல வாது செய்யவேண்டு மென்று எதிர்த்து வந்த புத்தனுடைய மொட்டைத் தலை உருண்டு விழத்தக்கதாகச் செய்தது வாக்குக்கொண் டல்லது கூர்மை பொருந்தி யிருக்கிறதொரு வாளை யெடுத்துக்கொண் டல்லவே. ஆகையாலே ஆன்மாக்களுங் கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வல்லர்களென்று சொல்லும்—என்றதும் ஈர்வாள் கொன்றதென்பதுபோல் தனித்துணை யருளால் துணித்தனர் என்பர்- என்று இப்படி இவர் செய்தாரென்று சொல்லப்பட்டதும் இந்த ஈர்வாள் எத்தனை பேரைக் கொன்றதென்ருல் வாட்கொன்றதாகாமல் அந்த வாளைக்கொண்டு ஒருத்தன் கொன்றதானுற்போல ஒப்பில்லாத கர்த்தாவினுடைய அனுக்கிரகத்தினலே புத்தனுடைய தலையைத்

ஆதலின் வாயில் அளவினில் அறிதலின்
ஏதமில் அறிவுயிர்க் கெய்துதல் இலதே
இருட்கு விளக்கொன்று ஏந்தினர் போல
மருட்கு ஞானம் மன்னுதல் உன்னும்
என்றனை கருவிகள் யாவும் அசேதனம்
துன்றிய உயிருந் துரியத் தண்மையன்
ஆதலின் அந்தர் அனைவரும் கூடித்
தீதற அருநெறி தெரியுமென் றற்றே
நீர்நிழல் அனைய சீர்பெறு கடவுளைச்

துண்டித்துப் போட்டாரென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்—ஆதலின் வாயில் அளவினில் அறிதலின் ஏதமில் அறிவு உயிர்க்கு எய்துதல் இலதே - ஆகையினால் இந்திரியங்களினுடைய எல்லையிலே நின்றறிந்து வருகையினாலே குற்றமற்றிருக்கிற அறிவு ஆன்மாவுக்குப் பொருந்துதல் உண்டாகாது. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறான்: இருட்கு விளக்கொன்று ஏந்தினர்போல மருட்கு ஞானம் மன்னுதல் உன்னு என்றனை - இருளினிடத்திலே ஒரு பண்டம் எடுக்க வேண்டினவர் கையிலே விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்று அந்தப் பண்டமெடுத்தாற்போல இவனுடைய அஞ்ஞான இருள் நீங்குதற்கு ஞான விளக்கு நிலைபெற்று நிற்கத் தக்கதாகக் கர்த்தா அனுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று நீ சொன்னாய்—கருவிகள் யாவும் அசேதனம் துன்றிய உயிரும் துரியத்து அண்மையன் - கருவிகள் முப்பத்தாறையும் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துச் சுத்தச் சடமாயிருப்பதொன்று, அஞ்ஞானத்தினாலே நெருங்கியிருக்கிற ஆன்மாவின் தன்மையை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துத் துரியத்துக்கு அண்மையன், எனவே துரியாதீதத்திலே நிற்பானொருத்தன்—ஆதலின் அந்தரனைவரும் கூடித் தீதறவருநெறி தெரியுமென்றற்றே - ஆகையால் இவை தன்னிற் கூடித் திருவருளைப் பெற்று அது காட்டாகச் சிவனைப் பெறுமென்கிறது, அனேகங் குருடர் தம்மிற் கூடிக் குற்றமற்றிருக்கிறதொரு பெருவழியைக் கண்டு அந்த வழியே போய் ஓரூரிலே சென்று தலைப்பட்டார்களென்று சொல்லுகிறதுக்கொக்கும். இதன்றியும்—நீர் நிழல் அனைய சீர்பெறு கடவுளைச் சேர்ந்தவர்க்கு இன்பம் வாய்ந்திடு மென்றனை -

சேர்ந்தவர்க் கின்பம் வாய்ந்திடும் என்றனை
பாதவம் என்றும் சேதனம் இன்மையின்
இளைத்தோர் வம்மின் என்பதும் துன்பம்
விளைத்தோர் தம்வயின் வெறுப்புமொன் றிலதே
பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம்
வெய்ய பூழியின் *உள்ளுற அழுங்கி
ஆற்றுதல் இன்றி யாறியங் குநர்முன்
தோற்றிடும் என்று சொல்லவும் இலதால்
இவ்வகை கடவுட் கியம்புதல் தவறே

நீரைப்போலவும் நிழலைப்போலவும் பக்ஷப்பிரதிபக்ஷமின்றி யிருக்கிற சிறப்போடுங் கூடியிருந்துள்ள கர்த்தாத் தன்னைவந்து கூடின பக்குவான்மாக்களுக்குப் பேரின்பம் உண்டாகத்தக்கதாக அனுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று நீ சொன்னாய்—பாதவம் என்றும் சேதனமின்மையின் இளைத்தோர் வம்மினென்பதும் துன்பம் விளைத்தோர் தம்வயின் வெறுப்பும் ஒன்றிலதே - மரமானது ஒருக்காற் சடமாயும் ஒருக்காற் சித்தாயும் இராமல் எப்பொழுதுஞ் சடமாயிருந்தபடியாலே வெயிலாலுந் தண்ணீர்த் தாகத்தாலும் இளைத்துப் போகிறவர்களை ஐயோ இங்கே வாருங்கோள் என்னுடைய நிழலிலே யிருந்து இளைப்பாறிப் போங்கோளென்று பிரியப்பட்டுச் சொல்லுவதுமில்லை, தன்னை அடியோடே வெட்டிச் சாய்த்துப் போட்டவர்களளவில் ஐயோ இப்படிச் செய்தார்களென்று அநிதப்பட்டதுமில்லை. இதன்றியும்—பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம் வெய்ய பூழியின் உள்ளுற அழுங்கி ஆற்றுதலின்றி ஆறு இயங்குநர் முன் தோற்றிடுமென்று சொல்லவும் இலதால் - உள்ளங்காலிலே கொப்புட்கொண்டு அது உடைந்த வாயிலே சுடுகிற புழுதியிலே பட்டழுந்தி அதனாலே ஆற்றமாட்டாமல் எங்கே தண்ணீர் காண்போம் எங்கே ஒருநிழற் காண்போமென்று மத்தியானத்திலே வழியிலே நடந்துவருகிறவர்கள் முன்னே மரமானது சென்று தோன்றி அவர்கள் விதனத்தைத் தீர்த்துவிட்டதென்கிற சொல்லும் இதற்கு இல்லாதபடியாலே—இவ்வகை கடவுட்கு இயம்புதல் தவறே - நீரும் நிழலும் போலுமென்கிற அவிகாரவாதம் கர்த்தாவுக்கு நீ சொன்னது மிகவும் பழுதாம். ஆகையால்—

*நொய்யென - பாடபேதம்.

*பாச அஞ்ஞானப் பழிவழி ஒழிக
ஈசன தருள்வழி இயம்புவன் கேண்மதி.

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி சங்கற்பம்

ருo புவனம் யாவையும் புனிதன துருவாம்
சிவமுஞ் சத்தியும் எனத்தெளி அவற்றுள்
அசேதனம் என்றொன் றறைதற் கிலதது
சேதனன் நுகர்பொழு திரண்டும்ஓர் திறத்தே
இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்துப்
ருரு பொதுமையில் நிற்கும் போதம்என் றறிக
பொற்பணிப் பேதம் புரைவழி ஒருவழி

பாச அஞ்ஞானப் பழிவழி யொழிக ஈசனது அருள்வழி இயம்புவன் கேள்மதி - சரீரசம்பந்தமும் நீங்காமற் கர்த்தாவையும் அவிகாரவாதஞ் சொன்ன இந்தக் குற்றத்தை யுடைத்தாகிய முத்திநெறியை விட்டு ஞான கர்த்தாவினுடைய திருவருளின் வழியைச் சொல்லுகிறேன். நீ புத்தி பண்ணிக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை. கசு

மேல் நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி தன் மதம் கூறுகின்றான் :

புவனம் யாவையும் புனிதனது உருவாம் சிவமும் சத்தியும் எனத் தெளி - இந்தப் பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்ட உலகங்கள் இத்தனையுஞ் சிவசொரூபமாயிருப்பதொன்று, இதில் திரிசியமாயுள்ள தெல்லாஞ் சத்தியின் கூறென்றும் அதிரிசியமாயுள்ள தெல்லாஞ் சிவத்தின் கூறென்றும் நீ தெளியாயாக—அவற்றுள் அசேதனமென்று ஒன்று அறைதற்கு இலது-அந்த இரண்டு வகைக்குள்ளும் அசேதனமாகச் சொல்லப்பட்டதொரு பொருளுமில்லை—அது சேதனன் நுகர் பொழுது இரண்டும் ஓர் திறத்தே - அதிரிசியமாய் அறிவாயிருக்கிற இவன் அனுபவிக்குமிடத்து அந்த இரண்டு வகையும் ஒரு பகுதியாயிருக்கும்—இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்துப் பொதுமையில் நிற்கும் போதம் என்று அறிக - இதுவென்று சுட்டப்பட்டதொரு விஷயத்தை அனுபவிக்குமிடத்து அதே விஷயந் தானேயாய் அந்த அறிவானது தானென்றும் விஷயமென்றும் இரண்டாகாமற் பொதுமையிலே நிற்குமென்று அறிவாயாக. இதன்றியும்—பொற்பணிப் பேதம் புரைவழி யொருவழி - பொன் ஒன்று யிருக்கச்செய்தே

---

*பாசஞானப் - பாடபேதம்.

நற்பொனில் திகழ்வென் நயப்பதொன் றன்றால்
ஆவதும் ஆகா தொழிவதும் என்றிப்
பாவகம் உண்மை பாரா தோர்க்கே
பாரா தோர்எனப் பகர்தலிற் பல்லுயிர்
ஆராய்ந் துரைக்கின் அவைபிற அல்ல
பலபல பேதம் இலஎன் போரும்இல்
கண்ணின தொளிஅக் கண்ணின தெனில்அது
திண்ணிய இருளிற் செறிபொருள் தெரித்தலும்

பொன்னுக்கும் பணிக்கும் பின்னஞ் சொன்னாற்போல அறிவுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் ஒருபக்ஷம் இப்படியுஞ் சொல்லலாம்—நற்பொனில் திகழ்வு என் நயப்பதொன் றன்றால் - நல்ல பொன்னினுண்டாகிய மாற்றுப் பணியினிடத்துக் காண்கையாற் பொன்னும் பணியும் ஒரு தானமா யிருக்கப் பொன்னையும் பணியையும் அறிவுக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கும் உவமை சொன்னது என்னை யென்று நீ கேட்கில்—ஆவதும் ஆகா தொழிவதும் என்று இப்பாவகம் உண்மை பாராதோர்க்கே - இந்த உவமை ஆம்பகுதி இந்த உவமை ஆகாப்பகுதி யென்று சொல்லுகிற இந்தப் பாவகம்உண்மையைத் தரிசியாதவர்களுக்கா யிருக்கும், உண்மையைத் தரிசித்தவர்களுக்கு எல்லா உவமையும் தானா யிருக்கும். உண்மை பாராதவர்களென்றும் உண்மை பார்த்தவர்களென்றும் சொன்னது கொண்டே அறிவிலே பின்னமுண்டு என்னீர் என்ன—பாராதோரெனப் பகர்தலிற் பல்லுயிர் ஆராய்ந்துரைக்கின் அவை பிறவல்ல - உண்மை தரிசியாதவர்களென்று நான் சொன்னதுகொண்டே நீ ஆன்மாக்களைத் தனியே ஒரு முதலென்று சொல்லிற் பலவாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற ஆன்மாக்களுடைய தன்மையை விசாரித்து நான் சொல்லுமிடத்து அந்த ஆன்மாக்கள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்பதொன் றல்ல எல்லாஞ் சிவமுதலென்று அறி. இதன்றியும்—பலபல பேதம் இலவென்போரும் இல் - சிவம் ஒருமுதல், ஆன்மாக்கள் ஒரு முதல், பிரபஞ்சம் ஒரு முதலென்று பலபல பேதங்களாகச் சொல்லுவார்களும் உண்டு, அது சத்தியமன்று. கண் என்று ஒரு முதல் கண்டு வருமாப் போல் ஆன்மா என்று ஒரு முதல் தனித்து அறிந்துவாச் செய்தே இத்தை இல்லையென்பானேன் என்னில்—கண்ணினது ஒளி அக் கண்ணினது எனில் அது திண்ணிய இருளிற் செறிபொருள்

இன்மை மின்மினி யென இரு கண்மணித்
தன்மை தானுந் தாவில ததனல்
கண்ணின துருவும் அதிற்கதிர் ஒளியும்
நண்ணருஞ் சத்தி சத்தர்கள் நடிப்பே
உலகேழ் எனத்திசை பத்தென ஒருவன்
பலவாய் நின்ற படிஇது என்றும்
ஊனய் உயிராய் உணர்வாய் என்றும்
மானக் கண்ணே மணியே என்றும்

தெரித்தலும் இன்மை - கண் ஒன்றைக் கண்டு வருகிற காட்சி அந்தக் கண்ணுக்கு உள்ளதாமாயின் அப்படிக்காண்கிற கண் நெருங்கியிருக்கிற இருளுக்குள்ளே பொருந்தியிருக்கிற பண்டங்களில் இது இன்ன பண்டமென்று ஒன்றைக் காணும் பகுதி கண்டோமில்லையே. இதன்றியும்—மின்மினியென இரு கண்மணித் தன்மை தானுந் தாவிலது-ஒரு மின்மினி இருளை நீக்கின மரியாதி இரண்டு கண்ணின் மணியுங் கூடி இருளை நீக்கக் கண்டோமில்லையே—அதனற் கண்ணினது உருவும் அதிற் கதிரொளியும் நண்ணருஞ் சத்தி சத்தர்கள் நடிப்பே - ஆகையால் கண்ணினுடைய வடிவும் அதினிடத்து ஆதித்தப்பிரகாசத்தால் உண்டாகிய காட்சியும் இவையெல்லாம் மனதினல் எட்டுதற்கரிய சிவம் சத்திகளுடைய நாடகமென்று அறிவாயாக. இது எங்கே காணப்பட்டதென்னில்—உலகு எழ் எனத்திசை பத்தென ஒருவன் பலவாய் நின்றபடி இதுவென்றும் - திருவாசகம், ‘நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள் விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனய மைந்தனே டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்ற, னுலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னெருத்தனுமே, பலவாகி நின்றவா தோணேக்க மாடாமோ’ என்றும்—ஊனுயுயிரா யுணர்வா யென்றும் - [அப்பர்] திருப்பாட்டு, ‘ஊனகி உயிராகி யதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயே ஆனய், கானேது மறியாதே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றய், தேனருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய் திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞான, மானய்நின் பொற்பாத மடையப் பெற்றல் அல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே’ என்றும்—மானக்கண்ணே மணியேயென்றும் - [அப்பர் தேவாரம்] ‘திருவேயென் செல்வமே தேனே வானேர் செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற்

தாமே தானுச் செய்தனன் என்றும்
நாமே சிவமாய் நண்ணினம் என்றும்
காயாய்ப் பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வும்
ஓயா துண்போன் தானே என்றும்
அறிவோன் தானும் அறிவிப் போனும்
அறிவாய் அறிகின் றோனும் அறிவுறு
மெய்ப்பொருள் தானும் வியந்திது வெனப்படும்
அப்பொருள் யாவும் அவனே என்றும்

சோதி மிக்க, உருவேயென் னுள்ளுறவே ஊனே ஊனி னுள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண் ணிற் கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய், அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே' என் றும்—தாமே தானுச் செய்தனன் என்றும் - [சம்பந்தர் தேவாரம்] 'பத்திப்பேர் வித்திட்டுப் பரந்தவைம் புலன்கள்வாய்ப் பாலே போகா மேகாவாப் பகையறும் வகைநினையா, முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்குமுக்கு ணங்கள்வாய் மூடா வூடா நாலந்தக் கரணமு மொரு நெறியாய்ச், சித்திக்கே யுய்த்திட்டுத் திகழ்ந்தமெய்ப் பரம்பொருள் சேர்வார்தாமே தாமாகச் செயுமவ னுறையுமிடங், கத்திட்டோர் சட்டத்தங் கலந்திலங்கு நற்பொருள் காலேயோவா தார்மேவுங் கழு மல வளநகரே' என்றும்—நாமே சிவமாய் நண்ணினமென் றும்-திருவாச கம் 'அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே, பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாய செஞ்சுடர் நல்கும் பண்டை நாமொழிந்து, சிவமாய வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ' என்றும்—காயாய்ப் பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வு மோயா துண்போன் றானேயென்றும் - திருப்பாட்டு, 'தீயாகி நீராகித் திண்மையாகித் திசையாகி அத்திசைக்கோர் தெய்வமாகித், தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வுமாகித் தாரகையும் ஞாயிறுந்தண் மதியு மாகிக், காயாகிப் பழ மாகிப் பழத்தி னின்ற இரதங்கள் நுகர்வானுந் தானே யாகி, நீயாகி நானாகி நேர்மையாகி நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாறே' என் றும்—அறிவோன்தானும் அறிவிப்போனும் அறிவாய் அறிகின்றோ னும் அறிவுறு மெய்ப்பொருள் தானும் வியந்திது எனப்படும் அப் பொருள் யாவும் அவனே என்றும் - [அற்புதத்திரு]அந்தாதி, 'அறிவா

தாய்தலைப் பட்டங் கொன்றாய்த் தென்றும்
ஏத மறநான் கெட்டேன் என்றும்
இன்னும் இன்னும் இறையோர் அளித்தவை
பன்னில் எண்ணரும் பான்மைத் தாதலின்
அ௫ தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன்
ஒருபொருள் இவ்வியல் உவப்பென உணர்க
நுகர்பொருள் சத்திது நுகர்வோன் சத்தன்என்
றிகலறும் உணர்வுவந் தெய்துதல் அரிதே

னுந் தானே அறிவிப்பான் தானே, அறிவாய் அறிகின்றான் தானே—அறிகின்ற, மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பா ராகாச, மப்பொருளுந் தானே யவன்' என்றும்—தாய்தலைப் பட்டங் கொன்றாய்த்து என்றும் - [கருவூர்த்தேவர்] திருவிசைப்பா, 'மோதலைப்பட்ட கடல்வயி னுதித்த முழுமணித் தாளம தாங்கே, தாதலைப் பட்டங் குருகியொன் றான தன்மையி னென்னைமுன் னீன்ற, நீதலைப் பட்டால் யானுமவ் வகையே நிசிசர ரிருவரோ டொருவர், காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே' என்றும்—ஏதமற நான் கெட்டேன் என்றும் - திருவாசகம், 'வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினுந், தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக், கூன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் னுள்ளமும்போய், நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ' என்றும்—இன்னும் இன்னும் இறையோர் அளித்தவை பன்னில் எண்ணரும் பான்மைத்து - முதலே சொல்லி வந்த திருவாக்குக்களன்றி இன்னமும் மேலும் அனுக்கிரகம் பெற்ற அடியார்கள் அருளிச்செய்த செயல்களைச் சொல்லுமிடத்து எண்ணிறந்த பகுதியை யுடைத்து—ஆதலின் தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன் ஒரு பொருள் இவ்வியல் உவப்பென உணர்க - ஆகையால் ஒருவன் ஒருத்தனுக்குக் கொடுக்கிற பொருள், தான் கொள்ளுகிற பொருள், ஒரு பொருளைக் கொடுக்கிறவர்கள், அந்தப் பொருளைக் கொள்ளுகிறவர்கள் அவையெல்லாம் ஒரு பொருளாயிருக்கும். அந்த முறைமையுள்ளதாகிய அர்த்த மென்றறிந்து பிரியப்படுவாயாக. ஆகையால்—நுகர்பொருள் சத்து இது நுகர்வோன் சத்தன் என்று இகலறும் உணர்வு வந்து எய்துதல் அரிதே -

நான்அவன் எனும்இது நவைவழி நல்வழி
தான்அவன் ஆகை இதுசா யுச்சியம்
இத்திறன் தெளிய உய்த்திடு மளவும்
யாதொரு வகையால் நீதிய தாகத்
தான்அறி வழியே தலைநின் றென்றும்
ஊன்உயிர் சிவத்தில் ஒடுங்கிட நடத்தி
மூடு முழுமலம் வீடுங் காலைக்
கருவிகள் அளவில் புரிதரும் அறிவு

இது இவனுற் பொசிக்கப்பட்டிருக்கிற சத்தாதி விஷயங்களும் சைதன்னியம், அந்த விஷயங்களைப் பொசிக்கிற இவனும் சைதன்னியன், இவையிரண்டும் வேறல்லவென்று மாறுபாடற அறிகிற அறிவு ஒருவனுக்குண்டாகிறது மிகவும் அரிது. இது பெத்தம்.

மேல் அவனது முத்தி: நான் அவன் எனும் இது நவைவழி நல்வழி தான் அவன் ஆகை இது சாயுச்சியம் - ஆன்மாவும் தனியே ஒருமுதல் சிவமும் தனியே ஒரு முதல் என்று இங்ஙனஞ் சங்கற்பித்துக் கொண்டு நிற்கிறது குற்றத்தை யுடைத்தாகிய வழியாயிருக்கும், நல்வழியாகச் சொல்லப்படுவது தான் ஒரு முதலறச் சிவமுதலேயாய் நின்று வருகை, சாயுச்சிய மென்று சொல்லுவது இப்படிச் சரித்துக் கொண்டு வருகிறதாக இருக்கும்—இத்திறன் தெளிய உய்த்திடு மளவும் - இப்படி நான் சொன்ன உண்மை இவனுக்கு அறுதிவரத் தக்கதாக இவன் போதஞ் செலுத்துமளவும்—யாதொரு வகையால் நீதியதாகத் தான் அறி வழியே தலைநின்று - மக்கள் ஒக்கல் சம்ஸாரத் தோடுங் கூடியிருப்பனுகிலும், அவையிற்றை விட்டுத் தான் அறிவனு கிலும் தான் நின்றது நீதியாகக் கொண்டு இது நமக்கு முத்திக்கு வழி யென்று தன்னுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின வழியிலே தலை நின்றுகொண்டு—என்றும் ஊன் உயிர் சிவத்தில் ஒடுங்கிட நடத்தி - நனவிலுங் கனவிலும் இந்த உடம்பையும் உயிரையும் சிவத்துக் குள்ளே ஒடுங்கத்தக்கதாக இவையிற்றினுடைய தோற்றமற நடத்திக்கொண்டு வரக்கடவன்—மூடு முழுமலம் வீடுங்காலை - இதனுலே ஒன்றையும் அறிய வொட்டாமற் பொதிந்துகொண்டு நின்ற ஆணவ மலமானது நீங்கின அவதரத்து—கருவிக ளளவிற் புரிதரும் அறிவு சாக்கிரங் கனவு நீக்கமில் சுழுனை துரியமென்று இவை பயில்தரும்

சாக்கிரம் கனவு நீக்கமில் சுழுனை
துரியம் என்றிவை பயில்தரும் அறிவு
துரியா தீதம் திரியாத் தன்மையில்
இறையருள் உதவும் கறையற மாறி
அறிவே யாகும் பிறியாக் கருவிகள்
நிறைமுதல் அவத்தையில் அறிவில தாகத்
துரியா தீதந் தோற்றத்
திரியா ததுநற் சிவகதித் திறனே. கக

க௨. நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்

திறம்பெற நீஇங் கறைந்தமை கருதில்
புவனம் யாவையும் புனிதன தருளினில்

அறிவு - சாக்கிரஞ் சொற்பனம் சுழுத்தி துரியமென்று சொல்லப்பட்ட நாலு அவதரத்திலும் அறிகிற அறிவுகருவிகள் அந்த அவத்தைகள்தோறும் ஏற்றக்குறைச்சல்களாக நின்று அறிகிறதா யிருக்கும். ஆகையால் இந்தக் கருவிகளெல்லாங் கழன்று ஒன்றும் அறியாமற் கிடக்கிற அவதரம் துரியாதீதம். இது கேவலம்.

துரியாதீதம் திரியாத் தன்மையில் இறையருள் உதவுங் கறையற மாறி அறிவேயாகும் - இந்தத் துரியாதீதமாயிருக்கிற ஐஞ்சாம் அவத்தை இவனை விட்டு நீங்காமல் நிற்கிற அவதரத்திலே கர்த்தாவினுடைய திருவருளானது கருவிகளைக் கூட்டி இவனுடைய போதத்தைச் சீவிக்கப்பண்ணும் பொழுது ஆணவமலமானது நீங்கிக் கருவிகளோடுங் கூடி அறிவாக நிற்கும். இது சகலம்.

மேல் சுத்தாவத்தை : பிறியாக் கருவிகள் நிறை முதல் அவத்தையில் அறிவிலதாகத் துரியாதீதந் தோற்றத் திரியாதது நற்சிவகதித் திறனே - இவனை விட்டு நீங்காமல் நிற்கிற கருவிகள் முப்பத்தாறும் நிறைந்து நிற்கிற சாக்கிராவத்தையிலே எல்லாக் கருவிகளுங் கழன்றிருக்கிற துரியாதீதம் தோன்றினவிடத்து அந்த அவதரம் நீங்காமல் நிலைபெற்றிருக்கிறது சிவகதியினுடைய பகுதி. கக

மேல் அவனைச் சைவன் மறுக்கிறான் :

(உரை) திறம்பெற நீ இங்கு அறைந்தமை கருதில் - நீ நன்றாகக்கொண்டு இவ்விடத்து உன் பெத்த முத்திகள் சொன்ன

அவன்முதற் காரணம் அன்றும் என்னில்
நிமித்த காரணம் *இனிநிகழ்த் தெனநீ
அவனே காரணம் அனைத்துமென் றறைந்தனை
மண்தனிக் குலாலன் தண்டசக் கராதி
காரணம் மூன்றும் ஓர்பே ரணைந்ததித்
தாரணி அதனிற் கண்டது சாற்றுக
அத்தன் இயற்றும் இத்தொழில் பிறர்க்கோ
தனக்கோ வீணோ எனக்கீ தியம்புக

வற்றை விசாரிக்குமிடத்தில் எப்படியிருந்தது? என், இதற்குக் குற்றமென்னை? புவனம் யாவையும் புனிதனது உருவெனில் - இந்தப் பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்டிருக்கிற உலகங்களெல்லாம் சுத்தனாயுள்ள சிவனுடைய சொரூபமென்று சொல்லில்—அவன் முதற் காரணம் - விசுவாதீதனாயுள்ள அந்தச் சிவன் முதற் காரணமாக வேண்டும்—அன்றுமென்னில் - அவன் முதற்காரணமல்லவென்று நீ சொல்லின்—நிமித்த காரணம் இனி நிகழ்த்தென நீ அவனே காரணமனைத்தும் என்று அறைந்தனை - அவனை நிமித்த காரணமென்று சொல்லென்று நான் சொல்ல நீ பின்னையும் அந்த விசுவாதீதனாயுள்ள சிவன் தானே நிமித்தகாரணமும் துணைக்காரணமும் முதற்காரணமுமெல்லாமென்று சொன்னாய்—மண் தனிக் குலாலன் தண்டசக்கராதி காரண மூன்றும் ஓர் பேர் அணைந்தது இத் தாரணியதனிற் கண்டது சாற்றுக - மண்ணாகிய முதற்காரணமும் ஒப்பில்லாத குசவனாகிய நிமித்தகாரணமும் அவனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்பட்ட தண்டசக்கராதியாயுள்ள துணைக்காரணமும் இவை மூன்றும் மூன்று காரணமாயிருப்ப தொழிந்து மூன்று காரணமும் ஒருகாரணமா யிருக்கிறது இந்தப் பூமியினிடத்துக் கண்டதுண்டாகிற் சொல்லுவாயாக. நிமித்த காரணமென்றது சிவனை, துணைக்காரண மென்றது சத்திகளை, முதற் காரண மென்றது விந்து மோகினி மான் என்கிற உபாதானங்களை. இதன்றியும்—அத்தன் இயற்றும் இத்தொழில் பிறர்க்கோ தனக்கோ வீணோ எனக்கு ஈது இயம்புக - கர்த்தாச் செய்கிற இந்தப் பஞ்ச கிருத்தியம் பிறர் நிமித்தமாகச் செய்து வருகிறானோ, அல்லது தன் நிமித்தமாகச் செய்து வருகிறானோ, இவை யிரண்டுமன்றிச் சும்மா பயனற்றதாகச் செய்து வருகிறானோ இத்தை எனக்குத் தெரியச்

*நிகழ்த்துக எனநீ - பாடபேதம்.

வீண்எனிற் பித்தர் *மாணுறு தொழில்போல்
தலைமையும் அறிவும் இலதென இகழ்வர்
தனக்கெனில் அஃதும் இசைப்பதொன் றன்றே
தன்போல் அறிஞருந் தலைவரும் இலரால்
கரு மின்போல் நிலைமையை வேண்டலும் பழுதே
பிறர்க்கெனிற் பிறரும் பிறர்க்காம் பொருளும்
பொருட்கமை கருவியும் அதற்குபா தானமும்
செய்கையும் என்றோர் ஐவகைத் தானொடு
மாறாச் சைவர் கூறார் என்றால்

சொல்லுவாயாக. சொல்லமாட்டாயாகில் நான் சொல்லக் கேட்பாயாக—வீண் எனில் பித்தர் மாணுறு தொழில்போல் தலைமையும் அறிவும் இலதென இகழ்வர் - சும்மா பயனற்றதாகச் செய்தானுமாகிற் பித்தராயுள்ளவர்கள் மாட்சிமைப்படச் செய்த தொழிலினைப் போல இருக்கையாற் கர்த்தாவுக்குச் சர்வ முதன்மையும் சர்வஜ்ஞத்துவமுமில்லை யென்று சொல்லிப் பெரியோர்கள் இகழாநிற்பர்கள். ஆகையால் வீணாகச் செய்தானென்று சொல்ல வொண்ணாது—தனக்கெனில் அஃதும் இசைப்பதொன் றன்றே - கர்த்தாத் தன் நிமித்தமாகச் செய்தா னென்னில் அதுவும் முன் சொன்னதுபோலே பொருந்துவ தொன்றன்று. அதேதெனென்னில்—தன்போல் அறிஞருந் தலைவரும் இலரால் மின்போல் நிலைமையை வேண்டலும் பழுதே - தன்னைப் போலச் சர்வஜ்ஞத்துவமுஞ் சர்வ முதன்மையும் பிறரொருவர்க்கு இல்லாதபடியாலே இவன் மின்போலுந் தோன்றி மறைந்து போகிற பிரபஞ்ச இயற்கையை வேண்டிச் செய்தா னென்னும் அது மிகவும் பழுதாம். ஆகையால் தன் நிமித்தமாகச் செய்தானென்று சொல்லவு மொண்ணாது—பிறர்க்கெனில் பிறரும் பிறர்க்காம் பொருளும் பொருட்கு அமை கருவியும் அதற்கு உபாதானமும் செய்கையும் என்று ஓர் ஐவகைத்தானொடு மாறாச் சைவர் கூறார் - இந்தத் தொழில் கர்த்தா பிறர் நிமித்தமாகச் செய்தா னென்னில் தன்னையொழிந்து பிறரென்று ஒரு முதலும், அந்தப் பிறரென்று சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டின விஷயமும், அந்த விஷயங்களைப் பிறர் பொசிக்கத்தக்கதாக அதற்கேற்ற கருவிகளும், அந்த இந்திரியங்கள் தோன்றுதற்கு ஓர் உபாதானமும், இந்த உபாதானத்

*மாண்பறும் - பாடபேதம்.

உ௦ நின்சித் தாந்த மவசித் தாந்தம்
என்சித் தான்ற வசித்தைமற் றீறு
தசித்தில தென்னில் வசித்தடுதன் உலகில்
உலகா யதனும் பூதக் கூட்டஞ்
சலமேற் கொப்புள் தருமெனச் சாற்றினன்
உரு தீய கருமச் சீனர்சா வகர்பிறர்
நேயம் இல்லென நிகழ்த்தினர் இலரே
காண்டல் விரோத நிற்பிறர் *கதித்திலர்

திலேநின்றும் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சிவனோடுங்கூட இந்த ஐந்துவகைக்கும் மாறுபாடாகச் சைவராயுள்ளவர்கள் சொல்லார்கள்—என்றால் நின் சித்தாந்தம் அவசித்தாந்தம் என் - என்று இப்படியிருக்கையால் நீ கொண்டிருக்கிற சித்தாந்தம் சித்தாந்தமல்லவென்று நீதானே சொல்லு. இதன்றியும்—சித்து ஆன்ற அசித்தை மற்று ஈறுது-பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவனிடத்திலேதோன்றுமென்றாய்,சித்தாயுள்ள சிவம் அசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தன்னிடத்திலே நின்றுந் தோற்றுவியாது—அசித்து இலது என்னில் - அசித்தென்கிற வசனம் பிரபஞ்சத்துக்கில்லைக் காணும் எல்லாஞ் சிற்சொரூபந் தானேயென்னில்—வசித்தது என் உலகில் - இந்த உலகத்தின்கண்ணே பிரபஞ்சம் சடமாயிருப்ப தொன்றென்று சாத்திரங்கள் சொல்லுவானேன்? இதன்றியும்—உலகாயதனும் பூதக்கூட்டஞ் சலமேற் கொப்புள் தருமெனச் சாற்றினன் - உலகாயத னளவாகப் பூதக் கூட்டமாயிருக்கிற தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நீர்க்குமிழிபோல நிலைநிற்பதொன்றல்லவென்று சொன்னான்; அப்படி யிருக்கச்செய்தே நீ இந்தப் பிரபஞ்சத்தைச் சிற்சொரூபமென்று சொன்னது அர்த்தமன்று.

மேல் அவன் ஆன்மா இல்லையென்ன உண்டென்று மறுக்கிறான்: தீய கருமச் சீனர் சாவகர் பிறர் நேயம் இல்லென நிகழ்த்தினர் இலரே-பொல்லாத் தொழிலுக்கு ஏதுவாயிருக்கிற புத்தர்கள் சமணர்கள் மற்றுமுண்டான சமயிகள் இவர்கள் அனைவரும் இந்தச் சரீரத்திலே ஓர் அறிவு உண்டென்று சொல்லுவார்கள்; அத்தனை யொழிந்து உன்னைப் போலே ஆன்மா இல்லையென்று சொல்லுவார் இல்லை—காண்டல் விரோதம் நிற்பிறர் கதித்திலர் - பிரத்தியக்ஷ விரோதம் நீ காட்டினாற் போலப் புறச்சமயத்தி லுள்ளவர்களும் இப்படிச் சொன்னவர்கள்

*கணித்திலர் - பாடபேதம்.

ஈண்டுன துரைக்குமற் றியார்கரி உடலும்
சித்தோ சித்தின் சேர்வாற் சித்தெனில்
கடப டாதியும் உடற்கட் சிதைவென்
தாவர உயிர்போல் தனுஒழிந் தவற்றுள்
மேவிய உணர்வு விரவிடும் என்னிற்
சடத்துயிர் போலெனச் சாற்றினை ஆகலின்
உடற்குயிர் இறையை ஒழிந்துண் டன்றே
தருதிட் டாந்தமுந் தாட்டாந் திகமும்
ஒருபொரு ளாகில் உவமை பெறாதே

இல்லை—ஈண்டு உனது உரைக்கு மற்று யார் கரி-இவ்விடத்து நீ ஆன்மா இல்லையென்று சொல்லுகிற இதற்கு ஆர் சாட்சி? இன்னார் சாட்சி யென்று ஒருவரைக் காட்டு. இதன்றியும்—உடலும் சித்தோ - இந்தச் சரீரமும் அறிவோ அல்லவோ?—சித்தின் சேர்வாற் சித்தெனில்-அறிவோடுங் கூடி வாதனைப்பட்டு வருகையினாலே இந்த உடலும் அறிவென்று நீ சொல்லில்—கடபடாதியும் உடற்கண் சிதைவு என் - சால் குடஞ் சட்டி யாதியா யுள்ளவையும் புடைவை சீலை யாதியாயுள்ளவையும் இந்த உடலைப்போல அவையும் ஓர் உடல்களா யிருக்கச்செய்தே இந்த உடலைப்போலே சஞ்சாரமின்றிக் கிடப்பானேன்?—தாவர உயிர் போல் தனு ஒழிந்தவற்றுள் மேவிய உணர்வு விரவிடும் என்னில் - இந்த உடலிலே பொருந்திநிற்கிற பேரறிவு எல்லா உருபங்களிலுங் கலந்துகொண்டு நிற்கும்படி நிற்கச்செய்தேயும் இந்த உயிர் கூட நிற்கிற உடம்பிலே தாக்கி நிற்கிறாப்போல மற்றுள்ள உருபங்களிடத்திலே தாக்கி நில்லாதென்று நீ சொல்லில்—சடத்து உயிர்போலெனச் சாற்றினையாகலின் உடற்கு உயிர் இறையை ஒழிந்துண்டன்றே - உயிர் நிற்கிற உடம்புபோல உயிரில்லாத உடம்புகளில் அந்தப் பேரறிவு பொருந்தாதென்று நீ சொன்னாயாகையால், இந்த உடலுக்குக் கர்த்தாவை யொழிந்து ஓர் உயிர் உண்டாகவேணும். நான் திட்டாந்தஞ் சொன்னது கொண்டு ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறீரென்று நீ சொல்லில்—தரு திட்டாந்தமுந் தாட்டாந்திகமும் ஒரு பொருளாகில் உவமை பெறாதே - ஒன்றுக்கு உவமையாகச் சொல்லப்பட்ட திட்டாந்தமும் அந்த உவமைபற்றி நின்ற தாட்டாந்தமும் ஒரு பொருளா யிருக்குமாயின் பொன்போலுங் கொன்றை என்கிற உவமை

ஒன்றே ஆகில் உடற்கிறை தாபரத்
தொன்றிய நிலையில் விசேடமென் உரைக்க
பூதச் சேர்வைப் பேதமென் றறையிற்
சேர்வைப் பேதம் என்கொடு செப்புக
கருமத் தளவில் வரும்எனிற் பித்தர்
உரையில் திகழும் உணர்வொழிந் தனையே
கருமஞ் செய்வோன் கடவுளன் றுடலும்
மருவிநின் றிருவினை வாளா நுகரா
கடவுளும் உடலின் கண்படல் துஞ்சல்
இடர்நலம் உறுதல் இறங்குதல் ஏறுதல்

இந்த உலகத்தின்கண் உண்டாகாது—ஒன்றேயாகில் உடற்கு இறை தாபரத்து ஒன்றிய நிலையில் விசேடம் என் உரைக்க - நீ சொன்னப் போலே பசுமுதலின்றிப் பதிமுதல் ஒன்றுமேயாக அந்தப் பதி முதல் எங்கும் ஒத்துநிற்கச்செய்தே தாபரங்களைப் பார்க்க இந்த உடலுக்கு விசேஷமுண்டானது ஏதென்று சொல்லுவாயாக—பூதச்சேர்வைப் பேதமென்று அறையில் - பூதங்கள் உருபங்களாகக் கூடுகிற கூட்டத்தில் உண்டாகிய பேதங்கள்கொண்டு இருக்கும் இந்த உடலுக்கு விசேஷமுண்டானதென்று நீ சொல்லில்—சேர்வைப் பேதம் என் கொடு செப்புக - பூதங்கள் கூடுகிற இடத்திலே பேதந்தான் வந்தது ஏதுகொண் டென்று நீ சொல்லுவாயாக—கருமத்தளவில் வருமெனில் - கன்மத்தைச் செய்தபடியினலே அந்தக் கன்மத்துக்கீடாக விசேஷமும் விசேஷ ஹீனமும் உண்டானதென்று நீ சொல்லில்—பித்தர் உரையில் திகழும் உணர்வு ஒழிந்தனையே - நீ கன்மத்துக்கீடாக வருமென்றது பித்தர் சொல்லுஞ் சொல்லுப்போல விளங்காநின்றது. நீயும் அறிவு கெட்டவனயிருந்தாய்—கருமஞ் செய்வோன் கடவுளன்று - யாதொரு கருமத்தைச் செய்து வருகிறவனைக் கர்த்தா வென்று சொல்லப்படாது, ஆகையால் இந்தக் கன்மஞ் செய்தது சிவமல்ல—உடலும் மருவி நின்று இருவினை வாளா நுகரா - இந்த உடலுஞ் சடமாயிருந்தபடியாலே ஓர் ஏதுவின்றிப் பிராரத்த கன்மத்தைத் தானகப் பொசிக்க மாட்டாது. சிவன் கூடிநின்று பொசித்தானென்னில்—கடவுளும் உடலின்கண் படல் துஞ்சல் இடர் நலம் உறுதல் இறங்குதல் ஏறுதல் எவ்வகையேனுஞ் செய்கை இன்றாதலும் -

எவ்வகை யேனுஞ் செய்கைஇன் றுகலும்
பலகலை உலகில் நிலவுத லானும்
எண்ணரும் பொருளும் இரவியும் ஒழியக்
கண்ணென ஒன்று காண்கையி னாலும்
பாசப் பகுதியும் ஈசனும் ஒழியப்
பசுவும் உண்டென் றிசையவேண் டின்றே
இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்தது
பொதுமையில் நிற்கும் மாயையின் பொற்பெனப்

வாக்குமனாதீதனா யிருக்கிற சிவனும் கன்மத்துக் கீடாக ஓர் உடலி னிடத்து வந்து பொருந்துதல், பிராரத்தம் பொசித்துத் தொலைந்த வாறே அந்த உடலை விட்டு விடுதல், இந்த உடலோடுங் கூடி நின்று புண்ணிய பாவங்களைப் பொசித்துக் கொண்டு வருதல், சாக்கிராதியா யுள்ள அவத்தைகளிலே இறங்கி யதீதப்பட்டுக் கிடத்தல், மீளவும் உணர்த்து முறைமையினாலே ஏறிச் சாக்கிரத்தானத்திலே வருதல் இவை யெல்லாம் எந்தப் பிரகாரத்திலுங் கடவுளுக்கில்லாத படியா லும்—பலகலை உலகில் நிலவுதலானும் - கடவுள் சர்வஜ்ஞான படி யாலே அவனுக்கு வேண்டுவதில்லை, பாசஞ் சடமானபடியாலே அதற் கும் வேண்டுவதில்லை, இந்த இரண்டு வகைக்குமின்றிப் பலவகை யாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சாத்திரங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே பொருந்தி வருகையினாலும்—எண்ணரும் பொருளும் இரவியும் ஒழி யக் கண்ணென ஒன்று காண்கையினாலும் - எண்ணிறந்த பொருள் களாயிருக்கிற பிரபஞ்சப் பதார்த்தங்களும், இவையிற்றை யெல்லாம் விளக்கஞ் செய்துகொண்டு நிற்கிற ஆதித்தனும் இவை யிரண்டையு மின்றிக் கண் என்று ஒரு முதல் நடுவே நின்று கண்டு வருகையினா லும்—பாசப் பகுதியும் ஈசனும் ஒழியப் பசுவும் உண்டென்று இசைய வேண்டின்றே - பாசத்தினுடைய பகுதியும் பதியினுடைய பகுதியும் இரண்டு மொழியப் பசுவினுடைய பகுதியும் உண்டென்று நீ பொருந்த வேண்டும்—இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப்படுத்து அது பொதுமையில் நிற்கும் மாயையின் பொற்பு என-இதுவென்று சுட்டப் பட்டதொரு விஷயத்தை யனுபவிக்குமிடத்து அந்த விஷயந்தானே யாய் அந்த அறிவானது பொதுவிலே நிற்குமென்னும் அதை மாயா

பொற்பணி யாவும் பொன்னாந் தன்மையின்
நிட்கள சகளத் திருவுரு நிலையும்
ஈச னேஎனப் பேசுவர் அன்றி
அருஉரு வாகி வரும்உல கென்னில்
அனைத்தும் மாயை எனத்தெளி கிலையே
ஆவதும் ஆகா தொழிவதும் இலதெனும்
பாவகம் உலகா யதனது பான்மை
கட்கொலை வெகுளி காமம் களவுகள்
உட்படும் இவைவிட மொழியா தார்இலர்

மயக்கினுடைய பெருமையென்று அறிவாயாக—பொற்பணி யாவும் பொன்னாந் தன்மையின் நிட்களசகளத் திருவுரு நிலையும் ஈசனே எனப் பேசுவர் - பொன்னிலேநின்றும் உண்டாகப்பட்ட பணிக ளெல்லாம் அந்தப் பொன்னையின்றி வேறொரு முதலா யிராமல் அந் தப் பொன்னேயா யிருந்த தன்மைபோல, அந்தமா அரூபமாயுள்ள நிட்களமும் அந்த நிட்களத்திலேநின்றுந் தோன்றின சகளமாகிய இச்சா ஞானக் கிரியா சொரூபமும் இவை யிரண்டுஞ் சிவனுடைய சொரூபமாயிருக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்—அன்றி அரு உருவாகி வரும் உலகு என்னில் - அதன்றி அருவாயுள்ள சிவம் உருவாயுள்ள பிரபஞ்சமா யிருக்குமென்று நீ சொல்லில்—அனைத்தும் மாயையெனத் தெளிகிலையே - பிரபஞ்சம் மாயையா யிருக்கையால் இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதானமாயிருக்கு மென்ற சிவமும் மாயை யென்று தெளிகிறாயில்லை. என்னவே பிரபஞ்சத்துக்கு உபாதா னம் சிவமல்ல மாயை யென்பது கருத்து. இதன்றியும்—ஆவதும் ஆகாது ஒழிவதும் இலதெனும் பாவகம் உலகாயதனது பான்மை - இது ஆம்பகுதி இது ஆகாப்பகுதி இவை யிரண்டுமில்லை என்கிற பாவகம் சைவராயுள்ளவர்கள் கொள்ளும் பகுதியல்ல, உலகாயதனுடைய பக்ஷமாயிருக்கும். ஞானவான்களுக்கு ஒன்று மில்லை யென்னில்—கள் கொலை வெகுளி காமம் களவுகள் உட்படும் இவைவிட மொழியாதார் இலர் - மதுபானஞ் செய்கிறது, கொன்று புசிக்கிறது, கோபித்துச் சொல்லுகிறது, பரதாரகமனஞ் செய்கிறது, பிறருடைய சொத்தைக் களவு காண்கிறது, இப்படி இன்னுஞ் சொல்லப்பட்ட பொல்லாங்குக ளெல்லாவற்றையும் ஆகாது இவை

சோம பானம் சுராபா னங்கள்
ஆமென *நூல்கள் ஆர்செவிப் பறைந்தன
மறையோன் புலைச்சியை மருவும் என்பது
முறையோ எனில்அது புனைமொழி யென்னில்
சாதி பேத †நீயினித் தவிரினும்
மேதியை ஏறு விழையா விரும்பும்
கண்ணின துருவும் அதிற்கதிர் ஒளியும்
நண்ணரும் சத்தின் நாடகம் எனில்அதற்
கேதுவும் பயனும் ஓத வேண்டும்

யிற்றை விட்டு விடுங்கோளென்று சொல்லாமலிருப்பார் ஒருவரு மில்லை. இப்படிக் கொத்தவை யெல்லாத்தையுஞ் செய்தாலும் ஞான வான்களுக்குத் தோஷம் ஏருதென்று சாத்திரஞ் சொல்லுமெனில்—சோமபானம் சுராபானங்கள் ஆம் என நூல்கள் ஆர் செவிப் பறைந் தன - சோமபானஞ் செய்கிறது சுராபானஞ் செய்கிறது இவை இரண்டுங் கொள்ளுகிறது ஆமென்று ஒருத்தரும் அறியாமல் நூல்க ளானது ஆருடைய செவியிலே சொல்லிவைத்துப் போச்சு ? இவை யிருக்க—மறையோன் புலைச்சியை மருவுமென்பது முறையோ வெனில் - பிராமணனுயுள்ளவன் பறைச்சிக்கு ஆசைப்பட்டு அவளைக் கிரீடிக்கிறது முறைமையோ முறைமைக்கீனமோ வென்று நான் கேட்க—அது புனைமொழி யென்னில் - பிராமணன் பறைச்சியைப் பரிசிக்கலாகாதென்று சொல்லுகிறது ஒரு வரம்புகட்டிச் சொன்ன தொழிந்து பிராமணன் பறைச்சியோடுங் கூடினுல் அவளிடத்திலே இவனுக்கு இன்பம் விளைந்ததில்லையோ என்று நீ சொல்லில்—சாதிபேதம் நீ இனித் தவிரினும் மேதியை ஏறு விழையா - பிராமண னென்றுஞ்சண்டாளனென்றும் இத்தனைகாலமும் வழங்கிவந்த சாதித் தன்மையை நீ தவிர்த்துவிட்டாயாயினும் எருமையை இடபமானது விஷயமாக விரும்பாது. ஆகையால் ஞானவான்களுக்கு எல்லாம் ஆம் என்கிறது அர்த்தமாகாது—விரும்புங் கண்ணினது உருவும் அதிற் கதிரொளியும் நண்ணருஞ் சத்தின் நாடகமெனில் - நீ விரும்பப்பட்ட கண்ணினுடைய வடிவும் அதிலுண்டாகிய ஆதித்தனுடைய காட்சியும் மனதினுற் கிட்டவொண்ணுதிருக்கிற சத்தாகிய சிவத்தினுடைய நடிப்பாயிருக்குமென்று நீ சொல்லில்—அதற்கு ஏதுவும் பயனும் ஓத

---

*மறைகள். †நீதிரீ - பாடபேதம்.

நின்மொழி *விரோதம் நீடுல கியற்கையும்
தன்மசாத் திரமுஞ் சகலமும் என்செயும்
உலகே ழெனஇறை பலவாந் தன்மை
கடமொடு சராவம் †கலச மாதிகள்
அடலுறு குயவன் ஆயினன் என்றால்
தாமே யாகா அவைதான் ஆகான்
ஆயினன் என்ப தாக்கினன் எனவே
ஆனாய் என்ப தனைத்தும் அவ்வவை

வேண்டும் - அப்படிச் சிவன் கண்கொண்டு ஒரு ரூபத்தைக் கண்டு வந்தானுமாயின் சிவனுக்கு அப்படி ஒரு குற்றமுண்டென்றும், அந்தக் குற்றம் நீங்கிக் கொள்ளுகைக்கு இப்படிப் பொசித்தானென்றும் சொல்லவேண்டும்—நின் மொழி விரோதம் நீடுலகியற்கையும் தன்ம சாத்திரமுஞ் சகலமும் என் செயும் - சிவன் விசுவாதீதனா யிருக்கச் செய்தே அவன் இப்படிப் பொசித்து வருவனென்று நீ சொல்லுகிற சொல் விரோதம். இன்னான் நல்லவன் இன்னான் பொல்லாதவனென்று நிலைபெற்று வராநிற்கிற உலகிலுள்ளார் அங்கீகரித்துக் கொண்டு வருகிற முறைமையும், இன்னது செய்யப் புண்ணியம் இன்னது செய்யப் பாவம் இந்தப் பாவஞ் செய்தவர்களை இராசாவானவன் தண்டஞ் செய்யக்கடவனென்று தன்மசாத்திரஞ் சொல்லுகிற முறைமையும் மற்று இப்படிச் சொல்லப்பட்டவையும் ஆன்மாவென்று ஒன்றில்லையாயின் இவையெல்லாம் என்ன செய்யும்? இதன்றி—உலகேழென இறைபலவாம் தன்மை - ' உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருத்தனுமே, பலவாகி நின்றவா ' என்ற திருவாக்கின் தன்மை—கடமொடு சராவம் கலசமாதிகள் அடலுறு குயவன் ஆயினனென்றால் தாமே ஆகா அவைதான் ஆகான் ஆயினன் என்பது ஆக்கினனெனவே-குடத்தோடே கூடச் சட்டிகள் கலசங்கள் இவையாதியாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற பாத்திரங்களெல்லாம் வெற்றிபொருந்தியிருக்கிற குசவனாயினானென்று சொன்னால் இந்தக் குசவன் அந்தப் பாத்திரங்களாகினானல்லன், அந்தப் பாத்திரங்கள்தான் இந்தக் குசவனாகிறதல்ல; ஆயினனென்பது ஆக்கினனெனவே என்று இலக்கணங்களிற் சூத்திரஞ் சொல்லுகையால்—ஆனாயென்பது அனைத்தும் அவ்வவை தான் ஆகாமையைச் சாற்றிடுமென்க - வானானாய் மண்ணானாய்

*விரோதமும். †அகல்சால் கரகம், கலசாதி கணங்கள் - பாடபேதம்.

தான்ஆ காமையைச் சாற்றிடும் என்க
தாமே எனும்இத் தனியே காரம்
அழிந்திலர் அதுவே ஆய்த்திலர் அதுவிட்
டொழிந்திலர் பிறிவிலர் எனும்இவை உணர்த்தும்
காயும் பழமும் சுவையும் நுகர்வ
தாயவன் தானும் அவன்முதற் றென்னும்
அகிலமுந் தெளிய அறிவோன் தானும்
அகிலமும் அறிஞரை அறிவிப் போனும்
அறிஞர்க் கறிவாய் அறிகின் றோனும்
அறிவிற் கறிபொருள் ஆவோன் தானும்
அகிலமும் மேனி யானவ னென்னும்

என்று இப்படி ஆனாய் ஆனாய் என்று சொல்லப்பட்டதெல்லாம் அந்தச் சிவன்தான் அந்த வானும் மண்ணுமாகானென்பதனைச் சொல்லியிடுமென் றறிக—தாமே யெனும் இத் தனியேகாரம் - தாமேதாமாய்ச் செய்யுமென்கிற ஒப்பில்லாத ஏகாரத்தோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிற திருவாக்கு—அழிந்திலர் அதுவே யாய்த்திலர் அதுவிட்டு ஒழிந்திலர் பிறிவிலர் எனும் இவை உணர்த்தும் - தாங்கள் அழிந்தார்களுமில்லை, அந்தச் சிவமுதலானார்களுமில்லை, அந்தச் சிவமுதலையின்றிக் காரியப்பட்டார்களுமில்லை, அந்தச் சிவமுதலுக்கு வேறாயிருந்தார்களுமில்லையென்று இப்படியிருக்கும் சொல்லு—காயும் பழமும் சுவையும் நுகர்வதாயவன்தானும் அவன் முதற்று என்னும்-'காயாகிப் பழமாகிப் பழத்துள்நின்ற இரதங்கள் நுகர்வானுந் தானே யாகி' என்ற திருவாக்குக் காயும் அவனாலே உண்டானது, பழமும் அவனாலே உண்டானது,பழத்தின் இரதமும் அவனாலே உண்டானது, அந்த இரதங்களை நுகர்வானும் அவனாலே உண்டானவன், ஆகையாலே அவையெல்லாஞ் சிவன்முதலாக உண்டானதென்று சொல்லும்—அகிலமும் தெளிய அறிவோன்தானும் அகிலமும் அறிஞரை அறிவிப்போனும் அறிஞர்க்கு அறிவாய் அறிகின்றோனும் அறிவிற்கு அறிபொருளாவோன் தானும் அகிலமும் மேனியானவன் என்னும்-எல்லாத்தையும் மயக்கமற அறிவானாயுள்ளவனும், அறியும் பகுதியையுள்ளவர்களுக்கு எல்லாத்தையும் அறிவிப்பவனாயுள்ளவனும்,அறியும் பகுதியையுள்ளவர்களுக்கு அவர்களுடைய அறிவாய்நின்று அறியும் பகுதியை

தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன்
ஒருபொரு ளாயின் *உவப்புண் டென்க
நுகர்வோன் தனக்கு நுகர்பொருள் வேண்டில்
இகலறக் கிடையா தொழிந்ததென் நிரயமும்
வேண்டா ராயினும் மெய்யுறு வியாதிகள்
ஈண்டா தொழியா திறைக்கிவை ஈடல
சத்தியுஞ் சிவமும் தாமே நுகரும்என்

யுடையவனும், அறிகிறவர்களுடைய அறிவிற்கு அறியப்படும் பொருளாயுள்ளானும் என்ற திருவாக்குச் சர்வத்தையுஞ் சிவன் திருமேனியாக உடையவனென்று சொன்னதாயிருக்கும்—தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன் ஒருபொருளாயின் உவப்பு உண்டென்க - ஒருவன் கொடுக்கப்பட்ட பொருள், தான் கொள்ளப்பட்ட பொருள், ஒரு பொருளைக் கொடுக்கிறவன், அந்தப் பொருளைக் கொள்ளப்பட்டவன் இவையெல்லாம் ஒரு பொருளாயிருக்குமாயின் மிகவும் பிரியம் வருமென்க. இப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ!—நுகர்வோன் தனக்கு நுகர்பொருள் வேண்டில் இகலறக் கிடையாது ஒழிந்ததென் விரயமும் - பொசிப்பானொருவனுக்கு ஒரு பொருளைப் பொசிக்க வேண்டினவிடத்து அந்தப் பொருள் அவனுக்கு மாறுபாடின்றி வந்து கூடுவதில்லை ; எல்லாப் பொருளும் ஒரு பொருளாயிருக்குமாயின் அவன் நினைத்தபொழுதே பொசிக்கவேண்டாமோ ? அது கண்டோமில்லை. ஆகையால் எல்லாம் ஒன்றாயிருக்குமாயின் நரகதுக்கமுண்டாகாது. அதேதெனன்னில்—வேண்டாராயினும் மெய்யுறு வியாதிகள் ஈண்டா தொழியாது - குன்மம் சூலைமுதலாயின வியாதிகளை அனுபவிக்க வேண்டா என்றிருப்பார்கள் இருந்தாலும் சரீரத்திலே உண்டாகப்பட்டிருக்கிற வியாதிகள் இவர்களை வந்து பொருந்தி அனுபவியாமல் விடாது. ஆகையால் நீ எல்லாம் ஒன்றென்று சொன்னது அர்த்தமன்று. ஆன்மா இல்லை எல்லாஞ் சிவமே அனுபவிக்கிறதென்றாய்—இறைக்கு இவை ஈடல - வேண்டின பொருள் கிட்டாமலும் வேண்டாத வியாதிகள் வந்து கிட்டியும் இவையிற்றினால் உண்டாகிய வருத்தம் ஆன்மாவுக்கொழிந்து கர்த்தா வாக்குமனாதீதகோசரமா யிருக்கையினாலே அவனுக்கு உண்டாகாது. இப்படி இருக்கச்செய்தே—சத்தியுஞ் சிவமுந் தாமே நுகரு

---

*உவப்பின் றென்க - பாடபேதம்.

றித்திறன் உணர்வுவந் தெய்துவ தெவர்க்கே
தமக்கே என்னில் தாம்உண ராமையும்
அமைப்பற உணர்தலும் அவர்க்கடை வன்றே
நானும் அவனும் நவையும் நலனும்
தான்அவன் ஆகையும் நின்சா தனத்தில்
சகயோ கத்தைச் சாயுச்சி யம்எனப்
பகர்வது பதிபசு பாசத் தவர்க்கே
யாதொரு வகையென ஓதிய திறைநூல்

மென்று இத்திறன் உணர்வு வந்து எய்துவது எவர்க்கே - ஆன்மா இல்லைச் சத்தி சிவங்கள் எல்லாச் சுகதுக்கங்களையும் அனுபவிக்கு மென்று நீ சொன்ன இந்தப் பகுதியிலுண்டாகிய ஞானம் இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குள்ளே ஆர்க்குத்தான் வந்துண்டாவது? என்றது ஆக்ஷேபம்—தமக்கே என்னில் தாம் உணராமையும் அமைப்பற உணர் தலும் அவர்க்கு அடைவன்றே - சத்தி சிவங்களுக்கே இந்த அனுபோக மென்னில், அந்தச் சத்தி சிவங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை அறியாத படியாலும் அறியுமிடத்துச் சுட்டியறியாமல் தடையற எல்லாத்தை யும் ஒக்க அறிகையினலும் இந்தச் சுகதுக்கங்களால் உண்டாகிய அனுபோகம் ஆன்மாவுக்கொழிந்து அந்தச் சத்தி சிவங்களுக்கு உண் டாவதொன்றல்ல. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறன் : நான் ஒருமுதல் அவன் ஒருமுத லென்று நிற்கிற இது குற்றத்தையுடைய வழியென்றும் இவன் அவ னய் விடுகிற இது சாயுச்சியமாகிய நல்வழியென்றுஞ் சொன்னய். —நானும் அவனும் நவையும் நலனும் தான் அவனகையும் நின் சாத னத்து இல்-நானென்கிற ஆன்மாவும், அவன் என்கிற சிவனும், நவை யென்கிற குற்றமும், நலனென்கிற நன்மையும், இந்த ஆன்மா அந்தச் சிவனக வேணுமென்கையும் நீ எல்லாம் ஒன்று என்கிறவனகை யால் உன்னுடைய சாதனத்துக்குட்பட்டதல்ல. இதன்றியும்— சகயோகத்தைச் சாயுச்சியம் எனப் பகர்வது பதிபசுபாசத்தவர்க்கே - யோகமார்க்கத்துக் குண்டான முறைமையை நீ சாயுச்சிய மார்க்கமாகச் சொல்லுகிற இது திரிபதார்த்த நிண்ணயம் வந்தவர்கள் கொள்ளும் பகுதியாமே. இதன்றி—யாதொரு வகையென ஓதியது இறைநூல் சொன்னவற்று ஒன்றன்று - இந்த முத்தித் தன்மை கூடமௌவும் மக்க

சொன்னவற் றென்றன் றென்னில்வீ டெளிதே
தான்அறி வழியே தலைப்பொருள் பிடிக்கின்
மேல்நிகழ் பலமும் வீடளித் திடுமே
நிலையாக் கருவியை நிலையாக் கருதிப்
புலையா டுதலும் உலகா யதன்பொருள்
குட்டியம் இன்றிநற் கோலம் எழுதுதல்
இட்டம தாயிற் கருவியும் இடங்களுங்
கருத்துற உரைக்கத் தெரித்திடும் மதித்த

ளொக்கல் சமுசாரத்தோடுங் கூடித்தான் இருப்பான், இவைவிற்றை விட்டுத்தானிருப்பான், கின்றதே நிலையாகக்கொண்டு சாதித்து வரக் கடவனென்று நீ சொன்னது, சிவாகமம் மோக்ஷத்துக்ஹேதுவாயுள்ள வர்கள் சரிக்கவேண்டின முறைமை பலவழியுஞ்சொல்லும் அவை யிற்றில் ஒருவழிக் குட்பட்டதல்ல—என்னில் வீடு எளிதே - அப்படிச் சரிக்கிறதுதான் காணும் முத்தி சாதனமென்னில், மோக்ஷத்தை அரி தென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, எல்லார்க்கும் எளிதாகப் பெற்று விடலாமென்று சொல்லு. இதன்றியும்—தான் அறி வழியே தலைப் பொருள் பிடிக்கின் மேல் நிகழ் பலமும் வீடளித்திடுமே - ஒரு ஆசாரி யன் நல்லவழி கற்பிக்க அந்த வழியே ஒழுகிவாராமல் தன்னுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின வழியே தலையான பொருளாகப் பிடித்து அந்த வழியே ஒழுகிவா அதனல் உண்டாகிய பலமும் வீட்டின்பத் தைத் தருமே—நிலையாக் கருவியை நிலையாக் கருதிப் புலையாடுதலும் உலகாயதன் பொருள் - நிலைநில்லாமைக்குச் சாக்ஷியாயுள்ள தேகா திப் பிரபஞ்சத்தை நிலைநிற்குமென்று கருதிச் செய்யாக் காரியத் தைச் செய்துகொண்டு வருகிறது உலகாயதன் கொள்ளும் பொருளா மொழிந்து சைவராயுள்ளவர்கள் கொள்ளும் பொருளல்ல—குட்டிய மின்றி நற்கோலமெழுதுதல் இட்டமதாயின் - சுவரில்லாமற் சித்திர மெழுதுகிறது ஒருவருஞ் செய்யவொண்ணுதது, உனக்கு இட்டமா யிருக்குமாயின்—கருவியும் இடங்களுங் கருத்துற உரைக்க - தனுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமும் ஆன்மாவுக்கே யென்று சாத்திரஞ் சொல்லச்செய்தே—தெரித்திடும் மதித்தது - மதித்தது தெரித்திடும் என மாறுக. இதன் பொருள்: சிவன் விசுவாதீதனு யிருக்கையினுலே அவனுக்கு இவை வேண்டுவதில்லை. இவை வேண்டினது ஆன்மா

௧௧௫ தறிவொன் றில்லோர்க் கிறையருள் உதவுதல்
பிறிவறி வரிய செறிஇருள் இடத்தோர்
அந்தகர்க் காண வந்தோர் எம்மை
நீவிரும் காண வேணும் என்றுங்
கெடுத்தொரு தீபம் கொடுத்ததை ஒக்கும்
௧௨௦ இச்செயற் கிறைவன் கொச்சையன் அன்றே
கருவி வசத்தில் தெரிவுறக் காண
வேண்டுநர் இலரால் ஈண்டறி வியாவுஞ்
சிவமே என்று செப்பினை அவம்உறு

வுக்கா யிருக்கச்செய்தே, ஆன்மா இல்லை, இவை அந்தரத்தே நிற்கு மென்று உன்னுடைய போதம் சற்றும் கூசாமல் நினைத்துச் சொல் லும். இதன்றி—அறிவொன்றில்லோர்க்கு இறையருள் உதவுதல் - ஓர் ஏகதேசமும் அறிவில்லாத ஆன்மாக்களுக்குக் கர்த்தாவினுடைய அருள் அறிவைக் கொடுக்குமென்றாய், அங்ஙனம் அது செய்தல்—பிறி வறிவரிய செறியிருளிடத்து ஓர் அந்தகர்க் காணவந்தோர் எம்மை நீ விரும் காணவேணும் என்றுங்கு எடுத்து ஒரு தீபம் கொடுத்ததை ஒக் கும் - ஒரு சற்றும் நீக்கிக் காணவொண்ணுமற் செறிந்துகொண்டிருக் கிற இருளினிடத்திலே யிருக்கிற அந்தகராயுள்ளவரைக் காணவந்தவ ரொருவர் விளக்கைக் கொண்டுவந்து கண்டு அந்த விளக்கை அந்தகர் கையிலே கொடுத்து என்னையும் நீர் காணவேணுமென்று சொல்ல, அவரை இவர் கண்டாரென்கிறதுக்கொக்கும் அறிவில்லாத ஆன்மா வுக்கு அருள் அறிவைக் கொடுக்க அறிந்ததென்று நீர் சொன்னது— இச் செயற்கு இறைவன் கொச்சையனன்றே - அறிவில்லாத ஆன்மா வுக்குத் தன்னுடைய அருளைக்கொண்டு அறிவைக் கொடுத்தான் என் கிறது கர்த்தாவும் இந்த ஆன்மாவைப்போல அறிவில்லாதவனாக வேண்டும். இதன்றியும்—கருவி வசத்தில் தெரிவுறக் காண வேண்டு நர் இலரால் - கருவிகள் சடமா யிருந்தபடியாலே இவையிற்றைக் கொண்டு தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நன்றாகக் காண்கிற காட்சி சிவ ஞானிகளா யுள்ளவர்களுக்குள் ஒருவரும் வேண்டியிருப்பார் இல்லை. அப்படியிருக்கச்செய்தே—ஈண்டு அறிவு யாவுஞ் சிவமேயென்று செப் பினை - இவ்விடத்துக் கருவிகளைக் கொண்டு தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை அறிந்துவருகிற அறிவெல்லாஞ் சிவமேயென்று நீ சொன்னாய்—அவம்

பொறிபுலன் அறியா அறிவது பிரமம்
என்றோர்க் குன்போல் இடர்ப்படல் இலதே
ஏற்றம் கருவி இருபதோ டிரண்டும்
போற்றும்ஓர் அவத்தையும் புகல்திரி மலமும்
ஈசனும் உயிரும் பேசினை அஃதொழிந்
தொன்றே யாகும் என்ற நின்இயல்பு
தாயர் மனைவியர் தாதியர் தவ்வையர்
ஆயவர் எவரையும் ஓர்மையிற் காணும்
கோகழி *தூர்த்தர் கொடுந்தொழில் தருமே

உ-று பொறிபுலன் அறியா அறிவது பிரமம் என்றோர்க்கு உன்போல் இடர்ப்படல் இலதே - இந்திரியங்கள் தானாக விஷயங்களை அறியமாட்டாதது கொண்டு சடமாயிருந்தபடியாலே எல்லாத்தையும் அறிகிறது பரப்பிரம மென்று சொன்ன மாயாவாதிக்கும் உன்னைப்போலக் குற்றஞ் சொல்லத்தக்கது இல்லை. அதேதெனென்னில், அவன் பிரமத்தை அறிவென்றும் பிரபஞ்சத்தைச் சடமென்றுஞ் சொன்னான், நீ எல்லாத்தையுஞ் சித்தென்கையினாலே. இதன்றியும்—ஏற்றம் கருவி இருபதோடு இரண்டும் போற்றும் ஓர் அவத்தையும் புகல் திரிமலமும் ஈசனும் உயிரும் பேசினை - அந்த மாயாவாதி பதினாலு கருவியும் நாலவத்தையுஞ் சொன்னான். நீ அவனிலும் பார்க்க ஏற இருபத்திரண்டு கருவியுஞ் சைவராயுள்ளவர்கள் பரிகரித்துக் கொண்டு வருகிற ஓர் அவத்தையும் இவர்களாலே சொல்லப்பட்டு வருகிற மூன்று மலமும் கர்த்தாவும் ஆன்மாவும் உண்டென்று சொன்னாய்—அஃது ஒழிந்து ஒன்றே யாகும் என்ற நின் இயல்பு - அவையிற்றை யெல்லாம் விட்டு இப்பொழுது எல்லாம் அந்தச் சிவமொன்றுமே யென்று நீ சொல்லுகிற இயல்பு எதுக் கொக்கும்?—தாயர் மனைவியர் தாதியர் தவ்வையராயவர் எவரையும் ஓர்மையிற் காணுங் கோகழி தூர்த்தர் கொடுந் தொழில் தருமே - தன்னுடைய தாய் சிறியதாய் பெரிய தாயானவர்கள், தன் பெண்சாதி தமையன் பெண்சாதி தம்பி பெண் சாதியா யுள்ளவர்கள், தன் வெள்ளாட்டி முன் சொன்னவர்களுடைய வெள்ளாட்டியா யுள்ளவர்கள், தன்னுடைய தங்கைமார் தமக்கைமார் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவர்க ளெல்லாரையுந் தன்னுடைய பெண் சாதியைப் பார்க்குமாப்போலே இவர்களெல்லாரையும் ஒக்க விஷயப்

---

* தூர்த்தக் - பாடபேதம்.

ஆக மற்றதன் அருள்நிலை தன்னிலை
ஏக நாயகன் ஆகிய இறைநிலை
நாசமில் பாசம் வீசிய வியன்நிலை
இனையவை யொன்றும் நினைவினும் இன்றி
உண்டெனும் உணர்விற் கண்டது கருதில்
இழுக்கெனும் புலன்வழி ஒழுக்கமும் அதுவாய்க்
கொண்டு பண்டையில் எண்தரு மடங்கு
வந்தவா செய்யத் தந்ததை யன்றே
புன்மைகள் நீங்க உண்மை கேண்மதி.

பார்வையாகப் பார்க்கும் கோகழியுள் நடுக்கண்ணனது தன் எல்லையில் நில்லாமல் இறந்து கண்டு வருகிற தூர்த்தனுடைய கொடிய தொழிலை யொக்கும்—ஆக மற்றதன் - நீ சொல்லி வந்த ஞானத்தினது தன்மை இப்படித் தவறாகக் கிடக்க—அருள்நிலை தன்னிலை ஏகநாயக னாகிய இறைநிலை நாசமில் பாசம் வீசிய வியன்நிலை - அருள் சர்வத்தையுங் காரியப்படுத்தி வருகிற முறைமை, ஆன்மாத் தனக்கென ஓர் சுதந்தர மில்லாமல் நிற்கிற முறைமை, கர்த்தா எல்லாத்திலும் நிறைந்து நிற்கச்செய்தே ஒன்றிலுந் தாக்கற நிற்கிற முறைமை, அழிவில்லாம லிருக்கிற பாசம் சர்வான்மாக்களைப் பந்தித்துக் கொண்டு நிற்கிற முறைமை—இனையவை ஒன்றும் நினைவினும் இன்றி - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யொன்றும் உன்னுடைய நினைவிலுங் கூட இல் லாமல்—உண்டெனும் உணர்விற் கண்டது கருதில் - ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லை சிவனே எல்லாத்தையும் அறிகிறவனென்று நீ நாட்டப் பட்ட அறிவினாலே நீ அனாசாரமாகச் சொன்னதை விசாரிக்கில்—இழுக்கெனும் புலன்வழி ஒழுக்கமும் அதுவாய்க் கொண்டு - இந்திரிய வாதனை பொல்லாதென்று சொல்லச்செய்தே அந்த இந்திரிய வாதனை தானே நீ ஞானசாரமாகக் கொண்டு—பண்டையில் எண் தரு மடங்கு வந்தவா செய்யத் தந்ததை யன்றே - நீ பெத்த தசை யிலே நிற்கிற நாள் செய்து வந்த அனாசாரத்திலும் பார்க்க முத்தி தசையிலே எண்மடங்கு அனாசாரத்தைச் செய்துகொண்டு திரியத் தக்கதாக உனக்கு இந்த மயக்கந் தந்த அஜ்ஞானத்தை வெறுக்கிற தல்லது உன்னை வெறுக்க வழக்கில்லை—புன்மைகள் நீங்க உண்மை கேள்மதி - இப்படிக் கொத்த அஞ்ஞானங்கள் உனக்கு நீங்கத்தக்க

சைவவாதி சங்கற்பம்

அறிவாய் அறியும் அறிவுயிர் கேவலத்
தறிவிலன் இருளொடும் பிறிவிலன் அண்ணல்
கலைமுத லாக நிலவிய கருவிகள்
கசடு விளக்கென உதவும் துளக்கறப் பொருந்தி
இருவினை நுகர்வில் வருவினை செய்து
மாறிப் பிறந்து வருநெடுங் காலத்
திருள்மல பாகமும் சத்தினி பாதமும்
மருவுழி அருளுரு மன்னவன் அணைந்து

தாக நான் சத்தியத்தைச் சொல்லுகிறேன், அத்தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக. மதியென்றது அசை.

மேற் சைவவாதி தன்மதம் கூறுகின்றான் :

அறிவாய் அறியும் அறிவு உயிர் - அனுதியே அறிவாய் அறிந்து கொண்டு வருகிற அறிவாயிருப்பதொன்று ஆன்மா—கேவலத்து அறிவிலன் இருளொடும் பிறிவிலன் - இப்படி அறிவாயுள்ள ஆன்மா வுக்குக் கேவலாவத்தையில் ஒரு சற்றும் அறிவில்லை ; அவ்விடத்து ஆணவமலத்தோடுங் கூடி நீக்கமின்றி யிருக்கும்—அண்ணல் கலைமுத லாக நிலவிய கருவிகள் விளக்கென உதவும் - இப்படி ஒன்றும் அறி யாமற் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிற அவதாரத்திலே கர்த்தாவானவன் கலை முதலாகப் பொருந்தப்பட்டு வருகிற கருவிகள் முப்பத்தொன்றையுங் கண்ணுக்கு விளக்குக் காட்டான தன்மைபோல இந்த ஆன்மாவுக்குக் காட்டாகக் கொண்டு கூட்டும்—துளக்கறப் பொருந்தி இருவினை நுகர்வில் வருவினை செய்து - அந்தக் கருவிகளோடும் அசைவறக் கூடிப் பிராரத்த கன்மமான புண்ணிய பாவங்களைப் பொசிக்கச் செய்தே ஆகாமியத்தை ஆர்ச்சித்துக் கொள்ளும்—மாறிப் பிறந்து வரு நெடுங்காலத்து - இந்தக் கன்மத்துக் கீடாக அச்சுமாறிப் பிறந்து வாராநிற்கும் ; இப்படி நெடுங்காலம் பிறந்து இறந்து வரச்செய்தே—இருள் மலபாகமுஞ் சத்தினிபாதமும் மருவுழி - சிவபுண்ணியம் உண் டாயதனாலே ஆணவமலத்துக்குப் பாகமும் சத்தினிபாதமும் பொருந் தினவிடத்து. இது பெத்தம்.

௧௫0 செல்கதி ஆய்ந்து பல்பணிப் படுத்திக்
கருவியும் மலமும் பிரிவுறப் பிரியா
ஞானம் நல்கலும் தான்அது நோக்கித்
தன்னையும் அதனையும் தன்முதற் பொருளையும்
இன்னவென் றறியா இருவரும் முயங்கி
௧௫௫ ஒன்றாய் உறுபயன் உவப்பும்
இன்றாய் நிற்கும் இதுசிவ கதியே. ௧உ

௧௩. சைவவாதி நிராகரணம்

இதுகதி யாக முதல்அறி வுயிரேல்
பொறிபுலன் நீங்க அறிவுயிர் அன்றே

மேல் முத்தி : அருளுரு மன்னவன் அணைந்து செல்கதி ஆய்ந்து பல்பணிப் படுத்தி-கர்த்தா அருளே திருமேனியாகக் கொண்டு ஆசாரிய மூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து இவன் சென்று பொருந்தப்பட்ட கதிக்கு ஏதுவா யுள்ளவையிற்றை ஆராய்ந்து பல் பணியாகிய சரியை கிரியாயோகங்களிலே நிறுத்தி—கருவியும் மலமும் பிரிவுறப் பிரியா ஞானம் நல்கலும் - அந்தச் சரியை கிரியாயோகங்களை முற்றச் செய்கையிலே கேவல சகல மிரண்டையும் நீக்கி அனாதியே இவனைவிட்டு நீங்காமல் உபகரித்துக்கொண்டு வருகிற உண்மை ஜ்ஞானத்தைப் பிரசாதியாநிற்கும்,அப்படி செய்தமாத்திரத்திலே—தான் அது நோக்கித் தன்னையும் அதனையும் தன்முதற் பொருளையும் இன்னவென் றறியா இருவரும் முயங்கி-இந்தஆன்மா அந்த உண்மை ஜ்ஞானத்தைத் தரிசித்து ஞாதுருவாகிய தன்னையும் ஞானமாகிய அந்த உண்மை ஜ்ஞானத்தையும் அந்த ஞானத்துக்கு முதலாயுள்ள நேயத்தையும் இந்த மூன்று முதலையும் அவ்விடத்திற் சுட்டி யறியாமல் இந்த ஆன்மாவுஞ் சிவமுந் தன்னிலே கூடி—ஒன்றாய் உறு பயன் உவப்பும் இன்றாய் நிற்கும் இதுசிவகதியே - இரண்டும் ஒரு முதலாய் அவ்விடத்து உற்றதொரு பயனும் பிரியமும் இரண்டும் இல்லையாய் இப்படி நிற்கிற அவதாரத்தைச் சிவசாயுச்சியமென்று சொல்லப்படுவது. ௧உ

மேல் சித்தாந்தியார் மறுக்கிறார் :

(உரை) இது கதியாக முதலறிவு உயிரேல் - நீர் இப்பொழுது சொல்லி முடித்த இது முத்தியானாலும், அது பின்பு சொல்லுகிறோம். ஆன்மா அனாதியே அறிவாயிருப்பதொன்றாகில்—பொறிபுலன் நீங்க

அடைகாய் நூறி னிடைசேர் சிவப்பென
இந்தியத் தொகையின் வந்தறி வொன்றுநின்
றின்றும் என்றல் அன்றே எந்தை
அறிவிலன் அதீதச் செறிவில்என் றுரைத்த
நின்மொழி விரோதமும் பின்முன் மலேவும்
மன்வயின் நிகழா மலம்இருள் இறையொளி
தான்அமர் விளக்கில் தகும்மருட் கலாதிகள்
ஈனமில் இவனிடத் தெவ்வா றிசைந்தன

அறிவு உயிரன்றே-இந்திரியங்களும் அதனாலே அறியப்பட்ட விஷயங்களும் இரண்டு வகையும் நீங்க ஆன்மாவானதற்கு அறியும் பகுதி உண்டாமே! அது இந்திரியங்கள் கூடினபோது அறிந்தும் அவை நீங்கினபொழுது அறியாமையும் ஆன்மாவுக்குள்ள முறைமையென்று நீ சொல்லின்—அடைகாய் நூறின் இடை சேர் சிவப்பென இந்தியத் தொகையின் வந்து அறிவொன்று நின்று இன்றுமென்றலன்றே எந்தை - பாக்கும் வெற்றிலேயும் சுண்ணும்பும் கூடி மத்திச்சவிடத்திலே அவையிற்றினுடைய தன்மையின் நடுவே ஒரு சிவப்பு எழுந்தாற்போலச் சடமாயுள்ள இந்திரியங்களினுடைய கூட்டத்தின் நடுவே ஓர் அறிவு தோன்றி உடனே அழியுமென்று கணபங்கஞ்சொன்ன புத்தனையொப்பீர் தேவரீர். இதன்றியும்—அறிவு இலன் அதீதச்செறிவில் என்று உரைத்த நின்மொழி விரோதமும் பின்முன் மலேவும் மன்வயின் நிகழா - அறிவாய் அறிந்துவருகிற ஆன்மாவானதற்கு மலத்தினாலே நெருங்கியிருக்கிற அதீதத்தானத்தில் அறிவில்லேயென்று சொன்ன உம்முடைய சொல்விரோதமும் ஒருக்கால் அறிவென்றும் ஒருக்கால் அறிவல்லவென்றும் நீர் முன்னெடு பின் மலேயச் சொன்ன இவையும் நிலேபெற்று வாராநிற்கிற நல்லோர்களுடைய கூட்டத்தினிடத்துக் கொள்ளப்படாது. இதன்றியும்—மலம் இருள்-ஆணவமோ என்றூற் சுத்த இருளாயிருப்பதொன்று—இறை ஒளிதான்-கர்த்தாத் தானே என்னில் மகாப் பிரகாசமா யிருப்பானொருத்தன்—அமர் விளக்கில் தகும் மருட்கலாதிகள்-பொருந்தப்பட்ட விளக்குப்போலும் இவனுக்குக் காட்டாயுள்ள கலே முதலாகிய முப்பத்தொரு தத்துவமும் மாயா கருவிகளா யிருக்கையினாலே மயக்கமா யிருப்பதொன்று. ஆகையால் இந்தக் கருவிகள்—ஈனமில் இவனிடத்து எவ்வாறு

இசைந்த தாயினும் இசையா தாயினும்
அசைந்திடும் முத்தி சாதனம் அவமே
சத்தினி பாதமோ தகுமல பாகமோ
உய்த்த காரண காரியம் ஓதுக
பாகம் காரண மாகில் மற்றது
காலா வதியிற் காயா வதியில்
மேலா மென்னும் வினையுறும் அவதியில்
துயரென உயிர்க்குத் தோன்றிடும் அவதியில்
நயமிகும் இறையவன் நல்கிடும் அவதியில்
ஏதிற் கூடும் ஓதுக இருவினை

இசைந்தன - இருளா யிருக்கிற கேவலத்தானத்திலே ஆன்மா அழிவின்றி நிற்க இவனிடத்திலே மகாப்பிரகாசமா யிருக்கிற சிவனாலே மயக்கமாயிருக்கிற கருவிகள் சென்று பொருந்தினபடி எப்படி?—இசைந்ததாயினும் இசையாதாயினும் அசைந்திடும் முத்தி சாதனம் அவமே - அந்தக் கருவிதான் கூடி புணர்ந்தானாயினுங் கருவிகள் கூடாமற் கேவலந் தன்னிலே கிடந்தானாயினும் அது நிற்குதும் நீர் நிலை நிற்கமாட்டாமல் முத்தி சாதனஞ் சொன்னது மிகவும் நன்றாயிருந்ததில்லை. இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேல் முத்தியை மறுக்கிறார்: சத்தினிபாதமோ தகு மலபாகமோ உய்த்த காரண காரியம் ஓதுக - முன்னே இருண்மல பாகமும் சத்தினி பாதமும் மருவுழி என்றீர், இதில் சத்தினிபாதங் காரணமாக மலபாகம் உண்டாச்சுதோ, மலபாகம் காரணமாகச் சத்தினிபாதம் உண்டாச்சுதோ, இவையிற்றைச் செலுத்தப்பட்ட காரண காரியம் யாதென்று சொல்லுவீராக—பாகம் காரணமாகில் - மலபாகம் காரணமாகச் சத்தினிபாதம் உண்டான தென்னில்—மற்றது காலாவதியிற் காயாவதியின் மேலா மென்னும் வினையுறும் அவதியில் துயரென உயிர்க்குத் தோன்றிடும் அவதியின் நயமிகும் இறையவன் நல்கிடும் அவதியில் ஏதிற் கூடும் ஓதுக - அந்த மலபாக மென்று சொன்னது எண்ணிறந்த காலஞ் செல்லச்செய்தே அதிலே இன்ன காலத்திலே இவனுக்கு முத்தி யென்றிருக்குமே அந்தக் காலத்தினுடைய எல்லையிலேயோ, எண்ணிறந்த சரீரம் எடுத்துப்போட்டு வருகிறதுக்குள்ளே இன்ன சரீரத்திலே முத்தியென்றிருக்குமே அந்தச் சரீரத்தி

ஒத்த எல்லையில் வைத்தனர் என்னில்
அருவினை தூக்க உருவினை நில்லா
தொருவினை புரிகால் இருவினை ஆகா
ஒப்புறு மாறு செப்புக தேசிகன்
௨௫ அருளுரு என்ற பொருளினை ஆயின்
மாயா உருவினன் மாயா உருவினை
ஏயான் ஏய்ந்தவர் எம்ம னோரே

னுடைய எல்லையிலேயோ, ஒன்றுக் கொன்று மேலாய் வருகிற புண்ணிய பாவங்கள் இரண்டுந் துலையொப்பு வந்த எல்லையிலேயோ, எண்ணிறந்த காலம் பிறந்திறந்து வருகிற ஆன்மாவுக்கு இந்தச் செனனம் துக்கமென்று தோன்றிற்று அந்த எல்லையிலேயோ, இந்த ஆன்மாக்கள்மேலே மிகவும் பிரியத்தையுடைய கர்த்தா இவனை இன்ன அவதாரத்திலே இரட்சிப்பனென்று உண்டே அந்த எல்லையிலேயோ, இவையிற்றில் எந்த அவதாரத்திலே கூடுமென்று சொல்லுவீராக—இருவினை ஒத்த எல்லையில் வைத்தனரென்னில் - புண்ணிய பாவமிரண்டுந் துலையொத்த அவதாரத்திலே மலபாகம் உண்டாமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்களென்று நீ சொல்லின்—அருவினை தூக்க உருவினை நில்லாது - கன்மம் அருவமாயிருந்தபடியாலே புண்ணியம் ஒரு தட்டிலும் பாவம் ஒரு தட்டிலும் போட்டு இரண்டும் ஒத்ததோவென்று தூக்கிப் பார்க்க உருவாகக் காணப்படாது. இதன்றியும்—ஒருவினை புரிகால் இருவினை ஆகா - ஒரு புண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்து அதிலே பாவம் பாதியாகவும் புண்ணியம் பாதியாகவும் பகுத்து நில்லாது, ஒரு பாவத்தைச் செய்யு மிடத்திலே புண்ணியம் பாதியாகவும் பாவம் பாதியாகவும் பகுத்து நில்லாது, புண்ணியமும் புண்ணியமாகவே வரும் பாவமும் பாவமாகவே வரும்—ஒப்புறுமாறு செப்புக - புண்ணிய பாவம் இரண்டுந் துலையொக்கிறபடி எப்படி யென்று நீர் சொல்ல வேண்டும். இதன்றியும்—தேசிகன் அருளுரு என்ற பொருளினை ஆயின் - ஆசாரியனுடைய வடிவு அருள்வடிவா யிருக்குமென்று நீர் சொன்னதினுடைய அர்த்தத்தை விசாரிக்கு மிடத்து—மாயா உருவினன் மாயா வுருவினை ஏயான் - கர்த்தாவோ என்றால் ஒருக்காலும் அழியாத திருமேனியினை யுடையவன், அவன் அழிந்து போவதாயிருக்கிற இந்த மாயா சரீரத்

பல்பணி ஞான காரணம் என்னில்
தொல்பணி தொறும்பயன் தொடுப்பத னாலும்
ஒருபணி செய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரும்
அரச ராகிய தருணத் தலைவரும்
முதிர்பர சமயத் திதமுறும் அரசரும்
ஞானம் பெற்ற நன்மையி னாலும்
ஈனமில் பணிஅருட் கேதுவன் றென்றால்
ஞானேற் பத்தி நிமித்தம்இத் தொழிலென

-தைப் பொருந்தான். அப்படி யன்று காணும், ஆன்மாக்களை இரக்ஷிப்பான் பொருட்டாக இந்த மாயா சரீரத்தைப் பொருந்தவன் என்னில்—ஏய்ந்தவர் எம்மனோரே - யாதொருத்தர் இந்த மாயா சரீரத்தைப் பொருந்தினவர்கள் ஆன்ம வர்க்கத்திலே ஒருத்தரொழிந்து வேறொன்றாகச் சொல்லப்படாது. இதன்றி—பல்பணி ஞான காரணம் என்னில் - பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சரிதை கிரியை யோகங்களைச் செய்வது காரணமாக ஞானம் உண்டாம் என்னில்—தொல்பணி தொறும் பயன் தொடுப்பதனாலும் - பழைதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற சரிதை கிரியா யோகங்களைச் செய்து அது காரணமாகச் சாலோக சாமீப சாரூபங்கள் உண்டாமென்று திருவாக்குச் சொல்லியிருக்கையினாலும்—ஒரு பணி செய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரும் அரசாகிய தருணத் தலைவரும் முதிர் பரசமயத்து இதமுறும் அரசரும் ஞானம் பெற்ற நன்மையினாலும் - சரிதைக்குள்ளுங் கிரிகைக்குள்ளும் யோகத்துக்குள்ளும் இவையொன்றுக்குள்ளும் ஒரு தொழிலுஞ் செய்யாத சீகாழிக்குத் தலைவரா யிருந்துள்ள நல்ல சம்பந்தரும், இராச குமாராய் வாலிபத்துக்கெல்லாந் தலைவரா யிருந்துள்ள சேரமான்பெருமாள் நாயனாரும், மிக்க அமண் சமயத்திலே நின்றும் அது சமயமல்லவென்று போந்து சைவமே சமயமென்று அறுதியிட்டுக்கொண்டு நிற்கிற திருநாவுக்கரசு நாயனாரும், இவர்கள் ஒரு தொழிலுஞ் செய்யாமல் ஞானத்தைப் பெற்று நின்ற நன்மைப் பகுதியினாலும்—ஈனமில் பணி அருட்கு ஏதுவன்று என்றால்-குற்றமற்றிருக்கிற சரிதை கிரியை யோகங்கள் ஞானத்துக் கேதுவென்று சொல்லப்படாது என்றால் தானல்லவென்று சொல்லி யிருக்கச்செய்தே நீர் ஆமென்று சொன்னால்—ஞானேற்பத்தி நிமித்தம் இத்தொழில் என ஏனோர்க்கு இறை

ஏனோர்க் கிறைநூல் இயம்பிற் றென்னும்
கருவியும் மலமும் பிரிவுற அருள்தரும்
என்றனை கேவலத் தேதும் அறிவிலன்
துன்றிய சகலத் தருள்நிலை தோன்று
தெவ்வவத் தையில் இறையருள் பெறுகுவம்
செவ்விய ஞான தெரிசன மாவது
நால்வகை மாயைப் பால்வரு ஞானம்
பண்டை ஞானம் இதுபறி தரவரக்
கண்ட ஞானம் இதுவாக் காணில்
ஈனமில் ஞானிக ளென்போர் யாருமில்

நூல் இயம்பிற்று என்னும் - ஞானோற்பத்திக்கு நிமித்தமாயிருப்ப தொன்று இந்தத் தொழில்கள், ஞானத்துக்குக் காரணமன்று என்று உம்மை யொழிந்துள்ளோ ரெல்லார்க்குங் கர்த்தா நூல்களிலே அருளிச்செய்து வைத்தது என்னவாக முடியும்? இதன்றியும்—கருவியும் மலமும் பிரிவுற அருள்தரும் என்றனை - அறிவாயுள்ள கருவிகளும் அறியாமையாயுள்ள மலமும் இரண்டும் நீங்கத் தக்கதாக அருட்பிரகாச முண்டாமென்று நீ சொன்னாய்—கேவலத்து ஏதும் அறிவிலன்- மல சம்பந்தமாயிருக்கிற கேவலாவத்தையில் ஆன்மா ஒன்றும் அறியானுகையால் இவ்விடத்து அருட்பிரகாசம் உண்டாகாது—துன்றிய சகலத்து அருள்நிலை தோன்றாது - கருவிகளோடுங் கூடிச் சத்தாதி விஷயங்களினாலே நெருங்கியிருக்கிற சகலாவத்தையில் அருட்பிரகாச முண்டாகாது—எவ்வவத்தையில் இறையருள் பெறுகுவம் - முன் சொன்ன இரண்டு அவதாரத்திலும் அருட்பிரகாச முண்டாகாதென்றால் பின்னை எந்த அவதாரத்திலேதான் நாம் கர்த்தாவினுடைய திருவருளைப் பெறுவோம்?—செவ்விய ஞானதெரிசனமாவது - மயக்கமற நீர் தெரிசித்த ஞானமாவது—நால்வகை மாயைப்பால் வரு ஞானம் - தனு கரண புவன போகமென்கிற நால்வகையோடுங் கூடிக் கொண்டிருக்கிற மாயையின் பகுதியிலேநின்றும் அறிந்துவருகிற ஞானமாகவேண்டும்—பண்டை ஞானமிதுபறிதரவரக் கண்ட ஞானம் இதுவாக் காணில் - இந்த மாயையினாலே அறிந்துவருகிற ஞானமிது எப்பொழுதும் உள்ள ஞானம், இது நீங்கத் தக்கதாக மேல் வருகிற ஞானம் இதுதானாகக் காணப்படில்—ஈனம் இல் ஞானிகளென்போர்

ஞான வேற்றுமை நாடலும் அரிதே
தானும் ஞானமும் தலைவனும் என்றனை
ஆனபின் இவனும் இவனது ஞானமும்
பாசமும் பாச ஞானமும் என்றிவை
பேசுவர் ஒன்றாப் பெற்றிய ஆகலின்
மும்மைப் பொருட்கும் மும்மைத் தன்மை
செம்மைத் தென்னிற் செலவுகள் எழுதுக
இருவரும் கூடி ஒருபயன் ஆய்த்தென்
றருளினை இவ்வா றபேதிகள் நிலையே

யாரும் இல் - ஞானவான்கள் மூன்று லோகத்திலும் இல்லையென்று ஒருத்தரும் சொல்லுவாருமில்லை, நீர் சொல்லுகிற வழக்கெல்லாம் ஞானவான்களாக வேண்டும். ஞானந் திரிலோக்கிய துல்லபமென் கிற திருவாக்குப் பழுதாம். என்னவே, இவர்கள் மடமும் மடப்புற மும் மடவடியாருந் தேவாரமுந் திருமுட்டுந் திருவாபரணமும் இவை தானே ஞானமாகக் கொண்டு நிற்பர்கள் என்பது கருத்து—ஞான வேற்றுமை நாடலும் அரிதே - ஞானத்தினுடைய வேறுபாடறியும் பொழுது எத்தனை பாக்கியஞ் செய்யவேணும், எளிதாக உண்டாகாது. இதன்றியும்—தானும் ஞானமும் தலைவனும் என்றனை - ஆன்மாவும் சிவனுடைய ஞானமும் சிவனும் என்று மூன்றாகச் சொன்னாய்—ஆனபின் இவனும் இவனது ஞானமும் பாசமும் பாசஞானமும் என் றிவை பேசுவர் ஒன்றாப் பெற்றிய ஆகலின் - சிவனும் சிவனுடைய ஞானமுமென்கையால் ஆன்மாவும் ஆன்மாவினுடைய ஞானமும் பாச மும் பாசத்தினுடைய ஞானமும் இவையெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட் டிப் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறது முறைமையானபடியாலே—மும்மைப்பொருட்கும் மும்மைத்தன்மைசெம்மைத்தென்னில் செலவு கள் எழுதுக - இவை மூன்று முதலுக்கும் மூன்று ஞானமும் உள்ள தொன்றாகில் அந்தப் பசுஞானமும் பாசஞானமும் போனபடி எப் படியென்று சொல்லவேண்டும். இதன்றியும்—இருவருங் கூடி ஒரு பயன் ஆய்த்து என்று அருளினை - ஆன்மாவுஞ் சிவனுங் கூடி ஒரு முதலாச்சு என்று நீ சொன்னாய்—இவ்வாறு அபேதிகள் நிலையே - இப்படிப் பெத்தத்தில் இரண்டாய் முத்தியில் ஒன்றாயிருக்குமென் கிற சித்தாந்தம் அபேத சித்தாந்தஞ் சொல்லுகிற மாயாவாதிகள்

பதிபசு பாசம் முதிர்அறி வுகளுடன்
ஆறு முன்னர்க் கூறுப் பின்னர்
இருபொருள் நீத்துமற் றொருநால் வகையையும்
ஈனமில் ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம்என்
றிசைய மூன்றாய்ப் பசுபதி என்றவற்
றிரண்டாய் இரண்டும் ஒன்றின்ஒன் றாகத்
திரண்டாம் பயனெனும் திருவருள் தெளியில்
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும்
என்றிறை இயற்கை இயம்புதல் தகுமே

சித்தாந்தமா யிருக்கும்—பதி பசு பாசம் முதிர் அறிவுகளுடன் ஆறு முன்னர்க் கூறு - பதியும் பசுவும் பாசமும் பதியினுடைய ஞானமும் பசுவினுடைய ஞானமும் பாசத்தினுடைய ஞானமும் இந்த மிக்க ஞானங்களோடே ஆறுவகையாக முன்னே சொல்லி—பின்னர் இருபொருள் நீத்து மற்றொரு நால்வகையையும் - அந்த ஆறினும் பசு ஞானத்தையும் பாசஞானத்தையும் விட்டுப் பின்பு நாலாக்கி அந்த நாலுவகையையும்—ஈனமில் ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் என்று இசைய மூன்றாய் - இதிலே பாசமொன்றையும் விட்டுக் குற்றமில்லாத ஞாதுருவென்றும் ஞானமென்றும் ஞேயமென்றும் இங்ஙனம் பொருந்தத் தக்கதாக மூன்றாக்கி—பசுபதி யென்று அவற்று இரண்டாய் - அவையிற்றில் ஞானத்தை நீக்கிப் பசுவென்றும் பதியென்றும் இரண்டாக்கி—இரண்டும் ஒன்றின் ஒன்றாகத் திரண்டாம் பயனெனுந் திருவருள் தெளியில்-இந்த இரண்டும் ஒன்றினிடத்திலே ஒன்று சென்று கூடி இரண்டும் ஒரு பயனாய் நிற்குமென்று நீ சொல்லுந் திருவருளின் பகுதியைத் தெளியுமிடத்து—சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றும் என்று இறையியற்கை இயம்புதல் தகுமே - திருவாசகம், ‘இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று, நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தே நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றுந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை யாருன்னை யறியகிற் பாரே’ என்று திருவாதவூர் நயினர் கர்த்தாவினுடைய தன்மையை அருளிச் செய்தது நீர் சொன்ன அர்த்தத்துக்குத் தகுமே! என்ன, தகா

ஒன்றாம் என்ற லன்றியும் உவப்பும்
இன்றாம் என்றால் என்பயன் இயம்புக
என்றனை வினவும் யாவும் விளங்க
வென்றிகொள் கருத்தில் வேண்டினை யாயின்
நதிக்கரை ஆன்எனக் கொதித்தல் மறந்து
வெண்ணெயம் பதிதிகழ் மெய்கண் டவன்அருள்
உள்நிலை யுடையோ னொருவன் உரைத்த
தவப்பிர காசத் தன்மையில் விரித்த
சிவப்பிர காசச் செழுந்தமிழ் உண்மையை

தென்பது கருத்து. இதன்றியும்—ஒன்றாமென்ற லன்றியும் உவப்பும் இன்றாம் என்றால் என் பயன் - பசுமுதலும் பதிமுதலும் இரண்டு முதலாயிருக்க, இரண்டு முதலுங் கூடி ஒரு முதலாமென்று நீ சொன்ன தோஷமன்றி அவ்விடத்து ஓர் இன்பமும் இன்பத்தாலுண்டாகிய பிரியமும் இல்லையாமென்றால் இதனால் உனக்குப் பிரயோசன மென்னை? என்னவே, பெறுவானில்லை யென்பது கருத்து—இயம்புக - நான் சொன்ன அர்த்தத்தைத்தானே அல்லவென்றீரே பின்னை இந்தச் சித்தாந்த அர்த்தம் எப்படியிருப்பதொன்றென்று நீர் சொல்லுவீராக—என்றனை வினவும் யாவும் விளங்க வென்றி கொள் கருத்தில் வேண்டினையாயின் - பின்னை எப்படியென்று என்னை நீ கேட்கிறவை யெல்லாந் தெரியத் தக்கதாக உன்னுடைய திடமுள்ள கருத்திலே வேண்டுமென்பதொன்று உண்டாயின்—நதிக்கரை ஆன் எனக் கொதித்தல் மறந்து - காவேரிக் கரையிற் பசுப்போலே அங்காமோ இங்காமோவென்று நீ பதறிக் கொண்டு திரிகிறதை விட்டு—வெண்ணெயம் பதி திகழ் மெய்கண்டவன் அருள் உள்நிலை யுடையோ னொருவன் உரைத்த - திருவெண்ணெய்நல்லூரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிற மெய்கண்டதேவ தம்பிரானாருடைய கடாக்ஷத்தில் உண்மையினைப் பெற்றுடையனா யிருந்துள்ள மறைஞானசம்பந்த நாயனார் எனக்கு அருளிச்செய்த அர்த்தத்தைக் கொண்டு—தவப்பிரகாசத் தன்மையில் விரித்த சிவப்பிரகாசச் செழுந்தமிழ் உண்மையை-முற்செனனத்திலே செய்த தவத்தின் மிகுதிகொண்டு நான் செயப்பட்ட சிவப்பிரகாசமென்கிற நாமத்தோடுங் கூடிக்கொண் டிருக்கிற செழுவிய தமிழி

அருளுடன் ஆய்ந்து கொள்ளத்
திருவருள் வினவல் திருந்திடும் அன்றே. கரு

வெண்பா

தராவலயத் துள்ளோர்கள் தந்தசங் கற்ப
நிராகரணம் என்னுல் நிகழ்த்தும்—பிரானை இனி
வெம்பந்தம் நீங்கத் தொழுமின் வியன்மருதச்
சம்பந்தன் வந்தருளும் தான்.

லுண்டாகிய அர்த்தத்தை—அருளுடன் ஆய்ந்து கொள்ள - ஆசாரிய னுடைய அனுக்கிரகத்துடனே கூடி ஆராய்ந்து கொள்ளவே—திரு வருள் வினவல் திருந்திடுமன்றே - இந்தத் திருவருளின் பகுதி எப் படியிருப்ப தொன்றென்று என்னை நீ கேட்ட சந்தேகங்களெல்லாம் நன்ருக உனக்கு விளங்காநிற்கும். கரு

பாயிரத்திலே ஆறுபேரென்று சொல்லி அகவலிலே எட்டுப் பேரானது பாடாணவாதி பேதவாதி சமவாதி இவர்கள் மூன்று பேரு டைய பெத்தம் மூன்றும் ஒன்ருயிருக்கையினுலும் மூன்று பேருடைய முத்தியும் பேதவாதமா யிருக்கையினுலும் இவர்கள் மூன்று பேரும் ஒன்று, அவிகார வாதம் ஒன்று, சங்கிராந்தவாதம் ஒன்று, ஐக்கியவாதம் ஒன்று, பரிணும வாதம் ஒன்று, சைவர் ஒன்று ஆகச் சமயிகள் ஆறு.

(உரை) தராவலயத்து உள்ளோர்கள் தந்த - இந்தப் பூமியிலுண் டான சமயிகளாலே சொல்லப்பட்ட—சங்கற்ப நிராகரணம் - சங்கற்ப நிராகரண மென்கிற சாத்திரத்தை—என்னுல் நிகழ்த்தும் பிரானை இனி வெம்பந்தம் நீங்கத் தொழுமின் - ஒன்றும் அறியாத என்னைக் கொண்டு சொல்லுவிக்குஞ் சுவாமியாயுள்ள என்னுடைய ஆசாரியனை இனி உங்களுடைய வெவ்விய செனன துக்கங்களெல்லாம் நீங்கத்தக்க தாகத் தெண்டன்பண்ணி வழிபட்டு வாருங்கோள்—வியன்மருதச் சம் பந்தன் வந்து அருளும் தான் - மிக்க சிறப்போடுங் கூடியிருக்கிற மரு தத்தூர்க்கு கர்த்தாவாயிருந்துள்ள மறைஞான சம்பந்தனென்கிற திரு நாமத்தினையுடையவன் எழுந்தருளி உங்களுக்கு அனுக்கிரகத்தைச் செய்யாநிற்கும்.

பொற்பம ராப்பல சொற்றுறை யோரைப் பொதிர்ந்தனசங்
கற்ப நிராகர ணத்துரை காட்டினன் காற்றியங்கி

லற்ப விராவிடை மங்கைபங் கின்றி யணைந்தஎங்கோன்
சிற்பன் நிராமயன் ஞானப்ர காசன்நம் தேசிகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

[சங்கற்பநிராகரணம் கொ. சண்முகசுந்தர முதலியாராலும் காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியாராலும் உரையோடு பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பினும் இருவரும் 'உரையிட்டார் பெயர் கிடைத்திலது' என்று எழுதி வைத்தனர். இரண்டு பதிப்பிலும் காணப்படும் உரைகளுட் பேதம் சிறிதும் இல்லை. இரண்டுக்கும் மூலமாய உரைப்பிரதி இராசாங்கக் கையெழுத்து நூல் நிலயத்தி லுள்ளது. சிறிதும் மாறுதலின்றி அதிலுள்ளபடியே உரை இங்குப் பதிப்பிக்கப்படுகின்றது. இது ஞானப்பிரகாச தேசிகர் உரையென அப் பிரதியிறுதியிற் காணப்படும் செய்யுள் கூறுகின்றது. ஞானப்பிரகாசரென்னும் பெயருடையார் பல்லோர் விளங்கியிருக்கின்றனராகலின், இவர் இன்னாரென்று துணிந்துரைக்கக் கூடவில்லை. சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் சீடர்களுள் ஒருவரும் காஞ்சி ஞானப்பிரகாசராதீன முதல்வரும் ஒரு ஞானப்பிரகாசர். இருபாவிருபதிற்கும் சிவப்பிரகாசத்திற்கும் உரையிட்ட மதுரைச் சிவப்பிரகாசர்க்குக் குரு ஒரு ஞானப்பிரகாசர். தருமபுரவாதீன ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிகர்க்கு ஞான குருவாகிய கமலை ஞானப்பிரகாசரென்னும் பெரியார் திருவாரூரில் இருந்தவர். சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துக்கு உரையிட்டார் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரென்று தெரிகிறது. சுபக்ஷத்துக்கு உரையிட்டாருள் ஒருவர் யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர். இவர் ஐவரும் வேறு வேறு இடத்தையும் மரபையுஞ் சார்ந்தவர்கள். இவ்வுரை இயற்றியவர் இறுதியகவலில் 'நதிக்கரை ஆன் என' என்றதற்குக் காவேரிக் கரையிற் பசுப்போலே என்று வேறு நதியைக் குறிக்காது, காவேரியைச் சுட்டலால், அவர் தேசம் காவேரிக் கரையி லுள்ளதொன்றாக வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை]

உமாபதிசிவாசாரியார் வரலாறு

[இவ்வரலாறு, திரு. ஆ. சிங்காரவேல் முதலியாரவர்கள் தொகுத்த 'அபிதான சிந்தாமணி' என்னும் நூலில் கீழ்வருமாறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது.]

இவர் சோழநாட்டில் திருப்புலியூரில் சைவவேதியர் குலத்தில் அவதரித்து வேதசிவாகமங்களை யோதி யுணர்ந்து மூவாயிர நாட்களுக்கு ஒரு நாளில் நடராஜன் பூசை புரிந்து சிவிகையூர்ந்து செல்வோர், திருக்கடந்தை மறைஞான சம்பந்தர் ஆண்டு மதுகர விருத்தி செய்வாரை நோக்காது செல்லுகையில் பகற்குருடன் போகிறான் என அவர் கூறக்கேட்டு, அவரது திருவடி பணிந்திருக்கையில் ஒரு நாள் இவரது பரிபாகமறிய மறைஞான சம்பந்தர் நெய்வார் தெருவில் சென்று அக்காருகர் பாவிற்கு இடும் கஞ்சியினைக் கையேற் றுண்கையில் உமாபதியாரும் அக்கையினின்றும் ஒழுகிய கூழையுண்டு உடன் வதிந்தனர். மறைஞான சம்பந்தர் இவரது பரிபாக மறிந்து சிவஞானபோதத்தை யுபதேசித்தனர். இவ்வகையிருக்கையில் இவரைத் தில்லை மூவாயிரவர் ஆசாரபிரஷ்டனென்று விலக்கக் கண்டு அரசனால் கொற்றவன் குடியில் ஓர் மடங் கொண்டு அதில் தாம் நிட்டை புரிந்திருக்கையில் தமக்கு நடராஜன் பூஜை முறைவர அக்காலத்து உமாபதியார் பூசிக்கச் செல்ல அத்தில்லை மூவாயிரவர் விலக்க உமாபதியார் மீண்டும் மடமடைந்து மானதத்தால் பூசித்திருந்தனர். தடுத்த அந்தணர் திருக்கோயிலடைந்து திருக்கதவம் நீக்கிப் பூசைப் பெட்டகத்தை நோக்கப் பெட்டகம் காணாதவராய்த் திகைத்து வருந்துகையில் நாம் உமாபதிப்பால் இருக்கின்றோமென அசரீரியாய்க் கூறக்கேட்டு அந்தணரனைவரும் உமாபதியாரைப் பணிந்து அழைத்து வந்து பூசை புரிவித்தனர். இவ்வகை இவர் கொற்றவன் குடியில் எழுந்தருளியிருக்கையில் பூர்வஞ்செய்த பாபவசத்தால் வேதியன் ஒருவன் புலையனாய்ப் பெற்றான் எனும் பெயருடன் வளர்ந்து ஒரு புலைச்சியை மணந்து தன் பிறப்பில் அருவருப் படைந்து பூருவ புண்ணியத்தால் சுற்றத்தை விட்டுத் தன்னூரை

விட்டு நீங்கித் தில்லையடைந்து கட்டைவெட்டித் திருச்சிற்றம் பலமுடையார் திருமடைப் பள்ளிக்கு வேதியர் வழியாகக் கொடுத்து வருகையில் பரிபாகமடையச் சிவபெருமான் பெற்றான் சாம்பான் கனவிடைத் தோன்றி உமாபதிசிவாசாரியருக்குக் கொடுக்கும்படி திருமுகப் பாசுரம் "அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங், குடியார்க் கெழுதிய கைச்சீட்டுப், படியின்மிசைப்—பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து, முத்தி கொடுக்க முறை" என எழுதிய திருமுகங் கண்டு சிரமேற்றாங்கி அதனைப் பத்திரப்படுத்திக் கொற்றவன் குடிவந்து அங்குச் சில நாள் மடத்தில் விறகு வெட்டித் தரும் திருப்பணி செய்துவரு நாட்களில் ஒருநாள், மழையால் பெற்றான் சாம்பான்வரத் தாமதித்ததால் போஜன வேளை தாமதிக்க உமாபதியார் காரணங் கேட்க அந்தணர்கள் மடைப்பள்ளிக்கு நாடோறும் ஒருவர் விறகு தந்து வருவர்; அவர் இன்றைக்கு வாராததனால் தாமதித்தது என்றனர். இதனைக் கேட்ட உமாபதியார் நாளை அவர் வரின் நம்மிடைக் கூறுக என்றனர். அவ்வாறே பெற்றான் சாம்பான் மறு நாள் இரண்டு நாள் விறகும் கொண்டுவரக் கண்டோர் உமாபதியாரிடங் கூற உமாபதியார் பெற்றானை யழைத்து நீ யார் எனப் பெற்றான் இறைவன் தந்த திருமுகத்தை வைத்துத் தொழலும் அத்திருமுகத்தை வேதியர் உமாபதியார்க்குத் தர அதனை நோக்கிச் சிரத்தில்வைத்துத் திருநயனங்களில் ஒற்றி அரனாணையை யெண்ணி அப் பெற்றான் சாம்பானுக்குச் சத்தியோநிருவாண தீக்ஷையால் முத்தியளித்தனர். இவர் சிதம்பரத்தில் துவசாரோகணம் தடைபட்டிருக்கக் கொடிக்கவி அருளிச்செய்து அதை யேற்றினர். இவர், பௌஷ்கர வியாக்யானம், கோயிற் புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், திருமுறைகண்ட புராணம், சேக்கிழார் நாயனார் புராணம், திருப்பதிக் கோவை, சிவப்பிரகாசம், திருவருட் பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, நெஞ்சுவிடு தூது, உண்மை நெறிவிளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம், சிவபுண்ணியத் தெளிவு முதலிய அருளிச் செய்தனர். இவர் காலம் சாலிவாகனசகம் (கஉஉஅ) என்பர்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகள்

அருளிச்செய்த

துகள் றுபோதம்

காப்பு

[1]எல்லாம்பொய் என்றே எனைக்காட்டி எம்பிரான்
சொல்லாத பேரறிவு தான்சொல்லி—நல்லதொரு
அற்புதமா மானந்த மாங்கருத்தல் செப்புதற்குக்
கற்பகத்தின் தாளிணையென் கண்.

பாயிரம்

1. பதிபசு பாசந் தெரிந்தந்தப் பாச
விதிவழியை வென்றதனின் வேறும்—கதிவழங்கும்
மெய்கண்டான் சந்தான [2]மேவிச் சிவானந்தங்
கைகண்டார் காணார் கரு. க

2. உற்ற சரியை ஒழியாத நற்கிரியை
குற்றமிலா யோகக் குறிநெறியும்—முற்றிப்
பிறந்தார்கள் தாமறியப் பேசுகேன் அன்றிப்
பிறந்தார் அறியாத பேறு. உ

3. எல்லாங் கழற்றி இறைவ [3]னுடன்கலக்க
வல்லார்கள் [4]சொன்ன வழிபலவும்—சொல்லரிய

---

[1]இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் மாத்திரம் காணப்படுவது.
(பிரதிபேதம்)—[2]மேவிற். [3]னொடுங்கலக்க. [4]கண்ட.

[1]தம்பிரான் ஆகமத்திற் சாற்றும் அவதாரமும்
எம்பிரான் தந்தான் எமக்கு. ௩

பூதப் பழிப்பு

4. மண்ணுக் குயிராகி வந்தூரத்துத் தான்தரிக்கும்
எண்ணும்உரோ மாதிஇதன் காரியமாம்—கண்ணிற்
பிறவுங் கடினமாய்ப் பேசியது தானும்
துறவுமுதற் பூதத் தொழில். க

5. நீர்க்குயிராய் நின்றே நெகிழ்ந்து குளிருமே
பார்க்கில்நீ ராதி பகர்கருமம்—கார்க்குரிய
[2]வெள்ள முதலாகும் மெய்யுணரின் அப்புத்தான்
அள்ள விடப்படா தாம். உ

6. வன்னிக் குயிராகி [3]வந்துசுட் டொன்றுவிக்கும்
பன்னுபசி யாதி பயில்கருமம்—[4]மன்னும்
விளக்காகிப் பந்தமாய் [5]வேறுக நிற்குந்
துளக்கமிலாத் தேயுத் தொழில். ௩

7. தேடப் பிரித்துத் திரட்டுவிக்குஞ் செய்கருமம்
ஓடல்முத லோவா உயிர்மருத்து—நாடில்இவை
[6]யல்லவாம் வாயு அருட்குருவாற் காண்பதன்றிச்
சொல்லவா ராதே துணிந்து. ச

8. இரந்தரமாய் நின்றே இடங்கொடுக்கும் வானம்
பரந்த குரோதமுதற் பார்க்கில்—விரிந்த
கருமமாய் வேறுகுங் காணலாம் உண்மைக்
குரவனு லென்றே குறி. ரு

9. வட்டம் அறுகோணம் மாயாத முக்கோணம்
இட்ட பிறைசதுர மேவடிவம்—எட்டரிய
வேதன்மால் மிக்க விடையோன் மகேசனுடன்
ஆதி அதிதெய்வ மாம். சு

(பி - ம்)—[1]தம்பிரான் ரூள்க டணவாத வாதனையும். [2]வெள்ளமுத லாதியுமாம். [3]வந்துசுட்டிங் கொன்றுவிக்கும். [4]மென்றும். [5]வேறுகி. [6]யல்லவாய்.

10. இப்படியே பூதத் தியல்பு தனைத்தெளிந்தே
அப்படிநீ [1]நில்லாமல் ஆங்கறிந்திட்—டெப்படியுந்
தோன்றாமல் [2]தேசிகன்முன் சொன்னபடி கண்டிருந்தால்
ஊன்று யதுவாம் உடம்பு. எ

போறியற வுணர்தல்

11. பூத [3]மிடமாய்ப் பொருந்தும் பொறிபுலன்கள்
நாதனரு ளாலேநீ நாடியவை—ஏதமெனத்
தத்தம் உருவுணரத் தான்அகலும் அப்போதே
சத்தமுத லாதிவிடும் தான். க

12. சத்தாதி யைந்தினையுஞ் சந்தித்து நீஅகல
அத்தால் வரும்பயன்கள் [4]ஆங்ககலும் —எத்தாலுங்
காணாமல் அவ்விடயங் கைகழலக் கைகழலும்
நாணாப் பிறப்பின் நவை. உ

13. வாக்காதி அத்துடனே நீங்கவச னாதிவிடும்
நீக்காத உட்கரணம் நீங்குமே—தாக்கி
மனது முதலாக வந்தவந்த போது
தனது செயலுணரத் தான். ந

அந்தக்கரண சுத்தி

14. மன்னும் மகாரம் மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை
உன்னும் உகாரம் உபகரிக்கும்—முன்னாகும்
ஆங்காரந் தன்னை அகாரம் செலுத்தியிடும்
நீங்காத சித்தம்விந்து நேர். க

15. அந்தக் கரணம் அகல அதிற்கூடுந்
தொந்தக் கலாதித் துரிசறுமே—பந்திக்குஞ்
சித்த [5]மலமறுத்துத் தீர உனக்கேற
ஒத்த படியே உணர். உ

(பி - ம்)—[1]யல்லாமல். [2]தேசிகன்றான். [3]வுடம்பாய்ப். [4]ஆறும், ஆறுமே. [5]மயலறுத்துத்.

கலாதிஞான நிராகரணம்

16. போங்கு புலனருந்தப் போதந் தருமாயை
தங்குகலை யாதி தருஞானம்—இங்கிதனை
நீங்குபடி மாணவக நின்போதம் [1]ஒன்றிரண்டு
தூங்குபடி நில்லாய் துணிந்து. க

17. கால நியதி கலையாதி தத்துவங்கள்
சாலஅறி விச்சைதொழில் [2]தானமூத்தல்—மூலமாம்
மாயை மயக்கல் வரைத்தல் [3]வினைகூட்ட
லாயவிட லாமென் றறி. உ

சுத்ததத்துவ தூடணம்

18. ஆன அதனால் அழுந்தினுல் [4]ஆசதற்கேன்
ஈன வயிந்தவத்தின் எல்லைகாண்—ஊனமிலாப்
போகந் தருமானுற் பொல்லாதோ புண்ணியத்தின்
ஆகந் துணையானுர்க் காம். க

19. சுத்தவித்தை யாதிமுதற் சொன்னஏழ் தத்துவமும்
ஒத்து நடத்தியிடும் ஓவாமல்—வித்தைசெயல்
ஏறிக் குறைந்தொத்தல் எப்போதும் பார்த்திடவே
மாறிப் பிறந்தகலு மாறு. உ

தத்துவாதீதம்

20. மண்முதலாம் நாதாந்த மாய்வந்த தத்துவத்தின்
உண்மையறிந் தெல்லாம் ஒழிந்தாயே—எண்ணில்இவை
தத்துவா தீதமெனச் சாற்றுங்காண் சைவமறை
அத்துவா எல்லாம் அற. க

21. இப்பரிசே ஐந்துசுத்தி எய்தியதால் எப்போதுஞ்
செப்பரிய ம்மாயாதி தீருமே—அப்பரிசே
ஆங்கவற்றி னேடே அழியும் வினைமலந்தான்
நீங்கவற்றோ நீங்கா நிலை. உ

(பி - ம்)—[1]ஒன்றிரண்டுர். [2]தான்பூத்தல். [3]வினைக்கூட்ட.
[4]ஆசறற்கே.

சகல தரிசனம்

22. நின்றுநின்று வந்த நிலைதோறும் நீஅறிந்த
தன்றிஅவை தன்னை அகன்றாயே—இன்றிவைதான்
முத்தி படுஞ்சகலம் முன்னம் படுஞ்சகலம்
பெத்தமது வென்றுநீ பேசு. க

23. அஞ்சு வகையாக ஆறாறும் நீத்ததற்பின்
விஞ்சிவரும் ஆணவத்தின் மேலீடு—வஞ்சமறச்
சாற்றில்அது கேவலமாம் தான்கழித்துப் போந்தநிலை
சாற்றில் அதுசகலந் தான். உ

கேவலம்

24. அன்றிவந்த தத்துவங்க ளெல்லாம் அகன்றிடவே
ஒன்றிநின்ற ஆணவந்தான் ஒன்றுமே—என்றுந்தான்
நீங்கா இருள்விழிபோல் நிற்குமே ஆன்மாவும்
பாங்காக ஆங்கே பதிந்து. க

25. பகலிழந்த வான்போற் பரவுமலம் நீயாய்
இகலறவே நின்றாய் இழந்தாய்—அகலறிவு
வாடாத முத்தியினில் [1]வாய்த்தஅருட் கேவலம்நீ
நாடாத கேவலமுன் னாள். உ

கேவல தரிசனம்

26. ஒன்றுந் தெரியா ஒழியா இருளாகி
இன்றளவும் நின்ற [2]திதுவோதான்—ஒன்றாகிச்
செம்பிற் களிம்புபோற் சேர்ந்துநின்ற ஆணவந்தான்
அம்புநிழற் போலென் றறி. க

27. கருவி கரணங் கழன்றுங் கழலா
இருளின் பெருமையிது என்னே—இருள்தான்
விடிகைக் கிருண்ட மிகுதிபோல் மாசு
மடிகைக் கிருண்டதுகாண் மற்று. உ

கேவலாதீதம்

28. வானில் இரவிவர வல்லிருள்போ மாறுபோல்
ஈன இருள்அகல்வ தெக்காலம்—மானே

(பி - ம்)—[1]வாய்ந்தஅருட். [2]திசைவோதான்.

அறிந்தாய் இருளென் றறியாமை தன்னைப்
பிறிந்தாயோ இல்லையோ பேசு. க

29. இந்த இருள்ஒழிய ஏதும்நான் காண்கிலேன்
இந்த இருள்அகல்வ தெப்படியோ—இந்த
அறியாமை நின்றால் அதனைநீ காணாய்
அறியா தறிந்தனையோ அன்று. உ

தன்னுண்மை

30. அந்த மலமாம் அறியாமை கண்டாயே
அந்த அறிவுநீ ஐயனே—தொந்தஇருள்
போனதே [1]உன்னைவிடப் போக்கித் [2]திரோதையரு
ளானதே கண்டாய் அறி. க

31. வைத்த அவதரங்க ளெல்லாம் உடன்வந்தும்
அத்தகைமை கண்டும் அறியாயால்—முத்தனாய்ப்
பாச அறிவும் பதியறிவு மன்றியே
ஆசறவே நின்றவன்நீ யாம். உ

சைதன்னிய தரிசனம்

32. கண்ணில்இருள் போனாலுங் கண் தன்னைக் காணாபோல்
எண்ணும்இருள் போனால் எனைஅறிய—வொண்ணாதோ
கண்போற் சடமோநீ காட்டியதுங் கண்டறிந்த
ஒண்போதம் நீயென் றுணர். க

33. இருட்கும் ஒளிக்கும் இடமாகும் வான்போல்
அருட்கும் மருட்கும் அகமாய்ச்—சுருக்கமிலா
நீசத் தசத்தன்று நேரே சதசத்த
னாய்சத் ததுவசத்த தாம். உ

34. அறியும் அறிவுநீ யன்றோ உனக்குச்
செறியுமலம் நின்றதோ செப்பாய்—அறிவுதனைப்
பாராதே பார்த்தறிந்து பாசப் பழக்கமதில்
வாராத தன்றோ வழக்கு. ந

(பி - ம்)—[1]உன்னைவிட்டுப். [2]திரோதைமரு.

ஞான தரிசனம்

35. அறிந்தறிந்து வந்த அவதரங்கள் தோறுஞ்
[1]செறிந்தறிய நின்றதெது தேரின்—[2]பிறிந்ததனின்
நின்ற [3]தறியாமல் நிகழ்த்தியது நீக்கிஉனை
இன்றறிய வைத்ததருள் என். க

36. அந்த அருள்உனக்கிங் காதார மாய்அல்லின்
இந்து வெனஎறித்திட் டேகமாய்—முந்தி
உனைஉனக்குத் தான்விளக்கி ஓவா துணர்த்தும்
தனைஉனக்குக் [4]காட்டுமே தான். உ

37. எல்லாம்பொய் [5]என்றிங் கிருந்தேனும் நானன்றோ
நல்லாய் எனைஅறிந்தேன் நானன்றோ—சொல்லாடும்
நான்பிரம மன்றி நடுவே உணர்த்துதற்கு
வான்பிரமம் உள்ளதோ மற்று. ங

38. அன்றுமுதல் இன்றளவும் அண்ணல்அறி விப்பதன்றி
இன்றறிவேன் நான்என் றியம்புவதென்—என்றும்
அவத்தை தனில்உணர்த்தி ஆங்கருத்தி இன்றித்
தவத்தில் உணர்த்தினர்ஆர் தான். ச

39. உன்அறிவை நீயே உணர்வையே யாமாகில்
இங்நெடுநாட் பாசத் தியையாயே—உன்அறிவை
நீங்கா அறிவாகி நீரும் இரதமும்போல்
ஆங்காண் அரனர் அருள். ரு

40. உன்அறிவுக் குள்ளே உணர்வாய் ஒழியாத
தன்அறிவு தான்உனக்குத் தாரகமாய்ப்—பின்னமற
ஒன்றாய் ஒழியாமல் உள்ளடங்கி உள்ளபடி
நின்றால் அதுவாவை நீ. சு

41. இச்சை உயிர்க்கிரங்கல் ஞானம் இசைந்துணர்த்தல்
வைச்ச கிரியை வயநடத்தல்—நிச்சயமாஞ்

(பி - ம்)—[1]செறிந்தறிந்து. [2]பிறிந்ததனை. [3]தறியாமை.
[4]த் - தான்விளக்கும். [5]என்றே - யி.

சத்தியிவை மூன்றினையுந் தந்ததொரு சத்திகாண்
முத்தனே பார்நீ முயன்று. எ

பரைதரிசனம்

42. கிரியைஅறி விச்சை கிளர்ந்தசத்தி ஏதோ
பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்—[1]தெரியிலதிங்
காரும் அறியா அகண்டபரி பூரணமாய்ப்
பேரறிவாய் நிற்கும் பெற. க

43. அந்த அறிவும் அறிவன்றே இப்போது
தந்த அறிவும்அது தானன்றே—வந்த
அறிவிற் கிளைத்ததுகாண் அவ்வறிவிங் கேதோ
நிறைவிற் கிளைப்பற்ற நேர். உ

44. அறிவார்க் [2]கறிவித்திங் கல்லாத தாகா
அறிவாய் விகற்ப மறியா—அறிவேகாண்
கண்பெற்றார் கண்ட கதிரொளிபோற் கண்டதனை
விண்பற்றாய் நில்லதிலே மேல். ங

பரையில் வியாத்தம்

45. விண்ணிற் கதிரோன் விளங்கி விரிந்ததுபோல்
கண்ணிற் கதிரோன் கலந்ததுபோல்—நண்ணிப்
பரைநிறைவில் நீயும் பதிவையே யாகில்
உரையிறந்திட் டொன்றுவை யுற்று.

பரையில் யோகமும் போகமும்

46. விண்ணில் விகற்பமற மேவியகால் நின்றதுபோல்
நண்ணும் பரையதனில் நண்ணியே—எண்ணிறந்து
நீர்உறங்குந் தன்மைபோல் நிற்கைபரை யோகம்அதிற்
சீருறலே போகமெனச் செப்பு.

(பி - ம்)—[1]தெரியிலது வாரும். [2]கறிவித்தங்.

[1]சுத்த பராயோகமும் சாக்கிரமும்

47. நீங்காத [2]பேரறிவு நீங்காமற் [3]கண்டநீ
நீங்காமல் நின்றபடி நின்றதனின்—நீங்காமல்
நின்றுவிட லன்றோதான் நின்மலன்தன் பேரறிவில்
ஒன்றுபடல் [4]என்னும் உரை. க

48. எத்திசையும் [5]ஒன்றும் இறையறிவி லேஅழுந்தல்
சுத்தபரா [6]யோகமெனச் சொல்லுமே—[7]நித்தமறை
யத்தன்மை [8]கண்டால் அதுமுத்தி சாக்கிரமாம்
சித்த மயல்அறவே தேர். உ

[9]சாக்கிராதீதம்

49. நின்ற [10]அறிவறிகை நீங்காமை சாக்கிரமாம்
அன்றி அவிழ்தல் அதீதமாம்—[11]சென்றறிவை
நீங்காமை நின்று நெடிது துயில்கொளவே
வாங்கா தறிவாய் வர.

[12]பரையி லதீதம்

50. இவ்வறிவு [13]காண்டல் இருள்தீருஞ் சாக்கிரமாம்
அவ்வறிவு காணு ததீதமாம்—இவ்விரண்டும்
பாராமல் நிற்றல் பரையி லதீதமாம்
ஆரா அறிவகன்ற தால். க

51. ஈசனறி வாகிஎல்லாம் இன்று கழன்றகன்றாய்
பாசம்மிக வைத்தனிற் பற்றாதே—கூசாமல்
நேராக நீங்கிஅதில் நின்ற சுவடறவே
வாராய் சிவமேல் வர. உ

(பி - ம்)[1]முத்திசாக்கிரம், சுத்தபராயோகமும் முத்திசாக்கிரமும். [2]பேரறிவின். [3]கண்டுநீ. [4]என்றறிநீ யுற்று. [5]ஒன்றாய். [6]யோக மெனத்துணிநீ. [7]சத்தியமே. [8]காண்டல். [9]முத்திசொற்பனம் சாக்கிராதீதம். [10]அறிவறிவை. [11]சென்றறிவி னீங்காமல். [12]முத்தி சுழுத்தி பரையிலதீதம். [13]கண்டால்.

[1]சுத்தாவத்தை

52. அறிவடையச் சென்றங் கதீதமாய் நின்ற
குறியிறந்திட் டொன்றுங் குறியா—நெறியேது
சுத்தவத்தை மைந்தாஉன் தொல்லைமலம் இல்லைஇல்லை
[2]அத்துடனே செல்வததுவாம்.

[3]சுகரூபம்

53. பைய இருந்து பதைப்பற்ற பின்உனக்குத்
துய்ய சுகப்பிரபை தோன்றுமே—ஐயனே
கண்டாய் சிவபூமி காட்சி யறக்கலந்து
கொண்டாள்வன் கண்டாய் குறித்து. க

54. விழுந்த அவதரத்தில் விஞ்சு சுகந்தான்
எழுந்ததிது எங்கே இறைவா—மொழிந்தருளாய்
மாமணியிற் சோதி மலர்ந்த பிரபைபோ
லாம்அரன்தன் பாலே அது. உ

55. துன்பமற்ற [4]இந்தச் சுகப்பிரபை தன்னையே
இன்பசத்தி [5]என்றறிநீ எப்போதும்—அன்புறவே
நின்றதிலே ஆறி நிலாவு நிலாவும்போல்
மன்றல் தரமணந்து வாழ். ங

56. தேனுரும் இன்பச் சிவவடிவம் இப்படியோ
வானுடர் காணுத மன்னவனே—ஞானு
இதுவும்ஒரு சத்தி [6]இறைவர்க்க தானுல்
எதுமுத்தி சொல்லாய் இனி. ச

[7]சுகாதீதம்

57. இந்தச் சுகத்தில் இனிநீ விழியாமல்
அந்த அறிவின் அயர்ந்ததுபோல்—தொந்தமறப்

(பி - ம்)—[1]முத்திதுரியம் சுத்தாவத்தை. [2]அத்தனுடன். [3]சுகரூபம் துரியம். [4]இன்பச். [5]என்னு மிருக்காதி. [6]இறைவற்கிதனுல், இறைவர்க் கதனுல். [7]முத்திதுரியாதீதம் சுகாதீதம்.

போதாய் இதுவே சுகாதீதம் பொய்யற்ரோர்க்
காதார மான அருள். ௧

58. ஒன்றுஞ் சுகவடிவுக் குள்ளான தம்பிரா
னன்றி ஒருபொருளும் ஆகாதே—நின்றழுந்திச்
சொல்லரிய இந்தச் சுகத்துக் கதீதமாய்
நில்அவன்தா ளுமே நிலே. ௨

[1]சிவப்பேறு

59. எல்லாங் கழன்ற இடமே சிவமென்று
சொல்லா [2]டுவர்கழன்ற தூயோர்கள்—நல்லாய்கேள்
நின்றபடி தானே நிலேயா நிலேயதனில்
நின்றுவிடு நேராக நீ. ௧

60. வானகத்தில் வானும் மணத்தில் மணமும்போல்
[3]ஆனசுகப் பேற்றில் [4]அழுந்திஅது—தானுகும்
ஆண்டகுரு நாதா அடியேன் பெருவாழ்வை
மீண்டுசொல உண்டோ விதி. ௨

61. நீயுஞ் [5]சிவமுமாய் நின்ருயோ நின்றிலேயோ
ஆயஅடி யேனே அதிகாரம்—நாயனே
ஒன்றன் றிரண்டன் றிரண்டொன்று தானன்று
நின்றதொரு தன்மை நிலே. ௩

62. சாற்றில் அதற்குவமை தாடலேபோற் சன்மார்க்க
வேற்று விதிபலவும் வேண்டாவே—போற்றரிய
நித்தனே சுத்தனே நித்தியா னந்தனே
அத்தனே முத்தனே ஆங்கு. ௪

63. அந்தச் சுகத்துக் கதீத அவத்தை யென்பர்
பந்தமற்ற முத்திப் பயனறியார்—அந்தோ
பிறியாத இன்பப் பெருமானேப் பெற்றும்
அறியாத வாதனேயால் ஆங்கு. ௫

(பி - ம்)—[1]சுகப்பேறு. [2]டு - முன்னே சுருதிமறை. [3]லான சிவப். [4]அழுந்தியவா. [5]சிவமாகி.

பரமானந்த தரிசனம்

64. நின்ற நிலைசிவமாய் நின்றாயே நின்மலனும்
என்றும் பயனாய் இருந்தானே—அன்றே
அவனுக் கிதமே தவனாகி நின்ற
இவனுக் கிதமே தினி. க

65. அன்றே துடங்கி அனைத்துயிரும் தானாகி
ஒன்றாகி நின்றவருக் கின்பூட்டிக்—குன்றாமற்
கொண்டுவிட லன்றோநம் கோமாற் கிதமென்று
[1]கண்டுகொள்நீ இந்தக் கருத்து. உ

66. பார்க்கரிய இந்தப் பரம சுகந்தன்னைச்
சேர்ப்பன்உயிர்க் கென்றிறைவா செப்பினையே—மாற்ற
ஆனந்தம் ஆருயிர்கட் கண்ணல் அருத்துவது [ரிய
தான்எங்குப் பெற்றவா சாற்று. ங

67. பெற்றருந்தி இன்பம் பிறக்கும் அருத்தினனோ
உற்றபர மானந்தம் உள்ளதோ—மற்றிதுதான்
என்றுநீ கேட்கில் இறையுருவம் ஆனந்த
[2]மன்றிவே றொன்றில்லை யாம். ச

68. ஆனபர மானந்த மாகின்ற எல்லையே
ஊனமிலா உண்மைதனில் ஒன்றுபடல்—ஈனமறத்
தானான போது தணவா தெழுந்தசுகம்
மானே அதுவா மதி. ரு

பரமானந்த யோகம்

69. விளைந்தபர மானந்த வெள்ளந் தனிலே
துளைந்துதுளைந் தாடியதில் தோன்று—வளைந்துன்னை
நீர்போல் அமிழ்த்தியதன் நீள்நிழல்போல் தான்கரந்
பார்போல் தரிப்பாகும் பார். [து

(பி - ம்)—[1]பண்டைமறை சொல்லும் பரிந்து. [2]மென்றுரைக்கு
மாகமநூ லின்று.

70. பாராதே அந்தப் பரம சுகந்தன்னை
நேராகத் தானு [1]நிழல்போலத்—தீராச்
சுபாவம் [2]அதுவாகத் தோன்றிமறை யாதே
அபாவமாய் நில்லாய் அதில். உ

பரமானந்த போகம்

71. நின்றபர மானந்தம் நேரே அனுபவித்தங்
கொன்றுபட உள்ளுருகி ஓவாமல்—என்றும்
மதுவுண்ட வண்டுபோல் மாளாச் சுகத்தைப்
புதிதுண் டிருந்துவிடிப் போது. க

72. பருகத் தொலையாப் பரபோகந் தன்னை
உருகிஅடி யேன்அருந்த ஊட்டும்—குருவே
அழியாத இன்பம் அரன்அருந்தான் என்னும்
வழிஎது சொல்லீர் மகிழ்ந்து. உ

73. சற்கரைதான் ஆர்க்கும் தரும்இரதம் அவ்விரதம்
சற்கரைதான் கொள்ளுமோ சாற்றுங்கால்—சற்கரைக்
றின்புருவ மன்றி எழிலுருவம் வேறுண்டோ [கின்
இன்புருவ மேஇறைக்கும் என். ங

74. நாவா ரிரதமது நாஅருந்த லல்லாதிங்
காவா இரதம் அறியுமோ—ஓவாப்
பரமசுகம் உன்பாற் பலிப்பதே யன்றிப்
பரமசுகங் கொள்ளா பயன். ச

75. இந்தச் [3]சுகம்ஆன்ம லாப மெனஅறிநீ
அந்தச் சுகமொழிந்திங் காராதே—இந்தச்
சுகமெலாம் அந்தச் சுகமாக்கில் உன்றன்
அகமெலாம் ஆனந்த மாம். ரு

பரமானந்த மேலீடு

76. அண்ணலும்ஆ னந்தம் அருளும்ஆ னந்தம்உயிர்
எண்ணிலா ஆனந்தம் எவ்வுலகும்—பண்ணி

(பி - ம்)—[1]நிலைபோலத். [2]அதுவாகித். [3]சுகமாகில்.

அளித்தழிப்பா ராகும் அவர்களும்ஆ னந்தம்
களித்ததுவே எப்போதும் காண். க

77. எங்குநிறைந் தானந்த மெல்லாம் அமிழ்த்திமிகப்
பொங்கிக் கரைபுரண்டு பூரணமாய்—[1]அங்கு
வளைத்த உலகுயிரும் வாய்த்த சுகமாம்
அளத்திற் புகுந்ததுபோல் ஆங்கு. உ

78. கண்ட இடமெல்லாம் கருணைக் கடலமுதம்
மொண்டுகொள லாய்நிறைந்த முத்திதனைப்—பண்டே
திருமா லயனறியாத் தேசிகனுர் பாதம்
தருமாம் [2]அடியேற்குத் தான். ங

பரமானந்த அவசம்

79. பரமபர மானந்தம் பார்கீழ்மேல் மற்றும்
அரவம்வா ராதே அகலும்—புரணமாய்
ஆங்கே அமிழ்ந்தி அவசமாம் ஆனந்தம்
நீங்கா ததுவாகி நில். க

80. உற்றபர மானந்தத் தொன்ருய் அதில்உறங்கி
முற்றுவதே முத்திமுடி வென்றுரைக்கும்—குற்றமிலா
வைதிக சைவம் வழிநூல் புராணமற்றுஞ்
செய்வனநூ லெல்லாம் தெளி. உ

அணுவகை

81. ஒன்றிரண்டு மூன்றுமல முள்ளஉயிர் மூவர்க்குஞ்
சென்றிவன்போல் நேரே சிவமாகி—நின்றநிலை
இவ்வகையே ஆளும் எழிற்குருவாம் ஈசனே
அவ்வகையை நீஅங் கறி.

பஞ்சாக்கர தரிசனம்

82. அஞ்செழுத்தும் அண்ணலருள் ஆன்மாத் திரோதமலம்
மிஞ்சி நமத்தூரந்து மெய்யருள்வாத்—தஞ்சச்

(பி - ம்)—[1]எங்கு. [2]அடியேற்குச்.

சிகாரத்தில் யவ்வைவிடுந் தீதிலா இன்பப்
புகாரிற் புகுந்தருந்தப் போய்.

குருத்துதி

83. பற்றிநின்ற பாசம் பறித்தகல வேவிழித்திட்
டுற்றஉயிர் காட்டி உணர்வுணர்த்தி—மற்றுஞ்
சிவப்பேறு தந்து சிவபோக வாரி
புகப்பே றளித்தவரைப் போற்று.

சீடவிலக்கணம்

84. இரவு பகல்நிழல்போல் இட்டபணி செய்து
குரவர்புகழ் வாயாரக் கூறித்—திருமுன்
விழுந்துவிழி நீர்பொழிய மெய்விதிர்த்து நின்று
தொழுந்தவத்தோர் காணுஞ் சுகர்.

[1]முத்தனுக்கு முத்தியின்மை கூறல்

85. ஆகமுதல் நீங்கி அருளிற் கலந்துசிவ
போகம் விளையப் புணர்ந்தாலும்—வேகத்
தெரிவாய் நிரயத் திருப்பர் குருச்சொற்
பிரிவார் உலகிற் பிறந்து.

குரு வழிபாடே பொருளெனக் கூறல்

86. ஆகம் உயிர்பொருள்கொண் டன்றே அருள்அளித்துச்
சோகமெனப் பாவிக்கச் சொன்னரைத்—தாகத்தோர்
வேண்டும் பொழுதெல்லாம் வேண்டுபொருள் வந்தது
பூண்டுதொழ லன்றோ பொருள். [போற்

திருமேனி யருமை கூறல்

87. அன்றுமுத லாகவே ஆருயிர்கட் காருயிராய்
நின்றருளும் தம்பிரான் நீங்காமல்—என்றுங்
கருவாய்ப் பிறப்பைக் கழற்றினரோ தாமே
குருவாய் அருளாமற் கூறு.

(பி - ம்)—[1]முத்தனுக்கு முத்தியின்பங் கூறல்.

குருவே சிவமென்றல்

88. பாசம் பசுபதியைப் பாரித்துப் பார்த்தனரே
ஆசில் அகலறிவாய் ஆங்ககன்று—பேசரிய
ஆனந்தம் பெற்றார் அருட்குருவே ஈசனென்பர்
மோனமே முற்றும் முயன்று.

குருபணி செய்வாரை வழிபடுதல்

89. கருவேலை தன்னைக் கடப்பர் உலகில்
மருவாத இன்பத்துள் வைத்த—குருவின்
அடியார் அடியார் அடியார் அடியார்
அடியாரைச் சார்ந்த அவர்.

யோகம்

90. சன்மார்க்கம் ஈதாம் சகமார்க்கம் சாற்றுங்கால்
பன்மார்க்கம் வாயுப் பகர்கருவி—தன்மார்க்கஞ்
சால ஒடுக்கித் தடுத்து வளியிரண்டும்
மாலறவே நிற்கை மகிழ்ந்து. க

91. அந்த மனத்தாலே ஆதாரம் ஆறினையும்
சந்தித் ததிற்பொருள்கள் தான்அறிந்திட்—டிந்துவில்
ஓவா ஒளிவைத் துருகும்அமு துள்நிறைக்கில்
ஓவா ஒளியாம் உரு. உ

92. நின்ற ஒளியுருவின் நீங்காமல் நிற்கவே
என்றும் அழியாமல் இன்புற்றுக்—கொன்றையந்தார்த்
தாணுவுருப் போலேபின் சாரூப் பியத்திலே
மாணவக வாழ்வாய்காண் மற்று. ௩

கிரியை

93. புத்திர மார்க்கம் புகைஒளி மஞ்சனம்பூ
வைத்தமுது தாம்பூலம் மற்றெவையும்—உத்தமமாய்த்
தேடிவைத்துப் பின்னைச் சிவபூசை செய்வதற்கு
நாடவத்திற் செல்லாமல் நாள். ச

94. சுத்திஐந்து செய்து துகள்தீரும் மந்திரத்தால்
அத்தமது பத்துமுகம் ஐந்தாக—வைத்துவைத்து
வித்தியா தேகம் விதிப்படியிற் ரூபித்துப்
பத்தியால் மேனிதனைப் பார். ௨

95. பார்த்ததிரு மேனிப் படிகந் தனிற்பரனைக்
கோத்ததிரு மந்திரத்தாற் கொண்டுவந்து-பார்த்தருளச்
சொல்லிப் பராக்கறுத்துச் சோதிச் சிவாகமத்தின்
சொல்லிற் படியே துடங்கு. ௩

96. சோராமற் பூசித்துச் சொன்னபடி நில்இதழித்
தாரார் சமீபத்தில் தான்இருந்து—வாராமல்
தானே பரன்அளிக்குஞ் சங்கரனூர் அம்முத்தி
தானே தரினுந் தரும். ௪

சரியை

97. தாதமாற் கஞ்சாற்றிற் சங்கரனூர் இன்புற்ற
பூதி திருவேடம் போற்றியே—நீதியினாற்
பூங்கா வனஞ்சமைத்துப் பூமாலை புண்ணியற்குப்
பாங்காகச் செய்கை பரிந்து. ௧

98. அலகு திருமெழுக்கிட் டாலயத்தில் அன்பால்
இலகு திருவிளக்கும் ஏற்றிப்—பலகாலும்
சென்று வணங்கித் திருவடிவா ரஞ்சேர்த்தி
நின்றிடுகை தொண்டர்பணி நேர். ௨

99. கொன்றையந்தார் வேணியற்குக் கோயில் பலசமைத்துப்
பொன்றியவை முற்றும் புதுக்குவித்து—நின்றூர்
அவலோகந் தன்னில் அடையார் அடைவர்
சிவலோகந் தன்னிற் சிறந்து. ௩

100. அந்த மலம்அறுத்திங் கான்மாவைக் காட்டியதற்
கந்த அறிவை அறிவித்தங்—கிந்தறிவை
மாறாமல் மாற்றி மருவுசிவப் பேறென்றுங்
கூறாமற் கூறக் கொடி. ௪

வேண்பா

சாக்கிரம் பத்தொன் பதுகனவு தானென்று
தூக்குசுழி யொன்று துரியமெட்டு—நீக்கு
துரியாதீ தம்மொன்று சுத்தவத்தை முப்பான்
சரியித் துகளறுபோ தம்.

[இவ் வெண்பாவும் கீழ் வரும் குறிப்பும் என்னிடத்திலுள்ள மெய்கண்ட சாத்திர மூலப் பிரதியில் மாத்திரம் இந்நூல் முடிந்த விடத்துக் காணப்படுகின்றன.]

துகளறுபோதத்தில் அவதரம் முப்பதுக்கு வகை

1. பூதப் பழிப்பு
2. பொறியறவுணர்தல்
3. அந்தக்கரண சுத்தி
4. கலாதிஞான நிராகரணம்
5. சுத்ததத்துவ தூடணம்
6. தத்துவாதீதம்
7. சகல தரிசனம்
8. கேவலம்
9. கேவல தரிசனம்
10. கேவலாதீதம்
11. தன்னுண்மை
12. சைதன்னிய தரிசனம்
13. ஞானதரிசனம்
14. பரைதரிசனம்
15. பரையில் வியாத்தம்
16. பராயோகம்
17. பராபோகம்
18. சுத்தபராயோகம்
19. சுத்தபராபோகம் } : முத்திசாக்கிர மென்பதும் இவை.
20. சாக்கிராதீதம் : சொப்பனமென்பதும் இது.
21. பரையி லதீதம் : சுழுத்தி யென்பதும் இது.
22. சுத்தவவத்தை
23. சுகசொரூபம் } : துரியமென்பதும் இவை.
24. சுகாதீதம் : துரியாதீதமென்பதும் இது.

ஆக முத்திவரையில் இருபத்து நாலு.

'வானகத்து வானு' மென்னுந் (60) திருப்பாட்டில் துரிய வவத்தையி லின்னு மீண்டு சொல்லவுண்டேல் விதிப்பாயாக வென்று மாணக்கன் கேட்ப ஆசிரியர் அருளிச் செய்தது:

25. சுகப்பேறு
26. பரமானந்த தரிசனம்
27. பரமானந்த யோகம்
28. பரமானந்த போகம்
29. பரமானந்த மேலீடு
30. பரமானந்த அவசம்

ஆக - 30

[**துகளறுபோதம்** மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் திராவிடமாபாடிய காரர் முதலிய சித்தாந்த சாத்திர வுரையாசிரியர்களால் எடுத்தாளப் பட்ட அரிய நூல். மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினன்கெனக் கணக்குக் காட்டும் 'உந்திகளிறு' என்னும் வெண்பாவுக்கு மாருக என்னிடத்தி லுள்ள மெய்கண்ட சாத்திர ஓலைச் சுவடியிலும், திரு. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் நன்முயற்சியாற் கிடைத்த ஓலைச் சுவடியிலும் **உண்மைநெறி விளக்கம்** காணப்படாது **துகளறுபோதம்** காணப்படு கிறது. அதனல் மெய்கண்ட சாத்திரப் பதிப்பில் அதனைச் சேர்த்தல் ஒழுங்காம்.

துகளறுபோத மருளிச் செய்தவர் சீகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகள். உமாபதிசிவாசாரியர் சீடர் அருணமச்சிவாயர் என்றும், அவர் சீடர் காழிக் கங்கை மெய்கண்டார் என்றும், அவர் சீடர் சிற்றம்பல நாடிகள் என்றும் உரைப்பர். இவர் **தத்துவப்பிரகாச** ஆசிரியர் தத்துவப் பிர காசர், காஞ்சி ஞானப்பிரகாசர் முதலிய அறுபத்துமூவர் சீடரை யுடையரா யிருந்து மாயூரத்தை யடுத்த சித்தர்வனத்திலே சமாதி யாயினர். இவரையன்றிக் காழிக் கங்கை மெய்கண்டார் சீடர் காழிப் பெரும்பழுதைகட்டி சிற்றம்பலவர் மதுரையிலிருந்தனர் என்றும், காழிச் சிறுபழுதைகட்டி சிற்றம்பலவர் திருச்செந்தூரிலிருந்தனர் என்றும் உரைப்பர். முதலவர் சீடர் சீகாளத்தியிலிருந்த பழுதை கட்டி ஞானப்பிரகாசர் என்றும், அவர் சீடர் தருமையாதீனத்து ஸ்தாபகராகிய ஞானசம்பந்த தேசிகர்க்குக் குருவாகிய கமலை ஞானப் பிரகாசரென்றும் கூறுவர். பின்னவர் **திருச்செந்தூரகவல்** பாடியவர் என்பர். சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் காலம் கி. பி. பதினன்காம் நூற்றாண்டாகும். இவ் விவரங்கள் சீகாழி வித்துவச் சிகாமணி ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளையவர்கள் எனக்குத் தந்தவை. **திருச்செந்தூரகவலில்** சிற்றம்பலவர் தமக்கு முருகப்பிரானே குரு வாக வந்து உபதேசித்தாரென் றுரைத்தமை இங்குக் குறிக்கத்தக்கது. **துகளறுபோதம்** திருநெல்வேலி பால்வண்ண முதலியாரவர்களாலும், நாகபட்டினம் வேதாசலம் பிள்ளையவர்களாலும் [1898], திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளையவர்களாலும் [1904] முன்னமே வெளியிடப்பட் டுள்ளது. ஆயினும் பிரதிகள் கிடைப்பது அருமை. இப் பதிப்பிற்கு ஆதாரமாயிருந்த பிரதிகள் என்னிடத்திலுள்ள இரண்டு ஓலைச் சுவடி களிலும், திரு. வையாபுரிப் பிள்ளை யவர்கள் நன்முயற்சியாற் கிடை த்த ஓலைச்சுவடியிலும், இராசாங்கக் கையெழுத்து நூல் நிலயத்துள்ள ஓலைச் சுவடியிலும் உள்ளவை. அச்சிலுள்ள பிரதிகளும் உபகாரப் பட்டன.

—S. அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை.]

உ

சிவமயம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

